

24.27 K. 29

THEATRVM
REGVLARIVM
SVPPLEMENTO.

BIBLIOTHECA
ROMA
VULGATA EMANUELE
Citta

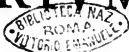
Romæ Typis R. C. Apost. 1679.
Super. permisso, & Privilegio.

BIBL.
S. PV DEN
DE
V DRE.

THEATRVM REGVLARIVM

In quo

Breui Methodo, Variæ Decisiones, tam
Apostolicæ, quàm Ordinis Minorum
de Obseruantia,

*Necnon Decreta nouissima Sacrarum Congregationum
Vrbis, iam publicata, ad Regularem disciplinam
spectantia, exarantur.*

Per P. F. ANGELVM A LANTVSCA
Ordinis Min. Strictioris Obseruantie
Prouinciæ Romanæ, ordine
alphabetico elaboratum

Car. L. B. D. (adv. Ludovici) D. D. Abb. i.
Opus D. Julio 1679. 15. Janu.

*Nedum Superioribus Franciscanis, sed etiam omnibus utriusque
sexus Regularibus valde utile, ac fructuosum.*

Hac quarta Editione in Vrbe diligenter recognitum, ab innu-
meris mendis expurgatum, & Supplemento locupletatum.

Cura, & studio

D. ABB. FRANC. ANTONII IANNONI
V. I. C. & Prothonotarij Apostolici.

ROMÆ, Ex Typographia R. Cam. Apost. 1679.

Superiorum permisso, & priuilegio.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Illustris. ac Reuerendis. Domino

IO. BAPTISTÆ DE LVCA

V. S. R. præstantissimo, Sanctissimique D. N.
Auditori, ac Memorialium
Secretario.

THEATRVM hoc Regularium ;
optimo consilio elaboratum,
Typis nostris ceu lapillis affa-
brè extructum, & ad sui com-
plementum redactum, nonnisi
te patronum, Vir amplissime,
desiderat, cui Dedalea arte, Theatra tam ma-
gnifica feliciter construere hac temporum in-
felicitate, datum est. Veritas namque, & Iu-
stitia, quibus Theatrum tam maximum
erexisti, lætantur in te simul, & in vno So-
lio, tamquam in legum Sacratio commoran-
tur. Felix, faustusque labor, verè her-
culeus, omni ætate ad miranda moles,
quam barbaræ Mempheseos Piramides,

Dianæ Ephesiæ Templum, Solis Colossus,
Amphitheatra Cæsarum, cæteraque Mun-
di miracula, silentio venerantur: Illa etenim
Senium edax aboleuit, eorumque tantum
fama superstes; hæc tua ultra marmorum pe-
rennitatem ibunt, ultra æris æuum, & monu-
menta tua in paginis, donec erunt literæ, post
longam temporum seriem perennabunt. Vi-
uat Nestoreos annos INNOCENTIVS XI.
qui doctrinam, integritatem tuam, atque dex-
teritatem in rebus agendis admirabilem, cæ-
terasquè animi tui dotes agnoscens, grauiori-
bus te Sacri Palatii Apostolici muneribus
præfecit, & quotidianis præmijs, gloriosos
tuos condecorauit labores, quamquam te ip-
sum ornas, dum te Iustitiæ vindicem, The-
midis Oraculum, virtutumque omnium or-
namentum portendis. Vale, & faue.

Addiſſimus Cliens

Bartholomæus Lupardus.

A P.

APPROBATIO.

PErlecto à me infraſcripto; hoc Regularium Theatro, cenſeo, quod ipſum denuó imprimi poſſit, cùm in eo nihil contineatur, quod impreſſioni repugnet. Ita teſtor.

I. Ciampinus.

Imprimatur, ſi videbitur Reuerendiſſimo
P. Magiſtro Sac. Pal. Apoſt.

I. de Ang. Archiep. Urb. Viceſg.

Iterum imprimatur.

Fr. Raymundus Capisuccus Sac. Pal. Apoſt.
Magiſter Ord. Præd.

LECTORI BENEVOLO.

Nuigilauerint in ordinanda Repu-
blica Plato, Solon, Lycurgus, co-
rumque sequaces subtilissimi, qui
vel ad dilatandum Imperium, vel
ad conseruandum sub Cleantis
Lucerna, exactioribus Politica
Regulis in dies proficere non erubescunt, iuxtà Po-
liticorum axioma, quæ de nouo emergunt, nouo in-
digent consilio; At Romana Sedis Sacrosanctum
gubernium, & gubernij temporalis politicam quis
nunquam potuit adæquare? Habuerint Assyrij,
Medij, Persæ, Græci, veteres Romani vastissima
per Orbis spatia dilatatum Imperium, tamen ex-
ternum regimen non excedebat Regum vigilantia;
habet & istud Sedes Apostolica, dum populos im-
mediatè sibi subiectos externo gubernat regimine;
sed quod Regum nullus obtinuit, toto Christiano
Orbe diffusa Ecclesia, spiritualis sui gubernij re-
gulas infallibiles à Sacro Romano Pontifice, expe-
ctat, expostulat, recipit, & veneratur. Hinc co-
gente rerum congerie ex excellentia Ministros ha-
bet ad negocia peragenda toto Orbe quasitos in cr-

re versatissimes, sed præsertim in sacro Consistorio, ubi graviora negocia, vel ad temporalis sui domini regimen, vel ad Vniversalis Ecclesiæ curam pertinentia proponuntur, Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium vititur consilio: Quando verò ad futurum Consistorium negocia præ gravitate non videntur proroganda, in particulari Congregatione ad hæc specialiter constituta, per præfatos Eminentissimos Patres examinantur, resolvuntur, & Summo Pontifici referuntur, ut si approbet, executioni demandentur. Cætera verò minoris entitatis negocia, siue Ecclesiasticam disciplinam, & Christianam Religionem, siue civilem administrationem concernentia, ex præscripto Sixti V. per particulares S.R.E. Cardinalium Congregationes pertractantur.

Prima omnium Congregatio contra hæreticam pravitatem inuigilat, ubi omnia contra fidem Catholicam insurgentia examinantur, pæna in delinquentes contra eam decernuntur; In ea cuiuslibet hebdomada quarta, & quinta feria Patres conveniunt, actaque, & gesta in dictaque Congregatione coram Summo Pontifice exponuntur. Secunda Eminentissimorum Patrum Congregatio Sacri Concilij Tridentini dubijs sanctionibus interpretandis, & exequendis fuit præposita. In hac Congregatione, tam Patres, quam Secretarius, & scientia, & experientia semper excellent.

Ter-

Tertia Ecclesiasticis Ritibus præst, ut abusus eradicet, superstitiones, & usus à Catholica Ecclesia non receptos eliminet.

Quarta Congregatio negocijs Episcoporum, & Regularium est præposita, inter quos cum multa quotidie oriantur difficultates, nec expediat eas solemnè iudicio terminare, facultatem habet illas sine figura iudicij, vel dirimere, vel componere.

Quinta Congregatio Indicis nuncupatur, eo quia libros omnes in Christiana Republica legendos reuideat, bonos approbet, malos exterminet, & in Indice Librorum prohibitorum apponat.

Sexta, de Fide propaganda à Gregorio XV. fuit instituta, quæ ad hoc inuigilat, quomodo Hæreticos, & Schismaticos ad sanam doctrinam, & unitatem fidei valeat reuocare. Celebratur bis in mense, & semel coram Summo Pontifice.

Septima Congregatio ab Immunitate Ecclesiæ nomen ab Urbano Octauo, & originem sumpsit, hac excreſcentia inter Regum, & Principum Ministros, ex una, & Ecclesiasticos ex altera parte iurgia, & contentiones examinat, ad hoc, ut libertas Ecclesiastica immunis à quouis onere temporali conseruetur.

Tandem in Congregatione Reuerenda Fabrica Sancti Petri, legatæ Mendicantibus relicta moderantur. Ex harum ergo Congregationum decisionibus ubi purissimo rigore omnia examinantur, illa

illa potissimum Decreta de mandato earundem
Sacrarum Congregationum publicata, excerpti,
quæ statum Vniuersalis Ecclesiæ, sed potissimum
Ordinis Seraphici, pro Regularis discipline con-
seruatione, concernunt; Vnde meos hosce labo-
res, utpote in omni gubernio, tibi beneuole Lector,
profuturos utilitati tuæ dicatos, equi bonique con-
sule. Vale.

Fr. Michael Angelus à Sambuca totius Ordinis
Minorum S.P. Francisci Minister
Generalis, & Seruus.

*Dilecto Nobis in Christo P.F. Angelo à Lantusca, Pro-
uinciæ nostræ Reform. Romanæ Concionatori,
ac Lectori. Salutem.*

CVM iuxta Apostolicas, Nostrique Ordinis
Constitutiones, reuifum, & approbatum
fuerit quoddam Opus à Nobis tibi commissum,
& per te collectum, cuius titulus est, *Theatrum
Regularium*. Tenore præsentium ad salutaris obe-
dientiæ meritum, facultatem tibi impartimur, ut
seruatis seruandis, illud Typis mandare queas.
Vale &c. Datum Romæ ex Conuentu Nostro
Sanctæ Mariæ de Aracoeli, Die 2 Martij 1664.

Fr. Michael Angelus à Sambuca
Minister Generalis.

Loco † Sigilli.

ELEN-

ELENCHVS

Rubricarum.

A

A <i>Bbatiffa .</i>	<i>pag. 1</i>
<i>Al'olutio .</i>	5
<i>Aetus legitimus .</i>	15
<i>Aetas .</i>	16
<i>Alienatio .</i>	18
<i>Allocutio .</i>	19
<i>Altare .</i>	26
<i>Ambitio .</i>	29
<i>Annus Nouitiatus .</i>	32
<i>Appellatio .</i>	34
<i>Aperitio .</i>	37
<i>Apostata .</i>	38
<i>Apostoli .</i>	40
<i>Auditor Camerae .</i>	41
<i>Angere .</i>	49

B

B <i>Aldachinum .</i>	50
<i>Bannitus .</i>	50
<i>Beatificatio .</i>	53
<i>Benedictio .</i>	62
<i>Beneficium .</i>	66
<i>Bibliotheca .</i>	67

Bona

<i>Bona spiritualia .</i>	68
<i>Bona temporalia .</i>	70
<i>Breuia Pœnitentiariæ .</i>	80
<i>Bulla .</i>	81
<i>Bulla Cruciatæ .</i>	82
<i>Bulla Cœne .</i>	83

C

C <i>Adauera .</i>	84
<i>Calix .</i>	85
<i>Campana .</i>	86
<i>Canonica Portio .</i>	88
<i>Cappella .</i>	92
<i>Capitulum .</i>	92
<i>Cantus figuratus .</i>	93
<i>Caputium .</i>	97
<i>Casus reservati .</i>	<i>ibidem.</i>
<i>Causa , seu lis .</i>	101
<i>Claustum .</i>	106
<i>Clausura Conuentuum .</i>	109
<i>Clausura Monialium .</i>	112
<i>Commissarius Generalis .</i>	120
<i>Commissarius ad Comitia Generalia mittendus .</i>	122
<i>Commissarius Provincialis .</i>	123
<i>Commissarius Terra Sancta .</i>	125
<i>Commissarius Generalis Curie .</i>	126
<i>Commissarius Visitator .</i>	127
<i>Confessarius .</i>	141
<i>Confraternitas .</i>	150
<i>Congregatio Capitularis .</i>	175
<i>Congregatio Sancti Officii .</i>	177
<i>Congregatio Concilij Tridentini .</i>	187
<i>Congregatio Sacrorum Rituum .</i>	189
<i>Congregatio Episcoporum , & Regularium .</i>	190

Con-

<i>Congregatio Propagandæ fidei .</i>	192
<i>Congregatio Fabricæ . V. Bona temporalia .</i>	70
<i>Consecratio Ecclesiæ .</i>	193
<i>Conservator .</i>	194
<i>Constitutio .</i>	196
<i>Conventus .</i>	199
<i>Castos .</i>	217

D

D <i>Eclaratio .</i>	219
<i>Decreta .</i>	225
<i>Definitor Generalis .</i>	231
<i>Definitor Provincialis .</i>	232
<i>Definitorium .</i>	238
<i>Discreti .</i>	239
<i>Donatio .</i>	242

E

E <i>lectus .</i>	243
<i>Electio .</i>	249
<i>Eleemosyna .</i>	258
<i>Episcopus .</i>	261
<i>Eucharistia .</i>	264
<i>Exequiæ .</i>	266
<i>Exercitia spiritualia .</i>	275

F

F <i>enestra .</i>	277
<i>Festum .</i>	279
<i>Funeralia .</i>	283

I

G <i>Abella .</i>	284
<i>Generalis .</i>	294
<i>Guardianus .</i>	301

Habi-

H

H <i>Abitus .</i>	306
<i>Hospitium .</i>	317

I

I <i>Eiunium .</i>	317
<i>Incorporatio .</i>	319
<i>Indulgentiæ .</i>	321
<i>Iubileum .</i>	331

L

L <i>Ellio Linguarum .</i>	333
<i>Lector .</i>	337
<i>Legatum .</i>	341
<i>Liber .</i>	357

M

M <i>Agistcr Nouitiorum .</i>	360
<i>Mendicantes .</i>	361
<i>Minister Generalis .</i>	364
<i>Minister Prouincialis .</i>	370
<i>Miracula .</i>	372
<i>Missæ .</i>	373
<i>Missæ Ritus .</i>	375
<i>Missio .</i>	382
<i>Moniales .</i>	391

N

N <i>Onitius .</i>	407
---------------------------	-----

O

O <i>Officium Sanctorum .</i>	426
<i>Ordo .</i>	442

P

P <i>Prochus .</i>	446
<i>Patres Prouincia .</i>	448
<i>Patronus .</i>	450
<i>Pæna .</i>	454

Pani.

<i>Pœnitens .</i>	458
<i>Præcedentia .</i>	459
<i>Prædicator .</i>	474
<i>Privatio .</i>	479
<i>Privilegium .</i>	480
<i>Processio .</i>	494
<i>Procurator .</i>	500
<i>Procurator Conuentus .</i>	512
<i>Professoria .</i>	512
<i>Protector .</i>	520

Q

<i>Q</i> <i>Varitare .</i>	522
<i>Quarta .</i>	524

R

<i>R</i> <i>Eclamatio .</i>	526
<i>Regularis .</i>	528

S

<i>S</i> <i>Acra Scriptura .</i>	533
<i>Secretarius .</i>	533
<i>Sepultura .</i>	535
<i>Sollicitare .</i>	540
<i>Subrogatio .</i>	544
<i>Sindicus , seu Procurator .</i>	549

T

<i>T</i> <i>Ertiaria .</i>	553
<i>Tertiarij .</i>	557
<i>Transitus .</i>	561

V

<i>V</i> <i>Acantia .</i>	568
<i>Vicarius Generalis .</i>	575
<i>Vicarius Provincialis .</i>	577
<i>Vicarius localis .</i>	581
<i>Votum , seu Vox .</i>	584

THEATRVM REGVLARIVM.

Abbatissa .

S V M M A R I V M .

- An dies electionis Abbatissa Monialium exemptarum significandus sit Ordinario , vt possit interuenire , num. 1.*
An verd in electione Abbatissa Monialium exemptarum Episcopus possit recipere vota Monialium num. 2.
An Episcopus in electione Abbatissa Monialium exemptarum possit exquirere voluntates eligentium . num. 3.
An aliquando Superior Monialium exemptarum possit ferre suffragium in electione Abbatissa . num 4.
Quanam Moniales habeant votum in huiusmodi electionibus . num. 5.
Abbatissa officium , quot annos durare debet , & quanto tempore vacare ? num. 6.
Abbatissa Ministro Generali Fratrum Minorū subiecta ,
A
potest

potest ab eo corrigi, institui, & destitui. num.7.

Electa debet confirmari à Superiore immediato. num.8.

CV M in hoc Theatro procedatur ordine Alphabetico, de Titulo Abbatissæ, primo loco differendum est, cum non pauca Seraphico Ordini sint subiecta Monasteria; Pro cuius electione cum quesitum fuerit, ad Constitutionem Gregorij XV. Inscrutabili &c. *An dies electionis Abbatissæ Monialium exemptarum significandus sit Ordinario, ut possit intervenire?*

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum respondit. Regulares ex eadem Constitutione ita demum teneri Episcopo significare diem electionis Abbatissæ, eumque usque ad prefinitum tempus expectare, si antea ipse expressè declarauerit, se uti velle facultate sibi hac in parte attributa; Abbatissarumque electionibus per se, vel per alium interesse, ac presidere. Post eam verò declarationem, licere Episcopo animadvertere in Regulares, qui ante tempus significatum, aut die electionis eidem non pronuciata ad Abbatissæ electionem procedent.

Cof. Card. de Torres. Loco † sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congreg. Secret.

Romæ ex Typographia Reu. Cam. Apost. 1626-

2 *An verò in electione Abbatissæ Monialium exemptarum Episcopus possit recipere vota Monialium? negative respondetur, prout in sequenti declaratione.*

Eminentissimi, & Reuerendissimi Domini. Fratres Minores Observant. Sancti Francisci, quorum

rum regimini subsunt Moniales Sancti Bernardini Diœc. Vrbaniæ supplicant pro declaratione. An Episcopus in Electione Abbatissæ eiusdem Monasterij possit assistendo, & præsidendo vota Monialium recipere? Die 10. Septembris 1650.

Sac. Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Conc. Tridentini Interpretum censuit, Episcopum in electione Abbatissæ Monasterij Monialium Regularium subiectarum, non posse exquirere, seu recipere vota Monialium, sed illa exquiri, & recipi debere à Superiore Regulari, sciente tamen, & audiente eodem Episcopo.

Io: Baptista Card. Pamphilius.

Loco † sigilli.

Franciscus Paulutius Sac. Congr. Concilii Secretarius.

3 An Episcopus in electione Abbatissæ Monialium exemptarum possit exquirere voluntates eligentium? nequaquam respondendum est, prout in sequenti.

Vescouo d'Ancona. Illustre, & Molto Reuer. Monfig. come fratello. La facoltà del Vescouo nell'eleggerli vn'Abbadessa, ò Prioressa, non passa più oltre, che l'interuenire ad assistere all'electione ò per se stesso, ò per interposta persona, come si raccoglie dalla Bolla della fel. mem. di Gregorio XV. Perche dunque il Prouinciale de' Minori Osseruanti di coteſta Prouincia della Marca hà rappresentato, che V.S. habbia pretensione di sentire, & ascoltare personalmente in materia elettua le Monache d'vno di coteſti Monasterij, soggetto al suo Ordine, auanti l'atto dell'electione, che deuono fare dell'Abbadessa, hanno vol-

futo questi Eminentissimi miei Signori, che io scriua à V.S. che ella in questo affare si regoli colla dispositione, e tenore della medema Bolla; Saranno hora le sue parti di non partirsi dalla formalità di quella, & informi poi la Sacra Congregatione di ciò che per l'auuenire potesse occorrere in somigliante materia, e Nostro Signore la guardi. Roma li 4. Ottobre 1638.

Come fratello Il Card. S. Onofrio,
Cesare Facchinetti Segretario,

In Registro Ordinis 1638.

4 *Demum queritur. An aliquando Superior Monialium, etiam Regularis, aut scrutator possit ferre suffragium in electione Abbatissæ?*

Sacra Congregatio Card. Concilij Tridentini Interpretum censuit, numquam licere Monialiū Superioribus, aut Scrutatoribus dare votum in electione Abbatissæ; atque electionem in vim huiusmodi voti celebratam, vires aliquas non obtinere. Die 23. Maij 1621. In Registro huius Cōgregationis fol. 20.

5 In electionibus eiusmodi votum non habeant, quæ duos annos à Professione emissæ non excefferint; In alijs autem electionibus omnes Professæ (præter Conuersas) votum habebunt, Cōuersæ enim recipiuntur ad Religionem, vt seruiant, non autem vt exerceant iura honoraria. Tambur. de Iur. Abbatiss. disp. 28. quæst. 5. num. 1. Vallisfol. 1593.

6 Monasterium Abbatissæ, aut annuales, aut biennales pro eorum consuetudine sint. Sixtus Quintus. Et communis cura, &c. Triennium autem

autem nullo modo excedant. Greg. XIII. Expo-
scit, &c. in Bullario Romano tom. 2. pag. 463. sub
priuatione officij Superioribus, si secus permi-
serint.

Exacto triennio nec ad illud, nec ad aliud quod-
cunque Superioratus officium, nisi post alterum
trienniū eligi possint Parisien. 179. Roman. 1571.

7 Abbatissa sub regimine Fratrum Minorum
potest à Generali visitari, corrigi, institui, & de-
stitui, ex speciali cōcessione Eugenij Papę Quarti,
Ad statum, &c. apud Confest. fol. 28.

8 Electa debet confirmari à Superiore immed-
diato. Azor. tom. 1. lib. 13. cap. 10. quęst. 3. At si
facta fuit sine consensu Ordinarij, nulla est electio,
In vna Barij secunda Maij 1600. etiam in Mona-
sterijs Regularium gubernio subiectis, postquam
Episcopus declarauit, se velle vti facultate sibi in
hac parte tributa. Sacra Congregatio Concilij
ad Constitutionem 18. Gregorij XV. Inscrutabilis
Flosculi Nicol. num. 4.

Absolutio.

S V M M A R I V M.

Confessiones Fratrum, nulli licet sine facultate audire.
num. 1.

*Fratres bis in hebdomada confiteantur à confessorijs Or-
dinis debite approbatis, aut à Prælati.* num. 2. & 3.

Confiteri extra Ordinem prohibetur. num. 4.

Amplissima absoluendi facultas Ordini concessa. num. 5.

Absolvere ab excommunicatione, ob violentam manuum

A &

inic-

injectionem, quomodo possunt Guardiani . num. 6.

A casibus reservatis nullus inferior absolvere potest sine facultate Superiorum . num. 7.

Tabella casuum , qui Generali, & Provincialibus reservantur . num. 8. num. 9. & num. 10.

Tabella casuum reservatorum pro Reformatis . num. 11.

Correctio eorundem fiat iuxta dispositionem Constitutionum generalium Ordinis . num. 12.

In absoluteione , quæ datur in Capitulis ad effectum electionis comprehenditur Irregularitas , licet non exprimitur . num. 13.

Absoluteiones, quæ dantur à Visitatoribus prosunt pro censuris, & irregularitatibus . num. 14.

Absolutio à reservatis competit tantum Generali, & Provinciali, & quibus ab eis delegatur . num. 15.

Delegatus ad universitatem causarum potest subdelegare simplex ministerium : num. 16.

In decreto super qualitate casuum reservatorum , comprehenduntur etiam censure . num. 17.

Quid agendum pro consecutione plenariæ absoluteionis, & Indulgentiæ in articulo mortis . num. 18.

Forma absoluteionis generalis, quæ dari solet Claustralibus in articulo mortis . num. 2.

N Vlli Fratrum liceat, confessiones audire, nisi à Generali, aut Provinciali approbetur, & facultatem scriptam accipiat . Vallisolet. 1593. & si pro secularibus, approbationem ab Ordinario. Trid. sess. 24. c. 15. de Reform.

2. Fratres omnes Prælati suis, vel alteri Sacerdoti Ordinis, ut supra approbato bis, aut sæpius in hebdomada confiteri teneantur. Salm. c. 7.

Idem 1

Idem cautum est pro Fratribus Reformatis in eorum Statutis cap.9. num.21. fol.90. Quapropter cessat ratio dubitandi. An confessarij aliarum, Prouinciarum eiusdem Ordinis debite approbati, cum licentia Guardiani Conuentus, sub cuius obedientia manent tacita, vel expressa (si est pro luuenibus) possint excipere confessiones Fratrum, cum ita indultum sit à Clemente Quarto, in Mari magno, apud Comp. priuilegit. Absolutio, quoad fratres §.7. his verbis.

3. Insupèr inhibemus vniuersis Fratribus vestri Ordinis ne aliquis eorum nisi in necessitatis articulo, alijs quàm Prælati peccata sua confiteri præsumant, vt alijs Sacerdotibus eiusdem Ordinis secundum Regulam, & eiusdem Ordinis instituta Regularia.

4. Ex quo sequitur quod fratres extra Ordinẽ (præterquàm in necessitatis articulo, & tunc de Superioris licentia) non possunt confiteri. Sal. cap.7. Itinetantes autem Guardianis, vel vt suprà approbatis confiteantur.

DE ABSOLVTIONE IN GENERE.

5 **E**X Apostolica concessione possunt Generales, ac Prouinciales, eorumque Vicarij, & Custodes in suis Custodijs, Fratres sibi commissos, vel ad eos vndecumque declinantes ab omnibus casibus, in quos inciderint siuè ante, siuè post ingressum in Ordine, & Sedi Apostolicę reseruatis (Hæreticis, relapsis, Schismaticis, li-

terarum Apostolicarum falsificatoribus, ad partes infidelium prohibita deferentibus, bigamis, vel homicidis voluntariis exceptis) absoluerè à quibuscumque sententijs excommunicationis, suspensionis, & interdicti à iure, vel ab homine generaliter promulgatis, & dispensare in irregularitatibus propter dictas sententias, aut ob celebrationem Diuinorum Officiorum in locis interdicto Ecclesiastico suppositis, vel ob suspensionem Ordinum cum prædictis censuris contractis, & ab iisdem casibus à proprijs, quos sibi elegerint, Confessarijs dispensari. Clemens IV. in Mari magno, Sixtus IV. & Iulius II. apud Comp. priu. tit. Absolutio quoad Fratres § 7. & in Constitutionibus Ordinis cap. 2. §. 1. num. 24. fol. 24. fol. 35.

6. Ab excommunicatione contracta ob violentam manuum iniectionem, possint Guardianus, vel eo absente per diem naturalem, Vicarius, & Custos, ubi reperietur absoluerè, si Ministri, ac Custodis præsentia intra triduum haberi non possit. Quod de percussione atroci, vel subditi in Prælatum, nunquam intelligendum esse decernimus. Salmat. cap. 7.

ABSOLVTIO A RESERVATIS.

7 **I**N illis casibus, quos per statuta generalia, aut per Constitutiones Apostolicas reseruatos esse, aut reseruari contingit, nemo absoluerè quempiam præsumat, sub pœna excommunicationis ipso facto incurrenda, nisi à Generali, vel Prouinciali Prælato absoluerè facultatem accipiat,

piat, & sub nullitate absolutionis, *Trid. sess. 14. cap. 7. & Canon. 11. Vallisolet. 1593.*

8. In Ordine Minorum Regularis Observantiae S. Francisci decem, & novem Ministris Generalis, ac Prouincialibus reseruantur, in quibus continentur multi ex determinatis à Clemente Octauo, quorum Tabella hic apponere opere pretium duxi, vt sæpè præ oculis habeantur.

1. Nomen Dei, aut Domini Nostri Iesu Christi, aut Deiparæ Virginis Mariæ blasphemi-
antes.
2. Rebus sacris abutentes.
3. Quidquam in Religionis detrimentum extra
Religionem patefacientes.
4. Discordias Patrum, vel dispositiones Præla-
torum manifestantes.
5. Calumniam in iudicio, cuiquam imponen-
tes, vel ad id faciendum inducentes.
6. Falso, ac scienter quempiam accusantes, &
accusantem reuelantes.
7. Falsum testimonium deponentes, vel depo-
nendum procurantes, aut alium quomolibet infamantes.
8. Iurati veritatem negantes, & falsum affir-
mantes.
9. Ter debitè moniti obedire renuentes.
10. Consummatum carnis peccatum quodcum-
que admittentes.
11. Denarios contra Regulam accipientes, tenen-
tes, vel asseruantes.
12. Rei Sacræ, vel notabilis furtum perpetrantes.

13. Reli-

13. Religionis bona extra Ordinem dono dantes
 14. Fratribus, vel sæcularibus vendentes, aut quouis alio modo alienantes.
 15. Generalis, vel Prouincialis, aut eorum Secretariorum literas tum missas, tum accipiendas, impediētes, frangentes, falsificantes, vel quomodolibet intercipientes.
 16. Sigillum Ordinis, vel cuiusvis alterius Prælati, aut personæ notabilis falsificantes.
 17. Libellum famosum facientes, fieri procurantes, inducentes, consulentes, proijciantes, vel publicantes.
 18. Grauitèr quempiam percutientes, aut contra Prælatum machinantes.
 19. Carnes cum Ecclesiæ præceptis, vel Regulæ vetitum fuerit, comedentes, nisi scriptam facultatem ob necessitatem à Superiore antea impetrauerint.
9. Vt salutem animarum consulatur Ministri Prouinciales in quolibet Conuentu vnum, aut duos Confessarios deputent, quibus à casibus reseruatis occultis in foro conscientie absoluedi facultatem concedant, si verò fuerint notorij ad suos Ministros Rei criminum sine mora recurrere teneantur. Clem. VIII. de cas. res.

PRO REFORMATIS.

11. **F**ratres verò Strictioris Observantiæ tantummodò vtuntur illis, qui fuerunt taxati in eorum Constitutionibus.

1. Vc;

1. Veneficii, incantesimi, e sortilegij.
2. Disobedienza contumace, quando fatta la terza monitione per vn giorno naturale, il suddito persevera nella disubbidienza.
3. Percussione graue d'vn'altro Religioso, e Chierico Secolare.
4. Manifestatione di cose, che infamino la Religione, ò Frate particolare.
5. Peccato di carne volontario compito.
6. Proprietà di peccato mortale.
7. Furto di cose notabili, ò replicato.
8. Falsa accusa con infamia dell'accusato, ò dar memoriale falso in qualche Tribunale.
9. Falso testimonio in giuditio.
10. Falsificatione di mano, ò Sugello de Superiori, ò di persona notabile, ò del Contento.
11. Malizioso impedimento, ritardatione, & apertura di lettere de Superiori à sudditi, e de sudditi à Superiori.
12. Far libelli famosi, consigliare, ò indurre, che si facciano, quando si giunge à segno, che siano esposti, buttati, ò in qualsiuoglia modo publicati.
13. Procurare, agitare, consigliare aborto animato ancorche non sia seguito l'effetto.

12. Per castigo de sudetti peccati, quando siano dedotti al foro contentioso, ci rimettiamo alli Statuti Generali dell'Ordine, quali si offeruaranno inuiolabilmente in questa parte, & in ogn'altro caso non espresso in questi statuti, e non repugnante alla nostra Reformatà Offeruanza.

13. Insu-

13. Insuper in absolutione, quæ datur in capitulis à Prælatiſ ad effectum electionis, licet non exprimatur irregularitas, ea tamen tacite intellecta cenſetur, ſi dicatur à Cenſuris, & pœnis, quia appellatione pœnarum irregularitates veniunt, Bellasius V. Absolutio nu. 1.

14. Absolutiones, & dispensationes à cenſuris, & irregularitatibus, quæ communiter dari ſolent in viſitationibus, & in feſtiuitatibus ſolemnioribus proſunt in foro interno animæ, ſaltẽm pro cenſuris, & irregularitatibus dubijs, & obliſtis, ſcũ ignorantẽ incurſis. Bela. ibid. num. 2.

15. In Congregatione Adm. Illuſtrium, & RR. PP. RR. Prælatorum Viſitationis Apoſtolicę Sanctiſſimi Domini Noſtri Papę die 13. Martij 1601. habita. Declaratum fuit, quod absolutio à reſeruatis, inter Regulares, competat tantummodò Generali, & Prouinciali, & quibus ab eis delegatur. In Reg. Sac. Congreg. Reg. fol. 14.

15. Prior, ſcũ Guardianus, cui Abbas, aut Prouincialis commiſit auctoritatem abſoluendi à caſibus reſeruatis, cum ſit delegatus ad vniuerſitatem cauſarum, poteſt delegare ſimplex Miniſterium abſoluendi à caſu occurrenti, non quidem cuiſcumque Confeſſario, ſed illi, qui à Superiore approbatus eſt ad audiendas confeſſiones, Graff. lib. 3. caſ. reſer. cap. 10. num. 31.

17. Demum cũ à nonnullis Regularibus dubitaretur.

An in Decreto Clementis Papę VIII. de anno 1593.

16. Maij ſuper qualitate caſuum ab eorundem Regulæ Superioribus reſeruandorum edito, cenſuræ etiam

comprehenderentur : ità ut ijsdem Superioribus , absque Capituli Generalis , aut Provincialis consensu aliquibus peccatis in Decreto huiusmodi non contentis , excommunicationem annexere , eiusdemque absolutionem sibi reservare liceat ?

Sacra Congregatio Cardinalium negotijs Regularium preposita, Illustrissimo Bandino referente , censuras in supradicto Decreto comprehendi censuit . Romæ 7. Iulij 1617.

A.M. Episc. Hostien. Card. Gallus.
V. Theatinus Secr.

In Regesto Sacræ Congreg. Episcoporum, & Regularium fol. 80.

18. Pro intelligentia absolutionis generalis, quæ dari solet in extremis vitæ constitutis , sciendum est , quod istud privilegium absolutionis , & Indulgentiæ concessum fuit Religiosis Claustralibus ab Eugenio Quarto , Sixto Quarto , & aliis Pontificibus cum hac conditione , quod qui dictâ Indulgentiam lucrari voluerint , oportet , ut dixerint , per annum , singulis hebdomadis , semel septem Psalmos Pœnitentiales cum suis Litanijis . Qui autem legere nesciunt , debent alia pia opera , ad arbitrium sui Confessarij facere . Aduertendum tamen est , quod præfatum tempus vnus anni abbreviari potest , ità ut satisfactum sit privilegio , si toties prædictos Psalmos dicamus , quot sunt in anno hebdomadæ , nempe 52. etiamsi insimul eos dicamus , ità concessit Pius II. & Iulius II. prout habetur in Comp. Privileg. Mendic. Casarub. verb. Absolutio extraordin. quoad Fratres , & apud Peirin. in Formulario Prælat. cap. 6. num. 4. Hanc autem

autem Indulgentiam non fuisse abrogatam per
 generalem reuocationem à Paulo V. factam, cer-
 tum est, prout declarauit Urbanus Octauus, anno
 lubilei 1625. Lezana in Summ. qq. Regul. verb.
 Indulg. num. 10.

FORMA ABSOLUTIONIS GENERALIS,
 quæ dari solet Religiosis Claustralibus
 in articulo mortis.

Facta Confessione, & dictis Misereatur,
 Indulgentiam &c. Dicatur.

19. **D**ominus Noster Iesus Christus per me-
 rita suæ Sacratissimæ Passionis te absol-
 uat, & gratiam suam tibi infundat; Et ego aucto-
 ritate ipsius, ac Beatorum Apostolorum Petri, &
 Pauli, & Summorum Pontificum mihi in hac
 parte commissâ, & tibi concessâ, absoluo te ab
 omni vinculo excommunicationis maioris, vel
 minoris, & ab omni sententia suspensionis, & in-
 terdicti, & dispenso tecum in omni irregularita-
 te, si quam contraxisti. Eadem auctoritate ego
 absoluo te ab omni transgressione votorum tui
 Ordinis, & Statutorum Papalium, generalium,
 prouincialium, localium, & synodaliū quo-
 rumcumque. Eadem auctoritate absoluo te ab
 omni officio malè persoluto, horis indebitè trans-
 portatis, vel dimissis. Item eadem auctoritate
 absoluo te ab omnibus peccatis, quibus contra
 Deum fragilitate humana, ignorantia, vel mali-
 tia deliquisti; concedens tibi remissionem, & In-
 dulgentiam Plenariam omnium peccatorum tuo-
 rum

rum confessorum, & cunctorum, de quibus etiā non recordaris, ſin quantum clauēs Eccleſiæ ſe extendunt. Item eadem auctoritate abſoluo te à poenis Purgatoriꝝ, quas pro peccatis commiſſis, & delictis in hoc mundo perpetratis meruiſti, reſtituendo te illi innocentia in qua eras, quando baptizatus fuiſti. In nomine Patris &c.

Quòd ſi hac vice non deceſſeris, reſeruo tibi hanc gratiam uſque ad mortis tuæ articulum &c.

Actus legitimi.

S V M M A R I V M.

Añum legitimorum priuatio quanam ſit. num. 1.

Regulares pœnitentiati à S. Officio, actibus legitimis priuantur. num. 2.

Regulares, qui abuſi ſunt reſuſu ad S. Officium non priuantur actibus legitimis. num. 3.

1. **A**ctuum legitimorum priuatio, eſt inhabilitatio ad omnia Ordinis officia, quæ cum dignitate, & Superioritate coniuncta ſunt, vt Miniſteriatuſ, Diſinitoriatuſ, Guardianatuſ. Poſteſt tamen huiuſmodi actibus priuatuſ Sacroſ Ordineſ exercere, & ad illoſ promoueri, prædicare, item, & legere, ſed ſæcularium conſeſſioneſ audire non poſteſt, bene quidem Monialium, eſſe Nouitiorum Magiſter, & ad illorum profeſſionem ſuffragia terre Valliſolet. 1593. & in Conſtit. Generalibuſ fol. 113. §. 6. num. 3.

2. Regu-

2. Regulares pœnitentiati à Tribunale S. Officii actibus legitimis suæ Religionis priuantur ex Decreto eiusdem, die prima Octobris 1628. Regest. fol. 7. vide V. pœnæ num. 3.

3. Regulares, qui abusi sunt recurſu ad Sanctum Officiu, & de ordine ipsius carcerati, non priuantur actibus legitimis, ex declaratione eiusdem, die 20. Aprilis 1644. in Regello fol. 58.

Ætas.

S V M M A R I V M.

Pro Clericis ad habitum recipiendis, atas 15. annorum requiritur. num. 1. Pro laico. 20. expletorum ibid.

Ad professionem verò 16. annorum. num. 2.

Pro Guardiano eligendo, atas 30. annorum requiritur. num. 3.

Pro Definitorum Provinciali eligendo, atas 35. annorum, & 15. Religionis requiritur. num. 4.

Pro Definitorum Generali eligendo atas 35. annorum requiritur, & 20. Religionis. num. 5.

Pro Ministro Provinciali 35. annorum, & 20. Religionis. num. 6.

Pro Confessario Monialium 40. annorum. num. 7.

Quanam atas requiratur pro ordinibus Sacris suscipiendis. num. 8.

Pœna contra suscipientes Ordines ante legitimam atatem. num. 9.

1. **Æ**Tas quinti decimi anni completi requiritur ad finem, vt quis recipi possit pro Clerico in ordine Fratrum Minorum de Observantia, & Reformatorum S. Francisci. Pro Laico verò vigesimi anni expleti S.C. super statu Regularium. Ad propagandam die 15. Octob. 1654. In Regeſto pro nouit. fol.7.

2. *Ætas decimi sexti anni completi requiritur ad finem, vt quis in Religione, legitimè profiteri valeat. Concil. Trid. ſeſſ.25. cap.15. de Regularibus.*

3. *Ætas triginta annorum completorum in Ordine Minorum de Observantia requiritur ad Guardianos, & Confessarios ſecularium promouendos, ex Paulo IV. prout in Constitutionibus Generalibus Ordinis fol.202. §.43. num.2. & Reform. fol.80. num.16.*

4. *Ætas triginta annorum (inter Reformatos verò 35.) & quindecim Religionis requiritur ad Definidores Prouinciales in Ordine Minorum Regularis Observant. Rom.1587. Vallisolet.1593. Reform.cap.8.num.40.*

5. *Ad Definidores verò Generales requiritur ætas 35. annorum, & viginti Religionis, Trid. ſeſſ.24. cap.12. in Conſtit. Ordinis cap.8. §. 26. num.4.*

6. *Ætas 35. annorum, & 20. Religionis requiritur ad Prouincialem Minorum de Observantia, ſed inter Reformatos 15. Religionis, Vallisolet.1593. Reform.1642 c.8. num.31.*

7. *Ætas 40. annorum ad minus, requiritur in Confessarios Monialium, Salm.c.11. Valliſol.1593.*

8. *Ætas pro Ordinibus Sacris suscipiendis prescripta in Concilio Tridentino sess. 23. cap. 12. de Reformat. huiusmodi est, quod ad Subdiaconatum requiritur annus 22 ad Diaconatum ann. 23. ad Presbyteratum annus 25. sufficit tamen, ut isti anni sint inchoati, licet non expleti, Nau. Maior. Eurig. Sayr.*

9. *Qui ante ætatem legitimam ad Sacros Ordines se faciunt promoueri, suspensi sunt ipso iure ab Ordine. Pius II. anno 1461. Et qui ordines sic susceptos solemniter exercuerit sit irregularis, ut Nau. cap. 17. num. 79. Tolet. lib. 1. cap. 48.*

Alienatio.

S V M M A R I V M :

Fratres Minores de Observantia quomodo alienare possunt mobilia, & immobilia. num. 1.

Quomodo alienare possunt vasa argentea, facta sacris Imaginibus. num. 2.

Non possunt facere Instrumenta, in quibus transferatur dominium alicuius Cappella. num. 3.

Quomodo concedi possunt Cappella. num. 4.

1. **A** Lienare possunt Fratres Minores nihil proprii habentes, relictæ per Syndicum Apostolicum, siuè sint mobilia, siuè immobilia dummodò sint ipsis relictæ cum modo eorum professioni licito, cum istorum omnium Sedes Apostolica habeat dominium. Alio verò modo alic-

alienare minus possunt ceteris Regularibus, *Rodr. tom. 1. quæst. Regularium quæst. 27. art. 3.*

2. Possunt etiam alienare oblationes Imagini Regularium factas (præter vota aurea, & argentea magni valoris) quæ non excedant valorem 20. ducatorum, *Nald. num. 5. vel 25. Gau. nu. 24. Diana par. 4. tr. 4. Miscell. Resol. 223.*

3. Nulla Instrumenta publica fieri possunt à Fratribus Minoribus Regularis Observantiæ capitaliter Congregatis, nec quocumque alio modo se habentibus, in quibus transferatur dominium alicuius cappellæ, seu sepulturæ, cum hoc sit contra Regulam; si tamen se se occasio obrulerit in qua fidelium pietati satisfieri oporteat, id fiat per modos nostro instituto cōgruentes, *Rom. 1642. cap. 6. §. 5. num. 6.*

4. Modi autem congruentes sint, quod non detur dominium, nec aliud quidpiam, quod ad illud accedat, non meretur, non vendatur, non deducatur in pactum solutio aliqua pro cappella, vel sepultura, sed concedatur vsus facti, fabricandi, ornandi, paramentis decorandi cappellam, & in illa fodendi sibi, & suis sepulturam; ac in illa se, suosque sepeliendi, & hoc non est contra Regulam: *Sanctor. de Pœn. cap. 7. Difficult. 6. fol. 648.*

Allocutio.

S V M M A R I V M.

Regulares, sub pœna privationis vocis actiue, & passivæ, & peccati mortalis alloqui non possunt Moniales,

- Superioribus, & Confessario exceptis. num. 1.*
Qua facultate possunt alloqui coniunctas. num. 2.
Poritur decretum modificatum de anno 1623. num. 3.
Scribentes ad Moniales, non incurrunt prefatas penas. num. 4.
In allocutione prohibita cum Monialibus comprehenditur etiam Abbatissa. num. 5.
Episcopus potest punire quoscunque Regulares, qui vadunt ad alloquendas Moniales sue Diocesis, sine licentia. num. 6.
Superiores Provinciales, & locales, quibus cura Monasterij incumbit non comprehenduntur in prefato Decreto contra Regulares accedentes. num. 7.
Confessarij Monialium nec ipsi comprehenduntur in Decreto. num. 8.

1. **R**egulares alloqui non possunt Moniales, etiam eorum curæ subiectas (exceptis Superiore, Visitatore, & Confessario) sub pœnis priuationis Officiorum, vocisquæ actiuae, & passivæ ipso facto, ex Decreto Sac. Congregationis Regularium, de mandato expresso Sixti Quinti, nonis Maij 1590. in Regesto fol. 4. & sub pœna peccati mortalis, ex declaratione eiusdem 20. Martij 1621. Neapoli. Regest. fol. 41. quod debet ab omnibus, & in quacumque Mundi parte vniuersaliter observari, 15. Ianuarij 1597. Avignone, ex Regest. eiusdem Sacræ Congregationis fol. 4.

2. Licentias alloquendi Moniales coniunctas in primo, vel secundo gradu, quater in anno pro die, & hora certa, Ordinarij Regularibus concedere

dere possunt, & teneantur, dum nihil obstat. Non tamen in Aduentu, Quadragesima, Festis, feria sexta, Sabbato, & Vigilijs, quæ subscribi debent, etiam à Superiore Regulari, pro Monialibus sub Regularium gubernio existentibus, Item registrati, & Confessario consignari, qui assistat cum Auscultantibus, *Ex Decreto Sacra Congregationis Regularium, cuius exemplar impressum, & publicatum est, ut sequitur.*

3. Cum aliàs de anno 1590. per Sacram Cardinalium negocijs Regularium Præfectorum Congregationem, de mandato fel. rec. Sixti Papæ V. circa accessum Regularium cuiuscumque ordinis ad Monialium Monasteria, fuerit decretum, quod nulli Religioso cuiuscumque ordinis, gradus, qualitatis, & dignitatis existat [Superiore, cui Monasterij, seu Domus cura incumbit Visitatore, vel Visitoribus, Confessarioque ordinario, & extraordinario, cum ad tempus deputabitur, dumtaxat exceptis] liceat absque licentia expressa, eiusdem Sacrae Congregationis accedere ad Monasteria, seu Domus quarumcumq; Monialium, vel Sororum, siue sui, siue alterius cuiusvis Ordinis ad colloquendum, siue tractandum cum eis. Quod si aliquando, mandato sui Superioris, aliquos Religiosos ad prædicandum verbum Dei, vel ad celebrandas Missas in ipsarum Monialium, seu Sororum Ecclesijs, siue Oratorijs exterioribus, siue extrà Clausura existentibus mitti contingerit, nè dicti Religiosi ullo quæsito colore Moniales Sorores, aut quamlibet aliam personam, intra Clausuram degentes alloqui possint, sub

pœna priuationis Officiorum, ac vocis actiue, & passiuæ ipso facto incurren, alijsque eiusdem Sacræ Congregationis arbitrio; fueritque postmodum declaratum, etiam Equites S. Ioannis Hierosolymitani sub eodem Decreto comprehendendi, & quoscumque contrafacientes, ab alio, quam ab Apostolica Sede, aut à Sac. Congregatione absolui, & rehabilitari non posse. Amplissimi eiusdem Sacræ Congregationis Patres Decreta huiusmodi innouanda, & inuiolabiliter obseruanda statuerunt; Verùm quia experientia compertum est, interdum ob pias, & rationabiles causas, easque [ita ferente casu] repentinas, vt ab eadem Sacra Congregatione licentiam expectari, summè incommodum, vel inutile sit Regularibus supradictis colloquendi cum Monialibus sibi attrinentibus necessitatem obuenire; facto verbo cum Sanctissimo Domino Nostro Urbano Octauo, & de Sanctitatis Sux expresso ordine, & mandato facultatem tribuerunt imposterùm locorum Ordinarijs, vt quatenus sibi visum fuerit in Domino expedire, licentiam concedere possint per quatuor vices ad summum, quolibet anno, cuiuscumque Regulari, vt Moniales sibi in primo, & secundo tantum consanguinitatis gradu coniunctas conuenire, & alloqui possit. Id verò non aliter quàm seruata forma infra scripta ad vnguē, vt id nullo modo liceat diebus festiuis, aut in Aduentu, Quadragesima, feria sexta, Sabbatho, & vigilijs; prædictaque licentia obtenta ab Ordinario, & ab alio, ad quem spectet, eam concedere; assignetur Confessorio ordinario Monasterij, qui

penes

penès se retinere debeat, isque associet, & præsens sit, & auscultatrices de more, non autem aliæ, assistant, prædictaque licentia pro die, & hora certa, & in scriptis concedatur, in librisque Cancellariæ eiusdem Ordinarij adnotetur. Quod si prædicti locorum Ordinarij per plures vices, vel in vltiori gradu coniunctis, aut aliter, quam seruata forma supradicta, licentias concesserint, vel permiserint, sciant se intentionis Sanctissimi Domini Nostri, & Sacræ Congregationis Transgressores, iudiciumque reformident. Regulares autem pœnis in supradicto decreto contentis, & si nullam licentiam obtinuissent, eo ipso se nouerint esse addictos, & arbitrio Sacræ Congregationis seuerius puniendos. Romæ 12. Kal. Decembris 1623.

Ost. Cardinalis Bandinus.

Laurus Campeggius Secret.

Romæ ex Typographia Reu. Cam. Apost. 1623.

4. Scribentes, seu mittentes litteras ad Moniales non incurrunt præfatas pœnas, ita communiter Doctores apud Barbos. alleg. 102. nu. 31. & 32.

5. In allocutione prohibita cum Monialibus compræhenditur etiam Abbatissa, ex declaratione Alexandri Septimi in sua Constitutione Sacrosancti, &c. 30. Marty 1618. Pro quiete, & utilitate Monialium Urbis, Regularium Curia subiectarum, his verbis.

Cum declaratione, quod easdem quoque pœnas incurrant Confessores ordinarij, & extraordinarij Concionatores, Superiores, cuiuscumque gradus, seu Visitatores tam ordinarij, quam delega-

ti, qui colloqui præsumpserint cum Monialibus [etiam si Abbatissæ, Priorissæ, aut Officiales Monasterij fuerint] extrâ actum Confessionum, aut Visitationum huiusmodi, & aliàs, prout in diuersis decretis desupèr emanatis vberius continetur. In Regest. Bullarum anno 4. &c.

6. Episcopus potest punire quoscumque, qui vadunt ad alloquendas Moniales suæ Ciuitatis, vel Diœcesis licet sint exteri, vel exempti, quia dum accedunt sine licentia, delinquant in suo Territorio Sac. Congregat. in vna Trani die 13. Iulij 1618. Gregorij XV. Inscrutabili, & contra Regulares potest declarare pœnas incurfas ex accessu. Sac. Congregat. die 8. Nouembris 1647. prout in Regesto.

7. Hoc loco aduertendum est non solum Superiores Prouinciales, sed etiam locales, quibus cura Monasterij Monialium incumbit, non comprehendendi sub præfato decreto, edito contra Regulares accedentes ad Monasteria Monialium, vt decreuit Sacra Congregatio Regularium in Alexandrina, die 20. Iulij 1640. & per literas datas Archiepiscopo Amalphitano 22. Nouemb. 1641. vt videre est in Regest. Ordinis lib. 2. num. 100. & 163. ne Ordinarij, Superiores locales vexent, si eos ad Monialium Monasteria accedere videant, & in alia Caputaquen. prout sequitur.

CAPVTAQVEN.

Pretendendo Monsignor Vescono di Capaccio, che il Confessore delle Monache di Gioia non entrasse à ministrare i Sacramenti alle Monache senza sua licenza da darsegli toties, quoties, hauendone sopra di ciò publicato Editto, s'hebbe ricorso alla Sacra Congregatione, che li scrisse la seguente.

Illustre, e Mol. Reu. Monsig. come Fratello.

Essendosi doluto appresso la Sagra Congregatione il Ministro Prouinciale degli Offeruanti di coteſta Prouincia di Principato, che V.S. habbia con suo Editto particolare prohibito sotto pena di scomunica riservata à se medesima, che nessuna persona secolare, e Regolare, ancorche sia Confessore, ò Superiore del Monastero di Gioia, soggetto alla detta Religione degli Offeruanti, ò altro Ministro, & Operario necessario, possa andar à parlare alle Monache, ò entrate in Clausura, etiamdio per amministrare i Sacramenti, ò in altri casi di necessità, senza sua licenza. Questi Eminentissimi miei Signori mi hanno ordinato di scriuerle, che se bene gli Ordinarij de' luoghi possono sottoscriuere le licenze di parlar alle Monache, & entrar in Clausura de Monasterij anco soggetti à Regolari, ancorche per il passato siano state solite sottoscriuerſi da Regolari solamente, come pretende esso Ministro, ciò si deue fare congiuntamente con l'istesso Superiore Regolare, o non s'intende delli Confessori, ò Superiori delli
Con-

Conuenti de' Frati , che han cura del Monastero ,
perche come potrà vedere da se stessa nel decreto
stampato , che se li manda qui aggiunto, detti Su-
periori , e Confessori sono eccettuati nella prohi-
bitione fatta dalla Sacra Congregatione sopra
l'accesso de' Regolari à Monasterij di Monache ;
onde V.S. potrà riformare il suo Editto in questa
conformità per non darli occasione di giusto ri-
chiamo , che così la Sagra Congregatione mi ha
commesso di significarle , e Dio la preferui . Di
Roma li 27. Settembre 1641.

Di V.S. come fratello .

Il Cardinal S. Onofrio .

L'Arciu.di Tebe Segretario .

Altare .

S V M M A R I V M .

*Quanam sunt requisita ad Altare , ut possit confici su-
per illud Sacrificium , num. 1.*

Altare portatile , quando amittat consecrationem , nu. 2.

*Altaria, quibus in locis non sunt consecranda , & quando
debent interdici consecrata , num. 3.*

*Altaria Confraternitatum sita in Ecclesijs Regularium
nequeunt ab Episcopis visitari , num. 4.*

*Altaria indotata quomodo possint à Regularibus concedi
alijs Patronis . num. 5.*

*Altaria privilegiata non suspenduntur anno Iubilaei . n. 6.
Nec indultum suffragatur, nisi in eis celebrentur Mis-
sa de Requie . Ibid.*

Mino-

Minorita possunt erigere Altare in Infirmeria pro commoditate infirmorum . num.7.

1. **A**ltare debet esse fixum lapideum, & consecratum, sufficit tamen, quod superior mensa ipsius, seu Ara, super quas fit consecratio, & reponitur Corpus, & Sanguis Domini sit lapidea, & habeat eam longitudinem, & latitudinem, quæ capere possit Hostiam, & maiorem partem Calicis, & Patenæ sine periculo cadendi, Silvester v. Altare, Hieron. Rodr. resolut. 9. fol. 75.

2. Altare portatile tunc consecrationē amittit, quando frangitur, vel loco mouetur repositorium Reliquiarum, Sacra Congregatio Rituum in vna nullius, Die 5. Martij 1603. Flosculi Nicolij v. Altare num.6.

3. Non sunt consecranda Altaria, sub quibus sunt cadauera mortuorum. Gauant. in Manuale Episcoporum v. Altare num. 9. & vbi iam sunt consecrata, licet consecrationem non amittant, debent tamen interdici, donec cadauera in alium deferantur locum. Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium Archiepiscopo Tranen. 12. Nouembris 1599. vt in Registro eiusdem Congregationis fol. 131.

4. Altaria sita in Ecclesijs Regulariis, etiam si sint Confraternitatum, nequeunt ab Episcopis visitari. Sac. Congreg. Episcoporum, & Regularium 10. Ianuarij 1641. Prout sequitur.

Vescouo di Cortona.

Illustre, e Mol. Reu. Monsig. come fratello. Da questa

questa Sacra Congregatione de' Vescouï, e da quella del Concilio ancora più volte è stato risoluto, che le Capelle, & Altari poste nelle Chiese de' Regolari, ancorche fatte da' secolari, non debbano esser visitate dagli Ordinarij, onde essendosi doluti li Fratelli Offeruanti di cotesta Città, che V.S. pretenda di far la visita delle Capelle, & Altari de i secolari esistenti nella loro Chiesa. Questi Eminentissimi miei Signori mi hanno ordinato di significarle la resolutione sudetta, acciò si contenti conformarsi con essa, e Dio la prescrui.

Di Roma à 10. Gennaro 1641.

Di V.S. come Fratello .

Il Cardinal S. Onofrio.

L' Arciuescouo di Tebe Segretario :
In Regesto Concilij Tridentini fol. 130.

5. Altaria inornata, & indotata possunt à Regularibus concedi alijs Patronis, qui eis prouideant, si proprij post tertiam monitionem ab Ordinario faciendam, cum aliquo interuallo, vel termino, non adeò coarctato, id præstare negligant, vel recusent. Modena 2. Maij 1601. Crema 28. Ianuarij 1618. Flosculi Nicol. n. 10.

6. Altaria priuilegiata non suspenduntur per suspensionem generalem, quæ fit Anno Iubilæi. Lezana v. Altare num. 19. Suspendio enim illa est pro viuis; nec indultum suffragatur, nisi in eis celebrentur Missæ de Requiem, licet hoc fortè in indulto non exprimatur. Sacra Congreg. Rit. in vna Pistorien die prima Iunij 1617. & in alia Toletana 13. Iulij 1601. Missa tamen de Requiem
neque

neque in huiusmodi Altari , neque in alio celebrari potest in fello duplici . Ex Decreto Visitationis Apostol. 25. Maij 1662.

7. Fratres Minores intra suos Conuētus possunt erigere Alaria in Infirmaria pro commoditate Infirmorum , cum debita tamen decentia . H. Rodriq. resolut. 9. num. 8.

Ambitio .

S V M M A R I V M :

Ambientes officia , eo ipso incurrunt pœnam priuationis , & inhabilitatis. num. 1.

Contra Superiores Ordinis Minorum de Observantia, qui fauores extrâ suum Ordinem attendentes , officia , dignitates , ac gratias concedunt . Et contra eosdē Fratres dictos fauores conquirentes. num. 2. & 3.

1. **A**mbientes Religiosi officia pro se, vel pro alijs, complices, & scientes, vltâ alias inflictas pœnas, priuationis pœnam , & inhabilitatis eo ipso incurrunt . Clem. VIII. in Constit. Urbani VIII. 26. §. 35. pag. 43. Bullar. Romani. tom. 4. & in Decretis eiusdem pro Reformatione Regularium fol. 194. num. 35.

2. Ambitio tollenda præcipitur Ministro Generali, alijsque Prælati Ordinis Minorum S. Frâncisci Regularis Observantiæ, ne ad instantiam quorumvis etiam Imperatoris, cuique Religioso aliquam gratiam faciat, seu quicquam concedat.

Pro-

Procurantes, inhabiles declarantur, prohibentur oblatos fauores recipere, & munera ad talem effectum exhibere. Paulus V. Constit. 16. Admonetur, &c. in Bull. Rom. pag. 148. tom. 3.

3. Similem Constitut. innouauit pro eisdem Obseruantibus, & Reformatis simul Urbanus Octauus Anno 16. 1639. Quibus poenis subiaccere vult etiam subditos, fauores conquirentes, prout sequitur.

Contra Superiores Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia, & Reformatorum, qui fauores extra suum Ordinem attendentes, Officia, Dignitates, ac gratias concedunt. Et contra eosdem Fratres, dictos fauores conquirentes, &c.

U R B A N V S P A P A V I I I.

Ad perpetuam rei memoriam.

Admonemur, Pastoralis officii Nostri debito, diligentius prospicere, ne Religiosi, qui Regularem vitam professi, sæculo renuntiarent, ad Dignitates, & Officia, per emendicata suffragia ambitiosus pateat accessus. Quocirca Motu proprio, & ex certa scientia, nostræ, ac Sedis Apostolicæ potestatis plenitudine, dilectis filiis Ministro Generali, Commissario Generali, ac Prouincialibus, & reliquis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia, & Reformatorum nuncup.

nuncup. Prælatiſ, nunc, & pro tempore exiſtentibus, in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis pœna ipſo factò incurrenda, præcipimus, & mandamus, nè ad inſtantiã, & requiſitionem quarumcunq; perſonarum tam laicarum, quàm Eccleſiaſticarum, extrà dictum Ordinem conſtitutarum, etiam Cardinalatus honore, & quacumq; ſæculari Dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cuius prædicti Ordinis Religioſo ullam grãtiam concedere, vel pœnas aliquas remittere, ſeu gradus, honores, dignitates, officia, & adminiſtrationes, functiones, & Prælaturas eiufdem Ordinis concedere audeant.

Quinimò dicti Ordinis Fratres, & Religioſos, qui contra Decreta, hac viã, & his medijs, per conquiſitos fauores, & ſuffragia aliquid ſibi procurauerint, ad talia, & ſimilia, ac etiam maiora in eodem Ordine conſequenda perpetuò inhabiles declaramus.

Inſuper dictis Religioſis, & Fratribus eiufdem Ordinis quibuſcumq; ſub eiſdem pœnis præcimus, & expreſſè interdiciamus, vt non ſolum in præmiſſis omnibus, fauores huiuſmodi minimè procurare, ſed nec etiam ſpontè oblatos, aut ab eis minimè procuratos recipere, & ſimiliter nec ad hunc effectum munera aliqua prædictis perſonis exhibere audeant, ſeu præſument. Non obſtã Constitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, dictique Ordinis ſtatutis, & conſuetudinibus etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate roboratis, cæteriſque

contra-

contrarijs quibuscumque.

Aut si eidem Ordini, & Fratribus prædictis cōmunitè, aut diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Volumus, quod præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberentur præsentibus si forent exhibitæ, & ostensæ.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 29. Iulij 1639. Pontificatus Nostri Anno Decimosexto.

M. A. Maraldus.

In Constitutionibus Ordinis fol. 366.

Annus Nouitiatus.

S V M M A R I V M.

Annus probationis quare institutus ? num. 1.

Samendus est à momento in momentum num. 2.

In anno bissextili dies 24. & 25. pro vna reputantur. num. 3.

Annus debet esse continuatus. num. 4.

Non discontinuatur ex rationabili causa cum licentia Prælati. num. 5.

Dummodò non sit aliquorum mensura ibid.

Annus

Annus Nouitiatus interrumpitur per quancumque dimissionem habitus.num.6.

1. **A**nnus probationis est institutus in fauorem Conuersi, scù fragilitatis humanæ, vt priùs quis experiatur vires suas, & asperitates Religionis, ne inconsultè se inuinculet. Item in fauorem Conuentus, vt experiatur mores conuersandi. cap.ad Apostolicam de Regularibus, & cap.2.cod.lib.6.

2. Sumendus est annus Nouitiatus à momento in momentum, vnde qui suscepit habitum die prima Ianuarij post meridiem, non potest anno sequenti profiteri ante meridiem. Portell.in dub. Regular.v.Nouitij annus num.48. Peyrin.de Prælat.q.1.§.4.

3. Annus prædictus includit diem superadditum in anno bisextili; nam anni computandi sunt secundum Ritus Ecclesiæ. Dies autem 24.& 25. pro vna reputantur ab Ecclesia. Mol. tom. 2. disput.573.Diana p.3.tract.2.resol.57. & par.5. to.5. resol.18.

4. Si non sit continuatus per annum integrum, sed interpolatum per tempus notabile non sufficit ad professionem. Grass.dec.par.1. lib.3. cap.4. num.14.Azor.tom.1.lib.12.cap.2.q.8.

5. Non discontinuatur si Nouitius rationali de causa cum licentia Prælati, & cum habitu extrà Conuentum commoretur per aliquod tempus. Nau.lib.3.conf.de Regular,conf.42.Mirand. tom.1. Manu. q.22. art. 5. Hunc tamen egressum etiam cum licentia Prælati si fit aliquorum men-

C

suum

sum, non esse tutum in praxi docent plures DD. apud Peyr. de Præl. quæst. 3. cap. 1. §. 4. num. 10. eo quod continuitas anni probationis in Religione est de forma, in his verò, quæ sunt de forma, rigor iuris seruandus est . Barb. tract. Axiom. axiom. 100. secus si egressus sit per aliquos dies tantum, Peyrin. ibidem .

6. Interrumpitur annus Nouitiatus per quâcumque habitus dimissionem, factam animo eum amplius non assumendi, licet postea intra eandem dimissionis diem poeniteat . Suar. tom. 3. de Relig. lib. 5. cap. 15. nu. 6. Portell. v. Nouitius n. 29. fallit tamen si ira commotus habitum dimisit, & breui placatus, facti poenituit . Peyrin, loco citat. num. 10.

Appellatio .

S V M M A R I V M .

In correctionibus, quoad mores, appellatio executionem non retardat, num. 1.

Ordo appellationis observandus, sub nullitate appellationis, num. 2.

Quod etiam de recursu observandum est, num. 3.

Decretum contra temerè recurrentes, num. 4.

Pœna Rei indebitè recurrentis, num. 5.

Appellationes, siue oppositiones contra electiones Cæpitulares non fiant nisi in eodem Capitulo, vel infra quindecim dies post Capitulum. num. 6.

Confessis in Criminalibus, denegatur appellatio, num. 7.

Acce-

Accedens ad Superiorem ob iustum grauamen, non est indicandus Apostata, num.8.

1 **I**N Correctionibus quoad mores appellatio executionem non retardat, ea propter ad vltiora procedendum est. Concil. Trid. sess. 22 cap. de Reform. Vallisfol. 1593.

2. Vbi appellationi locus fit à Prouinciali ad Generalem, à Generali ad Protectorem, à Protectore ad Romanum Pontificem, Supremum, in Ecclesia Iudicem, appelletur. Gregor. XIII. Quoniam nostro, vel ad Sacram Congr. Episc. & Regul. ex decreto eiusdem de anno 1587. apud Confett. fol. 311.

3. Quod etiam de recurſu obseruandum est, taut Reis non liceat recurſus ad Superiores maiores, nisi post sententiam ab inferiore latam, aliter ſeueriori pœna plectendi sunt, prout ſequenti decreto Sacre Congregationis Regularium contra Regulares ad Urbem temerè leuiuè ex causa accedentes absque eorum Superiorum licentia ſancitum est, videlicet.

4. Quoniam nonnulli Regulares vagandi studio, siue dum imminentem admiſſorum criminum pœnam ex ſuis Constitutionibus, aut alias debitam ſibi merunt, falſa, & commentitia grauamina cauſari non ad immediatè ſui Ordinis Superiores ſcilicet à grauamine Prioris ad Prouincialem: à Prouinciali ad Generalem: à Generali ad Protectorem: prout cuiusque Religionis Constitutionibus disponitur, ſed ad hanc Romanam Curiam absque licentia ſæpiùs fugiunt,

potius quam recurrant , ex quo Ordinum disciplina relaxatur, Prælati contemnuntur , & ipsi in dies audaciores euadunt .

Placuit Sacræ Regularium Congregationi ex Ordine Sanctissimi statuere, vt si quis Regularium imposterum temerè leuiuè ex causa hanc Almam Urbem , seu Curiam, absque sui Superioris licentia , & supradicta forma prætermittit , adire præsumpserit ad suos eosdem Superiores , seueriori poena plectendus, remittatur .

Fr. Michael Bonellus Cardinalis Alexandrinus .

Georgius Palearius V. I. D. Secr.

Romæ ex Typographia Reu. Cam. Apost. 1587.

4. Si Reus , non expectata sententia, Superiorem adierit , ad Iudicem à quo recesserit, remittatur , vt eius iudicium expectet , & tanquam Apostata puniatur . Vallisfol. 1593.

6. Ad præcauendas turbationes, & litigia, quæ oriri solent in Prouincijs occasione oppositionum , quæ à nonnullis in temp. estiuè fiunt contra electiones capitulares, decernitur , quod huiusmodi oppositiones , siuè appellationes non fiant, nisi in eodem Capitulo, seu Congregatione, vel ad summum infra quindecim dies post Capitulum coram legitimo Superiore , quibus elapsis tales oppositiones amplius non admittantur ; Sed potius opposcentes tanquam calumniatores , & pacis turbatores habeantur , non obstantibus quibuscumque &c. Vt circa de elect. in 6. Concertationi , de appellat. in 6. Hostien. in Summ. lib. 2. de appellat. Vallisfol. 1661.

7. Appellationis beneficium confessis in criminali

minali denegatur. Pius V. Constitut. 24. Cum
sicut 1566. &c.

8. Non est iudicandus Apostata Religiosus
accedens ad Superiorem, ob iustum grauamen,
de quo euidenter constat, quia habet vim appel-
lationis. H. Rodr. Resolut. 10. num.3. vbi citat
plures Doctores, &c.

Aperitio .

S V M M A R I V M :

*Superiores habeant clauem communem, qua subditorum
Cellas aperire, & visitare possint cum duobus Discre-
tis Conuentus. num.1.*

I Seruetur Apostolica Constitutio, qua Mi-
nistro Prouinciali in sua Prouincia, &
Guardiano in suo Conuentu præcipitur, vt co-
rum quilibet clauem communem, quæ Magistra
vocatur, apud se habeat, & sollicitè custodiat,
quæ suorum subditorum Cellas ad libitum, sal-
tem cum duobus Discretis Conuentus aperire, in-
gredi, & visitare possit. Urbanus Oct. Constit. 94.
tom.4. pag.65. Hoc idem cautum est pro Reforma-
tis in eorum Constitutionibus Generalibus 1642.
cap.6. num.10.

Apostata.

S V M M A R I V M.

Apostata ipso iure sunt excommunicati. num. 1.

Apostasia essentialis ratio in quo consistat. num. 2.

Apostata quando est de heresi suspectus. num. 3.

Apostata à Superioribus, singulis annis sunt perquirendi, ut ad Religionem reuertantur. num. 4.

Apostata Ordinis Minorum de Observantia, non sunt retinendi à Guardianis sub pœna priuationis Officij. num. 5.

Pœna imposita contra Apostatas ad instantiam personarum extra Ordinem non remittenda. num. 6.

PRÆter ea, quæ in Constitutionibus Generalibus Ordinis, optimo iure sancita sunt de Apostatis à Religione, cap. 2. §. 8. distinguendo gradus Apostasiæ, ac declarando illos excommunicatos, cum ipso iure sint excommunicati, Gloss. in cap. ut periculosa, ne Clerici, vel Monaci in 6. Innoc. IV. ut Apostatas Bulla 7. in Bullar. Rodr. pag. 151.

2. Sciendum est breuiter, quod Apostasiæ essentialis ratio consistit in eo, quod quis recedat à Religione, animo deferendi illam, Valent. 22. disp. 1. qu. 12. punct. 1. & Sanchez lib. 6. in decal. cap. 8. num. 5. ea propter non est propriè Apostata, qui sine licentia Prælati è Conuentu egreditur animo reuertendi, sed est tantum fugitiuus, vel vagus, Aragon. 22. q. 12. art. 1. Nihilominus per
statuta

statuta nostri Ordinis, contra huiusmodi, & nomen, & pœna Apostatarum extenduntur, Trident. sess. 25. de reg. cap. 4. Sanctorus in comment. fol. 237.

3. Apostata perseverans in Apostasia, etsi consequenter in excommunicatione per annum inforDESCAT, est de hæresi suspectus, vnde contra illum procedere possunt Inquisitores, Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 6. num. 24. Graff. decif. lib. 3. cap. 5. n. 83. vbi citat cap. grauem de pœnis, Diana par. 4. tract. 7. resol. 3.

4. Apostatæ sunt singulis annis à Superioribus perquirendi, vt ad Religionem reuertantur, quod si nolint amicabiliter redire, tenentur dicti Superiores, sub pœna priuationis officij eos cogere. Urban. Oct. Constit. 26. §. 4. quæ est de Regular. Apostatis, & eiectis, pag. 41. tom. 4.

5. Apostatæ Minorum de Obseruantia Cismontanæ familiæ, nec recipiantur, nec retineantur in alienis Prouincijs, ad quas quomodocumque confugerint, sed vbi primùm fuerint absoluti, iuxta consuetudinem, & Ordinis Constitutiones, ad proprias remittantur, sub pœna priuationis Officiorum Prouincialis, siue Guardiani, aut cuiuscumque alterius Superioris, ipso facto incurrenda. Urb. Oct. Constit. 49. pag. 64. tom. 4.

6. Demùm circa Apostatas, aliosque delinquentes, obseruetur omninò Breue fel: record: Pauli Quinti. Admonemur; contra Superiores nostri Ordinis promulgatum, in quo ordinatur, vt ad instantiam personarum quarumcumque extra ordinem constitutarum, nullo modo re-

mittuntur pœnz eis impositæ, Urban. Oâ. Constit. 49. pag. 63. tom. 4. &c.

Apostoli.

S V M M A R I V M.

Quinam dicantur Apostoli? num. 1.

Apostolorum species sunt quinque . num. 2.

Petendi sunt intra triginta dies. num. 3.

Iudex intra dictum terminum tenetur Apostolos concedere . num. 4.

Si Prælatus renuat Apostolos concedere, quid agere debeat Appellans . num. 5.

1 **A** Postoli dicuntur litteræ dimissoriæ, quas vnus Iudex ad alium dimittit, sicut etiam dicimus de Apostolis, quod à Deo, vel de Cælo missi fuerint, gloss. petat. in cap. 1. de appellat. lib. 6. Panorm. in prax. cap. 114.

2. Quinque sunt Apostolorum species, scilicet, Dimissorii, Refutatorii, Reuerentiales, Conuentionales, & Testimoniales. Ghisil. de Iud. Reg. cap. 15. à num. 4. quorum omnium formam vide apud Peyrin. in formul. litt. A. cap. 15. &c.

3. Sunt petendi intrâ triginta dies, infrâ quos si non petantur, videtur appellationi renunciatû, gloss. petat. in cap. 1. de appellat. cit.

4. Tenetur Iudex intrâ dictum terminum Apostolos cum debita instantia sæpius petitos loco, & tempore congruo concedere, alioquin potest

potest appellans suam appellationem proseguire.
Clem. quamvis, §. quod si iudex de appellat.

5. Si Prælatus renuat dare Apostolos, debet appellans illos petere coram persona fide digna, quæ tenetur appellanti testimoniales concedere, Peyrin. tom. 1. Relig. qu. 1. cap. 20. & loco cit. num. 4. de Relig. tract. 1. lib. 3. cap. 1. num. 7. reliqua in verb. Appellatio.

Auditor Camera:

S V M M A R I V M.

In sex casibus potest concedere Monitoria, & Inhibitiones in causis Regularium. num. 1.

Ubi de Regulari disciplina agitur, A. C. non procedit in causis Regularium, num. 2.

Hoc idem dicendum est de Nuncijs Apostolicis. num. 3.

Sacra Congregatio declarat A. C. se immiscere non posse in prima instantia in causis Regularium. num. 4.

Nec in gravaminibus Prælatorum, nisi citato prius Procuratore Ordinis. num. 5.

Rationes, quare non expedit, ut Religiosi in suis causis litigent extra Ordinem. num. 6.

Resolutio de Commissionibus Signaturæ Iustitiæ. num. 7.

QUæritur, An in causis Regularium concedenda sint monitoria, & inhibitiones à Tribunali Auditoris Camerae, vel Commissiones à Signaturæ Iustitiæ, & quatenus concedenda, quomodo, & cum quibus clausulis.

1. Pro

1. Pro cuius faciliore solutione videntur excludendi aliquot casus non dubij, in quibus A.C. potest concedere Monitoria, & Inhibitiones in causis, & negotijs Regularium, quibus exceptis, ponetur Resolutio Sacræ Congregationis.

Primus igitur casus non dubius est in Regularibus Monasteriorum, Episcopis subiectorum, prout sunt plures Abbatia, & Monasteria in Germania, Belgio, & Polonia in Congregationem non redacta, quæ nulla potiuntur prærogativa exemptionis, sed Episcopis Diocæsanis sunt subiecta, quemadmodum erant Monasteria omnia de iure veteri. cap. Si quis Abbas, & cap. Abbates 18. quæst. 2. cap. qui verè in fin. 26. quæst. 1. Nam si in eorum causis ordinarijs Episcopus pronunciauerit, à tali sententia potest appellari, vel ad Metropolitanum, cap. licet in corrigendis, de Officio Ord. vel ad Papam omisso medio, & tunc poterit procedere, & inhibitiones concedere A.C. qui est Iudex ordinarius appellationum, quæ à sententijs per quoscumque Ordinarios latis, etiã extra Statum Ecclesiasticum ad Sedem Apostolicam interponuntur, vt in Bulla 28. Pauli V. ad eximiam fidelitatis §. 16. in Bullario tom. 3. pag. 212.

Secundus casus non dubius est, in causis ordinarijs, & telam iudiciariam requirentibus, quæ vertuntur inter diuersas Religiones, nam Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium in huiusmodi causis se non ingerit, cum in Bulla Sixti V. super institutione Congregationis Regularium §. 1. statutum sit per hæc formalia verba. Audiant itidem, ac decident prædicti Cardinales causas,

causas, & controuersias inter prædictos Ordines vertentes, siue in vniuersum, siue ratione particularium locorum, dummodò formam iudicariam non requirant, in Bullario tom. 2. pag. 615. Quare in causis prædictis vna Religio conuenienda erit coram suo Conseruatore, si illum habeat, alioquin coram loci Ordinario, ad præscriptum Constitutionis Gregorij XV. de exemptorū priuilegijs, & Auditor Camerae erit Iudex competens in causa appellationis ad Sedem Apostolicam interpositæ à sententia per Conseruatorem, vel Ordinarium lata, vt in dicto §. 10. Bullæ Pauli V.

Tertius casus non dubius est, cūm lis, & causa vertitur inter Regulares, & sæculares, siuè Clericos, siuè laicos; nam si Regulares sint, conueniendi sunt coram suo Conseruatore, vel Ordinario, vt dictum est in casu præcedenti; si verò sint actores, & agant contra laicum, tenentur sequi forum rei, cap. Si Clericus laicum, de foro compet. & tunc extrà Statum Ecclesiasticum à sententia Iudicis laici appellatur ad Superiores Iudices laicos gradatim, vt in d. l. Imperatores ff. de appellat. non autem ad Curiam, seu ad Auditorem Camerae, sed in Statu Ecclesiastico potest appellari ad Sedem ex d. Bulla 28. Pauli V. §. 10. Si verò Reus sit Clericus, conueniendus erit coram suo Ordinario in prima instantia, vt in Concilio Trident. sess. 24. cap. 20. & in secunda instantia appellari poterit, omisso medio, ad Papā; & in vtroque casu in gradu appellationis ad Sedem interpositæ, Auditor Camerae est Iudex cōpetens ex dicto §. 10.

Quar-

Quartus casus est, in causis Prælatorum Regularium, qui generalibus Capitulis, aut Episcopis non subfunt, nec suos habent ordinarios Regulares Visitatores, sed sub immediata Sedis Apostolicæ protectione existunt, de quibus in Concil. Trid. c. 8. sess. 25. de Regularibus. Has enim causas in prima instantia cognoscere possunt tam Legati, & Nuncij Apostolici, quàm ipse A. C. tanquam Iudex ordinarius exemptorum, ut in dicta Bulla 28. Pauli V. §. 12. Et quamvis in hoc casu facultatem habeat priuatiuè quoad omnes, ut ibi disponitur, tamen in his procedunt etiam Legati, & Nuncij ex speciali facultate, quam habent à Sede Apostolica, ideòque inter eos, & Auditorem Cameræ, cùm iurisdictio sit cumulatiua, est locus præuentioni, arg. c. Præposuisti, de iur. compet. cum concordan. de quibus ibi in glos. 1. Et in monitorijs apponenda esset clausula, *quatenus lis non pendeat*. Alioquin præsentis literæ minimè suffragentur. Quod si Legati, & Nuncij in causa præuenerint, ab eorum sententijs appellabitur ad Sedem Apostolicam, & in secunda instantia Auditor Cameræ erit Iudex competens, iuxta suas facultates.

Quintus casus est, cùm agitur de debitis in Curia contractis, aut de Salario, seu contractu in ipsa inito, nam A. C. potest citare, & monere ad satisfaciendum Curiales, Ecclesiasticos sæculares, vel Regulares, etiam ab ipsa Curia absentes, pro quibusuis rebus, & pecuniarum summis ad instantiam quorumuis etiam absentium, ut disertis verbis cauetur in eadem Bulla §. 10.

Sextus

Sextus casus est, vbi agitur de executione literarum Apostolicarum, vel decretorum, seu declarationum Congregationum, quia A.C. pro huiusmodi executione dat monitoria etiam in causis, & negotijs Regularium, ex eadem Bulla 28. Pauli Quinti §. 14. & expedit, vt hæc facultas ei conferretur, quia fauorabilis est Religionibus, quæ hoc præsidio se tuentur aduersus eos, qui earum priuilegia conuellere, aut lædere moliantur. Hinc tamen in dies oriuntur multa inconuenientia, quia cum Religiones ferè omnes habeant Constitutiones à Sede Apostolica confirmatas, & & innumera quasi priuilegia, & monitoria concedantur in genere contra quoscumque, nullaque expressa causa, indè fit, vt nullum sit negotium, in quo prætextu executionis alicuius statuti, vel priuilegij, aut declarationis, extorqueri non possit monitorium. Vndè multoties contigit, vt in actu celebrationis Capituli, vel electionis etiam in partibus vltromontanis, præsentata fuerint monitoria non sine graui turbatione, & scandalo. Et sæpè etiam Ordinarijs, & Nuncijs manus ligatæ fuerunt in causis in eorum Tribunali pendentibus, & in calculo ferendi sententias. Quare prouisum est expedire, vt de cætero pro executione huiusmodi non dentur monitoria, nisi expressis personis, contra quas, & ex qua causa, & cum clausula, *Quatenus lis non pendeat*: lite autem pendente, dari quidem possint sine prædicta clausula, sed non nisi parte citata, & audita.

His additi fuerunt duo alij casus, in quibus A.C. procedit in causis Regularium, videlicet cum Rei sponiè

spontè se constituunt in illius carceribus, & in criminibus atrocibus, in quibus procedere potest ex particulari oraculo Sanctissimi, eidem notificato per Secretarium Sacræ Congregationis; hic tamen vltimus casus non est ex vi suarum facultatum, sed ex speciali commissione.

2. Viceversa Auditor Cameræ non procedit in causis Regularium, nempe vbi de Regulari disciplina, & morum correctione agitur; hæc enim spectant ad Abbatem, etiamsi Monasterium esset Episcopo subiectum cap. corripiantur, 24. q. Vnde A.C. in his non potest se ingerere in prima instantia, sed neque in gradu appellationis, quia in prædictis [nisi adsit excessus] non datur appellatio, vt in c. Reprehensibilis, vbi sic habetur. Præcipue verò hoc in Religiosis volumus obseruari, nè Religiosi cum pro aliquo excessu fuerint corrigendi, contra Regularem Prælati sui, & Capituli disciplinam appellare præsumant, sed humiliter, ac deuotè suscipiant, quod pro salute sua fuerit eisdem iniunctum.

3. Hoc idem dicendum est de Nuncijs Apostolicis, quia non possunt amplius cognoscere in prima instantia, de causis ad forum Ecclesiasticum pertinentibus. Concil. Trident. sess. 25. cap. 20. Imò Regulares ad se recurrentes remittere debent suis Superioribus, vt pluriès decisum est à Sacra Congregatione 1602. 1604. Flosculi v. Nuncius num.8.

Exclusis itaque præfatis casibus, in quibus nulla est dubitatio: propositum dubium restringitur ad causas ordinarias tam Ciuiles, quam Crimina-

les,

les, quæ vertuntur inter Religiosos eiusdem Ordinis, vel inter subditos, vel inter subditum, & Prælatum, vel inter subditos, & Capitulum, vel inter Monasterium, & Monasterium, vel inter Prouinciam, & Prouinciam, vel alias quomodolibet. Ea propter.

Die 5. Iulij 1650.

4. Sacra Congregatio Cardinalium, & Prælatorum super appellationibus, & inhibitionibus Tribunalis Auditoris Camerae, & aliorum Tribunalium Curiae Romanae à san. mem. Urbano Octauo deputata, & à Sanctissimo D. N. Innocentio X. renouata in hanc deuenit sententiam, & resolutionem, videlicet.

In causis Regularium eiusdem Religionis, siuè sint inter subditos, siuè inter subditum, & Prælatum, siuè inter Monasterium, & Monasterium, siuè alias quomodolibet, Auditorem Camerae se immiscere non posse in prima instantia, &c.

Hoc Decretum congruit cùm Bulla Sixti V. Erektionis Sacrae Congregationis Regularium in Bullario tom.2. pag.613. vbi in §. 1. sic legitur. Causas verò, quas inter ipsos Religiosos oriri cōtigerit, iuxta quarumcumque Religionum instituta, eorumq; dispositionem Superiores illorum definiant, atque terminent.

5. Verùm tamen in eadem Sacra Congregatione habita die 19. Iulij 1650. tantummodò fuit prouisum, vt in casibus, in quibus Auditor Camerae potest appellationes recipere à sententijs, & grauaminibus Prælatorum Regularium, inhibitiones minimè decernat, nec Præfectus Signatu-

ræ

ra Iustitiæ det Commissiones, nisi citato prius Procuratore Ordinis.

6. Et sanè expedire non videtur, vt Religiosi in suis causis litigent extrà Ordinem, quia sic datur eis materia vagandi extrà Claustra, & discurrendi per Curias, contra Canones, vt in c. si cupis, & c. Placuit communi. 16. q. 1. c. Monachi, de stat. Monachor. Clement. ne in agro, §. Quia verò cod. tit. cum multis concordantibus. Tùm quia propter ingentes sumptus, qui fiunt in litibus prosequendis, coguntur pecunias, quandoq; etiam illicitis medijs sibi comparare, & proprietatem habere, contra c. ad Monasterium, de stat. Monachor. Tùm quia eorum delicta sic publicantur in sæculo cū ignominia Religionum, & scandalo sæcularium contra cap. in scripturis 96. dist. vbi refertur Constantinum dixisse: Verè si proprijs oculis vidissem Sacerdotem Dei, aut aliquem eorum, qui monastico habitu circumamicti sunt, peccantem, clamydem meam expoliarem, & cooperirem cum, ne ab aliquo videretur. Tùm denique quia ex hoc enervatur monastica disciplina, & Prælati Regularibus debita subtrahitur obedientia, contra tex. in c. Repræhensibilis, supra eodem.

7. Ex his resultat etiam Resolutio ad secundum dubium de commissionibus Signaturæ Iustitiæ, quia videtur non expedire, vt causæ Religionum extrà Ordines committantur. P. Pagnan. in 2. lib. Decretalium tom. 3. de Appell. c. de Priore, num. 15. & seq. fol. 243.

Augere.

S V M M A R I V M.

Familia præscripta Monasteriorum, etiam prætextu augmenti reddituum, augeri non possunt. num. 1.

Ministri Provinciales Minorum de Observantia ex privilegio Pauli Quinti possunt augere, & minuire familias Conuentuum. num. 2.

1. **A**ugere non possunt Superiores numerum Regularium, cuique Domni præscriptum etiam prætextu augmenti reddituum sine licentia Sacre Congregationis Urbani VIII. Const. 43. quæ est de celebratione Missarum §. 13. to. 4.

2. *Ministri verò Fratrum Minorum de Observantia vna cum Diffinitorio in Capitulis, & Congregationibus, attenta paupertate Conuentuum, & locorum, possunt augere, & minuire dictam præfixionem familiæ, iuxta quantitatem elemosynarum, ex concessione Pauli Quinti facta Ministro Generali Archangelo de Messana die 26. Novembris 1606. & sic deinceps observatum est in familia Cismontana Minorum de Observantia, quæ viuit ex Piorum elemosynis, absque vlla contradictione Visitationis Apostolicæ, peractæ tempore san. mem. Innocentij Papæ Decimi. In Regesto Sacre Congregationis Episcoporum, & Regularium fol. 46.*

Baldachinum.

S V M M A R I V M.

Regulares non possunt impedire Episcopum, ne erigat Baldachinum in Ecclesia illorum. num. 1.

Hoc tamen non extenditur ad Vicarios Episcoporum. num. 2.

1. **D**E iure communi Episcopi possunt aliquando erigere Baldachinum in Ecclesijs Regularium, & per Decretum Apostolicum emanatum die 10. Iunii 1603. nihil de nouo conceditur Dominis Episcopis, sed solum declaratur, quod possint censuris compelli Regulares, & alij exempti, nolentes assentiri vsui Baldachini, ita notant Pasqualig. in Addit. Laureti de Franchis p. 1. num. 381. Tambur. de iur. Abbat. to. 1. disp. 15. num. 9. in regest. Episc. & Reg. fol. 35.

2. Hoc autem non debet extendi ad Vicarios Episcoporum, etiam absente Episcopo, ex declaratione Sacre Congregationis Rituum di. 10. Iulij 1621. quæ declarauit non posse inuitis Regularibus erigere Baldachinum. Pasqualig. ubi sup. num. 382.

Bannitus.

S V M M A R I V M.

Regulares prohibentur receptare, & retinere in Conuentibus Bannitos, fallitos, & are alieno grauatos sub pena

pœna priuationis officiorum . num. 1.

Subditi recipientes , triennio voti priuationem incurrunt . num. 2.

Limita, nisi confugientes sint Procuratores Conuentuum , aut eorum filij : vel nisi confugiant ob rixam, donec se componant, &c. ibidem .

1. **R**egulares prohibentur receptare , & retinere in Conuentibus Bannitos , fallitos , & ære alieno grauatos sub pœna priuationis officiorum , vocisque actiue , & passiuæ , prout in sequenti Epistola , de mandato Pauli Papæ Quinti transmissa ad Nuncium Neapolis . videlicet .

Molt' Illustrè, &c.

Benche N. S. vogli , che sia osservata l'Immunità Ecclesiastica , e la Costituzione di Gregorio XIV. fel. mem. sia eseguita come stà , non li piace però , che le Chiese , ne gl'altri luoghi Sacri seruanò di asilo , ne 'di ricettacolo à tristi , onde mi hà commandato di scrivere à V.S. che faccia prohibire , & inrimare per parte di Sua Beatitudine , alli Superiori de' Monasteri de' Regolari di tutti gli Ordini, col mezzo degli Ordinarij , ò come meglio parerà à lei , che per l'auuenire non diano ricetto à sorte alcuna di Condannati , Banniti , ladri , ò altre genti di mal'affare, ne à falliti , e debitori, sotto pena della priuatione dell'officio, e di voce attiva , e passiva, se si hauerà notizia del ricetto , ancorche non siano tronati questi tali nelli Monasterij , e sotto altre pene ancor maggiori ad arbitrio della Santità Sua , e vuole in oltre, che sia auuertito di punir quelli , che haue-

ranno ardire di contrauenire à quest'ordine. Potrà dunque V. S. far publicare nel modo sudetto la detta prohibitione nelli luoghi, doue ne sarà maggior bisogno, e di mano in mano per tutto, acciò non se ne possa pretendere ignoranza, & il Signore la consoli. Di Roma li 13. Agosto 1613.

Di V.S.

Come fratello affettionatissimo.

il Cardinal Sauegli.

Questa lettera fù scritta d'ordine di Papa Paolo Quinto à Monsig. Nuncio di Napoli. In Lucerna Regularium. v. Receptatio. Lezana v. Bannitus in Regesto S. C. Episcop. & Regularium fol. 55.

2. Si autem subditi sint, qui recipiunt, triennio voti priuationem incurrunt, apud Fratres Reformatos, prout in eorum Statutis 1642. cap. 3. num. 22. limita nisi confugientes essent Syndici, seu Procuratores Conuentuum, vel eorum filij, quia isti maximis gaudent priuilegijs, prout v. Syndicus, Clemens VII. Dum consideramus, Bullarium Rom. tom. 1. pag. 492. limita secundò, nisi confugiant per aliquot dies ob metum carcerationis post rixam, donè se componant, vel per aliquod simile, quia in huiusmodi casibus non computantur inter Bannitos, & decoctores, seu fallitos, &c. donè sint declarati per Edictum.

Beati-

Beatificatio , Imagines , Canonizatio .

S V M M A R I V M .

Praxis pro Beatificatione , vel Canonizatione Sanctorum , num. 1.

Circa Imagines , declaratur non esse exponendas cum aureola , donec , &c. Nec imprimi gesta miracula , nec apponi tabellas , &c. Apponitur pœna contra transgressores , num. 2.

Circa Formam , & habitum Sacrarum Imaginum prohibentur ne exponantur cum alio habitu , & forma , quam Ecclesia Catholica , ab antiquo tempore consuevit , num. 3.

Nec cum habitu peculiari alicuius Ordinis Regularis , nec Imagines Prophane in Ecclesia exponantur , quæ omnia observanda sunt sub pœna excommunicationis , ac priuationis vocis ætine , & pœnitentiae , num. 4.

P Praxis Sacr. Rituum Congregationis pro Beatificatione , vel Canonizatione Sanctorum talis est .

De hoc tractari non potest , nisi post 40. annos à morte Servi Dei , & tunc non nisi ex speciali concessione Summi Pontificis .

Inhibet formari processus , formatosque aperiri , nisi à specialibus delegatis : Interim tantum , conceditur , quod Ordinarius instruere possit Processus in genere ad examinandum , an concedi possit instructio Processus in specie , ne occasione dilationis pereant probationes .

D :

Prohi-

Prohibetur omnibus , ne informationes super Sanctitate alicuius defuncti capere presumant .

Is verò, cui miraculum aliquod narrabitur sub sigillo secreti recipiat , & secreto ad Episcopum loci transmittat .

Concessi Processus in specie, transmittendi sūt ad Sedem Apostolicam in Sacra Rituum Congregatione examinandi, quoad ipsorum validitatem tantum .

Deindè absque Processu ad vltiora sigillandi sigillo eiusdem Sacræ Congregationis , & asseruandi vsque ad præfinitum tempus examinata, prius vitæ Sanctitate . Declarat tempus ad Canonizationem necessarium esse centum annorum . Peyrin. tom. 2. fol. 447. Pasqualig. ad Lauret. de Franch. num. 1195. Nicola V. Canonizare in regesto Sacræ Congregat. Rit. fol.75.

CIRCA IMAGINES.

2 **V**Rbanus Papa Octauus in Constit. 132. Celestis Hierusalem Ciues , quæ habetur in Appendice Bullarij Romani tom.4. fol.38. Declarat , & confirmat Decreta ædita circa Processus pro Beatificatione , & Canonizatione Sanctorum conficiendos , videlicet .

Quod imaginibus defunctorum , qui in bona Sanctitatis fama decesserunt non possunt apponi Aureolæ , nec in Oratorijs, aut locis publicis exponi , donec Beati declarentur à Sede Apostolica , & si quæ appositæ sunt omninò amoueantur .

Nec imprimi gesta , miracula , & reuelationes eorum .

eorumdem sine recognitione, & approbatione Ordinarij, nec etiam apponi Tabellæ ad eorum sepulcra, ac lampades accendi.

Excipiuntur ij, quæ à longissimo tempore Apostolica Sedes, vel Ordinarij tollerant.

Tabellæ tamen recipi possunt, ac in locum extra Ecclesiam custodiendæ sunt. Poena contra transgressores, si Regulares fuerint est priuationis suorum officiorum, ac vocis actiue, & passivæ, necnon suspensionis à Diuinis in Bullar. Romano tom.4. pag.54.

3. Circa formam, & habitum Sacrarum Imaginum adest Constitutio præfati Urbani Papæ Octavi in append. Bullarij Romani pag.22. Sacrosancta, &c. in qua prohibet, quod Imagines D.N. IESV Christi, Deiparæ Virginis Mariæ, ac Angelorum, Apostolorum, Evangelistarum, aliorumque Sanctorum, & Sanctarum quorumcumque sculperè, aut pingere, vel sculpi, aut pingi facere, aut ante hac sculptas, aut pictas, & alias quomodolibet effictas tenere, seu publico aspectui exponere, aut vestire cum alio habitu, & forma, quàm Ecclesia Catholica ab antiquo tempore consuevit.

4. Nec etiam cum habitu peculiari alicuius Ordinis Regularis: Ac ut Imagines aliter pictæ ab Ecclesijs amoveantur, nec exponantur in eisdem, ac earum Frontispicijs, & Atrijs imagines prophanæ, vel alia indecentiam, & in honestatem præferentia: Quæ omnia observanda sunt sub poenis excommunicationis priuationis officij, ac vocis actiue, & passivæ.

Beati.

S V M M A R I V M.

Beatorum Imagines, Tabellæ, &c. in Ecclesijs non exponantur inconsulta Sede Apostolica. num. 1.

Obtenta facultate exponendi, non super Altari, sed tantum in pariete collocentur. n. 2.

Eorundem obtenta Altarium erectione, non tamen potest de illis celebrare officium, & Missa, absque expressa facultate. n. 3.

Cultus concessus pro uno loco, non extendatur ad alium, inconsulto Pontifice. n. 4.

Ubi permissum fuit Beatos prædictos ab omnibus coli, non tamen publicæ officij recitatio est concessa, sed tantum privata. n. 5.

Missa indulta certis Presbyteris Regularibus, vel Sæcularibus alicuius loci à confluentibus Sacerdotibus, minime celebrentur. n. 6.

Dies festi Beatorum non celebrentur, absque indulto Apostolico. n. 7.

Non apponantur in Kalendario, nisi illius tantum loci, in quo Officium, & Missa de eisdem celebratur. numer. 8.

Particularia suffragia eorundem, in Ecclesiasticis precibus non recitentur. n. 9.

Nec innoventur in publicis precibus præter indultas à Sede Apostolica. n. 10.

Nec in Processionibus, eorundem Reliquiæ circumferantur. n. 11.

Sac Congreg. non intendit præiudicare cultui Beatorum ab

ab immemorabili tolerato . n. 12.

Beati in Patronos non eligantur , nec eorum Natalitia cum Officiis celebrentur . n. 13.

Sanctissimus D.N. prefata Decreta approbavit, ac Typis imprimi , & publicari mandavit . n. 14.

Ad eorundem observantiam compellantur ab Ordinarijs, tam Regulares , quàm illi , qui nulli subduntur Episcopo . num. 15.

*Decretum super cultu Beatis adhuc non
Canonizatis præstando.*

Adaures Eminentissimorum Patrum Congregationis Sac. Rituum plures deueniunt, qui patrantur Indulgentiarum excessus in materia præstationis cultus Beatis, adhuc non canonizatis , quamobrem eos eliminare, ac ne in futurum inducantur prouidere studentes, ad infrascripta deueniunt Decreta , &

1. Quod eorundem Beatorum Imagines, etiã non principaliter , & uti supplices appositæ , Simulacra, Picturæ, Tabellæ , aut Scripturæ eorum præclara gesta representantes , aut referentes , in Ecclesijs, Sacrarijs , & Oratorijs quibuscumque ; & præsertim in quibus Missæ sacrificium, vel alia Diuina Officia peraguntur, in conspectu Sede Apostolica, nullo pacto exponantur .

2. Quod ubi indultum fuerit per Sedem Apost. Imagines , Simulacra, pictasque Tabellas in Ecclesijs poni, & coli posse, in pariete tantum, non autem super Altari, collocandi facultas tributa censeatur .

3. Quod

3. Quòd si concessa fuerit per eandem Sedem Apostolicam Altarium erectio, non tamen ob id Missam, & Officium de prædictis Beatis celebrandi, vel recitandi facultas tradita præsumatur; etenim specifica, & expressa concessio super his præcedere debet.

4. Vbi in vno loco cultus fuerit concessus, non extendatur inconsulto Pontifice, ad alium locum, quamvis alia concurrente auctoritate.

5. In locis, vbi Beatos prædictos ab omnibus coli permissum fuit, non inde publica Officij recitatio permessa censeatur, sed tantummodò privata; nec satisfactoria præcepto recitationis, nisi quoad illos, quibus Sedes Apostolica de hoc indulserit.

6. Missæ paritèr, quæ fuerint indultæ certis personis, nempe Presbyteris Regularibus, vel Sæcularibus alicuius loci, vel Monasterij, seu Presbyteris alicuius Ecclesiæ seruitio præcipuè addictis, à confluentibus Sacerdotibus, quavis dignitate (etiam Cardinalatus) insignitis, minimè celebrentur.

7. Dies festi in Beatorum eorundem memoriam non celebrentur, nisi speciali indulto Apostolico prouisum fuerit.

8. Eorundem nomina in Kalendarijs non apponantur, nisi illius tantum loci, earumque personarum, in quo, & à quibus cultus cum Officio, & Missa celebretur.

9. In quibusvis Ecclesiasticis precibus, etiam in Oratorijs priuatis recitandis, particularia eorundem suffragia non apponantur, vel recitentur.

10. Pu-

10. Publicis in precibus, præter indultas, & à Sede Apostolica approbatas, iidem Beati non inuocentur.

11. Eorundèque Reliquiæ in Processionibus minimè circumferantur.

12. Sacra eadem Congregatio præsentibus declarare, & iussione remouere non intendit cultum Beatis per communem Ecclesiæ consensum, vel per immemorabilem temporis cursum, aut per Patrum, Virorumque Sanctorum scripta, vel temporis centum annorum metam excedentis scientiam, ac tolerantiam Sedis Apost. aut Ordinariorum hætenus præstitum; ac certis modo, & forma ab eo tempore eis exhibitum. Verùm si, à centum annis citra cultus huiusmodi, aliqua ex parte constiterit auctus, & extensus, eo casu Sac. eadem Congregatio eundem in pristinum reduci iubet, prout quemuis cultum, extra casus prædictos, ad expressa tantum verbaliter in Apostolicis indultis omnino reuocari mandat sub penis, &c.

14. Firmis quoque remanentibus Decretis, nempe ne Beati in Patronos eligantur, ne eorum Natalitia cum Octauis celebrentur, & alijs quibuscumque à Sac. Congregat. hætenus emanatis, quæ præsentī Decreto renouantur.

14. His autem Sanctissimo relatis, & in Congregatione Sac. Rituum ordinaria habita coram Sanctitate Sua per Eminentiss. & Reuerendiss. D. Cardinalem Sacchetti accuratè perlectis, maturèque discussis, Sanctitas Sua ea approbavit, & pro omnimoda eorum obseruatione, mandauit

Typis

Typis imprimi, ad Valuas affigi, & publicari, vt elapso termino sex mensium à die publicationis eorundem, omnes, & singulos afficiant, & ardeant, ac si omnibus, & singulis eadem exhibita, & personalitèr præsentata, intimata, seu notificata fuissent.

15. Indulsetque locorum Ordinarijs, vt auctoritate Sedis Apostolicæ possint, imò debeant Sæculares, & Regulares quoscumque, quantumvis exemptos, etiam Societatis Iesù, S. Antonij Viennensium, & S. Ioannis Hierosolymitani, ac reliquos omnes, speciali expressione indigentes, etiam sub censuris compellere. Cumque aliqui nulli subdantur Episcopo, qui eos, si excefferint, coercere valeant, eo casu à Sedis Apostolicæ Nuncijs, si aderint, sin minus ab Archiepiscopis, in eorum Prouincijs, vel ab Episcopis Romano tantum Pontifici subiectis, intra, vel propè quorum Diocæsis limites, eorum Ecclesiæ, vel Monasteria sita fuerint, tamquam à Sede Apostolica Delegatis, ad huiusmodi Decretorum obseruationem prædicti omninò cogantur. Die 27. Septemb. 1659.

Julius Episcopus Sabinen Card. Sachettus.

F. M. Phœbeus Sac. Rit. Congreg. Secret.

Fuit impressum Romæ, In Regesto huius Congregationis fol. 148.

Declaratio præfati Decreti super cultu Beatis adhuc non Canonizatis præstando.

Allatis ad Sac. Rit. Congregationem dubijs circa obseruationem, & intelligentiam Decreti

creti super cultu Beatis adhuc non canonizatis præstando, editi die 27-Septembris 1659. & publicati 3. Februarij præsentis anni 1660.

Primo. An ubi indultum fuerit, ut Missa de aliquo Beato celebretur, liceat eius Imaginem, & Simulachrum super Altari exponere, necnon votivas Tabellas ibidem appendere?

Secundò. An S. Dies Festi in Beatorum honorem non celebrentur, extendatur ad Festa devotionis?

Tertiò. An indulta recitandi Officium cum octaua, vel sine octaua, & celebrandi Missam de Beatis, fuerint reuocata per dictum Decretum Sacre Congregationis?

Quartò. An in Ecclesijs, in quibus Officium, & Missa de Beatis recitari, ac respectiuè celebrari possunt, liceat eorum Reliquias exponere?

Quintò. An Episcopi Regulares, qui ex indulto Sedis Apostolicæ gaudent privilegijs suæ Religionis, de quibus sunt capaces pro eorum conditione, possint de Beatis suæ Religionis recitare Officium, & in proprijs Cathedralibus Missam celebrare, & Altare Beatis prædictis erigere?

Sacra Rituum Congregatio respondit.

Ad Primum, affirmatiuè.

Ad Secundum, negatiuè.

Ad Tertium, paritèr negatiuè.

Ad Quartum, affirmatiuè.

Ad Quintum, negatiuè. Die 17. Aprilis 1660. In

ss Episc. Sabinen. Card. Sacchetti. Loco † Sigilli.

F.M.

*F.M. Phœb. Sac. Rit. Congreg. Sacr. &c. Gratis etiā quoad
scripturam. Roma ex Typographia Reuerenda Came-
ra Apostolica 1660.*

Benedictio .

S V M M A R I V M .

*Praelati Fratrum Minorum quam benedicere possunt .
num. 1.*

*Benedicere nequeunt paramenta Ecclesiarum non sibi
subditarum . num. 2.*

*Circa benedictionem Onorum , & purificationem Mulie-
rum Sac. Congreg. declaravit id facere posse . num. 3.*

*Formula Benedictionis Vestium personarum secularium ,
quas Praelati benedicere possunt . num. 4.*

Benedictio Cinguli pro Cordigeris . num. 5.

Benedictio Corona, aut Rosarii . num. 6.

*Benedictio Oliuarum in die S. Petri Martyris contra tem-
pestates . num. 7.*

1. **P**raelati Fratrum Minorū Observantiæ pos-
sunt benedicere omnia, & singula eiusdē
Ordinis, & Observantiæ Ecclesias, Cœmeteria,
Capitula, & Oratoriā, vbicumque existentia, &
alia quæcumque ad Divinum cultum, & vsum
Fratrum necessaria (præter Calices, Patenas, &
Campanas) pro eorundem Fratrum vsum tantū.
Leo X. Religionis suadet honestas, &c. apud con-
fess. fol. 116.

2. **Benedicere nequeunt Paramenta Ecclesi-
arum**

rum non sibi subditarum Abbates, Prælati, & Superiores Regularium, ex declaratione Sac. Congregationis Rituum die 24. Augusti 1609. apud Gauant. in Decretis, quæ ad Missam pertinent num. 13. Lezan. v. Benedictio num. 8. capropter cautè legendi sunt, qui extendunt hanc facultatem ad Paramenta aliarum Ecclesiarum.

3. Circa Benedictionem Otorum, & Purificationem Mulierum, declarauit Sacra Congregatio Concilij 2. Iulij 1621. in responsione super 14. dubia posita in controuersia ab Archiepiscopo Bonon. contra Regulares, posse id facere, prout iam vsus obtinuit. Peyrin. tom. 2. fol. 211. Pasqualig. in Addit. ad quæst. 99. Laureti de Franc. par. 2. fol. 521. In Regesto Concil. Trident. fol. 155.

4. Possunt etiam *benedicere vestes personarum secularium*, & quia frequenter accidit casus, opere pretium duxi, ponere in hoc Theatro Benedictionem desumptam à Compendio Cæremoniarum Francisci Mariæ de Capellis fol. 275. quæ vulgò dicitur S. Vbaldi.

Adiatorum, &c.

Domine exaudi, &c.

EXorcizo vos creaturas diuersas indumentorum per eum, qui vos parauit ad ornamentum generis humani, vt sitis Indumenta benedicta, putra, & munſda ab omni virtute Diaboli, & Ministrorum eius, & ab omnibus facturis, & maleficijs cuiuscumque generis sint, vt vires Diaboli retinere non possitis, sed sitis in nomine Dni Vbaldi indumenta putra, benedicta, & sanctificata; quæsumus Domine, vt hæc indumen-

ta in tuo nomine purificare beneddicere , & sanctificare digneris, nam ego Sacerdos tuus hæc indumenta in tuo nomine, & Diui Vbaldi benedico , purifico , & sanctifico : Concede Domine, vt qui ea portauerit , & induerit cælestis gratiæ , & benedictionis plenitudinem valeat accipere , vt ab omnibus dæmonibus , & factoris sit liber , & defensus . In nomine Patris , & Filij, &c. Aspergantur aqua benedicta ,

Benedictio Cinguli pro Cordigeris .

Adiutorium, &c.

Domine exaudi, &c.

Dominus vobiscum, &c.

Oremus .

9. **D**EVS , qui vt seruum tuum redimere, filiū tuum per manus impiorum ligari voluisti beneddic quæsumus Cingulum istud , & præsta , vt famulus tuus , vel famula tua , qui eo velut ligamine poenitentiali sui corporis cingetur, vinculorum eiusdem Domini Nostri Iesu Christi perpetuò memor existat , & in ordine quem assumit perennitèr perseueret , tuisque cum affectu semper obsequijs se alligatum esse cognoscat. Per Christum, &c.

Aspergatur aqua benedicta . Deindè : Præcingat te Dominus cingulo puritatis , & extinguat in lumbis tuis humorem libidinis , vt maneat in te virtus continentiæ , & castitatis , Per Christum, &c. Amen ,

Bene-

*Benedictio Corona, & Rosarij .**Adiutorium, &c.**Domine exaudi, &c.**Dominus vobiscum, &c.*

Oremus .

Omnipotens, & misericors Deus, qui propter
nimiam charitatem tuam, qua dilexisti nos
Filium tuum Dominum nostrum Iesum Christum
pro redemptione nostra De Cælis in terram de-
scendere, & de Beatissimæ Virginis Mariæ utero,
Angelo nunciante carnem suscipere voluisti, ut
nos eriperes de potestate diaboli, obsecramus im-
mensam clementiam tuam, ut hæc Corona in
honorem, & laudem eiusdem Genitricis Filij tui
ab Ecclesia tua fidei dicata benedicas, & san-
ctifices, eique tantam infunde virtutem Spiritus
Sancti, ut quicumque eam portauerit, vel dixe-
rit, aut in domo reuerenter tenuerit, ab omni ho-
ste, & factoris semper, & ubique in hoc sæculo li-
beretur, & in exitu suo à Beatissima Virgine tibi
pleno bonis operibus præsentari mereatur. Per
eundem Christum, &c.

Aspergatur aqua benedicta .

E

Bene-

*Benedictio Oliuarum Sancti Petri Martyris
contra Tempestates .*

Adiutorium nostrum , &c.

Domine exaudi , &c.

Dominus vobiscum , &c.

Oremus .

7. **D**omine Iesu Christe Filij Dei viui benedice Oliuas istas supplicationibus nostris, & infunde eis quæsumus Domine per virtutem Sanctæ†Crucis, & per intercessionem S. Petri Martyris tui, cælestem benedictionem, quam ad repellendas tenebras humani generis tribuisti talem benedictionem signaculo Sanctæ†Crucis accipiant, & in quibuscumque locis positæ fuerint, discedant principes tenebrarum, & contremiscant pauidi cum omnibus ministris suis de habitationibus illis, nec præsumant amplius inquietare, aut molestare seruientibus tibi Omnipotenti Deo. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Aspergatur aqua benedicta .

Beneficium .

S V M M A R I V M :

Novitius Beneficiatus bimestre ante professionem de licentia Ordinarij renunciare debet. num. 1.

Si non renunciauerit, post professionem vacant quæcumque beneficia . num. 8.

Noui-

1. **N**ouitius Beneficiatus de licentia Episcopi, siue eius Vicarij, quæ non requiritur in scriptis, intra duos menses proximos ante professionem, quando scilicet Nouitius est iam receptus à fratribus, & accinctus ad illam emittendam debet renunciare, & non aliàs intelligatur effectum suum sortiri, nisi sequuta professione, Conc. Trident. sess. 25. de Regul. cap. 16. Hieroym. Rodriq. resol. 15. num. 19. Pasqualig. in addit. Laureti de Franch. par. 2. quæst. 41. fol. 494.

2. Post Professionem in Religione approbata (etsi Nouitius non renunciauerit) vacant quæcumque beneficia ante habitum, c. Beneficium de Regul. in 6. Sanch. lib. 6. in Decal. cap. 29. num. 2. & quidem siue beneficia sint maiora, siue minora, cum indistinctè loquatur Tex. in d. cap. benef. vbi Barbof. num. 2.

Bibliotheca.

S V M M A R I V M.

In virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub pœna excommunicationis prohibetur amotio librorum furto, & ad malum finem, ex Bibliothecis Fratrum Minorum de Observantia, & Reformatorum. num. 1.

1. **P**rohibetur amotio librorum furto, & ad malum finem ex Bibliothecis Fratrum Minorum de Observantia Sancti Francisci in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub pœna excommu-

nicationis ipso facto incurrenda , ac Pontifici re-
 seruata, nisi satisfacto omni damno, vniuersis , &
 singulis personis Ecclesiasticis, Sæcularibus, &
 Regularibus, vniuscuiusque status, ordinis, & con-
 ditionis existant, etiamsi Pontificali dignitate
 præfulgeant . Pius V. Cum sicut 1598. apud Ro-
 driq. in Bullar. fol. 427. in Bullario Franciscano fol.
 105. Sixtus V. Cum sicut accepimus 1587. vt in
 Bullario Romano tom. 2. pag. 596. vel 452. Inno-
 centius X. Conseruationis 51. pro Bibliothecis
 Fratrum Minorum Stricteris Obseruantie Pro-
 uincie Romanæ , prout in Archiuio S. Francisci
 Transyberim .

Bona Spiritualia .

S V M M A R I V M .

*Generalis , & Prouincialis Ordinis Minorum possunt ap-
 plicare alijs extra Religionem bona spiritualia suorum
 subditorum . num. 1.*

Formula literarum huiusmodi communicationis. n. 2.

1. **P**ossunt Prælati Religionum applicare alijs
 extra Religionem bona spiritualia suorum
 subditorum, & illis tribuere literas , seu patentes
 talis communicationis , ex Priuilegio Urbani V.
 quo concessit Generali , & Prouincialibus Ordini-
 nis Minorum, vt possint Benefactoribus Ordinis
 communicare suffragia, indulgentias , orationes,
 & bona spiritualia , Monument. Ordinis secundæ
 impres-

impressionis fol. 261. Casarub. in compend. Privileg. Mendic. v. Indulgentiæ concessæ exhibentibus n. 6. Lezan. v. Bona Regularium n. 2,

2. Circa patentes literas huiusmodi communicationis bonorum spiritualium , quas Prouinciales concedere solent , non inutile duxi pro eorum solatio , ponere sequens exemplar, videlicet.

Quamuis ex charitatis debito omnibus teneamur, illis tamen longè ampliùs noscitur obligati, quorum beneficia certis modis experimur. Cū igitur sincerum deuotionis affectum crebris beneficijs comprobatum , quem erga Beatissimum Patrem N. Franciscum, eiusque Ordinem, & Fratres nostros Reformatos præcipuè geris , sicuti ex pia , fidelique plurimorum Fratrum nostrorum relatione cognouimus , ob arctissimam, voluntariamq; quam profitemur paupertatem, nulla temporalium bonorum mercede compensare valeamus , spiritualibus tamen muneribus, pro modo gratiæ Dei, quo poterimus affectu prosequimur . Ideò Dominationem tuam , necnon, & totam familiam tuam in Confraternitatem nostram recipientes in vita pariter , & in mortem, iuxta Indulta à Summis Pontificibus Superioribus nostri Ordinis gratiosè, benignèque concessa , plenam vobis participationem omnium bonorum spiritualium, Missarum videlicet, orationum, suffragiorum, Diuinorum officiorum, leiuniorum, vigiliarum, abstinentiarum, peregrinationum, poenitentiarum, mortificationum, disciplinarum, prædicationum, lectionum, meditationum, obseruantiarum, laborum, & deuotionum, ac om-

nium aliorum bonorum, quæ nedum in hac Prouincia Stricteris Obseruantia, verum etiam in omnibus supradictis ab omnibus, & ab vnoquoque nostrum peraguntur, & fiunt, & quæ Diuina Clementia acceptare dignabitur toto cordis affectu impartimur, vt multiplici suffragiorum adiuti præsidio, & in præsentī Diuinarum gratiarum incrementa. & in futuro æternæ gloriæ præmium possidere mereamini; In quorum omnium fidem has nostras fieri iussimus, & manu propria, ac maiori Officij nostro sigillo munus dedimus. Valete, Datum, &c.

Bona Temporalia.

S V M M A R I V M.

- Fratres Minores de Obseruantia bona immobilia possidere nequeunt.num.1.*
- Nec consuetudine induci potest, vt ea in communi licite possideant.num.2.*
- Possunt recipi, sub ratione eleemosynæ, cum protestatione non habendi ius super illa.num.3.*
- Ponitur exemplar protestationis.num.4.*
- Corroboratur præfata doctrina per Decretum Reuerendæ Fabricæ super legatis relictis Fratribus Min.de Obseru.num.5.*
- Ponitur aliud Decretum de non componendis legatis Fratribus Minoribus relictis.num.6.*
- Bona immobilia Monasterio incapaci retinendi ea, quomodo alienari possunt.num.7.*

Bona

1. **B**ona immobilia possidere licitū est Mona-
sterijs, & domibus, tā virorum, quā mul-
lierum, & mēdicantium, exceptis Domibus Fra-
trum Sancti Francisci de Obseruantia, & Capuc-
cinorum. Trid. sess. 25. de Regularibus, & Mo-
nialibus cap. 3.

2. An autem consuetudine induci possit, vt di-
cti Minores possideant licitē bona immobilia in-
communi, negatiuē tenet Sanchez tom. 2. moral.
lib. 7. cap. 25. num. 16. Fulgos. conf. 105. Cephal.
conf. 97. num. 4. quod magis confirmatur ex cre-
bris declarationibus Capitulorum Generaliū eius-
dem Ordinis Minorum de Obseruantia, & præ-
cipuē de anno 1651. in quo Capitulum generale
Romanum protestatum est se velle obseruare Re-
gulam Sancti Francisci ad literam sine vlla dispē-
satione, iuxta declarationes Apostolicas, quæ pu-
ritatem nostræ Regulæ declararunt.

3. Hinc est, quod si offerantur bona mobilia,
vel immobilia præfatis Fratribus Regularis Ob-
seruantie Sancti Francisci, vt ipsi dicant certa Of-
ficia, & Missas, Superior Conuentus debet facere
protestationem ei, qui Testatoris voluntatem
adimplere tenetur, quod ad illas eleemosynas
nullum ius habent Fratres ex vi legati, sed tan-
tum recipient sub ratione eleemosynæ. Urban.
Oct. constit. 49. tom. 4. pag. 67. Bull. Rom.

4. Exemplar autem huiusmodi protestationis hoc
erit.

Nos Frater N. Guardianus Conuentus N. &
Discreti eiusdem, dicimus, ad nostram notitiam
peruenisse, quod N. certam eleemosynam huic

Conuentui distribuendam perpetuò gratis, vel forsan pro aliquibus Missis, & Officijs celebrandis legasse, cumque legata huiusmodi, nisi per simplicem eleemosynam ex nostra Regula nobis acceptare non liceat, per præsentes protestamur in Domino, quod legatum prædictum tamquam incapaces ex vi legati recipere nolumus, nec intendimus, si tamen Hæres, aut Executor testamentarius dictam quantitatē per viam simplicis eleemosynæ, omni obligatione, dominio, & proprietate penitus cessantibus, nobis libere cōferre voluerit, illam simpliciter accipiemus, & piæ Testatoris voluntati, quantum in nobis fuerit, plenè, & fidelitè satisficiemus; quæ protestatio scripta à Guardiano, & Discretis dabitur Executori Testamenti, & in libro Conuentus ad futuram rei memoriam adnotabitur, & hac ratione tantum, secundum doctrinam S. Bonaventuræ in duabus Congregationibus generalibus receptam, & in Romana Rota examinatam, bona temporalia, seu legata recipere permissum est. Congr. gener. Rom. 1603. 1615. & 1628.

5. Magis, ac magis corroboratur præfata doctrina per *Decretum Congregationis Reuer. Fabricæ Principis Apostolorū de Vrbe super legatis relictis Fratribus Minoribus de Observantia S. Francisci, videlicet.*

Cū sæpius fuerit habitus recursus ad Sacram Congregationem Vener. Fabricæ Sancti Petri super annuis legatis factis, seu faciendis ad fauorem Fratrum S. Francisci Minorum de Observantia, cum onere Missarum, seu Officiorum, siue gratis, siue alio modo.

Præ-

Prætendente Ven. Fabrica S. Petri ad illam spectare propter dictorum Fratrum incapacitatem huiusmodi legatorum .

Dictis autem Fratribus allegantibus posse annua legata huiusmodi recipere, tuta conscientia, quatenus hæres ex sua libera voluntate voluerit illa dare in eleemosynam, & committere Fratribus dictas Missas, & Officia iuxta sententiam Sancti Bonaventuræ, & Decreta Sacræ Congregationis à Sanctissimo Domino Nostro Fratrum Minorum de Observantia S. Francisci Cismontanæ Familiæ Cōsultationibus præposita sub die 4. Iulij 1628. publicata .

Eadem Sacra Congregatio pro opportuna præmissorum prouisione, facta prius relatione Sanctissimo D. N. Urbano Papa Octauo, ac de illius expresso ordine, & mandato decreuit in futurum super huiusmodi legatis obseruari, vt infra .

Quod huiusmodi legata per debitores, vel hæredes non extinguantur, vel reducantur per cōpositionem cum Ministris Fabricæ faciendam, vel alio quouis modo, sed illorum capitale, siue sors principalis, vel proprietas absque alia diminutione conseruentur semper, & perpetuò ad effectū, vt in vsus Romano Pontifici pro tempore existenti benè visos applicari . Ità tamen, & quamdiū applicationem specialem auctoritate Apostolica fieri non contigerit, hæredes, vel debitores possint liberè, si velint dictis Fratribus dare dicta annua legata, per eosdem Fratres recipienda in eleemosynam, non autem per eos exigenda .

Et quod quæuis extinctio, reductio, seu diminutio

nutio capitalis, seu proprietas aliter absque Romano Pontificis speciali permissione facta, eo ipso nulla sit, nec debitoribus, aut alijs quibuscunque suffragetur.

Quodque Commissarij, alijque ministri Ven. Fabricæ super huiusmodi capitale, seu proprietate supradicta se de cætero non intromittant, nec dicti hæredes, seu debitores, aliquo modo molestant, nisi ad effectum reinuestiendi in casu reinuestimenti, seu prouidendi, vt conseruentur, vt supra, aut aliàs in applicationis executionem, auctoritate Apostolica facta, vel facienda.

Et quod nolentibus dictis hæredibus, vel debitoribus dare supradictis fratribus dictas elemosynas, seu annuas præstationes, siuè legata, vt supra soluere, vel aliàs, seu illa nõ soluentibus, tunc in eo casu lapsis duobus annis à die obitus Testatorum si fuerit maturatum legatum, vel à die maturatæ illius solutionis, eadem Fabrica, vel illius Commissarij, & ministri, id totum, quod solutum non fuit pro præterito, pro rata tamen, in qua fuerit, vt supra elapsum biennium, vel vltra possit, & valeat annuas præstationes huiusmodi exigere, exigique facere ad sui beneplacitum, iuxta suas facultates, & priuilegia, saluo semper capitali, seu proprietate, vt supra, ad effectum, quod hæredes, vel debitores, dummodò de eis per Romanum Pontificem, pro tempore existentem, aliter non fuerit dispositum, nec prædicta legata, in alios vsus, eius auctoritate applicata fuerint, vel applicari contigerit, possint, si velint, etiam quomodocumque futuris temporibus, & sic deinceps
in per-

in perpetuum dare dictis fratribus dicta annua legata in eleemosynam, vt supra, nec fabrica eisdem hæredes, vel debitores molestare possit, & valeat toties, & quoties casus contigerit, nisi pro præterito, & tunc in alijs terminis tantum, post quorum maturationem fuerit elapsum biennium, vel vltra, vt supra, salua semper erectione beneficiorum, & applicatione legatorum, seu quorumcumque bonorum, & reddituum, ac iurium eisdem beneficijs, seu alijs vsibus pijs Apostolica auctoritate facta, vel in posterum quodcumque, & quomodocumque facienda, & executione litterarum Apostolicarum desuper expeditarum, seu expediendarum, itavt præfata decreta ad illas nequaquam se extendant, sed illæ semper firmæ, & illesæ remaneant, & suos plenarios, & integros effectus sortiri debeat, ita quod neque fabrica, neque hæredes, vel debitores præfatæ vlllo modo illas impedire, retractare, vel conuertere valeant, & saluis semper Sedis Apostolicæ auctoritate, ac facultatibus competentibus dictæ Sac: Congregationi Ven: Fabricæ.

Prohibuit tamen eadem Sac: Congregatio Fratribus supradictis, sub poena excommunicationis ipso facto incurrenda, ne audeant, seu præsumant, nec quilibet eorum audeat, seu præsumat per se, vel per alios Syndicos, Ministros, seu Procuratores tam sæculares, quàm Regulares dictas annuas præstationes, seu legata, nec iudicialiter, tam coram quocumque Iudice Ecclesiastico, quàm sæculari, Ordinario, vel Delegato, nec alias nisi iuxta formam dicti Decreti Congregationis Fratrum Mino-

Minorum de Observantia S. Francisci Cismontanæ familiæ à Sanctissimo D. N. deputatæ ab hæredibus , seù quibusvis alijs eorum debitoribus petere , minùsve dictis hæredibus , seù debitoribus facere aliquas receptas pro dictis annuis præstationibus, nisi pro rata, & pecunia, seù elemosynis supradictis cum effecta , ac verè , & realitè eisdem Fratribus data , vel soluta , seù datis , vel solutis, nec sub alia data, nisi sub ea, qua verè fuerit iisdem Procuratoribus , aut alijs pro eis facta realis satisfactio, & insupèr nec Prouisos Apostolicos pro tempore de beneficijs, quibus legata supradicta fuerint applicata , vel eorum Procuratores, & Ministros super erectione dictorum legatorum directè. vel indirectè impedire, vel molestare quouis quæsito colore , vel prætextu audeant , vel præsumant . Datum Romæ ex Collegio eiusdem Sac: Congregationis die 14. Februar. 1633.

Dominicus Card. Gimnastius .

Loco † Sigilli .

C. de Ghetis OEcon.

Gratis .

6. *Decretum Sacra Congregationis Generalis Reu. Fabricæ S. Petri de Vrbe super annuis legatis relictis Fratribus Minoribus de Observantia S. Francisci non componendis .*

Sacra Congregatio Generalis Reu. Fabricæ S. Petri de Vrbe ad consulendum non minùs indemnitati Fratrum Ordinis Minorum de Observantia S. Francisci, quam prouidendum malitiæ hæredum , & aliorum quomodolibet obligatorum ,

rum, qui differunt ultra biennium illis soluere annua legata pia cum oneribus missarum, seu officiorum, vel etiam gratis dictis Fratribus, seu eorum Ecclesijs relicta, ac etiam in futurum relinquenda, sub spe postea super illis pro maiori summa se componen. cum Commissarijs, & alijs Reu. Fabricæ Ministris, & Officialibus.

Prohibuit, & expresse mandauit quibuscumq; Commissarijs, Oeconomis, Secretarijs, & alijs quibuscumque Officialibus, & Ministris Reu. Fabricæ, præsentibus, & futuris, & tam Urbis, & Status Ecclesiastici, quam Regni Neapolis, & aliorum quorumcumque locorum sub pœnis arbitrio eiusdem Sac. Congregationis, ne de cætero cum hæredibus, vel alijs, vel quomodolibet obligatis ad solutionem dictorum Legatorum, ad aliquam compositionem, remissionem, vel transactio nem deueniant, sed ab illis omnes annatas supra biennium decursas, & non solutas integraliter exigant, & exigere faciant in beneficium dictę Reu. Fabricæ sine relaxatione alicuius minimę portionis, siue quantitatis, seruato in reliquis tenore Decreti in hac materia ab eadem Sac. Congregatione æditi sub die 14. Febr. 1633.

Et compositiones, seu remissiones quascumq; in contrarium, quomodolibet faciendas, eo ipso nullas, & irritas esse decreuit, & declarauit, mandans ita componentes ad residui sic sibi remissi, seu condonati, solutionem adstringi, & cogi posse perinde, ac si compositio, seu relaxatio per eos obtenta non esset.

Et ne ab aliquo huius Decreti ignorantia prætendi

tendi, & allegari possit, decreuit illud in lucem, ædi, publicari, & pro negotijs Status Ecclesiastici affixum in Vrbe in ianuis Sacros. Basilicæ Vaticanæ, in acie Campi Floræ, alijsque locis consuetis, & pro negotijs Regni Neapolis in ianuis Ecclesiæ Archiepiscopalis Neap. nec non solita Residentia Tribunalis ipsius Reu. Fabricæ perindè affigere, ac si omnibus interesse habentibus personalitèr intimatum esset. Datum Romæ in Collegio eiusdem Sacræ Congregationis die 15. Decembris 1646.

7. Bona immobilia relicta, vel donata Monasterio incapaci retinendi etiam in communi, possunt alienari sine assensu Apostolico, & pretium eorum conuerti in necessitatem, & vtilitatem Monasterij, quia hæc bona non sunt Monasterio incorporata ob incapacitatem eiusdem, vt in Clem. Exiui de verb. signific. hinc est, quod Fratres Minores Regularis Observantiæ, Capuccini, & Theatini possunt sibi relicta alienare sine licentia Papæ, ex declaratione Sacræ Congregationis Concilij Tridentini, quam refert Donat. par. 2. qq. regul. tr. 14. qu. 63. fol. 355. & habetur etiam in libello articulado Bullæ, & Decreta recent. fol. 100. & 125.

8. Bona Ecclesiarum non possunt dici bona Clericorum, vel Monachorum, qui solùm sunt vsuarij, sed verè, & propriè dicuntur patrimonialia Domini Nostri Iesu Christi. Etenim quæ Ecclesiæ offeruntur, intuitu Dei offeruntur, qui omnia dedit eius filio, nempe Christo Domino, vt docuit Innoc. in cap. Cum ex parte de elect. in 6. & in

& in lib. *Leuitici* cap. 25. habentur hæc verba : Terra quoque non vendetur in perpetuum, quia mea est, & vos aduenæ, & Coloni mei estis, hinc est, quod bona Ecclesiæ non possint alienari sine consensu Romani Pontificis, *Donat. par. 2. qq. regul. tract. 14. q. 2. n. 1. fol. 320.*

9. Bonorum mobilium, & immobilium, quibus vtuntur Fratres Minores S. Francisci qualia sunt ædificia, seu Domus Ecclesiæ cum hortis, ornamenta, calices, & alia vasa, cultui, & seruitio Altaris dicata. Romanus Pontifex est Dominus etiam temporalis, ad cuius potestatem recepta sunt per Alexandrum VI. confirmantem literas Prædecessorum suorum, *Casarub. in comp. priuil. Mend. v. bona §. 9. fol. 99.*

10. Bona Ecclesiasticarum personarum sunt exempta à Gabellis ex decreto Sacre Congregationis Controuerfiarum Iurisdictionalium de exemptione bonorum die 21. Aprilis 1640. prout in sequenti.

Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium, Controuerfijs Iurisdictionalibus præpositorum, alias censuit, bona per Ecclesiasticos possessa gaudere exemptionibus à quibuscumque impositionibus, & oneribus, quæ non sint copulatiuè, certa realia, & inuariabilia, iuxta decisionem in Brundusina Gabellæ, coram bo: me: Penia, & concordari, nec non ab impositionibus Cameralibus, etiam comprehensiuis Ecclesiasticorum, quando Ecclesiastici libertatem eam non soluendi præscriperint. iuxta Decretum anno 1600.
tempo-

tempore san: mem: Clementis Octau: editum .
Datum die 21. Aprilis 1640 .

Io: Baptista Pamphilius .

F. Paulutius Sac: Congr: Secret.

In regesto Concil. Trident. fol. 128. Pasq. in addit. Laur. de Franc. par. 2. quæst. 48. num. 2.

Breua Pœnitentiariæ.

S V M M A R I V M .

Confessarii Regulares, quomodo accipere, aperire, & exequi Breua Sacræ Pœnitentiariæ possint .

1. **C**onfessarii Regulares, qui communicant in Priuilegijs cum Iesuitis, si sint approbati ab Ordinario; licet non graduati de licentia suorum Generalium, vel Prouincialium, si id illis à Generalibus concessum fuit, possunt accipere, aperire, & exequi Breua Sacræ Pœnitentiariæ, quæ communiter Magistris Sacræ Theologiæ, vel in Iure Canonico Doctoribus destinantur.

Ratio est, quia Gregorius XIII. id solùm concessit Generali Societatis Iesu, vt ipse alijs committat, & ita debet fieri in alijs Ordinibus, aliàs nihil fiat, Portell. in dub. Regul. verb. Confessor aperiens fol. mihi 80. nu. 15. vbi ponit formulas Breuium, scû literarum, iuxta diuersitatem dispensationum, quæ emanari solent à Sacra Pœnitentiaria, Lezan. tom. 1. cap. 19. num. 38. qui ta-

men

men obseruat non esse tutum potiri hac facultate etiam per viam communicationis illas Religionēs, quarum Religiosi gradus Doctoratus admittunt, qui etiam tom. 4. verb. Literæ Apostolicæ num. 9. dat exemplaria literarum, seu Breuium Sacræ Pœnitentiariæ.

Bulla .

S V M M A R I V M.

Explicatur differentia, quæ est inter Bullam, Breue, Rescriptum, simplex Signatura, & Viua vocis Oraculum. num. 1.

Quæcumque decreta à Papa emanata, eadem vi pollent, ac Canones in Iure inserti. num. 2.

Diuersis, varijsque literis, & modis extra Concilia, & Ius commune, suam voluntatem, suaque præcepta Christianis populis Romanus Pontifex explicat, vel enim oretenus aliquid decernit, aut præcipit, & hoc vocatur Viua vocis oraculum; vel priuata Signatura, subscribendo alicui scripturæ per se, aut per suum Deleatum, siue sigillo, & hoc Signatura simplex appellatur; vel per literas publicas Secretarij sui syngrapho subscriptas, & Anulo Piscatoris munitas, vocatur Breue, & si sit responsum Pontificis vocatur etiam Rescriptum; vel per Literas sub lumbis expeditas, & tunc hæ Literæ Bullæ nuncupantur.

2. Hinc est, quod quæcumque Decreta à Papa emanant

emanata, siue Breuia rescripta viue vocis oracula Signaturæ, & alia huiusmodi quocunque nomine nuncupentur, extra Concilia, & ius commune vagantia eadem vi pollent, ac Canones in dictis Concilijs, & iure insertis, Brun. tract. 1. Priuil. Regul. proposit. 2. Executor Bullarum, ac Litterarum Apostolicarum est Auditor Cameræ pro tempore, ex Constitutionibus Pij IV. Ad eximiam 33. Pauli V. Eximiam, Constitut. 28. Nicolius v. Auditor num. 5.

Bulla Cruciatæ.

S V M M A R I V M.

Minoritæ cum facultate Prælatorum possunt accipere

Bullam Cruciatæ. num. 1.

Non tamen possunt vti priuilegio adendi lacticia in Quadragesima. num. 2.

1. **M**inoritæ cum facultate suorum Prælatorum possunt accipere Bullam Cruciatæ, & vti priuilegijs ipsius, Sorb. in add. ad comp. priuil. mend. v. Cruciatæ fol. mihi 177.

2. Non tamen possunt vti priuilegio adendi oua, & lacticia, ad libitum, in Quadragesima. Enriq. lib. 7. cap. 12. num. 10. nec eligendi Confessarium, qui eos absoluat ab omnibus reservatis, ex prohibitione Clementis Octauæ Rom. Pontificis 1599. apud Bullar. Rødr. fol. 528. ac etiam Urbani Octauæ in Specul. 1630. apud Peyrin. to. 2. fol. 387. in Bull. Rom. tom. 4. pag. 112.

Bulla

Bulla Cœnæ.

S V M M A R I V M.

Absoluentes ab excommunicationibus in Bulla Cœnæ contentis in articulo mortis, quatuor conditiones observari debent. num. 1. & 2.

Ita sunt reservata, ut nunquam comprehendantur in aliquo Privilegio, nisi de ipsis fiat expressa mentio, nu. 3.

An Prælati Regulares absolvere possint suos subditos à casibus Bullæ Cœnæ. num. 4.

1. **N**emo extra mortis articulum, præter Romanum Pontificem, vel eius Legatum, potest absolvere ab excommunicationibus contentis in Bulla Cœnæ, nec etiam in articulo mortis, nisi cautione præstita, de stando Ecclesiæ mandatis, & de satisfaciendo pignoratitia, vel si hæc non possit, fideiussoria, quod si hæc non possit, saltem iuratoria.

2. Probatur auctoritate ipsius Bullæ Alexandri VII. ex qua desumpta sunt supradicta verba, etsi fortè aliqui contra tenorem Bullæ, absolutionis beneficium alicui impendere de facto præsumpserint excommunicationis sententia innotantur, & gravius contra eos spiritualiter, & temporaliter procedetur.

3. Absolutiones earum excommunicationum ita sunt Sedi Apostolicæ reservatæ, ut numquam comprehendantur in aliquo quovis privilegio concessio à Sede Apost. alicui Religioni, vel Iubileo,

bileo', vel alteri quo facultas conceditur absol-
uendi à casibus Sedi Apostolicæ reservatis, nisi de
casibus Bullæ Cœnæ fiat expressa mentio. Grass.
lib.4.cap.18.num.1.

4. An Regulares possint absolvere suos sub-
ditos à casibus Bullæ Cœnæ Domini, non ob-
stante nova reservatione ipsorum, quæ quotannis
fit in publicatione dictæ Bullæ. Alij affirmant,
alij negant, quos vide si placet resolut.72.tract.2.
de dub.Reg.apud Dian. qui in controuersia tam
gravi iudicis officium agere non vult, capropter
standum est stylo Curie Romanæ, & non plus sa-
pere, quam oportet. Brundus.in Summa censur.
v.Bulla Cœnæ num.8.Bordon.resol.3.q.2.pag.20.
contr.27.quæres 5.6.Nald.v. Casus reservati.

Cadauera :

S V M M A R I V M.

*Quo tempore sepeliri, & deferri possunt Cadauera ad
Ecclesiam. num.1.*

*Alicubi deposita, quomodo transferri possunt ad proprium
sepulchrum. num.2.*

*Quomodo exhumari possunt pro capiendis indicijs. nu.3.
Vide Exequia, Sepultura.*

1. **P**RO beneplacito suorum cadauera defun-
ctorum deferri possunt ad Ecclesiam, non
tamen sepeliri, nisi post competens temporis spa-
tium, Sacra Congregatio in vna Alissen. die
20.Fc-

20. Februarij 1601. vt in Regeſto eiufdem fol. 81. num. 15.

2. Alicubi depofita ad tempus transferri poſſunt ad proprium Sepulchrum, abſque alia licentia; ſecus ſi tradita fuerint perpetuæ ſepulturæ. Sac. Congr. in vnâ Lagonen. 16. Octob. 1602. in regeſto eiufdem fol. 119. & in Rituali Romano.

3. Exhumari non debent pro capienda informatione abſque licentia Sac. Congreg. in vnâ leſi 17. Decemb. 1602. in regeſt. fol. 152. in altera Sutri prima Iunij 1604. in regeſt. fol. 62. quia laici in cauſis criminalibus à foro Eccleſiaſtico non ſumunt indicia. Sac. Congr. Episcoporum in vnâ Callien. 22. Nouemb. 1609. Synod. Caputaq. ſeſſ. 3. c. 10. num. 5. Si tamen recognitio ſit faciendâ extra Eccleſiam, poteſt Ordinarius talem licentiam concedere, Sac. Congreg. Immunitatis, in vnâ Nullius 2. Maij 1629.

Calix.

S V M M A R I V M.

Calix Eccleſiæ quomodo vendi poteſt, num. 1.

Vaſa benediſſa ſacrificio miſſa ſeruientia non poſſunt alienari ſine licentia Papæ, num. 2.

An Calix conſecratus, iterum inauratus egeat noua Conſecratione? num. 3.

An Calix tornatilis amittat conſecrationem, quando ſeparatur à pede: num. 4.

1 **C**alix Eccleſiæ vendi poteſt, vt pretioſior ematur. Quarant. v. alienatio num. 12.

Donat, in prax. Regul. par. 2. tract. 14. quæst. 9. num. 8.

2. Calices cum Patenis, Lampades, Candelabra argentea, Ampullæ, vasaque benedicta, cum aspersorio, & consimilia Sacrificio missæ feruientia non possunt alienari sine licentia Pape, & eò fortius si sint aurea. Ricc. 1. par. prax. decis. 61. num. 2. Donat. in prax. Regul. par. 2. tr. 14. quæst. 51. num. 2.

3. Calix consecratus, iterum inauratus, an egeat noua consecratione vtraque probabilis: affirmatiua communior, & probabilior. Dian. 2. tract. 15. resol. 3. Nicol. v. Calix.

4. Calix tornatilis non amittit consecrationem, quando separatur à pede, ita enim habet usus in eo fundatus, quod facile potest coniungi cum illo. Suarez tom. 3. in 3. par. D. Thomæ disp. 81. sess. 7. secus dicendum de Calice non tornatili si separaretur à pede propter oppositam rationem. Lezan. v. Calix num. 6.

Campana.

S V M M A R I V M.

Campanarum usus ponitur in distico., num. 1.

Quare Campana non est pulsanda ad conuocandum populum, quando quis est iustitiandus, num. 2.

Sabbatho Sancto, Campanæ non pulsantur ante Cathedralē, num. 3.

Campana debet benedici, & consecrari ab Episcopo, ex necessitate præcepti, num. 4.

Campanæ

- 1 **C** Ampanarū vsus ponitur in distico gloss.
extr. qui cunctis de off. Custod.

*Laudo Deum verum, plebem voco, congrego Clerum
Defunctos ploro, pestem fugo, festa decoro.*

2 Non licet regulariter pulsare campanam benedictam, vt conuocetur Populus ad arma, vel insignum, quod aliquis sit iustitiandus, quia res sacræ non debent applicari ad vsus prophanos, præsertim illos, à quibus per se exequendi abhorret Ecclesia: huiusmodi sunt causæ sanguinis. Pontif. Rom.

3 Sabbatho Sancto, Campanæ non pulsantur ante Cathedralē, & in Diœcesi ante Parochialem ex Leone Decimo in Concil. Lateranen. sess. 11. Sacra Rituum Congreg. 9. Feb. 1608. fallit quoad Campanas Minores, quæ sunt intra Ecclesiam, quæ ante Campanam Cathedralis pulsari possunt, quæ verò sunt in Campanili spectent signum Cathedralis. Piscar. in prax. Cærem. lib. 1. sess. 8. cap. 4. num. 6.

4 Esse de necessitate præcepti, quod campana sit benedicta, seu consecrata ab Episcopo patet ex Pontificali Rubr. de benedict. camp. signū inquit, vel campana debet benedici antequam ponatur in campanili hoc ordine. In primis debet campana ipsa ita suspendi, & situari, vt cōmodè possit intus, & extra tangi, tractari, & circumiri, &c. ac verbum debet importat necessitatem, l. prima §. 1. ff. quod quisque Iuris Rota apud Farin. part. 1. tit. 1. decis. 79.

Canonica Portio .

S V M M A R I V M .

*Quid sit Canonica portio , & quare dicatur Canonica ,
num. 1.*

Quibus debetur Canonica portio , num. 2.

*An Monasteria, & loca exempta soluere teneantur hanc
portionem , num. 3.*

*Quid de privilegijs Regularium circa hanc portionem ,
num. 4.*

*Sententia contra Parochum S. Angeli , in foro Piscium
Vrbis , num. 5.*

1 **C**anonica portio est certa bonorum pars debita Episcopis, seu Ecclesijs Parochialibus à quibuscumque de rebus illis prouenientibus . Et dicitur Canonica, quia est à Sacris Canonibus instituta . Syluest. in sum. v. Canonica portio ., num. 1. Miranda in Man. Præl. tom. 2. quæst. 4. art. 1.

2 Canonica portio duplex est, alia Parochialis, Episcopalis altera . Parochialis est, quæ debetur Ecclesiæ Parochiali; seu Rectori illius de funeralibus, & legatis relictis Ecclesiæ apud quã Parochianus eligit sepulturam . Episcopalis vero, quæ debetur Episcopo ab omnibus Ecclesijs suæ Diocesis de legatis, aut relictis eisdem, & hæc ratione oneris, quod in administratione Episcopatus sustinet, ad instar legitimæ, quæ debetur Patri, vel Patrono ex bonis filij . Item in
reco-

recognitionem superioritatis , & ob communicationem , quæ est inter Episcopum , & Ecclesias sibi subiectas , præsertim ob curam , & pabulum spirituale , quod illis præbet , Barbof. de officio , & potest Episc. allegat. 86. num. 1. Tamburin. de iur. Abbat. tom. 1. disput. 15. quæst. 16. num. 1.

3. Monasteria autem , seu Ecclesiæ Regularium , & alia loca exempta non debent solvere istam Canonica portionem ; Ratio est , quia cum ea sint immediate Sedi Apostolicæ subiecta , nullam in eis superioritatem habent Episcopi , nec in illis procedunt rationes supra assignatæ , propter quas ea debetur illis ab Ecclesijs sibi subiectis . Itâ communiter Doctores relati à Lezana in sum. qq. Reg. tom. 2. v. Canonica portio num. 6.

4 Ex priuilegijs etiam Regularium habetur non deberi hanc Canonica portionem , saltem de legatis ad certos vsus eorum . Id constat ex priuilegijs Summorum Pontificum , quæ refert Casarub. verb. Canonica portio num. 1. 2. 3. & Lezan. vbi supra num. 7.

5. His non obstantibus Reu. Parochus Sancti Angeli in foro Piscium de Vrbe prætendebat Canonica portionem quatuor millium scutorum relictorum pro reparatione Ecclesiæ Sancti Francisci Transiberici : quare auditis pluries partibus in contradictorio ; tandem pronunciatum fuit in fauorem Ecclesiæ præfatæ , prout sequitur .

Romana Canonica Portio .

Copia Sententiæ Illustrissimi Domini. Baranzoni in Causa legatorum Quartæ funeralis , & exequiarum factarum per Acta D. Bernardini de Sanctis Notarij Eminentissimi Vicarij , de mense Decembris 1664.

Christi nomine inuocato, pro tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes ; per hanc nostram diffinitiuam sententiam, quam de Iuris peritorum consilio in his scriptis ferimus in Causa, & Causis coram Nobis in decisis pendens in prima instantia inter R. D. Ioannem Bernardinum Durantem, Parochum, seu Curatum Venerab. Ecclesiæ Sancti Angeli in foro Piscium Actorem ex vna, & RR. Guardianum, & Fratres S. Francisci ad Ripam reos conuentos partibus ex altera, de & super prætenso solutione quartæ legati scutorum quatuor millium, seu alterius maioris summæ, ac exequiarum factarum elapso die tumulationis relictarum per q. Nicolaum Renzium ad fauorem Venerab. Ecclesiæ dd. S. Francisci, Guardiani, & Fratrum, ad effectum reparandi d. Ecclesiæ, & augmentandi Professorium Conuentus d. Ecclesiæ, rebusque alijs & illarum occasione, de quibus latius in Actis Causæ, ad quæ habeatur relatio; Dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, concludimus, & diffinitiuè sententiamus, præuia tamen repetitione à quorundam prætenso præiudiciali decreto, nullum ius, nullamque actionē compe-

competere, neque competisse dicto D. Ioan. Bernardino Parocho, seu Curato Ven. Ecclesiæ S. Angeli in foro Piscium, prout Nos nullum ius, nullamque actionem competisse, neque competere illi posse declaramus, mandamus, & volumus, & molestias, molestationes, turbationes, vexationes, combinatas, seu combinandas, seu fereñ, esse temerarias, friolas, iniustas, & de facto illatas, & nulla subsistendi ratione munitas, prout Nos fore, & esse temerarias, friolas, iniustas, & de facto illatas, & nulla subsistendi ratione munitas, prout Nos fore, & esse temerarias, friolas, iniustas, & de facto illatas esse volumus, & mandamus, & pro temerarijs, friolis, iniustis, & de facto illatis, & nulla subsistendi ratione munitis, volumus, mandamus, & arbitramur, & dd. RR. Guardianum, Fratres, & Ven. Ecclesiam S. Francisci ab illis absolueñ fore, & esse, prout Nos absoluimus, & absolutos esse volumus, & mandamus, & dictis molestijs, molestationibus, & vexationibus imponendum fore, & esse perpetuum silentium, prout Nos imponimus, & impositum esse volumus, & mandamus, & victum victoribus in expensis cõdemnari fore, & esse, prout Nos condemnamus, quarum taxationem Nobis, vel cui de iure reseruamus, & ita dicimus, pronunciamus, decernimus, & definitiuè sententiamus. Et isto, & omni meliori modo, &c. Asseruatur hæc sententia in Archiu. Prouinciali Sancti Francisci Transyberini.

Cappella .

Vide v. Alienare .

Capitulum .

S V M M A R I V M .

In Capitulis Generalibus adest potestas faciendi Statuta pro conseruatione Regula , num.1.

Quibus parere debent etiam ipsi Generales , num.2.

In Capitulo Generali debent admoneri subditi de obseruantia literarum Apostolicarum , num.3.

Debent eligi sex Patres pro cenciendis incorrigibilibus , num.4.

Provincia debent subministrare sumptus pro itinere Ministrorum , ac Diffinitorum Generalium , num.5.

Capitulum Provinciale debet instituire ad minus tres Examinatores pro examine promouendorum , num.6.

Capitulum Provinciale quomodo anticipari , vel prorogari potest , num.7.

Demortuo Provinciali , liberum erit Generali conuocare vocales ad Capitulum , num.8.

Decedente Custode paulo ante Capitulum , alter eligendus est , num.9.

Capitulum Provinciale , sine licentia Generalis celebrari non potest , num.10.

IN Capitulis Generalibus adest omnimoda potestas faciendi statuta in spiritualibus , & tempo-

temporalibus pro conseruatione regulæ. Innoc. VII. Martin. V. Eugen. IV. & Leo X. apud Rodriq. tom. 1. quæst. 41. art. 2. quæ quidem Statuta illicò omnes obligant, & censentur confirmata à Sede Apostolica. Iul. II. apud Rodriq. ibid.

2 Statutis factis in Capitulis Generalibus parere debent etiam ipsi Generales, cum sint subditi Capituli Generalis, Suarez to. 2. cap. 12. n. 6.

3 In quocumque generali Capitulo debent admoneri subditi de iniuncta nobis obseruantia, & executionis litterarum Apostolicarum, Constitutionum, & Decretorum ad S. Offitium Inquisitionis pertinentium. Urbanus Octauus 24. Aprilis 1633.

4 Spectat ad Capitulum generale eligere sex Patres ex grauioribus Religionis, de quorum consilio, & assensu eiciantur incorrigibiles à Religione. Urbanus Oct. in Decret. de Apost. & eiectis.

5 Sumptus pro itinere Ministrorum, Custodum, ac Diffinitorum Generalium ad Capitulum generale accedentium, Prouinciæ Regularis Obseruantie subministrare debent in Constit. Ordinis c. 5. §. 3. pag. 147. num. 1.

6 Capitulum Prouinciale debet in qualibet Prouincia constituere ad minus tres Patres graues, & peritos, quorum officium sit examinare Prædicatores, Lectores, Confessores, ac etiam promouendos ad quoscumque Ordines priusquam à Prælati approbentur ad præfati munera obeunda Clem. VIII. in decretis pro reform. Regularium num. 88.

7 Capitulum Generale determinat , quòd mortuo Ministro Prouinciali , pro Superiorum Generalium arbitrio , Prouinciale Capitulum anticipari poterit , dummodo finitum sit biennium , ab ipsius celebratione numerandum , vel propagari , dummodo tempus à lege præscriptum non excedatur .

8 Si in primo anno moriatur Minister Prouincialis , liberum erit Superiori Generali conuocare Vocales ad Capitulum pro electione noui Ministri Prouincialis , tantum , vel cum Diffinitorio Vicarium Prouincialem eligere - Superior Generalis , iusta de causa , anticipare poterit Capitulum Prouinciale per sex menses , etiam viuente Ministro . Quod bifariam fieri potest , Primo , anticipando primam , & secundam Congregationem , necnon Capitulum per bimestre . Secundum absolute , prout sonat statutum iustæ de causa .

9 Si paulò ante Capitulum Prouinciale moriatur Minister , vel Custos , decernitur , quòd ante ipsius celebrationem , eligi debeat Vicarius Prouincialis vel Custos Rom. 1664.

10 Prouinciale Capitulum celebrari non posse sine expressa licentia Generalis , seu Commissarij Generalis , certum est , quam præsumere non potest Commissarius Visitator ex generali commissione , nisi concedatur expressè , iuxta repetitam regulam . In concessione generali , nõ veniunt specialia , de reg. iuris in 6. Et specialissimum est celebrare Capitulum , quod non solet ordinariè in literis commissionalibus Visitationis

tionis apponi . Quare quando in statuto dicitur, Possit eius nomine, & autoritate celebrare Capitulum; intelligi debet de autoritate expressa, & explicata : sæpius enim accidit , vt vnus visitet Prouinciam , & alius Præses Capituli destine-
tur . Nec in isto articulo Generalis habet restrictionem , licet de honestate , & aliquando ex iustitia (si contraria non vrgeant) non debeat Visitatori talis autoritas denegari , quod malè sonat in ordine , ità Sanctorus in Comment. stat. pag. mihi . 537.

Cantus figuratus.

S V M M A R I V M .

In Ecclesijs Fratrum Minorum Regularis Observantia est prohibitus , num. 1.

In Ecclesijs Monialium est etiam prohibitus , prout sequenti Decreto , num. 2.

IN Ecclesijs Fratrum Minor. Observantiæ Regularis est prohibitus per Statuta Ordinis Cantus fractus , seu figuratus , quibus tantum permittitur organum , & quod vocant Regalam, in Diuinis Officijs , & Missis canendis statut. O. d. cap. 2. pag. 68. numer. 12. Sanctor. in comment. Stat. cap. 3. fol. 313. multo magis est prohibitus Reformatis , qui nec organo vti possunt . Reform. 1642. cap. 3. num. 1. exceptis quibusdam Ecclesijs à Fratribus de Observantia recept-

ceptis , in quibus organum modulatur sumptibus Confraternitatis eiusdem Ecclesiæ .

2 In Ecclesijs Monialium est etiam prohibitus Cantus figuratus , seu fractus , & tantum illis permittitur organum ex Decreto Visitationis Apostolicæ ; Nihilominus , quia in Regali Monasterio Sanctæ Claræ Neapolis , & in altero Magdalensæ quandoque in receptione , & Professione Puellarum , aut in aliqua festiuitate in publica Ecclesia fiebant representationes in cantu fracto , in modum tragediarum , musicis instrumentis , ideò Sacra Congregatio Episc. & Regular. die 30. Iunij 1627. mandauit Guardiano S. Claræ pro tempore , ne amplius permittat tales excessus , prout in sequenti .

Nepoli Guardiano di S. Chiara .

La Sacra Congregatione non hà mai approvato , che nelle Chiese delle Monache si faccia Musica in canto figurato , ne che vi siano strumenti musici , eccetto l'organo nella Chiesa esteriore , & essendosi inteso , che in coteſto Monastero di S. Chiara , e della Madalena vi sia molte volte contrauenuto al Decreto generale per ciò publicato , per commissione della medema Sacra Congregatione , & anco agli ordini speciali , che dalla medema , e dalli Visitatori Apostolici si sono dati per coteſto Monastero , mi hanno ordinato questi miei Signori di scrivere à voi che vi guardiate molto bene di tolerar più simili mancamenti , proibendo alle Monache sotto graui pene , che ne per se stesse , ne per altri facciano dette musiche in qualsiuoglia occasione ,
etiam

etiam di Monachar Zitelte , e d'altre funtioni ,
tanto dunque offeruarà , &c. Die 30. Iunij 1627.

Caputium .

S V M M A R I V M .

Tertiarijs, & Eremitis nullo modo potest concedi Caputium sub pœna carceris. num. 1.

1. **C**aputium Religionis Fratrum Minorum Regularis Obseruantie non potest concedi à Prælatiſ Ordiniſ , nec ab Ordinarijs vbiuiſ terrarum degentibuiſ , imò nec etiam à Nuncijs Apoſtolicis Tertiarijs, & Eremitis ex prohibitione Urbani Octauſ , Cum ſicut, &c. 1638. ſub pœna carceris illud deferentibuiſ , &c. prout in Regeſt. Bullarum Archiuij Prouincialiſ S. Frãciſci Tranſtyberim , &c.

Caſus Reſeruati .

S V M M A R I V M .

In Italia Confeſſarij Regulares virtute priuilegiorum à quibus caſibus non poſſunt abſoluere. num. 1.

Hoc iam pluries declaratum eſt. num. 2.

Peccata quare non intelliguntur reſeruata, niſi completa. num. 3.

Vrgente neceſſitate celebrandi, pœnitens tenetur conſiteri
G reſer-

reservata, & non reservata cum onere procurandi absolutionem à reservatis. num. 4.

Pœnitentiarius delegatus non debet absolvere à casu reservato publico, & quare? num. 5.

In articulo mortis quilibet simplex Sacerdos potest à reservatis absolvere. num. 6.

Confratres, virtute privilegiorum, non possunt absolvi à reservatis. num. 7.

1. **C**irca Casuum reservationem cum sint stricti Iuris, non possunt Confessarii Regulares in Italia, & Insulis adiacentibus in vim privilegiorum, indultorum, aut facultatum absolvere. Primò à casibus in Bulla Cœnæ contentis. Secundò violationis immunitatis Ecclesiasticæ. Tertiò violationis clausuræ Monialium ad malum finem. Quartò provocantium, & pugnantium in duello. Quintò iniicientium violentas manus in Clericos. Sextò Simonix realis scienter contractæ, & confidentiæ beneficiæ. Septimò omnes casus, quos Ordinarii locorum sibi reservarunt, vel in posterum reservabunt, sub pœna contrafacientibus, tam Regularibus, quam secularibus excommunicationis, priuationis officiorum, dignitatum, aut beneficiorum, inhabilitatis inde ad quæcumque officia, prælaturas, beneficia in posterum obtinenda, ipso facto, absque vlla alia declaratione incurrenda, super quibus à nemine, nisi à Romano Pontifice habilitatio, dispensatio, aut absolutio possit impartiri, prout in Regeſto Sac. Congreg. Episc. & Regul. fol. 19.

2. Hoc iam pluries declaratum est à Sac. Congre-

gregatione , & primo de mandato Clem. Oſtaui anno 1601.9. Ianuarij , & anno 1602. 29. Nouembris, prout in Decret. Reg. fol. 10. & 19. Secundo Pauli Quinti confirmantis , & innouantis præcedentia Decreta anno 1607. 7. Ianuarij Reg. fol. 77. Tertio Urbani Oſtaui 1628. 17. Nouembris Reg. fol. 124. Demum Innocentij Decimi 1647. 10. Decembris Reg. fol. 170. Aduertendum tamen eſt cum Peyrino tom. 2. pag. 317. nu. 38. in fine , quod præſata prohibitio abſoluendi ſit in ordine ad ſeculares , non in ordine ad Regulares . Verumtamen cenſeo ſemper ſtandum eſſe ſtylo Curix .

3. Peccata non intelliguntur reſeruata , niſi completa , & conſumata fuerint , non verò quando ſolum ſunt attentata , niſi id in reſervatione expreſſè dicatur . Vbi enim pœna à iure imponitur pro delicto , nunquam eſt locus pœnæ , niſi delicto conſummato . Abb. in c. Cum in cunctis §. Clerici num. 2. Graff. 1. par. dec. lib. 1. c. 13. nu. 7. & final. de caſ. ref. cap. 5. n. 4.

4. Si Præſatus , cuius caſus reſeruatus eſt , longè diſtat , & vrget neceſſitas communicandi , vel celebrandi , tenetur pœnitens confiteri peccata , tam reſeruata , quàm non reſeruata , in quo caſu abſoluitur à non reſeruatis directè , & à reſeruatis indirectè cum onere tamen procurandi abſolutionem à reſeruatis à Superiore . Portell. num. 22. Lezan. num. 24. Hoc ipſum dicitur de excommunicatione .

5. Qui publicè caſum reſeruatum incurrit , non poteſt ab habente per delegationem caſus reſeruatos , abſolui , ſed ſuperiore : Per publicitatem

enim fiscus in illum ius acquisiuit. Peyr. de Prælat. q. 3. cap. 2. §. 1. num. 35. & long. par. 1. sect. 2. artic. 4.

6. In articulo mortis quilibet simplex Sacerdos potest à referuatis absoluere. Sylu. v. Absolutio 1. n. 10. Couar. in cap. Alma mater p. 1. §. 11. n. 8. Reliqua in v. Absolutio.

*Vescouo di Reggio, Illustrissimo, e Molto Ren.
Monfig. come Fratello.*

1. **H**Auendo la Sacra Congregatione hauuta notitia, che i Fratelli d'alcune Compagnie di coteſta Città, e Diocesi, aggregate all'Ordine della Santifs. Trinità del Riscatto, siano in certa loro infossistente opinione di potere, in virtù de' priuilegij dell'istesso Ordine, farsi assoluere cinque volte l'anno da i peccati riseruati alla Santa Sede, & all'Ordinario, e di eleggersi per tal' effetto vn Confessore ad arbitrio loro, non ostante i Decreti Apostolici della san. mem. di Clemente Ottauo, e d'altri Sommi Pontefici, e quello, che da questa Sacra Congregatione è stato altre volte in tal proposito significato ad altri Ordinarij de' luoghi. Questi Eminentissimi miei Signori m'hanno comandato di scrivere à V. S. che costandole, anche extraiudicialmente, esser vero, quanto ne viene esposto, ella si contenti di prohibire subito alli sudetti Confrati, e Compagnie il valersene in auuenire, auuertendoli, che prouedino alle loro conscienze per il passato; & ordini di più à tutti i Confessori, anche Regolari della sua Diocesi, che

che ſotto pena di censure, e priuatione di facultà d'vdire le Confeſſioni Sacramentali, da incorrerſi ipſo facto, & altre anco maggiori, ad arbitrio della Sacra Congregatione, non ardiſcano, nè preſumano d'assoluere alcuno di detti Confrati (in virtù de' preteſi priuilegij d'aggregatione) da' caſi riſervati alla Santa Sede Apoſtolica, & all' Ordinario. Et accioche non ſi poſſa preſumere ignoranza di tal prohibitione, douerà V. S. farlo publicare ne' Pulpiti al popolo da tutti i Predicatori, anche Regolari, & affigere Editti alle porte della ſua Catedrale, nella Cancellaria, & altri luoghi conſueti della Città. E quando ſimili prouiſioni non rieſchino à baſtanza efficaci, farà intendere a' medemi Confrati, che la Sacra Congregatione prohibirà loro di congregarſi; glie lo ſignifico, & il Signore la proſperi. Roma 15. Settembre 1662. Di V.S. come fratello. M. Cardin. Ginetti, &c. In Regeſto huius Congr. pag. 380.

Cauſa, ſcù Lis.

S V M M A R I V M.

Narratio facultatis, quam obtinuit Miniſter Generalis terminandi cauſas criminales Vocalium, etiam in actu Capituli. num. 1.

Propter tranſgreſſionem præſata facultatis, fatto verbo cum Sanctiſſimo, Protector innouauit Decretum Viſitationis Apoſtolice, videlicet, quod ſententie vocales minimè afficiant, niſi per meſem ante fuerint intimata. num. 2.

Hinc Decreto congruit Statutum Ordinis.num.3.

Quid agendum, si citato Capitulo ,alicuius Vocalis fama grauetur.num.4.

An Vocalis accusatus , ex eo solo , quod est accusatus debeat à Capitulo eijci.num.5.

Causas committere non potest in prima instantia Commissarius Prouinciarum Belgiarum.num.6.

Causa , vt Superiores dent facultatem petendi Romam , est tantum pro communi bono totius Prouincia . numero 7.

Causa Religiosorum spectantes ad Sanctum Officium , non ab eorum Superioribus , sed ab Inquisitoribus cognosci debent.num.8.

1. **C**Irca causas Vocalium Capitulorum , sciendum est, quod inter petitiones , quas fecit Minister Generalis Archangelus à Messana Sanctissimo Paulo V. pro felice , & prospero gubernio suæ Religionis, quas obtinuit die 27. Nouembris 1606. quarta est quæ sequitur, videlicet.

Che non ostante il Decreto de' Signori Riformatori, nel quale si comanda , che tutte le cause criminali si determinino per mensem ante electiones delli Capitoli Prouinciali, sia libero a' Commissarij di farle anco infra detto mese per sino al giorno dell'electione, quando necessitas vrgeat; cõ questa limitatione però, che se le denuncie nõ sono date vn mese auanti il Capitolo Prouinciale, non impedischino le voci attive, e passive, eccettuando , che se il delitto fosse fatto in qualche mese , e fosse notorio , che in tal caso impedisca .

2. Qua facultate obtenta, plerique Commissarij

sarii Visitatores, ea indebitè vrentes, excefferunt limites concessionis. Hinc est, quod pro sedandis tot litibus Capitulorum, exortis à priuatione Vocalium in actu Capituli Prouincialis, Protector Seraphicæ Religionis, factò verbo cum eodem Sanctissimo Paulo Quinto, innouauit decretum Visitationis Apostolicæ, tenoris sequentis, videlicet.

Fabritius Diuina inspiratione tit. S. Augustini
S.R.E. Presb. Card. Verallus nuncup. totius
Ordinis S. Francisci Minoris Obs. Protector,
Corrector, & Gubernator, &c.

Ad tollendas inquietudines prædicti Ordinis, quæ in Capitulis Prouincialibus, ob Vocalium priuationem oriuntur, factò verbo cum Sanctissimo Domino Nostro, renouamus Decretum Prælatorum Visitationis, & Reformationis Apostolicæ, emanatum sub die 14. Octobris 1601. quod est tale. Priuationis vocis actiux, & passiuæ, ac inhabilitatis Decreta, sententiæque ab eisdem Superioribus Ordinis latæ, ne deinceps in ipso electionis actu pronuncientur, promulgenturque, atque ex promulgatæ vocales minimè afficiant, nisi per mensem ante fuerint intimatæ parti, Sanctitas Sua omninò vetuit. Quod Decretum omninò seruari mandamus, sub pœnis arbitrio nostro infligendis contrauenientibus. Commissionem verò, seu declarationem prædicti Decreti, in contrarium factam à Sanctitate Sua, sub die 26. Nouembris 1606. de eiusdem Sanctiss. D. N. mandato suspendimus. Datum Romæ in ædibus nostris die 27. Maij 1616.

Fabritius Card. Verallus Protector.

Loco † sigilli.

I. Sanctinus Secret.

3. Huic Decreto congruit Statutum generale Rom. 1602. prout in Constitut. Ordinis cap. 8. §. 39. num. 11. nimirum, quod causæ omnes criminales terminari debeant per mensem ante Capitulum, ut grauatorum fama, vel eleuetur, & sic ad Capitulum accedant, vel deprimatur, & sic excludantur.

3. Sed hic oriuntur duæ difficultates. Prima, an si citato Capitulo, occurrat casus, quo alicuius Vocalis fama grauetur, & non sit tempus sufficiens ad discutiendam accusationem, & iuris ordine terminandam: An excludi debeat, vel admitti sub aliqua protestatione? Resp. *Etiamsi Statutum assignet terminum, intra quem causa examinari debeant, non propterea prohibet, sicut nec Decretum Apostolicum, procedi in causa, quæ de nouo emergeret, quia dispositio tangit casus iam emersos ante citationem Capituli, non de ijs, qui post illam emergent; si enim rigorose tenendum esset statutum, non bene prouisum esset casibus incidentibus. Potest enim accidere, ut in dicto Capitulo aliquis Vocalium graue delictum committeret, vulnerationis, homicidij, sacrilegij, &c. & nulli dubium est contra talem procedi posse, & debere, siue per infamiam, siue per clamorosam insinuationem, siue per accusationem, si delictum ad Superioris aures perueniat, & quidem si agatur de electione passiva, ista est recensita doctrina, ad Capitulum, pendente causa, ius non habet; igitur cum Statutum loquatur de causis iam cognitis, mortis, & afflictatis, vel quæ in visitatione moueri poterant,*
nulli

nulli dubium est posse Vocalein suspendi, & à Capitulo excludi, quando illius fama nimis grauaretur per accusationem, & per semiplenam probationem cum diffamatione coniunctam.

5. Secunda difficultas est. An hoc sit dicendum, tam de voto actiuo, quam passiuo, quia, non statim infertur. Accusatus non potest eligi in Superiorem, ergo neque poterit dare suffragium; nam habere votum actiuum non est dignitas, aut honor, quia aliquando etiam laici, qui sunt Ecclesiasticæ dignitatis incapaces, & Discreti suffragium tulerunt, quod est quærere, An Vocalis accusatus, ex eo solum, quod est accusatus debeat à Capitulo eijci?

Ad hanc quæstionem dico, infamatum per accusationem esse incapacem suffragii tam actiui, quam passiui, tum quia omnes qui sunt in Capitulo, capaces sunt tam passiue, quam actiue electionis, ex ratione, qua Vocales sunt, & sic patet exclusum ab vno, exclusum esse etiam ab alio. Tum etiam ex ratione generali, quod omnes illi ab electione excluduntur, qui sunt priuati, vel priuandi potestate eligendi, quia licet ante electionem non sit discussum, sufficit posse conuinci post electionem. Sil. v. electio 1. num. 3. Sanctor. de pœn. p. 2. fol. 162. & seq.

6. Causas committere non potest in prima instantia Commissarius Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Prouinciarum Belgicarum, quæ penès Prælatos ordinarios esse, & remanere debent, Urbanus VIII. Constit. 49. in seq. quæ sunt statuta confirmata to. 4. p. 65.

7. Cau-

7. Causa , vt Prouincialis det facultatem petendi Romam , est tantum pro communi bono totius Prouinciæ , aliàs nec Generalis , nec Protector potest moderari pœnam priuationis vocis actiuæ , & passiuæ , quam Sanctitas Sua sibi reseruauit . Urbanus VIII. Constit. 26. in seq. in Decr. posito tom. 4. pag. 43. & in Decretis Clem. VIII. fol. 197.

8. Causæ Religiosorum ad officium Inquisitionis spectantes non ab eorum Superioribus , sed ab Inquisitoribus cognosci decreuit Paulus V. Constitut. 26. Romanus Pontifex , Bullarium Romanum pag. 154. tom. 4.

Clastrum .

S V M M A R I V M .

Referuntur Bullæ prohibentes ingressum mulierum per intus claustra Regularium , num. 1.

An mulieres possint comitari processiones per Claustra Monasteriorum Regularium , num. 2.

Declarat Pontifex posse comitari . num. 3.

Non tamen possunt ingredi Officinas interiores Conuentus , quando sit aliqua functio publica , vt in lotionibus pedum , num. 4.

Regulares non debent commorari extrâ Claustra pro seruitio secularium personarum , num. 5.

Elemosynæ pecuniariae non debent recipi per intus claustra Fratrum Minorum , sed ad Syndicum remittenda , num. 6.

Atten.

1 **A** Tenta reuocatione priuilegiorum, quæ habebant mulieres ingrediendi claustra, & Monasteria Regulariũ facta à Pio Quinto per suam Constitutionem, quæ incipit *Regularium personarum*, prout in Bullario Romano tom.2. pag.149. in qua excommunicat mulieres introire præsumentes, & suspendit à Diuinis Fratres admittentes, & à Gregorio XIII. supradictam Constitutionem confirmante per suam, quæ incipit, *Vbi gratia, &c.* prout in Bullar. Romano tom.2. pag.196. in qua excommunicat [ipso facto] non solum dictas mulieres, quouis prætextu præsumentes ingredi, sed etiam Superiores ingredi permittentes, & extendit prohibitionem, etiam ad mulieres, & ad viros ingredienti Monasteria Monialium,

2. Supplicatum fuit Sacræ Rituum Congregationi ab Archidiacono Oriolien. pro declaratione, quo iure Regulares admittant mulieres in Processionibus, quas faciunt per intrus claustra, attentis prohibitionibus supra narratis? Sacra Rituum Congregatio respondit non licere mulieribus comitari Processiones per claustra Monasteriorum Regularium, nisi adsit expressa licentia Sedis Apostolicæ die 30. Septembris 1628. Regest. fol. 57.

3. Ex qua responsione, plerique Ordinarii nescientes Priuilegium Apostolicum, quo perfruuntur Regulares, multis in locis Italiæ sumpserunt occasionem impediendi præfatas Processiones, comminando excommunicationem in mulieres illas comitantes per intrus Claustra, & in Regulares

res admittentes, qui etiam ignorantes dictum priuilegium, habuerunt recursum ad Romanam Curiam; Ideò ne impofterum perturbentur, & habeant in promptu Priuilegium Apostolicum, fcire debent, quod idem Pius Quintus, cum dubia quædam emerfissent circa fuam prænaratam Constitutionem, eam declarauit per aliam Bullam, quæ incipit, *Decet Romanum Pontificem*, &c. die 16. Iulij 1570. quam refert Confett. in Compend. in Pio Quinto in Conftit. 6. pag. 279. in qua declarat his verbis. Quod.

Non intendit prohibere, quin Mulieres poffint ingredi Clauſtra, quando in eis Miſſa, & alia Diuina Officia celebrantur, ac dum Proceſſiones fiunt, & quando Chriſtifiſdelium cadauera ibi ſepeliuntur, ac etiam pro eis ſuffragia fiunt, ſimiliter quando Diuinum verbum ibi proponitur, vel per alia n quacumque cauſam tantus concurſus Populi fuerit, quod commodè ingredi non poſſint, & egredi per portam Eccleſiæ, quo tunc poſſint ingredi, & egredi per portam Clauſtri, dummodo recto tramite accedant ad portam, qua exitur à Monafterio, prout vſu vbique receptum abſque alia contradictione.

4. Caucant tamen Prælati, ne aliqua fiat proceſſio extraordinaria, vel functio Ritualis, vt illius occasione mulieris officinas interiores Conuentus penetrrent, quod vetitum eſt, vt eſſet v.g. ſi daretur habitus alicui Nouitio in Refectorio, aut in lotionem pedum ſer. 5. maior. hebdom. Id enim videtur eſſe in fraudem legis, & in huiusmodi caſibus mulieres non debent protendi vltra

Clau-

Claustra, nam Pontifex in tua Declaratione tantum prætendit scrupulos remouere, & non præbere relaxationis motiuium, Hieron. Rodr. qu. resol. 27. num. 3. & 4. Peyrin. tom. 2. fol. 91. nu. 14.

5 Non nisi ex grauissima causa à Sede Apostolica approbanda, possunt Prælati Regulares cōcedere suis Religiosis licentiam cōmorandi extrà Claustra pro obsequio, seù seruitio personarum extrà Religionem viuentium. Clem. Oct. in dec. pro Reform. Regul. confirmatis ab Urbano Octauo num. 32.

6. Claustris non permittitur Fratribus Minoribus de Obseruantia S. Francisci recipere elemosynas pro Missis, sed extrà claustra ad Syndicum remittendæ sunt. Urban. Octauus Const. 49. in seq. quæ sunt statuta generalia to. 4. pag. 66.

Clausura Conuentuum.

S V M M A R I V M.

Decretum de clausura nouorum Conuentuum Pomariorum, ac siluarum, num. 1.

Sacristia quomodo sunt subiecta Clausura, num. 2.

Quia ferè omnes Scriptores Regulares ex professo pertractant de clausura Regularium, & Monialium, nihil ponderatione dignum pro nostro Instituto inueni, nisi decretum de clausura Pomariorum Syluarum, ac nouorum Conuentuum à Sacra Congregatione Episcoporum, & Re-

& Regularium die 13. Septembris 1583. emanatum, quod cum sit multum profuturum illud referam, prout accepi ex Epistola directa Commissario Generali ab eodem Protectore, videlicet .

Molto Reuerendo Padre .

1. Perche ogni giorno bisogna ricorrere à Nostro Signore per conto di quei Frati , che introducono donue nelli luoghi nuoui di fabrica , horti , e selue , pensiamo ciò auuenire per non saperli la directione , e determinatione fatta dalla Sagra Congregatione sopra il fatto dell'entrare dette Donne nelle Clausure de'detti luoghi nuoui di fabrica , che però V. R. farà sapere à tutti li Prouinciali , e Custodi , come gl'Illustrissimi Cardinali della Sagra Cōgregatione de'Vescoui , e Regolari hanno deciso , e determinato , che doue vi è il Guardiano, con la fameglia, etiamdio che il luogo non sia affatto compito ne circondato de muri , fossi , ò siepe , ò che sij aperto , iui sia clausura , si come hà deciso la sel. mem. di Papa Pio Quinto , & entrandoui le donne siano scomunicate , e li frati , così Prælati , come sudditi , introducendole incorrano nell'istessa scomunica riservata al Papa , restando ipso facto priui dell'officio loro , e inhabili in futurum .

Il medesimo si dice delle selue , che non sono circondate , vt supra , etiam che siano grandissime , in quella parte però s'intende Clausura, oue li Frati sogliono ordinariamente spasseggiare , dicendo le loro deuotioni , mà doue fosse selua grande , che serue per legname , e li Frati ordinariamē-

riamente non vi sogliono conuersare, ne praticare, ò che sia luogo aperto, iui non s'intende Clausura.

Mà nelli luoghi, doue non sono più che tre, ò quattro Frati alla cura della fabrica, iui non è Clausura, tanto nelle selue quanto negli horti, nulladimeno se li frati introdurranno le donne nelle stanze doue habitano, dormono, mangiano, ò cocinano, siano penitentiati, e priui, come di sopra. E' vero, che doue è consuetudine, che le donne seruono per manipolo, portando calce, pietre, e simili, se bene ci fosse il Guardiano con la sua famiglia, e le donne fossero entrate per l'espeditione della fabrica così nell' Horto, Selue, e parte del Monastero, oue si fabrica, oue stà serrato, purché non vadino in parte, doue habitano, dormono, e mangiano detti Frati, non incorrono in scomunica; e Nostro Sig. la prosperi. Di Roma li 4. Ottobre 1588.

Di V.R.

Come Fratello;

Il Card. Mattei Protettore:

Ex regest. Sacre Congreg. Episcoporum, & Regular. fol. 338.

2. Sacristiæ, ad quas non est aditus per Claustra Conuentuum, sed per Ecclesiam, vel per Chorum non sunt subiectæ clausuræ. Bonac de Claus. quæst. 5. punct. 1. nisi alter in Prouincialibus Comitij declaratur.

De Clausura Monialium .

S V M M A R I V M .

*Clausura Monialium ingressus, quando vetius Episcopis,
& Superioribus . num. 1.*

Quando pueris . num. 2.

*Nullus eam ingredi potest ad conspergendum Cellas aqua
benedicta . num. 3.*

*Nec mulieres ingrediendi facultatem habentes sine Mo-
nialium consensu . num. 4.*

Nec parentes etiam infirmitatis causa . num. 5.

*Nec processiones, nec ad celebranda Anniversaria . nu-
mero 6.*

*Clausuram ingredi potest Confessarius, etiam sine socio,
& quando . num. 7.*

*Eam quando ingredi possunt Prelati, & Confessarii ad
celebrandum . num. 8.*

*Generalis, Provincialis, & Visitatores cum quot socijs
eam ingredi possint . num. 9. & 10.*

*Aliorum Monasteriorum Clausuram ingredi possunt in-
uitati à Monialium Superioribus . num. 11.*

Eam visitare possunt Episcopi . num. 12.

*Licentias ingrediendi Monasteria, vel alloquendi Mo-
niales, non ad Episcopos, sed ad Regulares dare spe-
ctat . num. 13.*

Clausuram egredi Monialis quando possit . num. 14.

Quando, & quomodo enervumena . num. 15.

*Clausuram ingrediens, vel egrediens duos passus eam vio-
lantium; pœnas non incurrit . num. 16.*

*Religiosus clausuram ingrediens ob malum finem, à quò
absolvendus . ibidem .*

Collo-

Collocatoria communia in loco aperto esse debent. numero 17.

Confessionalia Monialium in Ecclesijs exterioribus earūdem collocari debent. num. 18.

1. **C**lausuram Monasteriorum Monialium ingredi nequeunt Episcopi, aut superiores, etiam prætextu interueniendi electioni Abbatissæ, vel Priorissæ, aut examinandi Moniales particulares sub censuris à Sacris Canonibus, cap. Periculoso de stat. Regular. in 6. & Constit. Pontificijs, præsertim Gregorij XIII. Constit. 8. §. primo incip. Deo sacris, apud Cherub, tom. 2, fol. 368. & alia 28. incipien. Vbi gratiæ, ibid. fol. 393. cum hæc ad Monasteriorum crates peragi valeant, S. Congreg. Concilij in Siracutana 16. Octob. 1600. Barb. v. Monialium Clausura, circa ingressum num. 2. Lucerna Reg. v. Clausura num. 6. nisi Prælati prudenter iudicent non posse fieri cānonicè dictam electionem ipsis non intrantibus ob inquietudinem Monialium, & suspicionem subornationis votorum inter ipsas subortæ, aut sub alias iustas causas à Superioribus prudenter arbitrandas. Hoc autem iudicium ad Superiorem Regularem spectat, quia ipse iurisdictionem, & superioritatem in Moniales habet, & quia res Monasterij melius nouit. Barbosa ad loc. Concil.

2. Monialium clausura ingredi non possunt Pueri, vel Puellæ cuiuscumque ætatis. Sac. Congreg. Episcoporum in vna Cremon. 12. Februarij 1555. Barbosa loco cit. num. 4. quod etiam dixerat Concil. Trid. sess. 25. cap. 5. de Regul. Hoc tamen

limitandum esse iudicio ne procedat in infantibus, adhuc discretionem carentibus. Rodriq. tom. 1. quæst. Regularium quæst. 46. art. 1. Barbof. ad loc. Cocil. & alij ab eo citati: non autem fatui ingredi possunt, licet rationis usu careant.

3. Monialium clausuram, nullus ingredi potest ad conspergendum earum cellas, aut alia loca aqua benedicta in die Sabbathi Sancti, aut quolibet alio tempore. Sac. Congregatio Concilij 13. Septembris 1583. Barbof. loc. cit. num. 2. Nald. v. Monialium num. 16.

4. Monialium consensus, sine quo mulieres sæculares licentijs Monasteria ingrediendi vti nō possunt, expressè capitulariter per secreta suffragia haberi debet, vt illis vti valeant, alias sine consensu sic habito ingredienti, in censuras incidunt. Urbanus VIII. apud Cherub. tom. 4. Constit. 29. incip. Sacrosanctum 27. Octobris 1624. §. 2. & 3. Barbof. loc. cit. num. 9.

5. Non licet Episcopo, aut Superiori licentiam dare Matri, Sororibus, & consanguineis Monasterium ingredi causa visitandi filiam, vel Sorores, quæ aliqua graui infirmitate tenentur, etiā non sine mortis periculo: multò minus quando filiæ, aut aliæ professionem emittunt, vel Religionis habitum suscipiunt. Barb. ad loc. Concil. num. 5. post med.

6. Quarumcumque Processionum prætextu nequeunt Regulares in Monialium Ecclesias ingredi processionaliter. Sacra Congr. Episc. & Regul. in vna Pisaurien. 24. Nouemb. 1617. Cadauera eorum, qui cupiunt in Monialium Monasterijs sepul-

sepulturæ tradi , respondit S.D.N. Gregorius poni debere in exteriori Ecclesia , non autem intra clausuram , quam nullus ingredi potest ad celebranda Anniversaria, etiam vt satisfaciant Testantium voluntati, Barbof. ibid. in princ. vide Rodr. tom. 1. q. 47. ar. 4. §. Tertius casus .

7. Clausuram Monialium ingredi valet Confessarius absque socio ad administrationem Sacramenti Pœnitentiæ, Eucharistiæ, vel Extremæ unctionis . Sac. Congregatio Episcoporum , & Regularium 13. Septemb. 1583. licet recta via absque diuerticulo ire debeat , nec aliam Monasterij partem diuagari licet, etiam occasione visitandi alias infirmas , quibus Sacramentorum administratio necessaria non est . Aldim. comp. Iur. Can. lib. 2. tit. 25. Lucer. Reg. v. clausura n. 7.

8. Leo X. concessit , quod quando Moniales S. Claræ infirmantur taliter, quod non possunt ad cratē venire ad audiendam Missam , posset illo tempore Sacerdos Confessor earum , vel Prælatus Superior introire clausuram in Infirmariam , & Monasterium ad celebrandum, dummodo Sacerdos ad nulla alia loca , quàm ad Altare diuertat, neque moretur, nisi tanto tempore , quanto indiget ad celebrandum , neque loquatur, nisi quantum opus est in Missa. Rodriq. tom. 1. quæst. Reg. quæst. 47. art. 4. circa med. vbi hoc fieri posse enixè tuctur .

9. Licitum est Ministro Generali Ordinis Minorum ingredi Clausuram Monialium S. Claræ cum quatuor , aut quinque Fratribus , quando cumque intus celebrare, vel Dei verbum proponere

nere voluerit. Hier. Rodr. resol. 26. tit. de Claus. Monial. num. 26. Mirand. tract. de Monial. art. 15. conclus. 1. Portell. dub. Regul. verb. Claus. Monial. in addit. num. 6. Sed modò standum est moderationi factæ ab Alexandro VII. prout infra verb. Monial.

10. Prouinciales Ministri, & Visitatores, visitationis gratia eandem Clausuram ingredi possunt cum duobus, vel tribus Religiosis honestis, seu grauib. ad tenendum Capitulum culparum, vel aliquid simile tangens suum officium peragendum, quod de foris fieri non potest, scilicet ad videndam clausuram num sit violata (& in casibus necessarijs dicit Gregor. XIII. in Constit. incip. Dubijs, quæ emergunt, apud Portell. tract. de Monialibus quæst. 2. art. 14. concl. Socij verò dum intrâ Clausuram fuerint ad inuicem, nullatenus separentur. Hieron. Rodriq. loco cit. ar. 15. concl. 2. per tot. præcipuè ibi; sed an Prouinciales, & Visitatores, multò magis Ordinis Superiores Generales. Spinat. ibi. Ità etiam Urban. IV. prout in Reg. S. Claræ cap. 24. Rodr. tom. 1. quæst. Reg. q. 47. art. 7.

11. Fratres Minores inuitati à Prælati. Ecclesiarum, aut à Prælati. Religiosis, aut Visitatoribus aliarum Monialium ad visitandum earum Monasteria, vel exercendum aliquod aliud iurisdictionis munus cum ipsis intrare possunt, dummodo (si subditi sint) de suorum Prælatorum, licentia id faciant, Leo X. concess. 194. Rodr. resolut. cit. num. 27. Mirand. loco cit. artic. 16. Hinc fit,

fit, quod Guardiani, & Prælati Conuentuales, & Præsidentes sine Prouincialium licentia in hoc casu Monialium clausura intrare possunt. *Rodr. quæst. cit. art. 8.*

12. Monialium Regularibus subiectarum clausuram, vel ad eam spectantia, posse ab Episcopis visitari, post Concilium Tridentinum de Regul. sess. 25. cap. 5. & Gregor. XV. in Bulla de exempt. priuileg. decreuit Sacra Congreg. Concil. 28. Aprilis 1617. & quoad clausuram, quæ verè necessaria sunt, ordinare poterunt, sibi que contradictores punire.

13. Cum autem certum sit Monialium clausuram, alios quoque ex vera necessitate intrare posse, vt sunt Fabricatores, Fabri lignarij, & huiusmodi, quis his ingrediendi facultatem dare poterit? ad ipsos Superiores Regulares dumtaxat spectare censuit Sacra Congregatio Concilij 29. Iunii 1597. apud Barbin Trid. cit. sess. 25. cap. 5. quod statuerat Pius V. in Bulla, Etsi Mendicantium in declaratione 5. Molestiæ apud Cherub. tom. 2. Bullar. 230. col. 1. inhonestum ibi reputans quemlibet in alienam messem falcem iniicere. Cum autem hæc Monasteria Episcopis minimè subiecta sint, nequeunt in ea ullam exercere iurisdictionem, super hoc Peyrin. de priuileg. Regul. fol. 265. nu. 29. nisi in loco esset consuetudo legitime præscripta, vt huiusmodi licentiæ etiam quoad Monasteria, quæ Regularibus subsunt, ab Episcopo tantum, vel ab Episcopo, & Superiore Regulari coniunctim hæ licentiæ obtinerentur. Tunc enim consuetudinem esse seruandam censuit Sacra Con-

gregatio Concil. 7. Iulij 1557. Barboſ. ad cit. cap. 3. Concil. Hoc enim intellige etiam de licentijs dādis ijs, qui Moniales alloqui volunt.

14. Monialis Profeſſa egredi non poteſt de clauſura, niſi ob magnum incendium, vel infirmitatem Lepræ, vel Epidemiæ vigore Bullæ Pij Quinti incipientis Decorij, &c. vel in alijs caſibus, in quibus eadem, vel maior vrget ratio, apud Lucern. Regul. ver. Clauſur. Barb. loc. cit. requiritur licentia Superioris Regularis, & Epifcopi ſimul, ſecundum communem ſententiam.

15. Nulla Monialis energumena intra Monafterij ſepta à quocumque Presbytero ſeculari, vel Regulari, etiam Confeſſario exorcizetur, ſed ad Eccleſiam exteriorem eiufdem Monafterij (obtentā prius à Sacra Congregatione licentia) ea de cauſa deducatur, vel transferatur. In huiusmodi autem translatione, ſicut & in actu exorcizationis honeſtæ perſonæ conſanguineæ, vel aliæ mulieres prouectæ ætatis, ac probæ conuerſationis energumenam comitentur. Exorcifſta ad huiusmodi actum ſit ab Ordinario approbatus. Exorcizatio, minori, quo poterit fiat ſtrepitu. Eccleſiæ Ianua eoſque occluſa remaneat, quouſque exorcizatione completa, energumena ad Monafterium reducatur. Cæterum tam in redditu, quàm in acceſſu ad Eccleſiam, & Monafterium, reſpectiue rectè, & ſine diuerticulo tendatur. Sac. Congreg. Conc. Barb. v. Monialium clauſura, circa egreſſum num. 5.

16. Qui Monialium Clauſuram violauerit duos paſſus ingrediendo, & ſtatim reuertendo propter

propter materiæ paruitatem, violantiũ pœnas non incurreret. Peyrin de Priuil. Relig. fol. 167. num.40. Idem dic de Moniali, quæ eodem modo clausuram violauerit; sed si Religiosus ad malum si nem Monialium clausuram formalitèr violaue-rit, à quo absolui poterit? A suis Prælatiſ ait, & probat Peyr. ibidem num. 41. Si hoc crimen de-ductum ſit ad forum contentioſum, poterit abſolui à Confessario de ſuorum Superiorum licen-tia quoad culpam, non quoad pœnam, tenet Sanch.6.in Decal.cap.17.num.43. Peyrin.citat.fol. 117. num.21. & 22. idem tenet de Religioſis ad-mittentibus fœminas in clausuram Conuentus. Poterit etiam Superior hos rehabilitare ad vocem actiuam, & paſſiuam, ſi violatio ad forum con-tentioſum deducta non ſit.

17. Collocutoria communia in Monasterijs Monialium in loco aperto, & claro eſſe debent, ad effectum, vt Moniales alloquentes commodè à ſingulis videri poſſint. Sac. Congreg. Epiſc. & Regul.7.Martij 1617.

18. Confessionalia Monialium ex Sacristijs, & locis occultis, & remotis amoueri debent, & collocari in Eccleſijs exterioribus earundem Mo-nialium. Sac. Congreg. Concilij 29. Nouembris 1605.& in vna Fauentina 7.Martij 1617. Quod ſi Moniales fuerint in hoc renitentes, poſſunt, & debent interdici. Lucern. Regul. verb. Confes-sionalia.

Commissarius Generalis.

S V M M A R I V M.

- Quare eligendus est ex altera familia? num. 1.
 Habet ordinariam potestatem super familiam sibi con-
 creditam. num. 2.
 Etiam super Reformatos, in absentia Ministri Genera-
 lis. num. 3.
 Alternatiua Commissarii Generalis obseruanda est inter
 Obseru. & Reformatos. num. 4.
 Commissario Generali conceditur alius Secretarius gene-
 ralis Reformatus. num. 5.*

1. **V**T facilius Franciscana Religio per vni-
 uersum Christianum Orbem diffusa gu-
 bernari possit, Apostolica dispositione prouisum
 est, vt post electionem Ministri Generalis, eligi
 debeat Commissarius, ex altera familia per Patres
 Vocales eiusdem familie. Leo X. lte & vos, &c.
 in Const. Ord. cap. 8. §. 22. pag. 173.

2. Ordinaria eius potestas, ad omnes sibi con-
 creditas Prouincias, Fratres tam Prælatos, quam
 subditos, & Moniales se extendit; idcirco nemo
 ab eius obedientia eximitur, sed omnes, & sin-
 gulæ vtriusque sexus personæ ei tenentur obedi-
 re. ibid. pag. 174. num. 4.

3. In absentia Ministri Generalis, habet ean-
 dem auctoritatem in Fratres Reformatos eius-
 dem Obseruantie, quam habet in Obseruantes de
 Familia, sicut in Regula continetur, prout ipsi
 Refor-

Reformati vnanimitèr postularunt, & Congregatio super hoc à Sanctitate Sua instituta approbavit die 27. Septembris 1625. ac fel. rec. Paulus Quintus per Bullam, quæ incipit, Postulat Apostolicæ, &c. ordinavit. In Reg. Sac. Cong. Episc. & Reg. pag. 107.

4. Cum ad concordiam, fraternamque pacem conferendam inter Obseruantes, & Reformatos propositum fuerit in pleno Capitulo Generali, vt inter eos fieret alternatiua, scilicet quod vna vice eligatur Commissarius Generalis Cismontanæ Familiz ex Reformatis, altera verò ex Obseruantibus, decreuit idem Capitulum Generale, vnanimi consensu, vtroque Discretorio, & Diffinitorio annuente, quod ad eandem pacem stabilendam, supradicta alternatiua fieret, hac tamen conditione, vt tres Diffinitores generales eligantur Obseruantibus, & tres ex Reformatis in cunctis Congregationibus, & Capitulis generalibus: Necnon ad maiorem huius Constitutionis firmitatem, supplicetur Sanctissimo pro confirmatione huiusmodi concordati.

5. Item decernitur, quod pro multitudinis negotiorum, Brquinciarum Reformatarum Cismontanæ Familiz assignetur Reuerendissimo Patri Commissario Generali eiusdem Familiz pro tempore existenti, alius Secretarius Generalis Reformatus, qui post elapsam triennium officij Secretariatus, gaudet privilegio, quibus potiuntur Secretarij Generales. Rom. 1664.

Commissarius ad Comititia Generalia mittendus.

S V M M A R I V M.

Eligendus est per vota secreta, nemine proponente. numero 1.

Habebit in eodem Capitulo vocem actiuam, & passiuam. num. 2.

Si fuerit subrogatus quibus prerogatiuis gaudebit. numero 3.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

IL Ministro Prouinciale de' Minori Osseruanti Riformati di questa Prouincia Romana humilmente supplica l'EE. VV. dichiarare à chi spetti il proporre il Commissario da eleggersi, ò per restare al gouerno della Prouincia, ò per andare al Capitolo Generale à portar' il voto in luogo di esso Oratore, e se si possa eleggere à voti publici, e per ballottatione, ouero se si debba eleggere per schedulas, nemine proponente. Che il tutto, &c.

1. Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium, negotijs, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita censuit, non licere procedere ad electiones Commissariorum huiusmodi, nisi per schedulas, & vota secreta, ac per pluralitatem votorum, nemine proponente, & ita semper seruari mandamus in omnibus Prouincijs

cijs præfati Ordinis Reformatorum . Romæ 27.
Ianuarij 1645.

Card. Ginettus .

Loco ꝥ sigilli .

H. Archiepiscopus Patracen.
Secretarius .

In Regest. Sac. Congregationis Episcoporum , &
Regul. 167.

2. Qui præterea in eodem Capitulo Generali
habetit vocem actiuam , & passiuam in omnibus
electionibus, ac si verus esset Prouincialis . Tole-
tan. 1581. Cronol. fol. 643.

3. Si verò fuerit subrogatus loco Diffinitoris
Generalis absentis , gaudebit prærogatiuis Patrū
quoad Paternitatem , & præcedentiam dumtaxat . Rom. 1651. in Constit. Ordinis §. 26. nu. 19.
fol. 180.

Commissarius Prouincialis .

SUMMARIVM.

In absentia Ministri instituendus est . num. 1.

*Moriante Ministro , remaneat Vicarius Prouincialis .
num. 2.*

*Si moriatur ipse Commissarius absente Prouinciali , in-
stituendus est Pater dignior . num. 3.*

*Si verò sub regimine istius moriatur Minister , gubernabit
vsque ad Capitalum nomine Vicarij Prouincia-
lis . num. 4.*

Inter Reformatos quomodo eligendus . num. 5.

1. **S**I Minister Prouincialis aliqua causa à Prouincia discessurus est, necessariò institutus est Diffinitorii suffragijs Commissarius Prouincialis, qui Prouinciam regat. Rom. 1631. in Constit. Ordin pag. 210. num. 8.

2. Si autem Prouincialem ipsum extra Prouinciam mori contigerit, præfatus Commissarius ab eo relictus sub titulo, & appellatione Vicarij Prouincialis in Officio succedat, quovsq; Capitulum Prouinciale celebretur. Ibid. num. 9.

3. Quando autem, absente Ministro, Commissarius moreretur, Prouinciæ regimen ad digniorem ipsius Patrem cum eadem auctoritate, & titulo Commissarij Prouincialis, vsque ad Prouincialis regressum deferatur. Ibid. num. 10.

4. Si Verò sub regimine Commissariatus istius dignioris, mors contingat Ministri Prouincialis absentis, tunc Pater dignior, qui Commissarius nominabatur, cum titulo, & auctoritate Vicarij Prouincialis vsque ad Capitulum gubernet. Ibidem, num. 11.

5. Ad tollendas controuersias, quæ oriri solent in Prouincijs Reformatis pro eligendis Commissarijs, statuitur, quod exeunte Ministro Prouinciali ex limitibus Prouinciæ, eligatur Commissarius Prouincialis, suffragijs Diffinitorium, iuxta Statuta Ordinis, & ita Capitulum Generale obseruari mandauit, non obstantibus quibuscumque Rom. 1664. Aduertant Patres Diffinitorii, quod hæc electio fieri debet eo modo, quo eligitur Prouincialis, nempe nemine proponente, per excessum, & pluralitatem votorum, prout decla-

declaravit Sacra Congregatio Episcoporum , &
Regularium in vna Romana anno 1645. vt in
Theatro pag. 125.

Commissarius Terræ Sanctæ .

S V M M A R I V M .

- Instituendi sunt à Ministro Generali , num. 1.*
In Curijs Regum commorantes , subiiciuntur Superiori
Generali , num. 2.
Debent accedere ad Comitia Generalia pro reddenda
ratione . num. 3.
Non possunt substituere Vicecommissarios , num. 4.
Reuereantur Superiores locales , num. 5.
Mittendi sunt in Belgio in Gallia , num. 6.
Instituendi in Ancona , num. 7.

1. **H**uiusmodi Commissarii instituuntur in
vnaquaque natione cum debita faculta-
te à Ministro Generali, sicut mos est de Patrum,
cuiuslibet nationis consilio. Const. Ordinis c. 12.
§. 4. num. 1. pag. 277.

2. In Curijs Regum commorantes, & in alio-
rum supremorum Principum, siue Republicarū
Curijs residentes immediatè subiiciantur Supe-
riori Generali. Ibid. pag. 280. num. 1. & 2

3. Accedant ad Capitulum, & Congregatio-
nem Generalem pro reddenda ratione. Ibidem
pag. 278. num. 8.

4. Non substituant Vicecommissarios tem-
pore

pore quæstuationis, sed tantum assumere possint vnum, vel plures Fratres in auxilium. Ibidem pag. 279. num. 6.

5. Reuereantur Superiores locales, & petant benedictionem ad egrediendum. Ibid. 281. nu. 4. Sac. Congreg. de Propaganda Fide 1636.

6. Commissarii Terræ Sanctæ mittantur in Belgio in Gallia, sintque subiecti Superioribus locorum, quoad disciplinam Regularem, non autem in pertinentibus ad Officium Commissariatus, Sac. Congregatio de Propaganda fide die 9. Iulij 1636. prout in Regest. eiusdem fol. 151.

7. Statuitur, vt in Conuentu, & Ciuitate Anconæ manuteneatur Commissarius Terræ Sanctæ cum facultate quæstuandi ob necessitatem Fratrum cunctorum, & redeuntium de Ciuitate Sancta Hierusalem, & pro alijs negotijs sibi à Superiore generali committendis.

Item ad remouenda inconuenientia, quæ oriri solent circa Commissarios Terræ Sanctæ, decreuit Capitulum generale, vt in posterum obseruentur inuolabiliter Constitutiones Ordinis in vlt. Capitulo Toletano Generali editæ Rom. 1664.

Commissarius Generalis Curiae.

Vide Procurator Generalis.

Com-

Commissarius Visitator .

S V M M A R I V M .

- Quid agere debeat in ingressu Prouinciae . num. 1.*
Formula littera circularis . num. 2.
Instructio Paternae Visitationis . num. 3.
Instruzione per render la Visita . num. 4.
Formula absolutionis . ibid.
Lettera Citatoria per celebrar il Capitolo . num. 5.
Quomodo intelligitur ; Quando moritur delegans, cessat etiam auctoritas delegat: . num. 6.
Commissarii Nationum quotannis monere debent Patrem Generalem de actis in suis Prouincijs . num. 7.

Quia Commissarii Visitatoris Officium in Constitutionibus generalibus Ordinis, optimis directionibus moderatur ; hic tantum ponam pro ipsius solatio formulas , & instructiones necessarias sui ministerij .

Protestatio iuridica per Commissarium Visitatorem facta in ingressu Prouinciae .

In nomine Domini Amen .

1. **A**Nno Domini 1653. die 12. mensis Martij, Cum ad Dei gloriam , Religionisque commodum maximè spectet bono communi, consulere Superiores, aliorumque peccata, seu defectus , si qui in aliquo inuenti sunt charitate
 media

media corrigere, ac si opus tuerit iusta seueritate coëtere; ideò Reuerendissimus P. N. totius Ordinis Minorum Generalis Minister, sui Officij debito cupiens satisfacere, nec id per ipsum (impedientibus legitimis causis) efficere valens, Prouinciam nostram Reformatam tempore instanti, quo eiusdem Prouinciæ Capitulum celebrandū venit, iuxta laudabilem consuetudinem, ne absque præuia Visitatione præstetur; Adm. Reu. Patri N. per suas literas tenoris sequentis, tanquā suo Commissario Visitatori demandauit.

Ponuntur Literæ Commissionis.

QUibus quidem litteris, ut patet erat, obedire volens præfatus N. Commissarius Visitator itineri se cum P. N. Secretario assumpto, committens per varios tandem casus, & varia discrimina rerum, ad Conuentum N. supradictæ Prouinciæ appulit, & eiusdem Conuentus Patribus, & Fratribus conuocatis in Refectorio, monito prius, ut moris est, Adm. Reu. P. Ministro præfatæ Prouinciæ de eius aduentu litteras Reuerendiss. P. Generalis etiam in publica refectioe lectas, & se ipsum suum verum Commissarium Visitatorem, & legitimum Superiorem, præuia exortatione, intimauit, ac declarauit, & talem signis, obsequijs, nutibus solitis receptum, & veneratum peruenit ad Aulas Superiorum sibi paratas, in gna Patrum, ac Fratrum multitudine comitante. *Die virò sequenti litteris per uniuersam Prouinciā missis, certiores fecit omnes Patres, & Fra-*

tres

tres iuxta antiquam consuetudinem de eius aduentu, deque eius animo, & intentione tenoris sequentis .

2. Fra N. Commissario Visitatore, e seruo alli MM. VV. PP. Frati Superiori, e sudditi della medema Riformata Prouincia salute, e pace nel Signore .

Essendosi compiaciuto il nostro Padre Reuerendissimo Generale restar seruito del poco delle nostre forze, e del niente del nostro valore, col destinarci Commissario Visitatore di questa honoratissima Prouincia, con l'occasione di significarlo (come facciamo con questa nostra) alle PP. VV. mi è parso d'auuissarle, che la mente del detto Reuerendiss. Padre Generale è di piantare in questa Riformata Prouincia la santa pace, concordia, & vnione, quando non vi fosse, il che non crediamo, & essendoui di coltivarla, & accrescerla, e con vna santa elezione di stabilirla, e fortificarla, col mezo della quale si mantenghi l'osservanza della Regolare disciplina, s'introduchi il profitto spirituale, e l'ottimo della perfectione Religiosa, che tanto appunto desideriamo noi, come nel progresso della Visita scorgeranno.

Et acciò il tutto s'habbia d'incaminare felicemente, ordiniamo alli Superiori locali, che sotto pena della priuatione de' loro Officij, ipso facto incurrenda, faccino ritrouare in ordine, nel tempo, che saremo in Visita alli loro Conuenti, gl'infrascritti Inuentarij, cioè delle sacre Reliquie, che si trouano nelle loro Chiese, dell' Indulgenze, e Priuilegj concessi à dette Chiese, Capelle, & Altari perpetui, ò temporali con le loro scritture :

Delle Vesti sacre, Apparati, Vasi, & altri ornamenti Ecclesiastici. Delli libri, che si trouano nelle loro librerie; quali Inuentarij si faranno sottoscriuere dalli Discreti del Conuento.

Similmente ordiniamo sotto pena d'Apostasia, ipso facto incurrenda, che nessun Padre, o Frate di qualsiuoglia grado, o conditione, che sia suddito, o Superiore, dopo la publicatione di questa, ardisca senza nostra licenza in scriptis, vscire fuori della sua Questa, e quelli che si troueranno fuori, doueranno sotto la medema pena subito ritornare alli loro Conuenti, li Padri Predicatori però, che stanno attualmente predicando con li loro Compagni, si fermeranno sino doppo Pasqua, dipoi si trasferiranno immediatamente nel Conuento, dentro la cui Questa si trouano predicando, doue si tratterranno insino à nostro nuouo ordine, se non fossero Guardiani, che in tal caso si ordina, che subito dopo la Predica si trasferischino alli loro Conuenti, commandando alli Superiori locali, che diano di tutto ciò auuiso alli Predicatori, che predicano nelle loro Queste, Reuocando in virtù di questa tutte le obediienze in contrario date d'altri Superiori à noi inferiori.

Preghiamo in oltre le PP. VV. à volersi nella Visita vestire di tanto zelo per l'osservanza della nostra Regola, e carità col prossimo, pretendendo più tosto l'emenda, che la confusione, e castigo, affliccendole, che saranno da noi ascoltare con carità, e tenute secreti, acciò possino confidentemente, e liberamente scaricare le loro coscienze. Ben'è vero, che l'auuisiono à non muouersi per

passio-

passione, ó per altro fine, che non sia secondo Dio, perche se scopriremo nella Visita alcuno, che prenda fabricarsi li suoi auanzamenti con le ruine del prossimo, e con fini storti, sappiano di certo, che oltre che le loro informationi partoriranno contrario effetto del preteso, noi in pena delle loro machine li troncaremo tutte quelle strade, che saranno per le loro pretensioni.

Ricordiamo d'auantaggio le pene fulminate da Sommi Pontefici contro quelli, che ricercano fuori dal secolo à fauori dell' Ordine, assicurandoli, che oltre allo scandalo, che daranno à secolari, noi per diametro ci opporremo à suoi disegni, non volendo incorrere in quelle censure, nelle quali loro tentano precipitarsi, stimolati dall'ambitione.

Finalmente ordiniamo à tutti li sudetti Padri Guardiani, Presidenti, & altri Frati à chi conuene sotto pena di priuatione de' loro officij, che doppo il Matutino, e Vespero faccino dire ynitamente in Choro, il Veni Creator Spiritus, &c. con li Versetti, & Orationi dello Spirito Santo, dell'Immacolata Conceptione, del Padre San Francesco per il buon successo del futuro Capitolo, auuertendo gl'istessi Padri Guardiani, e Superiori Locali sotto l'istesse pene, che subito riceuuta la presente la faccino leggere in publico Refettorio à suono di campanello alla presenza di tutti li Frati, e sottoscritto che haueranno il giorno, e l' hora della riceuuta la mandaranno per persona à posta di Conuento in Conuento, secondo l'ordine retroscritto, e l'ultimo Guardiano la con-

feruarà per renderla à noi in tempo della Visita ;
cò che le preghiamo l'assistenza della Diuina gra-
tia . Data nel Conuento N. &c.

*Brenis Instructio Paterna Visitationis
Generalis.*

5. **H**Æc est Visitatio Generalis , quam facere
intendit Adm. R. P. N. Commissarius
Visitator huius Prouinciæ N. in Conuentu N.
die &c.

Cùm peruenissemus ad Conuentum N. & fuif-
semus benignè recepti à Patre Guardiano, & alijs
Fratribus , nos contulimus ad Ecclesiam , in qua
flexis genibus Sanctissimę Eucharistię Sacramen-
tum adorauimus , breuique oratione facta, disce-
dentes, ad Cellam nobis paratam perreximus; Post
aliqualem verò quietem, eodem die , hora pran-
dij, vel cœnæ cõnuocatis omnibus in Refectorio
Fratribus , verbum Dei proposuimus , & Visita-
tionem intimauius , omnes in Domino cum
sanctę obedientię merito admonentes , vt dice-
rent, quę de iure dicenda veniunt, nec odio, nec
praua animi affectione , sed ex sola charitate , &
Regularis Obsetuantię zelo mouerentur .

Postea visitauius Ecclesiam incipiendo á San-
ctissimo Eucharistię Sacramento , quod religiosè
compositum , & custoditum reperimus , Altaria
deindè, Reliquias Sanctorum , Oleum infirmo-
rum, Capellas, Confessionales sedes, Sepulturas,
Sacristiam cum Sacra Suppellectile , vniuersam-
que Ecclesiam .

In crastinum.

Visitatore segregato in Cella solitæ Residentiæ, sic incipiat Visitationem.

In Dei nomine Amen, Die &c. Anno &c. Hęc est Visitatio Generalis huius Conuentus N. quæ fit per me N. Commissarium Visitatorem, iuxta Concil. Tridentini Decreta, Constitutiones Apostolicas, & nostri Ordinis Statuta Generalia; quapropter habito sermone ad Fratres, visitatoque Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, ac cæteris ad Diuinum Cultum spectantibus, iussi vocari ad me omnes Fratres prædicti Conuentus ad effectum eos examinandi, & interrogandi super generalem obseruantiam nostræ Regulę, & Statutorum Ordinis.

Summarium super quibus fit interrogatio.

SE si frequenta la Chiesa giorno, e notte.
 Se si offeruano le Cerimonie Ecclesiastiche.
 Se tutti conuengono al Choro.
 Se vi sono Frati disubidenti.
 Se alcun Frate tiene, ò riceue denari.
 Se niun Frate porta armi.
 Se vi sono scandalosi.
 Se vi sono seditiosi.
 Se alcuno hà sospetto consortio.
 Se si caualca.
 Se il Guardiano fa diligentemente l'Offitio suo.
 Se si fa la carità alli Forasteri.
 Se si dà alloggio continuamente à Secolari.

Se vi è alcuno , che vadi fuori senza licenza .

Se il Guardiano fa offeruar la Regola , e Constitutioni .

Se si fa leggere i Decreti , e Bolle Apostoliche .

Se li Sacerdoti dicono messa .

Se li Laici frequentano la Comunione .

Se li Chierici sono mantenuti con la debita mortificatione .

Se alcun Frate porta Camiscia , ouero hà panni di più , che li concede la Regola , &c. e simili , &c.

Et primo vocatus fuit Fr. N. Laicus Nouitius ætatis ann. &c. Religionis verò mensium , &c. & super generalibus interrogatus . Respondit ad singula bene , & nesciens scribere fecit † .

Secundò vocatus fuit Fr. N. Clericus ætatis ann. &c. Religionis verò , &c. qui interrogatus super generalem obseruantiam ; respondit . Li Frati si portano bene , si leuano à matutino , stanno in pace , &c. & propria manu se subscripsit .

Io Fr. N. conf. quanto sopra .

Vltimo vocatus fuit P. Fr. N. Sacerdos , & Guardianus loci , ætatis annorum , &c. Religionis , &c. & super singula interrogatus , respondit . Non hò che dire cosa essenziale , perche qu essi Frati si portano come tanti Angeli , solo vna cosa hà bisogno di rimedio , &c. & propria manu se subscripsit , &c.

Tandem visitauimus , Cellas Fratrum , Officinas Conuentus , quæ omnia Diuino Cultui accommodata , & nostræ professioni respondentia inuenimus , exceptis aliquibus abusibus , &c. videli-

delicet. Che si tenghi la porta del Claustro serrata, che non s'introduchino secolari in Dormitorio, e nelle Celle, quibus ablatis, & prouisione necessaria munitis, &c. data omnibus Benedictione, Visitationem compleuimus die 12 Martij 1653.

Locus † sigilli.

Ita est Fr. N. Commissarius Visitator.

Instructione per render la Visita.

N El render la Visita, auuerta il Superiore di mandar fuori dal Refettorio li Frati Forastieri, che non sono del corpo della famiglia, e finito il sermone, se nella Visita ha trouato qualche Religioso diffettoso, e vitioso notabilmente, e che la colpa sia publica, anco pubblicamente lo riprenda, imponendogli la douuta penitenza, se poi il difetto è leggiero, o secreto lo riprenda con carità paterna segretamente, considerando se tal religioso sia solito delinquere, o pure se sia stata vna disgratia, auuerta anco il Superiore, e di vsare nella riprensione parole modeste, caste, religiose, discrete, e graui, essendoli à cuore la riputatione di colui, che corregge, acciò inasprito non precipitasse in maggior errore, vedendosi alle volte con esperienza, che tal volta dalle visite rigorose nascono cattiuu effetti, & alcuni Superiori lasciano la guerra, doue trouano la pace, però vsino destrezza tale, che l'accusato non possa venir in cognitione di chi l'ha denunciato, quando poi li di-

fetto fosse disforbitante, e manifesto, all' hora può anco la riprensione vsarsi con rigidezza, e seuerità, purché il Superiore in tutte le sue attioni dimostri di muouerfi da zelo, e non da vendetta; Auuerta di più il Visitatore di non chiamare alla colpa publica i Padri qualificati, e graui, senza notabilissime occasioni, considerando, che pena maggiore à questi tali è la publica confusione, che non è ad vn fraticello ordinario la Carcere, che però le nostre Constitutioni generali dispongono, che simili Padri non si possino riprendere in publico confusibil mente, senza il consiglio, e consenso del diffinitorio.

L'istesso rispetto deue anco vsare nel correggere publicamente li Superiori locali, acciò li sudditi pigliando ardire, e baldanza, non li dispreggino, e strapazzino considerando, che chi con zelo gouerna piace à pochi, e dispiace à molti, però il Visitatore non sia facile à credere in cose graui l'imputationi, e querele date contro li Guardiani da sudditi, quali ò perche vorrebeto viuere in libertà, ò perche sono auuezzì in comandare, e non vorrebbero obbedire, ò per discreditare detti Guardiani, sperando di subentrare in luogo loro, ò per gelosia d'inuidia, sollevano taluolta i semplici à fare male relationi, pregiudiciali al loro buon Guardiano, se bene il Visitatore subito comprende accortamente la conditione di questi tali, e sà benissimo, che tutti li colpi vanno contro di chi gouerna, però nelle cose giuste sostiene l'autorità del Superior locale, & in tal caso di difetto con creanza, e ri-
spetto

spetto lo corregge, &c.

Quando il Visitatore nel sommario estratto della Visita troua difetti, & abusi publici, e comuni, publicamente, & in commune li riprenda: se gli abusi faranno notabili, & essenziali, si possono rimediare con ordini publici, e comuni, quali detto Visitatore farà leggere nella Comunità de' Frati, lasciandone copia al Superiore locale, se poi il difetto, e publico, mà di Frate priuato, si riprenda publicamente, sel difetto e personale, e secreto, si riprenda, e corregga paternalmente, come di sopra si è detto, spedite le colpe particolari, si chiamino i Nouitij in mezzo al Refettorio, prostrati in terra, e per mortificatione si riprendino, &c.

*Istruzione per l'Assoluzione generale
nel fine della Visita.*

S Pedito il sermone, e finite le colpe, tutti li Religiosi della Famiglia inginocchiati dichino il Confiteor, & il Visitatore alzato in piedi al suo luogo dica, Misereatur vestri omnipotens Deus, &c.

Si tenemini aliquo vinculo excommunicationis maioris, vel minoris, suspensionis, vel interdicti, in quantum se extendunt gratiæ, & priuilegia Ordini nostro indulta, mihi commissa, & vobis concessa. Absoluo vos, & restituo vos Sacramentis Ecclesiæ, communioni, & vnitati fidelium. In nomine Patris † &c.

Item eadem auctoritate dispenso vobiscum
su-

super irregularitatibus, inhabilitationibus, & alijs poenis Ecclesiasticis, si quas contraxistis in quantum possum, & valeo. Aboleo etiam à vobis omnem maculam infamiae vndecumque contractae, & habilito vos, ac restituito executioni Ordinum, & officiorum vestrorum, necnon ad omnes actus legitimos, tum Ordinis tum iurisdictionis, ac Religionis nostrae beneficia, prout nostra se extendit auctoritas. Demum eadem auctoritate absoluo vos ab omni transgressione Regulae, Constitutionum, Ordinationum, & admonitionum Maiorum nostrorum ab omnibus poenitentibus oblitis, seu etiam neglectis, & ab omnibus peccatis vestris; De illis vobis concedendo indulgentiam plenariam, iuxta formam Sanctae Romanae Ecclesiae consuetam. In nomine Patris, &c.

Ite in pace, nolite amplius peccare, & orate Deum pro me.

Nota, quod Prouinciales Ordinis Minorum, de Obseruantia, peracta Visitatione possunt concedere Fratribus, & Monialibus sibi subditis benedictionem, & plenariam Indulgentiam, ex concessione Leonis X. Gregorij XIII. pro Visitationibus Societatis IESV, Ideo admonere debent subditos pro consequutione huiusmodi Indulgentiae. Hier. Rodriq. Resolut. 77. v. Indulgentia num. 6.

Nota.

CHe quell'assolutione si dà in foro conscientia tantum, & non in foro exteriori, neanco in foro sacramentali, auuertendo, che dalle censure, pene, inhabilità, e reservationi si può assolvere fuori di confessione, e senz'obbligo d'imporre penitenza, essendo tali impedimenti legami, per la cui solutione basta la semplice autorità, benché l'assolvente non fosse Sacerdote, vedi questa dottrina in Sigismondo Capuc. tract. de potest. Præl. par. 1. dub. 19. num. 7. & par. 2. dub. 99. num. 3. Eman. Rodr. tom. 1. quæst. 20. art. 7.

Lettera Citatoria per celebrar il Capitolo.

FRa N. Commiffario, &c. Alli M. Ven. PP. Guardiani, &c. salute, e pace nel Signore.

Hauendo per la Dio gratia finito di visitare questa nostra Riformata Prouincia, ci siamo finalmente deliberati di celebrar il Capitolo in questo nostro Conuento di N. N. li 20. del mese d'Aprile corrente, però in virtù della presente comandiamo per S. Obedienza a tutti li Padri Guardiani, & altri Superiori de' Conuenti, e luoghi di detta Riforma, che a riccuere della presente citatoria la debano subito far leggere a tutti li loro frati congregati a suono di campanello, secondo il solito, e per non multiplicare fra-

frati nel luogo Capitolare coll'istesso precetto comandiamo , che niuno ardisca venire in detto Capitolo , e luogo Capitolare sotto pena d'Apostasia , se non sarà Vocale , mà li detti Vocali s'accompagneranno insieme , secondo la vicinanza de' Conuenti , aspettandosi l'vn l'altro , che perciò in virtù della presente sospendiamo , cassiamo , & annulliamo ogn'altra facoltà , e licenza da noi lasciata , etiam inscriptis : Ne presumerà vocale alcuno , ò altro frate , che si sia , venir à cauallo , sotto pena di priuatione di voce attiva , e passiva per tre anni , ipso facto incurrenda , mà verranno à piedi con quella Religiosità , e modestia che richiede il nostro Istituto Seraphico ; E sotto le medeme pene nessuno Vocale ardirà venire in detto luogo Capitolare prima delli 18. del corrente Aprile .

E perche il principal aiuto nell'attioni Capitolari si deue sperare da Sua Diuina Meastà per tanto tutti li Vicarij Presidenti , & altri Superiori de' luoghi seguiranno le solite orationi con maggior feruore di prima , & il giorno dell'Electione in tutti li Conuenti la mattina à buon hora si cantarà , ò si dirà al solito vna messa dello Spirito Santo , alla quale concorreranno tutti li frati , comunicandosi li Chierici , e li Laici , pregando tutti vnitamente per l'Electione d'vn buò Superiore . Et acciò questa nostra Citatoria venghi quanto prima à notitia di ciascheduno , comandiamo sotto la medema pena di priuatione d'Officio à tutti li Padri Guardiani , & altri Superiori , che subito letta , la mandino per persona

na à posta di Conuento in Conuento secondo l'ordine retroscritto , notando l' hora , & il giorno della riceuuta ; Auuifando finalmente tutti quei Giouani , che si vogliono far Frati , acciò possino presentarsi in tempo ; Che è quanto occorre ; &c.

6 Quando moritur delegans , nempè Minister , vel Commissarius generalis , cessat etiam auctoritas delegati , quod intelligendum est , re integra manente ; idest si talis Commissarius non incepit exercere munus suum , nam si incepit debet complere . Lezan. quæst. Regular. v. Commissarius , num. 5.

7 Commissarii Generales Nationum , in Ordine nostro quotannis monere debent Patrem Reuerendissimum Generalem de actis in suis Provinciis , sub poena priuationis Officij , & in Capitulis , & Congregationibus Generalibus subiacere debent Syndicationi , sicut & alij Superiores generales . Tolet. 1658.

Confessarius.

S V M M A R I V M .

Confessores secularium trigessimum ætatis annum habeant , num. 1.

Similiter , & Confessores Fratrum , sed dispensari possunt , num. 2.

Huiusmodi Confessores Fratrum possunt au dire confessiones familiarium Conuentus , & Tertiariorum ,

non autem Tertiariorum , num. 3.

A Provinciali , & tribus Examinatoribus examinari debent , num. 4.

Quam facultatem habeant Generales quoad institutionem Confessariorum ? ibidem , & num. 5.

Confessores secularium ab Episcopo examinari , & approbati debent , num. 6.

Generaliter idonei recepti , generaliter approbati debent . Secus de non iacneis , & in consessantibus agrotantium , debent certiorare Parochum relinquendo fidem audita confessionis , num. 7.

Non possunt prohiberi ab Ordinariis , ne personarum agrotantium , in proprijs illarum domibus confessiones audiant , absque licentia Parochorum , num. 8.

Semel examinati , & approbati ab eodem Episcopo examinari nequeunt , num. 9.

Admissi ad beneplacium , quanto tempore durant ? num. 10.

Ordinarij non possunt suspendere liberè approbatos , nec adimere facultatem omnibus Confessariis simul unius Conventus , inconsulta Congregatione , num. 11.

Semel approbati ab Ordinario in itinere , siue in mari , in terra absque alia Ordinarij licentia confessiones audire possunt , num. 12.

Confessores ordinarij , & extraordinarij Monialium ab Episcopo approbati debent . Ordinarij autem per triennium durare possunt , num. 13.

Approbati ab Ordinario non censentur approbati ad audiendas Confessiones Monialium , num. 14.

Decretum circa Confessiones audiendas in Vrbe , n. 15.

1. **Q**uoad institutionem Fratrum in Confessarios; Præcipitur Ministro Generali, & Prouincialibus sub poena priuationis omnium actuum legitimorum, eo ipso incurrenda, vt nullum secularium personarum instituant Confessarium, nisi annum trigesimum cõpleuerit. Pius IV. in Capitulo Generali, Vallisoli. de anno 1565. Paulus Quartus in Aquilana. 1579. in Constit. Ordinis cap. 6. §. 1. num. 9. pag. 113.

2. Eandem ætatem requirunt Constitutiones Romanæ de anno 1612. in fratrum Confessarios; Permittunt tamen Prouincialibus, quod ob Cõfessariorum inopiam, in huiusmodi ætate dispensare possint cum aliquibus, quodque multo magis facere possunt Superiores Generales, etiam extra Capitulum; & Congregationem, dummodò electos examinare faciant, prout iam vsus obrinuit.

3. Huiusmodi Confessarii, sic admissi ad audiendas tantum Fratrum Confessiones, si opus fuerit, poterunt audire Confessiones Tertiariarum, qui Conuentuum seruitijs deputati sunt, & sub Superiorum obedientia manent, non autem possunt excipere Confessiones Monialium Tertij Ordinis, siuè Bizocarum, quia requiritur approbatio Ordinarij, prout declarauit Sac. Cong. Episc. & Reg. 20. Decemb. 1616.

4. Confessores à Prouincialibus instituti, ab ipsis, & tribus examinadoribus simul examinari, ad confessiones audiendas admitti debent. iuxta Decreta Clementis Oct. de Reformat. & Constit.

stit. Ordinis cap.7. §.1. nu. 2. pag. 113. Cæterum Superiores Generales ab hac lege eximendi sunt, cum de ipsis specifica mentio non fiat, licet & ipsi teneantur Confessarios à se admittendos examinare per se, vel per alios, non tamen Prouinciæ Examinatores adhibere tenentur, cum Prouinciæ legibus ipsi non adstringantur. Sanctorus in Comment. cap.7. stat.1. fol.405.

5 Imò sicut Episcopus ex Concilio Trident. de Reform. sess.23. cap.15. potest prauio examine, vel quem idoneum iudicauerit sine examine ad sæcularium Confessiones audiendas admittere, sic Superiores Generales Ordinis [cum sint nostrorum fratrum Episcopi] poterunt ad audiendas illorum Confessiones, sine examine, quem idoneum iudicauerint admittere Sac. Congregatio Concil. die 30. Iulij 1619. Barbof. in Collect. v. Confessio Sacramentalis num.8. De Prouincialibus verò [licet habeant auctoritatem Episcopalem in sua Prouincia] non currit ratio, quia sibi, & Decreta Pontificia, & Constitutiones Ordinis obstant.

6 Quoad approbationem. Nullus Confessarius potest audire sæcularium personarum Confessiones absque Ordinarij examine, & approbatione, Urb. VIII. Cum sicut accepimus Bull. Rom. tom. 4. pag. 103. Lauret. de Franc. par. 1. num.138. vbi mouet 12. qq. ad Confessarios pertinentes.

7 Quoad executionem, Sac. Congregatio Concil. Trid. Interpretum censuit quod Regulares, qui quoad confessiones audiendas idonei
gene-

generaliter ab Ordinarijs, eorumue examinato-
ribus reperti, & probati fuerint, generaliter quo-
que, & indistinctè, absque aliqua limitatione
temporis, certorumue locorum, aut generis per-
sonarum admittantur in Dioecesi propria. De
cæteris, qui non adeò idonei reperientur, si pe-
tierint se admitti, arbitrio Ordinariorum relin-
quitur, ipsos cum limitata facultate, prout eis-
dem Ordinarijs magis expedire videbitur, pro-
bare, & admittere; Qui autem in Domibus lai-
corum confessiones ex causa audierint, statim
Parochum admonere teneantur, & fidem audi-
tæ confessionis pro medico adueniente relinque-
re. Romæ die 2. Iulij 1587. in Regesto C.C. Trid.
fol. 7.

8. Deinde Sacra Congregatio Cardinalium
negotij Regularium præposita, inhærens decla-
rationibus alias desuper editis, censuit Regulares
prædictos à locorum Ordinarijs ad audiendas per-
sonarum secularium confessiones approbatos,
non posse ab eisdem Ordinarijs prohiberi, ne ea-
rundem personarum ægrotantium in proprijs il-
larum domibus confessiones audire possint abs-
que licentia Parochorum, dummodò relinquāt
schedulam, vel nōtificent ipsis Parochis, quod
pœnitentiæ Sacramentum huiusmodi fuerit ab
eis ministratum. Romæ die 13. mensis Septem-
bris 1641. In Regesto Sacræ Congregationis Epi-
scoporum, & Regular. folio 162.

9. Item Sacra Congreg. Concilij censuit, &
providit, quod Regulares ad audiendas confes-
siones secularium in Ciuitate, & Dioecesi semel

K

ab

ab Episcopo, prævio examine approbatos, iterum ab eodem Episcopo non esse examinandos. Cæterum à successore posse utique examinari. Die 28. Aprilis 1594. In Regest. Sac. Congreg. Concilij Trident. fol. 136.

Aduerte etiam, quod Confessores ad beneplacitum, & absque limitatione admissi, generalitèr admissi intelliguntur, quia beneplacitum durat usque ad mortem concedentis. cap. si gratiòse de rescript. in 6. Imò putat Antonius Gabriel tom. 2. tit. de præben. conclus. 1. §. 33. quod durat etiam post mortem; quia ibi ad beneplacitum intelligitur nomine dignitatis, quod etiam approbat Henriq. lib. 2. ne pœnit. cap. 6. n. 7.

11. Item attende, quòd Ordinarij non possunt suspendere Confessarios Regulares libere approbatos, nisi ex noua causa ad confessiones pertinente, nec adimere facultatem audiendi confessiones omnibus simul vnius Conuentus Regularibus Confessarijs, Sac. Congreg. inconsulta, prout in sequenti Decreto.

Cùm Sac. Congreg. Cardinalium negocijs Episcoporum, & Regularium præpositæ innotuerit Confessarios Regulares grauiter conqueri, quod ab Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinarijs ab audiendis Confessionibus quauis de causa indeterminatim suspendantur, & propterea sæpè contingere, ut ab iisdem Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinarijs omnibus simul vnius Conuentus Confessarijs confessiones audiendi facultas adimatur; Illustrissimi eiusdem Sacræ Congregationis Patres rati vix fieri posse,

ut

vt hæc sine scandalo , magnaue animarum per-
nicie contingant, re maturè perpensa ad omnem
scandali materiam submouendam , & quò magis
spirituali piarum mentium consolationi consu-
latur, statuunt, ac decernunt Archiepiscopis, Epi-
scopis, alijsque locorum Ordinarijs, ad quos Con-
fessarios approbandi ius spectat, Confessarios Re-
gulares alias ab ipsis liberè approbatos ab audiē-
dis Confessionibus suspendere , post hac minimè
licere, nisi ex noua causa , eaque ad Confessiones
ipsas pertinente , aut ob non seruatum interdici-
tū ab ipsis Ordinarijs positum. Statuunt insuper eos-
dem Archiepiscopos, Episcopos, locorumq; Or-
dinarios confessiones audiendi facultatem om-
nibus simul vnius Conuentus Regularibus Con-
fessarijs, eadem Sacra Congregatione inconsulta,
nullo pacto adimere posse. Quod quidem De-
cretum, vt iidem Illustrissimi Patres opportunū,
& necessarium duxerunt , ità inuiolabiliter iu-
bent obseruari . Romæ 20. Nouemb. 1615.

A. M. Episc. Hostien. Card. Gallus .

V. Theatin. Secretarius .

In Regesto huius Congregationis fol. 51.

12. Fratres Minores Confessores ab aliquo
Ordinario semel approbati, & à suis Superioribus
ad huiusmodi munera deputati , quandocumque
sunt in itinere, siue in mari, siue in terra, possunt
quorumcumque Christi fidelium confessiones
audire, dummodò id non faciant in oppidis , aut
locis, in quibus existunt Ordinarij , nisi eorum
licentia desuper obtenta , & hoc per priuilegium
Patribus Iesuitis à Gregorio XIII. & aliud ab Eu-

genio IV. Fratribus Minoribus concessum, vt habent Rodriq. tom. 1. qq. Regul. qu. 59. art. 5. in fine, & in expositione Bullæ Cruciatæ, & Compend. priuileg. Sorb. v. absolutio quoad sæculares fol. 57. ibi 11. Conclusio, & fol. 61. ibi, Benè verum est, & fol. 30. §. 3.

13. Quoad Confessarios Monialium sciendum, quod tam sæculares, quàm Regulares, siuè Ordinarij, siuè Extraordinarij ab Episcopis approbari debent Greg. XV. Inscrutabili &c. de exemptorum priuileg. §. 5. in Bullar. Rom. tom. 3. pag. 296. Sac. Congr. Cardinalium Conc. Trident. Interpretum censuit, & declarauit, Confessarij Monialium Ordinarij, singulis quibusque triennijs, mutari debeant, idque obseruandum circa moniales nedum subiectas Ordinario, sed etiam Regularibus. Sac. Congreg. Episcoporum, & Regular. 15. Febr. 1563. Barbof. Collect. v. Confessarius Monialium num. 5.

14. Regulares generalitèr ab Episcopo approbatos ad confessiones personarum sæcularium audiendas, nequaquam censi approbatos ad audiendas Confessiones Monialium sibi subiectarum, sed egere, quoad hoc, speciali Episcopi approbatione. Sac. Congreg. Concil. in Bull. Rom. to. 3. pag. 296. vbi resoluuntur alia dubia.

*Decretum circa Confessiones audiendas
in Vrbe.*

5. **C**ongregatio Sac. Apostolicæ Visitationis.
De mandato Sanctiss. D. Nostri Urbani
Papæ

Papæ VIII. viuæ vocis oraculo ei factò , iustis de causis præcipit omnibus , & singulis Confessarijs tam sæcularibus , quàm cuiusuis Ordinis , Congregationis, Instituti, & Societatis , etiam de necessitate exprimendæ , Regularibus quocumque nomine nuncupatis , cuiusuis gradus, & dignitatis in suo Ordine, nè in posterum , tam virorum, quàm mulierum cuiuslibet qualitatis, vel conditionis existant , præterquam si graui infirmitate detenti, vel detentæ sint , Sacramentales Confessiones in illorum , seù illarum , vel etiam alienis ædibus, audiant , nisi de licentia Illustriss. Cardinalis Vrbis Vicarij , seù Reuerendiss. D. eius Vicegerentis, in scriptis concedenda (exceptis tamen Illustrissimorum , & Reuerendissimorum, DD. Cardinalium , & Principum virorum sæcularium, videlicet, Oratorum Regum, & Magnorum Principum, necnon & Ducum , ac Romani Pontificis , qui fuerunt , vel pro tempore erunt Nepotum.) Hoc etiam addito, vel iidem Confessarij in mulierum huiusmodi Sacramentalibus Confessionibus audiendis, cubiculi ianuam apertam , ac velum leuatum semper habeant , itaut conspici , non autem audiri possint : Sacramentumque Confessionis huiusmodi, Confessarij seculares cum superpelliceo, & stola; Regulares verò cum stola ministrent in Ecclesia , nisi ex rationabili causa, audire aliquos in Sacrario , seù alio decenti loco quandoque occurrat. Contrafacientes , non solùm suspensionis à Confessionibus audiendis, verum etiam alias pœnas, arbitrio eiusdem Congregationis, eo ipso incurrant : Insuper

Confessarii huiusmodi, sub eisdem pœnis, iniungitur, ut si eos, vigore facultatum eis concessarum, confessiones infirmorum huiusmodi in privatis Domibus audire contigerit, Parochum dd. infirmorum antè, vel saltèm eadem die, qua confessionem audierint, absolutionemque infirmis impartiti fuerint, certiore reddere debeant. In quorum, &c. Dat. Romæ in loco solitæ Congregationis, die 10. Iulij 1625. O. Episcopus Cabelione Sac. Visit. Secret. Odoardus Tibaldescus Not. Impress. Romæ, &c. In Regesto Sac. Cong. Episcoporum, & Regul. fol. 101.

Confraternitas.

S V M M A R I V M.

Regulares erigere possunt Confraternitates in illorum Ecclesijs. num. 1.

Formula erigendi Confraternitatem Cordigerorum. numero 2.

Indulgentia pro Cordigeris. num. 3.

Facultas quam habent Minister, & Commiss. Gen. Obsequii. erigendi. num. 4.

Bulla Clementis VIII. de Reformat. Confraternitatum. num. 5.

Communicatio Indulgentia plenaria pro Corona Beata Virginis. num. 6.

Communicatio Absolutionis, & Indulgentia plenaria pro articulo mortis. num. 7.

Prelatis Ord. Minorum competit regimen spirituale Confratrum

- fratrum, & Sororum Tertij Ordinis.num.8.*
Pralati Ord.Minorum tantum possunt cingere, & dare
Cordam benedictam, non autem Ordinarii.num.9.
Congregatio deputata à Paulo V. resoluit controuersias
circa erectionem Confraternitatum.num.10.
Declaratur, quod Indulgentia concessa visitantibus Ec-
clesias Regularium in eorum festiuitatibus, non sunt
reuocate.num.11.
Sacra Congreg. declarat in quam sepulturam sepeliendi
sunt Cordigeri.num.12.
Episcopus quomodo possit visitare Oratorium Confratrū,
annexum Ecclesia Mendicantium.num.13.

1. **C**irca latam, & amplam facultatem, quam
 habet Seraphicus Ordo erigendi, ac insti-
 tuendi Confraternitates Cordigerorum in Eccle-
 sijs eiusdem Ordinis in quibuscumque Mundi
 partibus, & locis, concessam à Sixto V. Ex supre-
 mæ, &c.Bullar. Roman. tom. 2. pag. 385. Decla-
 rando Archiconfraternitatem S.Francisci Assisiē
 Fratrum Minorum Cōuentualium in caput om-
 nium Confraternitatum Cordigerorum huius-
 modi, vbilibet institutarum.

Obseruandum, quod prædicti Regulares, in
 erigendis Confraternitatibus, obseruare debent
 formulam instituendi, & communicandi tradi-
 tam, prout sequitur, videlicet.

*Formula pro erigendis Confraternitatibus
Cordigerorum.*

Fr. N. N. Minister (vel) Commissarius Generalis
Ordinis Fratrum Minorum de
Observantia, &c.

2. **R** Eligio nostra, cum inter alia privilegia, quibus à Sede Apostolica decorata est, facultatem habeat Sæcularium Confraternitates sub nomine Cordigerorum erigendi, eisque spirituales gratias, privilegia, & Indulgentias communicandi, in huiusmodi Confraternitatibus instituendis, si ad Christifidelium salutem promovendam expedire animadvertit, liberalem se præstare consuevit. Nos igitur, qui Generalem huius Cismontanæ Familiæ Ordinis ipsius curam gerimus. sperantes fore, ut ex hac spiritualium gratiarum participatione, Christifideles ad deuotionem, & pietatem magis excitentur, auctoritate Nobis à Summis Pontificibus concessa, Confraternitatem Cordigerorum in Ecclesia de consensu loci Ordinarij, qui eiusdem Confraternitatis institutum, pietatem, ac religionem, literis patentibus Nobis nuper exhibitis (dummodò tamen alia simili in ipso, vel alio ad tria milliaria propinquo loco hætenus erecta non fuerit) per præsentem nostras literas erigimus, ac instituimus, illisque, & pro tempore existentibus utriusque sexus Confratribus elargimur, & communicamus Indulgentias, privilegia, & spirituales gratias sigillatim inferius descriptas, nostræque primariæ Confraternitati Cordigerorum nominatim, expresse, & præcisè per Breue SS.D.N. Pauli V. tenoris sequentis concessa.

P A V.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam .

3. **N**Vper Archiconfraternitati Cordigerorū in Ecclesia Domus Fratrum S. Francisci Assisicē Ordinis Minorum Conuentualium canonicē erectæ, & illius Confratribus certas Indulgentias, & gratias spirituales concessimus per nostras in forma Breuis literas huius tenoris, videlicet . Cū certas vnicuique Confraternitati Indulgentias, & gratias spirituales, quibus in posterum fruantur, duxerimus præscribendas ; lacirco omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes Archiconfraternitati Cordigerorum in Ecclesia Domus Fratrum S. Francisci Assisicē Ordinis Minorum Conuentualium canonicē erectæ, & illius Fratribus, hætenus per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessas reuocantes, & annullantes, ac nullius roboris, & momenti post hac data præsentium fore declarantes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate consili .

1. Omnibus vtriusque sexus Christifidelibus, qui in memoriam eiusdem Sancti Francisci Cordam benedictam, ab eiusdem Ordinis superioribus suscipientes prædictam Archiconfraternitatem de cætero ingredientur, Die prima eorum ingressus, si verè poenitentes, & confessi Sanctissimum

simum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint , plenariam .

2. Ac tam ipsis pro tempore describendis, quàm iam descriptis in dicta Archiconfraternitate Confratribus, & Confororibus, etiam verè poenitentibus, & confessis, ac sacra Communionem refectis, qui prædictæ Archiconfraternitatis Ecclesiam, seu Oratorium, in festo principali eiusdem Archiconfraternitatis, à primis Vesperis usque ad occasum Solis eiusdem Festi, singulis annis deuotè visitauerint, & ibi pro Principum, Christianorum concordia, hæresum extirpatione, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, etiam plenariam .

3. In mortis quoque articulo eiusdem Confratribus, & Confororibus, qui poenitentes, & confessi, ac sacra communione refecti, vel quatenus id facere nequiuertint, saltem verè poenitentes, nomen Iesu ore, si potuerint, sin autem corde, deuotè inuocauerint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Dño concedimus.

4. Necnon ipsis Confratribus, & Confororibus, qui prædictæ Archiconfraternitatis Processioni, singulis mensibus fieri solitæ interfuerint, tres annos, & totidem quadragenas, & si fuerint confessi, ac sacra Communionem refecti, ibiq; pias ad Deum preces effuderint, etiam plenariam .

5. Qui verò officio Beatæ Mariæ Virginis ab eiusdem Archiconfraternitatis Confratribus pro tempore celebrando, & recitando, aut cuiusuis alteri officio paritè interfuerint, centum dies.

6. In.

6. Insuper eisdem, qui Sanctissimum Sacramentum, quando ad infirmos defertur, comitati fuerint, quinque annos, & totidem quadragenas.

7. Qui verò pœnitentes, & confessi, ac sacra communione refecti aliquam ex Ecclesijs dicti Ordinis Minorum Conuentualium S. Francisci, S. Antonij de Padua, S. Bonauenturæ, S. Ludouici Episcopi, S. Bernardini, S. Claræ, ac S. Didaci Festiuitatibus singulis annis visitauerint, & orauerint, vt præfertur, quo die Festiuitatem huiusmodi id egerint, septem annos, & totidem quadragenas.

8. Quoties verò corpora defunctorum tam Confratrum, quàm aliorum ad sepulturam comitati fuerint, aut alicui pauperi personæ in eius necessitatibus subuenerint; aut pacem inter inimicos composuerint, toties pro quolibet prædictorum operum, centum dies de iniunctis eis, seu alias quomolibet debitis pœnitentijs, in forma Ecclesiæ consueta, relaxamus.

9. Insuper eisdem Confratribus, & Conforibus, vt supradictas indulgentias, & gratias spirituales consequi, & illas animabus defunctorum, per modum suffragij, applicare possint, per præsentem concedimus, & indulgemus.

Ac præterea dilecto filio moderno, & pro tempore existenti prædicti Ordinis Minorum Conuentualium Ministro Generali, vt Confraternitates Laicorum vtriusque sexus, sub dicta inuocatione Cordigerorum S. Francisci, in qualibet Ecclesia Domorum Fratrum Ordinis sui Minorum

Conuentualium S. Francisci erigere, & instituere, seruata tamen forma præscripta in Constitut. fel. rec. Sixti Papæ V. sub Dat. xiiij. Kalend. Decembris, Pontificatus sui anno primo, & Clementis VIII. Prædecessorum nostrorum, super hoc edita, possit, & valeat, facultatem impartimur.

Quæ quidem Confraternitates si, & postquam erectæ, & institutæ fuerint, eidem Archiconfraternitati Sancti Francisci Assisicnæ, iuxta prædictam Sixti V. Constitutionem, sint, & esse intelligantur aggregatæ. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque, præsentibus perpetuis, futuris temporibus duraturis. Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Martij 1607. Pontificatus Nostri anno 11.

4. Cum autem ex concessione fel. rec. Sixti Papæ V. Prædecessoris nostri, dilectis filiis Ministro Generali, & Commissario Generali Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia in Ecclesijs eorum Ordinis, in locis videlicet, in quibus Ecclesiæ, vel Conuentus Fratrum Conuentualium non existerent, huiusmodi Confraternitatem Cordigerorum exigendi, & instituendi facultas impartita fuerit. Nos eisdem Ministro Generali, & Commissario Generali specialem gratiam facere, & Christifidelium spirituali consolationi prospicere volentes, De Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, eisdem Ministro Generali, & Commissario Generali, & eorum

eorum cuilibet, vt in Ecclesijs eorum Ordinis tantum, ac in locis, in quibus non existent Conuentus, vel Ecclesiæ Ordinis Minorum Conuentualium S. Francisci, Confraternitates Cordigerorum S. Francisci vtriusque sexus erigere, & instituere, illisque sic erectis, & institutis, indulgentias, & gratias spirituales supradictas communicare liberè, & licitè possint, & valeant, seruata tamen forma in prædictis Constitutionibus Sixti, & Clementis tradita, vt in præinserto Breui pro ipsdem Conuentualibus expedito, auctoritate Apostolica, tenore præsentium facultatem, & auctoritatem perpetuò duraturam concedimus, & impartimur. Non obstantibus Nostri de non concedendis indulgentijs, ad instar, ac alijs Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac vtriusque Ordinis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, cæterisque quibuscumque. Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die xxv. Septembris 1607. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Quibus omnibus Indulgentijs, & spiritualibus gratijs sigillatim descriptis, Confraternitatem ipsam nunc erectam, eiusque Confratres potiri, & gaudere posse decernimus, iuxta fel. record. Clementis Papæ VIII. Constitutionem sequentem.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

5. **Q**Uæcunque à Sede Apostolica ad promo-
uendam Christi fidelium salutem aliquã-
do concessa sunt, etsi maturo consilio, magna-
que prudentia, & cautione sancita, & decreta sint, ta-
men cum Romanus Pontifex de animarum salu-
te sollicitus, progressu temporis animaduertit
sensim aliquos abusus in eisdem statutis, & decre-
tis obseruandis prouenire: debet pro sui pastora-
lis officij munere illis opportuna ratione occur-
rere, & quantum cum Domino potest, adhibito
salutari remedio prouidere.

§. I. Cum itaque à pluribus Romanis Pontifi-
cibus prædecessoribus nostris, & forsan etiam à
Nobis nonnulli Regularibus Ordinibus, Religio-
nibus, & Institutis, ac etiam Christi fidelium sæ-
cularium Archiconfraternitatibus, & Congrega-
tionibus diuersarum Nationum, nominum, & in-
stitutorum, tam in Alma Vrbe nostra, quam in
alijs Ciuitatibus, & locis Christiani Orbis institu-
tis, facultas erigendi, & instituendi in eorum, &
alijs Ecclesijs, & Collegijs, necnon etiam sibi ag-
gregandi Confraternitates, & Congregationes in
eadem Vrbe, & in alijs locis existentes, eisque
priuilegia, indulgentias, facultates, aliasque spi-
rituales gratias, & indulta sibi concessa respecti-
uè communicandi attributa fuerit, ac nulla certa
forma, vel ratio præscripta sit, quæ in huiusmodi
cre-

erectionibus, institutionibus, aggregationibus, & communicationibus faciendis seruari debeat; propterea, siue negligentia Superiorum Ordinum, Religionum, & institutorum, vel Officialium Archiconfraternitatum, & Congregationum erigendum, instituentium, aggregantium, & communicantium, quæ Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, instituendis, & aggregandis, & quibus communicationes priuilegiorum, indulgentiarum, aliarumque gratiarum prædictarum fiunt, non seruant formam in huiusmodi erectionibus, institutionibus, aggregationibus, & communicationibus seruari debitam, neque præscribunt modum, quo priuilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta prædicta consequi debeant, seu ipsarum Confraternitatum, & Congregationum incuria, quæ non inquirunt ea, quæ præstare oportet, vt illa consequantur, nonnullæ prauæ consuetudines irrepsērunt, multaque incommoda inde prouenerunt.

§. 2. Quibus Nos pro commissio Nobis Apostolicæ sollicitudinis officio, paternaque erga omnes Christi fideles charitate prospicere volentes, hac nostra constitutione perpetuo valitura, decernimus, atque statuimus, vt in posterum, tam huius Almæ Urbis nostræ, quam aliarum Ciuitatum, & locorum totius Christiani Orbis Regularium Ordinum, Religionum, & institutorum, quibus in eorum, & quibuscunque alijs Ecclesijs, & Collegijs, Confraternitates sæcularium erigendi, & instituendi facultas concessa est,

est , necnon etiam Archiconfraternitatum , & Congregationum , cuiusvis Nationis , nominis , & instituti illæ sint , & in quibuscumque Ecclesijs , Domibus , & Oratorijs , tam sæcularium , quam vt præfertur quorumcumque , etiam Mendicantium Ordinum , Religionum , & institutorum Regularium , quavis , tam ordinaria , quam Apostolicæ auctoritate erectæ , ac institutæ existant , seu alio quouis modo introductæ reperiantur , quibus alias Confraternitates , & Congregationes instituendi , erigendi , ac sibi aggregandi , alijsque privilegia , indulgentias , facultates , aliasque spirituales gratias , & indulta prædicta , elargiendi , & communicandi potestas à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris , vel à Nobis , & Apostolica Sede attributa fuit , Magistri , Priores , Præpositi , Rectores , Gubernatores , Præceptores , Primicerij , Prælati , Custodes , Guardiani , Præfecti , Administratores , & alij Officiales , seu Superiores quouis modo nuncupati , Regularium siquidem Ordinum , Religionum , & institutorum , vnam tantum Confraternitatem , & Congregationem , de consensu tamen Ordinarij loci , & cum literis eius testimonialibus , quibus Confraternitatis , & Congregationis erigendæ , & instituendæ pietas , & Christianæ charitatis officia , quæ exercere cupit , apud eos commendentur , in eorum , & quibuscumque alijs Ecclesijs , & Collegijs erigere , & instituere .

§.3. Cæterarum verò Archiconfraternitatum , & Congregationum , in singulis Ciuitatibus , Op-
pidis

pidis , vel locis , vnam etiam Confraternitatem , & Congregationem dumtaxat , quæ Apostolica , vel ordinaria auctoritate prius crecta , ac nulli alteri Ordini , religioni , instituto , Archiconfraternitati , & Congregationi eiusdem , vel alterius Nationis , nominis , & instituti aggregata sit , præuio similiter loci Ordinarij consensu , & cum eius literis testimonialibus , quibus eiusdem Cōfraternitatis , & Congregationis aggregandæ , institutum , pietas , & Christianæ charitatis officia , quæ exercere consuevit , apud eos commendentur , sibi adiungere , & aggregare possint .

§.4. Huic verò Confraternitati , & Congregationi erigendæ , instituendæ , seu aggregandæ , ea tantum priuilegia , indulgentias , facultates , aliasque spirituales gratias , & indulta , quæ ipsi Ordini , Religioni , instituto erigenti , instituenti , ac communicanti , seu Archiconfraternitati , & Congregationi aggreganti , nominatim , & in specie , non autem quæ per extensionem , vel communicationem sibi , quouis modo , concessa sunt , & illa quidem non sub generali forma verborum , vel ad instar , sed expressè , & in specie communicare valeant .

§.5. Statuta autem pro regimine Ordinum , Religionum , & institutorum , erigentium , & instituentium , ac communicantium , seu Archiconfraternitatum , & Congregationum aggregantium edita Confraternitatibus , & Congregationibus erigendis , instituendis , & aggregandis , & quibus communicationes priuilegiorum , & aliorum prædictorum fiunt , impartiri non

L

pos-

possint , nisi ea prius ab Episcopo Diœcesano examinata , & pro ratione loci approbata fuerint , quæ nihilominus eiusdem Episcopi decretis , ac moderationi , & correctioni in omnibus semper subiecta remaneant .

§.6. Insuper volumus, & ordinamus, vt prædicti Ordines , Religiones , instituta , erigentia , instituentia , ac communicantia , necnon Archiconfraternitates , & Congregationes aggregantes , certam erigendi , instituendi , aggregandi , & communicandi formulam à Nobis nouissimè approbatam diligenter obseruent, secundum quam priuilegia , indulgentias , facultates , aliasque spirituales gratias , & indulta ipsis Ordinibus , Religionibus , institutis , erigentibus , instituentibus , & communicantibus , seu Archiconfraternitatibus , & Congregationibus aggregantibus , nominatim , & expressè , non autem per communicationem , neque ad instar , vt supra concessa , ipsis Confraternitatibus , & Congregationibus erigendis , instituendis , & aggregandis , & quibus communicationis fiunt , communicare possint .

§.7. Quibus Confraternitates , & Congregationes eiusdem dumtaxat Nationis , & nominis , Ordinis , Religionis , & instituti Archiconfraternitatis , & Congregationis , cui aggregantur , tam hætenus aggregatæ , quam in posterum aggregandæ vtantur , potiantur , & gaudeant , itaut dictarum Confraternitarum , & Congregationum erectarum , institutarum , & aggregatarum , ac quibus communicationes factæ sunt , Ministri
& Of- ,

& Officiales , & alij supradicti priuilegia , inaulgentias , facultates , aliasque spirituales gratias , & indulta huiusmodi. præuia tamen recognitione Ordinarij loci , qui adhibitis duobus, de eiusdem Ecclesiæ Capitulo , illa iuxta Sacri Concilij Trident. decretum promulganda decernat , debitis temporibus promulgare valeant .

§.8. Quibus etiam Ministris , Officialibus , & alijs prædictis, eleemosynas, & alia oblata Christianæ charitatis subsidia, iuxta modum , & formam per Ordinarium loci præscribendam, remotis tamen mensis, peluibus, & capsis, quæ in Ecclesijs , & Oratorijs dictarum Confraternitatum, & Congregationum publicè ad hoc exponi consueverunt, excipiendi potestas detur. Atque hoc ipsum Ordines, Religiones, Instituta erigentia, instituentia, ac communicantia, seu Archiconfraternitates , & Congregationes aggregantes , tam Almæ Urbis nostræ, quàm aliarum Ciuitatum , & locorum quorumcumq; iuxta modum à Vicario Urbis, & ab Ordinarijs locorum respectiue præscribendum, obseruare teneantur . Eleemosynas autem sic collectas in reparationem , & ornatum Ecclesiarum, tam Ordinum, Religionum , Institutorum eligentium, instituentium , & communicantium, ac Archiconfraternitatum, & Congregationum aggregantium, quàm Confraternitatum, & Congregationum erigendarum , & instituentiarum, & aggregandarum , & quibus communicationes fieri, aut in alios earum pios vsus , arbitrio eiusdem Vicarij nostri in Vrbe, necnon Ordinariorum locorum respectiue, fidelitè exponere,

atque erogare procurent, vt omnes intelligant cælestes Ecclesiæ thesauros, non quæstu, aut aliquius lucri causa, sed pietatis, & charitatis excitandæ gratia ex Apostolicæ Sedis benignitate Christianifidelibus aperiri.

§.9. Præterea volumus, vt Confessarij, qui vigore priuilegiorum ipsis Ordinibus, Religionibus, Institutis, erigentibus, instituentibus, & communicantibus, seu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus aggregantibus concessorum, ac Confraternitatibus, & Congregationibus aggregandis communicandorum pro tempore eligi possunt, & poterunt sæculares, scilicet in Alma Vrbe à prædicto nostro Vicario, extra Urbem verò à locorum Ordinarijs; Regulares autem non solum à prædicto Vicario nostro, & à locorum Ordinarijs respectiuè, sed etiam à suis Superioribus approbati sint, vtque Confratres contentes à criminibus, casibus, & censuris, iuxta dictorum priuilegiorum (quatenus tamen sint in usu, & Sacri Concilij Tridentini Decretis, ac Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorū, & nostris Constitutionibus non aduersentur, nec reuocata, aut sibi aliquibus reuocationibus comprehensa sint) formam, & tenorem dumtaxat absolueri valeant. Decernimus insuper, vt idem Confessarij prædictos Confratres cuiuscunque gradus, status, conditionis, & præminentia, etiā si speciali nota dignæ fuerint, à casibus contentis in literis, quæ die Cœnæ Domini legi consueverunt, necnon violationis immunitatis, & libertatis Ecclesiasticæ, & clausuræ Monasteriorum Monia.

nialium, si videlicet sine necessaria, & vrgenti causa, ac sine Superiorum licentia, vel etiam si causa, & licentia concessa abutentes, prædicta Monasteria ingressi fuerint, necnon violentæ manus iniectionis in Clericum, & singularis certaminis, scû duelli, ac ab alijs etiam casibus, tam à nobis, quàm à prædicto nostro in Vrbe Vicario, & locorum Ordinarijs respectiue reseruatis, & pro tempore reseruandis, & etiam à quauis excommunicatione, ab homine lata, absoluerè, & super irregularitatibus, tam ex aliquo defectu prouenientibus, quàm occasione delicti contractis cum aliquo dispensare, prætextu dictorum priuilegiorum, nullo modo possint.

§.10. Demùm statuimus, & paritèr ordinamus, vt Confratres, & Congregationes vbini locorum, quauis auctoritate, vt præfertur, erectæ, & institutæ, & quibus communicationes prædictæ factæ sunt, ac cuiuscumque ex dictis Ordinibus, Religionibus, Institutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus vbilibet existentibus hætenus aggregatæ, ab eisdem respectiue Ordinibus, Religionibus, Institutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus, nouas erectionum, institutionum, communicationum, & aggregationum literas, iuxta formam à nobis nouissimè approbatam, infra annum, si in Europa sint, & si extrà Europam fuerint, infra biennium à die publicationis præsentium in Romana Curia faciendæ computandos impetrare teneantur, alioquin dicto tempore elapso, erectiones, institutiones, & quæcumque communicationes priuilegiort,

facultatum, indulgentiarum, aliarumque spiritualium gratiarum, & indultorum, & aggregationes illarum vigore ipsis concessæ, nullius sint roboris, & momenti, ac reuocatæ, & abolitæ censeantur eo ipso.

§. 11. Erectionum autem, institutionum, communicationum, & aggregationum, tam hætenus factarum, quàm deinceps faciendarum literæ, ab ipsis Ordinibus, Religionibus, Institutis, seu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus gratis omninò, ac nulla prorsus mercede, etiam à spontè dantibus accepta, expediri, & concedi debeant.

§. 12. Quod si Ministri aliqui, Superiores, vel Officiales quocumque nomine nuncupati Ordinum, Religionum, Institutorum, seu Archiconfraternitatum, Congregationum, & Confraternitatum huiusmodi, quavis auctoritate, vel priuilegio, & officio fungantur, & præfulgeant, contra præmissa in aliquo venire, vel facere præsumpserint, crediones, institutiones, & communicationes priuilegiorum, indulgentiarum, facultatum, spiritualiumque gratiarum, & indultorū, aliorumque præmissorum concessiones, necnon aggregationes per ipsos faciendæ, seu renouandæ, nullius sint roboris, & momenti, & quilibet eorundem Ministrorum, Superiorum, Officialiū, & aliorum prædictorum, priuationis officiorum, quæ obtinet, ac inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda pœnam, quæ ab alio, quàm à nobis, vel à Romano Pontifice pro tempore existente remitti non possit, incurrat eo ipso.

§. 13.

§.13. Decernentes præsentem literam perpetuò validam, & efficacem existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, inuiolabiliter observare debere, sicque nostræ mentis, & intentionis existere, & ita, & non aliter per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere, Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, quicquid super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.14. Ponuntur clausulæ derogatoriæ.

§.15. Ponitur forma publicandi hanc Constitutionem, & tempus quo ligare incipit.

§.16. Ponitur notificatio fienda per Ordinarios.

§.17. Fides transumptis adhibenda, quæ cum non faciant ad rem nostram, brevitatis causa, omitto. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 7. Decembris millesimo sexcentesimo quarto, Pontificatus Nostri Anno Tertiodecimo.

6. Demum communicamus eis participationem omnium bonorum spiritualium, quæ sunt in nostra Religione. *In quorum testimonio has literas fieri mandavimus, manu nostra firmatas, ac sigillo maioris officij nostri munitas. Dat. Romæ &c.*

7. Ex supradictis liquidò constat, quòd Prælati Ordinis Minorum tantum, inter quos con-

numerantur Guardiani, & Præsidentes, possunt recipere volentes aggregari huiusmodi Confraternitati Cordigerorum, seruatis seruandis, cum cæteris Prælati extra Ordinem non sit concessa huiusmodi facultas à Sancta Sede Apostolica, & ideò miror, quomodo quidam Ordinarius in Cathedrali Ecclesia admiserit vnā Congregationem Tertiariarum S. Francisci, quæ acceperunt habitum Tertij Ordinis à Fratribus de Obseruantia, à quorum iurisdictione, ac moderatione recesserunt propter quandam dissensionem inter ipsos ortam, & spontè se submiserunt præfato Ordinario, qui eis assignauit Presbyterum eiusdem Cathedralis pro Confessario, ac moderatore in spiritualibus; Confertque ipse Ordinarius habitum mulieribus petentibus aggregari huiusmodi Congregationi, & Cordam benedictam, ac si esset Prælatus Ordinis S. Francisci, quibus breuiter prænarratis, quæritur de validitate.

Pro responsione sciendum est, quod Innocentius Papa Quartus, ad petitionem Confratrum Tertij Ordinis de Pœnitentia, mandauit vniuersis Ministris Prouincialibus Ordinis Fratrum Minorum, vt opportunis temporibus per se, vel per alios Fratres idoneos, visitarent prædictos Confratres, & Ministros Tertij Ordinis, & eos regularibus disciplinis instruerent, corrigerentque, & reformarent, tam in capite, quàm in membris, quæ correctionis, & reformationis officio cognoscerent.

Hoc idem confirmauit, ampliuit, & de nouo concessit in specifica forma, pro Ministro Generali,

rali, Vicario Generali, & Ministris Prouincialibus

Ordinis Minorum de Obseru. vbique terrarum
Sixtus Quartus anno primo sui Pōtificatus 1471.
in Bulla, quæ incipit, Romani Pontificis prouidentia (apud Bullarium Rodriq. Bulla 4. huius Pontificis) cum facultate charitatiue, in capite, & in membris eos visitandi, & iuxta Regularia instituta dicti Ordinis instituendi; reformatione, & correctione indigentia, etiam per ablationē mantelli, & habitus Tertij Ordinis, si id qualitas excessus exegerit, corrigendi, & reformandi: Volentesque ad ipsum Tertium Ordinem aggregari, recipiendi: eisque Visitatorem assignandi, eadem auctoritate licentiam concedimus, & etiam facultatem. Districtius inhibentes locorum Ordinarijs, & alijs quibuscumque personis cuiusvis status, gradus, vel conditionis existant, & quacumque auctoritate fungantur, ne prætextu quarumvis literarum, & facultatum eisdem forsitan concessarum, & pro tempore concedendarū de præmissis, quæ ad vos spectant, se quomolibet impedire præsumant, ac decernentes, ex nunc, irritum, & inane, si secus super his, per quocumque quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Si quis autem, hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursum. Hæc sunt verba Bullæ.

His suppositis, clarè apparet, præfatas Tertiarias, quæ indebitè recesserunt à iurisdictione, & moderatione Ministri Prouincialis de Obseruan-

tia

tia non connumerari amplius inter Conforores Tertij Ordinis, ac priuari omnibus indulgentijs, indultis, & gratijs spiritualibus huiusmodi Ordini de Pœnitentia concessis.

8. Circa collationem Habitus, & Cordæ benedictæ, quam exercet præfatus Episcopus involentibus aggregare illi Congregationi Tertiariarum, seu Cordigerorum, est nullius valoris, ob carentiam auctoritatis; nam Sixtus Quartus, ut in præfata Bulla, Prælati tantum Ordinis Minorum, siue Conuentualium, siue de Observantia concessit facultatem conferendi Habitem Tertij Ordinis. Pariter Sixtus Papa Quintus Archiconfraternitatis Cordigerorum Institutor, in Ecclesia S. Francisci Assisien. in Bulla, Diuinæ charitatis altitudo, Anno 1587. edita, expressè declarauit, Cordam debere esse cinctam, & susceptam à Superioribus Ordinis. Lezan. tom. 2. qq. Reg. de Confratribus c. 15. num. 63. & 64.

9. Postquam Reformationem, quia in dies oriebantur controuersie inter Ordinarios locorum, & Confraternitates, Regularesuè non exequentes prædictâ Clementis Octauï præscriptionem formæ instituendi Confraternitates. Paulus fel. record. Papa V. commisit hoc negotium Congregationi deputatæ Indulgentiarum, quæ, ipso annuente, & confirmante, transmisit resolutionem, seu Decretum Archiepiscopo Bononien, cum onere certiorandi Episcopos suæ Prouinciæ pro sedandis tot controuersijs in illa exortis. Nilominus, quia persæpè pullulant ex defectu cognitionis huiusmodi Decreti, non inutile duxi per-

percrebescere illud in hoc Theatro ; prout impressum Bononiæ accepi, maximè quia in ipso declaratur, quòd Indulgentiæ concessæ Visitantibus Ecclesias Regularium in eorum festiuitatibus non intelliguntur reuocatæ, per generalem reuocationem Indulgentiarum à præfato Paulo Quinto factam, videlicet.

Dichiaratione, & Decreto fatto dalla Sac. Congregatione dell'Indulgenze, approuato dalla Santità di N.Sig. sopra la Bolla della fel. mem. di Papa Clemente VIII. per lettere dell'Illustriss. e Reuerendiss. Sig. Cardinale Arigone scritte à Monsignor Illustriss. e Reuerendiss. Arciuescouo di Bologna alli 20. d'Ottobre del 1607.

Molto Illustre, e Reuerendissimo
Monsignore.

Hauendo risoluto questi miei Illustriss. Signori della Congregatione dell'Indulgenze con autorità, & ordine particolare hauuto viuæ vocis oraculo della Santità di N.Sig. di leuar alcune difficoltà, che si trouano nell'eseguire la Constitutione di Clemente VIII. fel. mem. fatta già sopra le aggregationi delle Confraternite, e dichiarare ancora alcune cose concernenti l'institutioni antiche, fatte da Superiori delle Religioni, fanno sapere à V.S. che si contentano, che i Superiori Regulari à quali è stata concessa noua facoltà da Sua Beatitudine d'instituire Confraternità secolari (secondo la forma della sudetta Constitutione) possino confermare senza consenso dell'Ordinario de' luoghi quelle Confraternità, quali si trouano canonicamente erette da medesimi Superiori

riori Regolari, auanti si publicasse l'istessa Costituzione nelle Chiese proprie loro Regolari Collegiate, doue stiano almeno dodici Religiosi di famiglia ordinaria, non ostante che nella patente della Confirmatione si dica espressamēte farsi ciò di consenso dell'Ordinario medemo. Dichiarando però, che nel fare nuoua institutione nelle Chiese tanto Regolari, quanto Secolari di qualunque sorte, e nel confermare etiandio l'antiche erette in Chiese secolari, e Regolari ancora, nelle quali non stiano dodici Religiosi, si debba necessariamente hauere il testimonio, e consenso dell'Ordinario, & offeruare tutto il restante, che si prescriue nell'istessa Costituzione.

Permettono similmente, che i medemi Regolari, a' quali è stata concessa la sudetta nuoua facoltà d'instituire, possino confermare le Confraternità antiche, & instituirne di nuouo, ancorche non sia tutta quella distanza di luoghi, oue sono, o faranno tali Confraternite, che viene prescritta da Breui Apostolici, mentre però oltre tutti gli altri requisiti concorra anco a questo il consenso particolare dell'Ordinario del luogo, il quale si douerà esibire in scritto, prima che si dispensi sopra tal distanza, e non altrimenti.

Permettono ancora, che ritrouandosi diuerse Cōfraternità de' secolari antiche. erette canonicamente, come sopra, in Chiese Regolari Collegiate di dodici Religiosi almeno, si possino confermare, seruata però in tutto il resto la forma data dalla medema Costituzione, e parimente che essendo in vna Città; o Terra più d'vna Confraternità

nità antica dell'istesso nome, & istituto, cretta canonicamente da' Superiori Regolari, si possino confirmare secondo la sudetta forma, mà nell'istituire nuoue Confraternità, vogliono le Signorie loro Illustrissime, che vna sola se ne possi fare in qualunque Città, Terra, ò Luogo, eccettuando però la Compagnia del Santissimo Sacramento, quale concedono, anzi desiderano sia cretta in ogni Chiesa Parochiale, non ostante che si ci troui cretta prima qualsiuoglia altra Confraternità.

II. Eperche molti dubitano se per la Constitutione di Sua Beatitudine sopra l'Indulgenze concesse vltimamente alle persone Religiose cō reuocatione dell'antiche, venghino reuocate anco l'Indulgenze concesse alle Chiese Regolari, & à quei, che le visitano, ancorche la Constitutione comprendi chiaramente solo le persone Regolari, senza estendersi alle Chiese loro. Tuttauia la Congregatione per leuare ogni dubbio, dichiara che l'Indulgenze concesse à quelli, che visitano le Chiese de' Regolari stanno nella loro forza, e vigore, finche la Santità Sua farà altra deliberatione, e però si possono lasciar publicare, quando non ohti altra cosa.

Tutto questo è parso alla Congregatione di scriuere à V. S. acciò nell'occorrenze di cotesta Chiesa sappia ciò che passa in questo particolare, e lo faccia sapere ancora a' Vescoui della sua Prouincia, & io prego à V. S. dal Signore ogni vero bene. Di Roma 27. Settembre 1607.

Di V. S.

Per seruirla

P. Card. Arigone.

Domi.

Dominicus Maria Peregrinus Secret.

Illustriss. ac Reuerendiss. Archiepisc. Bononien. de mandato.

12. Demum circa sepulturam Cordigerorum vtriusque sexus, Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium in controuersia Senogallia die 22. Nouembris 1580. sic obseruari mandauit, quod vbi adest sepultura communis pro Cordigeris in Ecclesia Fratrum Minorum, vbi est erecta Confraternitas, sepeliantur in ea, vbi verò non est talis sepultura, moderentur sicut ceteri sæculares, & sepeliantur in Parochiali Ecclesia, si non sibi elegerint aliundè sepulturam. In Regesto Sac: Congreg. Episc. & Regular. fol. 1.

13. An Episcopus possit visitare Oratoria Confratrum Sac. Congreg. Resp. prout sequitur:

*Ordine della Sacra Congregatione à fauore delli
Fratì Riformati di Sospello, Che il Vescouo di Ventimiglia non ardisca visitare l'Oratorio nella Chiesa di Sospello.*

Illustrè, e Molto Reuerendo Monsignore
come fratello.

Essendosi riferito in Sacra Congregatione dall'Eminentiss. Sig. Cardinal Santa Croce, la Causa della differenza, che verte trà V. S. e li Fratì Osseruanti Riformati di Sospello in coteffa Diocesi, circa la visita, ch'ella pretende di fare ad
vna

vna Cappella , ò Oratorio sotto il titolo di Santa Maria della Misericordia , che i medemi hanno nel Cimiterio vnito alla loro Chiesa , e conceduto alli Confrati di detta Cappella; questi Eminentiſſimi miei Signori m' hanno commandato di ſcriuerle , che quando ſi tratta di Confraternità , ò Oratorii laicali eſiſtenti dentro le Chieſe , ò Chioſtri de' Regolari , ella ſecondo i Decreti della medefima Sac. Congregatione , può come Ordinario viſitare i loro beni , & entrate , riuedere i conti , e l'amminiſtrationi ; ſe l'elemoſine , che ſi daano per adornare , e mantenere la Cappella , e ſuppellettili , ſiano ſpeſe fedelmente , & impiegate in beneficio degli Altari , e conoſcere ſe ſono ſodisfatti gl'oblighi ſpettanti à i fratelli aſcritti , ſenza viſitare Cappella , ò Oratorio , nè far'altri atti poſitiui , più de gli circonſcritti , come ſopra . Io però lo ſignifico à V. S. affinche ſi contenti di gouernarſi in tal conformità , e Dio la proſperi . Roma 20. di Luglio 1663.

Di V.S. come fratello

M. Cardinal Ginetti :

Emilio Veſcouo di Camerino .

Congregatio Capitularis .

S V M M A R I V M .

Congregatio Capitularis quando facienda , num. 1.

Superiores Generales non mittant Praſidentem pro celebran-

lebranda Congregatione, nisi ex causa valdè notoria.
num.2.

Declaratur quanam sit causa notoria. num.3.

1. **C**ongregationes Capitulares, singulo triennio, bis, aut saltem semel celebrentur, prout magis pro locorum, & temporum diuersitate, ac Prouinciarum, bono iudicio Patrum expedire videbitur, in Constitut. Ord. cap. 8. pag. 207. Idem præcipitur in stat. Reform. cap.8. num. 30. fol.75.

2. Prohibetur Prælati Generalibus, ne post hac ad Prouincias quemquam mittant, vt celebrandis earum Congregationibus intermedijs præsit, nisi causa valdè notoria, & vrgens se obtulerit, vel maior Diffinitorij pars Prouinciæ ita postulet, alioquin Prouinciales, & alij, ad quos attinet vti iure suo in hac parte permittatur, ibid. num.6. pag.208.

Ex quo sequitur, quod Generales in duobus tantum casibus destinare possunt Præsidentes. Primo vbi causa notoria, & vrgens offertur, etiã si maior pars Diffinitorij petat.

3. Quæ autem sit causa notoria, & vrgens, & iure conijci debet, nam notorium est, quod nulla valet tergiversatione celari. Itaque requiritur publica etiam probata causa, quæ negari non possit cuiusmodi esset, si Diffinitorium totum, vel maior illius pars, vni tantum factioni esset addictum, vel si in Diffinitorio iudicandæ essent causæ Guardianorum, quibus Definidores essent infensi, vel timeretur aliquod malum Prouinciæ
ex tali

ex tali Diffinitorio, in Congregatione cogendo, essentque hæc omnia, vel illorum aliquod notorium, tunc adesset causa legitima destinandi Præsidentem. Vrgens verò causa est, quæ Superiorem ad remedium adhibendum impellit, seu cogit, dum scilicet à suo officio, & conscientia stimuletur, adeò ut si non mittat Præsidentem, bono communi se non prouisurum pro certo teneat. Causæ autem impulsivæ erunt superius recensitæ, quibus addi potest; Graue negotium in Prouincia pertractandum pro concordia, aut satisfactione Prælatorum, Principum, Communitatum, quod concludi, nisi in Congregatione non possit. Sanctor. Com. stat. fol. 637.

Tandem instantia Diffinitorii non se extendit ad alios Patres Prouinciæ, qui in Diffinitorio suffragari non debent, quia nomine Diffinitorii non veniunt nisi illi, qui Diffinitorio interesse possunt. Sanctor. in comment. cap. 8. fol. 689.

Congregatio Sancti Officij.

S V M M A R I V M.

Instituta est super rebus fidei. num. 1.

Ter in hebdomada fieri solet. num. 2.

Kalendis Martij, & fer. 6. post Octauam Assumptionis quotannis leguntur duo Decreta, & aliud in Visitatione Prouinciali. num. 3.

*Prorogatur tempus legendi præfata Decreta per totum
Mensem*

mensem Augusti . num. 4.

Decretum Pij V. non est amplius in usu . num. 5.

Regnicoli in causis Sancti Officij non accedant ad Urbem . num. 6.

1. **I**Nter Congregationes Cardinalium primū locum tenet super rebus fidei , aliās S. Officij, siuē Sanctissimæ Inquisitionis, quæ erecta fuit à Paulo Tertio in constit. 34. & 1. Bullar. pag. 551. & denuò restituta per Sixtū V. in constit. 74. tom. 2. Bullar. pag. 464,

2. Fieri solet de mane , qualibet hebdomada ter, scilicet die Lunæ , in Palatio eiusdem Inquisitionis , & in ædibus Reuerendis. Commissarij, in qua interueniunt tantū Officiales : Die Mercurij, seu Martis , si fuerit dicta dies impedita in Conuentu S. Mariæ supra Mineruā Ordinis Prædicatorum cum interuentu Eminentissimorum Cardinalium, & Dominorum Officialium: & die Iouis coram Sanctissimo in Palatio Apostolico (etiam nolente Sanctissimo interuenire) supradictis omnibus interuenientibus .

3. Feria sexta post Octauam Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis , & Kalendas Martij , quorannis leguntur duo Decreta huius Congregationis sub pœna priuationis officij, vocisque actiue & passiuæ ipso facto incurrendis .

Primum est . Sanctissimus Dominus Noster , sub Urbano Octauo de Obseruantia Constitutionum Apostolicarum ad Sanctum Officium pertinentium cum sequentibus .

Secundum est . Licet aliās , &c. sub Alexandro

dro Septimo , ne in materia hæresis , vel suspectis de hæresi admittatur opinio correctionis fraternæ , videlicet :

Feria 3. Die 8. Iulij 1660.

In Congregatione Generali Sanctæ Romanæ , & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apost. apud S. Mariam Maiorem coram Sanctissimo D. N. ALEXANDRO Diuina Prouidentia Papa VII. ac Eminentissimis , & Reuerendissimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in Vniuersa Republica Christiana contra hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus à S. Sede Apostolica specialiter deputatis .

L Icèt aliàs per Constitutionē fel. rec. Pauli V. emanatam sub die prima Septembris 1606. quæ incipit , Romanus Pontifex , fuerit districtè prohibitum Superioribus Regularium , ne quouis titulo , vel prætextu præuentionis , aut consuetudinis , & præscriptionis etiam immemorabilis , aut alio in causis ad Sanctum Officium spectantibus , se quoquo modo intromittere , aut immiscere , denunciations recipere , testes examinare , processus conficere , causas cognoscere , aut terminare audeant ; imò ex eiusdem Constitutionis dispositione eisdem fuerit grauiter iniunctum , vt suos subditos , ac Religiosos , quos hæresis labe infectos , vel de hæresi suspectos nouerint , absque alia consultatione cum proprijs suæ Religionis Superioribus

ribus, vel alia quavis persona facienda, sine mora Inquisitoribus, vel locorum Ordinarijs victimoribus denuncient.

Nihilominus animaduertens Sanctissimus Pontifex Alexander VII. ab aliquibus Regularibus in dubium reuocari prædictam denunciandi obligationem, adeòvt nedum suos subditos non denuncient, verùm etiam fideles ad ipsos pro consilio recurrentes, an debeant Sancto Officio denunciare, quæ audierunt, aut viderunt ad ipsum Sanctum Officium spectantia ad id faciendum, vt deberent, non obligent, imò aliquando eosdem, perperam instruant, non teneri, nec sub obligatione Constitutionum Apostolicarum comprehendendi, & hanc opinionem erroneis aliquot Doctorum sententijs confirmare tentantes, eosdem in maximum fidei discrimen ab onere denunciandi retrahere conentur.

Volens proindè Sanctitas Sua abusum huiusmodi ex sui Pastoralis Officij debito coercere, post maturam facti discussionem; auditis votis Eminentissimorum, & Reuerendissimorum DD. Cardinalium aduersùs hæreticam prauitatem, generalium Inquisitorum, innouans Constitutionem prædictam à fel record. Paulo V. emanatam, & quatenùs opus sit, eam declarans, hoc præsentì Decreto districtè præcipit, & mandat, omnibus, & singulis Regularium Generalibus, Prouincialibus, Abbatibus, Prioribus, Guardianis, Rectoribus, Præpositis, alijsque eiusmodi quocumque nomine nuncupatis Superioribus cuiuscumque Ordinis, & Instituti, siuè Mendicantium, siuè
non

non Mendicantium, nec non Congregationis, & Societatis, Clericorum Regulariſſi quorumcumque, etiam Societatis Ieſu, aliorumque, quomodocumque exemptorum, vel non exemptorum, etiamſi eſſent ſpecialitèr, & nominatim exprimendi, vt omninò dictæ Conſtitutioni in omnibus pareant, & omnes, & quoscumque Religioſos, tam ſibi ipſis ſubditos, quàm non ſubditos, cuiuſcumque dignitatis, gradus, & conditionis exiſtant, hæreticos, vel de hæreſi quomodocumque etiam leuitèr ſuſpectos, deferant, & iudicialitèr denuncient Inquiſitoribus, vel locorum Ordinarijs, & nullatenùs in cauſis ad Sanctum Officium ſpectantibus, audeant ſe intromittere, neque ſuos ſubditos ad Sanctum Officium recurrentes, vel recurrere, aut accedere volentes, moleſtare, vexare, vel alio quouis modo ſiue directè, vel indirectè auertere, retrahere, diſſuadere, imò prædictos ſuos ſubditos monere debeant, vt ipſi quoque eidem decreto omninò pareant, & alios Chriſti fideles etiam Confratres ſuos ad parandum, paritèr hortentur, & ſuadeant, reiectis penitùs huiuſmodi opinionibus, atque interpretationibus quas Sanctitas Sua, cum Voto Eminentiffimorũ DD. Cardinalium, tanquam pernicioſas, temerarias, & non conſiſtentes, & à mente Sanctitatis Suae prorsùs alienas reprobauit, & reprobat.

Et quia quandoque etiam eorum ſubditi deſi-
ciunt in eo, quod ipſis implendum incumbit cum Religioſis eiufdem, alteriuſve Ordinis, alijsve quibuſcumque perſonis de fide ſuſpectis, cæteriſque petentibus conſilium in materijs ad Sanctum

Officium spectantibus, itavt nedum ipsimet denunciations deferant, vel ab alijs prorsus abstinant; verum etiam multoties ab eisdem alios à se consilium petentes retrahant malis artibus, vel mendicatis Doctorum opinionibus, vel sub fraternæ correctionis factæ, vel faciendæ, aliove prætextu.

Propterea idem Sanctissimus declaravit præfatos subditos absque vlla participatione, etiam si nulla petita venia à Superioribus, etiam si nulla fraterna correctio, vel alia monitio præmissa fuerit, omninò teneri, & obligatos esse accodere, ad denunciandum Ordinarijs, vel Inquisitoribus locorum quoscumque etiam Confratres, ac Superiores etiam primarios suos eiusdem Ordinis, & Religionis, quos noverint esse de fide quomodo libet, etiam levitè suspectos: Ac propterea eosdem debere omnes, & quoscumque etiam alios à se consilium, vt supra, petentes monere, & obligare ad denunciandum, nec posse illos à denunciando sub dictæ fraternæ correctionis, vel alio quovis prætextu retrahere, aut retardare, & præfatos omnes, tam Superiores, quàm subditos contrafacientes, Sanctitas Sua voluit, & declaravit subiacere omnibus censuris in dicta Constitutio-
ne Pauli V. expressis, nec non priuationis quorumcumque Dignitatum, seu Prælaturarum, seu Officiorum suorum Ordinum, ac vocis actiuz, & passiuæ, perpetuæque inhabilitatis ad eadem ipso facto, & absque alia declaratione incurrendis, alijsque Sanctitatis Sux, ac Successorum arbitrio infligendis poenis, quarum relaxationem,
suspens-

suspensionem, absolutionem, vel dispensationem Sanctitas Sua sibi ipsi, & Successoribus suis Romanis Pontificibus tantum expresse reseruat.

Et ne præmissorum prætendi possit ignorantia, idem Sanctissimus mandavit sub eisdem pœnis, ipso pariter facto incurrendis, vt supra reseruat, vt Superiores omnes præfati in quocumque loco, Conuentu, vel Collegio sui Ordinis, Decretum hoc semel saltem singulis annis Kalendis Martij in publica mensa, vel aliàs in Capitulo ad hoc specialiter conuocato, legi curent, vnâ cum alijs Decretis, & Constitutionibus Apostolicis ad Sanctum Officium Inquisitionis aduersus hæreticam prauitatem pertinentibus, quotannis legi solitis, iuxta Decretum fel. record. Urbani Octau.

Et insuper iidem Superiores teneantur curare, & efficere, vt huius Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conseruentur, itavt ab iisdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commodè queant.

Deque huiusmodi lectione, & commonitione publico documento ab iisdem Superioribus Conuentus, vel Domus subscripto, vnaque ab alijs duobus Religiosis eiusdem Domus, vel Conuentus statim certiore facere Congregationem Sanctissimæ Inquisitionis in Vrbe, vel locorum Inquisitores, vbi sunt.

Statuirque præterea Decretum hoc, seu illius exemplum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixum, omnes vbiq; existentes arctare, & afficere, ac si

vnique personaliter fuisset intumatum.

Loco † Sigilli.

Ioannes Lupus S. Romanæ, & Vniuersalis
Inquisitionis Notarius.

In singulis Capitulis, & Visitatione Ministri
Prouincialis, legitur Decretum contra Fratres
Minores de Obseruantia, & Reformatos legentes,
& tenentes libros Geomantiæ, Hydroman-
tiæ prout sequitur.

Cum non sine graui animi molestia ex Processum
lectura Dominis Cardinalibus Generalibus
Inquisitoribus prædictis innotuerit, quamplures
Fratres Ordinis Sancti Francisci Minores de Ob-
seruantia, suæ professionis immemores, in eius-
dem Religionis dedecus, animarum suarum dam-
num, & aliorum perniciem retinere, legere, seu
alijs communicare scripta, & libros continentes
sortilegia, incantationes, & alia similia pernicio-
sa lectionis. Volentes pro eorum officio mali,
& incommodis ex huiusmodi scripturarum, &
librorum retentione, & lectione prouenientibus,
opportune prouidere; statuerunt, decreuerunt, &
ordinauerunt, vt in posterum nemo eiusdem Or-
dinis professus, cuiusvis status, & dignitatis au-
deat, vel præsumat retinere, aut quouis modo ha-
bere, seu legere scripta, vel libros Geomantiæ,
Hydromantiæ, Acromantiæ, Piromantiæ, Chi-
romantiæ, Necromantiæ, seu continentes incan-
tationes ad amorem, inuocationes Dæmonum,
abusus Sacramentorum, sacramentalium, rerum
sacrarum, & benedictarum, remedia superstitiosa
infirmorum, ad Thesauros inueniendos, seu
quouis

quævis sortilegia; sed cum primum ad cuiuslibet ipsorum munus huiusmodi scripta, & libri quouis modo peruenerint, etiam occasione audiendi Confessiones Sacramentales, Ordinarijs locorum, seu Inquisitoribus, vel eorum Vicarijs respectiue intra viginti quatuor horas, realiter, & cum effectu consignare, & tradere debeant, sub pœna excommunicationis maioris, ipso facto incurrenda, à qua nonnisi ab hoc Sancto Officio absolui possit, nec non priuationis vocis actiue, & passiuæ, officiorum, & dignitatum quarumcumque, & inhabilitationis ad illas in perpetuum, ac suspensionis exercitatione suorum Ordinum, & inhabilitationis ad illos, carceris formalis, seu Triremium ad decem annos, alijsque arbitrio DD. Cardinalium Generalium Inquisitorum ipsorum infligendis pœnis; eisdemque pœnis subiacere eos, qui scientes aliquem ipsorum Fratrum eiusmodi scripta, seu libros retinere; id Ordinarijs, seu Inquisitoribus, vel eorum Vicarijs infra viginti quatuor horas denunciare neglexerint. Et ne aliquis ignorantiam prætere possit, mandauerunt huiusmodi Decretum publicari in singulis Capitulis Generalibus, & Prouincialibus eiusdem Ordinis, ac insuper præceperunt omnibus, & singulis dicti Ordinis Ministris Prouincialibus nunc, & pro tempore existentibus, vt in actu Visitationis, singulis annis, & vicibus, conuocatis Fratribus Conuentus, præsens Decretum omnino publicent, ita quod singulis annis in vnoquoque Monasterio suæ Prouinciæ realiter, & cum effectu, vt supra expressum fuit, publicetur, sub

pœna priuationis officij, ac vocis actiua, & passiva per quinquennium, &c.

4. Verum quia plerique Regulares quandoque ob obliuionem non legebant præcisa feria sexta dicta Decreta. Ad instantiam Procuratoris Generalis Congregationis Observantiæ Lombardiæ, Ordinis Eremitarum S. Augustini, eadem Sacra Congregatio prorogauit Regularibus tempus legendi Decretum pro publicatione Constitutionum ad S. Officium spectan. per totum mensem Augusti, prout sequitur.

Eminentissimi, & Reuerendissimi
Domini.

Procurator Generalis Congregationis Observantiæ Lombardiæ Ordinis Eremitarum S. Augustini, animaduertens difficillimum esse Superioribus localibus efficere, vt Decretum Sanctæ Inquisitionis legatur præcisa feria sexta post festum Assumptionis, sicut in eo disponitur, ob inaduerentiam, obliuionem, & ob multiplicia negotia, quibus assidue agitantur. Idcirco humiliter supplicat Eminentijs Vestris Reuerendissimis, vt circa publicationem hanc, aliquam prorogationem eisdem Superioribus gratiose concedere dignentur.

Die 22. Aprilis 1638.

LECTIO memoriali, Sanctissimus, tempus in Constitutione, circa publicationem faciendam Constitutionum, & Decretorum ad S. Officium spectantium, determinatum pro feria sexta post festum Assumptionis B. Virginis, extendit per totum mensem Augusti. Quam gratiam omnibus

bus Regularibus iuffragari voluit. In Regeſto huius Congreg. fol. 45.

5. Circa Decretum emanatum die 17. Auguſti 1567. nempe quod Regulares recurrentes ad Sanctum Officium, vt in eo teſtimonium perhibeant, non poſſit per quinquennium à ſuis Superioribus grauari.

Ad inſtantiam Procuratoris Generalis Fratrum Minorum ſtrictioris Obſeruantie fuit reſponſum à diſto Sancto Officio ſic: Videlicet:

Decretum Pij V. non eſt in vſu. Datum in Sancto Officio die 29. Octobris 1646.

Franciſcus Albicis Aſſeſſor &c. in Regeſt. fol. 6. ac in Reg. Patris Procuratoris Reformatorum.

6. Inſupèr die 23. Februarij 1661. Pro Regnicolis, ab eadem Sacra Congregatione cautum fuit quod Fratres Ordinis Minorum Obſeruantie, & Reformatorum, habentes aliquid deponendi in Sancto Officio, id deponant etiam Ordinarijs Regni, vel coram Miniſtro huius Sacre Congregationis Neapoli, abſq; eo, quod veniant ad Urbem. In Regeſto fol. 73.

Congregatio Concilij Tridentini.

S V M M A R I V M.

Fieri ſolet die Sabbathi, alternis hebdomadis in Palatio Apoſtolico. num. 1.

Declarationes Concilij, que circumferuntur, nullam fidem

dem habeant nisi sint authentica . num. 2.

In electionibus Superiorum, seruandum est Concil. Tridentin. & Decretum legendum . num. 3.

Feria secunda post primam Dominicam Aduentus, & feria sexta post Octauam Corporis Christi leguntur Decreta de Celebratione Missarum, & seq. num. 4.

1. **C**ongregatio ista crecta fuit à Pio IV. in eius Constit. 81. tom. 1. Bullar. pag. 84. & deindè restituta à Sixto V. in Constit. 74. Congregatio S. tom. 2. pag. 463. Pro illius interpretatione fieri solet die Sabbathi alternis hebdomadis in Palatio Apostolico.

2. Concilii Tridentini Declarationes in dubijs faciendæ, sibi reseruauit Pius IV. prohibuitque Commentaria super eius interpretatione in lucē emitti, Constit. 73. to. 2. Bullar. pag. 78. §. 6. & Sac. Congreg. ex speciali iussu Urbani VIII. mandat, & præcipit huiusmodi declarationibus tam impressis, & imprimendis, quam manuscriptis, nullam fidem esse in iudicio, vel extra, à quoquam adhibendam, sed tantum illis, quæ in authentica forma, & solito sigillo, & subscriptione Eminentiſſ. D. Card. Præſecti, & Secretarij eiusdem Congregationis pro tempore existentium, munitæ fuerint. Die 29. Aprilis 1621. prout in Regesto huius Congregationis fol. 124.

3. Concilium Tridentinum seruandum in electionibus Superiorum, aliorumque Officialium Regularium, statuit Clemens VIII. vt in Urbano VIII. Constit. 26. §. 36. pag. 46. tom. 4. videlicet:

In Superiorum, & Officialium omnium electioni-

tionibus, forma præscripta à Sac. Concilio Tridentino, & Ordinis Constitutionibus inuiolabiliter seruentur, iurentque Electores, secundum veritatem cuiusque conscientiæ, probiores, ac magis idoneos se electuros, ac propterea priusquam ad electionem deueniatur, in primis & ante omnia prælegantur Constitutiones de qualitate, & requisitis elegendorum. Ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipuè eligantur, qui possint, & consueverint, qui Regulas Ordinis, & Constitutiones obseruare, præsertim quæ pertinent ad seruitium Chori, ac vestitum, & victum communem.

4. Feria sexta post Octauam Corporis Christi, & feria 6. post primam Dominicam Aduentus quotannis, sub pœna priuationis officij, ac vocis actiuæ, & passiuæ ipso facto incurrenda, leguntur Decreta huius Congregationis Concilij de Celebratione Missarum, de Apostatis, & eiectis, & Decreta generalia Clementis Octauæ de Regulæ Reformatione.

Congregatio Sacror. Rituûm.

S V M M A R I V M.

Fieri solet die Sabbathi alternis hebdomadis in Palatio Apostolico. num. 1.

Describitur facultas, quam habet in Sac. Rit. ibid.

Nulla fides adhibetur Decretis huius Congregationis, nisi illis, quæ in authentica forma sunt subscripta, & sigillata. num. 2.

Hanc

1. **H**anc Congregationem instituit Sixtus V. Constitutione 74. Congregatio quinta, pag. 461. tom. 2. Bullar. Romani.

Fieri solet die Sabbathi, alternis hebdomadis in Palatio Apostolico, cui hæc cura præcipue incumbit, ut veteres Ritus Sacri, ubiuis locorum, in omnibus Urbis, Orbisque Ecclesijs, in Missis, Divinis Officijs, cæterisque ad Divinum Cultum pertinentibus, à quibusvis personis diligentèr observentur cæremoniz, & si exoluerint, restituantur, si depravatæ fuerint reformatur. Diligentem quoque curam adhibeant circa Sanctorum Canonizationem, festorumque dierum celebritatem. Controversias de præcedentia in Processionibus, aut alibi, cæterasque in huiusmodi Sacris Ritibus, & Cæremonijs incidentes, difficultates cognoscant, summarie terminent, & componant.

2. Nulla fides adhibetur Decretis huius Congregationis, nisi illis, quæ in authentica forma sunt subscripta, & sigillata, prout in Regest. fol. 78.

Congregatio Episcoporum, & Regularium.

S V M M A R I V M.

Fieri solet die Veneris cuiuslibet hebdomada, hora circiter vigesima, & post solemnitatem Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli fit de mane in Palatio Apostolico. num. 1.

Describitur facultas, quam habet. num. 2.

Proro-

Prorogavit tempus legendi Decreta de Celebratione Missarum ad dies octo. num. 3.

HÆC Congregatio pro Consultationibus Regularium, & Monialium erecta fuit à Sixto Quinto in eius Constit. 74. Congregatio undecima tom. 2. Bullar. pag. 406.

1. Fieri solet à Kal. Nouembris vsque ad solemnitatem Sanctorum Petri, & Pauli die Veneris cuiuslibet hebdomadæ (præter maiorem, & dies Veneris ante Cineres) de sero hora circiter vigesima. A solemnitatem verò Sanctorum Petri, & Pauli, vsque ad prædictas Kal. Nouemb. pariter die Veneris, sed de mane, & alternis hebdomadis, præter mensem Octobris, in cuius initio vnica tantum fit, prout aliæ Congregationes, in dicto mense, in Palatio Apostolico.

2. Cui hæc cura præcipue incumbit, vt causas quas inter ipsos Regulares oriri contigerit, iuxta quarumcumque Religionum Instituta definiant, atque terminent, vt dictis Regularibus non ad laxiorem, nec ad parem, sed ad arctiorem Religionem transeundi ijs, quos feruore spiritus incensos ad perfectioris vitæ statum, transire velle constiterit, non obstantibus quibuscumque Prædecessorum eius decretis, licentiam dare possint. Causasque Apostatarum, aut Vagantium iidem Cardinales audiant, & cognoscant, eosque coercendi potestatem habeant.

3. Instante Commissario Romanæ Curiae Fratrum Minorum Regularis Observantiæ S. Francisci Sac. Congr. Episcoporum, & Regularium
pro-

prorogavit Fratribus Minorum eiusdem Ordinis tempus legendi Decreta de celebratione Missarum ad dies octo, à die præscripto in huiusmodi Decreto, in cunctu, quod ea non legerint. Die 20. Nouembris 1637. prout in Regesto huius Congregationis fol. 144.

Congregatio Propagandæ Fidei.

S V M M A R I V M.

Fit bis in mense in Palatio eiusdem, semel coram Sanctissimo, ut plurimum die Luna grauiora negotia refert Pontifici. num. 1.

Mandauit, quod quotannis perlegantur in Rescitori Ordinationes pro Terra Sancta de anno 1633. ibid.

Quinam Superiores mittere possint Fratres Hierosolymam. num. 2.

Prædicatores omnes tenentur uno saltem die festo Quadragesimæ commendare necessitates locorum Terre Sanctæ. num. 3.

1. **C**ongregationem, pro Fide Catholica propaganda instituit Gregorius XV. Constit. 26. tom. 3. Bull. pag. 110. Hæc Congregatio negotia grauiora refert Pontifici, alia expedit. Missionibus ad prædicandum superintendit, Ministros constituit, & mutat, & alia facit.

Fit bis in mense in Palatio eiusdem Sac. Congregat. die, & hora eligenda ab antiquiore Cardinali, vel Præfeto Congregationis, & semel coram

coram Sanctissimo die eius arbitrio, & ut plurimum die Lunæ.

2. Hæc Congregatio die 7. Augusti 1637. mandavit quod perlegantur in publico Refectorio singulis annis, Ordinationes pro Terra Sancta in Capitulo Toletano æditas 1633. & postea anno 1634. ab Urbano VIII. approbatas, & confirmatas; ne Fratres earum ignorantiam vnquam prætereundere possint, & præsertim innouatur illa, in qua dicitur:

Nullus autem Generali Ministro, vel Commisario, item Generali inferior, Fratres Hierosolymam, etiam peregrinationis causa mittere possit, excepto Guardiano Hierosolymitano. In Regesto fol. 5. & 76.

3. Item quod vno saltem die festo Quadragesimæ Predicatores cõmendent necessitates Sanctorum locorum, ex præcepto Urbani Octavi. In Regesto huius Congreg. fol. 81. & 82.

Confecratio Ecclesiæ.

S V M M A R I V M.

Sacra Rituum Congregatio libenter annuit posse transferri diem Consecrationis, ob impedimentum maioris Officij, in aliud tempus non impeditum arbitrio Ordinarij. num. 1.

1. **Q**uia quandoque non potest celebrari Festum Consecrationis alicuius Ecclesiæ cū

N
octa-

octava ob impedimentum alterius officij, sicut evenit in Consecratione Ecclesie Sanctæ Mariæ de Puteo Fratrum Minorum Strictioris Observantiæ de Summa, Nolanæ Diocesis, quæ fuit consecrata in die Annunciationis B. M. V. idè instantibus prædictis Fratribus, Sacra Rituum Congregatio, Ordinarij arbitrio remisit, posse transferre festum præfatæ Consecrationis ad mensem Septembris. Die 7. Augusti 1655. ex quo exemplo moderari possunt aliæ Ecclesie, quæ habent huiusmodi impedimentum. Regest. fol. 123.

Conseruator.

S V M M A R I V M .

Declaratio, quod per Constit. Greg. XV. de Conseruat. non aufertur illis facultas defendendi Regulares à manifestis iniurijs. num. 1.

Conseruatores debent durare per quinquennium, quo tempore mutari nequeunt. num. 2.

Formula eligendi Conseruatores. num. 3.

IN modernis Scriptoribus inueni declarationem, quod per Constitutionem Gregor. XV. de Conseruatoribus, non aufertur illis facultas defendendi Regulares à manifestis iniurijs, quæ cum fuerit impressa Romæ in Typographia Reu. Cameræ Apostolicæ, anno 1624. opere pretium duxi referre illam, prout accepi, videlicet:

1. In Constitutione de Conseruatoribus addita à

ta à san. mem. Greg. XV. ex sententia Sac. Congregationis Concilij inter cætera statutum est , vt corâ Conseruatoribus , Regulares conueniri quidem , aut trahi debeant , sed alios conuenire , aut trahere non possint, itavt memorati Conseruatores in causis, in quibus Regulares, & alij Actores fuerint , nullam prorsùs iurisdictionem habeant , sed in iis tantùm, in quibus Rei extiterint . Dubitatur nunc, An per hæc verba sublata sit facultas, quam habent Conseruatores defendendi Regulares, & alios à manifestis iniurijs, & violentijs, quæ illis de facto inferuntur , dum à suis possessionibus deiciuntur , & proprijs bonis vti , ac frui impediuntur .

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, censuit eiusmodi verbis minimè sublatam fuisse facultatem , quam habent Conseruatores defendendi Regulares à manifestis iniurijs , ac violentijs , dummodò obseruent formam præscriptam in Constitutionibus Innocentij Quarti, & Bonifacij Octauï relatis in cap. 1. in fin. de Offic. delegat. in 6.

G. Card. de Torres .

Loco † Sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congreg. Concil.
Secret.

2. Conseruatores semel electi, debent durare ad minus per quinquennium, durante verò quinquennio amoueri , aut mutari nequeunt , nisi ex legitima causa, quæ à Sede Apostolica , aut locorum Ordinarijs approbanda erit , prout in Constitut. eiusdem Gregorij XV. de Conseruatoribus ,

bus, §. 8. tom. 3. Bullar. pag. 238. &

Ideò in Literis Conseruatorijs apponatur clau-
sula (Pro futuro dumtaxat quinquennio) alio-
quin quoad negotia saltem cæpta , perpetuò du-
rabit Iurisdictio .

Expirat etiam officium morte concedentis, nisi
negotia sint incœpta . DD. apud Barbos. alle-
gat. 106. num. 50.

Debent esse Iudices electi in Prouinciali, vel
Diœcesana Synodo, cuius electiœ, infrà duos
menses, exhibeatur Ordinario, aliàs coram eo
agantur causæ, Gregor. XV. suprà. Gauant. verb.
Conseru. &c. .

3. Formula eligendi Conseruatorem, habetur
in Constit. Ordinis cap. 12. §. 21. pag. 311.

Constitutio .

S V M M A R I V M :

Potestas condendi Constitutiones, quibus intersit num. 1.

*Præcipitur Fratibus Reformatis nostræ Familia, ut ijs
dumtaxat Constitutionibus utantur, quæ pro ipsis san-
cite sunt . num. 2.*

*Quam obligationem indicant Decreta Clementis Olla-
ui . num. 3.*

*Quomodo Constitutiones Ordinis non inducunt excom-
municationem, nec peccatum mortale . num. 4.*

*Regulares non tenentur Constitutionibus Synodalibus .
num. 5.*

Debent tamen conformari Populo in fœlis, &c. num. 6.

1. Pote:

1. **P**otestas condendi Constitutiones regularitèr spectat ad Generalem, cum Capitulo Generali pro tota Religione. Ad Prouincialem cum Capitulo Prouinciali pro tota Prouincia, S. Thom. 1. 2. qu. 60. art. 1. Sanch. in Decal. cap. 2. num. 27.

2. Ad confusiones, ac varietates Statutorum Reformatos concernentium, tollendas, & ad certam insupèr, stabilemque inter ipsos Constitutionum obseruationem præfigendam, statuen-
damque consultò statuitur, strictiùsque præcipitur, sub pœnis in eisdem Constitutionibus taxatis, & irremissibiliter infligendis, vt in posterùm Fratres Reformati eisdem dumtaxat Statutis Generalibus vtantur, ac ea inuiolabiliter obseruent, quæ pro bono, ac strictiori ipsorum viuendi modo in præsentì Congregatione Generali, etiam, ipsis Reformatis assentientibus, & acceptantibus, maturè decreta, & sancita fuere, eaque quolibet semestri legere teneantur tempore communis refectionis, Congreg. Generalis Romæ 1628. in Chronolog. fol. 68 1. col. 2.

3. Inter alias Ordinum Constitutiones debent redigi Decreta Clementis Octauì pro Reformatione Regularium innouata à Sac. Congregatione iussu Urbani Octauì, quæ quidem Decreta nõ inducunt aliam obligationem ad sui obseruantiam, quam Constitutiones Religionum, Lezan. num. 26.

4. Constitutiones Ordinis ad mortale non obligant, sic declarauit Sixtus Quartus pro Religione nostra in Bulla, quæ incipit, Circumspe-

ita, &c. & infra, Nos igitur statuimus, & decernimus, quod Ministri, Custodes, Guardiani, & Fratres Ordinis presentis, & qui pro tempore fuerint, ex statutis, seu consuetudinibus, vel declarationibus dicti Ordinis, præter Regulam, quomodolibet etiam Auctoritate Apostolica roboratis, illis contraveniendo, nulla Ecclesiastica censura, nulloque peccati mortalis vinculo ligari valeant, nisi tales excessus, qui diuina lege, seu præcepto Ecclesiæ inducerent ad mortale. In Bullario Rodrig. fol. 162. quod suo oraculo confirmavit Pius V. apud Rodrig. tom. 2. quæst. 10. art. 6. & 8. Sanctor. in Comment. cap. 2. fol. 267.

3 Non tenentur Regulares Constitutionibus Synodalibus, seu Episcopalibus solum concernentibus Reformationem Clericorum Peyrin. tom. 2. in Constitut. 1. Iulij 11. num. 7.

6 Quod si Constitutiones Synodales concernant actiones communes totius populi, & obseruantie regulari non derogent, vt sunt quadam ieiunia, festa, & huiusmodi, ligant quidem Religiosos, non quidem debito obedientie, sed iure naturali, cum enim sint partes, & membra illius populi tenentur toti corpori se conformare, Vasq. 1. 2. disp. 107. num. 33. Sanch. 4. in Decal. cap. 15. num. 1. &c.

Conuentus.

S V M M A R I V M.

Quoad erectionem . Non possunt de nouo erigi , nisi seruata forma Clementis Octauæ , num. 1.

Gregorius XV. addit , quod nullus Conuentus de nouo erigatur , nisi in eo 12. Fratres sustentari valeant , num. 2.

Idem decernit Sacra Congregatio Concilij , num. 3.

Alioquin remanent subiecti Ordinario , ibidem .

Vrbannus Octauus reuocat quæcumque privilegia erigendi loca Regularia , non seruata forma Decretorum . num. 4.

Demum Innocentius Decimus prohibet ne deinceps Regulares , absque Sedis Apostolicæ licentia , Conuentus incipere , vel fundare præsumant , num. 5.

Apud Minoritas Regularis Observantia prohibetur ne recipiantur Conuentus , aut relinquantur , absque Generalis , Ordinarij , & Sedis Apostolicæ licentia , num. 6.

An præfata Constitutiones circa erectionem Conuentuum comprehendant hospitia , num. 7.

In unoquoque Conuentu præstinari debet numerus Religiosorum , potest tamen minui , & augeri per Prouinciales nostros ex privilegio , num. 8.

Quoad possessionem , Vrbannus Octauus confirmauit concessiones Conuentuum Reformatorum , num. 9.

Similem confirmationem fecit Sixtus Quintus pro Fratribus Regularis Observantiæ , num. 10.

Quoad mutationem . Non dicitur acquiri nouus Con-

uentis , quando fit mutatio , num. 11.

Quod Fratres Reformati Provincia Principatus non assumant Conuentum in Ciuitate Neapolis , num. 12.

Quoad Visitationem Ordinarij . Ponitur Decretum pro Conuentibus , ubi non morantur plures , quam sex Religiosi , num. 13.

Item Decretum Innocentij Decimi . Vt in paruis , n. 14

Item Declarationes eiusdem , num. 15.

Episcopus Visitans paruos Conuentus , non potest aliquid exigere in pecunia à visitatis , num. 16.

1 **Q**uoad erectionem , Conuentus non possunt de nouo erigi , nisi seruata forma præscripta à Clemente VIII. in sua Constitutione Quoniam ad institutam , &c. tom. 3. Bullar. pag. 106. quæ Ordinarijs locorum prohibet licentiam concedere cuiuscunque mendicantium Ordini nouos Conuentus erigendi , nisi vocatis , & auditis aliorum Conuentuum Procuratoribus , & alijs interesse habentibus , & causa cognita , sine aliorum detrimento , commodè sustentari possent .

2 Gregorius XV. confirmat , & ampliat in suo Decreto . Cum alias , to. 3. Bullarij pag. 315. præfatam Constitutionem Clem. Oct. addendo , quod in posterum nulla Domus , seu Conuentus de nouo erigatur , nisi in eo saltem , duodecim fratres ex consuetis eleemosynis sustentari valeant .

3 Sacra Congregatio Concilij super decretis de celebratione Missarum . Cum sæpè contingat tom. 4. Bullar. pag. 58. §. 14. declarat Conuentus recipi non posse in locis , in quibus 12. saltem Fratres aut Monaci sustentari valeant , alioquin

subij-

subijciuntur Ordinario .

4 Et quia plerique Regulares ex priuilegio, construebant Conuentus, absque consensu Episcopi; Urbanus Octauus in sua Constitut. Romanus Pontifex to. 4. Bullar. pag. 40. Reuocat quas-cumque licentias, & priuilegia erigendi loca Regularia, non seruata forma Clem. Oct. & Decretorum .

5 Demum Innocentius Papa X. innouando, & ampliando prædictas Constitutiones, super erectione nouorum Conuentuum, in sua Constitutione Instaurandæ tom. 4. Bullarij pag. 80. prohibet ne deinceps aliquis mendicantium, vel non mendicantium Domos, vel loca quæcumque recipere, seu Conuentus incipere, vel fundare præsumant absque Sedis Apostolicæ licentia speciali; sub pœna priuat. Officiorum. & inhabilitatis.

6 Apud Minoritas Regularis Obseruantia in Constitut. Ordinis cap. 6. §. 6. pag. 106. numer. 1. Prohibetur ne loca de nouo recipiantur, aut quæ extant relinquuntur sine scripta licentia Sedis Apostolicæ, iuxta Decreta Sac. Congregationis, ac item sine consensu Ordinarij, ac Distinctorijs Provincialis .

7 An præfatæ Constitutiones circa erectionem Conuentuum comprehendant Hospitia? Negatiuè respondent ferè communiter Doctores, ita Ioann. Antonius Nouar. in Summa Bullarum de Monasteriorum ædificatione Pasqualig. in Addit. Laureti de Franchis p. 1. num. 414. Verum animaduertendum est cum Lezana v. Monasteria Regularium num. 6. id procedere de hospitali-

spitijs , quæ sunt merè hospitia , itaut non habeant campanas, nec publicas Ecclesias, nec quærant eleemosynas pro Missis, nec Sacramenta administrent . Alioquin si hæc præstarent inferrent præiudicium cæteris Regularibus , & diuerteret populum ab earundem Ecclesijs, & proinde subintraret ratio finalis, quam contemplati sunt Summi Pontifices de vitando præiudicio præexistentium Religiosorum , atque adeò essent seruandæ forma , & solemnitates præscriptæ in Pontificijs Constitutionibus .

8 Numerus Religiosorum in vnoquoque Conuentu , intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium , præfiniri mandauit Paulus Quintus , Sanctissimus , &c. to. 1. Bullar. fol. 138. qui iuxta regionis , & proprii Instituti morem competenter valeant sustentari , Minister Generalis, & Prouinciales Minorum de Observantia habent facultatem ab ipso Summo Pontifice augendi , & minuendi familias Conuentuum vide v. Augere .

9. Quoad possessionem Urbanus Papa VIII. Ex iniuncti , 1639. confirmauit concessionem Domorum Regularium de Observantia Fratribus Reformatis Sancti Francisci quomodolibet factas , prout sequitur .

*Confirmatio concessionum Domorum Regularium
de Observantia Fratibus Reformatis Sancti
Francisci quomodolibet factarum .*

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam .

EX iniuncti Nobis Apostolici muneris debito-Christifidelium sub suavi Religionis iugo, & Strictioris Observantiæ Regularis Altissimo famulantium votis, per quæ eorum quieti opportunè consulitur libenter annuimus, ac de super eiusdem muneris partes perpensis studiis interponimus, vt iidem Christifideles sublata omni perturbatio-num materia in pacis amœnitate, ac iustitia, & sanctitate coram Deo felicioribus in dies proficiant incrementis.

Cum itaque sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Ascanius de Assisio Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Reformatorum nuncupat. Nonnullæ Dô-mus Regulares, quas Fratres Minores de Obseruantia nuncupari Ordinis prædicti possidebant, dictis Fratibus Reformatis Apostolica auctoritate, vel à Superioribus Ordinis huiusmodi, aut aliàs modo assignatæ, & concessæ fuerint, vt autem litibus, & controuersijs, quæ propterea fortassis excitari possent via præcludatur, idem Procurator assignationes, & concessiones prædictas
au-

auctoritate nostra Apostolica comprobari , & alias desuper , vt infra prouideri summopere desideret . Nos eiusdem Ascanij Procuratoris votis huiusmodi benignè annuere volen. illumque à quibusuis excommunicationis , suspensionis , & interdicti , alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris , & poenis à iure , vel ab homine quauis occasione , vel causa latis , si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes :

Supplicationibus ipsius Ascanij Procuratoris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati . Assignationes , & concessiones Dommorum Regularium prædictarum dictis Fratribus Reformatis Apostolica auctoritate , vel à Superioribus Ordinis huiusmodi , vel alias quomodolibet factas , vt præfertur Apostolica auctoritate tenore presentium confirmamus, & approbamus , illisque inuiolabilis perpetuæ firmitatis Apostolicæ robur adiicimus , ac omnes , & singulos , tam iuris , quàm facti defectus , si qui quomodolibet interuenerint in eisdem supplementus ; Mandantes propterea quibusuis dicti Ordinis Superioribus , & Fratribus quomodocumque nuncupatis , & qualificatis in virtute sanctæ obedientiæ , ac sub priuationis vocis actiuæ , & passiuæ eo ipso incurren. alijsque arbitrij nostri poenis, ne super assignationibus , & concessionibus prædictis litem , seù lites contra Reformatos huiusmodi mouere , seù intentare , vel illas in ius vocare , aut alias quomodolibet eis desuper

per molestiam exhibere audeant, seu præsumant, & nihilominus ex nunc irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Non obstan. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis, & iuramento, & confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus priuilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis eidem Ordini, illiusque Domibus Regularibus, Superioribus, Conuentibus, & Fratribus, & quibuscumque alijs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes illis, alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub anulo Piscatoris die 30. Maij 1639. Pontificatus nostri anno decimo sexto.

M. A. Maraldus.

10. Similem confirmationē fecit Sixtus Quintus, Cum sicut, &c. 1537. tom. 2. Bull. Rom. pag. 412. nempe quod Fratres Minores Ordinis S. Francisci de Obseruantia licitè retineant loca, quæ etiam sine titulo possident, dummodo Ordinariorum consensus accedat, quoad ea quæ possident à decem annis citrà.

11. Quoad

11. Quoad mutationem. Non dicitur acquiri notus Conuentus quando fit mutatio in eadem Ciuitate, vel Oppido de vno ad alium locum, & ideò non requiritur licentia Episcopi, quia ad hoc habent sufficientem facultatem Regulares communicantes in priuilegijs ex Clemēte IV. Ordinis Minorum, prout in Compend. priuileg. v. ædificare num. 2. & Sixti IV. Ordini Prædicatorum Regimini vniuersalis, &c. apud Confect. fol. 41. Lauret. de Franch. p. 1. nu. 405. Rodr. to. 2. qq. Regul. quæst. 40. part. 9. Sixti V. Ordini S. Benediæti, quod in Capitulo Generali, de consensu Capituli, possint mutare Conuentum de locis incommodis ad loca commodiora nec tale priuilegium fuit abrogatum per Concil. Trident. nam tantum loquitur de noua erectione, & ædificatione, non autem de mutatione, & in hac sententia sunt Miranda in Manual. Prælatorum tom. primo quæst. 33. art. 21. & Hieron. Rodriq. in Compend. resol. 55.

Neque obstant supradicta Decreta Clem. VIII Greg. XV. Urbani VIII. & Innocentij Decimi, quia procedunt de noua erectione, per quam in aliquem locum recipitur de nouo aliqua Religio, vt constet ea ratione finali, quæ est, ne vna Religio inferat cæteris præiudicium in ordine ad sustentationem, dum de nouo recipitur, & proinde iniungitur Ordinarijs, vt examinent, an simul cum cæteris commodè sustentari possit; Hæc autem ratio finalis non potest accommodari mutationi Conuentus, intra eundem locum, aut Ciuitatem, quia iam illi Religiosi sustentabantur

tur

tur simul cum cæteris, nec necessaria sunt noua alimenta, cum non introducantur de nouo. De Franch. p. prima num. 406.

12. Quod Fratres Minores Stricteris Observantiæ Prouinciæ Principatus non erigant, nec assumant Conuentum in Ciuitate Neapolis, cautum fuit à S. Congregatione Episcoporum, & Regularium die 14. Martij 1617. Deinde firmatum ab Urbano Octauo per suum Breue incip. Christi Saluatoris, &c. 1638. anno sexto decimo. In Regest. fol. 68. & 70.

13. Quoad Visitationem Ordinarij, quia nonnulli Episcopi virtute Decreti Innocentij Papæ Decimi, vt in paruis, &c. visitare nitebantur Conuentus Fratrum Capuccinorum, & aliorum Regularium, in quibus actualiter non morabantur plures, quàm sex Religiosi, quamuis in illis essent collocati maiori numero. Ad instantiam Procuratoris Generalis eorundem Fratrum Capuccinorum.

Sacra Congregatio super statu Regularium, censuit, Conuentus numquam suppressos, in quibus actu degunt de familia plures, quam sex Religiosi, minimè comprehendi in Decreto sanctæ memor. Innocentij Decimi, quod incipit. Vt in paruis, ac proinde locorum Ordinarios nequaquam posse in vim dicti Decreti: in huiusmodi Conuentibus, aut illorum personis vllam sibi iurisdictionem vindicare. Datunt Romæ die 29. Nouembris 1657. in Regest. fol. 325.

D E C R E T V M S . D . N .

INNOCENTII PAPAE X.

Super subiectione nonnullorum Conuentuum iurisdictioni Ordinarij loci tamquam Sedis Apostolica delegat .

14 **V**T in paruis Regularium Virorum Conuentibus á Sanctissimo Domino Nostro Innocentio Papa X. in Constitutione , quæ incipit , Instaurandæ , primum suppressis , ac deinde ad ipsius Constitutionis limites ob rationabiles causas in primum statum regularem restitutis , & ipsis Religionibus denuò concessis , piè , & religiosè viuatur , ac regularia Instituta , quo exactius fieri potest obseruentur : Sanctitas Sua , ex sententia Sacræ Congregationis super statu Regularium omnes , & singulos Conuentus huiusmodi sic , vt præfertur , restitutos , & concessos in litteris ab eadem Sacra Congregatione expediendis , nominatim exprimendos , ac personas tam regulares , quam sæculares in eis degentes visitationi , & correctioni , & omnimodæ iurisdictioni Ordinarij loci , tamquam super hoc á Sede Apostolica delegati , præsentis Decreti tenore plenè in omnibus subiecit , ac subiectos esse declarauit , donec ipsorum redditus eoque adaucti fuerint , vt in eis commodè sustentari valeant , & cum effectu sustententur duodecim Religiosi ad Apostolicorum Decretorum præscriptum , idque

que eidem Sacræ Congregationi legitime constiterit, & eius Decreto in singulis contingentibus casibus declaratum fuerit, & non aliter.

Interea verò voluit Sanctitas Sua, vt in eorum singulis ali debeant, & re ipsa alantur sex saltem religiosi probatæ vitæ, ex quibus quatuor ad minus sint Sacerdotes maturæ ætatis: alioquin gratia restitutionis, & concessionis huiusmodi nulla sit, & inualida, & Ordinarij locorum in illis exequi possint, ac debeant ea omnia, quæ in alijs Conuentibus itidem suppressis per eandem Constitutionem demandantur, perinde ac si gratia prædictæ restitutionis, & concessionis non emanasset.

Insuper, quia multi sunt Conuentus, in quibus, & si præfixus fuit numerus Religiosorum, sufficiens ad obseruantiam regularis disciplinæ, & idcirco in suppressione antedicta non fuerint comprehensi; Nihilominus siue ob reddituum diminutionem, siue ob Superiorum incuriam, vel malam administrationem, siue ob carentiam Religiosorum, aut aeris intemperiem, vel quamcumque aliam ob causam, prædictus numerus cum effectu in eis non alitur, cum graui detrimento regularis obseruantie. Sanctitas Sua intendens huic malo remedium adhibere, omnes, & singulos eiusmodi Conuentus, vt præfertur, non suppressos, cuiuscumque sint Ordinis tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Congregationis, & Instituti, etiam Societatis IESV, aut Gratiæ, seu membra alterius Monasterij, existentes intra fines Italiae, & Insularum adiacentium,

tium, in quibus nunc non aluntur saltem sex Religiosi itidem probatæ vitæ, quorum ad minus quatuor, vt supra sint Sacerdotes maturæ ætatis, eidem visitationi, correctioni, & omnimodæ iurisdictioni Ordinarij loci similiter, vt Sedis Apostolicæ delegati plenè in omnibus præsentis pariter Decreti vigore subiectos esse statuit, & declarauit.

Cæterum quoad Conuentus cum pauciori numero, quam duodecim Religiosorum, erectos post diem 21. Iunii 1625. & illorum subiectionem loci Ordinario, Sanctitas Sua voluit in suo robore permanere Decretum san. mem. Urbani Octauij iussu editum, cui per præmissa aliquatenus derogare non intendit.

Et prædicta omnia, & singula in præsentis Decreto statuta, & ordinata voluit plenarium sortiri effectum, & executioni mandari non obstantibus omnibus, & singulis, quæ in antedicta Cōstitutione voluit non ob stare, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ die 10. Februarij 1654.

B. Card. Spada.

Loco † sigilli.

Prosper Fagnanus Sac.
Congreg. Secr.

Decla.

*Declarationes Decreti san. mem. INNOCENTII
Papa X. super subiectione nonnullorum Conuen-
tuum iurisdictioni Ordinarij loci à Sac. Con-
gregatione super statu Regularium edita , at-
que à Sanctissimo D. N. ALEXANDRO Papa
VII. approbata .*

15 **P**Osito Decreto fel. record. Innocentij Pa-
pæ Decimi super subiectione nonnullo-
Conuentuum correctioni , visitationi , & omni-
modæ iurisdictioni Ordinarij loci , tamquam Se-
dis Apostolicæ Delegati , contingit dubitari de in-
frascriptis ,

1. An Episcopus in Conuentibus suæ iurisdic-
tioni subiectis , possit Abbates , Priores , Guar-
dianos , & alios Superiores locales deputare , &
familiam constituere .

2. An possit Episcopus à prædictis Conuen-
tibus Religiosos amouere .

3. An Regulares eorundem Conuentuum
compelli possint ab Episcopo ad exhibendos li-
bros introitus , & exitus , & reddendas rationes
administrationis ,

4. An Episcopus in eisdem Conuentibus se
ingerere possit in his , quæ regularem discipli-
nam concernunt .

5. An Ecclesiæ dictorum Conuentuum , &
Capellæ Granciarum , in quibus degunt , Con-
uersi pro agrorum cultura , ab Episcopo visitari
possint ,

6. An ipsæ Granciæ , & Conuersi in eis degentes subsint visitationi Episcopi .

7. Quin in Ecclesijs , seu Cappellis Granciarum , in quibus nullus degit Conuersus , an similiter subsint Episcopi visitationi .

8. An liceat Episcopo visitare Conuentus , tam suppressos , & postea restitutos , quàm non suppressos ad effectum cognoscendi , an in illis re ipsa alantur sex Religiosi .

9. An Episcopus visitans huiusmodi Conuentus suæ iurisdictioni suppositos , aut personas in eis degentes , possit à visitatis procuracionem exigere in victualibus , vel in pecunia .

10. An iurisdictiono Ordinarijs locorum tamquam Sedis Apostolicæ Delegatis attributa in supradicto Decreto , competat Vicarijs Generalibus Episcoporum , necnon Abbatibus , & alijs inferioribus Prælatiis proprium Territorium , ac iurisdictionem quasi Episcopalem habentibus .

11. An Prouinciales , & alij Superiores regulares possint eiusmodi Conuentus iurisdictioni Ordinarij subiectos , & Religiosos in illis degentes visitare , corrigere , & punire , omnemque iurisdictionem in eos exercere sicut poterat ante dictum Decretum .

12. Si Superior Regularis in causa præuenit contra subditum degentem in aliquo ex eisdem Conuentibus , Ordinario subiectis fabricando processum , vel eum carceri mancipando , an Episcopus possit huiusmodi causam reassumere , ac Superiori inhibere .

13. Si è conuerso Episcopus præuenit in
causa

causa contra Religiosum in tali Conuentu commorantem, an Superiori regulari in eo casu liceat illum amouere, & in alio Conuentu collocare, & si de facto collocauerit, an nihilominus Episcopus possit causam proseguire, ac Religiosum sic amotum reuocare ad primum Conuentum.

14. Si Prouincialis, vel Superior localis voluerit aliquem ex Fratribus à tali Conuentu remouere, an Episcopus prohibere possit.

15. Si à Conuentu primum suppresso, ac deinde Religioni restituto absint ex aliqua rationabili causa, & ad breue tempus vnus, vel plures ex numero sex Religiosorum ibi degentium, an gratia restitutionis sit nulla, & Conuentus remaneat suppressus, vt prius.

16. Quid si à Conuentu non suppresso similiter ex causa rationabili, & ad modicum tempus absit aliquis à sex Religiosis ibi existentibus, an durante tali absentia, Conuentus subiaceat iurisdictioni Ordinarij.

17. An Religioso illo redeunte, vel alijs impleto numero sex Religiosorum, Conuentus recuperet pristinam exemptionem.

18. Si gratia restitutionis, Conuentus suppressus reddatur nulla ex eo, quod in illo, ad formam Decreti cum effectu non alantur sex Religiosi, & postea contingat, vt eiusmodi numerus impleatur, an gratia restitutionis Conuentus reuiuiscat.

19. Ad hoc, vt gratia restitutionis sit nulla, & Conuentus denuò remaneat suppressus propterea, quod in eo non sustententur sex Religiosi,

si; an debeat præcedere declaratoria Episcopi super facto, præuia causæ cognitione .

20. An ab huiusmodi declaratoria liceat Regularibus ad Sedem Apostolicam appellare ad effectum , tam deuolutiuum , quàm suspensiuum .

21. Cum ex Decreti præscripto, quatuor Sacerdotes in his Conuentibus degentes debeant esse maturæ ætatis , quænam dicatur ad hunc effectum ætas matura .

Sacra Congregatio super statu Regularium ad singula dubia superius proposita hunc in modum respondit . videlicet .

AD 1. Non posse .
Ad 2. Posse ex rationabili causa , communito tamen prius Superiore Regulari , ad quem pertinet , vt eosdem Religiosos assignet in alijs Conuentibus .

Ad 3. Posse compelli .

Ad 4. Posse .

Ad 5. Posse .

Ad 6. Subesse .

Ad 7. Itidem subesse .

Ad 8. Minime licere antequam aliunde constet de fundamento intentionis Episcopi in deficiencia numeri constituto .

Ad 9. Expedire , vt Sanctissimus Dominus noster decernat , & declaret non licere Episcopo tales Conuentus visitanti quicquam accipere procurationis nomine ,

Ad

Ad 10. Competere.

Ad 11. Posse sicut prius, non tamen priuatiuè ad Episcopum.

Ad 12. Non posse, nisi ex iusta causa, veluti cum videt Superiorem ex odio, vel amore, cupiditate, vel metu, aut ex nimia seueritate, vel indulgentiâ quid durius, aut remissius constituere, quam causa deposcit, in quo ipsius Episcopi conscientia oneratur.

Ad 13. Non licere Superiori Regulari Religiosum ab Episcopo inquisitum à loco amouere, & si amotus fuerit, posse Episcopum causam prosequi, & illum quibuscumque remedijs reuocare, etiam inuocato auxilio Ordinarij, & brachio seculari, si opus fuerit, cuiuscumque loci, in quo Religiosus reperiatur.

Ad 14. Non posse.

Ad 15. Gratiam ob id non esse nullam, cessante omni fraude, nec Conuentum remanere suppressum.

Ad 16. Subiacere durante absentia.

Ad 17. Recuperare.

Ad 18. Non reuiuiscere.

Ad 19. Debere ita præcedere, nec ante declarationem licere Episcopo Conuentus possessionem apprehendere, aut Religiosos inde expellere.

Ad 20. Licere ad effectum deuolutiuum tantum, non autem suspensiuum.

Ad 21. Ætatem maturam dici ad hunc effectum completo anno quadragesimo.

Declarationes suprascriptas Sanctissimus Dominus Noster ad se relatas approbavit, & ab omnibus,

nibus, ad quos pertinet obseruari præcepit , contrarijs quibuscumque non obstantibus . Datum Romæ die 27. Iulij 1655.

B. Card. Spada .

Loco † sigilli .

Prosper Fagnanus Sac. Congr. Secr.

Quæritur . An Episcopus visitans paruos Conuentus sibi suppositos , possit à visitatis aliquid exigere in pecunia? Negatiuè responderetur, prout cautum fuit sequenti Decreto , videlicet .

16 **C** Vm Sacra Congregatio super statu Regularium aliàs consulta ; An Episcopus visitans paruos Conuentus suæ iurisdictioni suppositos, aut personas in eis degentes ad præscriptum Decreti san. mem. Innocentij X. quod incipit, Vt in paruis &c. possit à visitatis procurationem exigere in victualibus , vel in pecunia , duxerit expedire, vt Sanctissimus D. N. decernat , & declaret non licere Episcopo tales Conuentus visitanti quicquam accipere procurationis nomine ; Santitas Sua Congregationis sententia audita , eam expressè approbavit , noluitque licere Episcopis , huiusmodi Conuentus visitantibus aliquid accipere procurationis nomine , seu in pecunia, seu in victualibus , & ità obseruari præcipit ; Non obstantibus Constitutionibus , & ordinationibus Apostolicis, etiam in corpore Iuris clausis , cæterisque contrarijs quibuscumque . Dat. Romæ die 25. Iunij 1665.

Marcus Antonius Card. Franciottus .

Loco † sigilli .

Prosper Fagnanus Secr.

Custos .

Custos .

S V M M A R I V M .

In Capitulis Prouincialibus Custodes , & Definidores nouiter electi , nullum ad inuicem habeant suffragium . num. 1.

In vacantia officij Custodis non fit subrogatio, sed eligendus est alter, & datur modus . num. 2.

Custos expleto officio , potest eligi in Prouincialem , aut Guardianum, non in Definitorum . num. 3.

Formula literarum , quas deferre tenentur ad Generalia Comitia . num. 4.

IN Capitulis Prouincialibus Custodes nouiter electi, & etiam confirmati, nullum habeant suffragium respectu Definitorum eligendorum in eodem Capitulo : sicut nec Definidores, si aliquem, vel aliquos in vno scrutinio, & reliquos in alio eligi quandoque contingat, in Const. Ordin. pag. 194. num. 2.

2 Si ex morte, aut renunciatione, vel ex alio impedimento officium Custodis vacauerit, eligatur alius per Patres Definitorij, & non nisi per suffragia secreta, iuxta Constit. Urbani Octauij, Religiosos viros, sed apud Reformatos, vnà cum Definitorio debet adesse Patres Prouinciæ, prout in eorum Statutis cap. 8. num. 42. In absentia autem Custodis nulla fiat in Definitorio subrogatio, vel substitutio, sicut pluries declaratum est; Ideo cautè legendus est Turanus, qui ob inaduer-

uertentiam, titul. de subrogatione adnumerauit Custodem inter Definidores.

3 Custos mox officio functus, immediatè eligi in Definitorum non potest, sub nullitate electionis, nisi duos integros annos Custodiat non compleuisset. Poterit tamen eligi in Prouincialem, aut Guardianum; non autem in Definitorum, nisi triennio integro vacauerit. In Constit. Ordinis pag. 195. num. 6.

4 Quoad patentes literas electionis Custodum, quas deferre tenentur, à Patribus Definitorij ob signatas, sigilloque maiori Prouinciæ munitas, ac in Capitulo generali Patribus legitimè congregatis exhibendas, non inutile duxi illarum exemplar in hoc Theatro pro illorum solatio apponere.

Nos infrascripti Minister Prouincialis, & Definidores Almæ Prouinciæ Romanæ in hoc Sancti Francisci Transyberim Conuentu, specialitèr ad hunc finem congregati, Reuerendissimo Patri nostro Generali, omnibusque alijs, ad quos spectat Patribus Generalis Capituli notum facimus, & attestamus, quatenus in nuperrimo nostro Prouinciali Capitulo R. P. F. N. de N. huius Prouinciæ Concionator Generalis, &c. per secreta suffragia canonicè electus fuit in Custodem Prouincialem huiusmodi Prouinciæ in omnibus electionibus & actionibus Generalis Capituli, nostrum, & omnium nemini suffragaturus, quem ut talem admitti volumus, & rogamus. Datum Romæ in præfato Conuentu, die &c.

Fr. N. Definitor affirmo ut supra.

Sub-

Subscribantur reliqui .

Fr.N. Minister Prouincialis.

Loco ꝑ sigilli .

Fr.N. Secretarius de mandato &c.

Reliqua vide in Constit.Ordinis .

Declaratio .

S V M M A R I V M .

*Super 14. controuersias inter Parochos , & Regulares .
num.1.*

*Declarationes S.Officij in dubijs suborientibus super De-
creto , licet alias sub Alex.VII.num.2.*

*Declarationes Concilij Tridentini , & Sacra Rit. Con-
greg.quando non probent,& afficiant.num.3. &c.*

INter varias declarationes, quæ prodierunt à
Sac.Congregatione Concilij Tridentini, il-
læ super 14.dubio positæ in controuersia contra
Regulares ab Archiepiscopo Bononien. faciunt
ad rem nostram, videlicet .

Bononien.

ICurati della Città, e Diocesi di Bologna
supplicano humilmente le Signorie VV. Illu-
strissime à fare loro gratia di determinare se li
Erati, che hanno Chiese non curate dentro le lo-
ro Parochie, possono fare gl'infrascritti Atti, per
prouedere alle controuersie, che nascono spesso
tra di loro .

1. An-

1. Annunciare le feste, e digiuni all'Altare nella celebratione della Messa?
2. Raccogliere l'offerte, e dare la Pace al popolo alla Messa?
3. Portar Piuiale, e Stola per la Parochia fuori della Chiesa, ò Claustro?
4. Quando sono chiamati alla sepoltura di qualche morto, se habbino d'andare alla casa del morto, ò trasferirsi alla Chiesa Parochiale, doue si raduna il Clero, ò pure aspettare in strada?
5. Celebrare la prima Messa nelle loro Chiese auanti quella del Curato?
6. Publicare frà la Messa gli ordini del Signor Cardinale Arciuescouo, i matrimonij, & altro, che occorra?
7. Predicare nelle loro Chiese l'Auuento, la Quaresima, e frà l'anno, quando si predica nella Chiesa Parochiale?
8. Portar fuori delle loro Chiese, ò Claustri Piuiale, ò Stola, quando fanno le Processioni del loro Ordine, ò del Cordone, ò della Cintura, ò del Rosario?
9. Riceuere nelle loro Chiese le donne alla purificatione doppo il parto?
10. Morendo Frati, come auuiene alle volte, & in particolare de' Canonici Lateranensi fuori del Monasterio in casa de' loro parenti, & hauendo i Curati amministrato loro i Santissimi Sacramenti, se possano i loro Superiori farli portare di notte alla loro Chiesa, senza dirne cosa alcuna al Curato, e senza darli le ragioni parochiali?
11. Quando muore alcun loro Superiore, ò

Mac-

Maestro,ò Theologo Collegiale in Conuento, se possono farlo portare per la Città , per diuerse Parochie, e per la piazza con musiche, e riti straordinarij, & metterli anche il Piuiale senza interuento del Curato ?

12. Essendo publicato vn'ordine generale del Signor Cardinale Arciuescouo , che niuno lasci celebrar Messa a' Preti forastieri , senza prima vedere, che n'habbiano hauuta licenza da Sua Sig. Illustriss. ò dal suo Vicario Generale , se li Frati siano tenuti offeruarlo ?

13. Se possono raccorre grano, vua, legne, e simili altre cose , prima che il Curato habbia raccolte le sue primitie.

14. Se possano benedire le case nella Diocesi la Sertimana santa, essendo questo officio del Curato, come si legge nel Rituale Romano ?

*Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini
Interpretum ad singula Capita superius pro-
posita hunc in modum respondit ,
videlicet .*

AD 1. Regulares non prohiberi dies Festos , & ieiunia in suis Ecclesijs annunciare .

Ad 2. Respondit posse , dummodo à præambulationibus per Ecclesiam, ac similibus eleemosynarum extorsionibus abstineant .

Ad 3. Non posse .

Ad 4. Debere ad Parochialem Ecclesiam accedere , vbi Clerus congregari consuevit .

Ad 5. Prohiberi non posse, quominus Missa in Eccle-

Ecclesia Regularium celebretur ante Missam Parochialis Ecclesiæ .

Ad 6. Non posse publicari matrimonia .

Ad 7. Posse, petita etiam benedictione ab Illustrissimo Archiepiscopo .

Ad 8. Nō licere Regularibus huiusmodi Processiones facere extra Ecclesias , & ambitum illarum .

Ad 9. Regulares non prohiberi in eorum Ecclesijs mulieres post partum ad Purificationem admittere .

Ad 10. Regulares extra Claustra decedentes, posse ad eorum Ecclesias deferri, etiam Patochis inconsultis .

Ad 11. Non posse ,

Ad 12. Non licere Regularibus in suis Ecclesijs ad celebrandum admittere Presbyteros seculares, contra prohibitionem Illustrissimi Archiepiscopi .

Ad 13. Non esse id prohibitum Regularibus ,

Ad 14. Non posse ,

Romæ 2. Iulij 1621.

Hor. Card. Lancellottus ,

Loco ꝛ sigilli ,

In Reg. Concilij Trid. fol. 155.

Declarationes, seu responsiones Congregationis S. Officii in dubijs suborrientibus super Decreto, licet alijs, sub Alexandro VII.

Feria quarta die 28. Februarij 1663,

2 **I**N Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis habita in
Con-

Conuentu Sanctæ Mariæ super Mineruam, coram Eminentissimis, & Reuerendissimis Dominis S.R.E. Cardinalibus, in tota Republica Christiana contra hæreticam prauitatem, Inquisitoribus Generalibus à Sancta Sede Apostolica specialitèr deputatis. Ad dubia infrascripta per Prouincialem Ordinis de Obseruantia Reformatorum Prouinciæ Sancti Nicolai, Reuerendissimi, & Eminentissimi Cardinales Inquisitores Generales mandarunt responderi, vt infra.

Primò. An dubijs suborientibus casibus, qui sapiant, necne hæresim, & successiue includantur sub obligatione denunciandi, ad formam præfatæ Constitutionis, & alterius Pauli V. liceat Religiosis, nulla à suis Superioribus petita venia, propria egredi Monasteria, capta ansa super eis consulendi Sacræ Inquisitionis Ministros?

Ad primum negatiue.

Secundo. Cuinam Inquisitori, siue Ordinario (in casu exigentiæ) facienda sit denunciatio? An v. g. alicui ex circum adiacentibus, ad electionem denunciantis, vel potius illi solū priuatiue quoad alios, sub cuius iurisdictione situm est Monasterium, Religiosi, vt de hæresi suspecti denunciandi.

Ad secundum. Denunciationem fieri debere Inquisitori, vel Ordinario loci, vbi ipse denunciaturus degit, si tamen is habet iurisdictionem S. Officij, sin minus, vicinioris.

Tertio. Vtrum denunciator semel ab vno Inquisitore, veluti calumniosus, aut de impertinenti reiectus, à Superioribus, nulla impartita venia, possit,

possit, vel teneatur eundem casum ad alios proferre S. Officij Ministros ?

Ad tertium non teneri, sed quiescat .

Quarto . An Religiosus in casu denunciandi, teneatur recta via petere Inquisitorem , denunciatione peracta, itidem recto tramite debeat redire ad Monasterium , ex quo egressus fuit , adeo ut vagè hùc , illucque itans plusquam necessario ad tale quid implendum , terens tempus , & extra proprium Monasterium , absque necessitate noctes, diesque ducens , sui Superioris saluari subiaceat correctioni .

Ad quartum. Denunciatorem teneri recto ire, & redire , quod si privilegio abutatur , vagando extrà casum necessitatis, Superior (consulto prius Inquisitore , vel Ordinario) possit illum corrigere iuxta Constitutiones sui Ordinis .

Quinto , Vtrum illi Religioso , qui nulla impetrata venia , causa denunciandi, exiit à Monasterio , hac capta occasione , liceat extranea , & ad denunciationem penitus impertinentia peragere negotia , res pertractare , & absque cœnobio, absque venia, vagè moram habere; & an tali casu liceat Superiori cum salubritè in Domino corrìpere ?

Ad quintum, ut in precedenti quarto .

Sexto . Qui semel , vel iterum validè quemquam denunciavit ; An pro suis criminibus , culpis commissis , vel alijs quibuscumque contra Regulas Ordinis parratis, valeat à suis Superioribus puniri , & iuxta Religionis Constitutiones pœnis affici , deque Conventu ad Conventum ,
pro

pro eorum arbitratu , & provt in Domino salubrius conducere videbitur transferre .

Ad sextum . Non remoucant denunciante de locis, vbi degunt, inconsulta Sacra Congreg. In reliquis autem quæstis, & casibus obseruentur Regulæ iuris. In Regesto fol. 75.

3 Declarationes Concilij Tridentini non probant in foro contentioso, nisi afferantur authenticæ cum sigillo, & subscriptionibus Officialium eiusdem Congregationis. In Regesto huius Congreg. fol. 124.

4 Declaratio, quod nulla fides adhibeatur Decretis Sac. Rituum Congregationis, nisi illis, quæ in authentica forma sunt subscripta, & sigillata. In Regest. huius Congr. fol. 78.

Decreta .

S V M M A R I V M .

Regulares tenentur obseruare Decreta pro reformatione Regularium Clementis Octau. num. 1.

Superiores Religionum tenentur curare, vt temporibus statutis publicè legantur infrascripta Decreta num. 2.

Demum legitur decretum super erectione studiorum linguarum . num. 3.

1 **T**enentur Mendicantes obseruare Decreta generalia pro Reformatione Regularium Clemen. VIII. innouata ab Urbano VII. in Decretis de Eiectis, & Apostatis, Decreta vero eiusdem

dem Clementis VIII. pro Institutione Nouitiorum, non obligant ad mortale, nisi in materia graui . Lezan.tom.1.c.24.num.43.

2 Superiores Religionum sub pœna priuationis officij, vocisque actiuæ, & passiuæ ipso facto incurrenda, teneantur curare, vt infrascripta Decreta publicè legantur, temporibus statutis in ipsis Decretis, videlicet .

Mense Ianuarij .

Leguntur Constitutiones Clementis, & Urbani Octaui de Largitione munerum .

Feria sexta post Octauam Corporis Christi, & feria secunda post primam Dominicam Aduent.quotannis.

Leguntur Decreta de Celebratione Missarũ . De Regularibus Eiectis, & Apostatis . De Regularium Reformatione . De receptione, professione, & institutione Nouitiorum .

Feria sexta post Octauam Assumptionis, & Kalendis Martij, quotannis .

Leguntur Decreta ad Sanctum Officium pertinentia .

In quolibet Generali, vel Provinciali Capitulo, Capitulari Dieta, seu Congregatione .

Legitur Decretum Sancti Officij, Sanctiss. D. Noster, &c. sub Urbano VII. de Obseruantia
De .

Decretorum ad Sanctum Officium pertinent.

Item legitur Decretum : Cum non sine graui animi molestia, &c. cuius loco, ex Indulto facto à Congregatione Sancti Officii 1647. legebatur Decretum, Cæli, & Terræ Creator, &c. sed anno 1657. ob inobseruantiam præfati Decreti : Cum non sine, &c. fuit denuò inuocatum, & publicatum contra eosdem Fratres de Familia, & Reformatos, dantes operam rebus illicitis, & amplius non legitur dictum Sixti Quinti, Decretum Cæli, & terræ.

Et quotannis dictum Decretum : Cum non sine, &c. legi debet in Visitatione Ministri Prouincialis, ac bis in anno quando leguntur Decreta ad Sanctum Officium spectantia, mensibus Martij, & Augusti, prout supra v. Congregatio Sancti Officii, fol. 190.

Circa prerogationem legendi præfata Decreta respectuò. Vide v. Congregatio S. Officii num. 4. & Congr. Regul. num. 3.

3. Demum legitur Decretum super erectione studiorum linguarum Sac. Congregationis de Propaganda Fide, quod quamuis non videatur amplius legendum, cum iam prouisum fuerit de huiusmodi studiis, nihilominus cum sit obligatorium, & non sit impressum in Libello Decretorum, data opera apposui sub hoc tit. pro commoditate eligentium, videlicet.

Decretum super erectione Studiorum.

Quoniam à Concilij Viennensi (quod habetur Clementina prima de magistris) celebratione, vsque ad præsens experientia

comprobavit, Regulares, etiamſi multoties fuerint commoniti, linguarum ſtudia, aut non inſtituiſſe, ſicut illis præceptum fuerat, aut inſtituta deſeruiſſe, & nouiſſimè hoc idem compertum eſt, ex ijs, quæ poſt Conſtit. ſel. rec. Pauli Papæ V. & Sacræ Congregationis de Propaganda Fide Decreta contingere.

Eadem Sacra Congregatio dolens, opus ad animarum ſalutem neceſſarium, tam facile negligi ab ijs, qui ad illam procurandam, præcipuè à Sanctis Regularium Ordinum Fundatoribus à primæua eorum inſtitutione mancipati ſunt; Cupiensque Concilium, Conſtitutionem, & Decreta præfata, omninò executioni demandari, vt Euāgelicos Operarios linguis inſtitutos habeat, quos cum neceſſe fuerit, ad meſſem Domini ampliſſimam, Dei verbum ſitientem mittere poſſit. Præſenti Decreto de ſpeciali S. S. D. N. Urbani Octauī mandato, iterum Regularium, & cuiuſvis Inſtituti, Societatum, & Congregationum Generalibus, alijsque eorum Superioribus præcipit, vt linguarum, videlicet, Hebraicæ, Græcæ literalis, & communis, Latinæque, ac Arabicæ, Chaldaicæ, & Illiricæ ſtudia, iuxta Concilij Conſtitutiones, & Decretorum præfatorum præſcriptum, omninò inſtituant, inſtitutaque conſeruent, & vbi fieri poteſt, ampliora efficiant, alioquin ſi poſt trium menſium ſpatium in Italia, vel poſt ſex meſes in alijs Europæ Prouincijs, in Monafterijs, & Conuentibus Almæ Urbis, & earum Ciuitatum, quibus celebriora Gymnaſia, ſcū Vniuerſitates conſtituta ſunt, vt Bononiæ, Patauī, Pariſijs, Toloſæ,

sz, Valentiz, Viennæ, Ingolstadij, Salamanchæ,
& Compluti; & denique in ijs, in quibus generalia, & insigniora Regularium studia erecta sunt, mandatum hoc non impleuerint, in eiusque observatione non perseverauerint, si Generales fuerint, eo ipso suspensionem à Diuinis, Sedi Apostolicæ reservatam, incurrant; Et si per tantundem temporis ab exequendo hoc mandato destiterint, ipso iure, & facto, etiam ab officio privati existant, & interim officium ipsum à Procuratoribus Generalibus, ad Summi Pontificis, ac eiusdem Sedis Apostolicæ beneplacitum administretur.

Si verò Generalibus inferiores Prælati in exequendo hoc mandato negligentes, vt supra, fuerint; primò suspensionem à Diuinis, vt præfertur, reservatam, deindè poenam inhabilitatis ad maiores Religionis gradus, & dignitates eo ipso incurrant, à qua inhabilitate nonnisi per Sedem Apostolicam absolui possint.

Verùm quia non satis est Superiores Regularium suum in hac re præstare officium, si qui linguis studere debent, opus hoc verè pium detraherent, & negligenter; Eadem Sacra Congregatio de eiusdem Sanctissimi speciali mandato præcipit, ne elapso biennio, de quo infra, Regulares ad Magisteria, vel alios gradus suarum Religionum, scû vbi non sunt Magisteria, & gradus, ad dignitates à Superioribus eorum admittantur, nisi cû Theologiæ per biennium, & vni saltem ex præfatis linguis operam dederint, eamque sufficienter caluerint, super qua à persona per Congregationem

deputanda examinari debeant, priusquam ad ea, eos, casue assumantur. Quod si contra præsentis Decreti dispositionem ad Magisteria, seu gradus, & dignitates præfatas admissi fuerint, Magisteriorum, seu graduum, vel dignitatum præfatarum, collatio nulla sit, & Superiores, qui transgressi fuerint, passiva voce sint perpetuò privati.

Quoniam autem multi præmio magis ad virtutes incitantur, quàm pœnis, eadem Sacra Congregatio mandavit, eos, quos præter Theologiam, vni etiam ex dictis linguis per biennium operam dedisse, sufficienterque callere experimento, ut supra factò, constiterit, ad Magisteria, seu alios gradus suarum Religionum, ad quamlibet ipsorum petitionem, statim, nisi aliud obstat, promoueri, & in electionibus ad officia, & dignitates Regulares, cæteris paribus iuxta dictam Pauli Quinti Constitutionem, alijs omninò præferri debeant, alioquin electio aliter facta irritetur. Cæterum, ne Decretum hoc vetustas vnquam infringat, aut obliuio aboleat, eiusque ignorantiam quisquam prætereundum possit; Eadem Sacra Congregatio de eiusdem Sanctissimi similiter mandato, præcipit, ut in singulis Capitulis Generalibus, & Prouincialibus, quæ in posterum conuocabuntur, illud semper legatur, & super eius obseruatione à Generalibus, & Prouincialibus, ante soluta Capitula, iuretur, sub pœna priuationis vocis actiue, & passivæ, si alterutrum horum omittatur, ipso facto incurrenda, non obstantibus quibuscumque. Romæ 16. Octobris ann. 1623. ex Peyrin. tom. 2. fol. 319. & in Regest. Congr. de Propag. fide fol. 7.

Defi-

Definitor Generalis .

S V M M A R I V M .

Definitorum Generalium qualitates , &c. num.1.

Definitor Generalis habet ius suffragandi in omnibus functionibus suæ Prouinciæ.num.2.

Quam vocem habeant in electione Patrum Definitorij. num.3.

AD huiusmodi Definitoriatus officium nemo promoueri possit, nisi trigessimū quintum ætatis annum , & Religionis vigesimum ex-
cesserit, & Minister Prouincialis sit, vel extiterit ,
aut in prædicationis munere , aut Sacræ Theolo-
giæ lectura sexennio antea præclare se gesserit, &
integritate vitæ, & morum grauitate commenda-
tus sit. In Constit. Ord. cap. 8. §. 26. pag. 178. num. 7.

2 Definitor Generalis actualis habet ius suf-
fragandi in omnibus functionibus diffinitoriali-
bus suæ Prouinciæ, ac Capituli, & Congregatio-
nis Generalis . Ibid. num. 10.

3 Definitor Generalis Actualis in electione
Ministri Prouincialis habet vocem actiuam, &
passiuam, si cætera concurrant. In electione vero
Custodis, & Definitoris Prouinciæ, actiuam dum-
taxat . Ibid. num. 20.

Reliqua vide v. Subrogatio , quoad Definito-
res Generales .

Definitor Prouincialis.

S V M M A R I V M .

Definitorum Prouincialium qualitates.num.1.

Definitores tantum quatuor eligi possunt.num.2.

In electionibus si aliquis renuerit conuenire, officio priuetur.num.3.

Definitor tenetur detegere Prasidi defectus publicos eligendorum.num.4.

Tenetur subscribere sententia maioris partis Definitorum.num.5.

Expleto officio, concurrere potest ad Custodiatum, & Prouincialatum.num.6.

Si Definitor potest electionibus conuenire, & tamen recusat, non est facienda subrogatio.num.7.

Imò renuens i gredi Definitorium, est priuandus officio.num.8.

Si fuerit malè electus, non est subrogandus alter.num.9.

Duo esse non possint ex eadem cognatione.num.10.

Superior Generalis non potest dispensare in requisitis ad Definitorem.num.11.

I N Definitoriatus officium promoueri nemo possit, nisi trigessimum annum ætatis (inter Reformatos verò 15.cap.8. num. 40.) & decimumquintum Religionis excesserit; & in Prædicationis, aut lecturæ munere per annos saltem quatuor laudabiliter versatus, aut Nouitiorum Magister, aut à Secretis Ministri Prouincialis, vel Guardianus triennio laudabiliter extiterit, & mo-

& morum grauitate, vitæque integritate ornatus sit, aliter electiones nullæ sint. In Constit. Ord. cap.8. pag.199.num.1.

2 Definitores tantum quatuor in quolibet Capitulo Prouinciali eligi possunt, quicum Ministro, Custode, & Patribus, quibus de iure competit, ad Guardianorum electionem, & aliorum Officialium institutionem in Capitulo vocari debent. Ibid. pag.197.num.1.

3 Si verò eorundem Definitorum aliquis legitimè non impeditus, conuenire renuit, officio priuetur. Ibidem num. 21. Præmitti debet trina monitio.

4 Tenetur detegere Præsidi, seu Generali defectus publicos eorum, qui ad dignitates, & officia Ordinis proponuntur, ne admittantur indigni; Imò etiam defectus occultos, non emendatos. Lezana tom.2.cap.13.n.21.

5 Licet non teneatur subscribere, nisi propriæ sententiæ; quando tamen maior pars Definitorum aliquid decreuit potest & ipse, imò debet subscribere, etiam inter Reformatos. In Constit. Ord. cap.8. pag.199.n.10.

6 Definitor in Capitulo, quo explet Definitorium, eligi potest in Custodem, absque vlla vacatione, aut in Prouincialem Ministrum, aut Guardianum, quia nulla adest prohibitio, Tolet. 1052.

7. Definitor præsens, & nolens conuenire in Definitorio, sub aliquo prætextu, tunc non debet fieri subrogatio alterius Patris, ex declaratione Sacræ Congregationis, prout sequitur; Imò deuenire

Mediolanen.

Eminentissimi , e Reuerendissimi
Signori .

IL Ministro Prouinciale de' Minori Osservanti Riformati di Milano , desiderando, che l'elezioni de' Superiori , nella sua Religione, si faccino sempre in conformità delle proprie Constitutioni , e de' Decreti di questa Sacra Congregatione, supplica humilmente l'EE.VV. à degnarsi dichiarare , se ne' casi, che alcuni Definitori presenti , ancorche intimati à concorrere all'elezioni, ricusino d'interuenirui, si debbano all'hora in lor vece istituire degli altri Padri della Prouincia , conforme le Constitutioni Riformate ordinano (cap.8.num.51.) che si facci quando manca alcuno de' Definitori, che non si possi hauere per lo spatio di trè giorni .

Che il tutto &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium , negocijs , & consultationibus Episcoporum, & Regulariũ præposita, audito Commissario Generali Ordinis , & referente Eminentissimo Franciotto , censuit, casum propositum non comprehendì sub dispositione cap. 8. nu.51. Constitutionum , quoad prætensam subrogationem . Romæ 6. Augusti 1655.

M. Cardinalis Ginettus .

I.oco † Sigilli .

H. Archiep. Patrac. Secret.

8. Reno.

8. Renouatur Statutum, quod si Definitor nō legitimè impeditus, & vocatus reuenerit ingredi Diffinitorium; suo priuatur officio. Rom. 1664.

9. Si contingat, quod post Capitulum Prouinciale recognoscatur aliquem Definitorē fuisse nullitè, vel inualidè electum, deponatur ab officio, & declarat Capitulum Generale, quod in tali casu non fiat subrogatio, sed noua electio Definitoris per Diffinitoriū Prouinciale. Rom. 1664.

10. Ex eadem autem cognatione Definitores duo esse non possint, nisi & probitate vitæ, & doctrinæ præstantia ita excellant, vt meritò cum eis Generalis iudicio dispensandum esse videatur. Vallisolet. 1593. Duo fratres germani in Prouincialatu immediatè sibi succedere, aut simul in Definitores duo ex eadem agnatione eligi minimè possint, vt aliàs statutum est. Rom. 1639. Et eo minus poterit ex eadē cognatione eligi Prouincialis, vel Definitor, vel Custos, & Definitor: Hęc autem prohibitio post quartum gradum durare non debet, posset tamen arctius limitari; Nōmine autem cognationis hīc non veniunt tantū illi, qui per fœminas coniunguntur, sed etiā qui per masculos, sic etiam includuntur ascendentes, & descendentes in recta, & transuersali linea, vt Pater, Filius, Nepos, &c. Frater, Auunculus, Consobrinus &c. non autem affines. Sanctior. in Comment. statut. cap. 8. statut. 37. qu. 8.

An decedente vno ex quatuor Definitoribus, possit subrogari aliquis Pater, cui competit de iure, quamuis sic ex eadem cognatione vnus ex tribus Definitoribus. Respon. quod quāuis sub-

subrogatio non sit electio, nihilominus quia finis legis est amputare perpetuitatem officiorum à Fratribus eiusdem cognationis, in hoc casu cōsulendum erit Superiori Generali, cui præfatum statutum Vallisolet. committit ius dispensandi, vel includendi, aut excludendi; aliter inconsulto Superiore Generali, non debet admitti huiusmodi subrogatio. An verò interesse possint simul Diffinitorijs? Sac. Congreg. Episcoporum, & Regul. Declarauit non posse, prout Ver. Diffinitoriū. Si ergo duo ex eadem cognatione non possunt ingredi simul Diffinitoria, cupio scire ad quid inseruiet huiusmodi subrogatio?

11. Sed oritur alia difficultas, An Superior Generalis de Observantia possit dispensare super ætate, & aliis requisitis in Defnitorem? Resp. quòd quamuis videatur habere hanc facultatem, & pluries dispensauerit, cum statutum non habeat clausulam irritantem, nihilominus Sacra Congregatio declarauit non posse, prout insequentibus.

Eminentissimi, & Reuerendissimi
Domini.

FRATER Paulus à Mercato Ordinis Minorum Strictioris Observantiæ Prouinciæ Reformatæ Sancti Angeli, aliàs suæ Prouinciæ Defnitor electus fuit; ac in Constit. Generalibus Ordinis cauetur, ne quis ad Diffinitoriatum munus assumatur, nisi Lector, aut Concionator, aut saltem bis Guardianatus officio functus sit, secus electiones sint nullæ, & inualidæ. Orator verò nec Lector, nec Concionator existit, & semel tantum Guar-

Guardianatus officium exercuit; Et licet Superior Generalis, qui Capitulo præerat, dispensando permisit, vt dictus Orator Definitor eligeretur, etiamsi prædictæ conditiones illi deerant. Modò controuertitur, an dicta Dispenfatio valida fuerit? Ideò Orator pro suæ conscientie quiete, & ne ab aliquo moleſtetur, ad L. E. VV. recurrit, humiliter supplicando, vt si in dicta electione aliquis defectus ob præmissa interfuit, dignentur dispensare, & redeintegrare.

Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, audito Commissario Generali, ac visis Constitutionibus Ordinis, reque mature perpenſa, censuit, electionem Fratris Pauli à Mercato in Diffinitorem Prouinciæ Sancti Angeli, ex defectu conditionum ab iisdem requisitarum fuisse, & esse nullam, nec per Vicarium Generalem potuisse in his dispensari, ac proinde in eius locum, alium ad præscriptum earundem Constitutionum esse subrogandum, prout præſenti Decreto subrogari mandat; supradictorum executionem eidem Commissario Generali iniungit. Contrarijs non obstantibus. Datum Romæ hac die 14. Iunii 1652.

M. Cardinalis Ginettus:

Loco † Sigilli.

M. Albericius Secret.

In Regeſto Curie pag. 317. & 318.

Hoc denuò decifum fuit ab eadem Sac. Congregatione die 3. menſis Octobris eiufdem anni 1652. in electione Custodis, & vnus Definito-

ris

ris Prouinciæ Reformatæ Romanæ, ob defectum ætatis præscriptæ in Constitutionibus Ordinis, & Reformatorum, & sic obseruandum est .

Reliqua, vide verb. Subrogatio, quoad Definitorios Prouinciales .

Definitorium .

S V M M A R I V M .

Duo ex eadem cognatione Definitorijs simul interesse non possint . num.1.

1. **I**N Constitutionibus Generalibus Ordinis, tit. de Definitoribus cap.8. pag. 119. nu.15. prouisum fuit, quod duo ex eadem cognatione Definitorijs simul interesse non possint, quæ determinatio cum controuerteretur inter aliquos Fratres, Sac. Congreg. prouidit, prout sequitur, videlicet :

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita. Attentis narratis, atque auditis Partibus, Eminentiss. Vidone referente, re maturè considerata, censuit, & decreuit, non licuisse, nec licere, sub quocumque titulo, pretextu, scû colore duos fratres germanos in Definitorium ingredi, & si modò in aliquibus Prouincijs ingrediuntur, vnum omnino excludi mandauit : Defectus verò si qui forsitan, ob tale ingressum vsque modo intercesserint
supple-

suppleuit, prout præsentium vigore decernit,
mandat, & respectiue supplet: Contrarijs quibus-
cumque non obstantibus. Rom. 20. Ianuar. 1662.

M. Card. Ginnettus.

Loco † Sigilli.

Emil. Episc. Camerinen. Secret.

In Registro fol. 356.

Discreti.

S V M M A R I V M.

*Discreti perpetui Ordinis sunt Generales, & Commissarij
Generales, & quare. num. 1.*

*Vocales, seu Discreti à Conuentibus mittendi ad Capitu-
la Prouincialia, non sunt amplius eligendi, adest De-
cretum, & Breue Apostolicum. num. 2.*

1. **D**iscreti perpetui Ordinis sunt Generales,
& Commissarij Generales officio functi,
quæ præminetia non est ambitionis fomentum,
sed habitæ dignitatis insigne, quod licet ab omni-
bus alijs Prælatiſ ablatum sit per Clementem VIII.
Gregorium XV. & Urbanum VIII. Generalibus
tamen, & Commissarijs Generalibus remansit in-
tactum, ipsa ratione dictante, vt publicis negotiis
peritiores assistant. Sanctior. in Comment. Con-
stit. Ordin. pag. 514.

2. An in Familia Cismontana sint iterum eli-
gendi Vocales, seu Discreti, à Conuentibus mit-
tendi ad Capita Prouincialia.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E.
Cardi-

Cardinalium , negotijs , & consultationibus Episcoporum , & Regularium præposita, censuit in Prouincijs Cismontanis, tam Obseruantia, quàm Reformatorem , non esse locum præfatæ Discretorum electioni , ac proindè imponendum esse perpetuum silentium , facto verbo cum Sanctissimo . Romæ die 23. Octobris 1657. In Reg. huius Congreg. fol. 326. Hoc idem firmavit per Breue Apostolicum Alexander VII. prout sequitur .

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam .

Sacrofancti Apostolatus Nobis diuinitus commissi ratio postulat, vt ea per quæ controuersia inter Religiosos viros , qui contemptis sæculi illecebris, voia sua sub arctioris vitæ Regulæ Altissimo reddere iugiterque satagunt , exortæ perpetuò sopiantur , peculiari paternæ charitatis nostræ studio intendamus .

Itaque de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium , negotijs , & consultationibus Episcoporum , & Regularium Præpositorum consilio , visis per eosdem Cardinales supplicibus porrectis nomine plurimorum Fratrum Minorum de Obseruantia, tum Reformatorem nuncupat. Cismontanæ Familiæ Ordinis S. Francisci instantiam pro restitutione assertæ consuetudinis eligendi Vocales, scû Discretos à Conuentibus mittendos ad Capitula Prouincialia , auditisque sæpius in particulari dictorum Cardinalium Congrega-

gregatione , dilectis filijs Fratribus Commissarijs, Generali, & Curia , nec non Procuratore Generali Reformationum Ordinis prædicti, partibusque hinc inde, tam verbo, quam scripto informantibus , cum omnibus pro vtraque earum deductis , ac postmodum toto negotio in plena prædictorum Cardinalium Congregatione (dilecto filio nostro Ioanne Baptista tit. S. Petri in Vincula eiusdem S. R. E. Presbytero Cardinale Pallotto nuncupato referente) diligentèr, & maturè discusso : in Prouincijs Cismontanis, tam Observantiæ, quam Reformationum dicti Ordinis, non esse locum præfatæ Discretorum electioni, auctoritate Apostolica tenore præsentium: ac proinde perpetuum desuper silentium imponimus : salua tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium .

Decernentes pariter easdem presentes litteras validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstan. Decreto fel. rec. Innocentij Papæ X. prædecessoris nostri, & eius Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus etiam, vt præsentium transumptis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignita-

Q

gnita.

gnitate constitutæ munitis , eadem prorsus fides in iudicio, & extrâ adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 27. Iulij 1658. Pontificatus Nostri Anno Quarto .

G. Gualterius .

In Regesto fol. 329. & Constitut. Generalibus Ordin. pag. 372.

Donatio .

S V M M A R I V M .

Donatio facta intuitu ingressus Religionis , declaratur valida . num. 1.

1. **D** Vbium illud . An scilicet Renunciatio, seu Donatio bonorum facta ab existente adhuc in sæculo pretextu, & intuitu ingressus Religionis , stante dispositione Conc. Trid. sess. 25. de Regul. cap. 16. valida sit, necne?

Illustrissimi Cardinales Concilij Interpretes finierunt in hunc modum videlicet :

Sacra Congregatio censuit, Decretum Concil. Trident. cap. 16. sess. 25. de Regularibus , & Monialibus , non habere locum in Renunciatione facta ante susceptionem habitus .

H. Card. Matth.

In Summa Bullarij Quarant. fol. 330. & in Regesto Congreg. Concil. Trident. fol. 176.

Eic.

Eiectus.

S V M M A R I V M.

Incorrigibiles quomodo probandi, antequam eijciantur à Religione. num. 1.

Solus Generalis de consilio sex Patrum eijcere potest incorrigibiles. num. 2.

Sacra Congregatio declarat prefatos Patres eligi posse in unaquaque Prouincia. num. 3.

Sacra Congregatio extendit facultatem eijciendi incorrigibiles, (seruat. seruandis) Commissarijs Prouinciarum Orientalium, & Occidentalium. num. 4.

Dubia, & respons. Sacra Congregationis Concilij ad electos, & incorrigibiles pertinen. num. 5.

1 **A** Religione nullus eijci potest, nisi sit incorrigibilis, & per annum in carceribus probatus in ieiunio, & poenitentia. Sacra Congregat. Concilij Tridentini die 21. Septemb. 1624 de mandato Vrban. VIII. prout in libello Decretorum.

2, Eijci non potest incorrigibilis à Religione nisi à Generali, de consilio, & assensu sex Patrum ex grauioribus Religionis eligendis in singulis Capitulis, vel Congregationibus Generalibus, & tunc nonnisi instructo processu, & plenè probatis causis expulsionis. Pro cuius intelligentia.

3 Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interp. Sanctiss. D. N. approbante, declarauit sex Patres in singulis Capitulis, vel

Congregationibus generalibus eligendos , de quorum consilio , & assensu , Generalis potest Regulares incorrigibiles à Religione eijcere , in vnaquaque Prouincia eligi posse , eisdemque sic electos , si Generalis tam longè abfuerit , vt vna cum eis conuenire non possit , debere ad eundem transmittere summarium Processus , vna cū eorum voto , vt iuxta illud Generalis possit ad sententiam expulsionis procedere: Interea tamen vsque ad primum generale Capitulum , vel Congreg. proximè celebrandam , Sua Sanctitas annuit , vt eiectio seruata in reliquis forma Decreti , hac de re editi , fieri possit à Generali , & idem cum consilio , & assensu sex Patrum , quos idemmet Generalis in qualibet Prouincia , infra quatuor menses elegerit . Nona Augusti 1625.

S. Card. S. Susannæ .

Loco † sigilli .

Prosper Fagnanus Sac.
Congr. Secr.

In Registro huius Congregationis fol. 187.

4. Hanc facultatem eijciendi incorrigibiles extendit Sac. Congreg. Commissarijs Prouincialium Orientalium, Occidentalium, ac Insularum (seruatis seru.) prout sequitur .

Eminentissimi Patres .

Cum circa Decreta de Eiectis , & Apostatis , sit iam per hanc Sacram Congreg. concessum Ministro Generali Ordinis S. Francisci de Obseruantia , vt in vnaquaque Prouincia suæ iurisdictionis

nis possit eligere sex Patres ex grauioribus , infra quatuor menses , quorum assensu possit eijcere à Religione incorrigibiles . Et cum dicta Religio sit ita dilatata , vt numquam possit præsentialiter adire quamplures Prouincias , præsertim Orientalium, Occidentalium, ac Insularum, necnon Germaniæ & Flandriæ , ad quas ex Decreto prædictæ Religionis , & consuetudine , destinantur Generales , & particulares Commissarij, seu Visitatores cum plenitudine potestatis : Supplicat prædictus Minister Generalis , vt dignentur Dominationes VV. Eminentiissimæ prædictā facultatem sibi concessam extendere ad Commissarios , & Visitatores prædictos per præfatum Ministrum Generalem electos , seu eligendos, quod habebitur pro summa gratia .

Sac. Congr. Card. Concil. Tridentini Interpretum censuit, indulgendum esse Generalibus Commissarijs , & Visitoribus ad superscriptas Prouincias ablegatis , vt Regulares Incorrigibiles eijcere possint , vna cum sex Patribus grauioribus pro vnaquaque Prouincia eligendis in singulis Capitulis , vel Congregationibus Generalibus . Atque interea , vsque ad primum generale Capitulum, vel Cōgregationem proximè celebrandam , annuendum esse , vt eiectio , seruata in reliquis forma Decreti , hac de re editi, fieri possit à Commissarijs, & Visitoribus antedictis, vna cum consilio , & assensu sex Patrum , quos ipsi met Commissarij , & Visitatores in qualibet Prouincia elegerint : Idque agendum cum Sanctissi-

mo Domino Nostro , qui die 17. eiusdem mensis
Augusti 1625. benignè annuit .

Cosm. Card. de Torres .

Loco ꝑ sigilli .

Prosper Fagnanus Sac.

Congr. Secr. .

5 Pro complemento huius tituli referam Re-
sponsiones Sac. Congreg. Conc. Trident. ad du-
bia proposita pro incorrigibilibus , & eiectis , vi-
delicet .

Procurator Generalis Ordinis Sanctæ Mariæ
de Mercede Redemptionis Captiuorum; median-
te intercessione Eminentissimi de Lugo Card.
Protectoris , Supplicat pro sua (vt inquit ,] &
aliorum Superiorum Regularium intercessione ,
per hanc Sacram Congregationem responderi ad
infra quæsitâ super Decreto de Apostatis , & Eie-
ctis , iussu Summi Pontificis , ex sententia eius-
dem Sac. Congreg. edito anno 1624.

1 An Regularis constitutus in carceribus, spa-
tio vnus anni in ieiunio , & pœnitentia , ad fi-
nem , vt tamquam incorrigibilis à Religione eu-
ciatur , si è carceribus fugiat , dicto carcerationis
anno nondum expleto , & deinde sit captus, pos-
sit tunc vt incorrigibilis eiici . An verò quâ
aliud faciendum sit ?

2 An Regularis pluribus interpolatis vicibus
pro reiteratis delictis in diuersis tēporibus con-
missis , in carceribus detentus , possit vno in car-
cerationis anno (vt supra interpolato expleto
tamquam incorrigibilis à Religione eiici , si pos-
sibile est)
dictum

dictum annum carcerationis interpolatum , animo indurato , in sua pertinacia perseverans , iterum delinquat ?

3 An Generalis Ordinis possit delegare facultatem eijciendi à Religione Prouincialibus , seu Commissarijs , vel Vicarijs Generalibus : Et an delegatio sit à Generali facienda an quolibet casu , an verò indefinitè in omnibus casibus ?

4 An sex Patres , de quorum consilio , & assensu eicctio fieri debet , sint eligendi de tota Religione , an potius sufficiat ex qualibet Prouincia seu Regno ?

5 Quod si à Religione huiusmodi sex Patres non fuerint electi in Capitulo , seu Congregatione Generali , quid faciendum sit vsque ad primum Capitulum Generale .

6 An sufficiat , vt Prælati Conuentalis , seu Prouincialis conficiat Processum (stylo Religionis seruato ,] & illius summarium transmittat Generali Ordinis , seu illius delegato , qui adhibitis sex Patribus electis , quilibet illorum videat eundem Processum , vt transmittat votum suum per litteras eidem Generali , seu Delegato ?

7 An Generalis , seu Delegatus possit ferre sententiàm eicctionis à Religione , quando à tribus ex sex Patribus electis , seu ab illorum maiori parte , dicta sententia approbetur ; An potius sit necessarium , vt omnes sex dent votum , itaut ex defectu voti , etiam vnus non possit sententia validè ferri ?

Die 21. Iunii 1653.

Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum omnibus maturè perpensis.

Ad primum Respondit. Regulares delinquentes, vti incorrigibiles eijs non posse à Religione, anno carcerationis nondum completo.

Ad secundum. Non sufficere annum carcerationis interpolatè expletum, sed requiri spatium vnus anni continuum, & integrum.

Ad tertium. Generalem Ordinis non posse delegare facultatem eijsciendi à Religione Prouincialibus pro eorum Prouincijs, seu Commissarijs, vel Vicarijs Generalibus.

Ad quartum. Inhærendo declarationi alias factæ die 5. Augusti 1625. à san. mem. Urbani VIII. approbatæ, respondit, sex Patres eligi posse in vnaquaque Prouincia, seu Regno.

Ad quintum. Respondit recurrendum esse ad Sacram Congregationem in singulis casibus.

Ad sextum. Processus esse conscribendos iuxta stylum, & Constitutiones Religionis, & illorum transumptum authenticum esse transmittendum, ad singulos sex Patres electos, qui per litteras possint votum dare.

Ad septimum. Sententiam electionis à Religione fieri debere saltem de voto maioris partis sex Patrum electorum.

Petrus Aloysius Card. Carafa Præs.

Franciscus Paulutius Sac. Congr. Concil. Sec.
In Regeſto huius Congregationis fol. 189.

Electio

Electio.

S V M M A R I V M.

In electionibus quanam Constitutiones legenda sunt : num. 1.

Quanam electiones fieri debent per suffragia secreta, & ballottationes, num. 2.

Electio Officialium Ordinis quomodo dicantur canonica, num. 3.

Electio per schedulas secretas fiat, num. 4.

Et si in primo scrutinio non sequatur iterentur scrutinia donec fiat electio, ibidem.

Differentia inter electiones Officialium Ordinis, num. 5.

In paritate votorum, Minister Provincialis deficiente Preside, habet votum decisiuum, num. 6.

Nomina eligentium nunquam publicari debent, num. 7.

Manifestans publice votum suum, permittente Capitulo, reddit electionem inuvalidam, num. 8.

Duo Disquisitores debent scribere schedulas Vocalium infirmorum, & nescientium scribere, num. 9.

Quod in Prouincia Strictioris Obseru. Mediolanen. omnino tollantur diuisiones, & conuentiones partium, ad hoc vt electiones fiant ad prescriptum Constitutionum. num. 10.

IN electionibus, ante omnia legendæ sunt Constitutiones de qualitate, & requisitis eligendorum. Clem. VIII. in Decretis pro Reformatione Regularium num. 35. & 36. Item Decretum Sacræ, & Vniuersalis Inquisitionis de mandata

dato Urbani Octavi, incip. Sanctissimus, prout in libello Decretorum. Item Decretum, super erectione studiorum linguarum Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, positum V. Decreta, n. 3. Denum Decretum, Cum non sine graui animi molestia, &c. V. Congreg. S. Officij, n. 3.

2 De cætero, omnes, & singulae electiones Proministrorum, Custodum, & Guardianorum nostri Ordinis per suffragia secreta, & ballottationes fieri debent iuxta Breue Urbani Octavi, videlicet.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Religiosos viros, qui abnegantes semetipsos, vt facerent voluntatem Domini, suam fregerunt, sicuti peculiaribus huius Sanctæ Sedis fauoribus, & gratijs dignos existimamus, ita ad circumspectam illius providentiam pertinere dignoscimus, ea sedulo statuere, atque ordinare, quibus Religiosi ipsi, qui in ea, quam singulari diuinæ benedictionis præsidio ingressi sunt, via dignè ambulantes, amplioribus in dies coram oculis Domini proficiant incrementis.

Hinc est, quod Nos, dilectorum filiorum Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum pro paterno, quos eos prosequimur charitatis affectu, statu, & sælici gubernio consulere, eisque specialem gratiam facere volentes, supplicationibus dilecti filij Fabij Papazoni

zoni Commissarii Generalis Curiae eiusdem Ordinis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut de cætero omnes, & singule electiones, tam Ministrorum Prouincialium, & Custodum, quàm Guardianorum dicti Ordinis per suffragia secreta, & ballottationes fiant, & in paritate suffragiorum, Præsident electionibus huiusmodi, votum, siue suffragium decisiuum habeat.

Præterea, ut postquam Statuta generalia dicti Ordinis in vnum volumen compilata, & Typis ædita, & reuisa, & approbata per Sedem Apostolicam fuerint, nulla alia ab indè in futurum statuta, seu Constitutiones in Familia Cismontana eiusdem Ordinis fieri, seu condi possint, sed prædicta Generalia statuta; postquam ut præfertur reuisa & approbata per dictam Sedem fuerint, imposterum seruari debeant.

Ad hæc, ut de cætero Fratribus de familia nuncupatis dicti Ordinis transitus ad Fratres Reformatos eiusdem Ordinis non concedatur, nisi in Capitulis, seu Congregationibus Prouincialibus, cum consensu vtriusque Ministri Prouincialis, vel Ministri Generalis, & quod eos, qui a Fratribus Reformatis huiusmodi ad illos de familia transire voluerint, fel. rec. Clementis Octauæ, & Pauli V. Roman. Pontif. prædecessorum nostrorum, ac nostrarum in simili forma Breuis hac super re alias emanatarum litterarum forma omnino seruetur, Apostolica auctoritate, tenore præsentium statuimus, mandamus, & ordinamus.

Demum, ut Fratres eiusdem Ordinis ad audiendas Christi fidelium Confessiones, alias ap-
pro-

probat, omnibus, & singulis facultatibus, Pœnitentiarijs Apostolicis in hac Alma Vrbe nostra concessis, circa administrationem Sacramenti Pœnitentiæ in Ecclesia S. Mariæ Angelorum nuncupat. eiusdem Ordinis propè Assisium quotannis die secunda Augusti, qua festum solemne in dicto Ordine celebrari consuevit, dumtaxat vti possint eisdem auctoritate, & tenore concedimus.

Decernentes præsentis literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & ab omnibus, ad quos spectat inuiolabiliter obseruari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Familiæ huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenore præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscæ

Piscatoris die decima Nouembris 1642. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo .

M. A. Maraldus .

Aduertendum pro intelligentia huius Bullæ , quod supplicatio Religionis facta fuit pro electione Proministrorum , & Custodum mittendorum ad Comitata Generalia ; nihilominus fuit impressum , Ministrorum , quod non afficit . Item ubi agit de transitu , è Familia ad Reformationem , non benè citatur Clem. Oct. quia nullam in Bullis suis fecit mentionem de huiusmodi transitu . Demum circa Collectionem statutorum , iam facta fuit anno præterito 1663. & non est amplius facienda , sed tantum obseruanda .

3 Electiones omnes Officialium Ordinis nedum secretas , sed etiam canonicas esse , ex Trident. sess. 25. cap. 6. cautum est . Electio igitur Canonica , secundum antiquam , & probatissimam Ordinis dispositionem ea dicitur , quæ à maiori parte Capituli , seu Congregationis celebratur ; Maiorem verò partem , quilibet , excessus facit , vt si vota nouem sint , quinque maiorem partem constituant . In Constit. Ordinis pag. 138. num. 1.

4 Quia verò ex Sacra Tridentina Synodo electioni per vota secreta celebrandæ certa forma , non præscribitur , idcirco per schedulas secretas fieri in ordine nostro , cautum est . In Constitur. pag. 139. num. 7. Si igitur in primo scrutinio electio non sequatur , iterentur eodem modo scrutinia , donec electio facta sit , ita tamen , vt infra diem vnum , hoc est à Solis ortu , vsque ad occasum

sum omnino fiat . Qua intra tale tempus non facta, si electio Ministri Prouincialis fuerit, ad Generalem denoluatur ; Interea Commissarius per Præsidentem instituitur, & Acta Capitularia quæcumque terminentur, & perficiantur . Ibid. pag. 140. num. 11.

5 Ex prænarratis liquido constat differentia electionis Officialium Ordinis ; nā Minister Prouincialis vnā cum Diffinitorio in Capitulo per schedulas secretas, iuxta Clementinam, Exiui de Paradiso de verb. signif. artic. 9, eliguntur ; Guardiani verò per suffragia secreta , At extrā Capitulum electiones Proministrorum , Custodum , ac Guardianorum fieri debent per suffragia secreta, ac ballottationes , & in paritate votorum Præsidentis electionibus huiusmodi votum , seu suffragium decisiuum habet ,

6 Pro cuius intelligentia obseruandum est , quod quamuis Sacra Congregatio anno 1652. decreuisset , quod in electionibus in paritate votorum , votum decisiuum competeret tantum Præsidenti , non autem Prouincialibus , etiamsi electionibus præfuisent, nihilominus ob incommoda , quæ inde oriebantur in negotijs decidendis, Instante P. Commissario Generali, eademmet Sacra Congregatio benigne annuit , quod Minister Prouincialis in electionibus præfatis, deficiente Præsidente , habeat votum decisiuum , in paritate votorum, prout sequitur, videlicet .

Beatissimo Padre .

Frà Sebastiano di Gacta Commissario Generale de' Minori Osseruanti, e Riformati , prostrato
a' san-

a' santi piedi di Vostra Beatitudine espone, come quasi tutte le Prouincie Cismontane commesse al suo gouerno sono d'ordinario in Diffinitorio sei Padri, cioè Prouinciale, Custode, e quattro Diffinitori. E perche tal'hora così nell' electioni de' Guardiani, & altri Offitiali, come nella determinatione delle cause, e di altri negotij graui possono in contradittione riuscire i voti pari, onde senza concludersi cosa alcuna nascono disordini. Supplica humilmente V. Santità à prouedere d'opportuno rimedio in futuro, ò comandando, che in tal caso di parità s'aggiunga al Diffinitorio vn'altro Padre con voto attiuo, ò concedendo al Prouinciale il voto decisiuo, siccome Urbano Ottauo di fel. mem. il concedè à i Presidenti dell' electioni canoniche (hora dalla Sacra Cōgregatione dichiarato nō intendersi per li Prouinciali, mà per li Commissarij, quādo si mandano dal Superiore Generale) ò pure in altro miglior modo, che parerà alla S. Vostra. *Quam, &c.*

Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad euitandam paritatem suffragiorum, quæ ex numero pari sex Vocalium, quibus Diffinitoria Prouincialia constant, tam in electionibus faciendis, quàm in negotijs decidendis oriri potest; Ministris Prouincialibus deficiente Præsidente, in huiusmodi casibus votum decisiuū concessit. Dat. Romæ 13. Martij 1653.

M. Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

H. Archiep. Patracen Secret.

In Regeſto huius Congregationis fol. 185.

7 In electione, vota debent ita esse secreta, vt singulorum eligentium nomina nunquam publicentur, Trident. sess. 25. cap. 6.

8 Irrita est electio, in qua vnus electorum publicè manifestat suum votum, permittente Capitulo. Lezan. num. 11. quod decisum fuit à Rota in vna Treuerensi 20. Nouembris 1624. coram Illustrissimo D. Coccino. Rodrig. in sum. c. 102. num. 4.

9 Infirmorum vota, & non valentium, ac nescientium scribere debent sumi à duobus Disquisitoribus, quæ deferre debent in locum electionis in vna, & patenter ponere in vaso reliquarum schedularum. Reform. 1642. pag. 71. num. 21.

10 Cum nil magis proficuum sit Religioni, quam meliores eligere in Superiores, & nil deterius illi euenire possit, quam sub titulo iustitiæ distributiue, in conferendis honoribus, æqualitatem sustinere, vt æqualia omnia omnibus, idest doctis, & indoctis, iunioribus, & senioribus, stultis, & sapientibus, robustis, ac debilibus reddantur; hinc est, quod Sac. Congregatio volens huic malo occurrere sequens decretum seruari mandauit, videlicet.

Eminentissimi, & Reuerendissimi Signori.

Frà li molti abusi introdotti nel Capitolo passato di questa Riformata Prouincia di Milano dal P. N. N. Commissario in detto Capitolo, il principale fù l'introdurre in detta Prouincia sei distretti, assegnando à ciascun distretto vn Padre di tal distretto in Diffinitorio con suoi Guardiani,

così,

cosa, che à prima faccia pare, ch' habbia assai del ragioneuole; mà li disordini che del continuo nascono mostrano il contrario, per esser vn electione ristretta, & artata contro la libertà, e dispositione de Sacri Canonì, li quali vogliono, che l'electioni siano secondo le virtù, e meriti, e non secondo il luogo, e Patria. Simili electioni faceuano anco le Prouincie della Marca, e Bologna, e furono per li molti disordini, che nasceuano, con gran maturità leuate dalla Sac. Congregatione, come è noto al P. Commissario Generale; senza il consenso di cui fece il sopradetto Visitatore questa legge, la quale essendo fatta senza il placet de' Superiori Generali, e contro la mente della Sac. Congregatione, si supplica l'E.E. V V. à rimediare.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, iniungendum censuit, prout tenore præsentium iniunxit Patri Commissario Generali Ordinis huiusmodi, qui curet, vt omnino tollatur asserta diuisio, & conuentio, ac electiones præfatæ fiant ad præscriptum Constitutionum Apostolicarum, & Ordinis eiusdem: sicque, & non aliter exequi mandet, & præcipiat. Romæ die 5. Decembris 1657.

M. Card. Giuettus.

Loco ꝑ Sigilli.

E. Episcopus Camer. Secret.
In Registro huius Congreg. fol. 200.

R

Forma

Forma absolutionis in omnibus Capitulis ante electionem seruanda . Dilecto Confiteor , &c. Misereatur vestri , &c. Indulgentiam , & remissionem , &c.

Dominus noster Iesus Christus vos absoluat, & ego auctoritate ipsius , ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Sanctæ Sedis Apostolicæ mihi in hac parte commissæ, & vobis concessæ, absoluo vos ab omni vinculo excommunicationis, si qua incurristis, & restituo vnioni , & participationi fidelium , necnon Sanctis Sacramentis Ecclesiæ, dispensando vobiscum in omni sententia irregularitatis , suspensionis , & interdicti , si qua innodati estis , & ad effectum electionis canonicè , & ritè nunc per vos celebrandæ; quatenus opus sit, & indigetis, vos habilito. In Nomine Patris, &c. Amen.

Elcemosyna .

S V M M A R I V M .

Regulares non possunt prohiberi ab eleemosynarum petitione , ponitur Decretum . num. 1.

Inquisitores possunt procedere contra impediētes quaestuationem . n. 2.

Religiosus subditus , absque licentia, nullam potest eleemosynam facere . num. 3.

Frater Minorita cum facultate Superioris , potest subuenire

nire paupertati Parentum. num. 4.

Pauperes petentes eleemosynam per Ecclesiam, expelli mandat Pius V. num. 5. Vide quaritare.

I Regulares mendicantes non debent prohiberi ab eleemosynarum petitione in Diocesis vbi habent Conuentus, sed tantum teneri ostendere licentiam Episcopo loci, si extra loca vbi habent Monasteria quaritare voluerint, prout à Sac. Congregatione anno 1621. prouisum fuit sequenti Decreto. Videlicet.

Illustriss. & Reuerendissimi Domini.

Procuratores Ordinis Mendicantium conueniuntur, quod Fratres eorum à nonnullis Episcopis, & locorum Ordinarijs interpellantur quominus eleemosynas quarant in ipsamet Diocesi, vbi quis illorum Conuentus existit. Insuper aliqui ex ipsis etiam prohibent, quin iidem Fratres eleemosynas in sua Diocesi, extra Conuentus locum, nisi per quinque, aut sex milliaria, petant; Cum autem id priuilegijs Apostolicis aduersari videatur, cadatque in graue Religionum detrimentum, supplicant iidem Procuratores, vt declaretur, An hæc fieri possint ab Episcopis, necne?

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum censuit, Fratres Ordinum Mendicantium nequaquam posse ab Episcopis prohiberi, quominus per se ipsos in Diocesis, vbi habent Conuentus eleemosynam quarant, sed tantum si extra loca vbi Monasteria existunt quaritare voluerint, teneri suorum Superiorum

rum licentiam Ordinario ostendere :

R.Card.Vbaldinus .

Prosper Fagnanus Secr.

Hoc Decretum habet executorialem Marci Antonij Franciotti Prothonotarij Apostolici, vt in Bullario paruo Franciscano fol. 395. In Regeſto Sac.Congr. Concil.Trid.fol.18.

2. Hinc eſt, quod contra quoscumque Ordinarios inhiſcentes dari eleemoſynas Religioſis Mendicantibus, poſſunt procedere Inquiſitores hæreticæ prauitatis . Lezan.to.5.in 3 fol.431.

In Mare magnum Eremitarum S. Auguſt, ibi, circa §.51.

3 Religioſus ſubditus nullam poteſt eleemoſynam facere abſque licentia, ſaltem tacita ſui Prælati, aliàs eſt reus voti paupertatis. D.Thom, 2.2. qu.32.art.8. D.Anton.3.par.tit.16. cap.1.no-
tab.4. In quibus autem caſibus præſumatur prædicta licentia tacita Prælati, docet Peyrin.de ſubdito qu.2. cap. 2.§. 8. At cum facultate Prælati, etiam Fratres Minores de Obſeruantia ſubuenire poſſunt paupertati parentum pauperum, prout in ſequenti exemplo, videlicet .

4 Obſeruanti . Al memoriale di Frà Tomaſo ad Antico, Obſeruante della Prouincia della Marca, il quale ſupplica di poter applicare la limoſina della Predica alle neceſſità della Madre, e Sorella pouere .

Sacra Congregatio, &c. audito, & conſentiente Procuratore Ordinis huiuſmodi, cenſuit petitam facultatem Oratori concedendam, prout præſentis decreti virtute concedit, arbitrio Ven.

Patris

Patris Generalis eiusdem Ordinis, ac dummodo eleemosynæ huiusmodi rectè referantur ad manus Syndici Conuentus, vbi Orator de familia commorari contigerit. Ipseque Syndicus in eiusdem Oratoris Maris, & Sororis necessitates applicet. Residuum verò in communes ipsius Conuentus necessitates erogetur. Romæ 20. Ianuarij 1634. In Regest. Sacræ Congeg. Regular. fol. 132.

5 Regulares debent deputare aliquem, qui pauperes eleemosynas petentes per Ecclesias, tēpore Missarum, Prædicationum, aliorumque Diuinorum Officiorum, eijciat, quod si negligentes fuerint, grauissimè ab Ordinario corripiantur: Sic præcipit Pius Quintus in Constit. eius 5. incip. Cum primùm, &c. apud Cherub. tom. 2. Bullar. Vide v. Quæritare.

Episcopus.

S V M M A R I V M.

An Episcopus habeat facultatem visitandi Ecclesias, & Monasteria Regularium. num. 1.

An Mendicantes in executione suorum priuilegiorum possint grauari ab Episcopis? in hoc decreto quinque notabilia deciduntur. num. 2.

Quam facultatem exercere possunt in exemptos Regulares ob custodiendam clausuram Monial. num. 3.

1 **A**N Episcopus habeat facultatem visitandi Ecclesias, & Monasteria Regularium?

R 3

Sacra

Sacra Congregatio Concilij censuit, Episcopos, aut alios locorum Ordinarios, vigore cuiusvis Decreti eiusdem Concilij, nullam habere facultatem, quouis tempore, in Monasterijs, Domibus, & Ecclesijs Regularium exemptorum, quibus non imminet cura animarum personarum sæcularium, visitandi Sacristias, paramenta, vasa sacra, Altaria, & cætera huiusmodi; aut etiam Tabernaculum, seu Pyxidem, in qua Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum asseruatur. Flau. Cherub. in Compend. Bull. in Bullar. 41. Pij V. Peyrin. tom. 2. fol. 181. num. 17. refert Quaranta in summ. Bull. V. Priuilegia Regular. pag. 514.

2 An Mendicantes in executione suorum Priuilegiorum possint grauari ab Episcopis, & locorum Ordinarijs.

LECTO in Sacra Congregatione Regularium Memoriali, oblato nomine totius Familix Mendicantium quorumcumque Prouinciarum, pro Fratribus Ordinum Mendicantium, conquærentium, qualiter contra formam suorum Priuilegiorum, Sacrorum Canonum, Concilij Tridentini, & Ordinationum Apostolicarum, in quampluribus ab Ordinarijs locorū grauantur, pro ut eiusdem memorialis series continebat.

Illustrissimi Domini Cardinales his maturè consideratis, statuerunt, & decreuerunt infra notata ab eisdem locorum Ordinarijs perpetuò, & inuiolabiliter obseruari debere.

Primò, quod circa sæcularium confessiones ab ipsis Fratribus Mendicantibus, audientibus, seruetur Decisio Congregationum Sacri Concilij, & Epi-

& Episcoporum, corriganturque Ordinarij, qui in articulo mortis id fieri prohibent, vel in licentijs concessis id excipiunt.

Secundò, Fratres Mendicantes nullatenus à quæstuatione, quæ de licentia suorum Superiorum fit, & in dies fieri continget, prohibeantur. Tertiò, Ordinarij in cognitionibus causarum Fratrum Mendicantium, tam ciuiliū, quàm criminalium minimè sese ingerant; pariter nec in Visitatione eorundem Fratrum, vel Ecclesiarum suarum, nisi quatenus eis per Concil. Trid. Decreta conceditur.

Quartò, non impediant Fratres pulsare Campanas ad Marutinum, ad horas, & ad Missam, antequam pulsetur Campana maioris Ecclesiæ, præterquam in die Sabb Sancti.

Quintò, quo autem ad quartam funeralium, seruetur Decretum Concil. Trident. Romæ 25. Augusti 1635.

Fr. Michael Bonellus Card. Alexandrinus.

Georgius Palcar Secr.

In Regeſto huius Congregationis fol. 136.

Reliqua vide V. Eleemosyna, V. Confessarius, quoad examinationem, approbationem, & executionem.

De potestate Episcopi circa Clausuram Monialium.

3 **D**ie 26. Iunij 1627. in vna Viterbien. quæſitum fuit. An Episcopus ob clausuram, custodiendam, etiam in Monasterijs Regularibus subiectis, possit excommunicationis latæ senten-

tix pœnam sibi referuatæ imponere, circa aperitionem ostij Clausuræ extra casus indigentix, nec non circa accessus, & colloquia cum Monialibus, dictaque excommunicatio liget, nedum Regulares accedentes, verùm etiam Moniales, facta de illis mentione, adeo vt Superior Regularis ab huiusmodi excommunicatione absoluerenequeat.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum respondit, Episcopum posse.

F. Card. Verospius.

Franciscus Paulutius Sac.

Congreg. Conc. Secr.

In Regesto huius Congregationis fol. 42.

Eucharistia.

S V M M A R I V M.

A Regularibus quomodo, & pro quibus exponenda. numero 1. & 2.

Non fiat concio capite tecto. num. 3.

Communicans quando satisfacit precepto. num. 4.

Regulares non communicent ipso die Paschatis. num. 5.

Possunt administrare aduenis, & peregrinis. num. 6.

Etiam famulis continuò secum commorantibus. num. 7.

Etiam cuiusque constituto in articulo mortis, absente Parocho. num. 8.

Non exponatur cum solemnitate à Regularibus sine licentia Ordinarij Congregat.

gat. Rituum 26. Februarij 1628.

2 Pro personis particularibus exponitur in ostiolo Tabernaculi, aut in Pyxide velata cum luminibus, & assistentia. Congregatio Episcoporum 7. Septemb. 1598.

3 Non fiat Concio coram Sacramento in Altari exposito, capite tecto. Congr. Rit. 16. Februarij 1630.

4 Communicans in Hebdomada maiori, vel infra octavam Paschæ, satisfacit præcepto. Eugen. IV. anno 1446.

5 Non satisfacit præcepto sæcularis sumens Eucharistiam in ipso die Paschatis in Ecclesia Regularium, non habentium curam animarum. Congregatio Concilij 23. Ianuarij 1586. 14. Martij 1615.

6 Possunt Regulares administrare Eucharistiam aduenis, & peregrinis, etiam in die Paschatis ad implendum præceptum annuæ communionis. Iul. II. Constit. 1. Dum ad sacrum, &c. §. 37. apud Peyrin. to. 2. pag. 46. Amplia à fortiori, quoad Religiosos extraneos, quando hi absunt à loco suorum Prælatorum. Tunc enim præsumitur adesse licentia ipsorum. Nau. in man. c. 27. num. 102.

7 Possunt Regulares Eucharistiam suis famulis secum continuò commorantibus administrare, etiam per modum Viatici in articulo mortis. Iulius II. vbi supra §. 15. Dian. par. 5. tract. 3. resolut 52.

8 Absente Parocho, possunt Regulares licite administrare Eucharistiam, cuicumque constituto

tuto in articulo mortis. Eminentiss. de Lugo de Sacram. Euchar. disp. 18. sect. 2. num. 53. tunc enim præsumitur consensus Parochi, & Ecclesiæ.

Exequiæ.

S V M M A R I V M.

Non retardetur sepultura mortuorum. num. 1.

Antequam sepeliantur mortui, expectetur tempus præfixum ab Ecclesia. num. 2.

Hæredes possunt vocare Clerum sibi beneuolum. num. 3.

Quoad accessum ad domum defuncti. num. 4.

Cadavera defunctorum quomodo leuanda. num. 5.

Quoad dclationem defuncti per vias, in hoc decreto, de Tertiarijs, multa sunt notanda. num. 6.

Vnica tantum Crux deferenda, in hoc decreto sunt, & alia multa obseruanda. num. 7.

Parochus tenetur comitari defunctum. num. 8.

Quoad officia præstanda super cadau. num. 9.

Præfata Decreta habent executorialem. num. 10.

Consanguinei non tenentur parentare in Ecclesia parochiali. num. 11.

Excommunicatio contra Parochum in Pergine ob non paritionem Decretorum ad sepul. spectan. num. 12.

1 **S** Vb quouis prætextu non retardetur sepultura mortuorum, Sac. Congreg. Episc. & Regul. 5. Maij 1617.

2 Non offerantur mortui sine licentiâ Episcopi, ante Solis ortum, & post occasum. Neque nisi

nisi post 12. horas ab obitu : qui verò repentina morte obeunt, non ante horas 24. Pro. 6.

3 Hæredes defunctorum possunt vocare numerum Sacerdotum sibi beneuifum. Congregatio Episcoporum 5. Maij 1617.

Quoad accessum ad Domum Defuncti.

4 **R**egulares vocati ad sepeliendos mortuos, etiam in eorum propria Ecclesia, conuenire debent ad Ecclesiam Parochialem, in cuius limites defunctus existit, & inde cum Parocho ad domum defuncti, & nullo modo permittendum est, expectare Parochum per vias, vel ad domum defuncti, non obstante contraria consuetudine, prout resolutum fuit per Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium die 13. Nouembris 1600. & à Sacra Rituum Congregatione die 15. Decemb. 1632. vt in Regest. eiusd. fol. 28.

5 Defunctorum cadauera, de Domo propria leuare, non licet Regularibus, nisi de licentia, & consensu proprij Parochi, vel nisi requisitus venire, expressè omninò recuset. Sic præcipit, & mandat Sac. Congr. Episc. & Reg. per præsens Decretum, videlicet. Licet in Sacro Lateranensi Concilio statutum fuerit, &c. & infra. Ideò volens eadem Sacra Congr. omnem eiusmodi dissensionum, & scandalorum, materiam, & occasionem præcindere, atque infuturum prouidere, vt tam Parochi, quàm Fratres ipsi vnanimi, inter se voluntate, & ea, qua par est charitate.

Chri-

Christianæ pietatis officia defunctis præstent, declarat, & huius decreti tenore statuit prædictis Fratribus Ordinis Minorum de Observantia, alijsque quibuscum Regularibus quorumcumque Ordinum, & Congregationum, tam mendicantiũ, quàm non mendicantium existant, nullo modo licere, etiam specialis alicuius consuetudinis prætextu, Parochias cum Cruce processionaliter, aut aliàs ad efferenda, & leuanda defunctorum funera, intrare, vel illa leuare, & efferre, nisi vocato, & expectato proprio defuncti Parocho, eoque ibidem præsentem: Si tamen ipse aliter fieri non consentiat, & permittat: Vel nisi requisitus venire expressè omnino recuset. Atquè ita observari mandat, & districtè præcipit, Romæ 12. Ianuarij 1604.

Alex. Card. Florent.

Hier. Agucchius Secret.

In Reg. eiusd. fol. 39.

Quoad delationem defuncti per vias.

6 **D**efunctorum corpora sepelienda in Ecclesia Regularium, directè deferenda sunt ad eam, non obstante consuetudine, quod prius deferantur ad Matricem Ecclesiam, prout censuit Sac. Congregat. in responsione petitionis quartæ sequen. Decreti, videlicet.

Cum inter Fratres Reformatos Ordinis Minorum Observantiæ S. Francisci, necnon pro tempore existen. Archipresbyterum, seu Parochum loci Fiani, Nepesinæ Diocæs. in sepeliendis eiusdem

dem Ordinis Tertiarijs, diuersæ; vt plurimum orirentur controuersia, supplicatum fuit, nomine Patris Custodis eorundem Fratrum Prouinciæ Romanæ in hac Sacra Congregatione Cardinalium, negotijs Regularium Præpositorum infrascriptas resolui petitiones.

1 An Tertiariorum sui Ordinis cadauera in Ecclesijs pariter suæ Religionis sint sepelienda?

2 An in eisdem etiam Ecclesijs sepelienda, fiat cadauera eorum, qui dicti Ordinis habitu induti, ex hac vita migrarunt?

3 Nam, & illi, qui coram testibus dumtaxat, licet absque scriptura in eisdem Ecclesijs sepulturam sibi elegerint, ibidem sint sepeliendi?

4 An tam supradictorum, quàm aliorum quorumcumque cadauera in alterius Parochia existentia, & in Ecclesijs eorundem Fratrum sepelienda, prius ad Ecclesiam Parochialem, ad benedictionem, & vltimum vale à Parocho recipiendam deferri debeant. Num verò ab adibus defunctorum ad dictas Fratrum Ecclesias, recto tramite, sint transportanda.

Illustrissimi eiusdem Sacræ Congregationis Patres, Illustrissimo de Araceli referente, partibusque auditis, responderunt in hunc, qui sequitur modum.

Ad primum, Tertiarios huiusmodi, si qualitatibus in Bulla fel. rec. Leonis Papæ Decimi præscriptis, sint præditi, videlicet si viri collegialiter, aut claustraliter viuunt: Mulieres verò virginalem, vel cælibem, aut castitatē Vidualem, sub expresso voto, & Tertiariorum habitu vitam ducant,

cant, posse & debere, etiam inuito, ac minime requisito Parocho, in supradictis Fratrum Ecclesijs sepeliri: Secus verò, si supradictis qualitatibus careant, ac nisi subsequenter secundi capituli dispositione comprehendantur.

Ad secundum si conditiones in Bulla Aurea, fel. rec. Pij Quarti contentas, in ipsis adimpleras esse constiterit, videlicet. Quod à Guardiano domus loci, in quo tales decedere contigerit, aut ab alio Superiore, vel ab altero, cui id Superior committendum duxerit, habitum huiusmodi recipientes præmonuerint eorum cadauera, propter habitus concessionem, & receptionem, pœnes ipsos Fratres, quorum habitum gestant, esse sepelienda, eo casu, cum habitu Religionis decedentes, in Ecclesijs pariter eiusdem Religionis, Ecclesiasticæ sepulturæ esse tradendos.

Ad tertium, in supradictis Ecclesijs, esse sepeliendos, sine præiudicio tamen iurium Parochialium.

Ad quartum, Cadauera huiusmodi, ad prædictorum Fratrum Ecclesias, recto tramite deferri posse, ab iisdem tamen Fratribus, monendum, esse prius, ac requirendum, ac expectandum proprium defunctorum Parochum, quo requisito, expressè venire recusante, licere eisdem Fratribus, etiam ipso inuito, supradicta cadauera ad easdem Ecclesias transportare. Romæ die vndecima Decemb. 1615.

Antonius Maria Card. Gallus.

Loco † sigilli,

V. Theatin. Secr.

Hoc

Hoc idem iterum decreuit , & firmavit eadem
met Sacra Congregatio, videlicet, quod cadauera
sepelienda , recto tramite , ab ædibus defunctorum
ab Ecclesias deferri licitè possint . Die 14 Ianuarij 1639.

Vnica tantum Crux deferenda .

7 **Q** Via delatio defuncti ad sepulturam Ecclesiasticam , non computatur inter Processiones , quæ fieri solent ab Ecclesia Catholica in honorem Dei , ac Sanctorum eius , debent omnes pergere sub cruce illius Ecclesiæ ad quam defunctus deferri debet , prout censuit Sac. Rit. Congr. in responsione quarti dubij sequen. Decreti. Videlicet .

Eminentissimi , & Reuerendissimi Domini .

Regulares Terræ Matelicæ Camerinen. Dioc. proponunt Eminentijs Vestris infrascripta dubia , eaque humiliter petunt declarari .

1 An possint hæredes defunctorum vocare numerum Religiosorum sibi bene visum in deferendis cadaueribus ad Ecclesias ?

2 An cadauera efferri, seu tolli possint ab alijs etiam Regularibus , & quibuscumque , non vocato , nec expectato Parocho , nisi ipse Parochus aliud permiserit , vel adesse recusauerit ?

3 An cadauera quotiescumque ad Ecclesias Fratrum Mendicantium , aliorumque Regularium , officia mortuorum , & reliqua munia ,
quæ

quæ in huiusmodi Ministerio adhiberi solent, fieri debeant à Canonicis, & Clero, vel ab ipsismet Regularibus ipsius Ecclesiæ, vbi cadauer sepelitur?

4 An Crux Parochialis deferri etiam debeat, quando cadauer deferretur ad Ecclesiam Regularium, attenta consuetudine, & semper delata fuit tantum vna Crux illius Ecclesiæ, ad quam Corpora fuerint delata.

Camerinen.

S Acra Rit. Congreg. supradictis dubijs sic respondendum censuit.

Ad primum posse hæredes defunctorum vocare numerum Religiosorum sibi bene visum.

Ad secundum negatiuè.

Ad tertium, non à Canonicis, nec alijs, sed ab ipsismet Regularibus, in proprijs eorum Ecclesijs officia super cadaueribus peragi debere.

Ad quartum vnicam tantum Crucem in cadaueribus efferendis, esse deferendam, & illam esse debere illius Ecclesiæ, ad quam corpus defuncti deferretur. Die 21. Nouembris 1637.

C. Episc. Card. Pius.

Loco † sigilli.

C. Fachinettus Secr.

In Regeſto huius Congregationis fol.86. &c.

Parochus tenetur comitari defunctum.

8 **E**T quia opera misericordiæ ; in associandis defunctis ad sepulturam magis elucēt in Ecclesiasticis præcipuè Parochis, quàm in cæteris personis, ea propter Sacra Congregatio Concilij Tridentini prouidit de sequenti Decreto videlicet.

Dum defunctorum cadauera in Ecclesijs Regularium sepeliuntur, teneatur Parochus funerale deducere, & comitari vsque ad easdem Ecclesias Regularium. In ijsdem autem Ecclesijs, ad ipsos Regulares dumtaxat spectat celebrare officium mortuorum, & alia necessaria circa cadaver peragere. Romæ 28. Iunij 1591. In Registro eiusdem Sacræ Congreg. Concil. fol.8.

Quoad officia præstanda.

9 **S**Acra Rituum Congregatio iuxta alia resoluta, Respondit officium super cadaueribus, in Ecclesijs Regularium spectare, & pertinere ad ipsos Regulares, non autem ad Curatos defunctorum, & ita in posterum seruari mandauit, non obstante contraria consuetudine. Die 27. Nouembris 1638.

C. Episc. Portuen. Card. Pius.

Loco † sigilli.

Iulius Cincius Secr.

In Registro huius Congreg. fol. 104.

10 Præfata Decreta ad exequias pertinentia,
S ha:

habent executorialem , scû Monitorium A. C. quod fuit firmatum per Breue ab Alexandro Papa VII. in vna Calaritanen. Ad instantiam Fratrum Minorum de Obseruantia S. Francisci in Sardinia , contra Canonicos Metropolitanæ Ecclesiæ . Die 30. Aprilis 1660. In Regesto Congregationis Concil. Tridentini fol. 183.

11 Consanguinei Defunctorum , qui in Ecclesijs Regularium sepeliuntur illis parentare in Parochialibus , & alijs Presbyterorum Ecclesijs , etiam Cathedralibus , compelli nullo modo possint ; Si quæ verò immemorabilis consuetudo in contrarium super præmissis existere prætendatur , legitimè probetur , & interim præsens Decretum ad vnguem seruetur , prout eadem Sacra Congregatio Episcoporum , & Regularium seruari mandauit . Romæ decima quarta Ianuarij 1639.

Card. Antonius Barberinus .

Loco † sigilli.

C. Fachenettus .

12 Adest , & aliud Decretum eiusdem Sac. Congregat. 10. Iunij 1661. vna cum Monitorio A. C. & sententia excommunicationis contra Parochum , & ViceCuratum loci de Pergine , Feltren. Diœcesis , ob non paritionem Decretorum pertinen. ad sepulturam , in fauorem Fratrum Reformatorum Sancti Francisci , prout in Regesto Sac. Congreg. Regul. fol. 362.

Exercitia spiritualia .

S V M M A R I V M :

Alexander Papa VII. concedit Indulgentiam Plenariam Fratribus nostris , exercitijs spiritualibus per otidium vacantibus , num. primo .

I **A**D instantiam Reuerendissimi Patris nostri Generalis , Sanctiss. Dominus Noster Alexander Papa VII. se beneuolum præbuit Religioni nostra concedendo Indulgentiam plenariam perpetuò valituram , Fratribus , exercitijs spiritualibus per otidium vacantibus, videlicet.

A L E X A N D E R P A P A V I I .

Ad futuram rei memoriam .

CV M sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Michael Angelus à Sambuca. Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Minister Generalis, in Capitulo Generali eiusdem Ordinis nouissimè Tolerti celebrato, inter alia decretum fuerit, vt secessus, & spiritualia mortificationis, & orationis mentalis exercitia in omnibus Prouincijs Cismontanæ Familix Ordinis prædicti reassumantur, & illis, Fratres earundem Prouinciarum aliquoties singulis annis vacent .

Nos qui probè nouimus quantoperè conducāt exercitia huiusmodi dirigendis in viam Domini ,

& confirmandis in illa Christifidelium mentibus, deuotionem Fratrum memorati Ordinis, qui de suorum Superiorum licentia operi adeò pio, & saluari vacauerint, cœlestium Ecclesiæ thesaurorum elargitione magis imitare volentes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus, & singulis prædicti Ordinis Fratribus, tam Clericis, quàm laicis, seu conuersis, qui in domibus Regularibus, Prouinciarum prædictarum de suorum Superiorum licentia, exercitia prædicta per octidui spacium, quandocumque peregerint, & intereà temporis verè poenitentes, confessi, Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum, sumpserint, quoties id egerint, Plenariam omnium suorum peccatorum Indulgentiam, & remissionem in Domino concedimus. Præsentibus in perpetuum valituris. Volumus autem, quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut spontè oblatum recipiatur, eadem præsentibus nullæ sint eo ipso, quodque earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici, vel Secretarij dicti Ordinis subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel Ministri Generalis prædicti Ordinis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 11. Iunii 1639. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

G. Gualterius.

Ha.

Habetur in Constitutionibus Generalibus nostri Ordinis fol. 374.

Fenestra .

S V M M A R I V M .

*Prospetus fenestrarum Domorum secularium in hortum Fratrum Minorum , impediri debet ab Ordinario .
Adducuntur duo Decreta , num. 1.*

Prospectus fenestrarum Domorum secularium in hortum Fratrum Minorum impediri debet ab Ordinario sic mandante Sacra Congregatione in vna Sulmonen. & in alia Cassanen; quæ in dies in exemplum adduci possunt .

I Vescouo di Sulmona .

Illustre , e Molto Reuerendo Monfig. come
Fratello .

Se bene le due Fenestre , che sono state aperte da i Frati dell'Ordine de' Minimi nel Choro, e nel Dormitorio di cotesto lor Conuento , che guardano verso l'orto , e Giardino de' Frati Osservanti Riformati , si douerebbero far riserrare, essendo state fatte contro l'ordine espresso , altre volte dato dalla Sacra Congregatione; Con tutto ciò questi Eminentissimi miei Signori volendo usare della benignità , che è loro propria , e di consenso anco del Procurator Generale de' medesimi Frati Riformati , si contentano , che vi possino restar aperte , per pigliar lume, e non à pro-

S 3

spetto,

spetto, in modo tale, che perciò vi si pongano ferrate, o altro riparo fermo, e stabile, ch'impedisca à quelli di dentro l'affacciarsi, e guardare nell'horto, o giardino sudetto; Il che significato à V.S. à fine, che facci eseguire il tutto, conforme la mente dell'EE. loro, che così m'hanno ordinato di commetterli; e col mezzo della presente, gli danno tutta l'autorità per ciò necessaria. Dio la prosperi. Di Roma à 15. Febraio 1636.

Di V. S. come fratello.

Il Card. S. Honofrio.

Loco † Sigilli.

A. Torricello.

In Regesto huius Congregationis Episc. & Reg. fol. 140.

Cassanen.

2 Vescouo di Cassano.

Illustre, e Molto Reuer. Monsignore
come Fratello.

I Padri Osseruanti Riformati di S. Francesco hanno in Corigliano, luogo di coteſta Diocesi, vn Conuento, doue viuono in ſanta carità ſeruendo al Signore nel loro Santo Instituto. Aleſſandro Coſentino del medefimo luogo è per turbare ogni lor quiete, ſe conduce à perfeſſione vna fabrica, che hà cominciata contigua al detto Conuento, e che lo renderà talmente ſoggetto; che non potranno i detti Frati nè muouerſi, nè far altre attioni, ſenza eſſer veduti, e ſentiti dal detto Coſentino. Sono perciò ricorſi à queſta Sacra
Con-

Congregatione , supplicandola di rimedio . Questi Eminentissimi miei Signori fatta matura consideratione sopra la loro istanza, sono venuti in senso di ordinare à V. S. à voler far desistere il detto Cosentino dalla continuatione di detta fabbrica, quando sia di pregiudizio à detti Frati , & nel modo , ch'espongono , & à quest'effetto ; gli danno quell'autorità, che può essergli necessaria. E Dio la prosperi , e preserui . Roma à 7. Agosto 1638.

Di V. S. come Fratello .

Il Card. S. Honofrio .

Loco † Sigilli .

C. Fachinetti .

In Registro Sac. Congregat. Episc. & Regul.
fol. 250.

Festum .

S V M M A R I V M .

Dies festi , quos Episcopus seruandos praeceperit , à Regularibus quomodo obseruandi , num. 1.

Festum Sancti Patris nostri Francisci non est ampliùs de praecepto , sed eo solemnius colitur , num. 2.

Festum S. Antonij de Padua celebrandum , tam à Fratribus Conuentualibus , quam Reformatis , num. 3.

I Decretum Concilij Tridentini , in quo de obseruantia festorum . De licentia Concionatorum . De Processionibus , & de facultate Episcopi in Ecclesijs Regularium peragitur .

Congregatio Concilij censuit, Decretū cap. 12. vers. dies etiam festi, sess. 25. de Regularibus, ita esse intelligendum, vt Regularium Ritus: illis, diebus festis, semper permaneat, quoad missas celebrandas, & cætera Diuina officia, tam publicè, quàm priuatim ab ipsis Regularibus, in eorum Ecclesijs persoluenda; nec circa hæc ab Episcopis quoquo modo quicquam in contrariū eisdem Regularibus præcipi posse, quod si de facto præceperint, Regulares neutiquam ipsis Episcopis obedire teneri.

Verū quoad Conciones, & lectiones, quas iidem Regulares ad Populum habuerunt, debere se conformare Euangelijs, & Epistolis, quibus Clerus sæcularis vtitur illis diebus festis.

Congregatio item Concilij censuit Regulares, qui absque licentia Episcopi prædicauerint, in Ecclesijs, quæ suorum Ordinum non sunt, tametsi Decreto eiusdem Concilij cap. 21. sess. 5. contrafecerunt, non posse tamen puniri ab Episcopo, sed tantum à suis Superioribus Regularibus.

Congregatio Concilij etiam censuit, Regulares Monasterij, vltra medium milliare à Ciuitate distantes, non posse ab Episcopo compelli accedere ad Processiones.

Congregatio itidem Concilij censuit Episcopos, aut alios locorum Ordinarios, vigore cuiusvis Decreti eiusdem Concilij, nullam habere facultatem, quouis tempore, in Monasterijs, domibus, & Ecclesijs Regularium exemptorum, quibus non imminet cura animarum personarū sæcularium, visitandi sacristias, paramenta, vasa sacra,

sacra, Altaria, & cætera huiusmodi, aut etiam Tabernaculum, seu Pyxidem in qua Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum asseruatur.

H. Card. Matthæus.

Loco † Sigilli.

Io. Franciscus Fagnanus Sac. Cong.

Conc. Secret.

In Regesto huius Congreg. fol. 12.

Festum S. Francisci.

CVM debeat imprimi carta, in qua adnotari debent festa de præcepto, & festa de deuotione, quæ Romæ celebrantur, fuit dubitatum, an festum Sancti Francisci deberet reponi inter festa de deuotione, præsertim cū adsit Bulla Sixti Quarti, in qua mandatur seruari, tanquam fuerit executioni demandata.

Sacra igitur Congregatio referente Illustrissimo Mellino, censuit diem festum S. Francisci, perpetuis futuris temporibus, reponi debere inter festa de præcepto. Die 3. Ianuarij 1622.

Fuit iterum ab eadem Sac. Rit. Congreg. firmatum, & innouatum hac die 21. Aprilis 1640.

P. Card. Crescentius.

Loco † sigilli.

Iulius Cincius Secr.

Sciendum tamen est, quod per Constit. Urbani Papæ Octauj, incipit, Vniuersa, &c. 13. Septembris 1642. hoc festum non fuit ampliùs connumeratum inter festa de præcepto, sed tantùm de deuotione; nihilominus, maxima cum solemn-

lemnitate à Christi fidelibus vbique colitur; & præcipuè Romæ in eius Ecclesia, vbi per totam octauam est maximus concursus fidelium ad implorandam Indulgentiam plenariam à Summis Pontificibus Nicolao IV. & Sixto IV. concessam, prout in Regeſt. Bull. S. Francisci Tranſtyberim.

Festum S. Antonij à Padua.

3 **Q**Via Patres Minores Conuentuales, pluribus in locis, in ſolemnitate Sancti Antonij de Pauda faciunt Proceſſiones magno cōcurſu populorum; Tentantes Fratres Reformati Sancti Francisci aliquibus in locis, vbi præfati Conuentuales commorantur, facere etiam proceſſionem eodem die, deuenerunt in ſequentem controuerſiam, videlicet.

Eminentiffimi, e Reuerendiſſimi Signori.

Effendo nata controuerſia trà li Padri Conuentuali, e li Padri Riformati di San Francesco circa il celebrare la feſta di S. Antonio da Padoa, pretendendo quelli, che queſti non poſſino celebrarla nelle loro Chieſe, nel giorno ſteſſo, che la celebrano eſſi. Perciò il Procurator Generale de ſuddetti Minori Offeruanti Riformati riuerentemēte ſupplica l'immenſa benignità dell'E.E. Voſtre reſtar ſeruite di dichiarare, che tanto gl'vni, come gli altri poſſino celebrare nelle loro proprie Chieſe la medeſima feſta nel giorno ſteſſo del Santo. Che, &c. *Quam Deus, &c.*

Sacra Congregatio Eminentiffimorum S.R.E. Cardinalium negotijs, & conſultationibus Episcoporum,

porum, & Regularium præposita, attentis narratis, auditisque partibus super hinc inde allegatis, censuit licere tam Fratribus Minoribus Conuentualibus, quàm Obseruantibus Reformatis Sancti Francisci in proprijs suorum Ordinum Ecclesijs solemnizare festum S. Antonij de Patauio Confessoris, ea ipsa die, in quam inciderit. Modo tamen Reformati à Processionibus abstineant; Decretis, seu literis eiusdem Sacræ Congregationis, aliàs circa præmissa emanatis, & reliquis in contrarium deductis, minimè obstantibus. Romæ 20. Septembris 1658.

M. Cardinalis Ginetti .

Loco † Sigilli .

Emil. Episc. Camerinen. Secret.

In Registro huius Congregationis fol. 334.

Funeralia .

S V M M A R I V M .

In Vrbe, equali portione diuidenda sunt. In hoc decreto non comprehenduntur candelæ, quæ in Altaribus accenduntur, num. 1.

IN tortitia, cærei, & candelæ, quæ per viam deferuntur circa cadauera, quæ postea in Ecclesia, præsentē corpore, pro celebrandis diuinis officijs accenduntur, finito officio, inter ipsos Parochos, & Ministros Ecclesiarum, etiam Regularium, & Nationalium, in quibus cadauera
sepe-

sepeliuntur, æquali portione diuidenda sunt. Ex
 Decisione Reuerendissimorum Dominorum Præ-
 fectorum Urbis, Domino N. Urbano Octauo ap-
 probante. Die 21. Martij 1629. Adest, & aliud
 Decretum impressum Visitationis Apostolicæ de
 Emolumentis funeralium, sub die 5. Octobris
 1659. relatum à Pasqualigo in Additionibus Cō-
 trou. Laureti de Franchis p. prima nu.28. fol. 19.
 Vbi rectè aduertit, quod cærei, seu candelæ, quæ
 in Altaribus accenduntur, existente corpore de-
 functi super terram, non debent quoque diuidi
 cum Parocho, nam solum præcipit Decretum,
 diuidi cæreos, & intortitia, quæ per viam defe-
 runtur, & quæ circa cadauera, antequam terræ
 tradantur. Extra Urbem verò standum est con-
 suetudini locorum, & Decretis præsertim Con-
 cilij Tridentini.

In Regesto eiusdem Congregationis Concil.
 fol. 54.

Gabella.

S V M M A R I V M.

*Fratres Minores Observantia, qui nihil proprij possident
 exempti sunt à gabellis, num. 1.*

*Non comprehenduntur in renocatoria exemptionum à
 Pæstigalibus Alexandri Septimi, num. 2.*

*Neque in Bulla Indictionis sex decimarum, quod decla-
 ratur per Epistolam Thesaur. Generalis, num. 3.*

Non tenentur ad solutionem molitura, num. 4.

Neque ad solutionem delli quattrini à libra della carne.

Nè

Nè esser astretti di pigliarla al macello de' luoghi, uno stanno, num. 5. & 7.

MEndicantes, & præcipuè Fratres Regularis Observantiæ S. Francisci, qui nihil proprii possident, exempti sunt à solutione gabellellarum, & quaruncumque contributionum, onerumque hospitandi milites. B. Pius V. Dum d vberes apud Cherub. tom. 2. pag. 191.

2 Constitutio reuocatoria exemptionum à Vectigalibus, & alijs publicis oneribus Alexandri Papæ VII. incipit, In sublimi, &c. die 21. Iulij 1636. Non officit, nec comprehendit fratres Minores de Observantia, & Reform. sub præfata ratione, videlicet, quia nihil proprii possident.

3 Neque comprehenduntur prædicti Fratres Minores de Observantia in Bulla Indictionis sexdecimarum super fructibus omnium Ecclesiasticorum Beneficiorum, & Pensionum in vniuersa Italia, & Insulis adiacentibus eiusdem Alexandri Papæ Septimi, prout declaratur in sequenti Epistola, Subcollectoribus missa.

Molto Reu. Signori .

Li Padri Minori Offeruanti di S. Francesco, i quali sono mendicanti, e non possono possedere per dispositione del proprio istituto, rendita alcuna dell' elemosine, che loro vengono fatte, non sono tenuti al pagamento delle Decime. Per tanto le Sign. Vostre doueranno per tal conto non-
mo-

molestarli. Et il Sig. le felicitì. Di Roma li 20.
Maggio 1662.

Delle Signorie V. Affettionatiss.

N. Arciu. di Damjata Tes. Gen.

Loco † Sigilli.

Francesco Milòni Secr.

Succollettori delle Decime.

4 Neque tenentur ad solutionem gabellæ
molituræ, vulgo del Macinato, provt declaratur
in vna Assisien, videlicet.

Al Signor Cardinal Rondanini.

Assisi.

Eminentiss. e Reuerendiss. mio Signore
Offeruandissimo.

Doppo essersi veduta la relatione di V. Emin.
sopra le differenze trà coteffa Communità, e li
Padri Minori Offeruati della Madonna degl' An-
geli intorno alla Gabella del macinato, fattone
relatione à N. Signore, Sua Beatitudine si è com-
piaciuta d'ordinare, che per il grano, che detti
Padri riceuono in elemosina, li Ministri, ò suoi
Appaltatori, gli somministrino il bollettino gra-
tis, nel modo, che faceuano gli Appaltatori Ca-
merali, offeruandosi il modo vsato per il passato
senza alteratione alcuna, onde V. Em. potrà re-
star scruta in tal guisa dare gli ordini opportuni,
mètre io le bacio le mani. Roma 21. Giugno 1659.

Di V. Em,

Hum. & affettionatiss. Seru.

F. Card. Ghigi.

Loco † Sigilli.

Mario Fani Secr.

In Reg. Ord. pag. 93.

5 Ne-

5 Neque tenentur ad solutionem delli quattrini à libra della carne , provt in sequenti .

A Monsignor Gouvernatore d' Affisi .

Illustriſs. e Reuerendiſs. Sig.

Li Minori Offeruanti della Madonna degl' Aneli mi eſpongono , che dalli Subappaltatori del quattrini à libra della carne , ſi pretenda di riuotere queſta Gabella ſopra quelli Agnelli , & altri animali , che ſi danno loro per limoſina , e li quali ſi macellano da eſſi per uſo proprio . Tal retentione è manifeſtamente contraria alli Capitoli dell' Appalto, & al douere, e però prego V.S. Illuſtriſs. che in neſſuna maniera permetta , che ſi effettui , e le bacio affettuoſamente le mani .
Roma li 2. Ottobre 1647.

Di V. S. Illuſtriſs.

Humiliſs. Seru. Affettionatiſs.

Lorenzo Raggi Teſ. Gen.

In Reg. Ord. pag. 135.

6 Et in riguardo della pouertà de' Minori Offeruanti di S. Francesco non poſſono eſſere aſſretti dagli Appaltatori de' macelli de' luoghi , oue ſtanno detti Frati à pigliare la carne da loro , potendola andare à pigliare in altri luoghi circonuicini , doue ſi dà à minor prezzo , che coſì è ſtato deciſo in Roma dalla Congregatione de' Prelati di Camera in fauore de' Frati di S. Francesco del Conuento di S. Antonio del monte di Rieti, provt ſequitur .

*Gabella Carnis , Tertij Quatrini .**In Nomine Domini . Amen .*

PRæsenti publico Instrumento cunctis vbique pateat euidentèr , & sit notum , quod Anno ab eiusdem Domini nostri Iesu Christi Natiuitate millesimo sexcentesimo sexagesimo primo, Indictione 14. die verò vndecima Ianuarij , Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri Domini Alexandri Diuina Prouidentia Papæ Septimi anno eius sexto, Pro Reuerendis Fratribus Sancti Antonij de Monte Ciuitatis Reate, Ordinis Sancti Francisci Reformatorum principalibus, contra Dominos Lauretum Angelottum, & alios Gabellarios tertij quatrini carnis exaduerso principales. I. Pelliccia Sanctiss. Domini Nostri Cursor retulit in scriptis se die octaua eiusdem citasse coram Illustriss. & Reuerendissimo Domino Thesaurario, Dominum Iacobum Martinellum exaduerso Procuratorem, supradictorum Dominorum Laureti Angelotti, & aliorum Gabellariorum tertij quatrini carnis ad videndum reiterari omnes, & singulos terminos substantiales, forsitan nullitèr, & incultè tentos in vim quarumcumque facultatum, &c. absolui à censuris &c. ad effectum &c. & videndum deferri iuramentum in supplementū plenæ probationis , quatenus opus sit concludendum , & audien-

audiendum diffinitiuam sententiam ad tertiam diem, qua adueniente , relatione facta , comparuit Dominus Ioannes Palumbus Procurator , & petijt, ac per Dominum nostrum obtinuit pronunciari, cōcludi, ac sententiari diffinitiuè, prout in cedula , quam Dominus vidit , legit , subscripsit, & deindè mihi Notario consignauit tenoris sequentis , videlicet .

Sententia Thesaurarij .

Christi Nomine inuocato pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes , per hanc nostram diffinitiuam sententiam, quam de Iuris peritorum consilio in his scriptis ferimus in causa , & causis , quæ coram Nobis versæ, & vertūtur in decisis inter Dominos Lauretum Angelottum, & alios Gabellarios exactio- nis Gabellæ tertij quatrini &c. Ciuitatis Reate Actōres ex vna, & Reuerendos Fratres S. Antonij de Monte eiusdem Ciuitatis Reate , Ordinis S. Francisci Minoris Obseruatiæ Reformatorem Reos conuentos partibus ex altera, de , & super prætenfa solutione Gabellæ tertij quatrini carnis, scū &c. rebusque alijs , & illarum occasione , de quibus latius in actis causæ, ad quæ &c. In prima instantia dicimus, pronunciamus, & declaramus, decernimus, concludimus , & diffinitiuè sententiamus prædictos Lauretum, & alios Gabellarios litis consortes nullum ius , nullamque actionem habuisse, neque habere aduersus dictos Fratres nihil habentes, nihilque possidentes pro exactio-

T

ne

ne dictæ Gabellæ tertij quatrini carnis , scû &c. neque competisse, neque competere, provt Nos illos nullum ius, nullamque actionem habuisse, neque habere, neque competisse declaramus, & volumus: & dictos Fratres tamquam exemptos à dicta Gabella non teneri, neque obligatos esse ad solutionem dictæ Gabellæ, provt Nos tamquam exemptos non teneri, neque obligatos esse declaramus, & volumus, & molestias, molestationes, vexationes, perturbationes fore, & esse friuolas, & iniustas, & temerarias, & de facto illas declaramus, & volumus; & dictos Fratres à petitis per dictos Laurentum, & alios Gabellarios litis consortes, absolvendos fore, & esse, provt Nos absolvimus, & absolutos esse volumus; & illis imponendum fore, & esse perpetuum silentium, provt Nos imponimus, & victos victoribus in expensis condemnandos fore, & esse, provt Nos condemnamus, quarum taxationem Nobis, vel cui de iure, reservamus, declaramus, decernimus, concludimus, & diffinitivè sententiamus, & isto, & omni alio meliori modo &c. Ità pronunciaui ego Laurentius Bellus Auditor Reuerendæ Cameræ Apostolicæ. Super quibus omnibus, & singulis præmissis petatum fuit à me Notario infrascripto, vt vnum, vel plura, publicum, scû publica conficerem, atque traderem Instrumentum, & Instrumenta, provt opus fuerit, & requisitus ero. Actum Romæ, Domi solitæ residentie dicti Illustrissimi D. Thesaurarii, præsentibus &c. Dominis Carolo Nichio, & Iosepho Sibilla Testibus ad prædicta omnia, & singula vocatis,

catis, habitis, specialiter, atque rogatis &c.

Loco † sigilli .

Ego Antonius Iordanus Reu. Camerae Apost.
Notarius de præmissis rogatus præsens Instru-
mentum subscripsi, & publicauì .

Gabella .

*Monitorium pro obseruantia Bullæ Pij V. in fauorem
Fratrum Reformatorum Sancti Francisci .*

Antonius Barberinus tit. Sanctiss. Trinitatis in

Monte Pincio Presbyter Cardinalis ,

S:R.E. Camerarius .

V Niuersis, & singulis RR. DD. Abbatibus,
Prioribus, Præpositis, Decanis, Diaconis,
Presbyteris, Clericis, Notarijs, & Tabellionibus
publicis quibuscumque, illique, vel illis, cui, vel
quibus præsentēs nostræ ostensæ fuerint, salutem
in Domino, & nostris huiusmodi, imò veriùs
Apostolicis firmiter obedire mandatis .

Noueritis nuper corā Nobis in Camera Apo-
stolica, pro parte, & ad instantiam Reuerendorū
Patrum Guardiani, & Fratrum Sancti Petri in
Monte Aurco Ordinis Sancti Francisci Mendi-
cantium principalium comparitum, & expositū
extitisse, quod licet ipsi tamquam de Ordine
Mendicantium iuxta formam Constitutionum,
Summorum Pontificum, & præsertim Consti-
tutionis san.mem. Pij Papæ V. in ordine 11. §. 1.
sint immunes, & exempti à solutione omnium,

T 2

& qua-

& quarumcumque Gabellarum, tam Communitatum, quam Cameralium, & cuiusvis alterius generis, & speciei pro rebus, quæ in Alma Urbe pro eorum victu, & vestitu, & alio quocumque usu in dies introducuntur, & ab ipsis emuntur, & venduntur respectiuè, & super prædictis à quoquam molestari non possint, neq; debeant.

Nihilominus Domini Dohanerij Urbis, & forsan alij Appaltatores, Subappaltatores, Gabellarii, Commissarii, & alij in executione præsentium nominandi, & cognominandi, nescitur quo iure suffulti sese velle instantes ad solutionem prædictarum Gabellarum cogere, & compellere iactarunt, & iactant, & forsan cogunt, & compellunt de præsentibus, in graue ipsorum exponentium damnum, & præiudicium, & contra formam suprarum Constitutionum.

Qui propterea ad Nos in eadem Camera Apostolica recursum habuerunt, humiliter supplicantes, quatenus eis in præmissis de aliquo opportuno iuris remedio providere dignaremur.

Nos itaque attendentes requisitionem huiusmodi fore iustam, & rationi consonam. Quocirca de mandato Sanctissimi Domini Nostri Papæ, viuz vocis oraculo nobis desuper facto, & auctoritate nostri Camerariatus officij, Vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet insolidum tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus statim visis, & receptis præsentibus, & postquā præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum fuerit requisitus

ex parte nostra, imò verius Apostolica auctoritate inhibeat, & inhibendum expressè præcipiatis, & mandetis omnibus, & singulis Dominis Iudicibus Ecclesiasticis, & sæcularibus quacumque auctoritate fungentibus, & functuris, ac supradictis Dohanerijs Urbis, & aliorum quorumcumque locorum, & alijs Appaltatoribus, Subappaltatoribus, Gabellarijs, Commissarijs, Datierijs, passuum, & pontium exactoribus, ac Portarum Custodibus, omnibusque alijs in executione præsentium nominandis, & cognominandis, Barisellis quoque, executoribus, subexecutoribus, cæterisque Iustitiæ Ministris, ne sub 2000. ducatorum auri in auro Cameræ Apostolicæ applican. mandati executivi pro illis, & iuris subsidium excommunicationis, aliisque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis arbitrio nostro infligendis, audeant, seu præsumant, aut illorum aliquis audeat, seu præsumat dictos Reuerendos Patres instantes pro solutione supradictarum Gabellarum, & aliorum quorumcumque onerum molestare, vexare, perturbare, inquietare, impedire, seu molestari, vexari, perturbari, inquietari, & impediri facere, seu permittere per se, aut alium, seu alios quovis sub prætextu, causa, ingenio, & quæsito colore, alioquin contra inobedientes, & præmissis non parentes, ad supradictarum pœnarum incursum, illarumque executionem deveniemus, provt iustitia suadebit, & ordo dictauerit rationis.

Contrarijs non obstantibus quibuscumque eo si quis &c. compareat &c. In quorum fidem &c.

Datum Romę in Camera Apostolica hac die 16.
Septembris 1654.

Franciscus Maria Antaldus Auditor.

Loco † sigilli.

B. Brunorus.

Inhibitio vigore exemptionum, desumpta ex
Originali, quod asseruatur in Archiuo S. Fran-
cisci Transyberim.

Generalis.

S V M M A R I V M.

Officium Generalis ad sexennium est redactum. num. 1.

Quam iurisdictionem habeat in Ordine. num. 2.

*Ad Generalem pertinet instituire Commissarium Gene-
ralem. num. 3.*

*Congregationem intermediam celebrare, aut differre.
num. 4.*

*Ad eum spectat Constitutiones, & Priuilegia dubia de-
clarare. num. 5.*

*Non immeritò vititur titulo Ministri Generalis totius
Ordinis. Assistit in Capella Sanctissimi. num. 6.*

*Articulis contra Generalem nostrum porrectis pronisum
fuit à Sacra Congregatione de Propaganda Fide, in
concernentibus profectum Terrę Sanctę, & promissio-
nes Sanctorum Locorum. num. 7.*

IN Ordine Minorum Sancti Francisci ex in-
stitutione Regulę durabat toto vitę decur-
su,

tu , sed postea eius officium per Leonem Decimum , & Sixtum Quintum ad sexennium redactum est .

2 Generalis Minister in Ordine habet supremam auctoritatem , & iurisdictionem ordinariam tam internam in foro conscientiae , quam externam in foro contentioso , à qua nullus eximitur , & cui omnes obedire tenentur , quam auctoritatem habet à Capitulo Generali , & Summo Pontifice sibi traditam . Sanctior. in Comment. pag. 604. stat. 27. Suarez to. 4. de Relig. tract. 10. lib. 10. cap. 4. & Lezan. num. 12.

3 Ad Generalem pertinet instituere Cōmissarium , qui in eius absentia , Familiam , de qua assumptus est , cum plenaria potestate gubernet vsque ad suum reditum , de aliquorum Discretorum Ordinis consilio . In Constit. Ord. cap. 8. pag. 157. num. 4.

4 Ad eum spectat Congregationem intermediam celebrare , ipsamque vrgenti de causa differre . Ibidem num. 2.

5 Fratres Minores Regularis Observantiæ tenentur declarationibus , & interpretationibus factis à Generali circa Constitutiones , & privilegia , quoad dubia , stare in his , quæ ad suarum conscientiarum serenitatem pertinet , ex concessione Iulij II. Constit. 13. Considerantes §. 1. apud Peyrin. num. 1. priuil. pag. 102.

6 Titulus Ministri Generalis translatus est ad Fratres de Observantia à Leone X. & Patribus Conuentualibus datus est Titulus Magistri Generalis Conuentualium . Nunc verò ex concessione

sione Sixti V. Generales Conuentualium gaudent titulo Generalis Ministri Conuentualium, non amoto tamen titulo Ministri Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum ab Observantibus, ex Decreto Sac. Rit. Congregationis, prosequitur, videlicet.

Cum Procurator Generalis Fratrum Minorum Conuentualium S. Francisci sex ab hinc annis ægrè ferret Ministrum Generalem de Observantia in præteritum usum fuisse, & in præsentiarum uti titulo, & sigillo cum inscriptione Ministri Generalis totius Ordinis FF. Minorum, recursum habuit ad Sanctissimum, supplicans mandari reformari huiusmodi titulum tamquam non legitimè dicto Ministro Generali de Observantia competentem, & supplicatione per Sanctissimum ad hanc Sac. Rituum Cōgregationem remissa; Eadem Sacra Congregatio discussionem huius negotij ad referendum usque de anno 1625 commisit Eminentissimo, & Reuerendis. Domino Cardinali Muto, coram quo formato dubio de consensu ambarum partium: An titulus Ministri Generalis totius Ordinis FF. Minorum, quo insignitur Minister Generalis Observantium sit reformandus? Vtraque parte sæpè sæpius in facto, & iure desuper informante, & audita ad relationem eiusdem Eminentiss. Cardinalis Muti, causa acerrimè in plena Congregatione discussa. Sacra Rituum Congregatio respondit, nihil innovandum, & Ministrum Generalem de Observantia legitimè usum fuisse, & uti posse titulo, & sigillo cum inscriptione Ministri Generalis totius

tlus Ordinis FF.Minorum , & ita seruari mandauit . Romæ 22.Martij 1631.

C.Episc.Portueñ Card.Pius .

Loco † sigilli .

T.Tegrimius Episc.Assisicæ Secr.
In Regest.huius Congr.fol.47.

Hinc est, quod inter Generales Ordinis Minorum Sancti Francisci , solus Generalis Fratrum Minorum de Obseruantia, vnâ cum Generalibus aliarum Religionum assistit Capellæ Sanctissimi D.N.Papæ; ideò non immeritò vtitur titulo Ministri Generalis totius Ordinis .

7 In concernentibus profectum Sanctorum locorum Terræ Sanctæ, & prouisionem Religiosorum eorundem locorum, porrecti fuerint Sacræ Congregationi de Propaganda fide nonnulli articuli contra P.Generalem totius Ord.S.Francisci, quibus prouisum fuit ab eademmet Sacra Congregatione prout sequitur .

Die 21. Februarij 1647.

Fuit Congregatio particularis pro audiendo Patre Generali Minorum de Obseruantia, apud Eminentissimum D. Cardinalem Capponium, cui interfuerunt cum Emin. Sua Domini Cardinales Ginettus, & Iustinianus specialitè deputati à Sac. Congregatione de Propaganda fide, & in ea. Primo actum fuit inter prædictos Dominos Cardinales de articulis contra præfatum Generalem datis à Missionarijs, & alijs Religiosis eiusdem Ordinis, & licet essent octo, præfati tamen

tamen Patres, eos ad quatuor tantum redegerunt, in quibus illi octo continebantur. . Quorum

Primus fuit, quod prædictus Generalis non deputauerit in Vrbe aliquem ex Superioribus prædicti Ordinis, qui in eius absentia approbaret Religiosos ad Missiones proficiscere volentes; nec qui eis (factis Missionarijs) debitas obedientias expediret, cum quibus ad loca eis destinata se transferre possent.

Secundus fuit, quod studium Arabicum in Conuentu Sancti Petri de Mōte Aureo erectum, Religiosis linguæ Arabicæ operam dare volentibus, non prouiderit.

Tertius fuit, quod eleemosynas Sanctorum locorum, quæ ex Hispania fuerunt transmissæ, ascendentes ad summam 36. millium realium, de octo, non miserit, prout moris est, ad Guardianum Hierosolymitanum.

Quartus fuit, quod cum insteterit Sacra Congregationem Sanctorum Locorum, ne fieret amplius Commissarius Generalis Terræ Sanctæ in Vrbe, & præsertim Guardianus proximè functus officio Guardianiæ Hierosolymitanæ, & Sacra Congregatio prædicta huic eius petitioni annuerit, decreuitque Romæ retinendum esse Guardianum prædictum, sine titulo aliquo, pro capiendis tantum ab eo in occurrentibus negocijs Terræ Sanctæ, informationibus; Ille nihilominus Commissarium Generalem Terræ Sanctæ in Vrbe fecerit Patrem Antonium de Castiglia.

Secundo digestis modo quo supra narratis articulis, vocatus fuit in Congregatione prædicta

Pater

Pater Generalis, qui audito Eminentissimo Domino Cardinali Capponio, qui de prædictis articulis brevitèr habuit sermonem, & sensum Sac. Congregationis de Propaganda Fide, circa illos aperuit; Brevitèr etiam ipse Generalis, commendata sententia prædictæ Sac. Congregationis, respondit se paratum esse exequi quæcumque illa præceperit circa prædictos articulos, & in specie, quoad elemosynas locis Sanctis collectas, & iam in Siciliam delatas; dixit illas esse in promptu, & data opportuna occasione, ad Guardianum Hierosolymitanum esse transmittendas; & insuper adiecit, maiorem etiam summam in Cadix reperiri, ad eundem effectum, & subindè conquæstus est de Missionariis in Terra Sancta, Syria, Palestina, & Ægipto degentibus, qui iura Capellano- rum eiusdem Terræ Sanctæ sibi usurpant, cum præiudicio Sanctorum Locorum.

Tertio, dimisso præfato P. Generali, post longam inter ipsos Eminentiss. Patres discussionem prædictorum articulorum, & aliorum etiam ad Decreta edita per Sacram Congregationem Sanctorum Locorum pertinentium, conveniunt in infrascriptis conclusionibus, prædicto P. Generali, iterum in Congregatione vocato communicatis, videlicet incipiendo ab his, quæ P. Generalis postremo loco subitunxit, dixerunt.

Primo. Sacram Congregationem de Propaganda Fide, nullum Regularem Missionarium expedire, nisi prius habita relatione à Generali, vel à Procuratore, vel à Superiore illius, qui petit missionem, cum esse quoad vitam, moros, sciens

scientiam, & prudentiam , ad illam idoneum ; & ideo deputandum esse aliquem à prædicto Generali , qui approbet Missionarios in eius 'absentia'.

Secundo . Eandem Sacram Congregationem hucusque, neque ad Urbem Hierosolymitanam, neque ad alias Vrbes præfatæ Sanctæ Ciuitatis vicinas, videlicet, Bethleem, & Nazareth, vllum Missionarium destinasse .

Tertio . Dictis Missionarijs Syriæ, & Palestinæ, ac Ægypti, de quibus conquæritur dictus Pater Generalis , quod Capellanas Familiæ Hierosolymitanæ vsurpauerint , facta fuerunt à Congregatione de Propaganda Fide , vtraque parte informante, decem Decreta sub die prima Octobris 1630. & ab Urbano Octauo die 22. Nouembris eiusdem anni approbata , quibus præscribuntur Capellanix, & iura Parochialia dictis Capellanis Familiæ Hierosolymitanæ .

Quarto . Studium Arabicum omninò esse Romæ retinendum , sub immediata gubernatione Generalium, vel Commissariorum Generalium, iuxta Decretum editum die 18. Octobris 1628. & Generali prædicto iniungendum esse , vt iuxta illud præfatum studium de Religiosis bonis provideat .

Quinto . Eleemosynas Sanctorum Locorum , pietate Hispanorum, & præsertim Regis Catholici, collectas, ac in Italiam missas , quamprimum esse ad Guardianum Hierosolymitanum transmittendas, vt hætenus summa cum diligentia, factum fuit, & ipse Pater Generalis, vt supra, paratum

ratum, & esse mittere obtulit, ne vsuris grauib.
Loca Sancta onerata, creditorum violentijs, me-
diantibus Turcis, ab alijs Nationibus schismaticis,
& hæreticis Latinis eripiantur.

Sexto. Commissarium Generalem Terræ San-
ctæ in Vrbe, non esse amplius deputandum. Guar-
dianumque Hierosolymitanum proximè officio
functum, siuè alium paritèr informatum, sine
titulo esse retinendum, pro informatione.

Septimo, & postremo. Corrigendum esse De-
cretum Sacræ Congregationis Sanctorum Lo-
corum, vbi de Familia Hierosolymitana fit men-
tio, in hunc modum, videlicet. Quoad secun-
dum articulum, omissis alijs. Eminentissimi Pa-
tres, electionem Guardiani Hierosolymitani, ac
eius Familiæ, ex Religiosis vita, moribus, do-
ctrina probatis constandæ Patri Generali reli-
querunt.

In Regesto Ordinis tom. 5. fol. 239. & mihi
fol. 151.

Guardianus,

S V M M A R I V M.

*In electione Guardianorum obseruanda sunt Breuia A-
postolica. num. 1.*

Præscribitur modus eligendi. num. 2.

*In Capitulis, & Congreg. debent renunciare officijs suis.
num. 3.*

*Guardianus Hierosolymitanus est eligendus à Superio-
ribus Generalibus. num. 4.*

EA

Est verè Prælatus, & quam auctoritatem habeat. numero 5.

Si moriatur intra semestre sui officij, quare alius est eligendus? num. 6.

Vltra triennium, & semestre durare non potest. num. 7.

Quo casu, non ut Guardianus, sed ut Præsident potest ferre suffragium. num. 8.

Guardianus quomodo potest carcerare subditos? num. .

1 **D** Eclarat Capitulum Generale, quod in electionibus Guardianorum obseruetur Breue Urbani Octauij, Religiosos viros 2642. & Alexandri Septimi, Credite nobis 1663.

2 Modus tamen eligendi talis erit, videlicet: Antequam Patres ingrediantur Definitorium, fiat inter ipsos discussio super meritis, & qualitatibus promouendorum, & præcipuè attendatur iustitiæ distributiæ, pro pacis conseruatione. Deindè Præsident, seu Prouincialis proponat vnum pro quolibet Conuentu successiuè, super quo sumantur ab Electoribus calculi nigri, vel albi ad hoc præparati, & sic secreto, absque aliqua discussione ponantur in vrna. Si aliquis propositus fuerit in Guardianum alicuius Conuentus, & per vota fuerit exclusus, non censetur excludi pro alio Conuentu. Rom. 1664. Quod si maior pars fuerit affirmatiua, electus intelligatur; si verò erit negatiua, proponatur alius à Præsidente, siuè Prouinciali, donec electio canonica fiat. Quod si primo proposito à Præsidentibus, vt eligatur, vota fuerint æqualia: Declarat Capitulum Generale ipsis liberum fore pro proposito

posito decidere; Rom. 1644. Si calculi in electione Guardiani non sint par numero eligentium, aut inueniuntur pauciores; tunc propter fraudem non debet publicari electio, cum non sit canonica. Sanctior. in Comment. cap. 8. stat. 6. dub. 2.

3 Renouatur statum, quod omnes Guardiani in Capitulis, & Congregationibus suo renuncient officio, quod si non fecerint, ipsos tamen renunciaſſe cenſeantur. Rom. 1664.

4 Sacra Congregatio de Propaganda Fide, ſtando Decretis alijs editis ſub die 21. Februarij 1647. iterum ſanciuir, in poſterum Guardianum ſacri Montis Sion à Superioribus Generalibus Ordinis Franciſcanorum, iuxta eorum Conſtitutiones, eſſe eligendum, cum participatione Eminentiffimi D. Cardinalis Protectoris; certiorata Sacra Congregatione, alijs electionem eſſe, & fore inualem, nulliusque roboris, & inanem. Hac die 16. Nouembris 1654. In Regeſto huius Congreg. fol. 125.

5 In Ordine Minorum Regularis Obſeruantie Guardianus eſt verè Prælatuſ, & Superior localis, habens iuriſdictionem ordinariam, dignitatem Eccleſiaſticam, qualem habent Parochi, & Curati animarum, & habet tantam auctoritatem in ſuo Conuentu, quantum habent Prouinciales in Prouincia; niſi fuerit limitata per Statuta generalia. Sanctior. in Comm. pag. 26. §. 9. & aliquando Guardianus appellatur Miniſter, vt habetur in Regula: vt obediant ſuis Miniſtris. Nomine autem Miniſtrorum, intelliguntur omnes Prælati,

lati, vt omnes Expositores Regulæ affirmant apud Cordub. q. 2. Sicuti antiquitus nomine Custodis, veniebant etiam Generalis, & Guardiani, ex c.8. Regulæ, ibi: Alium sibi eligere in Custodem, idest Generalem, & vltra communem praxim, à principio Ordinis, conijcitur ex Testamento Beati Patris Francisci, & illi Guardiano, quem sibi placuerit mihi dare. Ibidem vbi supra.

6 Cùm igitur Guardianus sit verè Prælatus, si intra semestre sui officij moriatur, ne Domus Regularis sibi commissâ viduata remaneat, & graue dispendium patiatur, debet à Definitorio de alio Guardiano prouideri, sub pœna priuationis potestatis eligendi, prout in cap. Ne pro defectu, de electione & c. quia propter. Hinc est, quod in Constitutionibus Reformatorum nostræ Cismontanæ familiæ, inhærendo præfatæ Decretali, prouisum fuit de sequenti Statuto c.8. n.60. pag.63. videlicet.

Morendo, ò vacando qualche Guardiano, prima della Festa del P.S. Francesco, sia obligato il Ministro con il Definitorio eleggere vn'altro; ma morendo dopo, il Ministro vi faccia vn Presidente fino al Capitolo, in cui non hauerà il voto.

In quo statu patet expressè Conuentum, seu Dolum Regularem de Guardiano prouideri debere, quando ante medietatem anni decedit; sed tutius esset eligere alium, etiamsi moriatur nono, aut decimo mense Guardianatus, ne Conuentus, ac etiam Prouincia ob carentiam voti Capitularis, graue dispendium patiatur.

7 Guardianatus officium ultra triennium, prætendi non potest, ex Constit. Pauli IV. Viam ambitiosæ, nihilominus quia Prælati Generales nostri Ordinis, ob causam legitimam ex declaratione Clementis Octavi, ultra triennij tempus possunt differre Capitula per sex menses, etiam toto eo tempore ipsi Guardiani durabunt, provt in Chronologia Ord. in Tabula Capituli Gen. Rom. 1612.

8 Finito tamen triennio, & semestri Guardianatus, si nullus sit missus Commissarius, ex aliquo accidenti, gubernabunt tamquam Præsidentes, sed non habebunt votum in Capitulo immediatè sequenti, nisi ipsis cecedatur à Superiore Generali, cui hanc facultatem Capitulum Generale demandauit cum consensu Procuratoris Generalis, & Definitorum Generalium, si præsentés fuerint in Constit. Ord. de anno 1638. cap. 8. §. 47. pag. 209. num. 1.

Ne mireris de hac promissione, consulta, & diligentè examinata in Sacra Congreg. super statu Regularium, quia attentis narratis à Patre Generali Sambuca, benignè annuit, & approbante Sanctissimo Alexandro VII. præfatum Statutum confirmauit, dummodo illis Præsidentibus Conuentuum tantum, qui functi sunt officio Guardianatus, & Patribus Definitorij conferatur votum ad effectum celebrationis Capituli illius Prouinciæ, ne remaneat viduata, & graue dispendiũ patiatur ob carentiam Ministri, & Definitorij Prouincialis.

9 Guardianus potest carcerare suos subditos,

V.

quan-

quando committitur delictum graue, & enorme, & periculum est in mora, vel quando non posset haberi in proximo præsentia Prouincialis; & tunc Guardianus de consilio Discretorum, carcerare potest, non tamen sine caputio, & corda, quia esset carceratio formalis, sed ad custodiam tantum, donec certiorer Prouincialem. Sanctor. de pœnis tom. 1. pag. 165. Nec potest eos liberare sine licentia Prouincialis, vel Generalis, si tamen essent indebitè carcerati, tunc posset liberare; tamen puniri debet. Ibidem pag. 167.

Habitus.

S V M M A R I V M.

Quod nullus puer expleto anno sexto, possit indui ex deuotione, habitu Religionis. num. 1.

Quod nullus audeat deferre habitum Religionis Sancti Francisci sine Superiorum licentia. num. 2.

Nemini licitum faciant, ut habitum cum Caputio, Tunica, seu Mantello consueto deferant. num. 3.

Edictum Vicarij Papæ pro obseruantia præfati Breuis Urbani Papæ VI. num. 4.

Decisio Rotæ Romanæ, Iuris conferendi habitum Tertij Ordinis Sancti Francisci. num. 5.

Morientes cum habitu Religionis quas Indulgentias lucrantur. num. 6.

Formula benedicendi habitum infirmis concedendum, cum Caputio, vel Velo, si est mulier. num. 7.

Formula absolutionis, quæ datur Cordigeris, & Con-
fra-

fratribus Tertij Ordinis in articulo mortis. num. 8.

Volentes sepeliri cum habitu , impediri non possunt sub pœna excommunicationis. num. 9.

Osculantes habitum Religionis , lucrantur quinque annos Indulgen. & totidem quadrag. num. 10.

Prohibentur Libri, & Imagines , in quibus tractatur de vera forma Habitùs, & Caputij Sanctorum Francisci, & Antonij de Padua. num. 11.

1. **Q**Uod nullus Puer ex deuotione possit indui habitu Religionis, expleto anno sexto suæ ætatis, prout in sequenti prouisione, videlicet :

Al Signor Cardinale Buoncompagni -
Napoli .

Hauendo inteso la Santità di N. Sig. il publico scandalo , che suol darsi in cotesta Città dal gran numero de' secolari, che ancorche siano maggiori di dieci anni in quindecì , vestono formatamente sotto pretesto di diuotione l'habito di S. Francesco , per estirpare affatto questo abuso , con il parere di questi miei Signori si è risoluto , che nessuno de' secolari, che siano entrati nel settimo anno della sua età possa vestire l' habito di detto Ordine, ò di qualsiuoglia altra Religione, e di già quando lo portassero, debbano immediatamente deporlo , che toccheranno nel settimo anno , come di sopra ; mi hà però commesso di farlo sapere à V. S. Illustrissima, à fine che in effecutione di quest'ordine si compiaccia di far sopra di ciò tutte quelle prouisioni, che con la solita sua prudenza giudicherà più opportune, con che le bacio le

mani. Di Roma li 10. Gennaro 1627.

2. Quod nullus audeat deferre habitum, seu tunicam oblongam Tertij Ordinis S. Francisci sine Superiorum licentia, extat Breue Urbani Papæ VIII. Cùm sicut &c. die 5. Octobris 1638. vbi inter alia: Omnibus, & singulis locorum Ordinarijs, & Nuncijs, vbiuis terrarum constitutis, & degentibus directè præcipit, ne de cætero quemquam Tunicam oblongam Tertij Ordinis S. Francisci, cum vel sine mantello, absque Superiorum prædicti Ordinis licentia in scriptis obtenta, quoquo modo deferre permittant: vtque si aliquem præmissorum transgressorem repererint, illum carceri mancipandum, tali habitu exuendum, & arbitrarijs pœnis mulctandum irremissibiliter curent.

3. Deindè nemini licitum faciant (quacumque super hoc obtenta licentia) vt habitum huiusmodi cum caputio, vel tunica, seu mantello consuto deferant: sublata eiusdem Ordinis Superioribus, ipsisque locorum Ordinarijs, ac Nuncijs Apostolicis, & eorum cuilibet, quauis auctoritate, licentias huiusmodi cuiquam concedendi &c. prout in Miscellanea Decretorum fol. 259. vbi adest etiam Edictum Vicarij Papæ pro obseruantia præfati Breuis, tenoris sequentis, videlicet:

*Frater Antonius Barberinus, Miseratione Divina
 Tit. S. Petri ad Vincula S. R. E. Presbyter
 Card. S. Onuphrii nuncupat. Sanctiss.
 D.N. Papa Provicarius Generalis,
 Romanaque Curia Index
 Ordinarius, &c.*

4. **P** Erche molti abusando l'habito di Tertiario di S. Francesco, portano ò la semplice Tonica longa col mantello, ò senza licenza de' Superiori di detta Religione, ouero vi aggiungono anche il Caputio cusito ò al mantello, ò all'habito, & altri di questi non stando in Conuento, vanno scandalosamente vagando, ò sotto specie di peregrinatione, ò sotto altro mendicato pretesto, & altri viuono in alcune Chiese, ouero Capelle sotto nome di Romiti, dal che vien cagionata materia di scandalo, ò di poca riputatione dell'istessa Religione, & hauendo la Santità di Nostro Signore per suo Breue speciale spedito sotto li 5. d' Ottobre del presente anno dato opportuno rimedio à tanti inconuenienti, e scandali.

Noi volendo, che s' osserui inuiolabilmente l'ordine di N. Sig. in virtù del presente Editto ordiniamo, & espressamente comandiamo, che per l'auuenire nessuna persona di qualunque stato, ò conditione, sotto qualsiuoglia pretesto, ò quesito colore, ardisca andar vestito con tonica, & mantello longo, ò senza di essa, dell'habito della

Religione Francescana senza espressa licenza delli Superiori di detta Religione. Et in oltre proibiamo, che nessuna persona, etiam con licenza de' Superiori della detta Religione possa portare la Tonica, sotto pena à tutti quelli, che contrauerranno di esser carcerati, e spogliati dell'habito, e sotto altre pene à nostro arbitrio.

E di più comandiamo à tutti li Ministri soggetti alla nostra giurisdittione, tanto in Roma, quanto nel Distretto di essa, che ritrouando alcun Romito, ò altro, che porti il detto habito senza licenza de' Superiori, debbano condurli, ò farli condurre nelle carceri, con farli spogliare di detto habito. Et in euento, che ritrouassero alcuno di questi col Capuccio, come sopra, vogliamo, che sia condotto nelle carceri, e spogliato, ancorche hauesse qualsiuoglia licenza da qualsisia Superiore di quella Religione, riseruando all'arbitrio nostro di poterlo castigare con altre pene più graui. Data in Roma nella nostra solita habitatione li 27. Nouembre 1638.

I. B. Episc. Camer. Vicesg.

Loco † Sigilli.

Bernardino Larizza.

Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Merlino in causa Vlixbonen. Iuris conferendi Habitum.

Luna 23. Iunij 1636.

5. **C** Vm disceptaretur inter Fratres Minores de Obseruantia, & Fratres Tertiarios Regulares S. Francisci, cuinam illorum Ordini competere

peteret ius, & facultas recipiendi sæculares ad habitum Tertij Ordinis de Pœnitentia, siue dictum habitum sæcularibus conferendi, fuit per sententiam Rotalem pronunciatum pro Fratribus Minoribus de Observantia, quam sententiam hodiè coram me confirmandam esse censuerunt Domini. Hæc sententia fulcitur, & principijs Iuris communis, & Consuetudine, & Constitutionibus Pontificijs, & demùm communicatione Priuilegiorum, prout in Regesto Concil. Trident. fol. 82. Quibus prætermisiss, breuitatis causa tantùm dicam, quod huiusmodi habitus collatio per Sixtum Quartum demandata fuit Fratribus Minoribus in Bulla edita de anno 1471. quæ est in Collectione Bullarum Ordinis S. Francisci, compilata per Rodrig. fol. 144. & relata per eundem, Rodr. qq. Regul. qu. 72. art. 1. vers. 1. Ibi similiter statuit, quod.

Prælati prædicti Ordinis Minorum possint recipere volentes aggregari huiusmodi Tertio Ordini, ac etiam possint eisdem Tertiarijs deputare Visitatorem, seu Confessorem prædicti Ordinis Minorum de Observantia. Quæ verba videntur omnem tollere controuersiam, sicut fusiùs in dicta Decisione.

De morientibus cum habitu Religionis .

6. **C**um habitu nostro morientibus, vel cum eo sepeliri eligentibus, Clemens IV. & Nicolaus IV. tertiæ partis omnium peccatorum remissionem concesserunt. Leo V. concessit Indulgen-

dulgentiam plenariam morientibus cum nostro habitu , ad quam lucranda declarauit sufficere habitum petijſſe , licet ante mortem cum non induerit , ſed ſuper ſe tantum uſque ad mortem habuerit, Hieron. Rodr. reſol. 71. num. 9. Caſarub. v. Indulgentiæ quoad ſæculares, ſexto, §. 6. vel morientibus cum habitu Sororum Tertiæ Regulæ S. Franciſci , ſub obedientia eiufdem Ordinis degentium. Ibidem §. 7.

Ad lucrandum has Indulgentias, neceſſe eſt recipere habitum à Superiore illius Religionis, cuius eſt habitus, vel ab alio ad hoc deſtinato . Sixtus IV. in Bulla aurea , non eſt autem neceſſe, ut habitum petentes, eleemoſynam dent pro induendo Religioſum , cuius eſt habitus, ad effectum lucrandi indulgentias , quia tunc eas non lucraretur , licet dare poſſit ratione eleemoſynæ . Rodr. art. 10. tom. 2. qq. Regul. qu. 76.

Formula benedicendi Habitum infirmis concedendum, cum Caputio , vel Velo, ſi eſt Mulier .

Adiutorium noſtrum , &c.

Dominus uobiscum, &c.

Oremus .

7. **D**omine Ieſu Chriſte ſeminator , & inſpirator religioſi propoſiti , quique indumentum noſtræ carnis pro ſalute generis humani miſericorditer ſuſcipere uoluisti , & in Præſepio uilibus pannis inuolui non horruisti, respice propitius ad preces humilitatis noſtræ , & has Religioſas veſtes , quas hic famulus tuus (vel famula tua)

tua) N. propter amorem tuum , abiecto habitu
 ſæculari , proponit induere, beneſdicere tua pie-
 tate digneris, & concede propitiùs, vt ſicut exte-
 rius his Religioſis induitur veſtimentis , intus re-
 nouetur affectibus , & per interceſſionem B. Pa-
 tris Noſtri Franciſci , induere eum , (vel eam) di-
 gneris . Qui viuïs, & regnas , &c.

Poſtea ſuper Chordam dicatur :

Oremus .

DEVS , qui vt ſeruum abſolueres, Filium liga-
 ri funibus voluiſti, beneſdic quæſumus fu-
 nem iſtum, & præſta, vt ſamulus tuus, vel ſamula
 tua N. quæ eo , velut ligamine poenitentiali cin-
 getur , vinculorum eiùſdem Filij tui Domini no-
 ſtri Ieſu Chriſti memor exiſtat, & in ordine quem
 aſſumit ſalubritèr perſeueret , & tuis cum effectu
 ſemper obſequijs ſe alligatum eſſe cognoſcat .
 Per eundem Dominum, &c.

*Hic Habitus , & Chorda aſperguntur Aqua bene-
 dicta , & induitur à Præſato , vel à
 Delegato , & dicat ſuper eum .*

Dominus vobiſcum, &c.

Oremus .

MAieſtatem tuam Domine ſuppliciter exo-
 ramus , vt ſamulum tuum , vel ſamulam
 tuam N. cui, de tua gratia præſumentes , noſtræ
 Religionis veſtem imponimus , digneris inter di-
 ſcipulos tuos virtute ex alto induere, iuſtitie lori-
 ca mu-

ca munire, & salutis protegere vestimento, vt intercedente B. Patre Nostro Seraphico Confessore tuo Francisco, sub humilitatis veste tibi perseuerantèr deseruiens, ad stolam immortalitatis, & gloriæ mereatur peruenire . Qui viuís, &c.

Hic cingitur à Pralato, vel Delegato Cingulum.

Oremus .

DEVS, qui B. Petro Apostolo tuo significans, qua morte clarificaturus esset Deum, prædixisti, per alium in senectute ipsum fore cingendū, famulum tuum, (vel famulam tuam) N. quem cingulo nostræ Fraternitatis præcingimus, tuæ quæsumus claritate præcinge, tui nominis metu constringe, & chorda salutari cor eius regulari alliga disciplina, vt tua ei opitulante gratia solutus, & liberatus à mundo, tuoque vinctus seruitio in Ordinis, quem assumit, obseruantia, vsque in finem iugitèr perseueret . Qui viuís, & regnas, &c.

Tandem super indutum, vel indutam dicatur .

Dominus vobiscum, &c.

Oremus .

DEVS, qui mira Crucis misteria in tuo Deuotissimo Confessore Beato Francisco multiformitèr demonstrasti, da famulo tuo N. (vel famulæ tuæ) ipsius semper exempla sectari, & assidua eiusdem Crucis meditatione muniri . Per Christum Dominum, &c.

Formu-

*Formula Absolutionis , quæ datur Chordigeris ,
& Confratribus Tertiæ Ordinis in
articulo mortis .*

8. **F** Acta Confessione , & dictis Misereatur &c.
Indulgentiam , &c. dicatur :

Dominus Noster Iesus Christus per merita suæ
Sanctissimæ Passionis , te absoluat , & gratiam suã
tibi infundat , & ego auctoritate ipsius , & Beato-
rum Petri , & Pauli Apostolorum eius , & Sum-
morum Pontificum , mihi in hac parte commissa ,
& tibi concessa , Absoluo te ab omni vinculo ex-
communicationis maioris , vel minoris , & inter-
dicti (si quod incurristi) & restituo te vnitati , &
communioni fidelium , & Sanctis Sacramentis
Ecclesiæ .

Item eadem auctoritate , absoluo te ab omni-
bus peccatis tuis , quibus contra Deum fragilita-
te humana , vel malitia deliquisti , tibi que relaxo
omnes pœnas Purgatorij , quas pro peccatis tuis
commisis meruisti ; concedens tibi remissionem ,
& indulgentiam plenariã omnium peccatorum ,
& cunctorum , de quibus etiam non recordaris ,
aut oblitus fuisti , in quantum Claves Ecclesiæ se
extendunt , & restituo te illi innocentia , in qua
eras quando baptizatus fuisti . In nomine Pa-
tris , &c. Passio Domini Nostri Iesu Christi , &
merita B. Mariæ semper Virginis , &c. Quod si hac
vice non decesseris , reseruo tibi hanc gratiam
que ad extremum mortis tuæ articulum .

9. Volentes sepeliri cum habitu Fratrum Mi-
norum

norum, impediri à Parochis non possint, sub pœna excommunicationis incurrendæ, post Canonicam monitionem, Papæ reservatæ, Sixtus IV. Bulla 14. apud Rodr. num. 48.

10. Ioannes XXII. concessit quinque annos, & totidem quadrigenas de iniunctis pœnitentijs, (qui sunt dies 2075.) osculantibus habitum Ordinis S. Dominici, quæ Indulgentia communicatur etiam Minoribus, Portel. v. Habitus in addit. num. 4. ex Collect. priuil. v. Indulgentia, quoad sæculares §. 9. num. 6.

Quam Indulgentiam iidemmet Regulares lucrari poterunt, quia conceditur omnibus Christianis habitum osculantibus, inter quos, Fratres deterioris conditionis esse non debent.

Nec Indulgentia hæc reuocata est per Paulum Quintum, quia non est concessa Fratribus immediate, sed omnibus etiam sæcularibus. Vide quam vberem cælestes lucrandi thesauros materiam, nobiscum quotidie, & perpetuò habeamus.

11. Demum ad amputandas lites, quæ in dies oriebantur inter Fratres Minores Conuentuales, & Capuccinos, circa veram formam Habitus, & Caputij Seraphici Ordinis; Sanctiss. D. N. Urbanus Papa Octauus die 14. Decemb. 1630. mandauit eisdem sub excommunicationis pœna ipso facto incurrere. nec non priuationis vocis actiue, & passiuæ, alijsque etiam corporalibus arbitrio Sanctitatis Sux pœnis, ne audeant de cætero, voce, vel scripto, de huiusmodi materia tractare. donec ab eadem Sanctitate Sua aliter fuerit ordinatum. Io: Antonius Thomasius Sanctæ Romanæ,

manz, & Vniuersalis Inquisitionis Notarius. Denique Sanctiss. D. N. Alexander Papa VII. fieri mandauit sequentia Decreta, quæ sunt inserta, & impressa in nouo Indice librorum prohibitorum hoc anno 1664. videlicet.

Libri omnes impressi, & qui inconsulta Sacra Congregatione imprimuntur, tractantes controuersiam de vera, & non interrupta successione filiorum S. Francisci, & de vera forma Caputij eiusdem, prohibentur sub pœnis in Indice librorum prohibitorum contentis. Die 10. Iun. 1638.

Inscriptiones omnes Imaginum Sanctorum Francisci, & Antonij de Padua, in quibus dicitur, formam habitus, qua depicti sunt, esse eandem, qua ipsi vsi fuerunt; vel in quibus asseritur in hoc, vel illo Ordine S. Francisci esse veram, legitimam, & non interruptam eiusdem S. Patris in filios successionem: Inhærentes Decreto aliàs edito die 10. Iul. 1658. prohibentur Romæ 20. Nouemb. 1663.

Hospitium.

Vide V. Conuentus num. 7.

Ieiunium.

S V M M A R I V M.

Regulares possunt annunciare ieiunia in suis Ecclesijs, imo ad id cogi per Episcopos. num. 1.

Quando vigilia S. Ioannis Baptistæ contingit in festo Corporis Christi anticipanda est fer. 4. num. 2.

Idem

Idem declaratum est pro vigilia Sancti Antonij de Padua, apud Conuentuales . num. 3.

1. **R**egulares in celebratione Missæ possunt annunciare ieiunia in Ecclesijs. Sac. Congreg. Archiep. Bon. 2. Iulij 1620. vide V. Declarationes. Immò ad id possunt cogi per Episcopos, Rodr. qq. Regul. to. 3. q. 43. art. 7.

Quando Vigilia Sancti Ioannis Baptistæ contingit in die solemnitatis Corporis Christi, non est ieiunandum, sed anticipanda est vigilia feria 4. prout in seq. Decreto.

Die 24. Septembris 1638.

2. **C**um anno proximè venturo 1639. vigilia Sancti Ioannis Baptistæ incidat in diem solemnitatis Corporis Christi, fuit à pluribus locorum Ordinarijs supplicatum Sanctissimo, pro declaratione, quid agendum de ieiunio eo die prescripto, & supplicatione per Sanctitatem Suam ad Sacram Rituum Congregationem remissa; Eadem Sacra Congregatio re maturè discussa, censuit non esse ieiunandum, neque abstinendum à carnibus in Festo solemnitatis Corporis Christi, sed anticipandum ieiunium die antecedenti, nempe feria 4. prout ieiunaretur in ipsa vigilia, & videri eidem Sac. Congregationi, quod Sanctitas Sua, si ita placuerit, præciperet super hoc expediri Breue, perpetuis futuris temporibus, quando idem casus contigerit. Et facta per me Secretarium relatione de præmissis Sanctitati Sux, Sanctitas

Sanctitas Sua sententiam Sacrae Congregationis laudauit, & Breue pro toto Orbe expediri mandauit, prout expeditum fuit, & habetur in Bullario Romano in Appendice Urbani Octauī .

C. Episc. Portuen. Card. Pius .

Loco † Sigilli .

Iulius Cincius Secret.

In Registro Congreg. Sac. Rituum fol. 90. vbi habetur præfatum Breue per extensum fol. 92.

3. Quia Fratres Minores Conuēntuales ex Constitutione Urbana tenentur peragere vigiliam Sancti Antonij de Padua, & insuper ieiunare, oblata ab ipsis supplicatione Sacrae Rituum Congregationi quid agendum, quando præfata vigilia occurrit in festo Corporis Christi; Eadem Sacra Congregatio respondit, huiusmodi ieiunium feria 4. immediatè antecedente esse anticipandū. Facta autem de prædictis Sanctissimo relatione, Sanctitas Sua annuit, ac prælibatos Fratres à præcepto quo ipsi Urbana Constitutione, ieiunium prædictum patet iniunctum, absoluit. Die 26. Maij 1659.

I. Episc. Sabin. Card. Sacchetti .

Loco † Sigilli .

F. Maria Phēbeus S. Rit. Cong. Sec.

In Registro eiusdem fol. 140.

Incorporatio .

Incorporatus in aliena Prouincia gaudet præcedentia à die Incorporationis, si incorporatio

tio facta fuit ad sui requisitionem, & commodum; Si verò motu proprio Generalis, vel ad petitionem Prouinciæ, acquirit præcedentiam à die habitus. Sanctior. de pœnis tom.1. pag.410. & 414.

Incorporati.

S V M M A R I V M.

Reuertentes ad propriam Prouinciam, in pœnam deferant signum probationis. num.1.

1. **S** Tatuitur, quod de nouo reuertentes ad propriam Prouinciam in alia Incorporati, non gaudeant præcedentia, nisi à die nouæ receptionis, & incorporationis, subeantque pœnam taxatam per Constitutionem generalem Segouiensem. Rom. 5664. videlicet.

Quicumque in alia Prouincia incorporatus, ad suam reuerti impetrauerit, in suæ mobilitatis pœnam non recipiatur, nisi per bimestre caparronem portauerit. Si autem de mandato Prælatorum, pro vtilitate suæ Prouinciæ, ad instantiam maxime Patrum eiusdem Prouinciæ reuerterit, nulla afficiatur pœna. Chronol. Ordin. tit. de Incorporat. pag. 622. col.2.

Indulgentiæ.

S V M M A R I V M .

Fratres lucrari possunt Indulgentias Pauli V. num. 1.

Leonis X. & Pauli III. num. 2.

*Item plenariam Indulgentiam recitando Coronam Dei-
paræ 7. Pater noster , & 72. Ave Maria , num. 3.*

*Indulgentia pro Confratribus Tertij Ordinis , & Chor-
digerijs , num. 4.*

*Indulgentia pro visitantibus Ecclesias Ordinis Minorum
Bulla Sixti V. & Greg. XV. num. 5.*

*Declaratio , quod Indulgentia Portiuncula in Anno
Sancto non reuocatur , num. 6.*

*Ecclesijs Regularium alias concessa Indulgentia non fue-
runt sublata, num. 7.*

Primo differendum est de Indulgentijs non reuocatis, quæ à Fratribus in dies lucrari possunt. Secundò de Indulgentijs concessis Confratribus vtriusque sexus Tertij Ordinis S. Francisci, necnon Chordigerijs. Tertiò de Indulgentijs concessis vtriusque sexus fidelibus visitantibus Ecclesias Fratrum, & Monialium Ord. S. Francisci in eorum Festiuitatibus.

I Primò, quod Fratres. Postquam Paulus V. reuocauit omnes Indulgentias concessas Regularibus: die 23. Maij 1606. loco illarum, quasdam alias ad taxam concessit, decreuitque, quod his tantum fruerentur, quæ sequuntur.

I Nel giorno, che canonicamente pigliaran-

X no

no l' habito Regolare per causa di far professione in quello , se veramente pentiti , e confessati si comunicheranno; Indulgenza plenaria .

2 Alli Nouitij, che pentiti, confessati, e comunicati doppo l'anno della probatione faranno professione , indulgenza plenaria .

3 A quelli , che nella festa principale del suo Ordine si confesseranno , ò diranno Messa , pregando per la Concordia de' Prencipi Christiani , estirpatione dell'heresie, salute del Pontefice Romano , & esaltatione di Santa Madre Chiesa, Indulgenza plenaria .

4 A chi in articolo di morte , veramente pentito , confessato, e comunicato, e ciò non potendo fare , almeno contrito , diuotamente inuocherà il nome di Giesù con la bocca , e non potendo , col cuore , Indulgenza plenaria .

5 A chi legitimamente ordinato celebrerà la prima sua Messa , & anco à quei Religiosi , che confessati , e comunicati interueniranno alla detta Messa , ouero nell'istesso giorno similmente celebreranno, Indulgenza plenaria .

6 A tutti quelli , che con licenza de' Superiori suoi , separandosi da negotij per dieci giorni, si ritireranno in cella , ouero si separeranno dalla conuersatione degli altri essercitandosi nel leggere libri spirituali , ò in altre opere ch'induchino alla deuotione , e meditatione de' misterij della Cattolica Fede , de' diuini benefici de' Quattro Nouissimi , della Passione di Nostro Signore Giesù Christo , e d'altri essercitij d'orationi iaculatorie, ò vocali, essercitandosi nell'o-

ra tio-

ratione mentale, almeno per spatio di due hore, frà il giorno, e la notte, facendo nell'istesso tempo la generale ouero annuale, ò ordinaria Confessione de' suoi peccati, e comunicandosi, ouero celebrando Messa, per ogni volta, che ciò eserciteranno, indulgenza plenaria, e remissione di tutti i loro peccati.

7 A chi diuotamente visiterà la propria Chiesa, & iui farà oratione, come di sopra, concedendo l'istesse indulgenze, che nelli giorni di Stationi conseguiscono quelli, che visitano le Chiese, dentro, e fuori di Roma, come se personalmente le visitassero.

8 A ciascheduno, che dirà cinque Pater noster, e cinque Aue Maria auanti l'Altare della propria Chiesa, per ogni giorno cinque anni d'Indulgenza, e altrettante quarantene, l'istesso à Predicatori, ò Lettori, che ritrouandosi in viaggio, ò fuori de' Chioftri, con licenza de' suoi Superiori diranno li sudetti cinque Pater noster, e cinque Aue Maria auanti qualsiuoglia Altare.

9 A tutti li sudetti, che ogni giorno per lo spatio di mezz' hora per vn mese intiero faranno oratione mentale, confessandosi, l'ultima Domenica di detto mese, sessant'anni, & altrettante quarantene d'indulgenza.

10 A tutti quelli, che con cuor contrito, e pentito, accusaranno le loro colpe, peccati, & imperfettioni ne' Capitoli delle colpe, e spiritualmente comunicheranno, e faranno esercizio di virtù trè anni & altrettante quarantene.

11 A qualsiuoglia, che con licenza del Som-

mo Pontefice , ò de' suoi Superiori sarà mandato in stati , terre , ò luoghi d'Infedeli , ò Heretici per predicare , ò insegnare alli Cattolici , ò vero per conuertire , e ridurre alla Cattolica Fede , & grembo di Santa Chiesa gl' Heretici , & Infedeli , e che (per meglio prepararsi all'opera) pentito , e confessato si comunicherà , ò celebrerà messa indulgenza plenaria , e questo per due volte, cioè quando si preparerà al viaggio , e quando sarà entrato nella Prouincia , alla quale sarà destinato .

12 A tutti quelli , che almeno per spatio di due hore , in diuersi tempi , confessati , e comunicati , e dopò hauer celebrato Messa , interueranno all'oratione delle quarant' hore , che sarà ordinata da' loro Superiori nelle Visite generali per il buon progresso d'esse visite , iui pregando per la concordia de' Prencipi Christiani , estirpatione dell' heresie , salute del Sommo Pontefice , esaltatione di Santa Madre Chiesa , & accrescimento della Disciplina , & offeruanza Regolare , indulgenza plenaria , e remissione come sopra .

13 Tale è l'Indulgenza plenaria concessa da Paolo V. alli Frati Minori , e per participatione alli fratelli , e sorelle del terz'Ordine , e della Compagnia del Cordone , ogni volta , che ciascheduno di loro dirà la Corona della Madonna di sette Pater noster , e settanta due Aue Maria con vn Pater noster , & vn' Aue Maria per Sua Santità , come si faceua per la santa memoria di Leone Decimo , che haueua concessa la medesima Indulgenza plenaria , la quale fù derogata nella generale reuocatione dell'Indulgenze fatta dall' iste f-
so

fo Paolo Quinto del 1606. il quale poi del 1608. à di 8. Giugno la restituì ad istanza del P. Lodo- uico da S. Gio: Euangelista , Commissario Gene- rale dell'Oltramontana Famiglia de Minori Of- seruanti, come appare in vn foglio stampato qui in Roma del 1609. e là contesta Geronimo Ro- driguez , & altri .

Queste dunque sono l'Indulgenze , non reuo- cate , che ponno guadagnare li Frati , visitando la propria Chiesa per guadagnare l'Indulgenze delle stationi, come si è detto di sopra ; E dire spesso la corona di sett'imposte per guadagnare l'Indulgenza plenaria . Ponno anco conseguire l'Indulgenze concesse à tutti li fedeli Christiani in qualsiuoglia Chiesa del mondo , come fanno li secolari , non essendo di minor conditione di quelli nelle cose spirituali, perche Paolo V. li ri- uocò l'Indulgenze , che solamente per loro era- no state concesse .

Secundò. Quoad Confratres Tertij Ordi- nis, & Chordigeros .

4 **L** I fratelli , e sorelle del Terzo Ordine del P.S. Francesco per concessione Apostoli- ca possono guadagnare respectiue tutte le sudet- te Indulgenze concesse alli Frati Minori , non re uocate .

Circa li fratelli , e sorelle della Compagnia del Sacro Cordone , Papa Paolo V. li concesse do- dici amplissime Indulgenze , poste di sopra V. Confraternitas .

*Tertio, quoad visitantes Ecclesias
Ordinis Minorum .*

IN dubio , An Indulgentiæ plenariæ concessæ visitantibus Ecclesias Regularium , in eorum festiuitatibus fuerint reuocatæ à Paulo V. in reuocatione generali Indulgentiarum ? Declaratum fuit à Congregatione Indulgentiarum ab eodem Paulo Quinto deputata , nequaquam esse abrogatas, prout supra V. Confraternitas num. 4. Nihilominus, quia aliquando plerique Ordinarij nituntur impedire publicationem præfatarum Indulgentiarum , refero hic Breuia Apostolica , concedentia Indulgentias plenarias in præcipuis festiuitatibus nostri Ordinis , ac Pottiuiculæ , vt ea videant , ac legant , si opus fuerit .

S I X T V S P A P A V.

*Vniuersis Christi fidelibus presentes litteras inspe-
cturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.*

CVm à primæua Institutione Regulæ B. Francisci , tam ob illius , & SS. Antonij de Padua , Ludouici Episcopi , & Confessoris , Bonauenturæ , & Bernardini , necnon Diuæ Claræ , aliorumque eiusdem Ordinis sequacium sanctitatem , & miraculorum multitudinem , quam etiam ob multorum ipsius Religionis Summorum Pontificum prædecessorum nostrorum merita :
ingens

ingens vbique Christi fidelium multitudo singularē erga quemcumque dictorum Sanctorum gerat deuotionis affectum . Nos, vt ipforum fidelium deuotio huiusmodi non modo conseruetur , sed in dies magis augeatur , animarumque saluti vberius consulatur , precibus etiam dilecti filij Clementis Bontadosij Ordinis Fratrum Minorum Conuentualium Ministri Generalis super hoc nobis humiliter porrectis inclinati , tam omnibus , & singulis dicti Ordinis Minorum Conuentualium , Capuccinorum , & de Obseruantia nuncupatorum Fratribus , & Monialibus , quam cæteris vtriusque sexus Christi fidelibus , qui verè pœnitentes , & confessi , ac Sanctissima Communionē refecti , diebus festis Sanctorum Francisci , Antonij de Padua , Bonauenturæ , Ludouici Episcopi , & Confessoris , ac Bernardini prædictorum eorundem Fratrum Minorum Conuentualium , Capuccinorum , & de Obseruantia . Necnon die festiuitatis S. Claræ Monialium dicti Ordinis Monasteriorum vbilibet Constitutorum Ecclesias , tam erectas , quam erigendas , vel earum aliquam , à primis vespers vsque ad occasum Solis eorundem dierum , singulis annis deuotè visitauerint , & ibi pro Christianorum Principum concordia , hæresum extirpatione , & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint , quo die præfatorum id segerint , Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam , & remissionem misericorditer in Domino concedimus , ex- elargimur . Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris . Non .

obstantibus Constitutionibus , & Ordinationibus Apostolicis , cæterisque contrarijs quibuscumque . Vt autem præsentēs literæ ad ipsorum Christi-fidelium notitiā facilius , citiusque perveniant , volumus , quod earum exemplis etiam impressis manu alicuius Notarij subscriptis , & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis , eadem prorsus fides adhibeatur , quæ adhiberetur ipsis præsentibus , si essent exhibitæ , vel ostensæ . Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris , die 28. Septembris 1585. Pontificatus nostri Anno Primo .

Io. Baptista Canobius .

Quoad visitantes Ecclesias Fratrum Minorum de Observantia , & Reformatorum ubilibet in festo Portiuncula .

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam .

Splendor Paternæ gloriæ , qui sua mundum illuminat ineffabili claritate, pia vota fidelium de clementia eius Maiestate sperantium , tunc præcipuè benigno favore prosequitur , cum denota ipsorum humilitas Sanctorum precibus , & meritis adiuuatur . Volentes igitur omnes , & singulas Ecclesias Ordinis Fratrum Sancti Francisci de Observantia, etiam Reformatorum, ubique existentes aliquo spiritali munere illustrare
de

de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate cōfissi: omnibus vtriusque sexus Christi fidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra communione refectis, Iqui aliquam ex dictis Ecclesijs in secunda die mensis Augusti, à primis Vesperis vsque ad occasum Solis dici huiusmodi, singulis annis deuotè visitauerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 4. Iulij 1622. Pontificatus nostri Anno Secundo. S. Card. S. Susannæ.

Declaratio, quod præfata Indulgentia Perpetua, in Anno Sancto non renocatur.

INNOCENTIVS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

6 C Vm ob Sacri Iubilæi celebrationem à Vigilia Natiuitatis Domini nostri Iesu Christi

sti præsentis anni inchoatam, & vsque ad finem eiusdem anni duraturam, omnes, & singulas Indulgentias etiam perpetuas, & peccatorum remissionem quibusvis Ecclesijs, Monasterijs, Hospitalibus, & alijs locis pijs sæcularibus, & quorumvis Ordinibus, etiam Mendicantium Regularibus, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis quomodolibet concessas, deque Apostolicæ potestatis plenitudine suspenderimus, ac suspensas esse declarauerimus, easque eodem anno durante nulli prodesse, aut suffragari debere decreuimus, prout in nostris sub plumbo desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Nos cupientes, vt Ecclesiæ S. Mariæ Angelorum domus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia propè, & extrà muros Ciuitatis Assisien. congruis frequentetur honoribus ad eamque Christifideles eo lubentiùs accedant, quo exindè spiritualibus gratijs se vberius resectos conspexerint. Tenore præsentium declaramus mentis, & intentionis nostræ minimè fuisse, nec esse sub prædicta Indulgentiarum suspensione, Indulgentiam vtriusque sexus Christifidelibus prædictam Ecclesiam die secunda mensis Augusti à primis vespers vsque ad occasum solis diei huiusmodi visitantibus, & requisita pro eadem Indulgentia consequenda peragentibus concessam comprehendere, prout minimè comprehendimus, nec comprehensam esse in verbo Romani Pontificis attestamus. In contrarium facien.

non 3

non obstan. quibuscumque. Datum Romæ apud
Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscato-
ris die 5. Iulij 1650. Pontific. Nostri Anno Sexto.

M. A. Maraldus.

Similem declarationem fecerunt Clem. O&. & Urban. O&.

Iubileum.

S V M M A R I V M.

Episcopus, Confessarios, quos sibi elegerint Moniales tempore Iubilei concedat, idemque seruari faciat apud Monasteria Regularibus subiecta, ut liberius consulunt propria saluti, num. 1.

Confessarij, etiam tempore Iubilei, pro Monialibus debent specialiter approbari, num. 2.

Iubileum ex speciali privilegio Papa potest lucrari pro defunctis, num. 3.

Quia Iubileum elargitur pro salute animarum tam secularium, quam Regularium; Ideo Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium mandauit Episcopo Reatino, ut Confessarios, quos sibi elegerint Moniales; tempore Iubilei, concedat; idemque seruari faciat apud Monasteria Regularibus subiecta, ut liberius consulere possint propriæ saluti, prout in sequenti, videlicet.

Vescouo di Rieti.

1. Questi Eminentissimi miei Signori, hauendo

do considerato, che sia molto conueniente, che anco à persone claustrali si faccia copia de' Confessori nella dispensatione del pretiosissimo Tesoro de' Santissimi Giubilei Vniuersali, á fine che con più sodisfattione, e quiete delle loro conscienze possano approfittarsi della gratia, ch' in detto Giubileo si concede; mi hanno perciò commesso, con l'occasione del Santissimo Giubileo nuouamente concesso dalla Santità di N. Signore, ch'io scriui à V. S. che si contenti con la sua Pastorale pietà, e vigilanza, hauere particolar cura, che le deuote Verginelle, che per maggiormente piacere al loro sposo Christo, se ne stāno ristrette ne' Chiostri de' Monasterij di coteſta Città, possano con piena loro spirituale consolatione, particolarmente del detto Giubileo, con mostrarsi lei principalmente facile, e liberale nella deputatione di quelli Confessori, che stimerà à proposito, & da esse si desiderano, per potere con maggiore confidenza, e sicurtà nettare, e quietare perfettamente l'interno delle proprie conscienze: E l'istesso auuertirà che si faccia da Superiori Regolari ne' Monasterij à loro soggetti. Non manchi dunque V. S. di conformarsi, e Dio la prosperi. Di Roma li 24. Marzo 1634.

Hic aduertendum est, quod Confessarii generaliter admissi ab Ordinario, non intelliguntur approbati pro Monialibus, etiam tempore Iubilei absque licentia eorumdem Superiorum; prout declaratur in sequenti Decreto.

2 Sacra Congregatio Cardinalium negotijs Regularium præposita censuit Regulares generali-

raliter ab Episcopo approbatos ad audiendas confessiones, nequaquam censerì approbatos ad audiendas confessiones Monialium, ideòque nulum Regularem, sine licentia Prouincialis dictorum Fratrum, ac speciali approbatione Episcopi posse, nec debere ad d. Monasterium S. Claræ Terræ Sancti Angeli, neque ad alia quæcumque Monasteria, pro Monialium confessionibus audiendis accedere. Romæ die 3. Septembris 1638.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrij.

Loco † Sigilli.

Cæsar Fachennetus.

3 Iubileum ex speciali priuilegio Summi Pontificis lucrari potest pro defunctis Monialibus, prout in sequenti.

Napoli.

Al memoriale delle Monache di S. Andrea, quali supplicano poter pigliare vn'altra volta il Santissimo Giubileo, & in meno di trenta giorni, per loro, e per li morti.

Sanctissimus Dominus Noster gratiam petita pro Monialibus defunctis, tantum benignè concessit. Romæ ex audientia Sanctissimi habita die octaua Octobris 1635.

Lectio Linguarum.

S V M M A R I V M.

Schola linguarum in præcipuis Ciuitatibus | Europæ erigenda, num. 1.

Sac.

Sac. Congreg. designat modum , & formam faciendi lectiones linguarum , num.2.

Mandat quid agendum circa subiectionem , & amotionem studentium , ac lectorum , num.3.

In Conuentibus fit lectio Sacra Scriptura , vel Theologia scholastica , vel moralis , num.4.

I **A**ttento præcepto Pauli Papæ Quinti Apostolicæ seruitutis, &c. 1610. super erectione scholæ linguarum Hebræicæ , Græcæ , & Arabicæ in præcipuis Ciuitatibus Europæ , cum iam ab omnibus Regularibus obtemperatum fuerit , nihil aliud remanet adimplendum , quàm publicatio Decreti Sac. Congreg. de Propaganda Fide super erectione , & manutentione studiorum linguarum legendi in omnibus Capitulis Generalibus , & Prouincialibus, de quo supra . V. Decreta n.3. & in Reg. huius Congreg. fol.7.

2 Deinde eadem Sacra Congregatio de Propaganda Fide habita die 11. April. 1625. designauit modum , & formam faciendi Lectiones linguarum , prout in sequenti Decreto , quod pariter legendum est in Capitulis Generalibus , & Prouincialibus , videlicet .

Quoniam impossibile est sine linguarum notitia fidem Catholicam in exteris propagare nationibus , hanc verò notitiam in Religionum familias introducere difficillimum est , sine præcipua Generalium , & aliorum Superiorum cura , & diligentia , Sacra Congregatio de Propaganda Fide Religiosorum Generales omnes , & alios Superiores in Domino obtestan. vt secum cogitantes ,

tantes , quot hærefibus , & erroribus , pleræque Terrarum Orbis nationes laborent , & in quantis ignorantia tenebris populi penè innumerabiles verſentur , quia non habent , qui eos inſtruât , & in via ſalutis opportunè dirigant , omnibus modis velint ſtudia linguarum à Sacro Vienneniſi Concilio , & à ſel. record. Pauli V. Conſtitutione præcepta , & aliarum etiam , quæ magis ex uſu eſſe videntur , Illyricæ , & Græcæ vulgaris in ijs Monafterijs , & Conuentibus erigere , & inſtituere , & erecta , & inſtituta conſeruare , in quibus Religioſi Artibus , & Theologiæ operam nauant . Quæ quidem ſtudia , ex ſententia eiſdem Sac. Congregat. Generales , & alij Superiores facilè inſtituent , ſi in modo , forma , & ordine ipſorum conſtituendis infraſcripta obſeruare præcipuis mandauerint Decretis .

Primò , vt ſi non in quolibet , ſaltem in pluribus ex prædictis Monafterijs , & Conuentibus certus Religioſorum magis idoneorum numerus linguarum ſtudijs addicatur ſub aliquo Religioſo , vbi ſtudijs Præfectus non extiterit , qui ſtudioſorum huiusmodi promouendorum curam , & ſollicitudinem habeat , qui vt mûneri ſuo ſerius incumbat , iſdem priuilegijs , quibus Magiſtri , & ſtudioſi fruantur .

Secundò , vt certæ Regulæ , & Conſtitutiones , quibus numerus , & ſpecies linguarum , tempora lectionum , ſtudij repetitionumque , ac alia huiusmodi à Magiſtris , & ſtudioſis diligenter obſeruari præſcribantur , quorum Conſtitutionum obſeruandarum cura prædicto Religioſo , vel ſtudioſo

dij Præfecto committi poterit, qui si suo decrit officio, pro modo culpæ in Capitulis Prouincialibus & Generalibus grauitè puniatur, in quibus etiam præsens Decretum publicè legetur.

Tertiò denique, vt præmia, & pœnæ præsertim Magistris, & studiosis proponitur, quæ vehementiùs eorum animos mouere possint ad linguas alacriùs, & diligentius addiscendas, & Sacra Congregatio cum ob Institutorum, & Religionum diuersitatem ea definire visum non fuerit, Generalium, & aliorum Superiorum prudentiæ, & iudicio committenda esse censuit, quos etiam nouo præcepto ad hæc studia instituenda, & conseruanda constringere noluit, sed eos tantum admonere districto Dei iudicio, rationem esse reddituros, si Decretum hoc, quod pro Diuina Maiestatis gloria, & salute animarum promulgatur obseruare contempserint, vel neglexerint.

In Regeſto huius Congreg. fol. 14.

3 Demum circa subiectionem, & amotionē studentium, ac Lectorum linguæ Arabicæ, eadem Sacra Congregatio de Propaganda Fide die 17. Octobris 1627. prouidit, prout in sequenti Decreto.

Instante Commissario Curæ Ordinis Minorū de Obseruantia Sacra Congregatio declarauit Lectores, & studentes linguarum à iurisdictione, potestate, & correctione Guardianorum, & Prouincialium, ac Generalis, scū Commissarij Generalis non esse exemptos, quoad disciplinam regularem, quo verò ad remotionem eorum à lectu-

lectura , & à studijs ; Lectores quidem inconsulta Sacra Congregatione ab officio legendi, amoueri non posse, quia illi sunt quodammodo Ministri Sacrae Congregationis, & ideo eorum nomina, & officia in eius libris describi consueverunt ; studentes verò à solo Generali, vel Commissario Generali mutari posse, & à studijs remoueri .

F. Ingolus Secret.

Ex Regeſto huius Congregationis fol. 76. & in meo fol. 32.

4 In Conuentibus Regularium, in quibus studia commodè vigere possunt. Lectio sacrae Scripturae similiter habeatur, quae à Capitulis Generalibus, vel Prouincialibus assignetur dignioribus. Trid. sess. 5. cap. 1. Cui tamen Decreto satis fit si habeatur lectio Theologiae scholasticae, vel Moralis. Rodr. tom. 2. quaest. 130. art. 2. & Peyrin. tom. 1. priu. in Const. 2. Iulij II. §. 5. num. 16.

Lector.

S V M M A R I V M.

Theologia Lectores quomodo instituendi, & quibus diebus habere debeant conferentias, numer. 1. & 2. Non gaudent priuilegio, nisi actu legant, quomodo intelligitur, num. 3. & 4. Pro Lectoribus Iubilatis, referuntur priuilegia, & conditiones, quas habere, & obseruare debent, iuxta

Y

Con-

Constit. Apostolicas, & Ordinis, num. 5.

Quot Lectores esse possunt in eodem studio, & qua præcedentia gaudent.

1 **S**Acra Theologiæ Lector nullus institui possit quin primo in Lectoratu Artium exhibuerit specimen suæ idoneitatis in Constit. Generalibus Ordinis cap. 5. §. 6. pag. 95. num. 1.

2 Lectores Theologiæ debent legere continuo, habere singulis diebus conferentias; singulis mensibus Conclusiones publicas, & singulis annis impressas absque Iconibus ære incisis, aut Laminis quomodolibet sumpturis, sed omnes typis communibus; quantumvis magno Patro- no dicatæ mandentur. Qui secus fecerit prohibetur easdem Theses defendere, priuatur Lectoratu, si iam obrinuit sin minus inhabilitatur ad obtinendum, Minister verò, vel Prælatus, qui contrarium fieri permiserit, suspendatur ab officio ad arbitrium Superioris, ibid. n. 2. & 4.

3 Nullus, nisi actu legat, vel prædicet, aliquo sui gradus priuilegio gaudet, Clemens Octauus in Decretis pro Reformatione Regularium num. 16.

4 Lector dicitur actu legere, quando tempore vacationum studet, vt legat. Peyrin. tom. 1. priuil. in Constit. 2. Iulij II. §. 5. num. 21. Verū si per longum tempus, puta semestre, & ultra, exercitio deesset, vt fieri solet tempore æstatis, vel propter aliquod aliud impedimentum, tunc hoc priuilegio non gaudere certum est, quia datum pro causa, cessare debet, causa non existente.

re, Silu. v. Priuileg. quæst. 10. Rodriq. i. tom. q. 9. artic. 10. Sanctorius in Comment. stat. 3. pag. 302.

De Iubilatis Familia Cismontana.

Q Vi sine interpolatione Aduentus, & Quadragesimæ Sac. Theologiam decennio legerint, eorum priuilegijs, exemptionibus, & prærogatiuis in omnibus, & per omnia gaudent in Ordine Minorum Obseru. quibus illi gaudent, qui Ministeriatus officio iam functi sunt in eodem Ordine, ijque censentur Lectores Iubilati Familæ Cismontanæ. Vallis. tit. de studijs, Neapolit. cod. tit.

Poterunt, ad iustitiæ præscriptum, iisdem gaudere priuilegijs omnibus iuxta statut. Capituli Generalis. Vallis. (idest in omnibus, & per omnia) qui Sac. Theologiam per annos duodecim legerint, & illud statutum seruandum est, prout in Familia Ultramontana seruatur, non quoad priuilegia, sed quoad institutionem, seu quoad formam instituendi eisdem Iubilatos Cismontanos. Breue Clem. Oct. de anno 1603.

Quapropter, qui iubilare voluerint, teneantur, ante omnia, trium annorum spatio docere Logicam, & Philosophiam, quod iuxta Segoniense statutum, pro vtraque Familia dicti Ordinis, pluries renouatum (& præcipue per Breue Urbani Octau) intelligitur de annis integris, absque vlla interpolatione Aduentus, & Quadragesimæ, neque hic debet habere locum illud,

Annus inceptus , habetur pro completo . Segou. tit. de stud. Vallisolet. eod. tit.

Item qui iubilare voluerint per lectionem duodecim annorum Sac. Theologiæ , teneantur legere septem mensibus per singulos annos , ita ut eorum interpolatio Aduentus , vel Quadragesimæ septem mensium lectionem non impediat, neque minuat singulis quibusque annis sufficiente præscripti huiusmodi temporis probatione exhibita, per publicam, & authenticam attestationem Guardiani , & Discretorum Conuentus, ubi docuerint dicti Lectores ; idque fiet si attestatio erit propria manu Guardiani , & Discretorum Conuentus obsignata . Rom. 1612. Clem. Oct. & Urban. Oct.

Vt autem Iubilatorum numerus restringatur , iuxta dispositionem Capituli Generalis Romani 1612. decernitur , ut pro vnoquoque studio generali in singulis Prouincijs existente , duo tantum Lectores Iubilati esse possint , quorum altero deficiente ; vel per mortem , vel per promotionem sufficiatur ille , qui lectionis cursum prius absoluerit , quod est seruandum iuxta antiquitatem iuris acquisiti , vel temporis in lectione completi , quæ duo idem sonant . Urban. Oct. Cum sicut accepimus . Segou. de Anno 1621.

Studia generalia , in ordine ad Iubilationem , in quibus, qui iubilari voluerit, saltem per tres annos continuos Sacram Theologiam legere debet, deputantur Conuentus . Romæ Araceli , Perusij , Anconæ , Florentiæ , Lucæ , Bononiæ , Paduæ , Genuæ , Mediolani , Panormi , Leccij ,
Aqui-

Aquilæ, Neapolis nouæ, Cracouiæ. Ad hæc autem studia nullus deinceps Lectorum promoteatur, nisi alibi per sexennium Sacram Theologiam legerit in Studijs Generalibus, & Prouincialibus. Rom. 1642. Reliqua vide in Constit. Ord. cap. 5. pag. 96. sub num. 6.

Lectores Iubilati, quamuis non assumantur per electionem, tamen iure Iubilationis poterunt deinceps subrogari. Rom. 1651.

Lectores Sac. Theologiæ.

IN vnoquoque studio generali Sacræ Theologiæ, non collocentur nisi duo Lectores, exceptis ijs, quæ ordinata sunt ad iubilationem, in quibus tres poterunt collocari. Romæ 1664. Et non gaudeant præcedentia (tam Obseruantes, quàm Reformati) nisi in Conuentibus, in quibus actualiter legunt, iuxta Decretum Sacræ Congreg.

Legatum.

S V M M A R I V M.

Moderatio facultatum Fabricæ S. Petri super annuis legatis Pauperibus relictis, num. 1.

Declaratio, quod in præfata Bulla non comprehenduntur legata pro pijs operibus in certis relictis, num. 2.

Heredes possunt se componere cum Fratribus super legatis, de quibus non sunt capaces, num. 3.

Fratres Minores possunt recipere sibi legata per modum elemosyna, num. 3.

Adducitur casus pro Infirmaria Aracali, num. 5.

Post Declarationem Congregationis Reu. Fabricæ Principis Apostolorum de Vrbe ad fauorem Fratrum S. Francisci Minorum de Obseruantia super annuis legatis factis, seu faciendis cum onere Missarum, seu Officiorum, seu gratis, siue alio modo, quæ habetur supra. V. Bona temporalia, nu. 5. Alexander Papa VII. Constitutionem edidit, moderatoriam facultatum præfatæ Reu. Fabricæ circa legata pauperibus facta, tenoris seq. videlicet.

*Sanctiss. D. N. ALEXANDRI Diniud
Proidentia Papa VII.*

*Constitutio moderatoria facultatum Reu. Fabricæ
Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe circa
Legata Pauperibus in genere facta.*

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

SVperni dispositione consilij vices illius gerentes in terris, qui pauperum curam fidelibus sui præcipientis, quod vni ex illis heret sibi factum asseruit, in his pastoralis officij nostri partes affectu paterno libenter interponimus, per quæ eorundem pauperum, & præsertim per vicos, & pla-

plateas mendicantium necessitatibus opportunè consuli arbitramur .

Cum itaque retroactis temporibus fel. record. Julius II. Leo X. Clemens VII. Paulus III. & alij forsàn Romani Pontifices Prædecessores nostri, vt in honorem Principis Apostolorum Basilica opere supra cæteras magnifico, & eleganti in hac Almà Vrbe nostra construeretur, perpendentes suas, & Apostolicæ Sedis facultates ad id minimè suffecturas Fabricæ dictæ Basilicæ, scû eius Collegio inter alias plures gratias, facultates, & priuilegia, applicauerint legata pauperibus in genere sine speciali determinatione, & proprijs hominibus personarum non expressis relictà: cùmque huius applicationis ratione pauperes, & potissimum, mendicantes legatis ibi relictis priuati remaneant, multique pij fideles retrahi, vel saltèm tepidiores reddi possint ad relinquendum legata pia, quæ aliàs in eorundem pauperum commo- dum relicturi essent, dubitantes irritas, & inanes euasuras similes eorum dispositiones, & in prædictæ fabricæ vtilitatem ob priuilegia præfata cessuras: Nos licet ad absolutam Fabricæ dictæ Basilicæ terminationem, illiusque ornatum à die nostræ ad Summum Apostolatum assumptionis mentem direxerimus, considerantes nihilominus eius admirabilem structuram ad optatum ferè finem esse perductam, ac proindè longè minorem pecuniarum quāritatem nunc pro eius perfectione, & conseruatione, quàm de tempore concessionis antedicti, & aliorum eius priuilegiorum esse necessariam, æquum, & rationi consentaneum

neum esse censemus , vt sublato priuilegij huiusmodi impedimento, Christi pauperes in posterum legata sibi relicta , & pro tempore relinquenda plenè , & liberè capiant , & consequantur .

Motu itaque proprio , & ex certa scientia , & matura deliberatione nostræ , deque Apostolicæ potestatis plenitudine , hac nostra perpetuò valitura Constitutione statuimus , & declaramus legata pauperibus in genere ubicumque locorum relicta , & pro tempore quodcumque , & quomodocumque relinquenda , non amplius sub legatorum incertorum nomine in beneficium dictæ Fabricæ iuxta prædicta eius priuilegia conuerti , neque sub eius facultatibus comprehendi, sed illa omnia veluti alia certa pia legata in commodum , & beneficium pauperum, qui sub tali nomine secundum iuris interpretationem comprehenduntur , plenè , & integrè iuxta pias legantium dispositiones cedere , ac iisdem pauperibus ab hæredibus , aliisque obligatis , & seu à testamentariis Exequutoribus , vel alijs, quibus legatorum prædictorum solutio , seu exequutio commissa fuit , & erit pro tempore , eadem legata , siuè in pecunia , siuè in frumento, pane, vino, aliisque ad humanum vsum necessarijs consistent , modis, temporibus , ac diebus à Testatoribus , seu legantibus præscriptis solui , & consignari debere .

Quod si ob moram , ob negligentiam hæredum , aut Exequutorum , seu aliorum obligatorum , vel etiam ob mortem eorum , quibus pauperum nominatio, & electio, seu alias legatorum executio commissa fuerit eorundem legatorum

solutionem, seu consignationem vltra debitum, tempus differri, vel impediri contingat, volumus, & mandamus, vt locorum Ordinarij, & illis deficientibus Commissarij, & Ministri prædictæ Fabricæ si ad eos deuoluitur, voluntatem Testatorum, & relinquentium legata huiusmodi ad commodum, & beneficium eorundem pauperum dumtaxat, prout seruatur in alijs legatis certis, exequantur.

Porro quoad legata pro pijs operibus in genere etiam ad arbitrium, nominationem, electionem, seu declarationem certorum Exequutorum seu aliorum specificandis, & declarandis relicta, nullum præsentis nostræ Constitutione eidem Fabricæ præiudicium inferre, nihilque super his de nouo statuere intendimus, quinimò omnia, & singula eius iura, & priuilegia per Summos Pontifices prædecessores nostros hætenus in præmissis concessa præseruamus, in casibus tamen in quibus Exequutores, seu alij præfati, quibus competit facultas (quam per huiusmodi priuilegia Fabricæ nullatenus impediri volumus) illâ exercere, & ad nominationem, electionem, seu declarationem deuenire nolint, vel nulla facta declaratione decesserint.

Hanc verò Constitutionem, tam in casibus futuris, & deinceps contingentibus, quàm in præsentibus, & præterquàm in eis legatis, & relictis, quæ hætenus à præfata Fabrica, seu eius Ministris agnita, acceptata, & incorporata fuerunt, etiam si super illis in quacumq; instantia lis pendeat indecisa, seruari, & locum habere volumus,

&

& declaramus.

Cæteris autem eiusdem Fabricæ; seu illius Collegij privilegijs, gratijs, & facultatibus in ijs, quæ quæ præsentibus non aduersantur, nullum nè minimum quidem præiudicium per præsentem illatum, aut illis derogatum esse, seu intelligi, dici, vel censi posse, sed illas, & illam in suo robore, & firmitate remanere debere, decernimus, & declaramus.

Decernentes etiam præsentem literas, & in illis contenta nullo vnquam tempore, etiam ex quo Oeconomus, & alij Officiales præfatæ Fabricæ, cæterique in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes ad ea vocati, vel auditi, causæque propter quas eadem præsentem emanarunt, adductæ, vel sufficienter, aut etiam vllatenus iustificatæ non fuerint, de subreptionis, obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intensionis nostræ, vel quouis alio quantumvis substantiali defectu notari, vel ex quocumque alio capite, etiam in corpore iuris clauso impugnari, rescindi, inuolidari, ad terminos iuris reduci, in ius, vel controuersiam vocari, seu aduersus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu simili concessio, quempiam in iudicio, vel extra illud, vti posse, sed easdem præsentem semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, neque sub similibus, vel dissimilibus Constitutionum reuocationibus, suspensionibus, limita-

limitationibus, derogationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus comprehendì, sed semper ab illis exceptas; & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas esse, & censerisicq; & non aliter in præmissis per quoscumque iudices ordinarios, & delegatos, ac etiam quoslibet S.R.E. Collegij Fabricæ præfatæ Cardinales, nec non causatum Palatii Apostolici Auditores, & quosvis alios quacumque auctoritate, & potestate fungentes, & futùros, sublata, eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contrigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, ac quibuscumque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Collegij præfati etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegijs quoque, indultis, gratiis, facultatibus, & literis Apostolicis per prædictos, & quosvis alios Romanos Pontifices, etiam prædecessores nostros in favorem eiusdem Fabricæ, ac illius Collegij, etiam per viam contractus iurati, & sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia deque Apostolicæ potestatis plenitudine etiam cõsistorialiter, & cum quibuscumque etiam derogatorijs derogatorijs, aliisque fortioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus in genere, vel in specie, & alias quomodolibet emanatis,

natis, concessis, ac etiam pluries approbatis, & confirmatis.

Quibus omnibus, & singulis etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut quævis alia exquisita, & insolita forma ad hoc seruanda esset, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficientè expressis, & insertis, formamque in illis traditam pro seruata habentes illis alias in suo robore permansuris, hac vice ad effectum premissorum dumtaxat specialitèr, & expressè, motu, scientia deliberatione, & potestatis plenitudine paribus derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis manu Notarii publici subscriptis & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extrà illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostentæ. Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Anulo Piscatoris die 30. Augusti 1655. Pontificatus Nostri anno Primo.

G. Gualterius.

2. Postquam, cum in dies orirentur dubia super legatis, in genere, pauperibus relictis, per aliam Constitutionem, præfatus Pontifex, declarauit in eadem prima Bulla non comprehendi legata

legata pro pijs operibus incertis relicta , provt sequitur , videlicet .

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam .

D Ecet Romanum Pontificem æqui, bonique supremum assertorem in terris à Domino constitutum, illa , quæ ex circumspecta eius providentia piè , sapienterque processerunt , cum aliorum , quam æquitatis ratio postulet, detorqueri intelligit , opportune declarationis ministerio , ita dilucidare , vt securioris, & ab eius intentione deflecentis interpretationis occasio cui libet præcidatur .

Aliàs siquidem emanarunt à Nobis literæ in simili forma Brevis tenoris , qui sequitur , videlicet , Alexander Papa Septimus, Ad perpetuam rei memoriam .

Superni dispositione consilij vices illius gerentes in terris, &c. vt supra diximus, pag. 342.

Cum autem (sicut accepimus) nonnulli exequutores testamentarij ad exequenda diuersa legata pro pijs operibus incertis relicta deputati , præinsertæ Constitutionis nostræ prætextu illa in commodum Fabricæ prædictæ iuxta illius privilegia minimè conuerti debere , nec ad illam quouis modo spectare , neque sub eius facultatibus compræhendi prætendant in maximum ipsius Fabricæ damnum, & præiudicium .

Hinc est, quod Nos omnem , quæ præmissorum

rum

rum occasione enata est , & post hac nasci posset , controuersiam , & ambiguitatem tollere , eiusdemque fabricæ indemnitati consulere cupientes , motu , scientia , deliberatione , & potestatis plenitudine similibus Constitutionem præinserteram in illis dumtaxat legatis , quæ pauperibus in genere expressè , & explicite relicta sunt hætenus , & in futurum relinquentur , siuè per hæredes , siuè per exequutores , vel alios quoscumque veniant distribuenda ; locum obtinere , non autem ad alia quæcumque legata pro pijs operibus incertis hætenus relicta , & in posterum quodcumque relinquenda , vllatenus porrigi , seu extendi posse , vel debere tenore præsentium declaramus , ac perpetuò statuimus , & decernimus .

Ac quæcumque priuilegia , indulta , gratias , & facultates prædictæ Fabricæ , eiusque Congregationi , & Officialibus , quibusuis circa applicationes legatorum proprijs operibus incertis (non tamen pauperibus in genere , sicut supra dictum est) relictorum incommodum , & vtilitatem ipsius Fabricæ à prædictis , & alijs quibusuis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris quouis modo concessa , & concessas illorum ten. & datas præsentibus pro plenè , & sufficienter expressis , & insertis habentes aduersus Constitutionem præinserteram , indeque sequuta quæcumque in integrum , ac pristinum , eumque in quo antequam eadem Constitutio emanaret , quomodolibet erant , statum , motum : scientia , deliberatione , & potestatis plenitudine paribus , restituimus , & plenariè reintegramus , illaque quatenus opus sit ,

reualidamus, ac itidem perpetuo confirmamus, & approbamus.

Decernentes pariter easdem præsentēs literas, & in eis contenta, quæcumque etiam ex eo, quod quilibet etiam speciali, & indiuidua mentione digni in præmissis interesse habentes, seu habere, quouis modo prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ, propter quas ipsæ præsentēs emanarunt sufficienter, aut vllatenus adductæ verificatæ, & iustificatæ fuerint, seu ex alia quacumque quantumuis pia, iuridica, & priuilegiata causâ, colore, prætextu, vel capite etiam in corpore Iuris clauſo, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet quantumuis magno, formali, & substantiali, ac inexcogitabili defectu notari, infringi, impugnari, retractari, in controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, seu aduersus illas apertitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque iuris, facti, seu gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concessio, quempiam in iudicio, vel extra illud vri posse, sed ipsas præsentēs literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac supradictæ Fabricæ plenissimè suffragari, sicque in præmissis censerī, atque ita, & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam de latere Legatos, & alios

alios quoslibet quauis auctoritate, & potestate fungentes, & quodcumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstan. quatenus opus sit nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de iure quæsito non tollendo, ac præinsertis nostris literis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in eisdem volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, vt earundem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, vel extra illud, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 26. Nouembris 1660. Pontificatus nostri Anno sexto.

S. Vgolinus.

3 Demum in materia Legatorum perpetuorum, de quibus Fratres Minores de Observantia non sunt capaces, Clemens Papa Septimus concedit facultatem Ministris Prouincialibus posse se componere cum hæredibus, mediante Syndico Apostolico, ne piæ Testatorum voluntates frustrentur, prout sequitur, videlicet.

C L E M E N S P A P A V I I .

Ad perpetuam rei memoriam .

Dilectis filiis Ministris Prouincialibus Ordinis
Fratrum Minorum Regularis Observantiæ .

Dilecti filij salutem, & Apostolicam benedictionem .

NVper pro parte vestra Nobis expositū fuit ,
quod forsan hætenus contigit , & in futu-
rum etiam contingere posset, quod aliqui Chri-
stifideles ad vestrum Ordinem, Fratres, & loca
ipius Ordinis gerentes ; in eorum Testamentis,
institutiones, seu legata fecerunt, aut facient,
quorum ex vestræ Religionis Regulæ, & profes-
sionis puritate, quam seruatis, capaces non
estis .

Quare pro parte vestra nobis fuit humiliter
supplicatum, vt cum hæredes instituti sine exe-
cutione per huiusmodi Testatores deputati in-
conscientia se grauatos sentiant, ad pias defunctorum
voluntates exequendas desuper opportunè
vobis, ac ipsis hæredibus, & executoribus consu-
lere, & prouidere de Apostolica benignitate di-
gnaremur .

Nos cupientes pias ipsorum defunctorum in-
tentiones, & voluntates, quantum fieri potest
executioni mandari, & attendentes, quod in
huiusmodi legatis, & institutionibus mens illo-
rum fuerit, & sit vestram releuare penuriam, ac

Z

proin-

proinde vestrorum suffragiorum spiritualiū participes fieri, pro exoneratione quoque conscientiarum dictorum hæredum, & executorū huiusmodi, vestris supplicationibus inclinati, tenore præsentium, auctoritate Apostolica, decernimus, declaramus, disponimus, ac firmitè statuimus, & ordinamus, ac vobis concedimus, quod vos singuli Ministri Prouinciales, in Prouincijs vestris, vel Guardiani, cum aliquibus Discretis domorum, vel locorum, quibus huiusmodi legata, & institutiones factæ fuerunt, vel in posterum fient, quorum non estis (vt præfertur) capaces mediantibus Procuratoribus, & Syndicis eorundem locorum, cum dictis hæredibus, & executoribus super præmissis institutionibus, & legatis componere possitis, & valeatis, prout vobis secundum æquitatem, & bonam conscientiam visum fuerit, ad certam summam, & quantitatem pecuniarum, aut rerum per prædictos hæredes, & executores, semel tantum, soluendam, & tradendam Fratribus, & locis prædictis ad ipsorum releuandas necessitates, seu ipsa loca fabricanda, facta desuper ipsis hæredibus, & executoribus, plena, & libera, ac perpetua absolutione, & quictione, quæ Apostolica auctoritate sit approbata, & roborata. Ita quod deinceps prætextu taliū testamentorum, institutionum, & legatorum amplius molestari non possint in iudicio, vel extra.

Non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Volumus autem, quod præsentium transumptis

ptis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Prælati, aut personę in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis eadem prorsus fides, tam in iudicio, quàm extra adhibeatur, quę præsentibus literis adhiberetur, si forent exhibitę, vel ostensę. Datum Romę apud Sanctum Petrũ sub Annulo Piscatoris die 23. Nouembris 1526. Pontificatus Nostri Anno tertio .

P. Bombasius .

L. de Torres .

Ex Bullario paruo Franciscano pag. 134.

4 Legatum . Glossa in Clementina Exiui S. Cumque annui &c. de verbor. signific. distinguit de legatis ad certum vsum Sacristię, & Infirmarię, quę non sapiunt thesaurizationem . De his concedit esse licita Fratribus Minoribus, quod intelligitur per modum eleemosyne, vti daclaratum est à Diuo Bonauentura, ex Statutis Ordinis, & postea per Decreta Reu. Fabricę 14. Februarij 1663. Item tenet Rota in vna Romana, Computorum coram R. P. D. Merlino 10. Aprilis 1630. & in alia Romana Legati, coram R. P. D. Cerro 16. Februar. 2650.

De Legatis ad omnem vsum, siuè indeterminatum vsum, non est ita certa capacitas Fratrum Minorum, quia videntur sapere thesaurizationē. Hanc distinctionem desumpsit Glosa prædicta ex Federico de Senis conf. 112. quam communiter sequuntur Canonistę, & Iuristę .

Idem, etsi de Legatis Fratribus immediatè relictis videatur aliqua difficultas capacitatis, vel incapacitatis in derelictis hæredibus, vel alijs ex-

tia personæ; vt Fratribus præstentur, nulla est difficultas; & hoc patet declaratum per supradicta Decreta Reu. Fabricæ.

Romana Donationis.

I Syndico Apostolico Conuentus, vt vocant, de Aracœli Fratrum Minorum de Obseruantia scuta mille donauit Pamphila Mota, donatione infra scriptis verbis concepta: Donauit donatione irreuocabili, inter viuos, D. Francisco Bescpino Syndico Apostolico perpetuo Venerab. Conuentus B. Mariæ de Aracœli, & alijs in dicto officio Syndicatus, pro tempore successoribus, scuta mille, vnâ cum fructibus decursis, & decurrendis, sibi relictis à q. Virginia Agazari &c. cum conditione, quod iidem Donatarij teneantur, & obligati sint postquam consecuti fuerint dicta scuta mille pro dicto Legato, vt supra, debita illa inuestire ad eorum beneplacitum in aliqua re stabili, censibus perpetuis, seu locis montium non vacabilium, & ex fructibus dicti reinuestimenti impendere, & applicare annua scuta triginta in perpetuò tot panis albi pro beneficio, & seruitio Infirmarie Venerab. Conuentus Aracœli Ordinis Minorum Obseruantie Sancti Francisci; cum conditione adiecta, quod si vllò vnquam tempore dicti R.R. Patres Guardiani, seu Superiores pro tempore dicti Conuentus Aracœli intentauerint, quouis modo applicare velle dicta annua scuta triginta in aliam causam, præterquam supradictam, tali casu prædicta donatio,

& om.

& omne commodum dictæ annuæ solutionis scutorum triginta, sit, & intelligatur ipso facto caducata, & deuoluta, prout caducari voluit, & vult in fauorem Venerab. Archiconfraternitatis B. Mariæ Consolationis.

Procurator Reu. Fabricæ S. Petri, citatis prædictis Patribus, supplex petit per hanc Sac. Congregationem declarari, An prænarrata donatio valeat sustineri? Die 2. Iunij 1663.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum censuit: licere dictis Fratribus prænarratam annuam panis præstationem, titulo dumtaxat elemosynæ recipere, ad præscriptum Decreti Congregationis Fabricæ sub die 14. Februarij 1633. editi, & Syndico Apostolico non posse a Ministris dictæ Fabricæ, ratione huiusmodi donationis molestias inferri, nisi ad formam supradicti Decreti.

F. Card. Chisius Præfectus.

Loco † Sigilli.

D. de Vecchis Episcopus Clus. Sac.

Congr. Concilij Secretarius.

In Regesto huius Congreg. fol. 196.

Liber.

S V M M A R I V M.

Librorum impressio. num. 1.

Libri non imprimantur sine licentia Ordinarij, & Ge-

Z 3

nerali

neralis . num. 2.

Habitantes in Statu Ecclesiastico non possunt extra illum libros imprimere sine licentia Vicarij Papæ, & Magistri Sacri Palatij. num. 3.

1 **R**egulares, præter Episcopi, & Inquisitoris licentiam (de qua regula decima dictum est) meminerint, teneri se Sacri Concilij Tridentini decreto operis in lucem edendi facultatem à Prælato, cui subiacent, obtinere. Vtramque autem concessionem, quæ appareat ad principium operis imprimi faciant. In Indice librorum prohibitorum. De impressione librorum §. 11.

2 In Ordine nostro, nullus de cætero audeat per se, vel per alios libros prælo dare, seu imprimi, vel publicari facere, nisi prius Ordinarij, & Generalis scriptam facultatem obtinuerit: Generalis autem eam non concedat, nisi prius libros doctis, & probis viris examinandos commiserit: Qui secus fecerit, actibus legitimis priuetur. In Statut. Ord. c. 9. p. 243. n. 14.

3 Habitantes in Statu Ecclesiastico non possunt extra illum libros imprimere absque facultate Vicarij Papæ, & Magistri Sacri Palatij, prout in sequenti Decreto.

Feria 5. die 18. Septembris 1625. In Generali Congregatione S. Rit. & vniuersalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. Urbano Diuina Proidentia Papa VIII. & Illustriss. & Reuerendiss. DD. S. R. E. Cardinalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis .

SANCTISSIMUS D. N. pro debito Pastoralis sui officij corrigere volens abusus nonnullorum in Statu Sedis Apostolicæ mediatè, vel immediatè subiecto existentium, qui libros à se compositos extra præfatum Statum absque vlla Ordinariorum, & Inquisitorum loci, vbi degunt, approbatione, imprimendos transmittunt, statuit, & decreuit, vt in posterum, nemo in Statu prædicto degens, cuiusvis conditionis, & gradus, ordinis, & dignitatis existat, libros de quauis materia tractantes, & vbicumque compositos audeat alio deferre, vel mittere imprimendos, sine expressa in scriptis approbatione Illustriss. & Reuerendiss. D. Cardinalis SS. D. N. Vicarij, & Magistri Sacri Palatij, si in Vrbe, si verò extra Urbem existat, sine Ordinarij, & Inquisitoris loci illius, siue aliàs deputatorum facultate, & licentia operi præfigenda.

Libros autem, quos contra præsentis Decreti tenorem imprimi contigerit, præter alias pœnas arbitrio Suae Sanctitatis infligendas, absque alia declaratione, ex nunc prohibet, & pro expressè prohibitis haberi vult, & mandat, contrarijs quibuscumque non obstan.

Io: Antonius Thomafius S.R. Vniuer-
ſalis Inquiſit. Not.

Apud Bullar. Cherub. tom.4. pag. 337. & in Re-
geſt. S. Offic. fol. 41.

Magiſter Chori.

DEcernit generale Capitulum, vt in poſte-
rum illi, qui per ſex annos completos abſ-
que interpolatione Aduentus, & Quadrageſimæ
Magiſtri Chori in Conuentu celeberrimo Ara-
cœlitano de Vrbe munus deuotè, & diligentèr
exercuerint, in præmium ſuorum laborum gau-
deant priuilegijs, quibus potiuntur illi, qui fue-
runt Diffinitores, ea tamen lege, vt inter ipſos
teneant vltimum locum. Præmium verò aliorū
Magiſtrorum Chori relinquitur arbitrio Reue-
rendiſſimi P. Miniſtri Generalis Rom. 1664.

Magiſter Nouitiorum.

S V M M A R I V M.

Magiſtri Nouitiorum quomodo eligendi. num. 1.

Eorum qualitates. num. 2.

*Libenter exercentes connumerantur inter Patres habi-
tuales Prouinciæ. num. 3.*

I**E**Ligantur Magiſtri Nouitiorum in ſingu-
lis Capitulis Prouincialibus pro vnoquo-
que

que Nouitiatu ad minus per triennium, cum consilio, & consensu vnanimi Patrum Definitorij, deficientibus autem extra tempus Capitulare, per Definitorium alij similes subrogentur. In Constit. generalibus Ord. c. 2. pag. 43. num. 2.

2 Magistri sint ætatis quadraginta annorum, aut amplius, vel saltem triginta quinque annos omninò excedant, qui præterea Guardianatus officio triennio saltem laudabiliter functi sint, & humanioribus literis docendis, & Cantus Ecclesiastici præditi, necnon graues, prudentes, atque discreti. Ibidem num. 3. Clemens Oct. in Decretis super recept. & educat. Nouitiorum.

3 Qui curam, & Magisterium Nouitiorum libenter subierit, & triennio saltem laudabiliter se gesserit, ad omnes gradus Religionis promoueri possit; si autem continuò sexennio laudabiliter exercuerit, Definitorum Prouincialium habitualium priuilegijs gaudeat, per aggregationē. Ibidem num. 6. Circa Magistrorum munus vide num. 4. & 5. in Constitutione.

Mendicantes.

S V M M A R I V M.

Quibus gaudeant exemptionibus? num. 1.

Mendicantes nequeunt molestari ab Ordinario circa quinque in executione suorum priuil. num. 2.

Mendicantes non tenentur petere facultatem quaestuandi, &c. num. 3.

Finis

Finis proprius mendicantium quisnam sit, & quare remunerentur à Sede Apostolica, in premium laborum, num. 4.

I Mendicantes Religiosi, quibus gaudeant exemptionibus statuit Pius V. Constit. 11. incip. Dum ad vberes 19. Iulij 1566. quod Cherub. tom. 2. pag. 191. & quibus priuilegijs, & indultis. Idem Pius V. Constit. 41. incip. Et si Mendicantium 11. Kal. Iunij 1567. apud Cherubin. in Bullario to. 2. pag. 228.

V. Mendicantes nequeunt molestari ab Ordinario circa quinque. 1. Circa sæcularium Confessiones. 2. Quæstuationem. 3. Ecclesiarum suarum visitationem. 4. Campanarum pulsationem. 5. Et Quartam funeralium, prout in sequenti Decreto.

« Lecto in Sac. Congregatione Regularium memoriali, oblato nomine totius Familiæ Fratrum Mendicantium, quârûcumque Prouinciæ, pro Fratribus Ordinum Mendicantium, conquerentium qualiter cōtra formam suorum priuilegiorum, Sacrorum Canonum Concilij Tridentini, & ordinationum Apostolicarum, in quâ pluribus locis ab Ordinarijs locorum grauantur, prout eiusdem memorialis series continebat.

Illustrissimi DD. Cardinales his maturè consideratis, statuerunt, & decreuerunt infrà ab eisdem locorum Ordinarijs perpetuò, & inuiolabiliter obseruari debere.

Primò, quod circa sæcularium Confessiones, ab ipsis Fratribus Mendicantibus audiensibus audien-

dientibus, seruetur Decisio Congreg. Sacri Concilij, & Episcoporum, corripianturque Ordinarij, qui in articulo mortis id fieri prohibent, vel in licentijs concessis id excipiunt.

Secundò, Fratres Mendicantes nullatenus à quæstuatione, quæ de licentia suorum Superiorum fit, & in dies fieri continget prohibeantur.

Tertiò, Ordinarij in cognitionibus causarum Fratrum Mendicantium, tam ciuiliū, quā criminalium minimè sese ingerant; paritèr nec in uisitatione eorundem Fratrum, vel Ecclesiarum suarum, nisi quatenus eis per Concilij Tridentini Decreta conceditur.

Quartò, Ordinarij non impendant Fratres pulsare Campanas ad Matutinum, ad Horas, & ad Missam, antequam pulsetur Campana maioris Ecclesiæ, præterquam in die Sabbathi Sancti.

Quintò, quo autem ad Quartam Funeralium, seruetur Decretum Concil. Trident. Romæ 25. Augusti 1635.

Fr. Michael Bonellus Card. Alexandrinus.
Loco † Sigilli.

Georgius Palcatius Secr.

In Regest Sacræ Congreg. Episcoporum, & Regular. fol. 136.

3 Mendicantes non tenentur petere facultatem quæstuandi ab Ordinarijs in eorum Diocesis, sed sufficit, vt ostendant licentiam suorum Superiorum. Sac. Congr. Concilij 1621. de qua Io: Maria Nouar. V. Mendicantes num. 35.

4 Finis proprius Mendicantium est profiteri statum vitæ miltæ, ex contemplatiua, quæ exercetur

cetur in Choro, & Diuinis officijs, & actiua, quæ est circa salutem proximorum per doctrinam, & ministerium Sacramentorum. Abb. in cap. causam il primo de iudic. num. 2. & Suarez to. 4. de Relig. tract. 6. lib. 1. cap. 8. Hinc est, quod Summi Pontifices concesserunt quamplurima Mendicantibus priuilegia in præmium laborum, quos passi sunt, & patiuntur quotidie pro S. R. E. defensione, & incremento; nam istorum præcipuè sanguine madefacta, pretiosa facta est in oculis omnium, & isti sunt, qui portant pondus dici, & æstus pro illius defensione, & augmento, vt Pontifices ipsi testantur.

Minister Generalis.

S V M M A R I V M.

De ætate, deque auctoritate, ac de illis qua non potest facere Minister Generalis. num. 1.

Nullus esse potest Generalis, qui ad minus triginta annos non habuerit ætatis. cap. cū in cunctis de elect. vbi id expressè habetur de Episcopis, & præcipitur, vt nullus in Episcopum eligatur, nisi qui iam trigesimum annum ætatis exegerit. Quod que de Episcopis hic dicitur, intelligendum paritèr est de Ministro Generali, quasi Episcopalem iurisdictionem habente. Miranda in manu. to. 2. qu. 3. art. 1. Rodr. to. 1. qu. 23. art. 10. In quo nec Generalis potest dispensare.

Verum

Verum tamen est, quod in Religione nostra Generalis semper eligitur ætate prouectus, ut iam vsus recepit.

Auctoritas Generalis procedit à Cap generali, idest à Pontifice.

Minister Generalis est quasi Patriarcha, & Princeps Religionis.

Minister Generalis debet vocari ad Consilium Generale, ubi habet votum consultiuum, & decisiuum.

Debet sedere in Concilio post Episcopos, & ante Procuratores Episcoporum.

Debet conuenire cum alijs Generalibus Ordinum in Capella Summi Pontificis.

Potest præcipere, quod ex varijs linguis, & nationibus recipiantur ad Ordines fideles.

Potest mittere expertos, & idoneos ad partes infidelium.

Potest condere Decreta, quæ obligent pro tēpore sui Generalatus.

Potest dimittere Conuentum Fratribus incōmodum.

Potest absoluerē omnes suos subditos à casibus etiam Summo Pontifici reseruatis, exceptis infra dicendis.

Potest dispensare cum excommunicatis, suspensis, & interdictis occultis in foro interno.

Potest dispensare cū mutilantibus, & mutilatis.

Potest eligere Ministrum Prouincialem in prima institutione Prouinciæ, & quando Electores ob discordiam, vel negligentiam tempore debito non elegerunt.

Debet

Debet eligere Ministrum ex Prouincia, ex qua Electores iure solebant eligere.

Si Prouincialis electus à Generali, ob id possessionem vacet, electio deuoluitur ad Electores.

Si Electores sunt inhabiles ad eligendum, electio deuoluitur ad Summum Pontificem.

Minister Generalis potest ingredi Monasteriū Monialium ad proponendum verbum Dei.

Debet Generalis in illo ingressu associari quinque socijs, & non pluribus.

Potest dispensare cum Monialibus illegitimis, vt possint eligi in Abbatissas.

Potest dispensare cum rationabili causa, vt minor quadraginta annorum sit Abbatissa.

Potest dispensare, vt Puella septennis induat habitum in Clausura in ordine ad monacatum.

Potest dispensare cum Monialibus, & Clericis ignorantibus Diuinum Officium.

Potest instituere Prædicatores, Lectores, & Confessarios extra Capitulum.

Potest declarare Bullas Apostolicas dubias, quæ agunt de regimine interno, vel externo nostræ Religionis.

Potest dispensare omnia Statuta Ordinis, quæ non habeant clausulam prohibitivam.

Potest eximere Conuentum Fratrum, & Monialium à Iurisdictione Prouincialium iustis de causis.

Minister Generalis debet congregare Capitulum Generale, & intermedium, ac in eis præsidere.

Potest continuare Commissarium Generalem, quando Capitulum intermedium nō celebratur.

Potest

Potest dare commissionem alicui ad præsidendum in Congregatione Generali .

Potest instituere Commissariū Generalem delegatum, qui regat Familiam in sua absentia .

Potest eligere Procuratores, & Commissarios Romanæ Curiae, cum assensu Diffinitorum Generalium .

Potest mittere Commissarios Visitatores ad visitandas Prouincias nomine suo .

Potest eligere Commissarium Generalem Indiarum, adhibito assensu Regis Catholici .

Potest eligere Commissarios Generales in noua Hispania, in Regno del Perú, in Belgio, & in Germania .

Potest instituere Procuratores Ordinis in omnibus Curijs Regum Catholicorum .

Potest instituere Vicecommissarium Generalem Indiarum Hispali .

Potest nominare Guardianos Hierosolymę, ac Constantinopolis cum participatione Sacre Congregationis de Propaganda Fide .

Potest assignare Fratres pro Familia Terrę Sanctę, mittere Peregrinos, & conducere eleemosynas pro sustentatione eorundem .

Debet admittere appellationes omnium Fratrum, & Sororum Ordinis .

Potest Abbatissam sibi subiectam instituere, corrigere, & destituere .

Ad Ministrum Generalem pertinet restituere obseruantiam Regulę, punire transgressores, bonos mores tueri, abusus tollere, discipulos expellere, perfectos iuuare, singulis prodesse, & omnibus

bus

bus præire verbo , atque exemplo . Hier. Rodr. resol. 68. Comp. Priu.

Quæ non potest facere Minister Generalis .

Non potest dispensare super Constitutiones Apostolicas, nec contrauenire Decretis Sac. Congregationis.

Non potest dispensare in Constitutionibus Generalibus, vbi per Capitulum, Decreto irritante, prohibetur, ac ita obseruari mandauit Urbanus Octauus . Cum sicut, in Append. num. 5.

Non potest dispensare super requisita ad electionem Guardianorum , Diffinitorum , ac Prouincialium , ex declaratione Sac. Congreg. Episcop. & Regul. die 14. Iunij 1652.

Non potest instituere Patres Prouinciæ , nec Prouinciales, nec Custodes , nec Guardianos, exceptis supradictis .

Non potest concedere Priuilegium contra prohibitionem Constitutionum Generalium .

Non potest priuare aliquem officio, iurisdictionem habente, sine causa .

Non potest eximere Fratrem ab obedientia Guardiani , nec Guardianum à iurisdictione Prouincialis .

Non potest restituere habitum deiecto, nec semel degradato .

Non potest concedere aliquam præminentiam Commissario delegato finito officio .

Non potest dispensare cum homicidis publicis.

Non potest absolueret ab hæresi etiam occulta .

Non

Non potest dispensare Statuta , in quibus dicitur : Ne dispenset .

Non potest impedire , aut suspendere electiones , aut functiones Capitulares inchoatas .

Non potest mittere Commissarium ad præsidendum Congregationi , nisi ob grauem causam .

Non potest absoluerè relapsos in hæresim , schismaticos , falsarios literarum Apostolicarum , delatores prohibitorum ad Infideles , & conspiratores in Pontificem Romanum .

Demùm non potest absoluerè violatores Clausuræ Monialium , ad malum finem . Ipsas verò Moniales poterit .

Hæc in Summario redacta , desumpta fuerunt à Comp. Priuil. & à Constitutionibus Generalibus Ordinis .

Minister Generalis , cùm non habeat Superiorem in Ordine extrà Capitulum , potest sibi eligere Confessarium , cui committat facultatem , vt ab eo absolnatur à casibus , vel censuris , aut dispensetur in pœnis , &c. Suar. tom.4. de Relig. tract.8. lib.2. cap. 23. num. 8. vbi hoc videtur extendere ad Prouinciales .

Contra Generales Ordinum , non possunt procedere Inquisitores . Hier. Rodr. in comp. resol.73. num. 1. sed debent certiozem facere Summum Senatuum Inquisitionis, Zenerd.p.2.c.6.q.23. & Diana 4.p. tract.8. resol.23.

Ministri Generales omnium ferè Religionum , statim , ac electi sunt , consentur confirmati . Sigism. de elect. dub.46. num.3. Sufficitque factum aliquod , quo declaretur electus , vt legitimè electus

A a ctus

Etus, quale est adoratio, installatio, inthronizatio,
& similia. Oldrag. conf. 146. num.6.

Reliqua vide V. Generalis.

Minister Prouincialis.

S V M M A R I V M.

Ministri Prouincialis qualitates. num. 1.

Quodnam votum habeat in Capitulis Generalibus, & Prouincialibus. num.2.

Officio functus in Definitorum, & Guardianum eligi non potest. num.3.

Non accedens ad Capitulum Generale, absque legitima causa, officio absoluitur. num.4.

Si habet legitimam causam, instituendus est Prominister, & à quibus. num. 5.

Si electio huiusmodi non sequatur intra unius diei spatium, denoluitur ad Generalem. num.6.

Pœna Prouincialium non accedentium, num.7.

Prouinciales deferant Computum Eleemosynarum collectarum Terra Sancta ad Cap. Generale. num.8.

Item deferant nomina Fratrum, volentium ire ad Terram Sanctam. num.9.

1. **I**N Prouincialem Ministrum ille eligatur, qui morum grauitate, litterarum scientia, gubernandique peritia ad hoc officium præditus fuerit, & qui trigesimum quintum ætatis annum, & à suscepto Religionis habitu vigesimum annum excefferit. In- Constit. Ord. cap.8. pag.193.

2. Ministri Prouinciales, & Custodes Custodum, habent votum actiuum, & passiuum in electionibus omnibus Capituli Generalis, & Congregationis Generalis suæ Familæ. In Capitulis autem Prouincialibus, in quibus suum complent officium, Ministri Prouinciales votum actiuum, tantum habent, nisi Custodes fieri contingat, quod vetitum non est. Et Custodes expleto officio eligi possunt in Prouinciales, & Guardianos. In Constitut. Ordinis cap. 8. pag. 155. num. 7.

3. Ministri Prouinciales ad Definitoriatum, & Guardianatum officia, in Capitulo, in quo suum expleuerint officium, promoueri non possint, sub nullitate electionis. Ibid. cap. 8. pag. 213. num. 2.

4. Minister Prouincialis, cum ex Regula teneatur ad Capitulum Generale accedere, si illo ire prætermittat sine legitimo impedimento, officio absoluitur. Tolet. 1583. In Chron. pag. 643. col. 1.

5. In casu verò, quod fuerit legitime præpeditus, poterit cum Diffinitorio (& Patribus Prouinciæ si fuerit Reformatus) eligere Commissarium, qui excusationem authenticam Capitulo Generali præsentabit, & habebit vocem actiuam, & passiuam in omnibus electionibus, ac si verus esset Prouincialis. Ibidem.

6. In electione autem huiusmodi Commissarii, seu Proministri, aut Procustodis, si contigerit suffragia in Prouincijs etiam Reformatis, intra vnus diei spatium non conformari, ita ut ex discordia eligentium, electio non sequatur, electio deuoluatur ad Superiorem Generalem, qui non

nisi eiusdem Prouinciæ Patrem emeritum nominabit. In Constit. Gen. Ordin. c. 8. pag. 146. n. 5.

7. Ad eliminandas autem fraudes, & friuolas excusationes Ministrorum Prouincialium, non accedentium ad Comitja Generalia quacunque occasione, vel causa non approbata post expletum Ministeriatum, vltimum locum inter Exprouinciales præteritos, & futuros in perpetuum habeant. Tol. 1658. Ibid. num. 3.

8. Ministri Prouinciales, seu Custodes teneantur deferre ad Capitulum Generale Computus approbatos, & subsignatos à Diffinitorio Prouinciali omnium eleemosynarum Vice Commissariorum Generalium Terræ Sanctæ, in eorum Prouincijs labore, & vigilantia collectarum. In Constit. Generalibus Ordinis cap. 12. pag. 300. num. 1.

9. Ministri Prouinciales in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub pœna priuationis suffragiorum teneantur deferre ad Capitulum Generale in Cathalogo subscripto à Diffinitorio nomina Fratrum volentium transmeare ad Terram Sanctam. Ibid. num. 2. Cætera, quæ ad Ministros Prouinciales pertinent, optimo iure in eisdem Constitutionibus disponuntur.

Miracula.

S V M M A R I V M :

Non spectat ad Prælatum inferiorem examinare miracula, sed ad Episcopum. num. 1.

Mira-

Miracula noua, nulla admittenda sunt, nisi recognoscente Episcopo . num. 2.

Miracula falsa prædicantes, excommunicantur . num. 3.

1. **M**iraculorum super verificatione, & approbatione, formare processus, & examinare testes, non spectat ad Prælatum inferiorem habentem iurisdictionem quasi Episcopalem in loco, in quo miracula operantur, sed ad Episcopum, in cuius Diœcesi locus ipse situs est. Sac. Rituum. Congreg. in Præteu. 3. Decemb. 1616.

2. Miracula noua tam personæ non Canonizatz, quàm Sanctorum Canonizatorum, nulla admittenda sunt, nisi recognoscente, vel approbante Episcopo, prout fuit supra v. Beatificatio, vbi traditur praxis pro Beatificatione, & receptione miraculorum Seruorum Dei, & Beatorum . num. 2.

3. Miracula falsa prædicantes, sunt excommunicati, excommunicatione Papali. Nauar. c. 27, num. 113. excommun. 30.

Missa .

S V M M A R I V M .

Missam audientes in Ecclesijs Mendicantium satisfaciunt præcepto. Breue Leonis Decimi . num. 1.

Sacra Rituum Congregatio mandat, non amplius dici quasdam missas votiuas, in quibus ritus verborum violatur . num. 2.

Missa votiva, in quibus non violatur ritus , quando , & quomodo dicenda . num. 3.

Series missarum in quibus non violatur ritus verborum . num. 4.

Decretum circa tres missas, & communionem fidelium in nocte Natiuitatis Domini . num. 5.

Decretum de non celebrandis Missis priuatis pro defunctis in festis duplicibus . num. 6.

Quod in præfato Decreto non comprehenduntur Misse votivæ, pro re graui solemnes . num. 7.

Sacra Congregatio declarat , quomodo celebranda sunt Misse votivæ in locis Terræ Sanctæ . num. 8.

Missa Parochialis .

1. **M**issam audientes vtriusque sexus fideles in Ecclesijs Fratrum Mendicantium , satisfaciunt præcepto Ecclesiæ , prout in sequenti Constitutione :

LEO PAPA X.

*Vniuersis, & singulis presentes Literas inspecturis
Salutem , & Apostolicam Benedictionem .*

INtelleximus quosdam in dubium reuocare, & proinde timoratis conscientijs scrupulum iniicere, si Christi fideles, qui Dominicis, & festis diebus extra Ecclesias suas Parochiales Missas audiunt in Ecclesijs Fratrum Ordinis Mendicantiũ, Ecclesiæ præcepto de Missa audienda satisfaciant. Nos enim ambiguitatem huiusmodi penitus tollere

lere volentes, vt cum sinceriori conscientia fideles, quique Deo Creatori suo seruiant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, notum facimus, omnes Christi fideles, vtriusque sexus, qui (non contempto proprio Sacerdote Parochiali) in Ecclesijs Fratrum Ordinis Mendicantium, Dominicis, & festis diebus Missas audiunt, satisfacere præcepto Ecclesiæ de Missa audienda, nec aliquam labem mortalis peccati, poenamque propterea incurrere. In contrarium facientibus, non obstan. quibuscumque &c. Et quia difficile foret præsentibus litteras nostras originaliter ad loca omnia, vbi opus fuerit, deferri, volumus, & decernimus, & earum transumptis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Prælati, in dignitate Ecclesiastica constituti, munitis, ea fides, vbi opus fuerit, detur, quæ Originalibus ipsis daretur, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 13. Nouembris 1517. Pontificatus nostri Anno quinto.

Apud Peyrin. tom. 2. priu. pag. 141. Const. 21. Leonis X. Hoc idem resoluit Sacra Congregatio Episcoporum die 1 Julij 1606. Gauant. V. Missa Parochialis num. 11.

Missæ Ritus.

2. **S**acra Rituum Congregatio de ordine Sanctissimi mandat non amplius dici quasdam Missas vtiuas, in quibus Ritus, & veritas verborum violatur, prout in sequenti Decreto, videlicet:

Sanctiss. D.N. Paulus Papa V. viux vocis Oraculo, declarauit, & sanciuir amplius recipi, aut dici non debere quasdam Missas votiuas, seu collectas, quæ propriè sunt solemnitarum, aut in Missali Romano designantur: eiusmodi sunt Missæ Natiuitatis, Circumcisionis, Epiphaniæ, Resurrectionis, Ascensionis D. N. IESV Christi, Natiuitatis, Purificationis, Assumptionis B. Mariæ Virginis, S. Ioannis Baptistæ, & aliæ eiusdem, quæ proprios habent introitus, vel collectas, propriæ solemnitati accommodatas, quas missas, vel collectas extra proprios dies, vel octauas, absurdum esset dicere, quæ verò missæ huiusmodi iam permixtæ essent, aut receptæ. Idem Sanctissimus statuit, vt illis omissis satisfaciat, dicendo missam de tempore occurrenti.

3. Missæ autem votiuæ aliorum festorum, aut solemnitarum, in quibus veritas, & Ritus verborum non violatur, nihil prohibet, quin dici possint, sed quantum fieri potest, curare debent Sacerdotes, vt omnes Missæ votiuæ, ad eas, quæ in Missali assignatæ sunt, reducantur, ne Ecclesiæ ritus ad cuiuslibet arbitrium propriæ deuotionis prætextu temerè reducantur.

*Missa in quibus veritas, & Ritus
verborum non violatur.*

sunt:

4. **A** Egydij Abbatis 1. Septembris.
Ambrosij Episc. & Doct. 7. Decemb.
Antonij Abbatis 17. Ianuarij.

Appa-

Apparitio S. Michaelis Archangeli 8. Maij .
 Augustini Episcopi, & Doctoris 28. Augusti .
 Bernardi Abbatis 20. Augusti .
 Barnabæ Apostoli 11. Iunij .
 Calisti Papæ, & martyris 14. Octobris .
 Cypriani, & Iustinæ Martyrum 20. Ianuarij .
 Damasi Papæ, & Confessoris 11. Decembris .
 Dedicatio S. Michaelis Archangeli 29. Septemb.
 Dominici Confessoris 4. Augusti .
 Fabiani, & Sebastiani martyrum 20. Ianuarij .
 Felicis, & Adacti martyrum 30. Augusti .
 Francisci Confessoris 4. Octobris .
 Francisci de Paula 2. Aprilis .
 Gregorij Theol. Episcopi 9. Maij .
 Gryfogni martyris 29. Nouembris .
 Hieronymi Conf. & Doctoris 30. Septembris .
 Hilarij Episcopi, & Confessoris 14. Ianuarij .
 Hilarionis Abbatis 21. Octobris .
 Ignatij Episcopi, & martyris 1. Februarij .
 Inuentionis S. Crucis 3. Maij .
 Ioannis ante Portam Latinam 6. Maij .
 Ioannis Chrysostomi Episc. & Conf. 27. Ianuar.
 Lucæ Euangelistæ 18. Octobris .
 Ludouici Regis Francorum Confess. 25. Augusti.
 Marci Papæ, & Confessoris 7. Octobris .
 Mariæ Magdalænæ 22. Iulij .
 Matthei Apostoli 21. Septembris .
 Matthiæ Apostoli 24. Februarij .
 Nazarij, & Sociorum martyrum 28. Iulij .
 Petri martyris 29. Aprilis .
 Pontiani Papæ, & martyris 19. Nouembris .
 Quadraginta martyrum 9. Martij .

Septem

Septem Fratrum martyrum 10. Iulij .
 Sergij, Bacchi, & sociorum martyrum 20. Iunij .
 Stanislai Episcopi, & martyris 7. Maij .
 Thomæ de Aquino Confess. 7. Martij .
 Thimothæi Episcopi, & martyris 29. Ianuarij .
 Vincentij, & Anastasij mart. 22. Iunij .
 Viti, & Modesti martyrum 15. Iunij .
 Zepherini Papæ, & martyris 26. Augusti .

Ex Communibus .

V Nius mart. Pontif. Introit. statuit. oratio .
 Infirmitatem, &c.

Martyris, temp. Pasch. Introit. Protexisti, &c.
 Quando dicitur Oratio, Infirmitatem .

Doctoris, Introit. In medio Ecclesiæ. Oratio .
 Deus, qui populo, &c.

Abbatis, Introit. Os iusti . Oratio. Intercessio .
 Virginum martyrum . Introit. Me expectauerunt . Oratio. Indul.

In Regeſto huius Congr. Sac. Rit. fol. 32.

*Decretum circa tres Miſſas, & Communionem
 fidelium in Noſte Natiuitatis Domini .*

Piſanen.

§ **P** Atres Sancti Caroli Congregationis Clericorum Regularium, petierunt responderi. An liceat in Noſte Natiuitatis Domini poſt cantatam primam Miſſam, alias duas immediate celebrare, & communicare fideles, & Sacra Congrega-

gregatio respondit, nullo modo licere, sed omnino prohibetur. Die 20. Aprilis 1664.

Trium Missarum in Nocte Natiuitatis Domini.

Cum Superioribus diebus consulta hac Sacra Rituum Congregatione, An esset permittendum celebrari in media nocte Natiuitatis Domini post Missam decantatâ successiuè alias duas Missas, & in eis Sacram Communionem exhibere fidelibus illam deposcentibus, & respondisset, non esse permittendum, sed omnibus vtrumque prohibendum. Nihilominus nonnulli Regulares asserentes hoc licere, supplicarunt audiri, & Sacra Congregatio ipsis auditis, cum Procuratoribus, & Aduocatis, ad Relationem Eminentiss. Pallotti, stetit in Decretis, & respondit iterum prohibendum, tam Sacerdotibus celebrare volentibus, quam confluentibus in media nocte ad Ecclesias, & Communionem deposcentibus. Die 7. Decembris 1641. quorum Decretorum duplicata, expedita fuerunt. Die 9. Augusti 1653.

C. Episc. Hostien. Card. Medices.

Loco † sigilli.

B. Roccus Sac. Rit. Congr. Secr.

In Regest. fol. 144.

Decre-

Decretum de non celebrandis Missis priuatis pro defunctis in festis duplicibus.

6 **C**Um Sanctissimus Dominus Noster in Visitatione Ecclesiarum Urbis acceperit, in plerisque Ecclesijs abusum irrepsisse celebrandi Missas priuatas pro defunctis, etiam in festis duplicibus contra præscriptum Rubricarum Missalis Romani: eudemque abusum Decreto Congregationis eliminari præceperit. Innotuerit verò Sac. Rituum Congregationi huiusmodi abusum, etiam in alijs Ecclesijs vbique gentium existentibus inductum pariter reperiri. Sacra eadem Congregatio, vt Missalis Rubricæ inuiolatè seruentur, districtè præcipit omnibus, & singulis Sacerdotibus, tam sæcularibus, quàm Regularibus cuiusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam necessariò exprimendi; vt in posterum omninò dictam Rubricam seruent, itavt Missas priuatas pro defunctis, seu de Requiem, in Duplicibus nullatenus celebrare audeant, vel præsumant. Quod si ex benefactorum præscripto Missæ huiusmodi celebrandæ incidant in festum duplex, tunc minimè transferantur in aliam diem non impeditam, nè dilatio Animabus suffragia expectantibus detrimento sit, sed dicantur de festo currèti cum applicatione sacrificij, iuxta mentem eorundem benefactorum. Curentque Ecclesiarum Rectores, Sacristæ, alijque, ad quos spectat, vt huiusmodi Decretum inuiolatè seruetur, & in Sacristia affixum retineatur, vbi commodè

modè ab omnibus celebrare volentibus conspici & legi possit. In eos autem, qui contrafacere ausi fuerint, vel præmissa adimplere neglexerint, locorum Ordinarij, tum sæculares, tum Regulares pro modo culpæ animaduertant. Die 5. Augusti 1662.

Et facta de prædictis Sanctissimo relatione, Sanctitas Sua annuit, & cum applicatione sacrificij satisfieri, ac benefactorum mentem impleri voluit. Eadem die 5. Augusti 1662,

I. Episc. Sabinen. Card. Sachettus.

Loco † Sigilli.

Franciscus Maria Phœbeus Sacr.
Rit. Congr. Secr.

In Registro huius Congr. fol. 177.

7. Aduertendum circa præfatum Decretum, quod Missæ votiue solennes pro re graui, ac etiam solennis pro defunctis non comprehenduntur in Decreto, nam exprimendo Missas priuatas, excludit solennes pro re graui, quæ iuxta Rubricam possunt cantari in festis nō maioribus, & iam vsus recepit, ex concessione Sacræ Rit. Congregationis, die 28. Augusti 1626. quod Missa pro defunctis, ritu de Requiem celebrari potest in Dominicis, & festis insepulto, & in Ecclesia præsentem corpore, vbi nimirum viget consuetudo sepeliendi defunctos simul cum Missa, igitur de Missis priuatis tantum intelligendum est sicut loquitur Decretum.

8. Demum eadem Sacra Rituum Congregatio declarauit modum celebrandi Missas, quæ cele-

celebrantur in aliquibus locis Terrę Sanctę à Fratribus dictę familię , provt sequitur .

Hierosolymitana .

INstante Commissario , & Procuratore Sanctissimi Sepulchri , Fratre scilicet Francisco Ripol Prouincię Catalonię Ordinis Minorum, Obseruantię S. Francisci .

Sacra Rituum Congregatio declarauit in Missis alijs indultis sub die 5. Martij 1644. Natiuitatis videlicet , Domini Nostri Iesu Christi ad Pręsepe , Resurrectionis , supra Sanctissimum Christi sepulcrum , & Assumptionis Beatę Marię Virginis in Valle Iosaphat , sicut in die dicendum, esse Hymnum Angelicū Gloria in excelsis Deo . & Symbolum Apostolorum . Die 29. Maij 1655.

C. Episc. Hostien. Card. Medices .

Loco † Sigilli .

Franciscus Maria Phœbeus Sac. Rit.
Congr. Secret.

In Registro de Propag. fide fol. 129.

Missio .

S V M M A R I V M .

Quod Generalis Religionum mittant Missionarios in Indias Orientales contra Mahum . num. 1.

Decretum circa Missionarios Aegypti , & Ethiopia , num. 2.

Decre.

Decretum super Concordia , & Iurisdictione Guardiani Hierosolymitani in Missionarios Apostolicos Orientis , num. 3 :

Circa manutentionem Missionum, & propagationem animarum, Sacra Congregatio de Propaganda fide prouidit de sequenti Decreto, videlicet .

Die 19. Martij 1630.

Referente Illustrissimo Domino Cardinali Triuultio literas Correctoris Lusitanæ .

Sacra Congregatio censuit admonendos esse Generales Religionum , qui habent Conuentus, & Hospitia in Indijs Orientalibus, vt per Missiones Religiosorum idoneorum , ad partes illas, in quibus dilatatur Mahumetismus, se opponant Mahumetanorum progressibus mediante Sancti Euangelij prædicatione . Coram Sanctissimo .

Card. Ludouisius .

Loco † Sigilli .

Franciscus Ingolus Secr

In Regesto fol. 150.

Decretum circa Missiones Fratrum Minorum Strictioris Observantia in Aegyptum, & Aethiopiam commorantium .

Die 19. Ianuarij 1644

Referente Eminentissimo Domino Cardinali Spada sententiam Patris Andreae de Arco

Arco Commissarij Terræ Sanctæ in Vrbe, & antea per sex annos Guardiani Hierosolymitani, circa missiones Fratrum Minorum Stricteris Observantiæ in Ægyptum, & Æthiopiam. Sacra Congregatio decreuit, vt infra.

Primò, censuit in Cayro conducendam esse Domum in via Gallorum pro Hospitio, & mansionem Missionariorum Æthiopiarum, tam in profectioe ad Æthiopiam, dum est necessarium expectare tutum transitum ad eam, quam in redditu ab ipsa Æthiopia.

Secundò, pro affictu prædictæ Domus scuta triginta annua decreuit, & pro vtensilibus in ea necessarijs scuta 25. pro vna vice.

Tertiò, quia Hospitium prædictum, Protectionem Consulum Gallorum Cayri omninò requirit, iussit scribi ad Eminentissimum D. Cardinalem Grimaldum pro obtinendis literis Regis Christianissimi ad Consulem prædictum pro tempore, vt dictum Hospitium, sub Regia protectione suscipiat, illudque, & Missionarios, cum opus fuerit, defendat, & protegat.

Quartò, Missionarijs Ægypti consueta annua scuta quinquaginta, decreuit pro quolibet eorū, Missionarijs verò Æthiopiarum sexaginta pro eorum quolibet, cum viaticis consuetis.

Quintò, quia Missionarijs prædictis est necessarius Procurator laicus, qui eorum pecunias conseruet, & opportunè pro eis eroget; Patri Commissario Generali Ordinis Minorum de Observantia mandauit, vt Missionarijs facultatem concedat deputandi vnum, vel plures Procura-
tores

tores laicos, ad effectum prædictum.

Sextò, censuit, Missionarios in Æthiopiam, esse mittendos binos pro qualibet vice, eosque esse debere Sacerdotes exemplaris vitæ, doctos, habentes aliquam saltèm linguæ Arabicæ cognitionem, ac complessione sanos, & robustos, & si fieri poterit, peritos in cura infirmorum, aut alicuius artis fabrilis cognitionem habentes.

Septimo, mandavit Missionarijs Æthiopiæ, vt dum manebunt in Hospitio Cayri, impensas in viâ Missionarijs Ægypti pro rata contribuant.

Octauò, tam Missionarijs Ægypti, quàm Æthiopiæ protectioni Guardianorum Hierosolymitanorum commendauit, eisdemque Guardianis pro tempore, facultatem concessit, eosdem Missionarios visitandi, corrigendi, ac à Missionem remouendi in casu imminentis scandali, vel ob alias graues causas, dummodò statim, de remotione eorum Sac. Congr. certiores faciant.

Nono, & vltimo, Missionarijs prædictis iniunxit, vt in Alexandria, seu Roseto aliquem habeant, qui Missionarios ad Ægyptum, & Æthiopiam mittendos, eorumque res recipiat, eiusque nomen Sacræ Congregationi significant, vt illa possit ad eum scribere, ac necessaria pro dictis Missionibus mittere.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrij.

Franciscus Ingolus Secr.

In Reg. eiusdem fol. 86.

B b

De

Decretum super Iurisdictione Guardiani Hierosolymitani in Missionarios Apostolicos Orientis .

Die 23. Martij 1651.

3 **F**uit congressus coram Cardinali Cecchino vigore Decreti Sacræ Congregationis de Propaganda fide , super Iurisdictione , & Iure Patris Guardiani Hierosolymitani , & Missionariorum Apostolicorum in partibus Orientalibus , in quo congressu adfuerunt Reuerendissimus Pater Daniel à Dongo Ordinis Minorum , & Strictioris Observantiæ Sancti Francisci Vicarius Generalis , & Frater Piccauilla Gallus , Procurator Patris Guardiani Hierosolymitani , ex vna , necnon P. Marcus Antonius à Carpinedulo Procurator Generalis Ordinis Capuccinorum , & Fr. Britius à Reues Procurator Missionariorum ex altera , & auditis ab Eminentia Sua , in contradictorio partibus , præsentè Domino Secretario prælibatæ Sacræ Congregationis de Propaganda Fide , ut quilibet possit , ad Omnipotentis Dei gloriam , fidei Catholicæ propagationem , & populorum ædificationem , ac salutem , in Vinca Domini laborare , & proprio officio satisfacere . Fuit à dicto Eminentissimo Domino sancitum , prout infra , ad effectum , quod facta relatione Eminentissimis , & Reuerendis. Patribus Sacræ Congregat. de Propaganda Fide Cardinalibus , & approbatis per ipsos , & per Sanctiss. Dominum N. si
opus

opus fuerit, Capitulis, & Decretis infra dicendis, omnimodè, & inuiolabiliter, sub pœnis infra præscriptis, aut præscribendis, ab omnibus, & singulis supradictorum, & ab eorum successoribus, in perpetuum obseruentur, & executioni respectiuè mandentur, &

Primò, confirmando decreta alias edita; sub die 19. Septembris 1610. & præcipuè illud in quo cautum est, nullam fuisse, vel esse per Sacram Congregationem de Propaganda Fide datam, aut concessam auctoritatem, seu iurisdictionem Patri Guardiano Hierosolymitano, aut eius Vicariis, & Officialibus, seu alicui ex Confratribus aliquo modo, causa, vel titulo inquirendi de iis, quæ ad vitam, mores, Missionariorum progressus spectant, sine expresso mandato Sacræ Congregationis de Propaganda fide, poterit tamen Pater Guardianus, siue eius Officialis, eandem Sacram Congregationem in casibus particularibus consulere, eamque certiozem reddere si Missionarij in aliquo delinquant, & maxime si præsentium Decretorum obseruationi per inobedientiam aliquod præiudicium per eoldem inferatur, vt opportuna possit semper præbere remedia.

Secundò, quod in locis, in quibus actualiter, & cum effectû non erant Patres Minores de Obseruantia, quando Missionarij illuc peruenerunt, prout statutum est die supradicta 19. Septembris 1630. possent iidem Missionarij post producti-
onem coram Patre Guardiano, aut eius Officialibus, vel Missionem litterarum Potentialium ad

vnum, vel ad alterum supradictorum, absque impedimento, aut vlla contradictione, munia Parochialia liberè administrare, aduertendo, quod ante dictam productionem, vel missionem dictarum literarum nullo modo Officium Missionariorum valeant exercere, & propterea, productio debeat fieri coram testibus, & missio per interpositam, & certam personam, vt nec vnũ, vel aliud possit in dubium reuocari. Loca autem, quæ vsque nunc petierunt Missionarij, vbi non sunt Patres Minores supradicti, sunt Tripolis, Baruthi, & Abay, & similiter cautum est, quod in posterum non liceat Missionarijs ad noua loca se conferre, vel alio quouis modo missionem extendere, nisi certiorata prius Sac. Congregatione de Propaganda Fide, & obtenta licentia, de qua certiozem reddere teneantur prædictum Patrem Guardianum, aut eius Officiales modo, & forma, qua supra. Insuper etiam sancitum est, quod si Patres Minores de Observantia loca ab ipsis iam derelicta, vel vbi nunquam extiterunt intra iurisdictionem memorati Patris Guardiani Hierosolymitani petant, ibique missionarij extent, nulla prorsus præuia innouatione in iurisdictionalibus eandem Sacram Congregationem certiozem statim reddere teneantur, vt semper quod magis erit expediens pro populorum ædificatione, & animarum salute fiat, & exequatur.

Tertiò, quod ad fauorem Consulum, qui proprias habent Cappellas, sit licitum eorum Cappellanis in proprijs Cappellanis omnibus, & singulis ex familia dictorum Consulum Sacrosanctâ Eucha-

Eucharistiam in Pſchate administrare petita , etiamſi non obtenta à Parocho licentia, declarando , quod de familia tantum intelligantur vxor , filij , & conſanguinei , qui cohabitant in eadem . Domo , ac famuli , domeſtici actuales ipſorum . Conſulum , cum ea tamen conditione , quod quilibet Cappellanus teneatur infra menſem ſchedulam , ſeu notam eorum , qui communionem receperunt , Parocho loci tradere , penitus interdicta Viatici , aliorumque Sacramentorum omnium , ac functionum Parochialium adminiſtratione , vbi ſunt memorati Patres Obſervantiæ , vti veri Parochi .

Quartò, quod eleemoſynæ , quæ erogari ſolent , & erogantur à Capitaneis , ſeu Ductoribus Navium pro bono itinere , vt aiunt di 3. Piaſtre in futurum intelligantur , & reputentur in vtilitatem cedere , & ad beneficium daræ Sancti Montis Sion iuxta antiquam , & laudabilem conſuetudinem , ſub pœnis contentis in Conſtitutionibus Apoſtolicis .

Quintò, quod in locis , vbi ſunt , vel erunt Epiſcopi , ſeu Adminiſtratores , aut Vicarij Apoſtolicì , perſonalitèr in propria Diœceſi reſidentes , eorum tantum teneantur Miſſionarij , & non aliam recognoscere Iuriſdictionem , ne alicui in his , quæ de iure ei competunt , aliquod præiudicium inferatur , in alijs verò locis , Iuriſdictione ſepè memorati P. Guardiani , vbi ſupradicti perſonalitèr in propria Diœceſi non reſident , Iuriſdictionem Guardiani recognoscant .

Sextò, quod in omnibus locis à Parochis , vel

ab his, qui Parochi, seu Missionarij officium exercent, publicentur dies festi, iuxta formam, & dispositionem Bullæ Urbani Octavi fœl. recor. & non aliter, aut alio quouis modo, sub pœnis in eadem Bulla contentis, alijsque arbitrio Sacræ Congr. infligendis.

Cæterum quod Missionarij non mittantur ad loca Sancta, videlicet Hierusalem, Bethleem, & Nazareth, nec iisdem in locis possint permanere, nisi vti Peregrini, & deuotionis causa.

Item quod literas Patentales suorum Superiorum, cum primum ad loca Missionum venerunt, producere, vel mittere teneantur, vt supra. Item quod in casibus alicuius difficultatis, controuersię, seu declarationis præteritorum, præsentium, & futurorum Decretorum, & in quibuscumque alijs occasionibus, & causis ad solam Sanctam Sedem Apostolicam, & Sacram Congregationem de Propaganda Fide, priuatim quoad alios quoscumque sit recurrendum, & quod omnibus, & singulis alijs Decretis de anno 1630. die supradicta 19. Septembris editis, & publicatis, standum, & obediendum, exceptis his, quæ nunc in præsentibus statuuntur. Iterum fuit sancitum, & decretum, sub pœnis alijs inflictis, alijsque pro arbitrio, & iuxta inobedientiam, & præuaricationem à Sanctiss. D. N. vel à Sacra Congr. de Propaganda Fide infligendis.

Die 28. Martij 1651.

IN Congregatione Generali coram Sanctissimo mo referente Eminentissimo Domino Cardinali

nali Cecchino supradicta Decreta, & concordiam factam inter Patres Minores de Observantia, & Missionarios in partibus Orientalibus, Sanctitas Sua diligentiam, dexteritatem, & iustitiam dicti Domini Cardinalis laudavit, & præcepit dictam Concordiam, & Decreta aliàs per Eminentissimos Dominos Cardinales Sacræ Congregationis de Propaganda fide approbata, esse omnimodè observanda, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, & priuationis vocis actiue, & passivæ, & inhabilitatis ad omnes, & singulos gradus, & Religionis officia contra non observantes, & non obediētes, siuè in totum, siuè in parte, non obstantibus quibuscumque.

Loco. † Sigilli.

Dionysius Massarius Sacræ Congr. Secr.
In Regeſto huius Congreg. fol. 112.

Moniales.

S V M M A R I V M.

Superiores in ingressu Monasterij associari debent à Confessario Monialium, num. 1.

Che niuno possa insegnare di canto, & di suono le Monache de Monasterij di Roma, num. 2.

Constitutio determinans quomodo, & quando liceat Superioribus Regularibus Monialium, earumque Confessoribus ingredi septa Monasterij, & prope illud commorari, num. 3.

Quod tertia soror germana Monialis careat suffragio, & dupli.

duplicatam persoluat dotem , numer.4.

Quod non fiant contractus inter Moniales, earumq; Procuratores , seù Administratores , num.5.

De sanctimonialium cura in temporalibus, num.6.

Moniales singulis mensibus confiteantur, num.7.

Monialium Confessarij non accedant ad Monasteria, dum adsunt extraordinarij, num.8.

QUoad ea , quæ pertinent ad Abbatissam , Clausuram , & allocutionem Monialium , dicta sunt superius v. Abbatissa , Clausura , Monialium , & Allocutio .

I Circa Moniales , confirmata , & renouata sunt statuta Ordinis vtriusque Familæ mandantes Patres Capituli Generalis , quod inuiolabiliter obseruentur ab omnibus tam Superioribus , quàm subditis respectiuè , & præcipuè circa ingressum in Monasteria , volentes quod in comitatu Superiorum , quacunque de causa ingrediantur , semper sit Vicarius , seù Confessarius Monialium, sub pœnis in eisdem statutis contentis . Rom. 1664.

Editto .

2 **C**Onoscendo la Sacra Visita Apostolica quanto danno nel temporale, e spirituale possano apportare à i Monasterij delle Monache di Roma le persone che vanno ad insegnar loro di cantare, e sonare, e volendo à ciò prouedere opportunamente con l'approuatione della Santità di N. S. e con l'oracolo della sua viuua voce, in virtù del presente Editto, riuocando ,
cas-

cassando, & annullando ogni licenza, che fin
hora sia stata conceduta à qualunque persona,
d'andar à Monasterij sudetti, benche soggetti à
Signori Cardinali Protettori, ad insegnare di can-
tar di musica, ò di tener qualsiuoglia Instrumen-
to musicale. Ordina che più non si concedano
talí licenze, e che concedendosi, di fatto siano
nulle, e di niun valore, ne suffraghino ad alcuno,
così nel foro giuditiale, come in quello della
conscienza. E nondimeno proibisce ad ogni
persona dell'vno, e dell'altro sesso, di qualsuo-
ghia grado, e conditione l'andar per l'auuenire
alle grate, e porte, ò ad altri luoghi de sopradet-
ti Monasterij ad insegnar di canto, ò di suono,
come sopra alle Monache, ò ad altre persone,
iui dimoranti, sotto pena di scudi cento d'oro
d'applicarsi per vna quarta parte al denunciante,
che sarà tenuto segreto, per vn'altra quarta all'
effecutore, e per l'altre due, à luoghi pij, ad ar-
bitrio del Sig. Card. Vicario di Roma, e suo Vi-
cegerente, & anche sott'altre pene più graui,
etiandio corporali, ad arbitrio come sopra, da
effeguirsi irremissibilmente; Volendo che possa
procedersi anche per via d'inquisitione, e contra
ogni persona, quantunque priuilegiata, dero-
gando à quest'effetto, à gl'indulti, esentioni, e
priuilegij Apostolici, & ad ogn'altra cosa, che
facesse in contrario. Data in Roma à 29. di Gen-
naro 1665.

Loco † sigilli.

P. Fagnani Segr. della Sac. Visita Apost.
In Registro Regul, fol. 382.

3 Insu.

3 Insupèr quoad ingressum Superiorum, Cōfessoriorumque intrà septa Monasterij Monialium Regularibus subiectarum, emanauit sequēs Constitutio intrà fines Italiæ , Insularumque adiacentium , obseruanda .

S. D. N. A L E X A N D R I

Diuina prouidentia Papæ VII.

Constitutio determinans quomodo , & quando liceat Superioribus Regularibus Monialium , earumque Confessoribus ingredi septa Monasterij , & propè illud commorari .

A L E X A N D E R E P I S C O P U S

Seruus Seruorum Dei .

Ad perpetuam rei memoriam .

FOELICI Sacrarum Virginum statui , quæ contemptis illecebris sæculi, Diuinis se obsequijs manciparunt, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere volentes ; Motu nostro proprio, non ad alicuius instantiam , sed ex nostra mera deliberatione , ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, de voto tamen nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium , ac dilectorum filiorum Romanæ Curiae Prælatorum , quibus negotium sedulò , ac maturè examinandum commisimus, præ-

præsentibus perpetuò valituris sancimus, vt in posterum intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium Generalibus, Prouincialibus, Abbatibus, & quibuscumque alijs Superioribus Regularibus, quibus alioqui cura, & regimen Monasteriorum Sanctimonialium quouis modo incumbit, intra septa eorundem Monasteriorum, nullatenus ingredi liceat, nisi ex causa Visitationis localis, & hoc semel tantum in anno, ita vt in eo anno, in quo vnus ex memoratis Superioribus visitauerit, alius Superior à Visitatione huiusmodi se omninò abstineat. Quod si ob clausuram, quæ à Sancta Tridentina Synodo, etiam in Monasterijs exemptis curæ, & vigilantia Episcopi in primis committitur, aut ob aliam vrgentem, ac necessariam causam oportuerit Superiorem Regularem eodem anno pluries ingredi septa Monasterij, tunc non aliter ingrediatur, quàm cum præsentia Episcopi Diocesani, vel alterius personæ Ecclesiasticæ secularis boni exempli, ac maturæ ætatis ab ipso Episcopo ad hoc specialitèr deputatæ. Visitet autem Superior Regularis interiorem clausuram per se ipsum, non autem per alium, etiam si fuerit legitimè impeditus, quo casu differatur visitatio in aliud tempus, quo cessauerit impedimentum, & visitationem celeritèr, & vnica die, debita tamen cum diligentia, absoluat, nec ante ortum Solis eam incipiat, nec post occasum protrahat, neque ipse Visitator, neque eius Socij illam sumant in Monasterio refectionem. Porro si visitet Generalis, possit secum habere duos Socios sui Ordinis; si alius à

Gene-

Generali, vnum tantum, exclusis omnibus alijs, etiam ratione officij. Qui quidem Socij assumantur exemplares, & maturæ ætatis, & in actu visitationis à Visitatore numquam separentur, sed cum aspicere, & ab ipso aspici semper possint. Ac præterea Visitatori assistant quatuor Moniales ex Superioribus Monasterij, quæ similiter visitatione durante numquam separentur à Visitatore, & Socijs. Reliquæ verò Moniales, & quæcumque aliæ mulieres, & puellæ sæculares in Monasterio degentes, nisi legitimo detineantur impedimento, conueniant omnes in Choro antequam Visitator ingrediatur interiorem clausuram, & in eo permaneant durante visitatione, & quousque idem Visitator cum Socijs è Monasterio exierit. Ideoque curet Visitator, vt tempestiuè admonetur Abbatissa, seu Monasterij Præfecta de præstituta die, & hora Visitationis; Visitatio verò personalis fiat ad crates, & omnino extra clausuram Monasterij, & per ipsummet Superiorem dumtaxat, vt supra dictum est de visitatione interioris clausuræ. Ad hæc Confessor Sanctimonialium tam ordinarius, quam extraordinarius minimè ingrediatur septa Monasterij, nisi ad Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & Extremæ Vnctionis ministranda Monialibus, vel alijs personis infirmis, ibi degentibus, necnon ad commendandam animam Agonizantium, nec vnumquam ingrediatur, nisi cum Socio, qui sit probatæ vitæ, & maturæ ætatis, semperque maneat in ea parte Monasterij, qua Confessorem videre, & ab ipso videri semper possit. Insuper
distrib-

districtè præcipimus memoratis Superioribus Regularibus, vt infra terminum duorum mensium a publicatione præsentis Constitutionis computandorum, reuocent ad claustra Confessores, eorumque Socios, Concionatores, & alios quoscumque Regulares apud Monasteria Sanctimonialium, vel assiduè, vel ad tempus quocumque titulo pernoctare solitos: Neuè permittant eosdem, seu alios Regulares, intrâ, seu propè septa, Monasteriorû huiusmodi habitare, vel commorari, quin etiam infra eundem terminum quascumque Cellas, Mansiones, seu Cubicula propè Monasteria prædicta ad vsum memoratorum Regularium existentia, si clausuræ Monasteriorû earundem Monialium contigua sint, eidem clausuræ includi, vel dirui omninò faciant: si verò sint extra septa, vendi, pretiumque in Monasterij vtilitatem conuerti, nec in posterum alia similia aptari, ædificari, aut eni permittant. Quod si infra dictum terminum Superiores Regulares præmissa cum effectu non adimpleuerint, teneatur Ordinarius loci, tamquam Sedis Apostolicæ Delegatus illa adimplere, & omninò exequi etiam inuocato, si opus fuerit brachij sæcularis auxilio. Veruntamen si Monasterium Regularium viro-
rum, quibus Moniales sunt subiectæ, sit intra dicta Mœnia, vel è conuerso, habeantur, vel con-
ducantur, si commodè fieri possit, mansiones ad
vsum Confessoris, quæ non sint coniunctæ, seu
contiguæ ipsi Monasterio Monialium, sed ab eo
penitus diiunctæ, non solum per parietes, sed
etiam per tectâ: sin autem vtrumque Monaste-
rium

rium sit intra Mœnia, & vnum ab altero, Episcopi iudicio, multum distans, tunc habeantur, vel conducantur huiusmodi mansiones, vt supra, distinctæ, & separatæ à Monasterio Monialium in distantia ab ipso Episcopo recognoscenda, & approbanda; ita tamen, vt in mansionibus Confessoris, siue intra, siue extra mœnia constitutis, excepto ipso Confessore cum suo Socio alij Regulares, etiam si Superiores sint, minime pernotent. Si quis verò prædictorum Regularium aliquid contra præsentium tenorem facere, vel moueri præsumpserit, aut adimplere neglexerit, ipso facto poenam excommunicationis, & priuationis omnium officiorum, quæ obtinet, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, vel alia in posterum obtinenda, vocisque actiuæ, & passiuæ absq; alia declaratione incurrat. Et nihilominus nullis privilegijs, & exemptionibus tueri se possit, quominus ab Episcopo loci, tamquam ad hoc Sedis Apostolicæ Delegato quoties, & quando opus fuerit, corrigi, & puniri valeat. Decernentes easdem præsentibus, etiam ex eo, quod Superiores Regulares, & cæteri quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi fuerint, nullo vnquã tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut alio quouis defectu etiam quantumuis magno, inexcogitato, ac substantiali, siue etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quæuis alia seruanda, & adimplenda, seruata, & adimplera

non

non fuerint, aut ex aliquo alio capite quocumq;
á iure, vel factó, aut statuto, vel consuetudine,
aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissi-
mæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio co-
lore etiam in corpore iuris clauso, seu occasio-
ne, vel causa quantumvis iusta, rationabili, &
privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validi-
tatis præmissorum necessariò exprimenda foret,
aut quod de voluntate nostra huiusmodi, & alijs
superiùs expressis, seu relatis nihil vllibi appare-
ret, seu alitèr probari posset, notari, impugnari,
inualidari, retractari, in ius, vel controuersiam
reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduer-
sus illas restitutionis in integrum, apertitionis oris,
reductionis ad viam, & terminos iuris, facti, gra-
tiæ, vel iustitiæ remedium impetrari, seu quo-
modolibet concessio, & impetrato quempiam vti,
seu se iuuare in iudicio, vel extra posse, neq; eas-
dem præsentis sub quibusvis similibus, vel dissi-
milium gratiarum reuocationibus, suspensioni-
bus, limitationibus, aut alijs contrarijs disposi-
tionibus pro tempore quomodolibet faciendis
comprehendi, sed semper ab illis exceptas, per-
petuòque validas, firmas, & efficaces existere, &
fore, suosque plenarios, & integros effectus for-
tiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad
quos spectat, & quomodolibet spectabit in futu-
rum, inuiolabiliter obseruari. Sicque, & non ali-
tèr in præmissis omnibus, & singulis per quoscun-
que Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cau-
sarum Sacri Palatii Apostolici Auditores, necnon
S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Se-
dis

dis Apostolicæ Nuncios , ac alios quavis auctoritate, & potestate fungentes, nunc , & pro tempore existentes in quavis causa, & instantia , sublara eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere; & si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari , irritum , & inane decernimus . Non obstantibus, quatenus opus sit, regula nostra de non tollendo iure quæsito, aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis, ceterisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiã in Concilijs generalibus editis , etiam specialiter in fauorem quarumcumque personarum , atque Ordinum tam Mendicantium , quàm non Mendicantium , Congregationum , Societatum , & cuiusvis alterius Instituti, & Monasteriorum, Cõuentuum , Collegiorum , Domorum , & Locorum Regularium quorumcumque, necnon illorum roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque indultis, & priuilegijs etiam ex causa , & titulo oneroso, vel in limine foundationis, & in Mari Magno, seu Bulla Aurea , aut aliter nuncupatis sub quibuscumque tenoribus , & formis , & cum quibusvis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsq; efficacioribus , & insolitis clausulis , necnon irritantibus, & alijs decretis, etiam motu, scientia, deliberatione; & potestatis plenitudine, etiam ad Imperatoris, Regum, & Reginarum , Rerumpublicarum, & quorumvis aliorum Principum, & personarum quarumcumque Ecclesiastica, vel

sæcu-

ſæculari dignitate fungentium instantiam, ſeu eorum intuitu, & contemplatione , ac etiam conſiſtorialitèr, & alias quomodolibet , etiam per viâ communicationis , ſeu extensionis conſeſſis , & iteratis vicibus approbatis , & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis quoad ea , quæ præſentibus quomodolibet aduerſantur , etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, illorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis , indiuidua , & de verbo ad verbum , non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda , aut quæuis exquisita forma, ſeruanda eſſet, tenores huiusmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo , & forma in illis tradita obſeruata inſerti forent, eiſdem præſentibus pro expreſſis habentes , illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ſpecialitèr, & expreſſè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Volumus autem, vt præſentes literæ in Valuis Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in Acie Campi Floræ de Vrbe publicentur, & aſſignantur, quæ poſtquam aſſixæ , & publicatæ fuerint , omnes, & ſingulos , quos illæ concernunt , perindè arctent, & afficiant , ac ſi vnicuique eorum nominatim, & perſonalitèr intimatæ fuiſſent . Atque earundem præſentium tranſumptis etiâ impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsus fides iudicio, & extra illud vbique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur , ſi forent exhibitæ ,

vel offensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ Sanctionis , præcepti , decreti derogationis , & voluntatis infringere , vel ei ausu temerario contraire . Si quis autem hoc attentare præsumpserit , indignationem Omnipotentis Dei , ac Beatorum Petri , & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum . Datum in Arce Gandulphi Diocæs. Albanen. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexagesimo quarto . Terriodecimo Kal. Nouemb. Pontificatus Nostri Anno Decimo .

I. Card. Prodatarius .

S. Vgolinus .

Visa de Curia P. Ciampinus .

D. Ciampinus .

Registrata in Secretaria Breuium .

Loco † Plumbi pendentis :

4 Quomodo recipienda sit tertia Soror germana Monialium, qua dote, & an habeat votum, seu suffragium in electionibus; quæ omnia dilucidantur sequenti Decreto .

Bracharen. Archiepiscopo .

VT quæ hæc Sacra Congregatio circa plures, quam duas sorores in vnum Monasterium introducendas , aliàs decreuit Amplitudo Tua, exequi valeat ; Illustissimi Patres has literas ad eam dari voluerunt , per quas eadem Decreta , quantum istius Ecclesiæ regimen exposcit, & satis innotescant : Aut igitur tertia Soror intra præfixum Monialium numerum in Monasterium intro-

introducenda est ; Aut supra illum . Si vt numeraria ingredi voluerit, eleemosynam dotalem duplicatam Monasterio persoluat , suffragioq; tam actiuo, quàm passiuo carebit , quousque altera ex duabus eius Sororibus è vita decesserit. Si verò vt supra definitum Monialium numerum admittere petierit, speciali Sacræ huius Congregationis licentia opus erit ; quæ quidem concedi non solet , nisi ex conditione , vt ipsa tertia soror triplicatam eleemosynam dotalem Monasterio exsoluat, nec reliquis eius duabus Sororibus simul superstitibus actiuo, vel passiuo suffragio gaudeat .
Die 26. Augusti 1616.

In Regesto huius Sac. Congreg. fol. 369.

Quod non fiant contractus inter Moniales , earumque Procuratores , seu Administratores .

5 **C** Vm secundùm leges ciuiles , Tutor rem Pupilli emere non possit, vel per se, vel per aliam personam . Idemque porrigendum sit ad similia, idest ad Curatores , Procuratores , & qui negotia aliena gerunt , alioquin non solum rem emptam amittant , sed & quadrupli pœna teneantur ; Postulet autem ratio , vt multò magis id seruari debeat in piorum locorum Administratoribus , quos præcipuè ab omni specie mali abstinere oportet, ne cuiquam scandalo sint. Sanctissimus Dominus Noster de S. Rom. Eccl. Cardinalium, & Prælatorum Apostolicæ Visitationis consilio districtè prohibet , atque interdiccit, ne in posterum quisquam ex ijs , qui in Al-

ma Vrbe piorum locorum administrationem, & curam gerunt; aut illis quoquomodo præsent, & præcipuè deputati Monasteriorum Monialium, custodes, seu Guardiani Collegiorum, vel Confraternitatum, aut Hospitalium Administratores, & alij similes à prædictis pijs locis, vel eorum personis triticum, vinum, oleum, vel alios cuiusvis generis fructus, etiam proximè perituros, aut quævis bona mobilia, vel immobilia; aut se mouentia per se, vel per interpositam personam directè, vel indirectè emere, vel conducere, aut eisdem vendere, vel locare, aut cum ipsis permutare quouis modo audeant, vel præsumant etiam, ex causâ maioris vtilitatis, aut vrgentis necessitatis, vel grauis damni vitandi eorundem locorū, vel personarum, aut quocumque alio prætextu, vel quæsito colore, si secus fecerint, contractus sit ipso iure nullus, ipsique rem emptam, & rei venditæ pretium amittant eo ipso, & in quadruplum conueniantur, contrarijs non obstantibus quibuscumque . Dat. Romæ 5. April. 1663.

Prosper Fagnanus Sac. Cong. Secr.

In Regeſt. Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium fol. 36,

De Sanctimonialium cura in temporalibus .

6 **M**onasteria Sanctimonialium Sanctæ Claræ Ordinis Minorum Regularis Observantiæ subiecta, ab' eiusdem Ordinis Prouincialibus esse gubernanda spiritali gubernio, non autem, temporali statuerunt, & decreuerunt Innocentius

tius IV. Cum sicut 1246. apud Annal. Minor. to. 1. pag. 675. Benedictus Decimus 1304. ibidem tom. 3. pag. 28. Nicolaus V. Ordinis tui. 1447. Ibidem to. 5. pag. 498. Demum Concil. Trident. sess. 25. cap. 9. de Regul. & Monialibus.

Quapropter aduertit Barbof. per hoc Decretum, nullam iurisdictionem esse concessam Episcopo in Monasterijs Sedi Apostolicæ immediate subiectis, nisi in concernentibus spiritualia, in temporalibus verò nihil agere posse; Concilium enim Tridentinum sess. 25. cap. 2. ait quod Administratio bonorum Monasteriorum, seu Conuentuum ad solos Officiales eorundem, ad nutum Superiorum amouibiles pertineat.

Hinc est quod nec Ordinarij, nec Prælati Regulares etiam in Capitulis, eorum Generalibus, non possunt deputare Administratores bonorum temporalium Monialium particulares Religiosos cuiuscumque gradus, aut præminentia, etiamsi Superiores Monasteriorum fuerint.

Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium 22. Augusti 1605. apud Gauant. V. Monialium cura in temporalibus num. 12. moderantur enim Monasteria Monialium in temporalibus à solis Syndicis, seu Colonis ab eisdem electis cum approbatione Episcopi.

Verùm tamen est, quod in actu Visitationis, tam Episcopi, quàm Prælati Regulares inquirere debent à Discretis Monasterij, An bona temporalia, census, ac prouentus, rectè, fidelitèrque administrantur, & conuocare Syndicos, Colonos, seu Administratores coram Abbatisa, & Discretis

Monasterij, vt rationem reddant suæ administrationis. Tenentur enim dicti Administratores, singulis annis, rationem reddere suæ administrationis coram eodem Episcopo; Adhibitis Superioribus Regularibus, si Moniales sint Regularibus subiectæ, Greg. XV. Inscrutabili de exempt. priuil. Suntque prædicti Administratores, vt dixi, ad nutum amouibiles, ita tamen, vt non ultra triennium in dicto munere permaneant. Trid. sess. 25. cap. 2.

Ex suprâ narratis deducitur, quod non rectè, & æquè benè Abbâtissa vnâ cum Discretis Monasterij possunt recipere redditionem computatorum à Colonis, & Exactoribus, quia iuxta præfatam Bullam Greg. XV. requiritur præsentia Episcopi, seu Prælati Regularis.

Demùm administratio bonorum Monasterij cum deputatione Factorum, & Colonorum fieri debet à Syndicis cum approbatione Episcopi: Fructus verò, redditusque collecti, & exacti consignari Monialibus. Episcopo verò rationem reddant tam Syndici, quàm Moniales, Sacra Congregatio Episcoporum. & Regul. 11. Augusti 1651. Flosculi V. Monasterium num. 9. Nisi secùs in fundatione cautum esset. Vallisoletana 12. Ianuarij 1604. Isti Syndici, siuè Sanctesij debent de nouo quolibet triennio eligi, & etiam aliquando mutari, in vna Assisien. 21. Iulij 1597. Ibidem.

7. Moniales semel saltem singulis mensibus tenentur ad confessionem suorum peccatorum, & Eucharistiæ susceptionem. Trident. sess. 25. de Regular. & Monialibus cap. 10.

8. Quo

8. Quo tempore Confessarii extraordinarii Confessiones audierint , ad Monasteria Ordinarii non accedant , sub suspensione officij , ac etiam priuatione . Constit. Ord. c. 11. pag. 267. num. 12.

Nouitius .

S V M M A R I V M .

Ponitur series Decretorum , pro receptione Nonitiorum in Familia nostra Cismontana , tam Observantium , quàm Reformatorum , à Clemente Papa Octavo , usque ad Innocentium X .

Decretum Congregationis super statu Regularium , scil. Ad propagandam . Diuiditur in septem §§ .

- §. 1. Datur modus publicandi futurum examen recipiendorum .*
- 2. Quod mittendum est ad Commissarium Generalem , & accuratè percurrat , &c .*
- 3. Idemque Commissarius Generalis nomina praelectorum mittat ad Prouincialem , qui ad habitum probationis eos recipiat .*
- 4. Emissa professione transferantur ad alium Conuentum ex designatis pro Professorio .*
- 5. In quo Professorio permaneant per triennium , vel quousque perueniant ad aetatem suscipiendi Sacros Ordines , ibique debebunt litterarum studijs operam nanare .*
- 6. Minister Prouincialis una cum Diffinitoribus elingat , & constituat familiam Nonitiatum , & Professoriorum .*

7. *Superiores certiores Sacram Congregationem , qualiter supradicta adimpleta , & executioni mandata sunt .*

Pœna in contrafacientes . num.6.

Dispensatio §.6. circa electionem Guardiani, & Magistri Nouitiorum . num. 7.

Decretum , quod Nouitij Conuersi possint agere annum probationis in Conuentibus pro Professorijs . num.8.

INtinata, ac denunciata Visitatione Apostolica à Clemente Papa Octauo pro Reformatione Cleri, & Regularium, Nouitiorum receptionem designauit . In suprema apud Cherub. pag. 129. & seq. ubi determinauit non amplius esse recipiendos absque facultate Sacræ Congregationis, quod ita actum fuit .

Postquam determinationem, instantibus Fratribus Regularis Observantiæ Sancti Francisci pro facultate induendi Nouitios, fuit illis denegata, & idem Pontifex anno 1606. indulgit, vt in qualibet Prouincia Reformatorem eiusdem Regularis Observantiæ extra Capitulum, seu Congregationem possent recipi Nouitij absque limitatione à Custode, vnà cum duobus Discretis, & duobus Guardianis, prout sequitur, videlicet .

In audientia Sanctiss. D.N.D. Clementis Papæ Octauī habita die Dominico 26. Nouemb. 1606. per Reuerendissimos Patres, ac Prælatos Visitationis, & Reformationis Apostolicæ, inter cæteras resolutiones factas, est infrascripta .

Instan-

Instanza de' Reformati de' Minori Osservanti di San Francesco di potere vestire indifferentemente extra Capitulum, con l'interuenuto del Custode, e Discreti della Prouincia, e di due Guardiani de' più vicini.

I. S ANCTISSIMUS huiusmodi supplicationi inclinatus, bonum propositum cuiusque ad ipsam Reformatorum Religionem transire, in eaque Altissimo famulari cupientes, fouere volens, Custodi eiusdem Ordinis, cū vnanimi duorum Guardianorum, & duorum Discretorum cuiusque Custodiæ voto, plenam potestatem facit recipiendi, & admittendi ad habitum sui Instituti Nouitios quouis tempore, etiam extra Capitulum. Non obstan. Decretis Generalibus Sanctitatis suæ eo de genere editis, & alijs Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscunque. Ita tamen, vt prius examinentur, diligentèr per ipsos Custodem, Guardianos, & Discretos recipiendorum, & admittendorum qualitates, iuxta Ordinis Regulam, Decreta, & Constitutiones Apostolicas. Et Custos, sub pœna priuationis vocis actiue, & passivæ, teneatur in proximo tunc futuro Capitulo Custodiali, vel eius loco Congregatione etiam Custodiali, singulis annis habenda, referre, quod receperit Nouitios, ac illorum qualitates, & in quibus Monasterijs recepti commorentur, Approbationem, & confirmationem receptionis, & admif-

admissionis, ante professionis emissionem obtinere, aliàs supradicta omnia ex nunc, prout ex tunc irrita esse voluit, & huius Decreti auctoritate declaravit. In quorum fidem, &c. Datum Romæ die supradicto .

Loco † sigilli .

Antonius Seneca Visitationis, & Reform.
Apost. Secret.

In Regeſto Novitiorum pag. 1.

Deindè anno 1624. Urbanus Papa Octavius in Bulla, quæ incipit, Romanus Pontifex, renouavit Constitutionem Clementis Octavi, prohibentis, ne apud Fratres de Observantia, seu de Familia recipiantur, sed tantum à Reformatis .

Anno verò 1628. in Visitatione Apostolica, decretum est, ut de cætero Novitij inter Reformatos non recipiantur extra Capitula, vel Congregationes Capitulares, non obstante Decreto san. mem. Clementis Octavi hac de re edito: aliàs receptiones, & professiones nullæ sint, & innalidæ.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrij .

Loco † Sigilli .

Prosper Fagnanus Secret.

In Regeſto pag. 3.

Hoc eodem anno 1628. instante Procuratore Generali Regularis Observantiæ pro gratia obtinenda induendi Novitios in Familia Cismontana, responsum accepit, videlicet :

2. Sacra Congregatio à S. D. N. Fratrum Minorum de Observantia S. Francisci Cismontanæ Familiæ consultationibus præposita, volens; quantum

tum

tum potest in Domino, ipsorum postulatio satisfacere, circa Nouitios ad habitum, & professionem admittendos, Sanctitate sua approbante, censuit, tunc demum esse illis permittendum, ut Nouitios, ut supra recipiant, cum constiterit, ex ipsorum Conuentibus eos sustulisse abusus omnes, qui Regulæ Sancti Francisci Observantiæ aduersantur. Quod ubi præstiterint, designanda erunt loca, pro iisdem Nouitijs recipiendis, & præscribendus recipiendorum numerus, & qualitates, & alia ad eorum institutionem pertinentia; & prout vnaquæque Prouincia id exequetur eidem receptionem huiusmodi fore permittendam.

Abusus verò, quibus eos propterea mederi oportebit, sunt potissimum infrascripti; Ac primum abdicent à se, & eorum Conuentibus, non solum pristina, ac bona omnia immobilia, quæ alicubi contra Regulæ puritatem, & declarationes fel. rec. Nicolai Tertij, & Clementis Quinti extra, vel intra septa Monasteriorum detinent, sed etiam census perpetuos, & legata annua, super quibus Sacra Congregatio præcipit obseruari Decretum Congregationis Generalis Romæ habitæ die 17. Maij 1603.

Hæc autem superius expressa, fuisse ad effectum perducta, constare debet eidem Sacræ Congregationi ex attestationibus, medio iuramento Generalis, aut Commissarij Generalis, aut Visitatorum, præuia diligenti informatione capta in Visitatione singulorum Conuentuum cuiusque Prouinciæ. Romæ 14. Iunij 1623.

F. A. Card. S. Honuphrij.

Loco

Loco † Sigilli.

Prosper Fagnanus Secret.

In Chronologia Ord.

Anno verò 1634. Cùm Minister Generalis totius Ordinis S. Francisci, constare fecisset, medio iuramento, eadem Sacræ Congregationi supranarratos abusus ablatos fuisse à Prouincijs Fratrum Regularis Observantiæ Cismontanæ Familiæ, iterum instet pro receptione Nouitiorum, & gratiam obtinuit, prout in sequenti Decreto.

Eminentissimi, e Reuerendissimi

Signori.

Frà Gio: Battista Campagna Ministro Generale di tutto l'Ordine di S. Francesco, humilmente supplica l'EE. VV. che per maggior commodità delle Prouincie, e miglior educatione de' Nouitij, vogliano restar seruite concedere alle Prouincie grandi trè Nouitiati, e due all'altre Prouincie non grandi, e concedere anche quindici Nouitij per Nouitiato, così delle Prouincie grandi, come non grandi, de'quali quindecim Nouitij dieci siano Chierici, e cinque siano Laici, che si riceuerà à gratia. Quam Deus &c.

Li Conuenti delle Prouincie grandi, che potranno esser destinati all' educatione de' Nouitij, se però saranno conformi alli Decreti, e Constitutioni Apostoliche, sono li seguenti.

La Prouincia di Bologna, Rimini, le Gratie, Viadana, e Carpi. La Prouincia della Marca, Ascoli, Matelica, e Monte Baroccio. La Prouincia di S. Antonio, Venetia la Vigna, Verona San Francesco, Mantoua. La Prouincia di Brescia,

scia, San Giuseppe, lui, Chiati gli Angeli, Prato Alboino . La Prouincia di Toscana, S. Romano, Cortona, e Lucca . La Prouincia di Basilicata, Veggiano, Turfi, Lauria . La Prouincia di San Bernardino, Teramo, Chieti, Lanciano. La Prouincia di San Nicolò, Conuersano, Acquaiua, Corato . La Prouincia di San Francesco, Santa Maria degli Angeli, Foligno, e Città di Castello.

Li Conuenti dell'altre Prouincie da destinarsi per gl'istessi Nouitiati, se però saranno conformi alli Decreti, e Constitutioni Apostoliche, sono le seguenti .

La Prouincia di Milano, Lodi, e Monza . La Prouincia di S. Tomaso, Carmagnola, Nunciata, Busca gli Angeli, La Prouincia di Principato, la Caua, Maiuri . La Prouincia di Terra di Lavoro, Napoli Monte Caluario, Gaeta S. Francesco . La Prouincia di Corsica S. Francesco d'Arengo, S. Francesco la Bastia . La Prouincia di Calabria Morano, & Auello . La Prouincia di Roma, Araceli, Caprarola . La Prouincia di S. Angelo, Santa Maria di Stignano, e S. Matteo in Lamis . La Prouincia di S. Diego, Casale, e S. Maurizio . La Prouincia di Sicilia, Messina Santa Maria di Giesù sopra, & Adorno . La Prouincia di Genoua, Nuntiata di Genoua, e Chiavari. La Prouincia di Sette Martiri, Pizzo, e Polestina. La Prouincia di Val di Noto, Vizzini Santa Maria di Giesù, e Siracusa . La Prouincia di Val di Mazara, Palermo, la Gangia, e Sciacca .

3. Sacra Congregatio Cardinalium negotijs Regularium præposita, censuit petitam institutionem-

tionem Nouitiatuum huiusmodi esse concedendam, prout presenti Decreto concedit, arbitrio tamen Eminentiss. Card. Barberini, Ordinis huiusmodi, apud hanc S. Sedem Protectoris: ac dummodò iidem Nouitiatus sint omnibus qualitatibus, ac partibus instructi ad præscriptum Decretorum sel. record. Clementis Octavi. Necnon eadem Sac. Congregatio benignè annuit, vt prohibitionibus quibuscumque non obstantibus, in singulis Nouitiatibus, vt suprà instruendis, & designandis quindecim Nouitij, dumtaxat arbitrio pariter eiusdem Cardinalis Protectoris, decem, scilicet ad habitum Clericorum, & quinque ad habitum Conuersorum dicti Ordinis recipi, atque educari, annoque probationis elapso, ad Professionem admitti valeant; dummodò ætate requisita, cæterisque necessarijs qualitatibus sint præditi, ac præsertim Nouitij Clerici decimum quintum annum suæ ætatis saltem agant, coram Prouinciali, & Definitoribus Prouinciæ suæ sessant, & coram eis (etiam Prouinciali Capitulo, vel annali Congregatione non expectata) seruatijs seruandis incumbentia probent. In reliquis verò seruetur forma Decreti S. D. N. super receptione, & educatione Nouitiorum, vltimo loco editi, nec non sel. rec. Sixti Quinti, ac aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Decretorum pariter similis mem. Clementis Octavi, Institutionumque generalium super receptione, & educatione Nouitiorum eiusdem Clementis, nec nō san. mem. Pauli Quinti auctoritate editarum, .

Romæ

Romæ die prima Septembris 1634.

M. Cardinalis Ginettus.

Loco † Sigilli.

A. Torniellus Secret.

In Regesto fol. 26.

Vt supradictum Sacræ Congregationis Decretum pro Nouitiatibus instituendis, ac Nouitijs ad habitum recipiendis facultatem concernens, nostroque arbitrio remissum, iuxta factæ petitionis exemplum executioni mandetur, præsentis nostri rescripti serie annuimus. Romæ 23. Septembris 1634.

F. Card. Barberinus Protector.

Loco † Sigilli.

I. Nicol. Tighettus.

Eodem anno 1634. Idem Minister Generalis obtinuit ab eadem Sac. Congregatione, quod omnes Prouinciæ Reformatæ Cismontanæ Familiæ possent recipere extra Capitulum, & Congreg. Nouitios Clericos, & Laicos, prout sequitur.

Eminentissimi, & Reuerendissimi
Signori.

Frà Gio: Battista Campagna Ministro Generale di tutto l'Ordine di S. Francesco, humilissimamente supplica l'EE. VV. che vogliano restar seruite dar facoltà, che le Riforme d'Italia possino riceuere Nouitij Chierici, & Laici fuor di Capitolo, & Congregatione, che così non resteranno priue di quei buoni soggetti, che sogliono venir frà l'anno. Che &c. Quam Deus, &c.

4. Sacra Congreg. Cardinalium negotijs Regularium præposita, benignè annuit, vt prohibitionem

tione quacumque non obstante, sex Nouitij ad habitum Clericorum, & tres duntaxat ad habitum Conuerforum, in qualibet Prouincia Fratrum Reformatorum Ordinis huiusmodi, Prouinciali Capitulo, vel annali Congregatione non expectata, recipi, atque anno probationis elapso, ad professionem (seruatis seruandis) admitti valeant, dummodò ætate requisita, cæterisque necessarijs qualitatibus sint præditi, ac præsertim Nouitij Clerici decimum quintum annum suæ ætatis saltem agant, coram Custode, & Definitoribus Prouinciæ suæ se sistant, & coram eis, etiam dicto Capitulo, vel annali Congregatione non expectatis (seruatis seruandis) incumbentia probent. In reliquis verò seruetur forma Decreti S. D. N. super receptione, & educatione Nouitiorum, vltimo loco editi, nec non fel. rec. Sixti V. ac aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Decretorum pariter similis memor. Clementis Octau. Institutionumque generalium super receptione, & educatione Nouitiorum eiusdem Clementis, nec non san. mem. Pauli Quinti auctoritate editarum. Romæ die 17. Nouembris 1634.

M. Card. Ginettus .

Loco † Sigilli .

A. Torniellus .

In Regeſto fol. 3.

Et sic deinceps Prouinciæ Observantium, ac Reformatorum Cismontanæ Familiæ, singulis annis habuerunt recursum ad Sacram Congregationem pro induendis Nouitis. Verum est, quod anno 1641. Urbanus Papa Octauus (per suum

suum Breue, quod incipit, Militantis, de quo infra) cōcessit, quod in Prouincijs Reformatis Cismontanæ Familiæ Nouitij infra annum, cum interuentu Ministri, & duorum Definitorum, Prouincialium, & duorum Guardianorum recipi possent.

Demum Innocentius Papa X. post generalem prohibitionem factam omnibus Regularibus induendi Nouitios, indulgit Prouincijs Regularis Observantiæ, ac Reformatorum Italiæ, vt possent recipere certum numerum Nouitiorum, prout in Decreto. Et sic Congregatio deputata super statu Regularium, instantibus Procuratoribus Generalibus Ordinum, bis in anno concedit facultatem Prouincijs induendi Nouitios. Verum quia non omnes, etiam Superiores, habent notitiā præfati Decreti, & in multis delinquent, opere pretium duxi apponere illud hic, tanquam in loco suo, vt cum illo moderentur in Nouitiorum receptione, ac Professariorum deputatione.

5. Ad propagandam, in Ordine Fratrum Minorum Regularis Observantiæ, ac Reformatorum Sancti Francisci, Regularem Observantiam, quæ Nouitiorum institutioni, & educationi præcipuè innititur, Sacra Congregatio à S.D.N. deputata super statu Regularium, de mandato Sanctitatis Suæ, in singulis Italiæ Prouincijs, eiusdem Ordinis, præsentis Decreti vigore designat, ac deputat infra scriptos Conuentus pro Nouitiatis, & Professorijs (quibus relictis, cum iam sint in actu exercito, sequitur) dum tamen hæc, quæ

D d

sequun-

sequuntur inuiolatè obseruentur?

§. 1. Primum, vt indicatur, & in singulis di-
ctarum Prouinciarum Conuentibus publicetur
futurum examen, seu scrutinium eorum, qui ad
habitum probationis recipi postulauerint, om-
nesque à Ministro Prouinciali, & Definitoribus
diligentè examinentur, ac per vota secreta ap-
probentur, quotquot idonei reperti fuerint, na-
talibus, ætate, vita, & moribus antea actis, littera-
tura respectu Clericorum, corporis habitudine,
impulsu spiritus, aliisque requisitis ad præscriptū
Apostolicarum Constitutionum, ac Statutorum
Ordinis. Non idonei verò reijciantur. Nec ali-
quis approbetur pro Clerico, qui decimum quin-
tum, nec pro Laico, qui vigesimum ætatis suæ
annum non expleuerit.

§. 2. Tūc deindè hoc examen, seu scrutinium
scripto fidelitè exaratum, & manu propria cu-
iusque Examinatoris subscriptum, ac iuramento
firmatum, obsignatumque, primo quoque tem-
pore transmittatur ad Commissarium Generalē,
qui statim, consulto Procuratore Curiz, & ali-
quibus Patribus grauioribus à se deligendis, scru-
tinium sic receptum accuratè percurrat, & per
singulas partes expendat, ac propterea tam per
supradictos, quàm per litteras familiares, & se-
cretas inquisitiones à Patribus Prouinciæ anti-
quioribus, ac zelum Dei habentibus, assumendas
sedulò inuestiget, num aduersus examinatos, &
approbatos inueniatur aliqua exceptio, An verò
ipforum quispiam sit consanguineus, vel affinis,
amicus, aut quoquo modo addictus alicui Exa-
mina-

minatori, aut alteri ex Fratribus Ordinis, & an-
zelo perfectionis vitæ, & Deo liberiùs in Sancta
Religione seruiendi, An potiùs leuitate, aut ne-
cessitate, vel alio fine inordinato ductus postu-
let admitti .

§. 3. Hisque peractis, ex omnibus, vt supra
approbatis, idem Commissarius Generalis, con-
sultis supradictis, intra numerum Nouitiorum,
pro Clericis, & Laicis in illa Prouincia, vt supra
concessum, præligat meliores, habita præsertim
ratione indolis, morum, feruoris spiritus, acumi-
nis ingenij, & conditionis natalium, moxque
prælectorum nomina mittat ad Ministrum Pro-
uincialem, qui tunc demùm, & non prius, eos-
dem prælectos ad habitum probationis suscipiat,
& eos tantùm; Qui postea, quarto quoque men-
se à Communitate Fratrum Conuentus ipsius
Nouitiatus, à duobus saltem mensibus ibi actu
de familia existentium, per secreta maioris partis
suffragia, habiles inuenti fuerint, elapso anno, post
susceptum habitum ad professionem admittat,
sub exacta tamen vita communi, ad præscriptum
Regulę, non obstante quauis laxioris consuetu-
dine, seu potiùs corruptela, in contrarium intro-
ducta; seruataque forma Sacrorum Canonum,
Concilij Tridentini, & Constitutionum Aposto-
licarum, ac præcipuè Decretorum san. me. Cleme.
Papæ Octauj, nec non Statutorum prædicti Or-
dinis. Quod si aliquem ex dictis Clericis, vel Lai-
cis, postquam receptus fuerit ante Professionem
à Religione discedere, aut expelli contigerit,
alius in eius locum subrogari possit, dummo-
do

dò tamen in omnibus seruetur forma superius præscripta.

§. 4. Cæterum ut prædicti Nouitij, postquam in Professorum numerum, ut præfertur, recepti fuerint, melius in bono spiritu, regularisque disciplinæ obseruantia stabiliantur, & confirmentur statim post professionem emissam, si in Conuentu pro Nouitiatu, ut supra assignato, locus aderit secundi Nouitiatus, seu Professorij ab ea, quæ Nouitiorum est, atque antiquorum Professorum habitatione distinctus, & segregatus, ibi collocentur, si Conuentus eos alere queat: sin minus transferantur in alium Conuentum ex designatis pro Professorio, seu secundo Nouitiatu, ubi is locus cum requisitis ad Nouitiatum ipsum præscriptis reperiatur, vel accommodetur, aut de nouo construatur; ita tamen ut si prædicta Religio, ex suarum Constitutionum vigore maioris temporis cursu, novos Professos intra Nouitiatum detinere contuescat, illis in hac parte minime derogatum esse intelligatur, & nihilominus permittitur Superioribus, ut id ipsum facere possint, si rationi, ac Religioni magis expedire iudicauerint.

§. 5. In quo quidem Professorio degant sub regulis, & modo viuendi adhuc strictiori, quam seruent antiquiores professi, itavt nec in negotijs Conuentus se intromittere, nec communibus tractatibus interesse, nec alterius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant, quousque ad aetatem sacris Ordinibus suscipiendis sufficientem peruenerint, vel saltè

saltem per triennium post professionem, quo etiam tempore poterunt, quinimmò, & debent literarum studiis operam nauare sub directione, & regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Magistrum Nouitiorum prædictum esse oportet, quemadmodum ipsius Clementis Decreto prouidè sancitum est.

§. 6. Guardianum verò, Magistrum Nouitiorum, ac familiam Religiosorum in prædictis Conuentibus, tam Nouitiatus, quam Professorij constituat idem Minister Prouincialis, vna cum Definitoribus, ità tamen, vt antequàm ibi actum collocet. Commissarium Generalem de illa certiore faciat, qui consultis supradictis eadem in toto, vel in parte, prout in Domino sibi videbitur, confirmare, vel infirmare teneatur. Nec liceat Ministro Prouinciali aliquem ex dicta familia mutare, vel amouere, nisi ex magna, & vrgenti necessitate, & cum consensu Definitorum; quo casu nihilominus teneatur protinus de mutatione huiusmodi edocere Commissarium Generalem, cuius erit eam approbare, vel reprobare.

In ipsis autem Conuentibus non collocentur nisi Religiosi graues, deuoti; exemplaris, ac regularis Obseruantiae, & puritatis regulæ studiosi. Præcipuè verò caueatur, ne ibi ponatur aliquis, qui non consentiat seruare vitam communem, quæ in prædictis Conuentibus, ad Regulæ præscriptum, exactè obseruetur, indeque amoueat, qui tam sanctæ Ordinationi contradicere, aut quoquomodo se opponere ausi fuerint.

§. 7. Ad extremum, postquam Nouitij in Professorum numerum, vt supra, cooptati fuerint, Superiores Regulares, ad quos pertinet, illico Sacram Congregationem edoceant, superscripta omnia, & singula fuisse ad vnguem adimpleta, & executioni mandata; alioquin poenas in memoratis Decretis Clementis Octauī fel. rec. statutas se subituros, ac nouas licentias recipiendi Nouitios, nequaquam fore impetraturos certò sciant. Non obstantibus, quoad præmissa omnia, & singula, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædicti Ordinis statutis, consuetudinibus, & priuilegijs, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ die 15. Octobris 1654.

B. Card. Spada .

Loco † Sigilli .

P. Fagnanus Secr.

6 Poenæ autem taxatæ à Clemente Octauo in fine Decretorum, ac Institutionum super receptione, & educatione Nouitiorum, de quibus supra fit mentio, sunt quæ sequuntur, videlicet.

Denique si illi, qui inter Religiosos gradu, & ordine Superiores sunt, & alij ad quos spectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo delinquerint, seù quouis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebit, priuationem, grauioresque pro modo admittæ culpæ poenas se subituros certo sciant.

7 Aduertendum, quod in originali Decreto §. 6. sunt hæc verba. Porro in prædictis Conuētib, tam Nouitiatus, quàm Professorij, nec Superior

perior, nec Novitiorum Magister eligatur, seu deputetur, vel amoveatur, nisi ab ipsomet Commissario Generali, consultis eodem Procuratore, ac Patribus grauioribus, &c. quæ quidem electio, instante Patre Commissario Generali, ex dispositione Alexandri Papæ Septimi, commissæ Protectori nostro, demandata fuit Ministro Prouinciali, vnà cum Definitoribus, prout in sequenti Epistola.

Foris.

*Al Molto Reuerendo Padre Prouinciale de Minori
Offeruanti Riformati di S. Francesco di
questa Prouincia Romana.*

Intus:

Molto Ren. Padre.

HAuendo io portato alla Santità di Nostro Signore le suppliche del Padre Commissario Generale, che ne' Decreti publicati d'ordine della santa memoria d'Innocentio Decimo sotto li 15. Ottobre prossimo passato per riceuere li Novitij nelle Prouincie d'Italia della sua Religione di S. Francesco, tanto Offeruanti, come Riformati, frà l'altre cose vien ordinato, che ne' Conuenti de' Nouitiati, e Professorij, li Guardiani, e Macstri de' Novitij, si deputino solamente da esso P. Commissario Generale, con il consiglio del Commissario, e Procuratore di Corte, & vdiri li Prouinciali, mà che nell'essecutione totale di quest'ordine, egli hà conosciuto di non poter sodisfare intieramente alla sua coscienza,

per non hauer piena notitia delle qualità de' soggetti, nè poter assicurarsi nell'informationi, che vengono di fuori, nè tampoco esser di persona à prenderle nella Visita delle Prouincie, e però hà supplicato instantemente per la gratia di essere sciolto da quest'obbligo, e che si rimetta l'elettione di detti Guardiani, e Maestri de Nouitij al Prouinciale, e Definitorio di ciascuna Prouincia, in conformità delle Constitutioni della Religione. Sua Beatitudine hà benignamente condesceso di rimetterne à me la resolutione, in ordine al maggior seruitio di Dio, e bene della Religione, dandomene però tutta la facoltà necessaria, & opportuna. Potrà dunque la P. V. in godimento della gratia fatta dalla Santità Sua, ne i luoghi de' Nouitiati, e Professori fare liberamente li Guardiani, e Maestri de' Nouitij, conforme alle loro Constitutioni, senza obbligo di hauer à mandare la nomina quà al Padre Commissario Generale, & all'orationi di V. P. mi raccomando. Romali 18. Agosto 1655.

Affettionatiss. di V. P. nel Sig.

Francesco Card. Barberino.

In Regesto fol. 25. Et sic deinceps actum est, in singulis Prouincijs, iuxta emendatum §. 6.

Demum anno 1659. Reuerendissimus Pater Generalis Sambuca obtinuit, quod Nouitij Conuersi possent agere annum probationis in Cœnobijs pro Professorijs designatis, prout sequitur.

Beatissimo Padre.

Frà Michel' Angelo della Sambuca Ministro Generale di tutto l'Ordine di S. Francesco, prostrato

strato à i piedi di Vostra Santità espone , come quasi tutti i Conuenti delle Prouincie d'Italia, Offeruanti, Riformati si trouano con tanta penuria de' Frati , e particolarmente de' fratelli Laici per causa di mortalità , e di contagio , che non possono hauer il solito, e necessario seruitio, non senza pregiudizio della Regolare offeruanza , e del buon gouerno . Supplica però l'Oratore V. Santità vogli con la sua solita pietà conceder licenza, che i Nouitij Laici possino far l'anno dell'approbatione ne'luoghi de' Professorij assignata dalla Sacra Congregatione , mentre in quelli si viue con le medesime offeruanze de' Nouitiari , come si è fatto altre volte , che così si darà qualche sollieuo alle Prouincie, che lo richiedono con grandissima istanza , e l'Oratore lo riceuerà à gratia particolare da Vostra Santità, &c.

8 Sanctissimus Dominus Noster D. Alexander Papa Septimus Oratoris supplicationibus inclinatus clementer annuit , vt ad triennium proximum tantum , Nouitij , qui pro seruitio Conuentuum tam Obseruantiae, quam etiam Reformatorum Ordinis praedicti , qui Laici vocantur recepti fuerint , siue recipientur , in Coenobijs à Sacra Congregatione pro Professorijs designatis, annum probationis (seruatis tamen alijs seruandis) peragere , ac successiue Regularem professionem emittere valeant, Apostolicis, necnon eiusdem Ordinis Constitutionibus , ceterisque contrarijs alijs in suo robore permanentibus praesenti Indulto minimè obstan. Romae die 6. Nouembris 1659.

M. Card. Ginertus.

Loco

Æmil. Episc. Camer. Secret.
In Regest. Sac. Congreg. Episcop. & Reg. fol. 343.
Reliqua, quæ pertinent ad Nouitios, optimo
iure sancita sunt in Constitutionibus generalibus
Ordinis cap. 2. pag. 33. & sequentibus.

Officium Sanctorum.

S V M M A R I V M.

Decretum pro moderatione Officij Immaculata Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis . num. 1.

Decretum pro continuatione officij eiusdem post renocationem Oraculorum . num. 2.

Bulla pro Conceptione . num. 3.

Decretum, quod in celebratione Officij, & Missæ Beatorum, non excedantur limites verbales Indulgentiarum Sedis Apostolicæ . num. 4.

Quod Officium S. Bernardini Senen. apponatur in Breviario Romano, & recitetur ab omnibus, qui ad horas Canonicas tenentur . num. 5.

Decretum pro Sanctis nostri Ordinis . num. 6.

Decretum super declaratione Rubricæ . num. 7.

*Decretum pro moderatione Officij
Immaculata Conceptionis.*

I CVM aliàs sub die 20. Ianuarij 1609. Sanctissimus Dominus Noster Paulus Papa Quintus concesserit Religiosis Fratribus Observanti-

uantibus S. Francisci, vt singulis Sabbatis non impeditis festo nouem Lectionum, possint recitare Officium Immaculatæ Conceptionis Deiparæ Virginis Mariæ; Quæ gratia cum etiam Fratribus Conuentualibus sub die 14. Ianuarij, & Fratribus Capuccinis sub die 7. Iulij 1612. de voto Congregationis Sacrorum Rituum ab eodem Sanctissimo Domino Nostro concessa fuerit, & eandem gratiam non esse simpliciter intelligendam, sed indigere aliqua declaratione; in eadem Sacra Rituum Congregatione, ab Illustrissimo, & Reuerendissimo Domino Cardinali Bellarmino propositum fuerit. Placuit eidem Sacræ Congregationi, vt dicta gratia de Officio Conceptionis in Sabbato recitando, declaretur esse intelligenda, eo modo, quo intelligitur Rubrica de Officio Sanctæ Mariæ in Sabbato, idest, vt excipiantur Sabbata occurrentia in Aduentu, Quadragesima, Quatuor temporum, & Vigiliis. Et factò, de prædicta declaratione verbo cum Sanctissimo Domino Nostro. Placuit Sanctitati Sue Congregationis declaratio, vt dicta gratia prædictis Religiosis concessa, intelligatur cum supra dicta moderatione; & ita in futurum à prædictis Fratribus Obseruantibus, Conuentualibus, & Capuccinis Ordinis S. Francisci Officium Beatæ Mariæ in Sabbato.

Idem Sac. Rituum Congregatio recitandum esse censuit, & declarauit. Die 10. Nouemb. 1612.

Franciscus Maria Card. à Monte.

Loco † sigilli.

I. P. Mucantius Secr. Congr.

Decre-

Decretum continuationis Officij per annum Immaculate Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis factum post reuocationem Oraculorum Sanctissimi Urbani Papæ VIII.

2 **O**btento à fel. rec. Paulo Papæ V. viux vocis oraculo per boni mem: Cardinalem Arigonium Franciscanæ Religionis Protectorem vt Religio Franciscana, singulis Sabbatis non impeditis festo nouem lectionum, licitè recitari posset Officium Conceptionis Beatæ Virginis, quod incipit, Sicut lilium, &c. sub ritu semiduplici, prout ab illo dictæ concessionis tempore, vsque in præsens recitatum est; omisso feriali officio: sed reuocatis postea per Sanctissimum Dominum Nostrium Urbanum Papam Octauum viux vocis oraculis. Eadem Religio supplicauit Sanctissimo pro licentia continuandi, non obstante supradicta reuocatione, & supplicatione per Sanctitatem Suam ad Sacram Rituum Congregationem remissa.

Sacra Congregatio censuit, si Sanctissimo placuerit, posse continuari, non obstante prædicta reuocatione, exceptis tamen Sabbatis, Quatuor temporum, Vigiliarum, Aduentus, & Quadragesimæ, in quibus Officium de Feria non omitti mandauit. Et Sanctissimus annuit. Romæ 11. Nouembris 1641. Cosm. Card. de Torres. Loco † sigilli. Iulius Cincius Secr. In Registro huius Congr. fol. 95.

3. Sed quanti faciat Sancta Mater Ecclesia huiusmodi Immaculatę Virginis Conceptionem Sanctissimus Dominus Noster in sequenti Bulla clementer ostendit, & declarat.

Sanctissimi Domini Nostri .
ALEXANDRI *Diuina Provi-*
dentia Papę VII.

Innouatio Constitutionum , & Decretorum in fauorem sententia , animam Beatae Mariae Virginis in sui creatione , & in corpus infusione à peccato originali preservatam fuisse, editorum .

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam .

Sollicitudo omnium Ecclesiarum, quàm licet meritis, & viribus longè impares, Dei Optimi Maximi voluntate, & prouidentia gerimus, in id Nos anxie tenet intentos, & vigilantes, vt scandala, quę inter fideles pro humanę naturę corruptione, & fragilitate necesse est, vt exoriantur, vtque exorta quam celerrimè, & quam diligentissimè amoueantur: nam iis per quos veniunt certam peccati perniciem, quibus verò præbentur præsens afferunt labendi periculum; quorum Nos pro nostro Pastoralis officij debito, & damnum summo perè dolemus, & discrimine assiduè vrimur.

Sanè

Sanè vetus est Christianifidelium erga eius Beatissimam Matrem Virginem Mariam pietas, sententium eius animam in primo instanti creationis, atque infusionis in corpus fuisse speciali Dei gratia, & privilegio, intuitu meritorum Iesu Christi, eius filii, humani generis Redemptoris à macula peccati originalis præservatam immunitatem, atque in hoc sensu eius Conceptionis festivitatem solemni ritu colentium, & celebrantium; crevitque horum numerus, atque huiusmodi cultus post editas à fel. rec. Sixto Papa IV. prædecessore nostro in eius commendationem Apostolicas Constitutioes, quas Sacrum Concilium Tridentinum innouavit, atque observari mandavit.

Aucta rursus, & propagata fuit pietas hæc, & cultus erga Deiparam post erecta hoc nomine, approbantibus Romanis Pontificibus, Religiosum Ordinem, & Confraternitates, & concessas ab iisdem indulgentias, itavt accedentibus quoque plerisque celebrioribus Academijs ad hanc sententiam, iam ferè omnes Catholici eam complectantur.

Et quia ex occasione contrariæ assertionis in concionibus, lectionibus, conclusionibus, & actibus publicis, quod nempe eadem Beatissima Virgo Maria fuerit concepta cum peccato originali, oriebantur in populo Christiano cum magna Dei offensa, scandala, iurgia, & dissensiones, felic. mem. Paulus Papa Quintus etiam Prædecessor noster vetuit horum opinionem præfatæ sententiæ contrariam publicè doceri, & prædicari.

Quam

Quam prohibitionem piæ mem. Gregorius Papa XV. similiter Prædecessor noster ad priuata etiam colloquia extendit: mandans insuper in fauorem eiusdem sententiæ, vt in Sacrosancto Missæ Sacrificio, ac Diuino Officio celebrandis, tam publicè, quàm priuatim, non alio, quàm Conceptionis nomine vti quicumq; debeant.

Nihilominus, prout Venerabiles fratres Episcopi ferè omnes Hispaniarum cum Ecclesiarum suarum Capitulis datis ad Nos literis, exposuerunt, accedente etiam insinuatione charissimi in Christo filij nostri Philippi earundem Hispaniarum Regis Catholici, qui specialem super hoc misit ad Nos Oratorem Venerabilem fratrem Ludouicum Episcopum Placentinum, per quem etiam delatæ fuerant ad Nos supplicationes Regnorum earundem Hispaniarum, pergunt aliqui contrariæ illius opinionis assertores contra præfatas prohibitiones tum priuatim, tum publicè præfatam sententiam, aut impugnare, aut vellere, & fauorem à Romanis Pontificibus cultui, & festo secundum illam præstitum ita interpretari, vt frustrentur; immo Ecclesiam Romanam huic sententiæ, & cultui iuxta illam Beatæ Virginis exhibito fauere negant, pios Christianifideles è sua pacifica quasi possessione deturbare conando, vnde offensiones, scandala, & iurgia, quibus obuiare voluerunt Paulus V. & Gregorius XV. nostri Prædecessores perdurant adhuc, & ex occasione eorundem aduersantium, maiora his incōmoda in posterum prudentèr, & meritò timentur.

Qua-

Quapropter super hanc præfati Episcopi cum Ecclesiarum suarum Capitulis, quam memoratus Philippus Rex, eiusque Regna Nobis pro opportuno remedio instanti supplicari fecerunt.

Nos considerantes, quod Sancta Romana Ecclesia de Intemerata, semperque Virginis Mariæ Conceptione festum solemniter celebrat, & speciale, ac proprium super hoc, officium olim ordinavit iuxta piam, deuotam, & laudabilem institutionem, quæ à Sixto IV. Prædecessore nostro tunc emanauit, volentesque laudabili huic pietati, & deuotioni, & festo, ac cultui secundum illam exhibito in Ecclesia Romana post ipsius cultus institutionem nunquam immutato, Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum exemplo fauere, necnon tueri pietatem, & deuotionem hanc colendi, & celebrandi Beatissimam Virginem, præueniente scilicet Spiritus Sancti gratia, à peccato originali præseruatam, cupientesque in Christi grege unitatem spiritus in vinculo pacis, sedatis offensionibus, & iurgiis, amorisque scandalis, conseruare, ad præfatorum Episcoporum cum Ecclesiarum suarum Capitulis, ac Philippi Regis, eiusque Regnorum oblatam Nobis instantiam, ac preces, Constitutiones, & Decreta à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & præcipuè à Sixto IV. Paulo V. & Gregorio XV. edita in fauorem sententiæ asserentis, animam Beatæ Mariæ Virginis in sui creatione, & in corpus infusione Spiritus Sancti gratia donatam, & à peccato originali præseruatam fuisse, necnon, & in fauorem festi, & cultus Conceptionis

nis eiusdem Virginis Deiparæ secundum piam istam sententiam, vt præfertur exhiberi, innouamus, & sub censuris, & pœnis in eisdem Constitutionibus contentis obseruari mandamus.

Et insuper omnes, & singulos, qui præfatas Constitutiones, seu Decreta ita pergent interpretari, vt fauorem per illas dictæ sententiæ, & festo, seu cultui secundum illam exhibito frustrentur, vel qui hanc eandem sententiam, festum, seu cultum in disputationem reuocare, aut contra ea quoquo modo directè, vel indirectè, aut sub quouis prætextu, etiam definibilitatis eius examinanda, siuè Sacram Scripturam, aut Sanctos Patres, siuè Doctores glossandi, vel interpretandi, deniq; alio quouis prætextu, seu occasione, scripto, seu voce, loqui, concionari, tractare, disputare, contra ea quicquam determinando, aut asserendo, vel argumenta contra ea asserendo, & insoluta, relinquendo, aut alio quouis excogitabili modo disserendo ausi fuerint, præter pœnas, & censuras in Constitutionibus Sixi IV. contenta, quibus illos subiaccere volumus, & per præsentès subijcimus, etiam concionandi, publicè legendi, seu docendi, & interpretandi facultate, ac voce actiua, & passiva in quibuscumque electionibus eo ipso absque alia declaratione priuatos esse volumus, necnon ad concionandum, publicè legendum, docendum, & interpretandum perpetuæ inhabilitatis pœnas ipso facto incurrere absque alia declaratione, à quibus pœnis nonnisi à Nobis ipsis, vel à successoribus nostris Romanis Pontificibus absolui, aut super ijs dispensari possint:

E c

necnon

necnon eosdem alijs pœnis nostro, & eorundem Romanorum Pontificum successorum nostrorū arbitrio infligendis pariter subiacere volumus , prout subiicimus, per præsentēs innouantes Pauli V. Gregorij XV. superius memoratas Constitutiones, seu Decreta .

Ac libros, in quibus præfata sententia, festum, seu cultus secundum illam in dubium reuocatur, aut contra ea quomodocumq; vt supra, aliquid aliquid scribitur, aut legitur, seu locutiones, conclusiones, tractatus, & disputationes contra eadem continentur, post Pauli V. supra laudatum Decretum edita, aut in posterum quomodolibet edenda prohibemus, sub pœnis, & censuris in Indice librorum prohibitorum contentis, & ipso facto absque alia declaratione pro expressè prohibitis haberi volumus, & mandamus .

Vetamus autem, Sixti IV. Constitutionibus inhærentes, quempiam asserere, quod propter hoc contrariam opinionem tenentes, videlicet gloriosam Virginem Mariam cum originali peccato fuisse conceptam, hæresis crimen, aut mortale peccatum incurrant, cum à Romana Ecclesia, & ab Apostolica Sede nondum fuerit hoc decisum, prout Nos nunc minimè decidere volumus, aut intendimus, quin potius contrariam illam opinionem hæresis, aut peccati mortalis, aut impietatis damnare audentes, præter pœnas, quibus eos subiecit Sixtus IV. alijsque prædecessores Nostri Romani Pontifices, grauioribus alijs pœnis subiicimus, quas in contrasacientibus huic nostræ Constitutioni superius infliximus .

Volen-

Volentes, quod contra huius nostræ Constitutionis transgressores, etiam Regulares cuiusvis Ordinis, & Instituti, etiam Societatis Iesu, & quomodolibet exemptos, & alias quascumque Ecclesiasticas, & sæculares personas cuiuscumque status, gradus, ordinis, aut dignitatis tam Ecclesiasticæ, quàm sæcularis, vt præfertur, tam Episcopi, & Prælati Superiores, aliique locorum Ordinarii, quàm hæreticæ prauitatis vbique locorum deputati Inquisitores procedant, & inquirent, atque in eos strictè animaduertant: Nos enim ijs, & eorum cuilibet contra eosdem transgressores procedendi, & inquirendi, ac poenis coercendi, & puniendi liberam facultatem, & auctoritatem, eadem auctoritate, & tenore tribuimus, & impartimur, eosque, vt præfertur, procedere, inquirere, & punire districtè præcipimus, & mandamus.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quibuscumque indultis, & literis Apostolicis, quibuscumque personis quantumcumque qualificatis, & in quacumque etiam Cardinalatus, Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, & quavis alia Dignitate, & honore constitutis, etiam quod contra eos procedi, interdicti, suspendi, vel excommunicari nequeat quomodolibet concessis.

Quibus omnibus, & eorum singulis; etiam si pro iustificanti illorum derogatione de eis, ipsorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per generales, etiam id importantes clau-

fulas, mentio habenda, aut alia exquisita forma obseruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus profutrientè expressis, & insertis habentes, harum serie, specialitèr, & expressè derogamus, cæterisq; contrarijs quibuscumque.

Vt autem hæc nostra Constitutio, & præmissa omnia ad eorum omnium, quorum interest notitiam congruentius peruenire possint, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub poena priuationis ab ingressu Ecclesiæ eo ipso incurrenda præcipimus, & mandamus omnibus, & singulis locorum Ordinarijs, ac eorum Vicarijs, Suffraganeis, & Officialibus quibuscumque, & alijs singulis, ad quos quomodolibet spectat, & pertinet, quatenus huiusmodi nostram Constitutionem singulis suæ Diocesis, vel Districtus Prædicatoribus, & alijs, quibus expedire iudicauerint, opportunè insinuent, & publicent, ac insinuari, & publicari faciant, ne quis in posterum quoquomodo ignorantiam de præmissis possit prætere, aut se contra præmissa valeat excusare.

Volumus, & similiter eadē auctoritate decernimus, & mandamus, quod præsentēs literæ per aliquos ex nostris Cursoribus in Basilicarum Sancti Ioannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ valuis, ac in acie Campi Floræ de Vrbe de more publicentur, & affigantur, quæ affixio, & publicatio ita omnes, & singulos, ad quos spectat, afficiat, & arctet, ac si illis personaliter intimatæ fuissent, & quod illarum transumptis etiam impressis manu alicuius

Nota

Notarij publici subscriptis , & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis , eadē prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ . Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 8. Septembris 1661. Pontificatus Nostri Anno Septimo .

S. Vgolinus .

*Decretum , quod in celebratione Officij , & Missæ
Beatorum , non excedantur limites verbales
Indulgentiarum Sedis Apostolicæ .*

SACRORUM RITUUM Congregatio die 5. Octobris 1652. censuit, & declaravit, si Sanctissimo D. N. placuerit, non potuisse, nec posse, tam sæculares, quàm Regulares cuiuscumque Ordinis, & Instituti, etiam Societatis Iesu, excedere limites verbales Indulgentiarum Sedis Apostolicæ super Beatificationibus præsertim in celebratione Missarum, & Officij cum Octavis, nisi hoc expressè Sedes Apostolica eis indulserit, & facta relatione per me Cardinalem Cornelium Episcopum Albanensem die 16. Decembris 1652. Sanctitas Sua approbavit, & sic, ut præmittitur, servari mandavit .

F. Episcopus Albanen Card. Cornelius .
Loco † Sigilli .

Bernardinus Roccius Sac. Rit. Congr. Secr.
In Registro fol. 120.

5 *Officium Sancti Bernardini Senensis Confessoris semiduplex à Sacra Rituum Congregatione recognitum, & approbatum die 4. Augusti 1657. de mandato Sanctissimi Domini Nostri, D. Alexandri Papæ Septimi in Breuiario Romano apponendum est, & ab omnibus Christi fidelibus, qui ad Horas canonicas tenentur, recitandum die 20. Maij.*

In Regeſto fol. 138.

Decreta Sac. Rit. Congregat. super quibusdam dubijs ſpectan. ad Officium Diuinum Feſtorum Ordinis Fratrum Minorum.

Romana.

6 **C**ommiſſarius Generalis Ordinis Minoris de Obſeruantia Sancti Franciſci humillimè ſupplicauit Sacrorum Rituum Congregationi, quatenus declarationes infraſcriptis dubijs, dignetur emanare, vt de cætero in omnibus dicti Ordinis Eccleſijs vniformiter conueniant in obſervatione rubricæ, & quod ob diuerſitatem Rubricarum in varijs Typis impreſſarum, quæ à Breuiario Romano differunt minimè in recitatione concordant.

Primò, Dedicatio Basilicæ Saluatoris, ſi concurrat cum Feſto Translationis S. Ludouici, quod celebratur ſub die 10. Nouembris ſub ritu duplici minoris per annum, & ſimiliter dictum feſtum Translationis concurrens cum feſto Sancti Martini

tipi quomodo erit ordinandū Officiū in vtriusque Vesperis.

2 Festum S. Antonij de Padua, quod in Religione celebratur sub Ritu duplici 2. Classis, si occurrat in die Corporis Christi, debeat transferri post Octauam, vel fieri in Sabbatho infra eam.

3 Stante concessione Pij V. fel. rec. quod Fratres Minores possint in qualibet feria 5. per annum recitare Officium Corporis Christi, festo nouem lectionum non impedita (exceptis temporibus Aduentus, & Quadragesimæ) sub illis verbis iuxta illud, quod in eius Breuiario Romano in eius solemnitate die recitandum proponitur recitare liberè, & licitè valeatis, debeant recitare eo modo, & forma, quo in dicta die præscribitur? Quidue de Missa Conuentali?

4 An in secundis Vesperis Octauæ S. Bonaventuræ concurrentis cum festo S. Mariæ Magdalænæ debeat fieri commemoratio Octauæ, vel à Capitulo de festo S. Mariæ Magdalænæ?

5 An Officium proprium S. Elisabethæ nouissimè ex Indulto Sanctissimi D. Nostri D. Urbani Octauæ fel. record. editum, & in Breuiario Romano appositum, debeat, & possit à Fratribus Minoribus recitari, & in eorum Breuiario apponi?

6 Quænam erunt lectiones primi Nocturni in Officio Beatorum Ordinis, quod sub Ritu duplicis maioris per annum celebratur?

7 An in Missa dictorum Beatorum debeat dici Credo?

8 Quæritur cuius Ordinis sint festa Dedicationis

tionis Basilicarum S. Martini, & S. Mariæ Magdalena? Et eadem Sac. Rituum Congregatio respondit.

Ad primum, seruari Rubricas generales in cōcurrentia duplicium Minorum.

Ad 2. Transferri post Octauam.

Ad 3. Debere recitari, vt in die. Et Missa de Comuni, seu Votiuā.

Ad 4. A Capitulo de Sancta Maria Magdalena.

Ad 5. Possē, & debere.

Ad 6. De Comuni.

Ad 7. Negatiuē.

Ad 8. Duplicia minora. Et etiam eadem Sac. Rituum Congregatio voluit, & præcipit, vt in posterum omnes Fratres dicti Ordinis Mino. Obseru. qui ad Diuina officia sunt obligati, teneantur obseruare Rubricas eodem modo, & forma desuper declaratas, & ita seruari mandauit. Hac die 12. Iulij 1664.

M. Episc. Sabineñ Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congr. Secr.

Romana.

Commissarius Generalis Minoris Obseruantia S. Francisci supplicauit Sac. Rituum Cōgregationi, vt assignare dignetur infra scriptis diebus Sanctorum occurrentibus in Breuiario Romano cum festis Ordinis dies proprios, sicut hactenus in Ordine obseruatum fuit, scilicet.

Ianuarij die 14. cadit festum Sanctissimi Nominis

nis Iesu . dupl. 2. Classis cū S. Hilario semid. cuius Religio facit off. die 19. tamquam die prop.

Die 16 festum SS. Berardi , & soc. mart. dupl. 2. Classis cum S. Marcello Papa , & mart. semidup. cuius fit officium die 23. tamquam die prop.

Februarii die 5. cadit festum Martyrum Iapponsium, dup. 2. Class. cum S. Agatha semid. cuius fit off. die 6. tamquam die prop.

Die 22. Cathedra S. Petri dup. cum Beata Margarita de Cortona, semid. cuius fit off. die 23. tamquam prop.

Maij die 17. festum Beati Pasqualis dup. maior, cum translatione S. Bernardini dup. min. cuius fit off. die 18. tamquam die prop.

Septembris die 27. cadit festum SS. Cosmæ , & Damiani mart. semid. cum festo S. Elzearii Confessoris, semidup. cuius fit offic. die 28. tamquam die prop.

Nouembris die 12. festum S. Didaci dup. 2. Classis cum S. Martino Papa, & Mart. semid. cuius fit off. die 13. tamquam die prop.

Die 19. dicti Octaua S. Didaci dup. min. cum Sancta Elisabetha semid. cuius fit offic. die 20. tamquam prop.

Et Sacra eadem Rituum Congregatio benignè concessit . Hac die 12. Iulij 1664.

M. Episc. Sabinensis Card. Ginettus .
Loco † sigilli .

Bernardinus Casalius Sac. Rit.
Congreg. Secr.

Ordo.

S V M M A R I V M :

Decretum pro Regularibus ordinandis . num.1.

Non dispensent Superiores super interstitijs sine Ecclesiarum necessitate . num.2.

Formula Dimissoriarum pro Ordinibus . num.3.

Decretum pro Regularibus ordinandis .

I **D**E mandato Sanctiss. Domini Nostri Clementis Divina providentia Papæ Octavi, tenore præsentium mandatur omnibus, & singulis quorumcumque Regularium Superioribus, vt de cætero obseruent, & obseruari faciant ea, quæ in Decreto Sacræ Congregationis Concilij Tridentini continentur, cuius tenor est talis.

Congregatio Concilij censuit, Superiores Regulares posse suo subdito itidem Regulari, qui præditus qualitatibus requisitis, ordines suscipere voluerit, literas dimissoriales concedere; ad Episcopum tamen Diocesenum, nempe illius Monasterij, in cuius familia, ab ijs, ad quos pertinet, is Regularis potitus fuerit, & si Diocesanus abfuerit, vel non esset habiturus ordinationes, ad quemcumque alium Episcopum; dum tamen ab eo Episcopo, qui Ordines contulerit, examinetur, quoad doctrinam, & dum ipsi Regulares non distulerint, de industria, concessio-

nem

nem Dimissoriarum in id tempus, quo Episcopus Diocesanus, vel abfuturus, vel nullas habiturus esset ordinationes. Verum cum à Superioribus Regularibus, Episcopo Diocesano absente, vel ordinationes non habente, literæ dimissoriæ dantur, in eis utique huiusmodi causa absentiae Diocesani Episcopi, vel ordinationum ab eo non habendarum, exprimendam esse; quod qui non fecerint, officij, & dignitatis, seu Administrationis, ac vocis actiuae, & passivae priuationis, ac alias arbitrio eiusdem Sanctiss. D. Nostri Papæ reservatas poenas incurrant. Dat. Romæ 15. Martij 1599. In Regest. Concil. Trid. fol. 9.

2 Super hoc Decreto aduertant.

Prouinciales Ministri, quod non petant dispensationem super interstitijs ordinandorum, nisi realiter id faciant pro necessitate, & utilitate Ecclesiae aliter facient contra dispositionem Concil. Trident. sess. 23. cap. 11. & contra Statutum Ordin. cap. 2. §. 7. num. 8. ubi sic habetur. Qui autem Sacramento Confirmationis nondum muniti sunt, quique à minorum Ordinum postremo, ad Subdiaconatum, & à Subdiaconatu ad Diaconatum, & à Diaconatu ad Presbyteratum per annum integrum non permanserint, ad prædictos ordines promoueri non possint. In Dimissorijs verò ordinandorum, pro maiori cautela, præfati Decreti apponant semper clausulam (vel eo ordinationes non habente ad quemcumque alium proximiorum) prout in sequenti.

*Pro prima tonsura , & quatuor minorum
Ordinibus .*

3 **E**A summa Religio, ac humilis pietas , qua
erga Deum benedictum fungimur, vehemen-
ter nos cogit, vt selectos , ac probatos Iuue-
nes ad sacra munera obeunda destinemur : Cum-
que te debita ætate, morumque honestate præ-
ditum, legitimis natalibus ortum, Sacro Chri-
smate delibutum, nec aliquo Canonico impedi-
mento innodatum, necnon per Examinatores
nostros idoneum repertum, & admissum noue-
rimus. Tenore præsentium, cum salutaris obe-
dientiæ merito ad Illustriss. & Reuerendiss. Do-
minum Antistitem tuum Sabinen. vel eo impe-
dito, ad quemlibet alium ordinationes habentē
(intra tamen Prouinciæ nostræ limites) mitti-
mus, eumque humiliter rogamus, vt pro sua be-
nignitate his Quatuor proximis Temporibus.
Primam Tonsuram, necnon quatuor minores
ordines simul, pro Ecclesiarum nostrarum neces-
sitate, tibi conferre dignetur, pro quo, & etiam
pro nobis Deum precari non cessabis. Vale.
Datum &c.

Pro Subdiaconatu .

CUm muneris nostri ratio exigat, Ecclesijs
nostri Ordinis idoneos Ministros provide-
re ; Cumque debita ætate, morumque honesta-
te præditum, ac in inferioribus ordinum gradi-
bus

bus constitutum , in eisq̃ue probè versatum no-
uerimus. Tenore præsentium cum salutaris obe-
dientiæ merito , ad Illustriss. & Reuerendissimũ
D. Antistitem tuum N. vel eo impedito, ad quẽ-
libet alium ordinationes habentem , mittimus ,
eumq̃ue humiliter rogamus , vt pro sua benigni-
tate his Quatuor proximis Temporibus , sacrum
Subdiaconatus ordinem tibi conferre dignetur ,
pro quo &c. vt supra &c.

Pro Diaconatu .

VT debitus Deo cultus in Ecclesijs nostris
co decentius exhibeatur , quo magis Mi-
nistrorum idoneorum numerus suppetat , suffi-
cientèr pro posse procurare non desistimus , atq̃;
indè ad altiores gradus promoueri eos satagimus ,
qui in sacris constituti , se se laudabiliter exer-
cuerunt . Tibi ergo iam in Sacro Subdiaconatus
ordine constituto , ac in eo , per annum probè
versato . Tenore præsentium cum salutaris obe-
dientiæ merito, concedimus , vt proximis futuris
Quatuor Temporibus , ad Illustriss. & Reueren-
diss. D. Antistitem tuum Reatium, sacro Dia-
conatus ordine instituendus accedas (si est dispen-
satus) eum humiliter deprecantes , vt pro Ec-
clesiarum nostrarum necessitate, super Interstitijs
te dispensare , & eodem ordine te insigniri di-
gnetur . Vel eo impedito, &c. pro quo, &c.

Pro Presbyteratu .

AD supremum Presbyteratus Ordinem eos tantum Religiosos promouere satagimus , qui in inferioribus Ordinibus constituti , sese laudabiliter exercuerunt ; Cumque te debita aetate, morumque honestate præditum , sacro Diaconatus Ordine insignitum, ac in eo per annum probè versatum , necnon per Examinatores nostros idoneum repertum , & admissum , nec aliquo canonico impedimento innodatum nouerimus . Tenore præsentium, cum salutaris obediëntiæ merito tibi facultatem elargimur , quatenus proximis Quatuor futuris Temporibus ad Illustriss. & Reuerendiss. D. Antistitem tuum Terracinenæ Presbyteratus Ordinem suscepturus accedas , cui te plurimum in Domino commendamus . Vale . Datum Romæ, &c. .

Pro ordinandis in Vrbe .

AD Eminentissimum , & Reuerendissimum Urbis Vicarium mittimus , eamque &c.

Parochus .

S V M M A R I V M.

Breue Urbani Octauæ, in quo mandat ne Parochi plus percipere possint in sepulturis, qua fiunt in Ecclesijs Regularium, quam in eis, quæ fiunt in proprijs, n. l.

Quoad

Quoad funeralia.

1. **N**E Parochi plus recipere possint in sepul-
 turis, quæ fiunt in Ecclesijs Regulariũ,
 quam in eis, quæ in proprijs, ita expressè man-
 dauit Pius V. & si Mendicantium, vbi §. 15. sic
 ait. Ac etiam ius sepulturæ solui tantũ con-
 ductum Curatis, & non aliquid aliud eis solui de-
 beat, quamuis partes ad eorum libitum Ecclesijs
 Ordinum huiusmodi, seu eorum Fratribus alia,
 quæcumque tribuant, seu eleemosynas elargian-
 tur, quando sepeliuntur ibidem corpora mortuo-
 rum huiusmodi. Nec propterea impediri de-
 beant, quin possint defunctorum corpora præfa-
 ta ad eorum Ecclesias tumultuanda deferri facere.
 Hoc idem mandauit Vrbanus Octau. anno 1645.

V R B A N V S P A P A V I I I.

Ad futuram rei memoriam.

CVm sicut dilectus filius Blasius Procurator
 Generalis Ordinis Minorum Conuentualiũ
 S. Francisci nuncupatorum. Nuper Nobis expo-
 ni fecit diuersæ extorsiones excessiue à dilectis
 filijs Capitulo, & Canonicis, sæcularis, & Colle-
 giatæ loci de Vegliæ, Brundusinae Diœcesis, nec
 non etiam à diuersis Parochis aliorum locorum
 fiant pro impedienda libertate electionis sepulta-
 ræ in Ecclesijs Ordinis huiusmodi. Nobis pro-
 pterea humiliter supplicari fecit, vt de opportu-
 no

no in præmissis remedio providere de benignitate Apostolica, dignaremur. Nos igitur dictum exponentem specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis censuris, & pœnis à iure, & ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus, quomodolibet innodatus existat, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolvendum, & absolutum fore censendum. Huiusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotijs Regularium præpositorum consilio Ordinarijs locorum, per præsentem committimus, ut provideant omnino, ne diutius abusus huiusmodi tolerantur, & decernant, ne Parochi plus percipere possint in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesijs Regularium, quam in eis, quæ fiunt in proprijs, seu aliorum Clericorum, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 11. Martij 1638. Pontificatus Nostri Anno decimoquinto.

M. A. Maraldus.

In Collectanea p.2. fol.65.

Patres.

S V M M A R I V M.

In Ordine Minorum de Observantia quinam dicantur Patres, cum iure subrogandi, num.1.

An

An habeant præcedentiam ab alijs, num. 2.

Inter Reformatos, quibus privilegijs gaudeant num. 3.

Non possunt amplius institui Patres, nisi iuxta statuta generalia, num. 4.

PATRES Prouinciæ propriè, & rigorosè sunt, Ministri Prouinciales, qui biennio fuerunt Vicarij Prouinciales. Procuratores, & Commissarij Romanæ Curiae Diffinitores Generales, Guardiani Hierusalem, Secretarij Generales Ordinis, qui per triennium seruierunt Superioribus Generalibus Canonicè electis, Lectores Iubilati, Definitores & Custodes actuales in suis Prouincijs, prout in Constit. gen. Ordinis cap. 8. §. 40. num. 4.

Hi omnes sunt propriè Patres Prouinciæ cum titulis, honoribus, & privilegijs Patrum cum iure subrogandi, etiam inter Reformatos, qui debent obseruare inter se ordinem, & præcedentiam iuxta disposita in Statutis Generalibus. Ibidem num. 5.

Patres Prouinciæ latè, & ex vsu Religionis sunt Custodes, & Definitores habituales. Patres omnes aggregati, tum ex iustitia, tum ex gratioso Indulto Apostolico. Hi omnes debent inter se obseruare ordinem, & præcedentiam, iuxta statutorum dispositionem. Ibid. num. 6.

2 In dubio, An præfati Patres habeant præcedentiam ab alijs Fratribus, attenta reuocatoria statuti, super perpetuitate Definitorum, & Patrum S. Francisci de Observantia. Congregatio Visitationis Apostolicæ respondit, quod obser-

uentur Constitutiones eiusdem Ordinis quoad solam præcedentiam Patrum , nec aliquid circa illam intelligatur innouatum , non obstantibus, &c. die 8. Octobris 1602.

Accarissus Visit. & Reform. Apost.
Prosecretarius .

In Regest. fol. 24.

3 Inter Reformatos , Patres Prouinciæ gaudent sola præcedentia , & non socij , vt pluries decisum fuit Romæ . In tom. 1. M. S. Archiu. Prouincialis S. Francisci Translyb. Concurrunt tamen in electione Commissarij mittendi ad Comitua Generalia , ac in electione Custodis , iuxta stat. Reformatorum 1642. pag. 78. num. 42.

4 Omnes Paternitates , & præcedentiæ , ex priuilegio concessæ fratribus Minoribus de Observantia sunt abrogatæ à Gregor. XV. Pastoralis Officij , &c. vt in Bullario Franciscano fol. 177. & ab Urbano Octauo . Inter cæteras , &c. In Constit. Ord. pag. 358.

Vbi etiam , inter alia , habetur quod Capitulum Generale , Minister Generalis , aut Commissarius Generalis non habent auctoritatem instituendi Patres Prouinciæ , nisi iuxta statuta Generalia Religionis. Ibidem .

Patronus .

S V M M A R I V M .

*Decretum super electione Sanctorum in Patronos , nu. 1.
Quod festum S. Dominici celebretur de præcepto in toto*

to Regno Neapolitano, tanquam de Patrono cum oſta-
na, num. 2.

*Decretum ſuper electione Sanctorum in Patronos
à Sac. Rituum Congregatione de Ordine San-
ctiſſimi Domini Noſtri Urbani Papa
Oſtiani emanatum .*

Dic 23. Martij 1630.

SAcra Rituum Congregatio annuente Sanctiſ-
ſimo D. N. in electione Patronorum man-
dauit infraſcripta in poſterum ſeruari debere, de-
clarans , quod aliter facta , electio nulla ſit ipſo
iure .

Primò , quod eligi poſſint in Patronos ij ſo-
lum , qui ab Eccleſia vniuerſali titulo ſanctorum
coluntur , non autem Beatificati dumtaxat .

Secundò , quod de Patrono Ciuitatis electio
fieri debeat per ſecreta ſuffragia à Populo , me-
diante Concilio Generali ipſius Ciuitatis, vel lo-
ci , non autem ab Officialibus ſolùm , & quod
accedere debeat conſenſus Epifcopi , & Cleri il-
lius loci . Idemque ſeruari debeat per ſecreta ſuf-
fragia à Populo ſingularum Ciuitatum Prouin-
ciæ , & quod repræſentantibus Regnum Ciuita-
tem , Prouinciam , nulla competat facultas eli-
gendi Patronos, niſi ad hoc habeant ſpeciale mā-
datum , & vltèrius interueniat conſenſus Epi-
ſcopi , & Cleri dictarum Ciuitatum .

Tertiò , quod cauſæ electionis nouorum Pa-

tronorum debeant in Sacra Congregatione deduci, & ab ea examinari, ac demum causa cognita, & ab eadem Congregatione approbari, & confirmari.

Et ne præmissorum ignorantia vlllo vnquam tempore possit allegari, eadem sacra Rituum Congregatio supradictum Decretum imprimi, & publicari mandauit.

Io. Baptista Card. Detus .

Loco † sigilli .

T. Tegrinius Secr.

In Regesto huius Sacræ Congregationis fol. 69

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam .

2 **C**ommissi Nobis diuinitus Sacrosancti Apostolatus officij ratio postulat, vt pijs Christi fidelium votis, quibus Sanctorum in Cœlis regnantium honor, & veneratio in terris augeatur paterna benignitate annuamus. Cum itaque ea semper fuerit erga Sanctum Ianuarium dilectorum filiorum Populi Neapolitani religio, vt quamuis idem Populus Sanctum Dominicum Confessorem in totius Regni Patronum duxerit assumendum, cum tamen Sancto Ianuario digniori Patrono vtpotè Martyri Pontifici, præferendo nunquam assenserit. Proindèque Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum iterum, atque iterum supplicauerit, vt debitas Sancto

to Ianuario Martyri, & Pontifici Patronatus Regni præminentias decerneret; Et eadem Congregatio supplicationibus hisce die 4. Augusti 663. benignè subscripserit. Hunc verò ne exin-
 è in eodem Regno deuotio erga Sanctum Do-
 minicum decrementum aliquod pariatur, Po-
 pulus prædictus festum eiusdem Sancti Domini-
 ci Patroni in toto Regno Neapolitano, paritèr
 le præcepto seruari, eiusque officium cum octa-
 ua, vt hætenus ab vniuerso Clero inibi recitari
 immoperè desideret; Nos memorati Populi de-
 uotionem specialis fauore gratiæ prosequi cupi-
 es, ipsiusque Populi singulares personas à qui-
 busuis excommunicationis, suspensionis, & in-
 terdicti, aliisque Ecclesiasticis sententijs, censuris,
 & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione,
 vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ
 existunt, ad effectum præsentium dumtaxat con-
 sequendum harum serie absoluentes, & absolutos
 fore censentes; Supplicationibus eius nomine
 Nobis super hoc humilitèr porrectis inclinatis, de
 prædictorum Cardinalium consilio, festum eius-
 dem Sancti Dominici Patroni in vniuerso Regno
 Neapolitano prædicto ab omnibus Christi fide-
 libus illic degentibus de præcepto seruari, & sicut
 alia festa de præcepto celebrari, eiusque officium
 cum octaua, vt hætenus ab vniuerso Clero eius-
 dem Regni recitari, auctoritatè Apostolica tenore
 præsentium decernimus, præcipimus, & man-
 damus, salua tamen semper in præmissis auctori-
 tate prædictæ Congregationis Cardinalium. Non
 obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus

Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem , vt earundem præsentium literarum transumptis , seu exemplis , etiam impressis, manu alicuius Notarij publici superscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur , si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 28. Iunij 1664. Pontificatus Nostri Anno Decimo .
S. Vgolinus .

Pœnæ .

S V M M A R I V M .

Pœna incurſa per quosuis Regulares ad Urbem venientes ſine licentia, reſervantur Pontifici, num. 1.

Ad ſuos & ſuperiores, ſeueriori pœna plectendi , remittendi ſunt. num. 2.

Pœnitentiati à Tribunali S. Officij ſunt inhabilis ad officia ſuæ Religionis. num. 3.

Quod N. Laicus remaneat ſuſpenſus ab Ordinibus. n. 4.

QUOD pœnæ incurſæ , vel incurrendæ per quosuis Regulares venientes ad Urbem ſine licentia, non poſſint remitti ab eorum Superioribus, ſed debeat haberi recursus ad Suam Sanctitatem. prout, &c.

De mandato Admod. Illuſtriſs. & Reuerendiſs. Prælatorum Viſitationis, & Reform. Apoſtolice, Inti-

Intimatur omnibus, & singulis quorumcumque Ordinum Mendicantium Generalibus, siue Vicarijs Generalibus, qualiter Sanctissimus Dominus Noster Clemens Papa Octauus declarauit, & voluit, & mandauit, quod poenæ incurfæ, & incurrendæ per quosuis Regulares venientes ad Vrbem sine licentia eorum Protectoris, vel eorum Generalis, vel alias iuxta formam Decretorum generalium Reformationis Sux Sanctitatis; non possint remitti ab eorum Superioribus, sed debeat haberi recursus ad Sanctitatem Suam, qui huiusmodi poenarum dispensationem, vel relaxationem sibi reservauit. In quorum fidem, &c. Hac die 26. Iunij 1601.

Archarius Canonice Lateranen Reform.
Apost. Notarius.

Horatius Fortunatus Iu. &c.

In Regest. Sacre Congregationis Episc. & Regul.
fol. 17.

2 Regulares temerè ad Vrbem, leuius ex causa accedentes, absque eorum Superiorum licentia, ad suos Superiores, seueriori poenæ plectendi, remittantur. Vide ver. Appellatio, num. 4.

3 Quod Regulares poenitentiati à S. Officio inhabiles existant ad Officia suæ Religionis, hoc cautum fuit, prout sequitur.

Feria 5. prima Octobris 1626.

In Generali Congregatione S. R. & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. Urbano Diuina providentia Papa Octauo, ac Illustrissimis, ac Reuerendissimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in vniuersâ Republica Christiana aduersus hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus, à Sanctâ Sede Apostolica specialiter deputatis .

Sanctissimus Dominus Noster iussis de causis animum suum mouentibus decreuit, vt in posterum Regulares omnes cuiusvis Ordinis, Religionis, Societatis, & Instituti, quibus pro delictis ad Sanctæ Inquisitionis Officium spectantibus, pœnitentiæ genus aliquod impositum fuerit (salutaribus pœnitentijs exceptis) eo ipso ad omnes Religionis suæ gradus, & officia inhabiles censeantur, & deinceps, etiamsi pœnitentiæ tempus expleuerint, vel gratiam receperint, ad illam tamen promoueri nullatenus possint, nisi prius obtenta à Sanctissimo Domino Nostro, vel ab hac Sacra Congregatione coram Sanctitate Sua habenda, speciali, & expressa rehabilitationis gratia, aliâs promotio quælibet nulla sit, & promouentes ipsi priuationem suorum officiorum, ac præterea vocis actiuæ ipso facto incurrant, ad quæ restitui, nisi ab eodem Sanctissimo D. N. vel ab eadem Sacra Congregatione coram Sanctitate Sua habenda, non possunt. Præsens autem Decretum

cretum

cretum omnibus Religionum Superioribus intimari mandauit idem Sanctissimus Dominus Noster.

Thomas de Federicis S. R. E. ac vniuersalis Inquisit. Substit. de mand.

Loco † Sigilli.

In Regesto huius Congreg. fol. 7.

4. Quod Fr. N. Laicus professus, ob transitum indebitè ad Clericatum, remaneat suspensus per biennium ab Ordinibus susceptis, prout, &c.

Messanen.

PEr Frà Paolo da Castel Pagano, quale dopo hauer professato da laico trà gli Minori Offeruanti di S. Francesco senza fare di ciò mentione, se ne passò trà li Minori Conuentuali Riformati, tra' quali hauendo fatto professione da Chierico, pigliò gli Ordini Sacri con licenza de' suoi Superiori. Hora supplica per l'assolutione, e dispensa, e per la conualidatione della seconda professione, si Sanctissimo Domino Nostro placuerit.

Sacra Congregatio Procuratore Generali Ordinis Min. de Obseru. audito, & consentiente, concedi posse censuit, hac tamen lege, quod Orator per biennium, ab susceptorum Ordinum executione, suspensus remaneat. Romæ die 22. Februarij 1626.

In Regest. fol. 113.

Pœnitens.

S V M M A R I V M.

Per solam Pœnitentis depositionem Confessarius non debet carcerari . num. 1.

Confessarius sollicitans pœnitentem , est denunciandus , quamvis sollicitatus consenserit . num. 3.

AD euitanda grauià damna , & incommoda Confessarij , ob leuitatem muliercularum , quæ aliquando intuitu malignantium , vel ex peruersitate propria fingunt se sollicitatas fuisse , ad inhonesta in actu Sacramentalis Confessionis , & instant contra illum procedi . Congregatio Sancti Officij censuit huiusmodi confessariũ , per solam depositionem pœnitentis , carceribus mancipari non debere , sed certiorare prius Sacram Congregationem de qualitatibus mulieris sollicitatæ , prout in sequenti .

Vescono di Foligno .

Molto Illustre , e Reuerendiss. Sig.

ACciò più fundatamente si proceda contro li sollecitanti in Confessione , questa suprema Congregatione ordina , che per il detto d'vna sol donna V.S. non venghi à costituire , ò carcerare il preteso Reo , seza prima darne quà auviso , con la relatione delle qualità della donna ,

na, del denunciante, e denunciato, & all' hora se gli scriuerà, se debba, ò nò procedere à costituirlo, ò carcerarlo, tanto V. S. sarà contenta d'eseguire, & il Sig. Iddio la conferui. Roma li 17. di Luglio 1627.

Affettionatiss. per scruiarla

Il Card. Mellino .

In Registro huius Congregationis fol. 43. adest & aliud .

2 *Decretum eiusdem Congregationis, quod Confessarius sollicitans pœnites est denunciandus, quamvis sollicitatus consenserit, seruatis tamen nonnullis conditionibus, necessario exprimendis, prout in Decreto .*

In eodem Registro fol 35.

Præcedentia .

S V M M A R I V M .

Præcedere non debent Clerici Nouitij Laicis Professis .
num. 1.

Prætres Laici Reformati non debent præcedere Clericis .
sub pena excommunicationis. num. 2.

Laicus transiens ad Clericatum præcedere debet à die .
Clericatus. num. 3.

Fratres, qui non sunt Officiales, debent præcedere inter se, pro cuiusque antiquitate. num. 4.

Præcedentia inter Reformatos computatur à susceptione .
Habitus. num. 5.

Præcedentia ordo inter Superiores, & Officiales Ord. n. 6
Vica-

Vicarius inter Reform.præcedit Lectoribus Sacra Theologia . num.7.

Præcedentia ordo inter Reformatos potest augeri aliquo gradu in Capitulo generali. num.8.

Secretarij Generales Curia debent præcedere Secretarijs Prouincialibus. num 9.

Quoad præcedentiam inter Mendicantes . Qui sunt in possessione præcedentia præcedant , & ubi non constat de possessione, præcedant antiquiores. num.10.

Quid agendum, quando controuersia præcedentia est inter Monasteria eiusdem Ordinis. num.11.

In Territorio Romano seruatur præcedentia , sicut in Vrbe . num.12.

Minores strictioris Obseruantia debent ubique habere præcedentiam à cæteris Regularibus. num.13.

Præcedentia inter Moniales comparatur à die professionis . num.14.

IN materia præcedentiæ, vt ordinatè procedã, primò differendum est de præcedentia inter Fratres particulares . Secundò inter Fratres Officiales Ordinis . Tertiò inter Regulares diuersorum Ordinum . Incipiendo à Nouitijs, quamuis Ordine Clericali sunt insigniti , non debent præcedere laicis professis , quousque professionem emisericint, prout in sequenti Decreto .

1. Cùm in quibusdam Prouincijs Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Reformatorum, Clerici Nouitij, qui in Domibus ad id designatis Regularem habitum susceperunt, in ipso probationis anno à Fratribus Laicis iam professis, & quandoque de Religione optimè meritis

ritis, præcedentiam, & maioritatem arrogare sibi præsumant, indèque occasio plurium scandalorum oriatur.

Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum; & Regularium præposita, audito Commissario Generali Ordinis huiusmodi, statuit, atque decreuit, dictis Nouitijs, quovsq; professionem emisserint, tam in publicis, quàm in priuatis functionibus vltimum locum deberi. Romæ 8. Augusti 1653.

M. Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

H. Archiep. Patracen. Secret.
In Regesto huius Congreg. fol. 186.

Breue Urbani Octauæ, quo præcipitur Laicis ne præcedant Clericis sub pœna excommunicationis, & contra Superiores permitten.

V R B A N V S P A P A V I I I .

Ad futuram rei memoriam .

2. **C** Vm sicut dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum, Sancti Francisci de Obseruantia Reformatorū nuncupat. Nobis nuper exponi fecerit, & ex quo Fratres Laici, seu Conuersi eiusdem Ordinis indebitè prætenderint semper, & prætendant se in omnibus, & singulis functionibus, tam publicis, quàm priuatis, Fratres Clericos dicti Ordinis præcedere debere, grauissimæ perturbationes, lites, & con-

contentiones , aliaque incommoda orta fuerint , & in dies oriantur , non sine maximo personarum sæcularium scandalo , & offensione ; & propterea idem Procurator Generalis per Nos in præmissis opportunè prouideri desideret , hinc est , quod Nos eorundem Fratrum , quos Deo in humilitatis spiritu iuxta suam vocationem seruire conuenit , tranquillitati consulere , & ne ob præmissa mutux inter eos charitatis ardor intepescat prouidere pro Pastoralis cura nostra , volentes . Motu proprio , ac ex certa scientia , ne de cætero vlli dicti Ordinis Fratres Laici , seu Conuersi , quouis sub prætextu , quæsito colore , vel ingenio , etiam ratione antiquioris suæ ad habitum Regularem dicti Ordinis receptionis , aut in eo emissæ professionis , seu cuiusvis consuetudinis Fratres Clericos eiusdem Ordinis in quibusvis functionibus , tam publicis , quàm priuatis præcedere , & ne quicumque Superiores eiusdem Ordinis id deinceps , quoquo modo permittere audeant , vel præsumant , sub excommunicationis pœna ipso facto per contrasacientes incurrenda , Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus , ordinamus , & prohibemus . Decernentes præsentis litteras validas , firmas , & efficaces existere , & fore , suosque plenarios , & integros effectus sortiri , & obtinere , & ab omnibus , & singulis , ad quos spectat , & pro tempore spectabit inuiolabilitè observari debere , ac irritum , & inane , si secus super his à quoquam quauis auctoritate scientè , vel ignorantè contigerit attentari . Non obstantibus Constitutionibus , & Ordinationibus Apostolicis

stolicis, ac dicti Ordinis etiam Iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegijs quoque, indultis, & litteris Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, Fratribus, & personis, sub quibusvis veterum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatorijs, efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs Decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret illorum omnium, & singulorum tenore præsentibus pro plenè, & sufficientè expressis habentes illis, alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Volumus autem, vt earundem præsentium, transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Anulo Piscatoris die 16. Nouembris 1642. Pontificatus Nostri Anno vigesimo. M.A. Maraldus. In Archiuio Sancti Francisci Translyberim.

Quod

*Quod Laicus transiens ad Clericatum, accipiat
Præcedentiam à die Clericatus, prout in
sequenti casu decisum fuit à Sacra
Congregatione.*

Eminentissimi, e Reuerendissimi
Signori.

3. **F**Rat' Agostino della Torre Sacerdote de'
Minori Osseruanti della Prouinciadi Ter-
ra di Lauoro, essendo con Breue Apostolico
passato dallo stato Laicale al Clericale, espone
non esser stato posto in possèso della Precedenza
dal giorno della presa dell'habito, in vigore di vn
Decreto del Diffinitorio, come consta dall'annex-
sa fede, e perche li viene contrariata da alcuni
Padri Sacerdoti, che pretendono precedere al-
l'Oratore sotto pretesto, che non habbia fatto
professione da Chierico, per maggior sua quiete,
ricorre supplicando l'EE. VV. à degnarsi confer-
mare, & approuare il detto Decreto del Dessini-
torio, e lo riceuerà à gratia, &c. *Quam Deus, &c.*

Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium, nego-
tius, & consultationibus Episcoporum, & Regu-
larium præpositorum, audito Procuratore Gene-
rali Ordinis, necnon visis, & maturè perpen-
sis Iuribus pro parte Oratoris deductis, censuit præ-
cedentiam Oratoris initium sumere debere à die
Clericatus, non autem à die susceptionis habitus
Conuerforum. Romæ die 26. Februar. 1649.

M. Card. Ginettus.

Loco † Sigilli. H. Archiep. Patrac. Secr.
In Registo fol. 163.

4. Om-

4. Omnes Fratres Regularis Observantiæ, ac etiam Reformati, qui non sunt insigniti aliqua dignitate, siue sint laici, siue Clerici, siue studentes in propria, vel aliena Prouincia, siue Sacerdotes, debent præcedere inter se pro cuiusque antiquitate in Ordine, sub pœnis in Statutis, & Constitutione Urbani Octauæ, Alias, &c. contentis.

5. Ad amputandas verò omnes difficultates, quæ inter Reformatos oriri possunt, Capitulum Generale Toletanum 1658. declarauit præcedentiam antianitatis attendi debere à susceptione habitus, non à professione; dummodò habitus susceptus fuerit in debita ætate illum suscipiendi, quod vtique obseruandum est.

6. Circa præcedentiam, quæ debetur Superioribus, & Officialibus Ordinis, ea quæ sequitur inter ipsos obseruanda est, prout in Constitutionibus Generalibus Ordinis pag. 218. videlicet . . .

Qui Ministri, Vicarij, aut Commissarij Generales fuerunt, omnes præcedant, vno solo Superiore excepto.

Procurator Generalis, Commissarius Romanæ Curix, Procurator Reformatorum, Definidores Generales, & Patres Ordinis, Prouinciales in suis Prouincijs, & Guardiani in suis Conuentibus omnes alios præcedant.

Secretarij Superiorum Generalium in vnaquaque Prouincia, Definidores actuales præcedant.

Custodes, & Definidores Prouinciarum actuales, post Guardianos locorum, alios à supradictis præcedant.

Custodes, completo officio , eos , qui fuerunt Definitores præcedant, inter se autem respectiue ex antiquitate habitus .

7. De præcedentia Vicarij Conuentus inter Reformatos, decifum fuit Romæ die 18. Decembris 1657. (provt in Archiuio) debere ei præcedentia è Lectoribus Sacræ Theologiæ in functionibus tam publicis , quàm priuatis , provt vsus ab initio recepit , siue fit præfens Guardianus , nec ne .

Quæritur . Vide V. Vicarij .

8. An ordo præcedentiæ inter Reformatos , confirmatus per Breue ab Urbano Octauo, ad petitionem Reuerendiss. Benigni à Genua Commissarij Generalis, possit augeri aliquo nouo gradu præcedentiæ, vel minui ab ipsis Reformatis in Capitulo , vel Congregatione Generali congregatis ? Respondetur affirmatiue, nam Statutum confirmatum in forma specifica à Sede Apostolica, potest abrogari à Capitulo Generali, si Confirmatio fuit facta ad petitionem Religionis (provt in casu nostro) non verò quando fit motu proprio, & cum clausula irritante, ita Sanctior. de poenis, pag. 365.

Hinc est, quod Statutum conditum à solis Vocalibus Reformatis Cismontanæ Familiæ in Capitulo Generali Toletano, iuxta dispositionem Bullæ Urbani Papæ Octauj , Iniuncti nobis §. 10. quæ est electionis Reformatum in Prouincias . Nempè .

Quod Custodes , & Proministri etiam Reformatum, qui venerunt ad præfens Capitulum ,
Gene-

Generale, & postmodum venient ad Capitula Generalia in Hispania, inter Definidores actuales ultimum locum, & præcedentiam habeant, nisi alias sibi locus dignior competeret; dummodò Proministri, & Custodes huiusmodi Definitoria-
tu, vel Lectura Sacræ Theologiæ per sexennium, vel Guardianatu principalioris Conuentus antea decorati fuerint, vel ad minus per tres vices in alijs Conuentibus, aut Prædicatores eximij extiterint. In Constitut. General. pag. 147. nu. 8. & 9. non contrariatur præfato ordini præcedentiæ, nec peruertit illum, sed tantum addit nouum gradum præcedentiæ pro præfatis Custodibus, & Proministris, attentis magnis laboribus, & periculis illorum in itinere perpensis, quod vtique obseruandum est &c. prout seruari mandauit Sacra Congregatio Regul. die 7. Septemb. 1663. Vide verb. Proministri.

9. Denum cautum fuit, quod Secretarij Generales Curia præcedant Secretarijs Prouinciæ Romanæ, prout in sequenti.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita. Attentis narratis, & partibus, tam verbo, quam scripto, in facto, & in iure informantibus, Eminentiss. Astalio referente, re diligentè, ac maturè discussa, censuit, declarauit, & decreuit huiusmodi ius præcedentiæ competere Secretarijs Generalibus Curia, in contrarium assatis, & deductis pro parte Secretarij Prouinciæ Romanæ, non obstantibus

quibuscumque. Romæ 11. Iulij 1659.

M. Card. Ginettus.

Loco † Sigilli.

Emil. Episc. Camerinen. Secret.

In Regesto fol. 356.

Quoad præcedentiam, inter Mendicantes, in publicis functionibus, cum de hac materia non possit dari certa Regula, cum qua moderentur omnes; nihilominus Sac. Congregatio edidit perutile Decretum, quod inseruire debet pro norma, & regula in sedandis controuersis, quæ in dies oriri solent, videlicet:

10. Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, censuit seruandas esse litteras Gregor. XIII. & Urbani VIII. hac de re editas, vt qui sunt in possessione præcedentiæ, præcedant, & vbi non constat de possessione, præcedant ij, qui sunt antiquiores in loco controuersiæ, & ita ab his, ad quos spectat seruari mandat, & præcipit. Romæ 6. Octobris 1645.

M. Card. Ginettus.

Loco † Sigilli.

Archiep. Patracen. Secret.

In Regesto fol. 370.

11. Posito hoc fundamento. Quæritur. Quid agendum, quando controuersia oritur in eadem Ciuitate, inter Monasteria eiusdem Ordinis? ex seq. Decreto deducitur resolutio valdè utilis.

Pro parte Procuratoris Generalis Ordinis Minorum Obseruantiz Sac. Rituum Congregatio-
ni

ni expōsitum fuit, quod cū in pluribus locis, & Ciuitatibus Orbis, inueniantur duo, & aliquādo plura Monasteria eiusdem Ordinis Minorum Regularis Obseruantię, & in publicis, & priuatis processionibus circa modum præcedendi, dubitetur quo loco incedere debeant Fratres Monasterij nouissimè fundati in eodem loco, seu Ciuitate: An in ultimo loco, vt aliqui opinantur, iuxta tempus foundationis sui Monasterij, disiuncti, & separati à Fratribus eiusdem Ordinis antiquioribus, qui ab antiquo Monasterium habuerunt in eodem loco, seu Ciuitate, vel potius vniti, & coniuncti cum Fratribus eiusdem Ordinis incedere, & procedere in publicis, & priuatis Processionibus debeant.

Audita relatione Illustriss. & Reuerendissimi Card. de Monte, cui hæc causa commissæ fuerat: Eadem Sacra Congregatio respondit, declarauit, iuxta Constit. sel. record. Greg. XIII. quæ incipit *Exposcit*, &c. Præcedentiam dandam esse Ordini, qui prius in loco Monasterium habuit, & non tantū illi Monasterio, ita vt in illo loco per foundationem primi Monasterij acquiratur anterioratus eiusdem, sed etiam cuilibet alij posterius fundato eiusdem Ordinis. Idem quoque seruandum, quando præcedentia competit ex quasi possessione, & iure procedendi in terminis dictæ Constitutionis, & quando concurrant ad Processiones tam publicas, quàm priuatas, omnes eiusdem Ordinis Fratres vniti, & non diuisi debere procedere, ita vt post Crucem, Fratres strictioris Obseruantię, siuè Discalceati, seu Recollecti, vel

Reformati, vniti immediatè incedant , & post illos , Fratres de Obseruantia dicti , si iuxta Regularia Ordinis statuta, vel ex quasi possessione , & iure præcedendi, præcedentiam habent. Alioquin in præcedentia, seruetur etiam inter eiusdem Ordinis Fratres anterioritas foundationis Monasterij cuiuscumque . Neque Monasteria alterius Ordinis debere, neque posse impedire frui dicto iure præcedendi , neque ordinem incedendi peruertere, & ita in causa prædicta eadem Sacra Rituum Congregatio declarauit, & seruari mandauit. Die 3. Iunii 1617.

M. Mar. Episc. Hostien. Card. Gallus.

Loco † Sigilli.

I. P. Mucantius Secret.

In Registro fol. 178.

Præcedentia inter Regulares de Suburbys, & Territorio Romano, seruatur sicut in ipsa Vrbe, omnium Magistræ, prout in sequenti.

12. **C**Um in Ciuitate Tusculana orta fuerit differentia circa præcedentiam in Processionibus publicis inter Fratres Capuccinos, & Fratres Reformatos Ordinis Sancti Francisci. Quia Capuccini cum ante Reformatos locum, & Conuentum in eadem Ciuitate obtinuerunt, formam litterarum fel. rec. Greg. XIII. Reformatis præcedere volebant. Proposito huiusmodi negotio in Sacra Rituum Congregatione, & de eiusdem

dem Sacræ Congregationis ordine , facto verbo de hac controuersia cum Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas Sua ordinauit in Suburbanis, & Territorio Romano circa præcedentiam inter Regulares, in publicis Processionibus seruandum esse id, quod in ipsa Vrbe seruatur . Quare Sacra Rituum Congregatio, iuxta mentem, & ordinem Sanctissimi in Ciuitate Tusculana, circa præcedentiam inter Fratres Reformatos Sancti Francisci, & Capuccinos, idem quod in Vrbe seruatur, seruandum esse censuit, & declarauit . Die 2. Martij 1613.

In Regesto fol. 21.

Idem decisum fuit ab eadem Sacra Rituum Congregatione pro alio Conuentu Reformatorum Prouinciæ Romanæ Anagninæ Diocesis, cum sit intrâ Districtum Urbis, videlicet quod Fratres Minores strictioris Observantiæ Conuentus Sancti Ioannis Baptistæ Terræ Pilei, habeant præcedentiã à Fratribus Conuentualibus S. Laurentij eiusdem loci . Die 20. Iulij 1626.

In Regesto fol. 52.

13. Debent etiam prædicti Fratres Minores strictioris Observantiæ habere vbique præcedentiam à cæteris Regularibus, prout pluriès decisum est . Die 17. Iulij 1627.

In Regesto fol. 56.

Item die 10. Decembris 1629.

In Regesto fol. 67.

Demum prout in sequenti .

Salernitana Præcedentia .

ORta aliàs controuersia inter Fratres Reformatos ex vñà, & nonnullos Regulares Ciuitatis Salernitanæ partibus ex altera, de & super præcedendi iure in publicis Processionibus, & Funeralibus, quando Reformati non incedunt cum familia Minorum Obseru. Sacra Rituum Congregatio die 10. Decembris 1629. respondit, Præcedentiam semper dandam esse Fratribus Reformatis, siue soli de per se, & sub propria Cruce, siue cum familia, & sub Cruce Minorum Obseruantium, processionalitèr, siue in funeribus incedant, & ita vbique seruari mandauit; cui Decreto non acquiescentes Patres S. Augustini, Beatæ Mariæ de Carmelo, S. Francisci de Paula, & Beari Petri de Pisis, ac B. Ioannis Dei, litis Consortes existentes in Ciuitate Salerni, & renuentes dare præcedentiam Fratribus Reformatis S. Laurentij dictæ Ciuitatis, quotiescumque incedant sub propria Cruce, & sine Fratribus Obseruantibus de Familia, adiuerunt Sacram Congregationem Rituum, vt declarare dignaretur, cui danda sit præcedentia, & proposita iterum causa die 21. Aprilis 1626. per Eminentissimum D. Card. Rondinium pluriès citatis, & auditis in iure, & in factò Procuratoribus Generalibus Ordinum ambarum partium, Eminentissimi Patres Sac. Rituum Congregationi Præpositi, confirmandum esse prædictum Decretum 1629. censuerunt, sed cum Patres S. Augustini, & litis consortes

sortes, vt denuò reuideretur huiusmodi quæstio instantè supplicassent, placuit Eminentissimis Dominis nouam audientiam eis concedere, vnde tertia vice præposita præfata causa per eundemmet Eminentiss. D. Card. Rondinium, & accerrimè vtraque parte informante, Sac. Rituum Congreg. stetit in decis. Die 15. Decemb. 1646.

A. A. Card. Capponius .

Loco † Sigilli .

M. Gallius Sac. Rit. Congr. Secret.

In Regeſto fol. 113.

Concludamus hanc materiam, cum præcedentia, quæ debetur Monialibus .

14. **P** Ræcedentia inter Moniales, à die Professionis, non autem receptionis habitus Regularis debetur; quatenus verò duæ insimul professionem emitterent, illa, quæ prius ad habitum admissa fuerit, præcedere debet, & si eodem tempore ad habitum admissæ fuerint, data etiam professionis paritate, quæ prius in Capitulo acceptata fuerit, præcedere debet: Sacra Congregatio in vna Paduana de anno 1608. apud Barboſ. in decisionibus Apostolicis V. Præcedentia, numer. 29.

Prædicator.

S V M M A R I V M.

Decretum circa postulationem, & electionem Prædicatoris ab Vniuersitate. num. 1.

Quo tempore Ciuitas presentare debet Prædicatorem Ordinario. num. 2.

Mendicantes quomodo predicare possunt in Ecclesijs sui Ordinis. num. 3.

An silere debeant si Episcopus predicare voluerit, vel eorum se prædicari facere. num. 4.

Quæ licentia requiratur in Ecclesijs, quæ sui Ordinis non sunt. num. 5.

Prædicatores, quas Indulgentias publicare possunt. num. 6.

Tenenur commendare necessitates Sanctorum Locorum Terra Sanctæ. num. 7.

Absque facultate, in scriptis, utriusque Ministri de Obseruantia, & Reformati non possunt predicare intra districtum Conuentuum utriusque familie quæstuationis causa. num. 8.

1. **Q**uia nonnunquam Episcopi ægrè ferunt postulationes, nominationes, seu electiones Prædicatorum pro tempore Quadragesimæ, quæ fiunt à Communitatibus, volentes ipsi ex officio prouidere Parochiales Ecclesias Diocesis de idoneis Prædicatoribus, inquirere debent Prouinciales Ministri (ne in vanum mittant Prædicatores, vt sæpe contingit) à postulantibus, An habeant

beant sufficientem optionem, & si sunt in possessione iuxta declarationem Sac. Congregationis Concilij Tridentini, hac de re editam, quæ talis est, videlicet.

Congregatio censuit electionem, & deputationem Prædicatoris ad solos Episcopos in eorum Cathedralibus Ecclesijs spectare nulla habita consideratione cuiuscumque consuetudinis, etiam immemorabilis, qua talis deputatio Capitulo, siue de eius consilio, aut cuius alteri compereret; Est autem in optione Episcopi, vtrum ipse malit Prædicatorem in sua Cathedrali eligere, aut deputare, quando Populus, illum, etiam ab immemorabili tempore eligere, & nominare consueuisset, vel prædictam nominationem ex immemorabili consuetudine relinquere; Ita tamen, vt si Episcopus electionem, deputationemque Prædicatoris facere voluerit, Populum ad erogandas eleemosynas non compellat; sin vero populum prædicta facultate eligendi Prædicatorem Episcopus vti sinat, eundem populum cogere possit ad eas impensas, & eleemosynas Prædicatori præstandas, quas ipse Populus in hanc causam præstare solitus est. In alijs Ecclesijs ad Episcopum similiter pertinet electio, & deputatio Prædicatoris, impensis eorum, qui illas præstare, vel tenentur, vel solent. Concilium tamen non sustulit immemorabilem consuetudinem, qua facultas nominandi Prædicatorem in Ecclesijs non Cathedralibus alteri, quam Episcopo comperet in sua Diocesi. In Collect. Decretorum fol. 99.

2. Hinc est, quod Vniuersitates præsentare debent

debent Ordinario per totum mensem Nouembris Quadrageſimæ præcedentem; & ſi præſentatus fuerit reiectus, alium per totum ſequentem mensem Decembris: aliàs eo anno ius amittunt nominationis, quæ deuoluitur ad Episcopum 1591. Roſſano pro Vniuerſitate Coriolani 10. Decemb. In Regeſto fol. 386. Item 1627. Caſſano 11. Iunij. In Regeſto fol. 277. & Communitas nihilominus tenetur expenſas ſubminiſtrare iuxta ſolitum 1612. Marſi 13. Aprilis. In Regeſt. fol. 42.

3. Mendicantes præſentare poſſunt in Eccleſijs ſui Ordinis, dum modò benedictionem petant ab Ordinario, licet non obtineant, etiam contradicente Epifcopo. Pius V. Et ſi Mendicantium, vbi §.3. Nos igitur motu proprio, non ad alicuius inſtantiam, ſed de mera deliberatione, & ex certa ſcientia noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine declaramus, Canon. ſeſſ. 24. cap. 4. per quem omnibus Regularibus, etiam in ſuorum Ordinum Eccleſijs, contradicente Epifcopo, prædicationis officium interdicitur, Mendicantium Ordinum Fratres huiusmodi, quando à ſuis Generalibus, vel eorum Miniſtris Provincialibus ad id deputati fuerint, non compræhendere, neque eos afficere poſſe; imò volumus, quod in ſuis Eccleſijs, quando eis placuerit, licet, & abſque villo impedimento, vel contradictione Epifcopi, niſi ipſe prædicauerit, prædicare poſſint.

Hoc etiam confirmauit Vrbanus Octauus per Breue, Cum ſicut nuper, tranſmiſſum ad Eminentifs. Card. de Sandougl, Eccleſiæ Giennæ Epifcopum, pro ſedandis litibus, & controuerſijs, quæ

quæ inter ipsum, & Regulares suæ Diocesis irre-
pserunt, videlicet .

Ad hæc, quod in eisdem præinsertis litteris di-
tur, Regulares non posse verbum Dei prædica-
re sine Episcopi licentia, id locum sibi vindicare
in his tantum Ecclesijs, quæ sui Ordinis non sunt,
cùm in alijs Ecclesijs sui Ordinis sufficiat Episco-
pi benedictio petita, licet non obtenta, ita tamen
vt si Episcopus non modò benedictionem simpli-
citer non concesserit, verùm etiam Regularibus
prohibuerit, quominus prædicent, tunc illo con-
tradicante, in sui quidem Ordinis Ecclesijs, liceat
illis prædicare, quemadmodum Sacri Tridentini
Concilij decretis salubriter est cautum . Datum
Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris
die 30. Ianuarij 1629. Pontificatus Nostri
Anno Sexto .

M. A. Maraldus .

Apud Barbos. de Iure Ecclesiastico to. 1. cap. 43.
pag. 641. num. 212.

Nihilominus in similibus controuersijs, me-
mores sint Prædicatores professionis, & humili-
tatis suæ, & recordentur, quod durum est con-
tra stimulum calcitrare .

4. Cùm autem Episcopus prædicare voluerit,
Prædicatores omnes silere debent, illisque pote-
rit inhibere, vt in eo tempore à prædicatione se
abstineant . Sacra Congregatio Concilij in Bi-
tuntina 17. Februarij, & 2. Martij 1629. de qua
Barbos. V. Prædicator in Decis. Apost. num. 18.
Neque possunt Regulares sermocinari in sæcu-
larium Congregationibus hora illa, in qua Epi-
scopus

scopus prædicare voluerit, vel coram se facere, solemniter prædicari. Congreg. Concil. Decreto impresso Romæ 1629. Gauant. V. Concio Sac. num. 52.

5. Mendicantes prædicaturi in Ecclesijs, quæ sui Ordinis non sunt, ab Episcopo nedum benedictionem, verum etiam licentiam obtinere debent, Concil. Trid. sess. 24. cap. 4. de Reform. & maximè Fratres Minores, cum in eorum Regula cap. 9. habeatur: Fratres non prædicent in Episcopatu alicuius Episcopi, cum ab eo illis fuerit contradicturn. Non tamen ex hoc sequitur, quod si Episcopus, vel eius Vicarius, malitiosè nolit dictam benedictionem largiri, vnde se occultet, & verbis dilatorijs protrahat quovsq; prædicandi tempus transeat, prædicari non possit; nam si alius Superior commodè haberi nequeat, tunc sine tali licentia prædicari poterit, ex privilegio Clementinæ, Dudum de sepult. §. Si verò.

6. Prædicatores Regulares non possunt publicare Indulgentias non publicatas per Ordinarios locorum. Trid. sess. 21. cap. 9.

7. Prædicatores vno saltem die Festo Quadragesimæ commendare debent necessitates Sanctorum Locorum Terræ Sanctæ ex præcepto Urbani Papæ Octavi. In Registro de Propaganda Fide fol. 83.

8. Ne pax mutua detrimentum patiatur. Noverint Patres Reformati sibi interdictam Divini Verbi prædicationem, nec non elemosynarum petitionem intra Quæstam Conuentuum Fratrum Observantium de Familia; nisi prius Mini-

stri

stri Prouincialis, in scriptis, obtenta facultate :
Cui interdictioni reciprocè Fratres Regularis
Obseruantia subiacebunt, nisi Patris Prouincia-
lis Reformatorum voluntas accesserit, atque
consensus. In Constit. Ord. c.9. pag. 243. n.17.

Reuerendis. Generalis Sambuca declarauit
hoc statutum non comprehendere Conciones
Quadragesimæ, aut Aduentus, sed tantum An-
nuales, quæ fiunt cum quæstuatione.

Præses Conuentus.

VT in posterum tollatur perpetuitas in Su-
perioribus localibus Conuentuum, statuit
Capitulum Generale, quod Præses, qui ultra duos
menses Conuentum rexerit, non possit immédia-
tè in Guardianum eligi. Rom. 1664.

Priuatio.

S V M M A R I V M.

*Priuationes vocis actiua, & passiuæ non afficiunt Voca-
les, nisi per mensem ante, & c. num. 1.*

*In priuationibus vnius, vel duorum annorum intelli-
gitur de annis solaribus: num. 2.*

1. **P**riuationes vocis actiua, & passiuæ, sen-
tentiaue à Superioribus latæ; in ipso ele-
ctionis actu, Vocales minimè afficiunt, nisi
per

per mensem ante fuerint intimatę , prout supra , V. Causa , seu Lis, num.2. vbi adest Decretum per extensum.

In priuatione vocis actiua, & passiuæ unius, vel duorum annorum intelligitur de annis solaribus, non autem Capitularibus, ut in sequenti.

Eminetissimi Signori.

FRà Domenico da Palermo Capuccino, supplica per la dichiarazione, se dal P. Generale della sua Religione, priuandosi alcun Frate di voce attiuæ, e passiuæ semplicemente, per vno, ò più anni, si habbia da intender l'anno da vn Capitolo annuale all'altro, ancorche alle volte differito, ò abbeuiato, ò pure d'anni correnti, e Solari. Che, &c. Quas, &c.

Sacra Congregatio, &c. censuit pœnas huiusmodi simpliciter, vt præfertur impositas de annis Solaribus esse intelligendas. Die 27. Augusti 1627. In Regest. Reg. fol. 242.

Priuilegia.

S V M M A R I V M.

Mendicantes non debent molestari in executione suorum priuilegiorum. num.1.

Declarationes Sac. Congreg. Concilij Tridentini supra
13. du-

13. dubijs super *Constit. de exemptorū privilegijs. n. 2.*
Tertiarij fruuntur privilegijs illius Ordinis, cuius tertiæ
Regulæ habitum deferunt. num. 3.

Bulla Pauli V. confirmatoria privilegiorum trium Ordinum S. Francisci. num. 4.

Per hanc Bullam minimè revalidari Indulgentias ab ipso renocatas, sic habet stylus Curie Romanæ. num. 5.

1 **M** Endicantes in executione suorum privilegiorum non debent grauari, nec molestari ab Ordinarijs, prout V. Mendicantes numer. 2. vbi habetur Decretum Sacræ Congregationis per extensum.

Declarationes aliquot Sacræ Congregationis Concilij Tridentini super Constitutione san. me.

Greg. XV. de exemptorum privilegijs.

2 **P** Osita præfata Constitutione. Dubitatur.
 1 An liceat Episcopis visitare Altaria Regularium Ecclesiarum, quibus cura animarum, personarum sæcularium non incumbit, aut loca, vbi in iisdem Ecclesijs asseruatur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel vbi audiuntur confessiones personarum sæcularium?

2 An Episcopi possint Regularibus præscribere, vt certis tantum in locis, ac temporibus, aut certarum personarum confessiones audiant, vel alias illorum privilegia restringere, ac moderari in Sacramentis administrandis?

3 An facultas Episcopis per Constitutionem attributa in exemptos, tam sæculares, quàm Regulari-

gulares, intelligatur etiam tributa in personis nullius Diœcesis?

4 An eadem facultas competat inferioribus Prælati proprium territorium, ac iurisdictionem quasi Episcopalem habentibus?

5 An per eandem Constitutionem in illis verbis, Possit Episcopus vnâ cum Superioribus Regularibus, quarumcumque Abbatissarum, &c. electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere, ius Abbatissas confirmandi, Episcopis attributum censeatur?

6 An Confessores Monialium ante editam Constitutionem deputati, debeant ab Episcopo examinari, & approbari?

7 An Superiores Regulares similiter ante ipsius Constitutionis publicationem electi, seu deputati, alia indigeant Episcopi approbatione pro Confessionibus Sanctimonialium sibi subiectarum audiendis?

8 An Confessiones, quas audiunt Superiores Regulares electi, seu deputati, vel cõfirmati post publicationem, & scientiam tenoris dictæ Bullæ, non obtemperata Episcopi approbatione, sint nullæ, atque irritæ, necne?

9 An Regulares generaliter ab Episcopo approbati ad confessiones personarum sæcularium audiendas, censeantur etiam approbati ad audiendas confessiones Monialium sibi subiectarum?

10 An Regularis ad audiendas confessiones Monialium vnus Monasterij ab Episcopo approbatus, confessiones Monialium alterius Monasterij audire possit?

11. An Confessores Regulares extraordinarii semel ab Episcopo deputati, & approbati ad audiendas Monialium Confessiones pro vna vice, infra annum, ad præscriptum Sacri Concilij Tridentini, possint virtute dictæ approbationis pluries, tamquam Confessores extraordinarii earundem confessiones audire, absque noua Episcopi licentia?

12. Cùm in eadem Constitutione statutum sit, vt liceat Episcopo ex rationabili causa Superiores Regulares admonere, vt amoueant Confessores Monialium, atque administrationes bonorum, ad earundem Monialium Monasteria pertinentium, iisque Superioribus id facere detractantibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores, & Administratores amouendi, quoties, & quando opus esse iudicauerit; an eiusmodi causam Episcopus Superioribus Regularibus significare teneatur?

13. An eadem Constitutio, qua parte supponit Episcopi iurisdictioni Regulares delinquentes circa personas degentes intra septa Monasteriorum Monialium, aut circa clausuram, vel bonorum administrationem eorundem Monasteriorum, habeat locum in omnibus delictis, an verò solum in notorijs, & cum scandalo populi?

Sacra Congregatio Cardinalium Concil. Tridentini Interpretum censuit Constitutionem san. mem. Gregor. XV. de exemptorum priuilegijs, nequaquam subijcere Regulares exemptos, quibus cura animarum personarum secularium nō incumbit. Episcoporum iurisdictioni in his, quæ

Sacramentorum administrationem concernunt; nisi cum in Sacramentis, personis sæcularibus administrandis iidem Regulares delinquant; Ac propterea.

Ad 1. dubium respondit, Episcopis non licere in vim eiusdem Constitutionis visitare Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum sæcularium, nec loca, vbi in iisdem Ecclesijs asseruatut Sanctissimū Eucharistiæ Sacramentum, vel vbi confessiones personarum sæcularium audiuntur.

Ad 2. Hac in parte Constitutionem nihil noui iuris induxisse, nec vllam nouam auctoritatem Episcopis in Regulares attribuisse, ideoque in vim ipsius Constitutionis non posse Episcopos Regularibus præscribere, vt certis tantum in locis, ac temporibus, aut certarum personarum confessiones audiant, vel alias illorum priuilegia in Sacramentis administrandis restringere, aut moderari, quod si aliunde Episcopis huiusmodi facultas competat, illam non fuisse ab eadem Constitutione sublatam.

Ad 3. censuit eiusmodi facultatem non intelligi tributam Episcopis in personas nullius Diocesis.

Ad 4. non competere.

Ad 5. Ius confirmandi Abbatissas minimè fuisse Episcopis per Constitutionem attributum.

Ad 6. Confessores quidem extraordinarios Monialium, nullatenus posse post Constitutionem illarum confessiones audire, nisi prius ab Episcopo Diocesano idonei iudicentur, & appro-

probentur . Ordinarios verò Confessores ante Constitutionis publicationem deputatos , posse durante triennio, ab eorum deputatione inchoando, pergere in Confessionibus Sanctimonialium audiendis absque alio examine, & approbatione Episcopi . Quod si contingat, vt illorum facultas à Sede Apostolica, vltra triennium prorogetur, tunc debere eos ab Episcopo examinari, & approbari .

Ad 7. Superiores Regulares electos, seu deputatos ante ipsius Constitutionis publicationem, quibus alioquin facultas competit audiendi Confessiones Monialium sibi subiectarum posse, durante eorum officio pergere, sine alia Episcopi approbatione, in confessionibus audiendis illarum tantum, quæ spontè, ac proprio motu id ab eis petierint : At verò eos, qui post Constitutionem eligentur, aut quoquo modo deputabuntur, vel qui in eorum officijs, seu dignitatibus, expleto iam tempore à Constitutionibus cuiusque Ordinis, vel aliàs legitimè præfinito, ad aliud tempus confirmabuntur, nequaquam posse Sanctimonialium confessiones audire, nisi prius à Diocesano Episcopo idonei iudicati, atque approbati fuerint .

Ad 8. Confessiones huiusmodi nullas, atque irritas esse .

Ad 9. Regulares generalitèr ab Episcopo approbatos ad confessiones personarum sæculariū audiendas, nequaquā censeri approbatos ad audiendas confessiones Monialiū sibi subiectarū, sed egerè quoad hoc, speciali Episcopi approbatione .

Ad 10. Regularem ad audiendas confessiones Monialium vnius Monasterij ab Episcopo approbatum, minimè posse audire confessiones Monialium alterius Monasterij .

Ad 11. Confessores extraordinarios semel deputatos, atque approbatos ab Episcopo ad Monialium confessiones pro vna vice audiendas, haud posse pluries in vim approbationis, eiusmodi illarum confessiones audire, sed ab Episcopo toties esse approbandos, quories casus deputacionis contigerit .

Ad 12. Non teneri eiusmodi causam significare Superioribus Regularibus, sed hoc relinquere arbitrio, & prudentiæ Episcoporum, quorum conscientiam Sacra Congregatio serio oneravit, ne facultate sibi hac in parte attributa, quoquo modo abutantur, eius rei in districto Dei iudicio rationem reddituri .

Ad 13. Constitutionem habere locum in omnibus delictis, non autem in notorijs tantum, & cum populi scandalo .

Quæ Sacræ Congregationis responsa ad se relata fel. rec. Gregor. X V. & Sanctissimus Dominus Noster Urbanus Octauus in omnibus approbarunt .

M. Card. Ginettus .

Loco † sigilli .

Prosper Fagnanus Sac. Cong. Secr.

In Regesto fol. 21.

3 Demum aduertendum est, quod Tertiarii, & Tertiariæ fruuntur priuilegijs illius Ordinis, cui us

cuius Tertiæ Regulæ habitum deferunt , prout infra V. Tertiarius .

4 In materia priuilegiortum maximoperè obseruanda est Bulla confirmatoria priuilegiortum trium Ordinum Seraphici Patris nostri Francisci, Pauli fel. rec. Papæ V. quæ cum sit amplissima, & à paucis Scriptoribus relata , opere pretium duxi illam in hoc Theatro inserere pro Superiorum solatio , quæ talis est .

P A V L V S P A P A V .

Ad perpetuam rei memoriam .

I Niuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, vt Sacrarum Religionum in Militanti Ecclesia suaves in Domino fructus assidue præstantium paternam curam gerentes , priuilegia , gratias, & indulta, illis à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & Apostolica Sede concessa, quo validius perpetuò subsistant , Apostolicæ confirmationis robore libenter communicamus . Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludouicus à Sancto Ioanne Euangelista Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia, in Romana Curia Commissarius Generalis, quod variæ gratiæ , concessiones , libertates, prærogatiuæ, fauores, immunitates, exemptiones, declarationes, facultatesque , & alia priuilegia, & indulta, tam prædicto Fratrum Minorum, quàm Sanctæ Claræ, ac Tertio de Pœnitentia nuncupato Ordinibus, illorumque Superioribus

ribus, Fratribus, Monialibus, & Sororibus; ac vtriusque sexus personis, & Monasterijs, Domibus, Ecclesijs, & locis quibuscumque dictorum Ordinum nunc, & pro tempore existentibus in genere, vel in specie, etiam per modum communicationis, siue extensionis priuilegiorum alijs, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium tunc existentibus Ordinibus, eorumque Domibus, & Ecclesijs, ac vtriusque sexus personis concessorum à nōnullis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris olim concessa, & ab illis, seu alijs, ac nouissimè quidem à fel. rec. Clemente, Papa VIII. etiam prædecessore nostro per suas in simili Breuis forma literas, sub Dat. xx. Decembris 1597. Pontificatus sui anno sexto desuper expeditas, confirmata, & approbata fuerunt, prout in prædictis, & diuersis alijs dictorum prædecessorum literis super concessionibus, & confirmationibus huiusmodi etiam expeditis plenius continetur.

• Cùm autem illa, quæ sæpius auctoritate Apostolica muniuntur, maiorem obtinent roboris firmitatem, & ideò, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Lodouicus priuilegia, gratias, & indulta, aliaque præmissa, per Nos, etiam Apostolica auctoritate confirmari plurimum desideret; Idcirco nobis, eius nomine, fuit humiliter supplicatum, vt desuper opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur Ordines prædictos, ex quibus vberimi in eadem Ecclesia ad Dei Omnipotentis laudem, & Christianæ Reipublicæ spirituale com-
modum

modum, & vtilitatem iam tum ab ipsorum Ordinum primordiis profluxerunt, & in dies profluunt fructus specialis gratiæ fauore prosequi volentes, & illorum singulares personas à quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & poenis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati.

Quaecumque præmissa, ac omnia, & singula alia priuilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogatiuas, fauores, conseruatorias, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessionem, & indulta spiritualia, & temporalia, etiam per modum communicationis, & extensionis inter se, & cum alijs Ordinibus Mendicantibus, & non Mendicantibus eisdem Fratrum Minorum de Obseruantia, ac Sanctæ Claræ, ac Tertio de Poenitentia Ordinibus, etiam in Congregatione sub trium votorum substantia: lium professione, & Superiorum Ordinis Minorum de Obseruantia prædicti obedientia degentibus, ipsorumque Ordinum, Superioribus, Fratribus, Monialibus, Sororibus, ac vtriusque sexus etiam singularibus personis, necnon illorum Monasterijs, Domibus, Ecclesijs, & locis quibuscumque, in genere, & in specie, & per solam signaturam, etiam viue vocis oraculo, ac alias per eosdem Romanos Pontifices prædecessores nostros

nostros, ac nos, & Sedem prædictam, sub quacunque forma, & expressione verborum concessa, ac etiam iteratis vicibus approbata, & ultimo loco à dicto Clemente Prædecessore confirmata, cum omnibus, & singulis in eis forsan contentis clausulis, decretis, & declarationibus quibuscunque, necnon singulis desuper, etiam pluribus vicibus confectas literas, & in eis similiter contenta, & inde secuta quæcumque illorum omnium tenores, formas, datas, effectus, & decreta in illis apposita, ac si de verbo ad verbum, infererentur, & his inserta forent, præsentibus præ sufficienter expressis habentes, auctoritate prædicta, tenore præsentium in his omnibus, videlicet in quibus Sac. Concilij Tridentini Decretis, ac Constitutionibus, & litteris Apostolicis, ac Decretis Clementis Octavi nostri prædecessoris non aduersentur, salisque decretis dicti Clementis in fauorem Fratrum Reformatorum factis remanentibus, perpetuò approbamus, confirmamus, & innouamus, necnon illa etiam perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ nostræ auctoritatis præsidio communimus, ac perpetuū robur obtinere, & firmiter obseruari, Ordinibusque Fratrum Minorum Regularis Obseruantie, & Sanctæ Claræ, ac Tertio de Pœnitentia nuncupato, huiusmodi etiam in Congregatione sub obedientia eorundem Fratrum Minorum, vt præfertur degentibus, ac Ordinum prædictorum Superioribus. Fratribus, Monialibus, etiam Tertiarijs nuncupatis, ac Domibus, Ecclesijs, & locis prædictis, etiam per modum communica-

tionis

tionis, & extensionis huiusmodi suffragari, illisque uti, frui, & gaudere, quando, & quoties opus fuerit, posse, debere in iudicio, & extra, ac etiam in foro conscientie in omnibus, & per omnia, ac si specialiter, & expresse eisdem Fratrum Minorum, & S. Clare, ac Tertio de Penitentia Ordinibus concessæ fuissent, decernimus, suppleres omnes, & singulos iuris, & facti, ac solemnitarum etiam de iuris necessitate, aut alias quomodolibet requisitarum, forsan omissarum, & alios quoscunque defectus, si, qui forsan interuenerint in eisdem.

Quocirca Venerabilibus Fratribus Mantuan. & Canarien. Episcopis, ac dilecto filio Curie Causarum Camere Apostolicæ Generali Auditori per præsentem committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum, per se, vel alium, seu alios, ubi, & quando opus fuerit, faciant auctoritate nostra literas, & in eis contenta quæcumque suos plenarios, & integros effectus sortiri, illisque omnes, & singulos quos concernunt, pacifice frui, & gaudere. Non permittentes quemquam desuper contra præsentium tenorem sub quouis prætextu, causa, vel etiam defectu intentionis nostre per quoscunque quomodolibet indebitè molestari, & si quid in contrarium attentari, vel fieri contingeret, præmissa omnia semper in pristinum reponi procurantes.

Contradictores quoslibet, & rebelles, etiam per quascunque de quibus eis videbitur, censuras, & poenas ecclesiasticas, & alia opportuna iuris, & facti remedia, appellatione quacunque positi

posita compescendo , ac legitimis super his habendis seruatis processibus , censuras , & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauando : inuocato etiam ad hoc , si opus fuerit , auxilio brachij sæcularis .

Non obstantibus præmissis, ac similis recordationis Bonifacij Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de vna, necnon Concilij Generalis de duabus dietis, dummodò vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non retrahatur, alijsque Apostolicis, necnon in Prouincialibus, Synodalibus, ac Vniuersalibus Concilijs editis, specialibus, vel Generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon statutis, & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, præuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam in simili forma Breuis, aut alias per quoscumq; Romanos Pontifices, similiter Prædecessores, ac etiam Nos, & Sedem præfatam, etiam motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac cum quibuscumque irritatiuis, annullatiuis, cassatiuis, etiam præuilegiorum reuocatiuis, restrictiuis, reseruatiuis, exceptiuis, restitutiuis, declaratiuis, mentis attestatiuis, ac derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, approbatis, & innouatis.

Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ‘specialis, specifica, & expressa

non

non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia impressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita, obseruata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice, dumtaxat, harum serie, & ad effectum præmissorum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extrâ adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris. Die 1. Decembr. anno 1609. Pontificatus Nostri anno quinto.

S. Cobellatius .

5. An Indulgentiæ concessæ Fratribus Minoribus, & reuocatæ à Paulo Quinto, hodie censentur reualidatæ per præfatam confirmationem priuilegiorum Portel. in dub. Regul. verbo Indulgentia num. 12. §. secundum principale, negatiuam sententiam docet, à qua non vult discedere P. Diana diligentissimus Scriptor, & in Curia Romana versatissimus p. 4. tract. 4. Resol. 20. quia in petitione confirmationis præfatorum priuilegiorum, nulla fit mentio de Indulgentijs. nec in confirmatione, &c.

Proces-

Processio .

S V M M A R I V M .

*Regulares ad quas processiones conuenire debeant . nu.1.
Regulares distantes dimidium miliare à Ciuitate nō possunt compelli. num.2.*

Confraternitas posterius erecta non potest facere processionem eodem die cum antiqua. num.3.

Regulares non tenentur accedere ad processionem cum Clero in primo ingressu Visitationis Episcopi, num.4.

Capuccini possunt erigere Crucem in processionibus. num.5.

De loco eorundem. num.6.

Quod ubi non erexerunt Crucem , incedant sicut prius . num.7.

Quia omnes Scriptores Regulares fusè pertractant de Processionibus , tantum re-feram nonnulla Decrèta nondum ab alijs cognita , & relata . Supposito igitur, quod Clerici omnes tam sæculares, quàm Regulares , etiam si sint exempti , ad publicas Processiones , putà Corporis Christi , litaniarum , & Iubileorum vocati conuenire debent , prout in Bulla Pij V. Et si mendicantium, &c.

Quæritur . *An Regulares distantes per dimidium miliare à Ciuitate compelli possint , ut ad Processiones accedant .*

Sacra Congregatio Concilij censuit Regulares Monasterij ultra medium miliare à Ciuitate distantes , non posse ab Episcopo compelli accedere ad Processiones .

In Reg. huius Congregationis fol. 14.

Item Quæritur . *An Confraternitates posterius erecta , possint facere Processiones , eodem die , & hora cum antiqua .*

Taurinen.

3 **S**acra Rituum Congregatio, conquærentibus Fratribus Seruitis loci Summæ Ripæ , Taurinen. Diœcesis , solitis in die Conceptionis Beatæ Virginis facere solemnem processionem , in honorem eiusdem Gloriosissimæ Virginis , de nonnullis alijs eiusdem loci , prætendentibus facere similem Processionem , eodem die in eodem loco . Sacra Rituum Congregatio respondit nullo modo esse permittendas duas Processiones eodem die in eodem loco , & idè casu proposito Fratres Seruitas manutenendos esse omninò in eorum solita Processione , & non licere alijs eodem die facere similem Processionem . Die 9. Aprilis 1663.

In Registro huius Congregationis fol. 119.

Vndè

Vndè Minores de Obseruantia prohibiti sunt facere eadem die Processionem Chordonis vbi Conuentuales eam facere consueuerant . Vigevano , die 20. Martij 1653. Flosculi num. 12.

Item Quæritur . *An in primo ingressu Visitationis Episcopi Regulares teneantur accedere ad Processionem cum Clero .*

In Anagnina Processionis .

4 **O**ccasione suæ primæ Visitationis , primique ingressus in Terram Carpineti Dominus Episcopus Anagninus Plenariam Indulgentiam, ex auctoritate Sanctissimi Domini Nostri publicare intendens, edictum tenoris sequentis promulgauit . Omisissis, &c.

Di qui è , che habbiamo risoluto di fare vna, publica generale , e generalissima Processione per solennizzare con la douuta decenza dette sacre attioni per eccitamento maggiore de' fedeli alla deuotione , e pietà , che perciò inuitiamo tutto il popolo, comandando à detto effetto à tutti gli Ecclesiastici, così secolari, come regolari di detta Terra , che debbano interuenirui personalmente , e processionalmente , sotto pena à detti Ecclesiastici di scomunica latæ sententiæ da incorrerli, ipso tunc, che non saranno interuenuti, e d'altre pene à nostro arbitrio, &c.

Conquærantur Fratres Ordinis Strictioris Obseruantie se immerito , atque iniuste compelli
ad

ad huiusmodi processionem. E' contra verò cō-
queritur D. Episcopus, dictos Fratres præfatum
edictum non sine populi scandalo contemnentes
dictæ processionem non interfuisse, & non obstan-
tibus censuris ob eorum contumaciam ipso facto
incurfis, à celebratione Divinorum Officiorum
non abstinuisse. Quare præsuppositis ijs, quæ ab
vtraque parte informante deducuntur.

*Quaritur. An dicti Fratres potuerint ad
prænominatam Processionem ab
Episcopo compelli?*

Die 9. Decembris 1662.

SAcra Congregatio Eminentissimorum San-
ctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Conci-
lij Tridentini Interpretum censuit non potuisse.

I. Episc. Sabinen. Card. Sacchetti.

Loco † sigilli.

C. de Vecchijs Episc. Clus. S. C. Conc. Secr.

In Regesto fol. 92.

*Quod Capuccini possint erigere Crucem in
Processionibus Capuccinorum.*

Lune die 21. May 1618.

FRatres Capuccinos, quibus nuper vbique
locorum ad controuersias, quæ inter Fra-
tres Conuentuales, & ipsos interdum oriebantur,
dirimendas, propriam Crucem in publicis Pro-
cessio-

cessionibus erigendi, ad formam Constitutionis felic. record. Gregorij XIII. quæ incipit, Exposcit, à Sanctissimo D. N. facultas concessa est, iuxta eiusdem Constitutionis formam, etiam quoad alios Ordines Mendicantium, Crucem prædictam erigere, deferre posse, censuit Sacrorum Rituum Congregatio.

A.M. Episc. Ostien. Card. Gallus.

Loco † Sigilli.

Petrus Ciammarreconus Secr.
Congreg.

In Regesto fol. 42.

De Capuccinorum loco in Processionibus.

Die Sabbathi 23. Martij 1619.

6 **C**ongregatio Sacrorum Rituum ad tollendas controuersias, quæ post concessam Fratribus Capuccinis propriæ Crucis erectionem, inter Regulares, circa præcedentiam in Processionibus ortæ sunt, censuit, Illustrissimo Mellino referente, Capuccinos cedere debere digniorem locum ijs Regularibus, qui sub propria Cruce, & in proprio loco in Processionibus incedebant, antequam ipsi Crucem propriam deferrent.

A.M. Episc. Ostien. Card. Gallus.

Loco † sigilli.

P. Ciam. Secr.

In Regesto fol. 43.

Quod

*Quod Capuccini ubi non erexerunt Crucem,
incedant sicut prius.*

Die Sabbathi 10. Julij 1621.

7 **C**ongregatio Sactorum Rituum, vt tandem dissentionibus, quæ circa præcedentiam in Processionibus inter Capuccinos, & alios Regulares post concessam ipsis Capuccinis propriæ Crucis erectionem quotidie oriuntur aditus omnino præcludatur. Inhærendo Decreto sub die 23. Martij 1619. emanato, illudque declarando, censuit erectionem Crucis, supradictis Capuccinis fuisse concessam in his tantum locis, in quibus sub Cruce Minorum Conuentualium incedebant, quia alias id fortasse nunquam permisissent, ac propterea eosdem Capuccinos in locis, in quibus iam sub propria Cruce, seu in proprio loco sub Cruce Cleri in Processionibus ante huiusmodi concessionem incedebant, eundem locum retinere debere.

Franciscus Maria Card. à Monte.

Loco † sigilli.

P. Ciammar. Secr.

In Regesto huius Sac. Congr. fol. 45.

Procurator.

S V M M A R I V M.

- Narratio institutionis Procuratoris Ordinis, eiusque
præeminentia. num. 1.*
- Procurator Ordinis præcedit Commissario Curie tam
actuali, quàm habituali. num. 2.*
- Probatnr magis ex quodam consulto. num. 3.*
- A Curia nunquam debet abesse Procurator Ordinis.
num. 4.*
- Agentes pro Gallica, & Germanica Nationibus debent
manuteneri in Conuentu Araceli. num. 5.*
- Procurator Generalis Observantium præcedit Procura-
tori Generali Conuentualium. num. 6.*
- Procuratores, & Commissarij Generales Curie Cismon-
tane Familie habent votum perpetuum in suis Pro-
uincijs respectiue. num. 8.*
- Fovenses debent petere benedictionem à Patre Guardia-
no, & à Procuratore, aut Commissario respectiue in
ingressu Conuentus. num. 9.*

PR O intelligentia institutionis Procurato-
ris Generalis Ordinis sciendum est, quod
ante separationem Fratrum Observantium à Con-
uentualibus, tota Familia de Observantia mode-
rabatur à duobus Vicarijs Generalibus, quorum
vnus habebat regimen Familie Cismontane, alter
verò Familie Ultramontane. Habebatq; duos
Commissarios Generales in Curia Romana pro
vtraque Familia, nam tunc Procurator Genera-
lis

lis Ordinis erat apud Patres Conuentuales.

Postquàm verò facta fuit separatio Obseruantium à Conuentualibus à Leone Papa Decimo, lte, & vos &c. & per eandem Constitutionem Officium, & Dignitas Ministri Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci tradita, fuerit Fratribus Minoribus Regularis Obseruantie.

In Capitulo Generali, immediatè seq. habito Lugduni anno 1618. ordinatum fuit, quod de cætero vnus Commissariorum in Curia Romana appellabitur Procurator Ordinis, & seruabit locum in Capella Pontificis, orationesque in eadem Capella habendas certis diebus faciet, aliosque actus publicos, qui ad Officium Procuratoris spectant, exequetur. Alius verò retinebit nomen Commissarij, aut Ultramontani, aut Cismontani, iuxtà quod ex illis, aut ex istis assumptus fuerit Minister Generalis. Qui quidem Commissarius quoad illas partes, pro quibus erit, cum omnimoda auctoritate remanebit.

Ab illo tempore semper in omni Capitulo Generali Procurator Ordinis est institutus ex illa parte, ex qua assumptus est Minister Generalis, iuxtà Bullam vnionis, & dum sunt in officio, Procuratoris Generalis Ordinis semper præcedit Commissarium Curie, quia repræsentat totum Ordinem tum in Capella, tum in alijs actibus publicis. Commissarius verò Curie solum pertractat negocia illius familie, ex qua electus est Commissarius Generalis.

2 Hinc meritò in Capitulo Generali de anno

1651. sub Innocentio Decimo, facta fuere statuta Generalia reuista, & confirmata à Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium, auctoritate Apostolica, in quibus cap. 1. §. 6. nu. 3. & in Constitut. generalibus Ordinis pag. 218. n. 4. habetur. Inter Procuratorem, & Commissarium Romanæ Curiae tam actualem, quam habitualem hic ordo seruandus est. Quod cæteris paribus semper, & vtroque Procurator actualis debet præcedere actualem Commissarium, & habituales Procurator, habitualem Commissarium, etiam in iure subrogandi, iuxta Romanam Constitutionem.

Hoc statutum est adeò clarum, vt non deberet dubitari de præcedentia illorum, qui fuerunt Procuratores Ordinis super illos, qui fuerunt Curiae Commissarii, nam si isti non sint alio gradu, vel dignitate insigniti, etiam si prius exercuissent munus suum, nihilominus habent sequi eos, qui post ipsos exercuerunt munus Procuratoris Ordinis, cum semper, & vtroque Procuratori Ordinis habitualis concedatur præcedentia.

Illam verò verba, cæteris paribus, non sunt referenda ad anterioritatem, vel posterioritatem, temporis suarum electionum, sed ad alium gradum, quem posset habere, qui Commissarius Curiae fuerit, vt si expleto officio, eligeretur Definitor Generalis, vt sæpius accidit, tum enim, qui fuit Curiae Commissarius, præcedit illum, qui fuit simpliciter Procurator Ordinis, & dum adu fungitur officio, si Commissarius Curiae fuisset Vicarius Generalis, vel Vice-Commissarius Generalis

neralis per biennium præcederet Procuratorem Ordinis .

3. In quadam controuersia orta præteritis annis 1648. inter Patres Procuratorem , & Commissarium Generalem Curiz habituales , videlicet , quisnam illorum præcedere deberet Pater , ne Radeallus olim Commissarius ; An Pater Quaresiminus . postea Procurator Generalis Curiz ? Requisito Consulto Patris Sanctori , respondit .

Etiamsi sit contra Sanctorum Ambrosij , & Augustini monitum (de arbitrio) inter duos amicos non acceptando , quia tamen Paternitas Vestra Reuerendissima iussit , moralia aliorum monita postponere debeo . Dico ergo hac de re in indiuiduo , aliud esse in Statutis generalibus silentium : omnia enim , quæ hucusque videre potui , præponunt Procuratores Generales Commissariis Curiz , Neapolitana cap. 41. nu. 3. Vallisolutana 1593. cap. 8. de Tit. & Præcedentijs . Nuperrima Romana ex præfatis compilata eodem loco §. 42. num. 4. & eodem anno 1639. pro Vltimontana Familia , ac omnibus istis antiquiora Barchinonentia c. 4. §. 9.

Itaque omnium concors sententia est præferri inconcussu , ac præcedenti , qui Procuratores Generales fuere ; & cum alium Ordinem nobis præfigere non possimus extrà illum , quem statuta determinant , non video , quomodo ab hac serie resilire valeamus ; fauet etiam ratio , quia maius est officium Procuratoris , quàm Commissarii Curiz , sicuti maior est Minister , quàm Commissarius Generalis , quibus inferuiunt , & Procu-

rator Generalis debet, & potest tractare negocia ad totum Ordinem, & ad utramque Familiam, spectantia statut. Rom. 1642. cap. 8. §. 28. num. 1. Adesse item debet in Cappella Sanctissimi, sermonem habere, Processioni in Festo Corporis Christi solenni, cum alijs Prælati Curia Romanæ adesse, quod Commissario non convenit. Quis autem eorum præcedat, quando functi officio, simul reperiantur, vel si Prior electus fuerit Commissarius Procuratore, & minus officium exercuerit prius, an qui dignius postea exercuit, preferendus sit, quo videtur tendere quæsitum, licet ex dictis, deduci possit, supposito quod inter duo officia detur magis, & minus; attamen Generalis Capituli iudicio dirimendum mihi videatur. Fr. Sanctorus de Melphi 1649. & ut peroptabat Pater iste, declaratum fuit, in sequenti Generali Capitulo 1651. adeò clarè, ut non sit amplius ambigendi locus, ut supra dictum est.

4. Denum quanti faciat Religio Procuratorem Ordinis, ostendit Capitulum Generale Toletanum 1658. in quo sancitum fuit, Numquam debere in Curia Romana abesse Procuratorem Ordinis, ne per eius absentiam, vniuersus Ordo destituatur, quem salutat verè, ac propriè totius Ordinis Procuratorem; neque eius munera per Vice Procuratorem suppleri commodè possunt, secus de Commissario Curia, qui si absit a Curia; nihil interest; & Vicecommissarius, omnia, quæ ad tale officium spectant, pertractare poterit.

5. Declarat, & vult Capitulum Generale, quod solum sit in Vrbe vnus Commissarius Generalis totius

totius Familiæ Ultramontanæ, cui assignabuntur
duo rotabiles socii aliarum denarum Nationum,
Antuerpien. 1514. Nationes Ultramontanæ, sunt
tres, Hispanica, Gallica, Germanica. Notabiles
socii, de quibus loquitur statutum, modò nun-
cupantur Agentes Galliæ, & Germaniæ, prout
sanctum fuit etiam in Capitulo Generali Toletano 1633.

*Quod in Capella Papa Procurator Generalis Ob-
servantiâ præcedat Procuratori Conventuali.*

6 **V** Iso memoriali pro Procuratore Generali
Ordinis Minorum Sancti Francisci de
Observantia Sanctissimo Domino Nostro por-
recto, & à Sanctitate Sua Congregationi Sacro-
rum, Rituum transmissio super præcedentia ei-
dem Procuratori in Capella Sanctissimi ante
Procuratorem Generalem eiusdem Ordinis Cō-
tuentualium competenti, ac Decreto aliàs sub
die 26. Nouembris 1593. ad eiusdem Procurato-
ris de Observantia fauorem facto.

Congregatio die 21. Ianuarij 1602. stetit in deci-
sis; factaque eidem Sanctissimo Domino Nostro
(iuxta eiusdem Sanctissimi rescriptum) de præ-
missis relatione: Sanctitas Sua dicta Decreta ap-
probauit, & ab his, ad quos spectat, observari
mandauit.

P. H. Card. Com.

Loco † sigilli.

Alex. Gratianus Proseccr.

In Regest. fol. 180.

Quod Procurator Generalis Reformatorum Sancti Francisci Min. Obseru. gaudeat omnibus priuilegijs, quibus fruitur Procurator Generalis.

Beatissimo Padre.

7 **L**I Visitatori de' Frati Minori Offeruanti Riformati, istituiti dalla S. V. humilmente supplicano degnarsi di concedere al Procuratore di tutte le Riforme di detto Ordine, che sarà pro tempore deputato in questa Corte, le medesime facoltà, autorità, e gratie, che tiene, e gode il Procurator Generale di tutto l'Ordine predetto nella detta Corte, tanto di ragione, e consuetudine, come anco per vigore delle Constitutioni di detto Ordine, si come si degnò l'anno passato la Santità Vostra concedere al Procuratore di quel tempo di detti Frati Riformati, ilche per esser giusto, si spera. *Quam Deus, &c.*

Die 27. Maij 1603. Egi cum Sanctissimo D. N. qui contentus fuit, Procuratorem Generalem Fratrum Reformatorum Sancti Francisci Minor. Obseruan. debere gaudere omnibus priuilegijs, quibus fruitur Procurator Fratrum de Familia eiusdem Ordinis.

H. Card. Mattheius Protector.

Loco † sigilli.

In Regest. Sacre Congregationis Episcoporum, & Regularium fol. 33.

Breue, qui conceditur Procuratoribus, & Commissarijs Generalibus Curie Ord. Minorum de Obseruan. & Reformatorum Sancti Francisci Cismontana Familiae Votum perpetuum in proprijs Prouincijs.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Ratio iustitiæ exigit, vt illi, qui multos pro Religione labores sustinuerunt, cōgruis honoribus, & gratijs decorentur.

Volentes itaque dilectis filijs Procuratoribus, & Curie Commissarijs Generalibus Fratrum Minorum tam de Obseruantia, quàm Reformatorum nuncupat. Ord. Sancti Francisci, qui rerum vsu tractandis, & procurandis in Romana Curia grauioribus Ordinis huiusmodi negocijs acquilito pollere noscuntur, & quorum operā proinde eorum Prouincijs plurimum vtilitatis allaturam esse speramus, & gratiam facere specialem, eorumque singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humi-

humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis Procuratoribus, & Commissarijs Curiae Generalibus Fratrum Minorum, tam de Observantia, quàm Reformatorū Familiae Cismontanae huiusmodi, qui sua respectiue officia triennij continui spatio haecenus gesserunt, & post hac quandocūque pari spatio gesserint, vt depositis eisdem officijs, suffragium, siue votum perpetuum consultiuum, electiuum, & decisiuum in quibusuis Capitulis, & Congregationibus suae quisq; Prouinciæ dicti Ordinis habere, & ferre, illoque uti, frui, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore praesentium concedimus, & indulgemus. . . .

Mandantes propterea in virtute sanctae obedientiae dilectis filiis Ministris Prouincialibus, & alijs Superioribus, & Fratribus dictarum Prouinciarum, cæterisque ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, vt memoratos Procuratores, & Commissarios Curiae Generales praesentis gratiae commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere sinant, & faciant, nec illos desuper à quoquam quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel inquietari permittant. Ac decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocūque spectabit, plenissimè suffragari, sicque in praemissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & ina-

& inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scientèr, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, ac Familiæ, & Prouinciæ huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & singulis illorum tenoribus præsentibus pro plenè, & sufficientèr expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialitèr, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Volumus autem, vt earundem præsentium literarum transumptis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel offensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 4. Decemb. 1662. Pontificatus Nostri anno octauo.

S. Vgolinus.

Quod

Quod Fratres cuiuscumque gradus, & dignitatis, commorantes in Conuentu Aracelitano, sint sub obedientia, & directione Commissarij Generalis Ordinis.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

INter multiplices Pastoralis officij nostri curas, quibus iugiter præmimur, in illam peculiariter incumbimus. vt personæ, quæ sub suavi Religionis iugo diuinis obsequijs se manciparunt prosperè gubernentur, & si quæ earum directione quoquomodo impedimentum afferre cognoscimus, ea remouere studeamus, prout conspiciamus in Domino salubritè expedire.

Cum itaque sicut accepimus, ex multiplicitate Superiorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, & quia nonnulli prætendunt, se à Superioritate Commissarij Generalis eiusdem Ordinis exemptos esse, vigore cuiusdam statuti in Capitulo Generali dicti Ordinis, Toleti anno 1633. celebrato, facti, & à Nobis confirmati, Regularis Observantia, non modicum detrimentum patiatur.

Hinc est, quod nos in præmissis opportunè providere volentes, dictique statuti tenore præsentibus pro expressis habentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione, nostris

stris , deque Apostolicæ potestatis plenitudine , statutum prædictum tenore præsentium abolemus, renocamus, & annullamus, viribusque , & effectu vacuumus . Et quod omnes , & singuli eiusdem Ordinis Fratres cuiuscumque gradus, & dignitatis , ac etiam Ultramontanæ Familiæ existentes pro tempore , quo in Cismontana Familia commorabuntur, sint, & esse debeant sub obedientia , & directione Commissarij Generalis Ordinis huiusmodi , pro tempore existentis, prout erant , priusquam statutum prædictum fieret, eandem tenore præsentium statuimus , & mandamus, volumus, & ordinamus . Sicque , & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios , & delegatos , etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter , vel ignoranter contigerit attentari decernimus .

Non obstan. statuto prædicto , & literis illius confirmatorijs , ac quibusvis Constitutionibus , & ordinationibus Apostolicis , ac alijs dicti Ordinis etiam iuramento , confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis , & consuetudinibus, privilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, Fratribus , & personis quibuslibet in contrarium quomodolibet concessis , confirmatis, & innouatis .

Quibus omnibus, & singulis illorum tenore præsentibus pro sufficienter expressis habentes , illis aliàs in suo robore permansuris , cæterisque
con-

contrarijs quibuscunque .

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub An-
nulo Piscatoris die 18. Nouemb. 1641. Pontifica-
tus Nostri Anno decimonono .

M. A. Maraldus .

ro Fratres forenses, qui ad Romanam Curiã
recesserint, cuiuscunque sint Prouincie, vel Na-
tionis, aut Familie, siue etiam Obseruantes sint,
siue Reformati, non poterunt deinceps exire è
Domo sub pœna Apostasie, nisi obtenta licentia
Guardiani, & etiam Procuratoris Generalis, aut
Commisarij Curie respectiue, quod quidem ob-
seruari debet toto tempore, quo Romæ perma-
nere contigerit, non tamen impediri poterunt,
nisi ex legitima causa, prout in Constitutionibus
generalibus Ordinis pag. 76. num. 2.

Procurator Conuentus .

Vide infrà Syndicus Apostolicus .

Professoria ,

S V M M A R I V M .

*De mandato Summarum Pontificum, in Familia Cis-
montana, sunt manutenenda .*

*Ponitur Breue Urbani Octauï, in quo sunt nonnulla pro
bono regimine Reformatorum . num. 2.*

*Clerici per triennium permanere debent in Prof ssorio .
num. 3.*

In

IN hac Familia nostra Cismontana de mandato Clementis. ac Urbani Octauī, necnon Innocentij Decimi Professoria manutenenda sunt in Conuentibus à Sacra Congregatione super statu Regularium designatis, vt nouitèr professi melius in bono spiritu, regularisque disciplinæ obseruantia stabiliantur, prout supra v. Nouitius, in Decreto, Ad propagandam, num. 4. Quia verò præfatus PP. Urbanus ordinauit huiusmodi Professoria, ac nonnulla alia stabiliuit pro bono regimine Reformatorum, vt melius, & exactius obseruentur, refero Breue per extensum, iam impressum, & vsu receptum, videlicet.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Militantis Ecclesiæ regimini diuina dispositione præsidentes ad ea, per quæ cunctorum Christifidelium, præsertim Religiosorum Deo sub reformatione ad arctiorem regularis disciplinæ obseruantiam introducta vacantium, spiritali directioni, necnon felici progressui consulitur, libentèr intendimus, eaque statuimus, & ordinamus, quæ rerum, temporum, & personarum qualitatibus debite pensatis, ipsorum Religiosorum statui conducere in Domino conspiciamus.

Ad vberes itaque, & suaues fructus, quos dilecti filij Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Reformatorum nuncupati

Prouinciarum Italiæ in prædicta Ecclesia affertur, mentis nostræ aciem conuertentes, quo laudabile eorum institutū maioribus in dies proficiat in via Domini incrementis. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione, nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, harum tenore perpetuò statuimus, & ordinamus, vt in vnaquaque earundem Reformatorum Italiæ Prouincia vnum, vel duo Profectoria instituantur, in quibus Fratres Clerici eiusdem Ordinis, quamprimum probationis, seu Nouitiatus annum compleuerint, & professionem emisserint regularem collocentur; In Profectorijsque huiusmodi vnus Magister pro quolibet deputetur, qui prædictos Fratres Clericos in vita spirituali, & orandi modo, ac religiosæ perfectionis via instruat; qui quidem Clerici anno, vt minimum in Profectorijs huiusmodi commorari debeant, & interim nullam scientiam edoceri possint, excepta Grammatica, & Logica, si eius rudēs fuerint.

Præterea in duobus, aut tribus cuiusque Prouinciæ Conuentibus Theologiæ moralis lectio fiat, cui omnes Fratres Sacerdotes, & Clerici bis qualibet hebdomada interfint. In singulis verò Conuentibus orandi modus doceatur. Et Ordinis prædicti Regula semel saltem in quaque hebdomada perlegatur, huicque perfectioni, tam Fratres Sacerdotes, & Clerici, quam Laici interesse teneantur.

Ad hæc Fratres Reformati huiusmodi nullum omninò legatum perpetuum cum aliquo, aut
sine,

sine vlllo onere etiam Ecclesijs, vel Sacristijs ipsorum, etiam pro vino ad Missarum celebrationem, aut oleo pro lampadibus, vel quacumque re pro Altaribus factum recipiant, ipsorumque Procuratores, aut Syndici hæredes legantium ad præstanda huiusmodi legata iudicialiter conuenire non possint. Insuper Fratres prædicti ad quascumque processiones, præterquam ad processionem in die festo Corporis Christi, aut aliquam aliam generalissimam non conueniant. Defunctorumque corpora, exceptis ijs, quæ in eorum Ecclesijs sepeliuntur, ad sepulturam minimè comitentur. Altarium ornamentis deinceps aurum, vel inauratio non adhibeatur. Imaginumque, seu picturarum eorundem Altarium coronides è nuce, aut alio eiusdè coloris ligno fiant, nec candelabra ænea recipiantur, aut emanur amplius, sed tantummodo lignea è nuce.

Nouitij in Prouincijs prædictis, infra annum cum interuentu Ministri, ac duorum Definitorum Prouincialium, & duorum Guardianorum recipi possint, iuxta Decretum sel. rec. Clementis Papæ Octauæ Prædecessoris nstri hac super re editum. Demum Fratres prædicti exceptis in infirmaria illis, qui indiguerint, particulas ex panno lineo etiam in itinere sub quocumque prætextu nequaquam deferant; particulas verò ex panno laneo illi deferre possint, qui eis loco Tunicae vti voluerint.

Quocirca dilectis filiis Ministris Prouincialibus, ac Guardianis, alijsque Superibus quibuscumque dictarum Prouinciarum, nunc, & pro

tempore existentibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœna priuationis suorum officiorum, eo ipso absque alia declaratione incurren. committimus, & mandamus, vt præsentēs nostras litteras, ac omnia, & singula in eis contenta à Fratribus sibi subditis inuiolabiliter obseruari curent, & faciant, Cæteris verò earundem Prouinciarum Fratribus, etiam in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub priuationis vocis actiue, & passivæ, alijsque arbitrij nostri pœnis eo ipso, vt præfertur, incurrendis præcipimus, vt præmissa omnia, & singula, prout ad vnumquemque eorum spectauerit, exactè, & inconcussè obseruent, & adimpleant.

Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam in Concilijs Vniuersalibus editis, ac dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis alia firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis eiusdem Ordinis, & Prouincijs, illorumque Superioribus Fratribus, & personis quibuslibet, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis derogatorijs derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusq; & alijs Decretis in genere, vel in specie, ac alijs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis.

Quibus omnibus, & singulis etiam si pro sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas genera-
les

les idem importantes mentio, scù quæuis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenore præsentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanfuris ad præmissorum effectum specialitèr, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extrà illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostēsc.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die prima Octob. 1641. Pontificatus Nostri Anno decimonono.

M. A. Maraldus.

3 In Professorijs præsentis temporis quamuis Clerici sint in ætate suscipiendi Sacr. Ord. nihilominus in eisdem, per triennium permanere debent, prout pluries declarauit Sacra Congreg. super statu Regularium.

Proministri.

Decretum pro obseruantia Statuti Toletani; nempe quod Proministri, & Custodes inter Definidores actuales vltimum locum, & præcedentiam habeant.

F Rà Salvatore di Piacenza Sacerdote de' Minori Osseruanti Riformati della Prouincia

K k 3 di

di Bologna, humilissimo seruo dell'EE. Vostre, hauendo fatto più volte istanza al P. Generale li sia dato il luogo tra' Padri della sua Prouincia, e conforme vien determinato dalli Statuti della Religione fatti nell'vltimo Capitolo generale celebrato in Spagna l'anno 1658. oue si ordina, che li Custodi, e Proministri mandati al Capitolo Generale di Spagna habbino nella Riforma il luogo dopò li Vicarij de' Conuienti, e Lettori di Teologia, al quale interuenne l'Oratore, e confermati per Bolla Pontificia, non hà potuto ottenere l'intento, perche quantunque il P. Generale habbia ordinato al P. Prouinciale dia all'Oratore quanto se li conuiene per giustitia, hauendo egli le conditioni tassate da' medesimi Statuti, per esser interuenuto al detto Capitolo, & in oltre esser stato Custode, Definitor, e più volte Guardiano ne' principali Conuienti della Prouincia, nondimeno detto Prouinciale non hà risoluto obedire, sotto pretesto, che nella Bolla d' Urbano Ottauo di fel. mem. aliàs pro Congregatione generali, nella serie della precedenza non si fa mentione de' Proministri, e Custodi, e che il Capitolo Generale non poteua aggrongerueli. Supplica perciò l'Oratore l'EE. VV. à voler ordinare, che li sia dato il luogo tra' Padri, come dispongono le Constitutioni generali. Che, &c.

Quas Deus, &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, ac audito Ministro Generali Ordinis huiusmodi,

modi, necnon Procuratore Generali Reformatorum, & Prouinciali Bononien. committendum censuit, prout præsentì Decreto committit eisdem Ministro Generali, vt circa præmissa mandet, & faciat omninò seruari Ordinis Constitutiones, sub statutis pœnis. In contrarium quibuscumque non obstantibus. Romæ 7. Septembris 1663.

M. Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

Æmil. Episc. Camer. Secr.

Sed hic insurgit difficultas circa intelligentiam Statuti, An videlicet Custos Vocalis debeat habere easdem conditiones præscriptas pro Proministris, ad hoc, vt gaudeat huiusmodi præcedentia, nempe quod antea extiterit Definitor, vel Lector Sac. Theologiæ per sexennium, vel Guardianus principalioris Conuentus, vel ad minus per tres vices in alijs Conuentibus, aut Prædicator eximius?

Resp. negativè; nam statutum loquendo de Custodibus, nullam conditionem ex præfatis requirit, sed tantum ait, quod perpensis periculis, & magnis laboribus in longo itinere, inter Definidores actuales vltimum locum, & præcedentiâ habeant. Ratio est, quia officium Custodis est maioris entitatis, quàm Proministri; nam Custos est Vocalis iuxta Regulam, est primus inter Definidores, durat per triennium, & post Capitulum Generale, si nondum est expletum triennium, remanet in officio Custodiatus, quibus prærogatiuis caret Prominister, qui nudum votum de-

fert ad Capitulum Generale , quo expleto , nulla ei remanet præminentia ratione Proministratus : ideò Statutum , attenta disparitate eorundem , requirit prædictas condiciones in Proministris , non autem in Custodibus , quam declarationem firmavit Reuerendissimus Pater Caballus Commissarius Generalis .

Protektor.

S V M M A R I V M.

Dantur Religionibus ad eorum conseruationem . num. 1.

Quomodo potest admittere appellationes . num. 2.

Potest mittere Religiosos Romam . num. 3.

Protektor noster Barberinus habet amplissimam facultatem . num. 4. & sequentibus .

I Protektores dantur Religionibus à Summis Pontificibus ad earum defensionem , conseruationem , atque dilatationem . Peyr. de subd. quæst. 1. cap. 18. §. 21. & Lezan. to. 2. cap. 9. num. 2.

2 Possunt admittere appellationes Fratrum , qui à suis Superioribus grauati , ad ipsos recurrunt , iuxta Decreta Apostolica ; dummodo hæc appellatio fiat gradatim , idest à Prælato immediato ad Prouincialem , à Prouinciali ad Generalem , & à Generali ad Protektorem , prout supra V. Appellatio num. 2. à Protektore potest fieri appellatio ad Sac. Congregationem , prout cuiusque Reli-

Religionis Constitutionibus disponitur . Barboſ.
num. 11.

3 Protectoribus eſt fides adhibenda , quando dicunt ſe habere viæ vocis oraculum à Papa . Azor. tom. 2. inſtit. lib. 4. cap. 3. dub. 20. Veniunt enim nomine Officialium, ac Miniſtrorum Papa, qui non comprehenduntur in reuocatione viæ vocis oraculorum Urbani Octauī . Peyr. in form. lit. Z. c. 3. append. 4. num. 2.

4 Protectores poſſunt concedere Fratribus ſuæ protectionis licentiam eundi Romam . Clemens VIII. in Decretis pro Reform. Regul. numero 2.

5 Protector noſter Eminentiffimus Cardinalis Barberinus ex Bullis ſuæ institutionis, ampliffimam facultatem habet ſupra Seraphicum Ordinem . Poſteſt enim tranſire volentibus ab Obſervantia ad Reformatos pro maioris perfectionis zelo , vel è contra pro Reformatorum quiete , extra Capitulum, ſeu Congregationem licentiam concedere .

6 Licentias ab vna ad aliam Prouinciā eundi ob negocia , & collocationes Fratrum, eorundemque incorporationes , & translationes concedere .

7 Sententias, & pœnas, ſiue inhabilitates , & priuationes officiorum, & ſuffragiorum moderari, remittere, & condonare .

8 Guardianos Monafteriorum Monialium, Sanctæ Claræ , & Sanctę Mariæ Magdalenæ Neapol. inſtituere ; & ibidem Fratres Reformatos, Monialium negocia adminiſtratuos , ex quibus
cum.

cumque Reformationibus Italiæ destinare, vel destinari facere. Ad eum spectat Procuratorem Reformationum eligere, & alia multa, prout in Repertorio Bullarum, & Decretor. fol. 20. & 21.

Quæritare.

S V M M A R I V M.

Regulares possunt quæritare triticum, vinum, &c. antequam Parochus recipiat primitias. num. 1.

Non possunt impediri à quæstuatione à locorum Ordinarijs. num. 1.

Concionatores Mendicantes non comprehenduntur in excommunicatione lata contra Quæstuarios Predicatores. num. 3.

Regulares possunt triticum, vvas, ligna, & similia quæritare antequam Parochus receperit suas primitias. Sacra Congregatio 2. Iulij 1621. vide V. Declaratio num. 13.

2 Fratres Mendicantes nullatenus à quæstuatione, quæ de licentia suorum Superiorum fit, & in dies fieri continget, à locorum Ordinarijs impediri non possunt. Sac. Congreg. Episcoporum, & Regular. die 25. Augusti. 1635.

In Regeſto fol. 137.

Vide supra V. Eleemosyna, vbi adest Decretum Congregationis Concilij per extensum.

Immò Sixtus Quartus puniri mandavit impediētes Mendicantes ab eleemosynarum petitione,

ne,

ne, prout in Bulla Sacri Prædicatorum, & Minorum Fratrum Ordinis, &c. vbi §. 8. ait: Præterea quia, vt intelleximus, exortis nonnunquam controuersijs inter locorum Ordinarios, eorumque Vicarios, seu Officiales, & Curatos, & Fratres prædictorum Ordinum, varijs occasionibus locorum Ordinarij, eorumque Vicarij, seu Officiales, & Curati prædicti, ne Christi fideles Fratribus ipsis pias eleemosynas erogare præsumant suadere, & etiam sub censuris inhibere, ac erogantes excommunicatos fore prædicare, seu prædicari facere, seu pronunciari præsumunt. Locorum Ordinarijs, eorumque Vicarijs, seu Officialibus, & Curatis prædictis, ac etiam alijs quibuscumque dicta auctoritate mandamus, vt ab huiusmodi persuasionibus, inhibitionibus, & mandatis de cætero prorsus omninò abstineant. Decernentes inhibitiones ipsas, & mandata nullius existere firmitatis, & illis contraueniens, censuris huiusmodi minimè ligari, ac eosdem persuadentes, & inhibentes, mandatoque nostro huiusmodi obtemperare non curantes (nisi poenituerint, & persuasiones, ac inhibitiones, & prædicta reuocauerint, intra triduum, postquam desuper requisiti fuerint) eo ipso Ordinarios interdicti ingressus Ecclesiæ, & suspensionis è regimine, & administratione suarum Ecclesiarum; Alios vero inferiores ab eis excommunicationis sententiam incurrere. Apud Peyr. to. 2. pag. 28.

3 Contra Quæstuarios Prædicatores procedunt Inquisitores hæreticæ prauitatis. Vrb. IV. in Bullario tom. 1. pag. 96. Huiusmodi Quæstuarij con-

conuertebant in prauos vsus eleemosynas, & ob
quæstum publicabant Indulgentias, contra quos
adeft excommunicatio Papæ referuata. Pius V.
in Bulla, *Quam plenum* &c. 2. tom. ex his dedu-
citur non comprehendi inter istos, Prædicatores
Mendicantes, quando inuitati, occasione alicuius
festiuitatis, habent sermonem ad populum de
laudibus Sancti, vel festiuitatis, & in fine obiter
commendant necessitates proprii Conuentus,
prout declarauit Pius V. Et si Mendicantium
Ordines, vbi §. 17. Quod verò de vsu Quæstorum
eleemosynarum auferendo, loquitur Tridentin.
sess. 21. cap. 8. Id ad Mendicantium Ordines nullo
modo referri posse, vel debere, etiam decerni-
mus, quin potius cum eleemosynis huiusmodi
vivere cogantur, eis id facere liberum omnino
esse declaramus, &c.

Quarta .

S V M M A R I V M .

*Monasteria ante Concilium adificata, soluunt quartam
funeralium. num. 1.*

*Secus, quæ 40. annis citra à Concil. Trident. adificata.
num. 2.*

*Declaratum fuit à Sac. Congregatione Conc. à Pio V. in
Bulla, Et si Mendicantium. num. 3.*

1. **C** Irca Quartam funeralium standum est cō-
suetudini locorum, nam Conuentus, &
Mona-

Monasteria 40. annis ante Concilium Tridentinū ædificata, & eam soluere solita, prout decernit S. Synodus sess. 25. cap. 13. de reformat. soluere tenentur.

2 Monasteria verò, quæ 40. annis citra à Concilio Tridentino ædificata, & in dies ædificantur, soluere non tenentur, præsupposito, quod sint eius Religionis, cui à Sede Apostolica indultum sit, ut quartam funeralem non teneantur soluere, quemadmodum est Religio Fratrum Minorum, quam ab huiusmodi solutione Nicolaus V. Alexander VI. Iulius III. & alij Pontifices absoluerunt. Miranda in Manuale Prælat. q. 48. artic. 6. concl. 45. & Rodriq. & ita declaratum fuit à Sacra Congregatione Concilij Tridentini, prout sequitur.

... *Die 21. Septembris 1591.*

3 **S**acra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum sæpius respondit Decreto Concilij cap. 13. sess. 25. de reformat. non comprehendi Monasteria ædificata à 40. annis citra, vel quæ in dies ædificantur; præsupposito, quod sint eius Religionis, cui à Sede Apostolica indultum sit, ut quartam funeralem non teneantur soluere Episcopo.

F. Cardinalis Verospius.

Loco † sigilli.

Franciscus Paulutius S. C. Conc. Secr,

Hoc idem magis declaravit, & confirmavit Pius Quintus V. Et si Mendicantium §. 13. Quar-

ta autem funeralium, de qua sess. 25. cap. 13. nequaquam soluere teneantur Monasteria, quæ à 40. annis citra fundata existunt, postquam Concilium ipsum loquitur tantum de Monasterijs ante annos quadraginta fundatis, quæ ipsam Quartam soluere consueverunt, & ubi solui consuevit, id tantum ceræ, & aliorum, quæ in aliquibus partibus deferri contigerit tempore, quo defunctorum corpora ad sepulchram deferuntur, non autem de Missis, seu legatis, vel alijs Fratribus ipsis, seu Monialibus huiusmodi relictis, aut alijs quomodolibet donatis, solui debet; sicque intelligi Concilij decretum quoad Quartam huiusmodi soluendam debere decernimus. Vbi verò non est consuetudo soluendi Quartam huiusmodi, de nullo supscriptorum solui debere declaramus. Hinc est, quod iuxta præfatas declarationes, Sacra Congregatio moderatè in controuersijs occurrentibus circa solutionem Quartæ funeralium.

Reclamatio.

S V M M A R I V M.

Quomodo reclamantes, in causa professionis, non sunt audiendi. num. 1.

Si professio alio tit. est inualida, quomodo sunt audiendi. num. 2.

Quando professio est nulla, iure communi possunt reclamare extra quinquen. num. 3.

Recla-

*Reclamatio debet fieri ante depositionem habitus. nu. 4.
Religio quomodo potest reclamare contra Religiosum.
num. 5.*

Circa reclamationem observandum est ; quod Decretum Sac. Congregationis iussu Urbani Octavi 1636. editum, quo statuitur, ne prætendentes nullitatem professionis factæ in loco non designato, quoquo modo audiantur, neque intra quinquennium, nisi ab ipsa Sacra Congregatione, non habet locum, nisi in casu professionis inualidæ, ex eo quod Religiosus fuerit receptus, aut professus in loco non designato; iuxta Decretum Clementis Octavi.

2 Secus si professio fuit inualida alio titulo; nam tunc reclamatio fieri debet coram proprio Superiore, & Ordinario, iuxta Trident. sess. 25. cap. 19. Nomine autem Superioris, coram quo reclamare potest nulliter professus, intelligit Trident. proprium Prælatum Monasterij, in quo ille professionem emisit; Nomine verò Ordinarij, Ordinarium loci, in quo similiter ille professus est. Barbos. de potest. Episcopi alleg. 104. num. 12. Par enim est, & ubi causa incepta est, ibi absoluatür.

3 In omnibus casibus, in quibus professio est nulla, iure communi possunt Regulares reclamare contra eius nullitatem, intrâ quinquennium, iuxta Concilium; Si verò est nulla ex speciali iure Religionis, possunt reclamare etiam quinquennio elapso. Peyr. de sub. quæst. 1. cap. 25. §. 4. citans Sanc. 7. de matr. disp. 37. num. 32. alioqui
coge-

cogeretur Religio effectos inhabiles per sua Statuta à Papa confirmata retinere , eo quod esset transactum quinquennium , & sic Decretum favore Religionis editum , in ipsius detrimentum redundaret , ipsique inhabiles reportarent commodum ex suo delicto .

4 Reclamatio fieri debet ante depositionem habitus , alioqui reclamans , nullatenus est audiendus Tridentinus sess. 25. cap. 19.

5 Sicut potest nulliter professus reclamare contra Religionem , ita & Religio contra illum ; Dispositum enim in vno relatiuorum , dispositum censetur & in altero , alioqui Religio esset deterioris conditionis ac est Religiosus. Bordon apud Pellizar. tract. 3. c. 5. q. 15. vbi plura ad rem .

Regularis .

S V M M A R I V M .

In controversia Mediolanen. inter Regulares, & Archiepiscopum cordita fuisse 14. Decreta tangentia .

- 1 *Expositionem Sanctissimi Sacramenti .*
- 2 *Eleemosynas in concionibus colligendas .*
- 3 *Horam concionandi in Ecclesijs Regularium .*
- 4 *Officia pro defunctis, arbitrio heredum .*
- 5 *Quartam funeralium exigendam .*
- 6 *Defunctorum sepulturam in Ecclesijs Monialium .*
- 7 *Ritum in celebratione Missarum .*
- 8 *Licentiam Regularium concionandi .*
- 9 *Accedendi ad publicas Processiones .*

- 10 *Trahendi Regulares ad forum contentiosum .*
- 11 *Iurisdictionem , & electionem Conseruatorum .*
- 12 *Curam animarum exercentes .*
- 13 *Confessarios quoad approbationem .*
- 14 *Promotiones Regularium ad Ordines .*

Decreta Sac. Congregationis Episcoporum , & Regularium pro resolutione Controuersiarum inter Regulares Ciuitatis Mediolani , & eiusdem Archiepiscopum .

Primò liceat Regularibus in eorum proprijs Ecclesijs, intra septa Monasteriorum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum processionalitèr circumferre, & super Altare publicè adorandum exponere ex graui, publica, siue priuata causa.

2. Eleemosynæ in Ecclesijs Regularium, & in Concionibus, ad Monasteriorum, Ecclesiarumue suarum commodum collectæ, dispositioni ipsorum liberè remaneant. Quæ verò ad aliorum locorum, seu personarum necessitates subleuandas, ad eorum conciones colliguntur, in eos erogentur vsus, eisue distribuuntur personis, & locis, quæ Ordinarij iussu, & mandato in concionibus commendata fuerint, ita tamen, quod cogi non possint extraneos commendare.

3 Regularibus Concionatoribus, in eorum proprijs Ecclesijs, concionandi horam à quoquam non præscribatur, sed liberum, sit eisdem

quomodocumque officium prædicationis peragere.

4 Liberum sit hæredibus defuncti vnum, pluraue officia pro defunctis, in Ecclesijs Regularium celebrari facere, necnon tot ex Regularibus eiusdem Conuentus euocare, quot eis videbitur.

5 Parochia à Regularibus, in quorum Ecclesijs Parochianum sepeliri contingit, non plus portionis, ipsis iure, seu consuetudine debita, quæ Quarta nuncupatur, exigant.

6 Si corpora mortuorum sepelienda in Ecclesijs Monialium Regularibus subiectarum, deferantur, Parochis non liceat corpora ad Ecclesias prædictas deferre; nisi de consensu eiusdem Monasterij Superioris, seu Confessarij, qui tunc præsens aderit. Hæredes autem minimè adstringantur, Regulares, quibus Monasterium subest, ad funus euocare.

7 In Missæ Sacrificio is seruetur Ritus in omnibus Ecclesijs, etiam Sanctimonialium, qui hucusque seruari consuevit, ita ut, vbi Ambrosianus, non Romano; vbi Romanus, non Ambrosiano Ritu à quoquam celebretur.

8 Licentiam concionandi Regularibus in Ecclesijs, quæ sui Ordinis non erunt, Ordinarius concedat, prout sibi magis expedire videbitur: & Concionator ea obtenta, in Ecclesia sibi assignata, absque vltiori Reëtoris licentia, munus suum liberè exerceat. Qui verò non in particulari Ecclesia, sed liberè concionandi licentiam obtinuerint, in tota Diocesi, nulla vltiori licentia

tia petita à Rectoribus liberè concionari valeant; Rectore verò cōtradicante, nisi Ordinarius aliud iusserit, non prædicetur. Concionatoribus verò approbatis à suis Superioribus, liceat in quibuscumque Ecclesijs sui ordinis concionari, Episcopo non contradicante.

9 Ad publicas Processiones tantùm Regulares ab Ordinario accedere, iuxtà formam Concilij Tridentini compelli possint.

Ad alia verò, quæ Mediolani ab vniuerso Clero sæculari fieri consueuerunt, vt spontè accedant, horrentur.

10 Regulares ad forum Ordinarij in causis civilibus non trahantur, nisi in casibus à Tridentina Synodo, Constitutionibusue Pontificijs præmissis.

11 In causis Regularium, tam coram Ordinario, quàm coram Conseruatore, aut alio quouis delegato, seruari debeat, tam per Iudices ipsos, Conseruatoresue, quàm Notarios, Constitutio Pontificia, ea de re edita. In reliquis attendatur tenor literarum Conseruatorialium, ita tamen, vt Conseruatores semel electi, mutari non possint, nisi per Capitulum Prouinciale, eorundemque nomina infra mensem à die electionis, Ordinarijs indicare debeant, prout à Congregatione Sac. Concil. Trid. seruandum esse declaratum fuit; Qui denique Conseruatores, cum vti suspecti recusantur, non procedant, nisi ex præscripto Concil. Trident. sess. 14. c. 5. de reform.

12 Curam animarum in Ecclesijs Regulariū exercentes, tam Regulares, quàm sæculares Or-

ordinarij iurisdictioni subſint, in concernentibus curam animarum, iuxta formam Concilij Tridentini.

13 Regulares, qui ad Confessiones audiendas, idonei generaliter ab Ordinarijs, eorumque Examinatoribus reperti, & probati fuerint, generaliter quoque, & indistincte, absque alia limitatione temporis, certorumque locorum, aut generis personarum, admittantur in Diœcesi propria. De cæteris verò, qui non adeò idonei reperiuntur, si petierint se admitti, arbitrio Ordinariorum relinquit, ipsos cum limitata facultate, prout eisdem Ordinarijs magis expedire videbitur, probare, & admittere. Qui autem in Domibus proprijs laicorum confessiones, ex causa audierint, statim Parochum admonere teneantur, & fidem auditæ confessionis, pro Medico adueniente, relinquere.

14 Ordinarij, neminem Regularium ad Ordines promoucant, nisi qui testimoniales literas sui Superioris, de vita, & moribus obtulerint. Romæ die 2. Iulij 1581.

Fr. Michael Bonellus Card. Alexandrinus.

Loco † sigilli.

Extracta ab Originali Mediolani, subscripta, & sigillata per D. Georgium Palcarium Secretarium Die 8. Octobris 1589. In Collect. Decretorum par. 2. fol. 54.

Sacra

Sacra Scriptura .

S V M M A R I V M .

In principalioribus Conuentibus habeatur lectio Theologiae moralis . num.1.

In Ecclesijs , diebus Dominicis , habeatur lectio Sacrae Scripturae . num.2.

1 **C** Vm studia sacrarum literarum Ecclesiae Dei, & Religioni nostrae ornamento, & commodo semper extiterint, decernimus, vt in principalioribus Prouinciarum Conuentibus, sit lectio Theologiae moralis, qua casus conscientiae doceantur, ad quam omnes Sacerdotes, hora significanda, conuenire debeant, ita vt saltem bis in hebdomada lectio habeatur, & casus proponantur.

2 In Ecclesijs quoque Conuentuum nostrorum, vbi frequens est populi concursus, diebus Dominicis, & festis per annum lectio Sacrae Scripturae habeatur. In Constitutionibus generalibus cap.4.pag.89.num.4.

Secretarius .

S V M M A R I V M .

Secretarij Generales Ordinis suffragari debent in Comitibus Generalibus respectiue . num.1.

Remanent Patres Prouincia , expleto officio : non possunt

sunt promoueri ad Generalatum, nisi post sexdecim annos. num. 2.

Secretarij Curiae, & Prouinciarum, dum actu exercent, quibus præcedant. num. 3.

Secretarij Generales Ordinis, dum actualiter officium exercent, in omnibus Capitulis, & Congregationibus Generalibus respectiue suffragium facere debent, nempe Cismontanus tamquam Terræ Sanctæ Procustos; Ultramontanus verò, tamquam Prouinciæ Daniæ Minister, iuxta dispositionem statutorum Vallisole. 1593. Toletan. 1633. Congregat. General. Vallisole. 1661.

2 Expleto officio, remanent Patres Prouinciæ. In Constitut. Ordinis cap. 8. §. 40. pag. 201. num. 4. Non possunt promoueri ad Generalatum, nisi post sexdecim annos, à sua, ab ipso Secretarij officio absolute computandos, iuxta Breue Urbani Papæ Octauī, Aliàs &c. Die 16. Septembris 1631. In Collectan. par. 2. fol. 69.

3 Secretarij Procuratoris, & Commissarij Curiae Romanæ dum actu interfunt, præcedunt post Lectores Theologos, & Prædicatores clarissimos, quo tempore, vel loco actu legunt, vel prædicant. Post hos præcedunt Secretarij Prouinciarum actuales in proprijs Prouincijs.

In Constitutione Ordinis cap. 8. pag. 219. numero 12, & 13.

Sepultura .

S V M M A R I V M .

Sepeliri in locis Religiosis melius est , quàm alibi , & quare . num.1.

Ad amputandas extorsiones excessiuas Vrb. Oñauus mandauit, ne Parochi plus percipere possint in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesijs Regularium,quàm in eis, quæ fiunt in proprijs .num. 2.

Breue pro obseruantia Decretorum ad sepulturam pertinentium . num.3.

1 **S**epeliri in locis Religiosis melius est,quàm alibi, quia frequentius ibi Diuina celebratur . gl. frequentius, in cap. Fraternitatem de sepulturis .

2 Ad amputandas extorsiones excessiuas,quæ in dies fiunt à diuersis Parochis, pro impedienda libertate electionis sepulturæ in Ecclesijs Regularium, Vrb.Oñ. mandauit , ne Parochi plus percipere possint in sepulturis , quæ fiunt in Ecclesijs Regularium , quàm eis, quæ fiunt in proprijs , prout in V.Parochus .

3 Demum Alex.Papa VII. obseruari mādauit. Decreta ad sepulturā pertinentia,prout sequitur .

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam .

A Liàs pro parte dilecti filij Antonij Francisci Tholo, & Pirella Procuratoris Prouinciæ
Ll 4 Sancti

Sancti Saturnini Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Sardinia Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negocijs , & consultationibus Episcoporum , & Regularium præpositæ exposito, quod dilecti pariter filij Canonici, & Beneficiati Metropolitanæ Ecclesiæ Calaritanæ die 11. Augusti 1659. Conuentum S. Mauri violentè ingressi fuerunt ad officium in illa Ecclesia contra Decreta diuersarum Congregationum eiusdem S.R.E. Cardinalium, tenoris qui sequitur , videlicet. Sacra Rituum Congregatio, iuxta alias resoluta, respondit officium super cadaueribus in Ecclesijs Regularium spectare, & pertinere ad ipsos Regulares, non autem ad Curatos defunctorum , & ita in posterum seruari mandauit, non obstante contraria consuetudine . Die 27. Nouembris 1638.

C. Episcopus Portuen. Card. Pius.

Iulius Cincius Secr.

Loco † sigilli.

Necnon Sacra Congregatio Cardinalium negocijs Episcoporum, & Regularium, præpositæ censuit defunctorum cadauera in Ecclesijs dictorum Fratrum sepelienda ab ædibus defunctorum ad eorundem Fratrum Ecclesias recto tramite deferri licite posse , monito tamen prius, & requisito , ac expectato proprio defunctorum Parocho, à quo benedictionem, & vltimum valedicere possent, quo venire expressè recusante, possint iidem Fratres etiam ipso inuito dicta cadauera ad suas Ecclesias transportare ; consanguinei verò talium defunctorum illis parentare in

Paro-

Parochialibus, & alijs Presbyterorum etiam Cathedralibus Ecclesijs nullo modo possint. Si quæ verò immemorabilis consuetudo in contrarium super præmissis existere prætendatur, legitimè probeatur, & interim præsens Decretum ad vnguem seruetur, prout eadem Sacra Congregatio seruari mandavit. Romæ die 14. 1639.

Cardinalis Antonius Barberinus. C. Facchinettus. Loco † sigilli.

Necnon Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, censuit, quoties cadauera defunctorum ad Ecclesias Fratrum Mendicantium deferuntur, officia mortuorum, & reliqua, quæ in huiusmodi ministerio adhiberi solent, non à Canonicis, neque à Clero, sed à Fratribus obiri, & peragi debere. H. B. Cardinalis. Franciscus Paulutius Sacre Congregationis Concilij Secretarius.

Loco † sigilli.

Necnon Sacra Rituum Congregat. iuxta alias resoluta respondit, electionem, & numerum Religiosorum pro associandis cadaueribus ad libitum hæredum defunctorum spectare, & pertinere, & ita ubique seruari debere declaravit die 14. Ianuarij 1640. P. Card. Crescentius, Julius Cincius Secret. Loco † sigilli.

Quodque in observantia Decretorum præinsertorum, & literarum Apostolicarum die 29. Augusti eiusdem anni 1649. emanatarum Fratres Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Iesu noluerunt permittere, ut Capitulum prædictæ Ecclesiæ Calaritan. dictam Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Iesu ingre-

dere.

deretur, ipsum verò Capitulum, & Beneficiati cadauer quoddam inde abripuerant, & ad Ecclesiam Sanctæ Eulaliæ tulerant. Et in eadem expositione subiuncto, quod præfata Decretis præinfertis aduersentur, ideoque primo dictæ Cardinalium Congregationi supplicato, vt decerneret cadauer huiusmodi restitui, & dicta Decreta obseruari, ac si fortè Canonici quoad secundum Decretum immemorabilem cõsuetudinem prætenderent, hoc nihil obstare, nisi legitimè probetur: emanauit ab eadem Congregatione Cardinalium negocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, reque partibus, tam verbo, quàm scripto informantibus auditis, Eminentissimo Sanctæ crucis referente, diligentèr, ac maturè examinata, & discussa, censuit, cadauer, de quo agitur, restituendum esse, prout vnà cum funerali pompa restitui mandat, & præcipit Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Iesu Fratrum Minorum Obseruantie Sancti Francisci.

Nec Capitulo, & Clero Metropolitanæ Ecclesiæ Calaritanæ funeralia in dicta Ecclesia S. Mariæ, neque in S. Mauri eorundem Fratrum exercere, & celebrare super defunctorum ibidem sepelienda cadauera licere, reseruato tamen iure eidem Capitulo, & Clero probandi prætensam immemorabilem, & ita declarauit, prout præsentium

sentium tenore declarat, & decernit in contrarium allatis minime obstantibus. Romæ 12. Martij 1660.

M. Card. Ginettus.

Cum autem sicut dictus Antonius Franciscus Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum proxime insertum pro firmiori illius subsistentia, & observatione Apostolicæ confirmationis nostræ patrociniò communiri summopere desideret.

Nos ipsum Antonium Franciscum specialibus favoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & poenis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innotatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Decretum præinsertum.

Die 12. Martij proxime præteriti emanatum, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adieciimus.

Salua semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium negocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ.

Decernentes easdem præsentès literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque in præmissis per quoscumque Iudices

ices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignorantèr contigerit attentari.

Non obstan. præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diœc. sub Annulo Piscatoris, die 30. Aprilis 1660. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

S. Vgolinus.

Serui Dei.

Sacra Rituum Congregatio statuit modum servandum in recipiendis informationibus pro causis Beatificationum, & Canonizationum Seruorum Dei.

Vide V. Beatificatio.

Sollicitare.

S V M M A R I V M.

Confessarij sollicitantes reuelandi sunt Sancto Officio. num. 1.

Pœnitentes sollicitati reuolentes reuelare, non sunt absolvendi. num. 2.

Nomine sollicitationis, quid intelligatur. num. 3.

Si

Si pœnitens sollicitauerit Confessarium, quid agendum.
num.4.

Si pœnitens sollicitatus consenserit, quomodo reuelare debet. num.5.

Quare non dicatur socius criminis. num.6.

Sacerdos sollicitans, quamuis non approbatus ad confessionem, est denunciandus. num.7.

Confessarius tenetur scire obligationem huius Bullæ.
num.8.

Confessarius sollicitans, potest absolui à quocumque. n.9.

Sollicitare. Contra Confessarios sollicitantes pœnitentes in confessionibus adest grauissima Constitutio Gregorij XV. incipit, Vniuersi Dominici Gregis 1622. & habetur 4.tom.Bullarij Romani, inter Bullas huius Pontificis. Cuius obseruantia consistit in paucis benè intellectis, sed quia plerique, aut non intelligunt, aut nolunt illam intelligere, ideò Prouinciales Ministri, in actu Visitationis, debent esse memores obligationis, quam habent admonendi Confessarios pro obseruantia præfatæ Bullæ, zelando honorem Dei, & propriæ Religionis; Ea propter operepretium duxi illam in compendium redigere pro maiori commoditate eorundem Prouincialium, & legentium.

I Omnes igitur Confessarij sollicitantes in confessione suos pœnitentes, siuè masculos, siue foeminas ad actus turpes, & inhonestos, sacrilegè peccant, & sunt ab ipsis pœnitentibus reuelandi Sancto Officio, vel Ordinario loci, & debent aduertere, quod non possunt sollicitati credere.

Con-

Confessarios sollicitantes esse fraternè corrigibiles, aut emendatos, cum sint de hæresi suspecti, propterea tenentur illos ante quamcumque monitionem, seu correctionem Sæcto Officio Inquisitionis denunciare, iuxta Decretum. Licet alias emanatum die 8. Iulij 1660.

2 Renuentes verò huiusmodi pœnitentes sollicitati denunciare, non debent absolui, nisi vel per se, vel per alios reuelent; Immo etiam incidunt in excommunicationem propter ædicta, Inquisitorum.

3 Nomine sollicitationis, post Bullam præfati Greg. XV. intelligitur non solum si Confessarius in actu confessionis Sacramentalis prouocet, alliciat, & excitet pœnitentem ad actus inhonestos, & ab ipso tale aliquid petat, aut teneat, aut procuret siue tunc exercendum, siue absoluta confessione, siue cum ipso confessario, siue cum alijs, sed etiam si Confessarius ante, vel post confessionem immediatè; seu occasione, vel prætextu confessionis, etiam ipsa confessione non secuta, siue extrà occasionem confessionis in Confessionario, aut in loco quocumque, vbi confessiones Sacramentales audiuntur, seu ad confessionem audiendas electo, simulans ibidem confessionem audire, sollicitare, vel prouocare tentauerit pœnitentes, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, siue tractatus habuerit. In his ergo omnibus casibus sunt reuelandi Confessarij, nec excusantur paruitate materiæ.

4 Tenentur pœnitentes reuelare Confessarios sollicitantes, etiam si ipsi pœnitentes fuerint pri-
mi

mi in miscendis sermonibus inhonestis, aut Confessarios sollicitauerint : dummodò Confessarij consenserint, & habuerint inhonestos sermones ; nam in Bulla prædicta constat sufficere ad hanc denunciationem, si Confessarius habuerit cum pœnitente illicitos sermones , & inhonestos , aut tractatus, nec excipitur casus, in quo ipsi non fuerint primi, sed satis est si inhonestos sermones habuerint .

5 Si pœnitentes sollicitati consenserint turpi petitioni, tenentur denunciare Confessarium , & tacere suum consensum, aut peccatum ; nam etsi illud dicant, non recipitur ab Inquisitoribus ; igitur satis erit dicere, se fuisse sollicitatos, aut Confessarium habuisse cum ipsis turpes, & inhonestos sermones : In quo etiam casu , nec ipsi Confessarij admittuntur , si alienum consensum reuelare voluerint .

6 Nec dici potest , quod mulier consentiens non teneatur denunciare, cum sit socia criminis, quamuis enim ipsa consentiens peccet simul cū Confessario, atque adeò dici possit socia criminis materialitèr, non est tamen socia , prout hoc crimen, per Decreta Pontificum pertinet ad S. Officium , nam solum pertinet ex parte Confessarij tantum , & vt habet rationem sollicitationis ex parte ipsius : quo pacto mulier nullo modo est socia, & propterea si Confessarius velit reuelare consensum pœnitentis , non admittitur, vt dixi .

7 Est etiam reuelandus Sacerdos , qui licèt non sit Confessarius, fingit tamen se esse Confessarium, & sollicitat modo prædicto , nam omnis
Sacer-

Sacerdos est Confessarius pro venialibus .

8 Omnes Confessarij tenentur scire obligationem, quam habent sub mortali monendi suos pœnitentes, vt si ab aliquo Confessario sollicitati fuerint, denuncient sollicitatorem .

9 Confessarij sollicitantes possunt absolui per Sacramentum pœnitentiæ ab hoc delicto à quolibet ordinario Confessario, non enim est casus reservatus in Iure .

Subrogatio.

S V M M A R I V M .

Sac. Congregatio Visitationis Apostolica declarat Constitutiones Ordinis de Subrogatione observari debere .
num. 1.

Subrogatio quoad Patres Prouinciæ . num. 2.

Subrogatio quoad Diffinitores Generales . num. 3.

Subrogatio quoad Diffinitores Prouinciales . num. 4.

1 **A**ttenta reuocatione Priuilegiorum Patrū Prouinciæ Minorum Regularis Observantiæ Sancti Francisci, facta à Clemente Papa Octauo, incip. Seraphicum Ordinem 10. Aprilis 1600. Dubitans Ordinis Protector, ne Constitutiones de subrogatione, peractæ in Capitulo Generali præterito Romano de anno 1600. concordarent, immò contrariarentur præfatæ Constitutioni Apostolicæ; Hinc est, quod porrecto libello à Commissario Curix Sacræ Congregationi Visitationis Apostolicæ, eadem Sacra Congrega-

gregatio declarando, censuit Decretum non ob-
stare, quin præfatæ Constitutiones Ordinis de
subrogatione, locum habeant. Die 21. Iunij 1602.

Accarissius Visit. & Reformat.

Apost. Proseccr.

In Regeſto Regul. fol. 25.

Subrogatio quoad Patres Prouincia.

2 **P**rouinciæ Patres, propriè, & rigorosè sunt,
qui fuerunt Prouinciales, qui biennio fue-
runt Prouinciales, Vicarij, Procuratores, & Cō-
missarij Romanæ Curiae, Definitorum Generales,
Guardiani Hierusalem, Secretarij Generales Ord.
qui per triennium seruierunt Superioribus Gene-
ralibus, canonicè electis, Lectores Iubilati, necnō
Definitorum, & Custodes actuales in suis Prouin-
cijs. Hi omnes sunt propriè Patres Prouinciæ cum
titulis, honoribus, & priuilegijs Patrum cum iure
subrogandi, qui debent obseruare inter se ordi-
nem, & præcedentiam, iuxta disposita in Consti-
tutionibus Gener. Ord. c. 8. pag. 201. n. 4.

Subrogatio quoad Definitorum Generales.

3 **S**i contingat aliquem ex Definitoribus Ge-
neralibus viri, vel officio defungi, loco
ipsius subrogetur alius ex eadem natione ex his,
qui fuerunt Procuratores, vel Commissarij Ro-
manæ Curiae, vel Definitorum Generales, seruata
ad inuicem antiquitate, qui vocem habeat in
Prouincia sua, & in Comitij Generalibus; Si

M m

verò

verò nullus talis fuerit, subrogetur Minister, seu Vicarius Prouincialis Prouinciæ, ex qua erat Definitor defunctus. In Constitutionibus Ordinis c.8. pag.178.n.13.

Si verò in vacantia Definitoris Generalis contingat, quod in Prouincia propria sit Exdefinitor Generalis, & extra Prouinciam, si alius antiquior in iure subrogandi, iste antiquior præferendus est propter præcedentiam, dummodo sit eiusdem Nationis. Ibid.n.14.

Insuper in casu vacantia Definitoris Generalis de Obseruantia debet semper subrogari Pater dignior nationis de Obseruantia; Pro Reformatis autem, non subrogentur nisi Reformati, seruato semper iure nationis, prout sancitum fuit in congressu Generali Discretorum, & Patrum Ordinis Romæ peracto in Conuentu Sancti Francisci Transyberim. Die 17.Nouembris 1649. In Regesto Patris Procuratoris Reform. fol.113.

Ea propter aduertendum est, quod tota Familia Cismontana diuiditur in tres Nationes, nam Prouinciæ Lombardiæ vna cum Prouincia Romana constituunt vnâ Nationem, Prouinciæ vtriusque Regni Neapolis, & Siciliæ, alteram. Prouinciæ Ultramarinæ constituunt tertiam Nationem; Igitur seruato semper iure Nationis facienda est subrogatio.

Quoad subrogationes Definitorum Generalium, quæ debent fieri ob absentiam actualium Definitorum in Capitulo Generali, declaramus, & præcipimus (iuxta Constitutiones Romanas) quod

quod illa subrogatio non est facienda ad arbitrium vniuscuiusque extra Generale Capitulum, in Natione, vel Prouincia Definitoris Generalis, ire non valentis, sed in ipso Generali Capitulo fieri debet, vbi noscitur vacare munus Definitoris, ex Vocalibus presentibus, qui iure Vocalium conuenerunt; Intra Prouincias enim, vel intra Nationes, subrogationes fiunt Definitorum, tam Generalium, quam Prouincialium, per veras vacantias officiorum dumtaxat, non tamen per absentias. Ibid. pag. 179. num. 15. Itaque quicumque Exdefinitor Generalis tentauerit deinceps venire ad Capitulum Generale, pretextu subrogationis Definitoris Generalis actualis, non venientis, aut spe affectæ subrogationis consequendæ, excludatur à Capitulo, tamquam illegitimus Vocalis, perdat ius subrogationis per vnum annum, & puniatur pœnis decretis contra illos, qui discedunt à Prouincia, sine licentia Superiorum. Ibid. num. 17.

In substitutione igitur Definitorum Generalium absentium, hic ordo seruandus est, quod primò substituatur, qui fuerit Procurator, aut Commissarius Romanæ Curiae: Exdefinitor Generalis nationis, si contingat ibi actu adesse, vt Vocalis: Si isti abint, substituatur Minister, aut Vicarius, aut Commissarius Prouincialis Prouinciæ, ex qua est Definitor absens: Si verò isti abint, Custos eiusdem Prouinciæ debet substitui per presentem Constit. Ibidem pag. 179. num. 18. Custos subrogatus in Capitulo Generali, loco Definitoris Generalis absentis suæ Prouinciæ,

gaudeat prærogatiuas Patrum, quoad Paternitatem, & præcedentiam dumtaxat, nō verò quoad ius subrogationis, quod habent, qui fuerunt Prouinciales, & alij Patres. Ibid. pag. 180. n. 19.

Declarat Capitulum Generale, quod subrogatio semper debeat digniori, dummodo Pater subrogandus, non sit perpetuò impeditus, pro vtraque Familia. Rom. 1662.

Subrogatio quoad Definitorum Prouinciales.

4 **I**N absentia Definitoris legitimè impediti, dignior Pater subrogetur, etiam si sit actu Guardianus, qui huiusmodi Guardianatus munus exercebit vsque ad nouam electionem Guardianorum Congregationis intermedie immediatæ, vel Capituli Prouincialis; Et si nullus fuerit Pater ex supradictis, subrogari debent Excusodes, & Exdefinitorum etiam inter Reformatos, & illis deficientibus, subrogetur Guardianus principalioris Conuentus Prouinciæ. Rom. 1642. Sacra Congreg. Episcoporum, & Regular. 1655. Toller. 1658. In Constitut. Ord. cap. 8. §. 39. pag. 197. num. 2.

Si præsentia alicuius ex Definitoribus, infra octo dies haberi non possit, vel si Definitor aliquis moriatur, vel officium quocumque modo vacauerit, fiat semper subrogatio in persona Patris dignioris, dummodo à præcedenti subrogatione, per biennium vacauerit. Subrogatus autē si per biennium integrum in officio perstiterit, in sequenti Capitulo Definitor eligi non possit. Ad tollen-

tollendas autē æquiuationes , declaratur, quod subrogatio Definitoris propriè fit in casu realis vacantia: In absentia tamen non dicitur propriè subrogatio, sed substitutio . Ibid.n.3.

Lectores iubilati , quamvis non assumantur per electionem, tamen iure Iubilationis poterunt subrogari . Ibid.pag.198.num.

Ad subrogandum in vacantijs non est attendendum ad annos vacationis ; subrogari enim potest, quin sit impletum tempus vacantia: , ad præscriptum Constitutionum Ordinis . Ibidem pag.212.n.11.

Quando quatuor Definitores præsentés possunt omnes adesse electionibus , & aliqui nolunt conuenire sub aliquo prætextu Sac. Congregatio Episcoporum , & Regulariū in vna Mediolanen. pro Reformatis strictioris Oseruantia: , censuit casum propositum non comprehendi sub dispositione Constitutionum Reformatorum cap. 8. num.51. quoad prætenfam subrogationem. Die 6. Augusti 1655. Et ideò nullam fieri debere subrogationem, sed procedere ad electionem, prout actum fuit in illa Prouincia .

In Reg. fol.197.

Syndicus , siuè Procurator .

S V M M A R I V M .

Gaudent priuilegio exemptionis fori, & solum conueniri possunt coram Iudicibus Conservatoribus , num.1.

M m 3

Q uod

Quod quidem priuilegium confirmatur per Decreta Sacrarum Congregationum. num. 2.

Vni tantum Procuratori pro quolibet Conuentu extenditur priuilegium. num. 3.

De modo, quo Fratres, & Superiores cum Procuratoribus se habere debent. num. 4.

Syndici, & Procuratores Fratrum Minorum Regularis Obseruantie Sancti Francisci, ac Monialium S. Clare gaudent priuilegio exemptionis fori, & solum conueniri possunt coram Iudicibus Conseruatoribus illorum Conuentuum, quorum Syndici, aut Procuratores fuerint ex concessione Clementis Papæ Septimi. Dum consideramus &c. quod quidem priuilegium admissum obseruatur in Statu Ecclesiastico, prout conspicitur in folio, in Typographia Reuerendæ Cam. Apostolicæ Romæ impresso, vna cum tribus Decretis, pro obseruantia Bullæ, relatis etiam in compendio Turani. Quibus addo responsionem sequentem, videlicet.

Foris.

All' Illustre, e Molto Reuerendo come Fratello
il Sig. Governatore di Campagna.

Frosinone.

Intus.

Illustre, e Molto Reuerendo come Fratello.

Mentre nella deputatione di Sindico del Conuento di S. Francisco di Setze, fatta in persona di Leonardo Neri, si sia seruata la forma della Bolla di Clemente Settimo, V. S. farà, che egli goda del priuilegio, e non sia astretto all' essercitio della carica di
Depo-

Depositaria , per la quale è stato imbossolato in quella Terra, e Dio la prosperi . Roma 7. Luglio 1680.

Come Fratello .

F. Card. Chigi .

Cesare Rasponi Secr.

In Regesto fol. 372.

3 Verum tamen obseruare debent Superiores, quod Bulla concedit priuilegia fori, vni tantum Procuratori illius loci, in cuius Territorio situs est Conuentus, & non alijs diuersorum locorum, quamuis nominentur Procuratores Fratrum, quod obseruari mandauit prædicta Congregatio de Bono Regimine die 27. Nouembris 1650. Ea propter non debent concedere Patentes Procuræ cum priuilegio fori pluribus Benefactoribus pro eodem Conuentu, cum sit contra mentem Bullæ. & Priuilegij.

De modo, quo Fratres, & Superiores cum Procuratoribus se habere debent.

Fratrum Procuratores, siuè Syndici, cum ad recipiendas, & expendendas pecunias, pro eis depositas, & deputatas, non ipsorum Fratrum, sed Sanctæ Sedis Apostolicæ auctoritate instituuntur, nullo modo interposita persona, aut esse, aut dici possunt; nam interposita persona dicitur, quæ priuata Fratrum auctoritate, siuè temeritate potius instruitur, idè in receptione, & dispensatione cuiuslibet eleemosynæ pecuniariæ, Procuratoris huiusmodi opera vti, non est contra puritatem Regulæ, sed magis secundum pu-

riorem eius obseruantiam .

Verumtamen vt ipsorum Procuratorum opera, Frâtres, eorumque Superiores licita, & tuta conscientia vti possint, & valeant, hæc exactè, & diligentè seruanda sunt .

In primis Procuratores admoneri debēt, quod omnis eleemosyna pecuniaria, oblata, procurata, vel relicta Fratribus, quoad proprietatem, & dominium ad Sâctam Romanam Ecclesiam pertinet, vel donec in vsus Fratrum consumpta non fuerit, ad donatores ipsos .

Secundò, quod eam custodire debent, vt cùm necesse fuerit, iuxtâ dantium, vel Ecclesiæ expressam, aut interpretatam voluntatem, in Fratrum necessitates expendant, quas Superiori significauerint : Caueant tamen Superiores, ne tanquam Domini pecunias expendi præcipiant, sed vt pauperes eleemosynam petentes, Syndicos rogent, vt expositis necessitatibus succurrere velint .

Tertiò, quod etiam de rebus, quas vendi, & commutari oportuerit, & pretium in necessitate Fratrum de voluntate Superioris conuerti, id nomine dantium, vel Sedis Apostolicæ faciant .

Quartò, si contingat, ad subleuandum Fratrum necessitatem, Conuentus debitis grauari, de eleemosynis, quæ Fratribus aduenerint, debita, ipsa soluere, & creditoribus satisfacere poterunt .

Quintò, non existentibus apud Syndicos eleemosynis, si cogantur Fratres debita soluere, rogentur Procuratores, vt tamquam amici spirituales, ea soluere velint suas pecunias ex futuris elec-

eleemosynis recepturi, quamvis Fratres nec mutuum accipere, nec debita ciuili obligatione contrahere possint; attamen dicere eis poterunt, quod de congestis eleemosynis soluere, & satisfacere conabuntur.

Demum caueant Fratres, nè computum iuridicum, tamquam Domini, à Procuratoribus exigant, sed tantummodò ad experiendam fidelitatem ipsorum, ad quam exhortandi sunt, valeant cum eis computum naturalem facere; vnde necessitas Fratrum possit etiam manifestè constare.

In Constitutionibus Generalibus Ordinis c. 4. §. 2. pag. 83.

Tertiariæ.

S V M M A R I V M.

Confessarij Regulares, nisi sint admissi ad audiendas secularium Confessiones, non possunt audire Tertiarias. num. 1.

Gaudent priuilegijs Ordinis, cuius Tertiæ Regule habitum deferunt, & sunt exempta à Iurisdic. Ordinarij. n. 2.

Sepeliri debent in communi sepultura Tertiariorum, si minus in Parochiali Ecclesia. num. 3.

Superiores ad huiusmodi habitum mulieres recipere possunt, cum conditionibus requisitis. num. 4.

Tertiariæ non debent deferre velum super caput, nec pastorale, vulgò sotiogola. num. 5.

Tertiariæ collegialiter viuentes, non tenentur supradictis Decretis. num. 6.

Ter-

Tertiariæ Comam nutrire nequeunt . num. 7.

Fratres Capuccini quomodo Tertiarias admittere possunt . num. 8.

*Decretum super statu Mulierum Tertij Ordinis in
privatis Domibus degentium , illarumque
admissione , ac ab Ordinario
exemptione .*

SACRA Congregatio Cardinalium, negotijs Episcoporum, & Regularium præposita, ad tollendas omnes contentiones inter Episcopos, & Superiores Regularium super immunitate, & exemptione Tertiariarum, quæ in Domibus privatis degunt, vulgò Bizzoche, scû alio quouis nomine nuncupatarum. In primis, & ante omnia in memoriam reuocat ea, quæ Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum in eandem sententiam respondit, videlicet.

1 Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum sæpius respondit minime posse Sacerdotes Regulares Mulierum Tertij Ordinis, quas de pœnitentia, vel Bizzocas vocât, confessiones sacramentales audire, nisi fuerint ab Ordinario approbati ad confessiones personarum sæcularium audiendas, quemadmodum nec posse illis Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum administrare in die Paschatis Resurrectionis Sanctissimi D. N. Iesu Christi.

2 Verùm quoad sepulturam, atque alia privilegia, Fratres Tertiarios mantellatos, corrigia;

tos, aliosque similes . Ita demum Ordinis, cuius Tertiæ Regulæ habitum assumpserunt, privilegijs potiri, & ab Ordinarij iurisdictione exemptos esse, si viri collegialitèr viuant, seù cum Claustralibus habitent, mulieres virginalem, seù cælibem, aut castam vidualem, expresso voto, & sub dicto habitu vitam traduxerint, quemadmodum cauetur *Constit. Concil. Lateranen. sub Leone Decimo*, quæ habetur sess. 21. in fine . Hoc autem voto mulierum alia duo, scilicet Paupertatis, & Obedientiæ nequaquam includi, quinimò huiusmodi mulieres, si vitam virginalem, aut cælibem simpliciter, expressèque vouerint, etiam in consanguineorum, & affinium suorum: aut proprijs domibus, vel seorsum habitantes, supradictis privilegijs Ordinis, cuius Tertiæ Regulæ habitum deferunt, exemptioneque ab Ordinarij iurisdictione frui debere, vt idem Leo postea declarauit *Constitutione edita die prima Martij 1518.* An autem prædictæ qualitates in huiusmodi Tertiarijs concurrant; Ordinarij loci esse iudicium.

3 Præterea si contingat aliquas ex prædictis Tertiarijs sine sepulturæ electione decedere, eas si decedentes ita demum in Ecclesijs Ordinis, cuius habitum assumpserunt, si in ipsis earum communis sepultura reperiatur; sin minus in Ecclesijs Parochialibus sepeliendas esse decernit .

3 Superioribus autem Regularibus sufficienti facultate ad id à Sede Apostolica suffultis (*Gappuccinis exceptis*) liberè mulieres ad huiusmodi habitum recipere, atque ad ipsos vestiendi eas officium pertinere; Non autem ad habitum ad-

mit-

mittendas, & recipiendas esse, nisi probata vitæ, ac bonis moribus præditas, atque in ætate saltem quadraginta annorum constitutas, quæ de proprio habeant, vnde sufficienter vivere possint, & non cum alijs viris, quàm cum consanguineis, vel affinibus in primo tantum gradu sibi coniunctis cohabitent, & ab Ordinario loci, licentia prius impetrata, quo non aliter eam concedat, nisi de prædictis prævio examine diligenti sibi constiterit.

5 Verum in huiusmodi habitu concedendo, & respectivè deferendo, omnino à velo supra caput, quod Supricium vocant, & à pectorali, quod vulgò dicitur, Sortogola, & à patientia abstinendum esse, quinimò eas, quæ supradicta tria, vel aliquod ipsorum deferre depræhensa fuerint, illa dimittere, etiam per censuras Ecclesiasticas ab Ordinarijs locorum compellendas esse decernit.

6 Supradictis verò Decretis Mulieres Tertij Ordinis, quæ collegialiter vivunt non cōpræhendi, quinimò eas dispositioni Constitutionis Pij Quinti æditæ Romæ anno 1566. 4. Kalen. Iulij, quæ incipit, Cura Pastoralis, &c. penitus subiacere expressè declarant. Non obstant. quibuscumque in contrarium facientibus. Dat. Romæ 20. Decembris 1616.

Antonius Card. Saulius :
Loco, † Sigilli.

V. Theatin. Secr.

7 Tolerari non debet, quod Tertiariæ, licet domi viventes, comam nutriant, cum habitus inde.

indecentia, & scandalo populi , ità mandauit Sacra Congreg. Episcop. & Regularium die 4. Augusti 1625. Otranto, Floscul. Nicol. verbo Tertiariæ num. 9. & 10.

8 Cùm aliàs à Sacra Congregatione Episcop. & Regular. Decretum emanauerit super habitu , & qualitatibus Tertiariarum (prout supra n. 4.) in quo inter alia cauebatur , vt Superioribus Regularibus, sufficienti facultate , ad id ab hac Sancta Sede suffulti (Capuccinis exceptis) mulieres, aliàs iuxtà idem Decretum qualificatas , ad Tertiariarum habitum recipere liceret .

Verùm quia Capuccini auctoritatè ab hac Sancta Sede, eorum Religioni concessa , priuari , ac propterea in inuidiam apud bonos trahi, conquirebantur, Illustrissimi eiusdem Sacræ Congregationis Patres, eisdem Capuccinis, priuilegijs circa præmissa , eis quomodolibet competentibus, vti, & frui licere , Decreto huiusmodi non obstante, censuerunt ; Dummodò Mulieres ad Tertiariarum Capuccinarum Habitum admittendæ , ad formalem , materialemque eiusdem Religionis Habitum , & seruato in reliquis omnibus eodem Decreto, admittantur . Die 31. Ianuar. 1620. Flosc. Nicolij, vbi supra, & in Regesto huius Sac. Congregationis fol. 383.

Tertiarij .

S V M M A R I V M .

Viuentes in Congregatione sunt verè Religiosi, & fruuntur priuilegijs Fratrum Minorum. num. 1. Ter-

Tertiarij viuentes in proprijs domibus non sunt verè Religiosi, nec gaudent priuilegijs . num. 2.

Fruuntur tamen Indulgentijs Chordigeris concessis , & alijs bonis spiritualibus Ordinis Minorum . num. 3.

Tertiarij Conuentuum dummodò emittant Professionem, gaudent priuilegijs Fratrum Minorum . Formula professionis eorundem . num. 4.

1. **H**uiusmodi Tertiarij sunt in duplici differentia , nam alij sunt in Congregatione viuentes, suntque verè, & propriè Religiosi, tria vota essentialia profitentes, & gaudent omni exemptione à iurisdictione Ecclesiastica, fruunturque omnibus gratijs, & priuilegijs ipsorum Fratrum Minorum per Bullas Pij V. & Gregorij XIII. Hieron. Rodr. V. Tertiarij numer. 1. resol. 136.

2. Alij verò Tertiarij sunt , qui viuunt extra Congregationem in suis proprijs domibus, & hi non sunt verè , & propriè Religiosi , vtpotè qui non emittunt tria vota essentialia, eorum tamen Institutum potest dici Ordo, seu quidam modus benè viuendi ab Ecclesia approbatus. Huius Tertiarij Ordinis Auctor , & Institutor fuit B. Franciscus, qui licèt eius Fratribus aliquam certam Regulam non tradiderit , aliquas tamen leges circa conuersationem vtriusque hominis eis præfixit , quas in vnum collectas, & moderatas, ac in formam Regulæ redactas, obseruandas tradidit , & confirmauit Nicolaus IV. & approbarunt alij Pontifices . Rodr. ibid.

3. Huiusmodi Tertiarij extra Claustra viuentes ,

tes, reputantur pro merè secularibus, subditi in omnibus potestati seculari, & Ecclesiasticæ, vt constat ex Constitutione Leonis X. in Concilio Lateranensi, & non gaudent priuilegijs Fratrum Minorum, nec priuilegio Canonis, si quis suadente. Sed tantum de Indulgentijs Chordigeris concessis à Paulo V. & de alijs bonis spiritualibus totius Ordinis Minorum. Si habent sepulturam comunem pro huiusmodi Tertiarijs vtriusque sexus, ibi sepeliendi sunt, aliàs in Parochiali, sicut cæteri saculares, prout in præfato Decreto num. 3. decisum est.

4. Demum ex Decreto Concilij Lateranen. sub Leone X. supra relato, & ex Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium, Tertiarij viuentes, seruientes, & habitantes cum Claustralibus gaudent eorum priuilegijs, dummodò professionem emittant; Cuius formula est:

IO Frà N. faccio voto, e prometto à Dio Onnipotente, & alla B. Vergine Maria, & al Beato Francesco, & à tutti i Santi, & à Voi Padre tutto il tempo della mia vita osseruar la Regola de' Frati di Penitenza, dalla Santità di Papa Nicolò Quarto confermata, osseruando tutti li Comandamenti Diuini, e sodisfacendo alle transgressioni, che contro questo modo di viuere commetterò, ogni volta che perciò sarò dimandato dal mio Visitatore.

All' hora quello, che lo riceue dica .

ET io, se questo offeruarai, da parte di Dio Onnipotente, ti prometto vita eterna . Amen .

Reliqua, quæ pertinent ad sepulturam Tertiariorum, vide supra V. Exequiæ, num.6.

*Decretum de exemptione Tertiariorum, ac
Tertiariatum à Iurisdictione
Ordinarij .*

3. **S**ACRA Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, respondit Fratres Tertiarios mantellatos, corrigiatis, aliosque similes, ita demum Ordinis, cuius Tertiæ Regulæ habitum assumpserunt, priuilegijs potiri, & ab Ordinarij Iurisdictione exemptos esse, si viri collegialiter viuant, seu cum Claustralibus habitent, & mulieres virginalem, seu cælibem, aut castam vidualem, expresso voto, & sub dicto habitu vitam traduxerint, quemadmodum cauetur in Constitutione Concilij Lateranensis sub Leone X. quæ habetur sess. II. in fine . Hoc autem voto mulierum, alia duo, scilicet Paupertatis, & Obedientiæ nequaquam includi, quinsimò huiusmodi mulieres si vitam virginalem, aut cælibem simpliciter, expresseque voverint, etiam in consanguineorum, & affinium suorum, aut proprijs domibus, vel seorsim habitantes, supradictis Priuilegijs Ordinis, cuius Tertiæ Regulæ habi-

habitu deferunt, exemptioneque ab Ordinarij
Iurisdictione frui, & debere, quemadmodum idem
Leo postea declarauit Constitutione edita. Die 1.
Martij 1518. Quod si Fratres, Sororesque Tertij
Ordinis, quid amplius præendant, vigore con-
suetudinis, posse ius suum prosequi in Iudi-
cio ordinario.

Transitus.

S V M M A R I V M.

*Transitus ab Obseruantia ad Reformationem, & è con-
uerso, quomodo faciendus. num. 1.*

Adducuntur iura Pontificia. num. 2.

Transcuntes fruuntur loco, & præcedentia. num. 3.

*Bulla Gregorij XV. onerosa &c. in materia de transitu,
est abrogata. num. 4.*

Circa annum deliberationis quid agendum. num. 5.

Duo præcauenda circa Decretum. num. 6.

*Pro reditu Reformati ab Obseruantia primo anno, non-
dum expleto, requiritur facultas Praeceptoris. num. 7.*

*Expleto primo anno, id facere debent in Capitulo Pro-
uinciali, & exponere se ad annum deliberationis, sicut
ceteri transcentes. num. 8.*

*Fratres Tertij Ordinis, quomodo recipiendi? ac etiam
Fratres Conuentuales. num. 9. & 10.*

*Denique in transitu ad arctiorem, debet prius constare
de beneplacito recipientis. num. 11.*

1. **C**irca Transitu Fratrum ab Obseruantia
ad Reformationem, & è conuerso; ob-
N n seruan;

seruandum, quod Praxis Curiae Romanae talis est videlicet, quod huiusmodi Transitus ab Obseruantia fiat in Capitulo, aut Congregatione, de licentia vtriusque Prouincialis, vel Ministri Generalis. Transitus verò à Reformatione debet quidem fieri in Capitulo, aut Congregatione, sed de cōsensu tantum Ministri Prouincialis, ac Definitorij Reformationum, prout in Bullis Pauli Quinti, & Urbani Octauī, quarum tenores sunt, videlicet.

2. Paulus Papa V. &c. Postulat Apostolici muneris ratio &c. & infra §. 6.

Rursus, quotiescumque aliquis ex Fratribus Reformatis ob infirmitatem, vel aliam legitimā causam à Reformatione exire, & ad Familiam transire voluerit, in Capitulo, aut Congregatione Prouinciali, de consensu Custodis, & maioris partis Vocalium Custodiae illi concedatur. Et eorundem consensu, necnon Ministri Prouinciae, Fratres de Familia ad Reformationem poterunt migrare. In Bullario Cherub. to. 3. pag. 218. Hic aduertendum, quod illa verba (& maioris partis Vocalium Custodiae) loquuntur de Patribus Definitorij, prout vsus semper recepit, & nō de Vocalibus Capituli Prouincialis, quia si simpliciter intelligerentur, prout sonant, sequeretur, quod in Congregatione intermedia, in qua non concurrunt Vocales, non posset fieri transitus, quod non est dicendum.

Urbanus verò VIII. Iniuncti nobis &c. §. 16. Quodque Reformati praedicti possint etiam transire ad Obseruantes, ex causis in Constit. fel. rec.

Pau-

Pauli V. hac super re emanata, expressis. Et sic transeuntes, nequeant ab Observantibus rejici, earumdem tenore præsentium statuimus, volumus, & ordinamus. Die 12. Maij 1639.

Deindè per aliam Constitutionem, quæ incipit, Religiosos viros &c. infra. Ad hæc, ut de cætero Fratribus de Familia nuncupatis, dicti Ordinis, transitus ad Fratres Reformatos eiusdè Ordinis non concedatur, nisi in Capitulis, seu Congregationibus Prouincialibus, cum consensu utriusque Ministri Prouincialis, vel Ministri Generalis, & quoad eos, qui à Fratribus Reformatis huiusmodi, ad illos de Familia transire voluerint, fel. record. Pauli Papæ V. prædecessoris nostri, ac nostrarum in simili forma Breuis hac super re aliàs emanatarum literarum forma omninò seruetur, Apostolica auctoritate, tenore præsentium statuimus, mandamus, & ordinamus.

3. Hæc sunt iura Apostolica pro Fratribus, ab vna ad aliam Familiam, transeuntibus ordinata, quibus contrariari non potest: & sic transeuntes, in sua quisque Prouincia, fruuntur loco, antianitate, præcedentia, ac præeminentia etiam in iure subrogandi, si fuerint Patres Prouinciæ, quia inter vtramque familiam non admittitur diuisio Prouinciæ, quamuis moderetur à diuersis Prouincialibus; mandauit enim Urbanus Octauus, Iniuncti nobis &c. §. 3. Quod Custodiæ Reformatæ in Prouincias erectæ, retineant proprium nomen, addito solummodò quod sint Reformatæ.

4. Igitur huiusmodi praxis obseruanda est circa transitum, & non est attendenda Constitutio Gregorij Decimiquinti, Onerosa &c. die prima Septembris 1621. edita, pro bono regimine Reformatorum, quia reuocata est ab Urbano Octauo (maximè §. 2. vbi ait, quod Reformati non habeant ampliùs aliquam dignitatem, seu officiũ inter Fratres de Familia) Romanus Pontifex, Anno primo. Et §. 3. & 4. vbi ait, quod Fratres de Familia transeuntes ad Reformatos, non possint habere aliquod officium, seu dignitatem, nisi per sex annos, inter eos permanserint, & quod Reformati transeuntes ad Familiam, adducant rationes in Capitulo, seu Congregatione, propter quas velint ad Familiam transire, quibus assignetur annus ad deliberandum, quo elapso, præcludatur eis transitus. Quæ omnia fuere abrogata ab eodem Urbano Octauo, in præfatis Constitutionibus Iniuncti nobis, & Religiosos viros, ac etiam à Congregatione deputata super statu Regularium 1628.

Circa annum deliberationis.

5. **S** Acra Congregatio à Sanctiss. D. N. Urbano Consultationibus Fratrum Minorum, de Obseruantia S. Francisci Cismontanæ Familiæ præposita, censuit.

Vt qui ad Reformationem transierit, annum vnum à die suæ receptionis computandum, ad deliberandum habeat, an in illo statu velit remanere, quo anno expleto, Superior Reformato-
rum,

rum, Custos videlicet, vel Prouincialis ad Conuentum, in quo dictus Frater de Familia commoratur, se transferat, ibique simplicem informationem à Guardiano, vel alio Superiore locali à Discretis Conuentus, & ab aliquo Patre principali, vel antiquiori, qui ibi reperiatur, fideliter capiat, de vita, & moribus supradicti Fratris, & si cognouerit eum benè vixisse, ac statui, & professioni Reformationum se conformasse, ipsū ad Reformationem incorporatum declaret, & huiusmodi incorporationem in libro Custodiæ diligentè notet.

Quod si id per se ipsum personaliter facere nequeat, alium substituat, qui id exequatur, dummodò non sit de Familia illius Conuentus, in quo Frater in Reformatione incorporandus, reperitur. Romæ 14. Iunij 1628.

F. A. Card. S. Honuphrij.

Loco † Sigilli.

P. Fagnanus Secret.

In hoc Decreto, duo prænotanda sunt, primū quod Annus deliberationis fiat in vno tantum Conuentu. Secundum, quod si Frater non admittatur ad Reformationem, vel si spontè retrocedere velit, non indiget alia facultate, quam Prouincialis Reformati, qui eum ad Ministrum de Observantia remittere debet, sic declarauit Dominus Fagnanus hoc anno 1663. 10. Augusti.

7. In transitu verò Fratris Strictioris Observantiæ ad Familiam non præscribitur annus deliberationis, quapropter si anno nondum expleto voluerit redire ad Reformationem, indiget

maiori facultate, quia habetur quodāmodo pro admissio, prout in sequenti exemplo.

Essendo passato dalla Riforma alla Famiglia con la debita licenza, il P. Constantino da Voghera della Prouincia di S. Diego, volendo far ritorno alla Riforma, prima che fosse compito l'anno, ne diede memoriale al Reuerendiss. Commissario Generale P. Benigno da Genoua, il quale d'autorità dell' Eminentiss. nostro Protettore il Sig. Card. Barberino, lo reincorporò alla medesima Riforma. Die 30. Ianuarij 1642. In Regesto Sac. Congr. Reg. fol. 164. At expleto primo anno, si tentat redire ad Reformationem, id facere debet in Capitulo, aut Congregatione Prouinciali, & exponere se ad annum deliberationis, sicut, & ceteri transeuntes, prout supra dictum est.

Fratres Tertij Ordinis.

91 **F**RATER Paulus à Palo Tertij Ordinis petijt trāsire ad Fratres Minores Regularis Obseruantie, & Sacra Congregatio remisit illum ad Reformatos, prout in sequenti Decreto.

Eminentissimi, e Reuerendissimi
Signori.

Frà Paolo di Palo del Terzo Ordine di S. Francesco della Prouincia di S. Angelo Gargano, e Napoli, doue al presente habita, espone humilmente all' E.E. VV. come desidera per maggior sua deuotione passare ad vna Religione più stretta, però supplica humilmente l'E.E. VV. à de-

gnarsi

gnarsi farli gratia di concederli licenza di passare alli Padri Minori Osseruanti di S. Francesco nel Monastero di Santa Maria de la Noua di Napoli, doue spera cō maggior feruore seruire à S.D.M. Che &c. Quas Deus &c.

• Sacra Congregatio Cardinalium negocijs Regularium præposita, Procuratoris Generalis Ordinis huiusmodi, relatione, & consensu attentis, censuit Oratori facultatem dumtaxat esse concedendam transeundi ad Fratres Strictioris Obseruantie S. Francisci, prout præsentis Decreti virtute concedit; dummodò idem Orator melioris vitæ feruore sit ductus, non autem alicuius criminis perpetrati poenam euasurus, beneuolos inueniat receptores, coram Prouinciali, & Diffinitoribus Prouinciæ suæ se sistat, & coram eis (Prouinciali Capitulo non expectato) ser:seru. incumbentia probet; & vbi opus fuerit, seruetur forma præscripta in Constitutione fel. record. Sixti V. super transitu huiusmodi edita, vtaturque præsentì gratia intra duorum mensium spatium, aliàs nulla sit ipso facto. Romæ die 7. Decembris 1629.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrij.
In Registro huius Congreg. fol. 127.

Fratres Conuentuales.

10. **M** Inores Conuentuales possunt transire ad Obseruantes, & Reformatos, dummodò beneuolos inueniant receptores, & faciant Nouitiatum, iuxta Iuris communis dispositio-

sitionem, in cap. Licet de Regularibus, petitur prius licentia, etiam non obtenta Superioris Generalis, vel Prouincialis. H. Rodr. de Transitu ad aliam Religionem, num. 55. & 57. In Constitut. Generalibus Ordin. pag. 37. num. 23.

Transitus vltcrius non conceditur ad arctiorem Religionem, nisi prius Superiori legitime constiterit, Religionem paratam esse illum recipere, qui licentiam petit, tuncque Regularis recta via se transferat ad arctiorem. Sacra Congreg. Concilij in Decretis de Regularibus eiectionis, & Apostatis §. 3. Die 21. Septembris 1624.

Vacantia.

S V M M A R I V M :

De tempore, quo durare debent officiorum vacantia in Ordine nostro. num. 1.

De officijs, in quibus non interceditur tempus vacationis. num. 2.

In Prouincijs strictioribus dispensatur tempus sexennij in electionibus. num. 3.

Duo Prouinciales fuerunt reelecti, expleto tantum triennio. num. 4.

Responsiones Sacrae Congregationis pertinentes ad vacantiam officiorum, videlicet.

1. *Quod Exprovinciales, nisi expleto triennio vacantio- nis non possint eligi in Vicarios, aut Commissarios Prouinciales.*

2. *Quod renunciationes Patrum non fiant, nisi cum express-*

pressionem causæ à Definitorio approbanda .

- 3 *In casu suspicionis Definitorum , quando est professenda sententia , seruetur ius commune. num. 5.*

*De tempore , quo durare debent
Officiorum vacantia .*

1 **V**T Minister Generalis possit eligi in Ministrum, aut Commissarium Generalem debet vacare per sexdecim annos .

Vicarius Generalis, qui minus biennio functus est officio Vicarius, nullum privilegium habebit, eligi tamen poterit in Ministrum, & Commissarium Generalem .

Commissarius Generalis Familiæ eligi non potest in Ministrum Generalem, nisi per sexdecim annos vacauerit ,

Vicecommissarius Generalis si biennio functus est officio suo , gaudet privilegijs Patrum Ordinis, & Discretorum Familiæ .

Si verò minus biennio exercuerit officium, Vicecommissarius Generalis Familiæ, nullum privilegium habebit ; eligi tamen poterit in Ministrum, & Vicarium Generalem Ordinis .

Procurator, & Commissarius Romanæ Curiae non possunt continuare in suo officio , nec eligi in Ministros, aut Commissarios Generales , nisi per sexdecim annos vacauerint : Sicut etiam Secretarij Generales Ordinis , iuxta Breve Urbani Octavi .

Ministri Prouinciales non possunt reeligari in Ministros, nisi per sexennium vacent , numerandum

dum ab expletione officij, neque in Vicariis Pro-
uinciales, nisi triennio vacauerit.

Sexennium huius vacantia non est physicum, sed morale, itaut duæ electiones Ministri Prouincialis interueniant ab absoluteione sui officij, etiã si intra quinquennium fiant.

Custodes, & Definidores necessariò vacare debent per sexennium, vt dictum est, eodem modo computandum.

Definitor subrogatus, biennio durans, nisi sexennio vacet, non potest eligi in Definitorum; si verò minus biennio subrogationis, & alias sit extrà sexennium, eligi poterit.

Guardiani necessariò vacare debent per vnum annum, si in Capitulis creantur, durant à Capitulo in Capitulum, si extrà Capitulum fiant, solum per triennium physicè durant.

Reeligi non possunt Guardiani, etiam in alio Conuentu, nisi vacauerint per annum, aliter electio erit nulla, reuocata quacumque Constitutione, qui quidem annus non minor decem, aut vndecim mensium sit.

Non poterit Guardianus remanere Præses in capite eiusdem Conuentus, vbi fuit Guardianus.

Confessores, & Vicarij Monialium non possint durare vltra triennium in eodem Conuentu; nec denuò institui possint, nisi triennio vacauerint.

Inseruire officiis, quibuscumque per interim, & Vicariatum tam paruo tempore, quo non perueniatur ad gaudendum priuilegijs officiorum, non impedit electionem ad idem, vel simile officium,

cium, quia si administratio officij non proficit inferuienti, idem est parum inferuire, ac nihil inferuire. In Constitutionibus generalibus Ordinis cap. 8. pag. 211.

*De officijs, in quibus non interceditur
tempus vacationis.*

1 Ministri Prouinciales in Capitulis, in quibus complent officium; possunt eligi in Custodes Vocales, quod veritum non est.

2 Custodes Vocales immediatè eligi possunt in Prouinciales, aut Guardianos. Definidores in Capitulo, in quo explent Definitorium, possunt eligi in Custodes, aut Prouinciales absque ulla vacatione, quia nulla adest prohibitio. Tolet. 1658.

3 Obseruandum est, quod in Prouincijs strictioribus, in quibus non reperiuntur saltem septem Fratres, inter quos electio cadere valeat, possunt etiam reeligere reliqui, qui per solum triennium vacauerint, prout in sequenti Decreto, videlicet,

Cum à Sacra Congregatione S. R. E. Cardinalium negocijs, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita sub die 2. Iunii 1657. fuerit declaratum Vacationem sex annorum in officijs Ministri Prouincialis, Custodis, & Definitoris Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia, alijs à sanct. mem. Greg. XV. statutam in suo Breui emanato sub die 22. Febr. 1622. Intelligendam esse à die expleti officij, ne propterea

red

reà in Prouincijs Strictioribus, in quibus ex Constitutionibus Ordinis duodecim dumtaxat Fratres assignantur, ex quibus Custos, & Definitores actuales sunt eligendi, electiones huiusmodi adeò arctatæ remaneant, vt sufficiens numerus minimè superfit ad eas, qua par est libertate peragendas.

Eadem Sacra Congregatio, instante Commissario Generali eiusdem Ordinis decreuit, vt quotiescumque supradictis Fratribus, alijsque altioris Ordinis, quibus vigore earundem Constitutionum, ius passiuum ad electionem competit, non supersunt saltem septem, inter quos electio cadere valeat, eo casu, possint etiam eligi reliqui, qui per solum triennium vacauerint. Dat. Romæ die 24. Ianuar. 1653.

M. Card. Ginettus.

Loco † Sigilli.

M. Albericus Secr.

In Regesto huius Congr. fol. 188.

4 Adest Decretum Sac. Cong. Concilij Tridentini sub die 29. Ianuarij 1627. Quod Regularis Minorum de Obseruantia possit reeligi in Prouincialem, sexennio nondum exacto, in aliena Prouincia, prout in Regesto huius Congreg. fol. 45.

Adest & alia dispensatio inusitata reelectionis in Ministrum Prouincialem Patris Innocentij à Buffolengo, Prouinciæ Sancti Antonij, expleto tantum triennio vacantia. In Collectanea Decretorum par. 5. fol. 12.

Respon-

• *Responsiones Sacrae Congregationis pertinentes
ad Vacantiam Officiorum.*

5 **S**acra Congreg. Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negocijs, & consultationibus Regularium præposita, visis infrascriptis dubijs per Ministrum Generalem Ordinis Minorum S. Francisci, tenoris sequentis, videlicet.

Primò. Summi Pontifices, & præcipuè Paulus IV. & Gregorius XIII. ut certum officiorum in Religione tempus stabilirent eorum perpetuitatem penitus sustulerunt, sed frustra; Prouinciales enim exacto sui ministerij triennio, si contingat successorem discedere à Prouincia, vel è viuis excedere, in Commissarios, seu Vicarios Prouinciales sese assumi procurant, tametsi ad sexennium dignitatibus vacare deberent, atque adeò non desunt, qui in octo annos, & ultra, Ministri, vel Vicarij, aut Commissarii, Prouincialis titulo Prælaturam extendunt; Constitutionum verba pro suo libito interpretantes. Quare ut huiusmodi continuatio euitetur, supplicantur EE. VV. decernere, an, & quanto tempore vacare debeant Ministri, antequam in Vicarios, seu Commissarios, Prouinciales, Vicarij in Ministros, & Vicarij in Commissarios, seu Vicarios Prouinciales eligi possint, ubi dictum munus per duos annos obierint.

Secundò, in quadam Hispaniæ Prouincia, vltimus Prouinciæ Pater, qui vigore Bullæ sa. mc. Urbani Octauì ingrediendi Definitoriij facultatem

tem

tem habet, intrare tamen recusauit, cū in finē, vt Patri sibi in primis charo (cuius erat in aliorum defectum subrogari) ad honorem sterneret viam. Defuncto paulō post ex Definitoribus vno, idem Prouinciæ Pater, qui suis iuribus renunciauerat, in vacantis locum admitti præsumpsit. Quæritur, an is, qui renunciavit, tamquam modernus Prouinciæ Pater subintrare valeat in locum deficientis, cū dubitari possit de collusionē ?

Tertiò, nonnulli Prouinciales eo dominij, & auctoritatis deuenerunt in suis Prouincijs, vt in Definidores suis tātummodò functionibus adhærentes, & plerumque malæ notæ Religiosos, eligendos curent. Vndè consequitur, quod quando in actu Visitationis, errores, & defectus, siue in Ministro, siue in aliquo ex Definitoribus, vel eorum amicis deteguntur, ad debitas pœnas, & punishmentem non procedatur, cum ipsorummet Definitorum sit, causas iudicare. Propterea E.E. VV. declarare dignentur. An stante diffidentia iudiciū possit Generalis addere Diffinitorio quatuor, vel sex eiusdem, vel alterius Prouinciæ approbatos Patres, qui sint Coniudices in causis taliter inquisitorum, vel potius ad eradicandos huiusmodi abusus excludere à voce passiva Religiosos, grauissimis de causis inquisitos: quamuis nondum per sententiam damnatos. Eisdem examinatis, & maturè perpensis.

Respondit ad primum. *Neque Vicarium Prouincialem in Ministrum, neque Ministrum in Vicarium, vel Commissarium Prouincialem, neque Vicarium in*
Com-

Commissarium, aut Vicarium Prouincialem eligi posse, nisi saltem per integrum triennium ab huiusmodi officijs vacauerit, aliter electos, cessare debere à notificatione presentium.

Ad secundum. Cessiones, seù renunciationes fieri non posse, nisi cum expressione causa a Definitorio cognoscenda, & approbanda. Causa autem semel admissa, eaque durante, ad huiusmodi officia, neque per electionem, neque per subrogationem, aut quancumq; aliam viam resignantes, seù cedentes assumi posse, aut munia prædicta exercere.

Ad tertium. Tàm in casu suspicionis Iudiciũ (quando est proferenda sententia) quàm in casu publica diffamationis Inquisitorum, iuxta cap. 4. de Accus. (quando causa ante electiones expediri non potest) procedendum esse secundum dispositionem Iuris communis, vbi Constitutio particularis eiusdem Ordinis non prouideat. Roma 20. Nouembris 1645.

M. Card. Ginettus .

Loco † sigilli .

H. Archiepisc. Patracen. Secr.

In Regeſto fol. 343.

Vicarius Generalis .

S V M M A R I V M .

Decedente Ministro Generali è vita, Vicarij Generales durare debent vsque ad nouam electionem.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori .

PEr la morte del Generale dell'Ordine de' Minori di San Francesco si dubita se la deputa-
tione

tione fatta da lui delli Vicarij Generali, così dell' Offeruanza, come della Riforma Cismontana, sia spirata; & hauendo i medefimi, conforme alle Constitutioni, deputato Commiffarij, e Viſitatori nelle Prouincie, che à Paſqua douràno eleggere nuouo Prouinciale, vengono alcuni di queſti ricuſari da i Padri delle medefime Prouincie ſotto preteſto di diſetto di giuriditione; e perche ſe bene le Constitutioni generali non prouedono eſpreſſamente à queſto caſo, nondimeno la conſuetudine ammette, che continuino à gouernare, ſinche ſia fatta l'elettione del nuouo Vicario Generale di tutto l'Ordine, acciò la Religione non reſti ſenza capo. Il Procurator Generale ſupplica l'EE.VV.à farne la dichiarazione opportuna con ſuo Decreto. Che il tutto, &c. Quas Deus, &c.

Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium negocijs, & conſultationibus Episcoporum, & Regularium præpoſita, inhærendo prædictæ conſuetudini ſtatuit, ac decreuit eiſdem Vicarijs Generales Cismontanæ Familiæ continuare debere in ſuis officijs vſque ad nouam electionem Vicarij Generalis Ordinis, contrarijs quibuſcumque non obſtantibus. Romæ hac die quarta Decembris 1648.

M.Card.Ginettus.

Loco † ſigilli.

H.Archiep.Patracen.Secr.

Vica-

Vicarius Prouincialis .

S V M M A R I V M .

Prouinciali in officio decedenti , quid agendum . numero 1. & 2.

Conuocentur Patres Definitorij à Patre digniore . num. 3.

Qui, si fraude electionem retardet, puniatur . num. 4.

Pater dignior præsideat electioni . num. 5.

Consulat prius Generalem . num. 6.

Si sit Definitor , non potest renunciare Definitorium , nisi post electionem . num. 7.

Vicarius Prouincialis durans per biennium, est Pater, & non potest eligi in Prouincialem . num. 8.

Vicarius Prouincialis durat usque ad Capitulum . numero 9.

Quid agendum, si Prouincialis moriatur primo anno sui officij . num. 10.

In Vicarium Prouincialem non reeligatur, qui per triennium non vacauerit . num. 11.

Vicarius Prouincialis ultra tempus Capituli protendi non potest . num. 12.

1 **S**I Minister Prouincialis in officio moriatur, Guardianus Conuentus, vbi cum decedere contigerit, vnà cum Secretario illius, scripturas ad Prouinciam spectantes in Inuentaria referat, ac minori sigillo Prouinciæ munitas, ad digniorem Prouinciæ Patrem, eum scilicet, qui primum locum vindicat, cum Prouinciæ sigillis fidelitèr deferat, qui acceptas scripturas simul cum eis

recognoscat. Salm. cap.8. Vallisfol. 1593. Rom. 1639.

2 Si verò intra terminos communes duorum Conuentuum, Ministrum mori contigerit, Guardianus eius loci, qui aut antiquitate, aut aliqua ratione dignior habebitur, supra ordinata præstabit. Vallisfol. 1593.

3 Dignior verò Pater sine dilatione vlla, debet conuocare omnes Patres, qui sunt de corpore Definitorij, & non alios, ad Conuentum, qui sint in corde Prouinciæ, vel ad illum, in quo electio possit fieri secundum Constitutiones Ordinis. Rom. 1651.

4 Si verò dignior Pater fraude retardet electionem, præsentì Constitutione priuatur per sexennium, iure Patris Prouinciæ, & omnibus prærogatiuis annexis illi dignitati. Rom. 1651.

5 Pater dignior, qui tenet sigilla, debet in electione præsidere cum voce actiua, & passiuâ, (si aliàs non est inhabilitatus alio iure) loco ipsius Præsidentis, non est subrogandus alius Pater; nam ipse exercet officium dignioris. Rom. 1651.

6 Non est tamen celebranda electio Vicarij Prouincialis, quin prius Superior Generalis moneatur, si contingat adesse in spatio trium Dictarum, hoc est triginta leucarum computandarum à confinibus Prouinciæ, vbi vacantia contingit, si verò longius distet, non est consulendus Superior Generalis. 1651.

7 Si primus Pater Prouinciæ, etiam inter Reformatos, sit Definitor, & ei ob mortem, vel renunciationem Ministri Prouincialis, vel quacunque

que alia causa, sigilla Prouinciæ succedant, non poterit renunciare Definitorium, ad effectum conuocandi electores, sed bene poterit post electionem Vicarij Prouincialis. Tolet. 1658.

8 Vicarij Prouinciales, qui per biennium completum in officio steterunt. Parrum Prouinciæ priuilegium, & præcedentiam habeant, eos tamen subsequantur, qui Ministri Prouinciales extiterunt. Absoluto tamen Vicariatus officio, in Prouinciales, vel in Vicarios Prouinciales duraturos triennio, nonnisi post triennium eligi possunt; qui verò per biennium integrum non steterunt in officio, nullo gaudent priuilegio, sed absque vilo vacationis interstitio, in Ministròs Prouinciales eligi poterunt. Rom. 1639. Rom. 1671.

9 Is, qui mortuo Prouinciali, vel quolibet euentu, in Vicarium Prouincialem assumptus est, vsque ad Capituli Prouincialis celebrationem in officio durabit; Capitulum verò Superiorum Generalium arbitrio anticipare poterit, vel prorogari, dummodò tempus à lege præscriptum non excedatur. Rom 1639.

10 Quod si Ministrum Prouincialem, primo sui officij anno ab hac vita decedere, siue idem officium, ex quauis causa vacare, seu cessare contigerit: Minister Prouincialis tum recens electus, tum deputatus, vnà cum alijs eiusdem Prouinciæ Superioribus, atque officialibus in suis huiusmodi officijs, ad triennium continuet, & continuare debeat, iuxta Constitutionem Apostolicā Urbani VIII. Creditum. In Const. Ord. fol. 365.

11 In Vicarium Prouincialem eligi non poterit Minister proximè præteritus: nec qui per biennium extiterit Vicarius Prouincialis, nisi triennio vacauerit, aliàs electio erit nulla. Rom. 1651.

12 Regimen, aut officium Vicarij Prouincialis, nullo modo potest extendi vltra illud tempus, in quo Minister Prouincialis defunctus debebat finire officium. Rom. 1651.

Demortuo Prouinciali, primo sui officij anno, ac electo Vicario Prouinciali, mox petentibus Prouinciæ Patribus vnà cum Definitorio, potest Generalis Minister, aut Commissarius Generalis indicare Capitulum pro electione noui Prouincialis, iuxta beneplacitum præfati Breuis Urbani Octauj, cum polleant huiusmodi facultate, & multò magis providere potest Sedes Apostolica etiam contradicente Vicario Prouinciali nouitèr electo. Ita decisum fuit à Sac. Congr. super statu Regularium in vna Genuen. pro Reform. 1660.

Statuitur, quod Vicarij Prouinciales completo biennio sui officij, non possint in posterum eligi in Definidores, sicut nec Ministri Prouinciales. Rom. 1664.

Si paulò ante Capitulum Prouinciale moriatur Minister, vel Custos, decernitur, quod antè ipsius celebrationem eligi debeat Vicarius Prouincialis, & Custos pro vtraque Familia. Rom. 1664.

Declaratur, quod Vicarij Prouinciales, qui per biennium completum, Prouincias rexerint, gaudeant præminentijs, & priuilegijs taxatis a
Con-

Constitutionibus Ordinis . Non possunt tamen in posterum eligi in Definidores , nisi transacto triennio . Rom.1664.

Statuitur, quod Vicarij Prouinciales canonicè electi, debeant, & possint ferre suffragium in Capitulis prouincialibus, & generalibus, tamquam Prælari ordinarij Prouinciarum, sicuti hucusque in Religione vsu receptum est. Rom.1664.

Vicarius Localis .

S V M M A R I V M :

Vicarij Conuentuum quomodo, & quando censendi sunt Prælati . num.1.2.& 3.

Absente Guardiano, habent præcedentiam supra omnes. num.4.

Vicarij inter Reformatos præcedunt Lectoribus Sacra Theologie, in vna Tuderina . num.5.

I Vicarij, qui in Conuentibus non habent Superiores, sunt veri Prælati . Rodriq. tom.2. quæst. 20. art. 2. & 3. Suar. tom.4. de Relig. tract.8. lib.2. cap.22. n.6. Peyr. de Prælat. q.1. cap.4. §.4. n. 74. Habent enim ordinariam potestatem, & iurisdictionem .

2 Vicarij, qui ponuntur in Conuentibus loco Superioris defuncti, vel priuati, vel absentis per longum tempus, sunt verè Prælati, cum habeant eandem auctoritatem, quam illi, quorum loco ponuntur. Peyrin. loco cit. Subrogatum enim sa-

pit naturam eius, cuius loco succedit . c. maiores de baptis. §. ad id autem .

3 Vicarius, absente Prælato locali, per vnum diem naturalem, potest concedere facultatem absoluendi à reservatis ; est enim absolutus Superior, habetque administrationem, & potestatem spiritualem: neque Religiosus pœnitens, in malo statu diu detinendus est. Peyr. to. 1. priu in Const. 4 Sixti V. §. 6. n. 16. Limita in casu, quo Prælati localis, eodem die, sit reuersus, aut subditus de industria confessionem distulerit ad illum diem. Diana 3. p. tract. 2. resol. 28.

4 Absente Guardiano extra districtum suæ Iurisdictionis per longum tempus Vicarius Conuentus institutus à Definitorio in omnibus functionibus præcedat omnes ; in Constitut. gener. Ord. c. 8. §. 44. pag. 706. num. 2.

Restat videndum, An Vicarij, inter Reformatos, debeant habere præcedentiam à Lectoribus Sacræ Theologiæ, cum series præcedentiæ sit valde obscura .

Tudertina .

5 **I**N causa, quæ controuertitur inter Patres Philippum à Spoleto, & Lucam à Patran o Sac. Theologiæ Lectores actuales in Conuentu Tudertino Montis Sancti, Prouinciæ Reformatę Diui Francisci ex vna, & Patrem Marcum à Fratta Vicarium eiusdem Conuentus ex alia, circa punctum præcedentiæ in Refectorio, ac publicis functionibus, præsentē Guardiano supradicti Conuentus.

uentus . Nos infraſcripti ad Conſultationem ,
pro dicta cauſa ſpecialitèr deputati à Reuerēdiſſ.
P.ſeſtiano à Caieta huius Ciſmontanæ Fami-
liæ Commiſſario Generali, viſis , & perpenſis ra-
tionibus pro vtrāq; parte adductis, & habita ratio-
ne eius, quod in omnibus alijs Prouincijs Reſor-
matis, Conuentibusq; & præcipuè in hac Roma-
na ſeruatur, ex quo videtur colligi poſſe noſtrarū
Conſtitutionum, necnon Bullæ ſel. rec. Urb. VIII.
hac de re editæ, interpretatio , & intelligentia his
inhærendo . Dicimus , Vicarijs actualitèr, etiam
præſente Guardiano Conuentus deberi præce-
dentiā ſupra Lectores actuales Sac. Theologiæ, &
ſic conſultamus, & dicimus, ſaluo ſemper, &c. In
quorum omnium, & ſingulorum fidem, &c. Dat.
Romæ in Conuentu S. Franciſci Traſtyb. die 18.
Decembris 1657.

Ita cenſeo

Ego Fr. Franciſcus Antonius à Roma Cuſtos
Vocalis .

Ita eſt

Ego Fr. Angelus Bergomen. Definitor Ge-
neralis .

Ita eſt

Fr. Siluerius à Podio Fidone Pater Ordinis, &
Vicarius Prouincialis .

Ita eſt

Fr. Ioannes à Pinarolio Procurator Generalis
Reſormatorum .

Fr. ſeſtianus à Caieta Commiſſarius Gener.
In Regeſto Sac. Congregationis Epiſcopor. &
Regular. fol. 372.

Votum, seu Vox.

SUMMARIVM.

Vota absentium suppleri non possunt, nec per Procuratorem dari. num. 1.

Votum sibi nemo dare potest. num. 2.

In sacris non initiati, Votum habere possunt in Capitulo. num. 3.

Tertia Soror germana Monialis non habet vocem in Capitulo. num. 4.

Aliquando dispensatur, ubi est magnus numerus Monialium. num. 5.

Moniales Conuersa in Italia non habent vocem, secus in Ultramontanis partibus. num. 6.

Vocis priuatio non incurritur, nisi post latam sententiam. num. 7.

Vota in electione Abbatissa oretenus accipi debent. n. 8.

1 **A**bsentium vota suppleri non possunt, nec alicui suum votum committere, aut per Procuratorem suffragari in Capitulis, vel Congregationibus licet. Trident. sess. 25. cap. 6. Urban. Oñ. Circumspecta.

2 Si quis sibi in Electionibus votum dederit, voce actiua, & passiuā perpetuò priuetur. In Constit. Ord. cap. 8. pag. 141. num. 21.

3 Vocem habere possunt Regulares in Capitulo, sacris non initiati, Sacra Congregatio 10. Ianuarij 1578. apud Bellasium V. Vox. numero 1.

4 Vocem actiuam, & passiuam non habet tertia Soror, nisi post mortem alterius ex primis. Neapoli 12. Iunii 1646. Floscul.

5 Aliquando tertijs Sororibus fuerunt voces ex gratia concessæ, maximè vbi magnus est numerus Monialium. Genoua 8. Martij 1606.

6 In Italia Moniales Conuersæ non habent vocem in electione Abbatissæ. Secus in Ultramontanis partibus. Urbanus VIII. Exposito nobis, quod Moniales Conuersæ Ordinis S. Claræ Parisien. debeant manuteneri in possessione eligendi Abbatissam, prout in Collectan. Decretorum par. 2. fol. 63.

7 Vocis actiuæ, & passiuæ priuatio non incurritur ipso facto in foro conscientiæ, sed post latam sententiam, & commendationem. Rodr. tom. 2. q. 56. Peyrin. de subdito q. 2. §. 11.

8 Vota in electione Abbatissarum, vel alterius Superiorissæ possunt per Episcopum, vel Superiorem Regularem, vna cum Vicario, vel alio viro assumpto retentus accipi. Sacra Congregatio Concilij. Barbosa in summa Decis. Apostolicarum V. *Votum* num. 3. In Constitutionibus generalibus Ordinis cap. 11. pag. 260. num. 4.

*Propositis in Sacra Congregatione Concilij
infra scriptis dubijs.*

Primò. An liceat Parochis Ciuitatis Papiensis vigore consuetudinis, aut Constitutionis Synodalis exigere ab hæredibus defunctorum, quorum Cadauera in Ecclesijs Regularium sepe-

linn.

liuntur, duplicatam eleemosynam, quàm cateroqui soleat exigi.

2 An ab iisdem Parochis possint cogi hæredes defunctorum, vt si quando aliquos Fratres, exempli gratia duodecim, vocant ad associandum in funere cadaueri defuncti, totidem omninò pares numero Clericos sæculares debeant vocare.

Die 12. Decembris 1665. Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, audita Relatione Domini Episcopi Papiensis, & vtraque parte informante, Respondit, Neutrum dictis Parochis licere, saluo tamen iure immemorabilis, coram Iudice probandæ.

A. Card. Celsus Præf.

Loco † sigilli.

C. de Vecchijs Episc. Clus. S. C. C. Secr.

*Quod non liceat Fratribus Trinitarijs
vti Cappa nigra.*

IN Causa Fratrum Prouinciarum Castellæ, Aragoniæ, & Bethicæ Ordinis Sanctiss. Trinitatis Redemptionis Captiuorum super delatione habitus, prætendente, & instante exaduerso Religione Fratrum Prædicatorum, vt inhibeatur Fratribus dictarum Prouinciarum, & Ordinis Sanctissimæ Trinitatis vti Cappa nigra.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium, negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, re, de mandato Sanctissimi Domini Nostri pluries partibus audi-

auditis mature discussa, & examinata, visisque
Breuibus Apostolicis, & signanter regeſto ori-
ginali Bullæ ſan. mem. Clementis Quarti, quæ
incipit, In Ordine veltro, ſub Dat. Viterbij vij.
Idus Decembris anno 1627. Pontificatus eius ter-
tio, necnon priuilegijs, ſcripturis, & instrumen-
tis hinc inde exhibitis, alijsque videndis, ad re-
lationem Eminentiffimi Pallotti, cenſuit, & de-
clarauit non licere Fratribus Trinitarijs, tam
dictarum, quam aliarum quarumcunque Prouin-
ciarum vti Cappa niſi albi coloris, excepta tan-
tùm Prouincia Caſtellæ, in qua ad præſcriptum
literarum Apoſtolicarum Sacræ Poenitentiarie
ſan& mem. Pij Quarti ſub Dat. Romæ v. nonas
Iulij Pontificatus eius anno primo, licere vti Cap-
pa coloris bruni, eius nimirum, qui in illis par-
tibus dicitur Buriel, non autem nigri coloris, &
ad tenorem huius Decreti corrigendas eſſe Re-
gulam, & Conſtitutiones dicti Ordinis Sanctiſſi-
mæ Trinitatis reſpectiue in locis, Textibus, Ca-
pitulis, & Declarationibus, in quibus tractatur
de veſtimentis Fratrum. Et ita harum vigore
declarat, ac decernit, ſeruatiq; mandat, ac præ-
cipit, in contrarium deductis, etiam ſpeciali ex-
preſſione dignis, non obſtan. quibuſcunque.
Vt autem earundem præſentium exequutioni fir-
mius conſulatur, eadem Sacra Congregatio com-
mittit, & iniungit Ordinarijs locorum, vt quo-
ties pro parte dictæ Religionis Prædicatorum
fuerint reſpectiue requiſiti, ſeu quilibet eorum
fuerit requiſitus, Fratres dicti Ordinis Sanctiſſi-
mæ Trinitatis, qui Cappam nigri coloris, ſeu
alias

aliàs contra præsentis Decreti formam deferre præsumperint, ad ipsam deponendam per censuras Ecclesiasticas, aliaque iuris, & facti remedia, omni appellatione postposita (inuocato etiã, quatenus opus sit, brachij sæcularis auxilio) per se, vel per alios cogant, & compellant. Et facta de præmissis relatione eidem Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas Sua Decretum huiusmodi approbavit, & iuxta illius tenorem fieri, & exequi mandauit. Romæ 16. Decembris 1665.

M. Card. Ginettus :

Loco † signi.

E. Episc. Camer. Secr.

FINIS.

B V L L Æ, ET BREVIA

Per extensum posita in hoc THEATRO.

Ex LEONE X.

Intelleximus. Declarat Christi fideles Missas audientes in Ecclesijs Mendicantium satisfacere præcepto Ecclesiæ. fol. 374. num. 1.

Ex CLEMENTE VII.

Nuper. Quod in materia Legatorum perpetuorum de quibus Fratres Minores de Observantia non sunt capaces, possint se componere cum heredibus mediante Syndico Apostolico. fol. 353. num. 3.

Ex P I O V.

Decet Romanum Pontificem. Declarat mulieres posse comitari Processiones per intus Clausura Monasteriorum. fol. 108. num. 3.

Ex

Cum à prima. Indulgentia Plenaria pro Visitantibus Ecclesijs Fratrum Minorum in festiuitatibus Sanctorum Francisci, & Antonij de Padua, Bonaventuræ, Ludouici, & Clara. fol. 326.

Ex GREGORIO XV.

Splendor paternæ. Indulgentia Plenaria in Ecclesijs Fratrum Minorum de Observantia, & Reformatorum ubique terrarum pro festo Portianculæ. fol. 328.

Ex VRBANO VIII.

Ex iniuncti. Confirmat concessiones Domorum Regularium de Observantia Fratribus Reformatis S. Francisci, quomodolibet factas. fol. 203.

Admonemur. Contra Superiores Ordinis concedentes, & contra Fratres conquirentes fauores extra Ordinem. fol. 30.

Religiosos viros. Quod electiones Proministrorum, Custodum, & Guardianorum fiant per secreta suffragia. fol. 250.

Cum sicut. Ne Paroebi plus percipere possint in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesijs Regularium, quam in eis, quæ fiunt in proprijs. fol. 447.

Cum sicut. Quod Fratres Laici Strictioris Observantia S. Francisci non precedant Clericis professis. fol. 461.

Inter multiplices. Quod Fratres cuiuscumque gradus, & dignitatis commorantes in Conuentu Aracelitano

cælitano sint sub obedientia, & directione Commissarij Generalis Ordinis. fol. 510.

Militantis Ecclesiæ. Vbi de Professorijs, lectione mystica, morali, & alijs pro bono regimine Reformerum. fol. 513.

Ex INNOCENTIO X.

Cum ob Sacri Iubilæi. Declarat Indulgentiam Portiunculæ in Anno Sancto non renocari. fol. 329.

Et in paruis. Super subiectione nonnullorum Conuentuum iurisdictioni Ordinarij loci, tanquam Sedis Apostolicæ delegati. fol. 208.

Posito Decreto. Declarationes præfati Decreti. fol. 211.

Ex ALEXANDRO VII.

Sacrosancti. Quod Discreti Vocales Conuentuum ad Capitula Provincialia mittendi non amplius eligantur. fol. 240.

Cum sicut. Indulgentia Plenaria pro Fratribus Cismontane Familie exsecutijs spiritualibus per octiduum vacantibus. fol. 275.

Licet alias. Ne in materia hæresis admittatur correctio fraterna. fol. 179.

Alias pro parte. Pro obseruantia Decretorum, in pertinentibus ad sepulturam in Ecclesijs Regularium. fol. 535.

Sollicitudo. Innouatio Constitutionum pro Immaculata Virginis Conceptione. fol. 429.

Ratio Instituti. Quod Procuratores, & Commissarij Generales Curie Cismontane familie habeant votum
perpe-

perpetuum in suis respectivè Provincijs . fol. 507.

Superni . Constitutio moderatoria facultatum Rev. Fabricæ Sancti Petri circa legata pauperibus in genere facta . fol. 342.

Decet . Declaratio præfata Constitutionis , in qua declarat non comprehendì legata pro pijs operibus incertis relictis . fol. 349.

DECRETA VISITATIONIS APOSTOLICÆ

Per extensum posita :

Quod sententia non afficiant Vocales ; nisi per mensem ante electionem fuerint lata . fol. 103. nu. 2.

Declaratur , quod Indulgentia concessa visitantibus Ecclesias Regularium in eorum festiuitatibus , non sunt reuocata . fol. 173. num. 11.

Funeralia in Vrbe , æquali portione diuidenda sunt , fol. 283.

Edictum Vicarij Pape contra deferentes habitum Religionis absque licentia Superiorum . fol. 309.

Quod non fiant contractus inter Moniales , earumq; Procuratores , seu Administratores . fol. 403.

Quod in Provincijs Fratrum Minorum Strictioris Obseruantia Sancti Francisci possint recipi Nonitij absque

absque limitatione . fol. 409.

Decretum pro Nouitijs induendis inter Fratres Regularis Observantia Familiae Cismontanae . fol. 410.

Pœna incursæ per quosuis Regulares ad Urbem venientes sine licentia reservantur . fol. 454.

Quod Procurator Generalis Reformatorum gaudeat privilegijs Procuratoris Ordinis . fol. 506.

Declarat Constit. Ord. Min. de Obseru. de subrogatione observari debere . fol. 544.

D E C R E T A S. O F F I C I I

Per extensum posita .

Contra Fratres Minores de Observantia, & Reformat. legentes, & tenentes libros Geomantia, Hydromantia, &c. Cum non sine . fol. 184.

Prorogatur tempus legendi Decreta S. Officij per totum mensem Augusti . fol. 186.

Prohibentur libri, & Imagines, in quibus tractatur de vera forma Habitus, & Caputij Sanctorum Francisci, & Antonij de Padua . fol. 316.

Habitanter in Statu Ecclesiastico non possunt extra illum libros imprimere sine licentia Vicarij Papa, & Magistri Sacri Palatii . fol. 359.

Regulares penitentiati a Sancto Officio inhabiles existunt ad officia suæ Religionis . fol. 456.

Per solam penitentis depositionem Confessarius non debet carcerari . fol. 458.

DECRETA

CONGREGATIONIS

CONCIL. TRIDENT.

Per extensum posita.

Dies electionis Abbatisse Monialium Regularibus subiecti. significandus est Ordinario, ut possit interuenire. fol. 2. num. 1.

In electione Abbatisse Monialium exemptarum, Episcopus non potest recipere vota Monialium. fol. 3.

In electione Monialium exemptarum Episcopus non potest exquirere voluntates eligentium. fol. 3. num. 3.

Superior Monialium, etiam Regularis, non potest ferre suffragium in electione Abbatisse. fol. 4. num. 4.

Confessarii generaliter idonei reperti, generaliter quoque, et indistincte admitti debent. fol. 144. num. 7.

Semel approbati, ab eodem iterum examinari non debent. fol. 145. num. 9.

Approbati ab Ordinario, non censentur approbati, ad audiendas Confessiones Monialium. fol. 148. num. 14.

Donatio ante susceptionem habitus, est valida. fol. 242.

Quod sex Patres pro eiciendis Incorrigibilibus eligi possint in unaquaque Prouincia. fol. 243.

Quod Commissarij Prouinciarum, Orientalium, Occidentalium, ac Insularum possint eicere Incorrigibiles. fol. 244.

Responsiones ad dubia proposita pro incorrigibilibus. fol. 248.

Regu-

Regulares non possunt prohiberi ab eleemosynarum petitione. fol. 259.

Episcopus non potest visitare Ecclesias Regularium. fol. 262.

De potestate Episcopi circa Clausuram Monialium. fol. 264.

Parochus tenetur comitari defunctum. fol. 273. num. 8.

De obseruantia festorum. In hoc Decreto peragitur etiā de licentia Contionatorum, de Processionibus, deque facultate Episcopi in Ecclesijs Regularium. fol. 280. num. 1.

Decretum pro Regularibus ordinandis. fol. 442. num. 1.

Decretum circa postulationem, & electionem Predicatoris ab Vniuersitate, vel Ciuitate. fol. 475.

Declarationes super tredecim dubijs super Constitutione de exemptorum priuilegijs. fol. 481.

Regulares distantes ultra dimidium milliare à Ciuitate, non possunt compelli ad Processiones. fol. 495.

In primo ingressu, Visitationis Episcopi, Regulares non teneantur accedere ad Processionem cum Clero. 497. num. 4.

Monasteria, quae quadraginta annis citra à Concilio Tridentino edificata, & in dies adificantur, non tenentur ad solutionem, Quarta funeralium. fol. 525.

De exemptione Tertiariorum, & Tertiariarum à iurisdictione Ordinarij. fol. 560. num. 5.

D E C R E T A

SAC. CONGREGATIONIS

E P I S C O P O R V M,

ET REGVLARIVM. :

Per extensum posita .

IN Decreto super qualitate Casuum Reservatorum ,
comprehenduntur etiam Censura . fol. 13. num. 17.
Regulares , qua facultate alloqui possant Moniales con-
iunctas . fol. 21. num. 3.

Altaria sita in Ecclesijs Regularium , etiamsi sint Con-
fraternitatum, nequeunt ab Episcopo visitari. fol. 27.
num. 4.

Decretum contra Regulares temere ad Urbem acceden-
tes sine Superiorum licentia. fol. 35. num. 4.

Regulares prohibentur receptare bannitos, fallitos, & ex
alieno grauatos in Conuentibus . fol. 51. num. 1.

Cantus figuratus est prohibitus in Ecclesijs Monialium
S. Clare, & S. Mariae Magdalene Neapolis. fol. 96. 1.

Decretum de Clausura nonorum Conuentuum Sylua-
rum, ac Pomariorum. fol. 110. num. 1.

Decretum pro electione Commissarij ad Comitata Gene-
ralia mittendi. fol. 122. num. 1.

Confessarij prohiberi non possunt , ne personarum agro-
tantium in proprijs illarum domibus Confessiones au-
diant . fol. 145. num. 8.

Ordi-

Ordinarij non possunt suspendere liberè approbatos, nec adimere facultatem omnibus Confessarjjs simul unius Conuentus inconsulta Sac. Congreg. f. l. 146. num. 11.

Prorogatur tempus legendi Decretum de Celebratione Missarum. fol. 191. num. 3.

Si Definitor potest electionibus conuenire, & tamen recusat, non est facienda subrogatio. fol. 233. num. 7.

Duo ex eadem cognatione Definitorjjs interesse non possint. fol. 238. num. 1.

Discreti Vocales à Conuentibus mittendi ad Capitula Prouincialia, non sunt amplius eligendi. fol. 239. n. 2.

Quod Ministri Prouinciales in electionibus, deficiente Praeside in paritate votorum habeant votum decissum. fol. 254. num. 6.

Fratres Minores de Observantia cum facultate Superioris possunt subuenire paupertati parentum. fol. 260. num. 4.

Mendicantes in executione suorum privilegiorum non possunt grauari ab Episcopis, in hoc Decreto sunt quinque notabilia. fol. 262. num. 1.

Cadavera defunctorum quomodo leuanda. fol. 267. n. 5.

Quoad delationem defuncti per vias, in hoc Decreto sunt multa pertinentia ad Tertiarios. fol. 268. num. 6.

Consanguinei non tenentur parentare in Ecclesia Parochiali. fol. 274. num. 11.

Prospectus fenestrarum Domorum secularium in hortum Fratrum Minorum impediri debet ab Episcopo. fol. 277. num. 1. & 2.

Quod festum Sancti Antonij de Padua possit solemnizari tam à Patribus Strictioris Observantia, quam à Conuentualibus, dummodò Reformati se abstineant à Processionibus. fol. 282. num. 3.

Quod nullus puer expleto anno sexto possit induci ex deuotione habitu Religionis. fol. 307. num. 1.

Episcopus, Confessarios, quos sibi elegerint Moniales tempore Iubilaei, concedat etiam Regularibus subiectis. fol. 331. num. 1.

Confessarij etiam tempore Iubilaei, pro Monialibus debent specialiter approbari. fol. 332. num. 2.

Mendicantes nequeunt molestari ab Ordinario circa quinque, in executione suorum privilegiorum. fol. 481. num. 1.

Quod tertia soror germana Monialis careat suffragio, & duplicatam persoluat dotem. fol. 402. num. 4.

Decretum pro Nouitijs induendis inter Fratres Regularis Observantiae Familiae Cismontane. fol. 413. num. 3.

Decretum pro Nouitijs induendis inter Reformatos. fol. 415. num. 4.

Decretum Innocentij X. Ad propagandam, pro Nouitiorum receptione, & Professoriorum deputatione. fol. 417. num. 5.

Quod Nouitij conuersi possint agere annum probationis in Conuentibus pro Professorijs designatis. fol. 425. num. 8.

Quod Frater N. laicus professor, ob transitum indebitum ad Clericatum remaneat suspensus per biennium. fol. 457. num. 4.

Clerici Nouitij inter Reformatos, non debent praecedere in functionibus publicis, Laicis Professoris. fol. 461. num. 2.

Laicus transiens ad Clericatum, accipere debet praedictam a die Clericatus. fol. 464. num. 3.

Secretarij Generales Curiae Romanae, praecedere debent Secretarijs Prouincialibus. fol. 457. num. 9.

Quod

Quoad præcedentiam inter Mendicantes, qui sunt in possessione præcedentia, præcedant, & ubi non constat de possessione præcedant antiquiores. fol. 468. num. 10.

Quid agendum, quando controuersia est inter Monasteria eiusdem Ordinis respectu aliorum Ordinum simul. fol. ibid. num. 11.

In Territorio, seu Districtu Romano seruatur præcedentia inter Regulares, sicut in Vrbe. fol. 470. num. 12.

Quod priuatio vocis actiua, & passiva vnius, vel duorum annorum intelligitur de annis solaribus. fol. 480. num. 2.

Regulares non possunt impediri à Quæstuatione à locorum Ordinarijs. fol. 522. num. 2.

In Controuersia Mediolanen. inter Regulares, & Archiepiscopum condita fuisse 14. Decreta scilicet digna. fol. 529.

Decretum super statu mulierum Tertijs Ordinis. fol. 554.

In Provincijs strictioribus Minorum de Obseruantia dispensatur tempus sexennij in electionibus. fol. 571. num. 3.

Responsiones Sacra Congregationis Episcoporum, & Regularium, pertinentes ad Vacantiam officiorum nostri Ordinis. fol. 573. num. 5.

D E C R E T A

CONGREGATIONIS

S A C. R I T V V M

Per extensum posita.

Regulares vocati ad sepeliendos mortuos conuenire debent ad Parochialem Ecclesiam. fol. 267. num. 4.
 Vnica tantum Crux deferenda. In hoc Decreto sunt quamplura obseruanda. fol. 271. num. 7.

Quoad officia præstanda supra cadauera. fol. 273. num. 9.
 Festum S. Francisci fuit repositum inter festa de præcepto, postea ablatum. fol. 281. num. 2.

Generalis Fratrum Minorum de Obseruantia iure optimo videtur titulo totius Ordinis. fol. 293. num. 6.

Mandat non amplius dici quasdam Missas votiuas, in quibus Ritus, & veritas verborum violatur. fol. 375.

Quando vigilia S. Ioannis Baptista cōtingit in festo Corporis Christi, anticipāda est feria quarta. fol. 318. n. 2.

Missæ, in quibus veritas, & ritus verborum non violatur. fol. 376. num. 4.

Decretum circa tres missas, & communionem fidelium in nocte Natiuitatis Domini. fol. 378. num. 5.

Decretum de non celebrandis missis priuatis pro defunctis in festis duplicibus. fol. 380. num. 6.

Decretum pro celebrandis missis in aliquibus locis Terra Sanctæ cum Gloria in excelsis. fol. 332.

Decretum pro moderatione Officij Immaculate Conceptionis B. Virginis Mariæ. fol. 426. n. 1.

Decre.

- Decretum pro continuatione eiusdem officij. fol. 428. n. 2.*
Quod in celebratione officij, & missæ Beatorum, non ex-
cedantur limites verbales Indultorum Sedis Aposto-
licæ. fol. 437. num. 4.
Decretum super electione Sanctorum in Patronos. fol. 451.
Minores Fratres Strictioris Observantia S. Francisci
debent habere præcedentiam à cæteris Regularibus
Salerni. fol. 471. n. 13.
Confraternitas posterius erecta, non potest facere Proces-
sionem eodem die, & hora cum antiqua. fol. 495. nu. 3.
Capuccini possunt erigere Crucem in Processionibus.
fol. 497. num. 5.
De loco eorundem in Processionibus. fol. 498. num. 6.
Quod ubi non crexerunt Crucem, incedant sicut prius
sub Cruce Cleri. fol. 499. num. 7.
Quod Procurator Generalis Ordinis Minorum de Ob-
servantia præcedat Procuratori Generali Conventua-
lium. fol. 505. num. 6.

D E C R E T A

S A C R Æ C O N G R E G A T I O N I S

D E P R O P A G A N D A F I D E .

Per extensum posita.

D *Decretum super articulis porrectis contra Patrem*
Generalem Fratrum Minorum de Observantiâ in
concernentibus profectum locorum Terra Sancta. fol. 297
Designas modum, & formam faciendi lectiones lingua-
rum

- rum in studijs deputatis. fol. 334. num. 2.*
De subiectione, & amotione studentium, & lectorum
lingua Arabica. fol. 336. num. 3.
Quod Generales Religionum mittant Missionarios in In-
dijs Orientalibus contra Mahumetanos. fol. 383. n. 1.
Decretum pro Missionarijs Aegypti, & Aethyopia.
fol. ibid. num. 2.
Decretum super concordia, & iurisdictione Guardiani
Hierosolymitani in Missionarios Apostolicos Orien-
tis. fol. 386. num. 3.

DECRETA CONGREGATIONIS FABRICAE S. PETRI

Per extensum posita.

- D**ecretum super legatis relietis Fratribus Minori-
bus de Observantia S. Francisci. fol. 72. num. 5.
Decretum super annuis legatis relietis Fratribus Mino-
ribus de Observantia S. Francisci non componen-
dis. fol. 76. num. 6.

ADDI-

ADDITIO

IN

THEATRVM

REGVLARIVM.

Reu. P. ANGELI A. V. D. Æ

A LANTVSCA.

In qua inserta fuere ab eodem Auctore nonnullæ Constitutiones Apostolicæ, necnon Statuta nouissima præteriti Capituli Generalis 1664. ac plurima Decreta, iam publicata, & alias impressa, quorum series in sequenti Elencho elucet &c.

ELEN-

ELENCHVS

Nonnullarum Rubricarum.

	A.	
A <i>Bsolutio.</i>		<i>foliis.</i>
<i>Beati.</i>	B.	56.
	C.	
<i>Canonica portio.</i>		88.
<i>Capitulum.</i>		92.
<i>Casus reservati.</i>		97.
<i>Commissarius Generalis.</i>		120.
<i>Commissarius Prouincialis.</i>		123.
<i>Commissarius Terra Sanctæ.</i>		125.
<i>Confessarij Urbis.</i>		141.
<i>Confraternitas.</i>		150.
<i>Conuentus.</i>		199.
	D.	
<i>Definitor.</i>		231.
	E.	
<i>Electio.</i>		249.
<i>Eucharistia.</i>		264.
	G.	
<i>Guardianus.</i>		301.
		Habi-

H.

<i>Habitus .</i>	306.
<i>Hospitium .</i>	317.

I.

<i>Ieiunium .</i>	317.
<i>Incorporati .</i>	320.
<i>Indulgentia .</i>	320.
<i>Inbileum .</i>	331.

L.

<i>Lectio linguarum .</i>	333.
<i>Legatum .</i>	341.
<i>Liber .</i>	357.

M.

<i>Mendicantes .</i>	361.
<i>Moniales .</i>	391.

P.

<i>Parochus .</i>	446.
<i>Patronus .</i>	450.
<i>Prædicator .</i>	474.
<i>Privilegia .</i>	480.
<i>Protector .</i>	520.

S.

<i>Sollicitare .</i>	540.
----------------------	------

V.

<i>Vacantia .</i>	568.
<i>Vicarius Generalis .</i>	575.
<i>Vicarius Provincialis .</i>	577.

BULLAE, ET BREVIA

per extensum posita.

Ex CLEMENTE VIII.

Quaecumque. De reformatione Cōfraternitatum. fol. 158.

Ex PAVLO V.

*Nuper. Indulgentia pro Cordigeris. 153.**Iniuncti. Bulla confirmatoria Privilegiorum trium Ordinum S. Francisci. 487.*

Ex ALEXANDRO VII.

*Felicit Sacrarum. Constitutio determinans quomodo, & quando liceat Superioribus Regularibus Monialium, earumque Confessoribus ingredi septa Monialium, & propè illud commorari. 394.**Commissi Nobis. Quod festum S. Dominici celebretur de precepto in toto Regno Neapolitano, tamquam de Patrono cum octava. 452.*

Decreta Visitationis Apostolicæ

per extensum posita.

D *Ecce. Decretum circa confessiones audiendas in. V. b. e. pag. 148.**Che niuno possa insegnare di canto, o di suono le. Ma- nache de' Monasterij di Roma. 392. nu. 2.*

De-

Decreta Congreg. Concilij Tridentini
per extensum posita.

Quod Fratres Minores de Observantia possint recipere sibi legata per modum elemosynæ. fol. 356

Decreta Sac. Congreg. Episcoporum, &
Regularium, per extensum
posita.

Quod Confratres, virtute privilegiorum, non possint absolvi à Reservatis. fol. 100. num. 7.

Quod Episcopus visitans parvos Conventus sibi suppositos, non possit à visitatis aliquid exigere in pecunia. fol. 216. num. 16.

Quod Superior Generalis Minorum de Observantia non possit dispensare, super etate, & alijs requisitis in Definitorem. fol. 236. num. 11.

Quod in Provincijs Strictioris Observantia S. Francisci tollantur divisio, & conventio partium, ad hoc ut electiones fiant ad præscriptum Constitutionum. fol. 256. num. 10.

Quod Custodes, & Præministri, inter Definitores actuales, ultimum locum, & præcedentiam habeant. fol. 317

Quod Fratres Capuccini admittere possint Tertiarias, dummodò materiale eisdem Religionis habitum deferant. fol. 557. num. 8.

**Decreta Congreg. Sacrorum Rituum,
per extensum posita.**

Decretum super Cultu Beatis adhuc non canoniza-
tis præstando. fol. 57.
Declaratio præfati Decreti. fol. 60.

**Decreta Sacræ Congregationis de Propa-
ganda Fide, per extensum
posita.**

Quod Guardianus Hierosolymitanus eligatur à
Superioribus Generalibus Ordinis Minorum de
Observantia. fol. 303. num. 4.

SUPPLEMENTVM
THEATRI
REGVLARIVM,

In quo

Nouissimę Summorum Pontificum Constitutio-
nes, ac Sacrarum Congregationum Urbis
Decreta ad statum Regularium specta-
tia, eadem Theatri alphabetica
methodo exponuntur.

Cura, & studio

D. ABB. FRANC. ANTONII IANNONI
V.L.C. ET PROTHONOT. APOST.

ROMÆ, Ex Typographia R. Cam. Apost. 1679.

Superiorum permisso, & privilegio.

Imprimatur, si videbitur Reuerendissimo
P. Magistro Sac. Pal. Apost.

I. de Ang. Archiep. Urb. Vicesg.

Imprimatur.

Fr. Raymundus Capisuccus Sac. Pal. Apost.
Magister Ord. Præd.

SUPPLEMENTVM

THEATRI REGVLARIVM.

Abrogatio Indultorum .

S V M M A R I V M .

Ratio ordinis Supplementi huius exponitur . num. 1.

Indulta, seu Privilegia personalia, quibusvis Fratribus Minor. S. Francisci concessa contra, vel præter regularia Ordinis prædicti instituta, renocantur. num. 2.

I C Vm à prioribus Theatri huiusmodi Regularium editionibus hucusque, multæ Summorum Pontificum Constitutiones, Sacrarumque Congregationum S. R. E. Cardinalium Decreta, ad Statum Regularem pertinentia emanarunt, vel ad supplementum materiarum, quæ in Theatro peracta sunt, vel ad earum confirmationem, vel innouationem; ideoque ea omnia in hoc Supplemento cõgerere, ac eundem Theatri alphabeticum ordinem sequendo, disponere opere pretium fuit.

2 De abrogatione, primo loco, indultorum, seu priuilegiarum personalium Fratribus Minor. de Observantia S. Francisci, & Reformatorum, seu Strictioris Observantiæ quomodolibet concessorum, Constitutio se offert, qua omnia indulta, seu priuilegia personalia à quibusvis quoquo modo contra, vel præter eiusdem Ordinis

Q. 9 2

Con-

Constitutiones concessa, omninò reuocantur
ac perpetuò abolentur per Clementem P.X.
felic.record. vt infra .

C L E M E N S P A P A X.

Ad perpetuam rei memoriam .

S Acrosancti Apostolatus Officium , quod in-
scrutabilis Diuinæ Sapientiæ, atque Clemen-
tiæ altitudo humilitatis nostræ meritis licet , &
viribus longè impari committere dignata est, sa-
lubritèr exequi iugi vigilantia satagentes, in eam
præcipuè curam sollicitis studiis incumbimus, vt
Christi fideles Altissimi obsequijs sub suauis Re-
ligionis iugo mancipati, sublatis ijs, quæ Regu-
lari eorum obseruantia, atque disciplinæ detri-
mentum asserre noscuntur, iuxta regularia co-
rum Instituta prosperè dirigantur, illisque fir-
mitèr insistentes, multiplicibus in dies, benedi-
cente Domino, proficiant incrementis . Cum
itaque (sicut accepimus) in Ordine Fratrum
Minorum S.Francisci de Obseruantia, & Refor-
matorum, seu Stricteris Obseruantia nuncupa-
torum, introductus fuerit abusus, vt passim Fra-
tribus indulta voti perpetui, aliaque priuilegia
personalia concedantur; Ex quo magnum rela-
xationi ostium aperitur, & grauissimum pauper-
tati, & humilitati, quas dictus Ordo profitetur
nocumentum infertur . Nos, qui regularem di-
sciplinam vbique vigere, & omnem illius relaxa-
tionis viam præcludi summoperè cupimus, de
oppor-

opportuno remedio, quātum cum Domino possumus, providere volentes, ac felic. rec. Urbani Papæ Octavi Prædecessoris nostri inhærentes vestigijs, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & quæcumque indulta, scū privilegia personalia, quomodocumq; nuncupata, quibusvis dicti Ordinis Fratribus cuiuscumque dignitatis, qualitatis, & conditionis existant (Charissimorum in Christo filiorum nostrorum Regis Romanorum in Imperatorem electi, ac aliorum Regum Concionatoribus, & Confessarijs dumtaxat exceptis) quocumque titulo, prætextu, causa, & occasione, & ad cuiusvis instantiam, & supplicationem tam à Nobis, & Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, ac quibusvis S. R. E. Cardinalium Congregationibus, quàm etiam à Venerabili Fratre nostro Frācisco Episcopo Ostien. eiusdem S. R. E. Cardinale Barberino nuncupato, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectore, alijsq; eiusdem Ordinis Protectoribus, ac à quibuslibet Ordinis huiusmodi Superioribus hætenus quoquomodo contra, & præter regularia Ordinis prædicti Instituta, & Apostolicas Constitutiones concessa, harum serie perpetuò reuocamus, annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque perpetuò reuocata, cassata, abrogata, & abolita, viribusque, & effectū vacua fore, neminique vllatenus suffragari, neque de cætero à quoquam concedi posse; sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici

Auditores, ubique iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, priuationisque suorum officiorum, ac vocis actiue, & passiue poenis, eo ipso incurrendis, dilectis filiis Ministro, ac Vicario, seu Commissario Generalibus, & Ministris Provincialibus, aliisque dicti Ordinis Superioribus, ut quamprimum præsentis nostræ literæ ad eorum notitiam peruenerint, omnes, & singulos Patres, & Fratres Ordinis huiusmodi similia Indulta, seu Priuilegia habentes, illos eo ipso priuatos, & spoliatos esse declarent, nec quemquam illis uti sinant, vel permittant, inobedientes quolibet, & rebelles opportunis iuris, & facti remedijs iuxta regularia eiusdem Ordinis statuta, Apostolica auctoritate confirmata, omni, & quacunque appellatione, reclamatione, & recurso remotis, compescendo. Non obstantibus præmissis, ac quibuscumque literis Apostolicis super concessione, seu cōfirmatione concessionis priuilegiarum huiusmodi, emanatis, aliisque ordinationibus, & constitutionibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatorijs, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque,

que, & alijs Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus in genere, vel in specie, seu alijs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficientè expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alijs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialitè, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem, vt earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 7. Octobris 1672.

L. G. Slusius :

Altaria Priuilegiata

S V M M A R I V M .

Declaratio Alex. VII. circa Altaria priuilegiata extenditur à Clem. IX. ad Altaria temporaneo priuilegio decorata .

C Vm dubitatum fuerit vtrum Altaria temporaneo priuilegio decorata ad septennium nimirum, nec omnibus hæbdomadæ diebus, gauderet iisdem priuilegijs indulgentiarum, & prærogatiuis editis in declaratione Alexand. VII. fel. rec. Papæ circa Altaria perpetuò priuilegiata, Clemens IX. generosæ mem. Pontifex, declarationem præfaram ex voto S. R. E. Cardinalium Sac. Ritibus præpositorum, extendit ad Altaria prædicta ad tempus priuilegiata, ac non omnibus, sed aliquo, vel aliquibus hebdomadæ diebus nunc, & in futurum quandoeūq; decorata, & in ijs plenarium locum habere pronunciauit tenore Breuis sequentis per extensum positi, videlicet .

C L E M E N S P A P A I X.

Ad perpetuam vel memoriam .

C Vm fel. rec. Alexander Papa VII. Prædecessor noster dubia in diuersis mundi partibus, occasione Decreti Congregationis tunc existentium

tium S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum die 5. Augusti 1662. emanati, & ab ipso Alexandro Prædecessore approbati de non celebrandis Missis Defunctorum in Festis ritus duplicis, exorta dirimere cupiens, aliud eiusdem Congregationis Decretum in vna Nouarien. die 22. Nouembris 1664. editum approbauerit, quo declaratum fuerat, Anniversaria, & Missas Defunctorum cantu ex dispositione Testatorum, quotannis recurrense ipsorum obitus die celebrandas, tametsi dies obitus huiusmodi in Festum ritus duplicis maioris incideret, non comprehendi in primo dicto Decreto: Ac vltcrius quoad Altaria priuilegio Apostolico pro Animabus fidelium defunctorum in perpetuum decorata, & in quibus proinde quotidie etiam in festis ritus duplicis, celebrandæ essent Missæ Defunctorum ex obligatione, declarauerit per celebrationem Missarum de Festo currentis satisfieri, iniunctis obligationibus, & Indulgentias per eiusmodi priuilegiâ Apostolica concessas Animabus fidelium defunctorum in Purgatorio exilientibus suffragari, perinde ac si celebratæ fuissent Missæ Defunctorum ad formam dictorum priuilegiorum, & alias prout in eiusdem Alexandri Prædecessoris literis desuper in simili forma Breuis die 22. Ianuarij 1667. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, vberius continetur. Cumque (sicut ad aures nostras peruenit) etiam dubitetur, vtrum dictarum literarum dispositio quoad Altaria paritèr quidem priuilegiata, sed
nor

non in perpetuum, nec pro omnibus hebdomadæ diebus, & ad quæ Missæ non ex obligatione, sed ex sola fidelium deuotione celebrantur, locum habeat: Hinc est, quod Nos dubitationes huiusmodi ex iniunctæ Nobis cœlitus pastoralis sollicitudinis munere dirimere pariter, atque decidere cupientes, de Venerabilium Fratrum nostrorum eiusdem S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum, qui rem maturè perpenderunt, consilio, declarationem à memorato Alexandro Prædecessore, sicut præmittimus editam, ad Altaria, vt præfertur, non in perpetuum, sed ad septennium, seu aliud breuius, vel longius tempus, ac non omnibus, sed aliquo, vel aliquibus tantum hebdomadæ diebus, nunc, & in futurum quandocumque privilegiata, auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus. Et proinde, vt Missæ, quæ ibidem de festo currenti, in quo Missæ Defunctorum celebrari non possint, siue ex obligatione, siue ex sola fidelium deuotione celebrabuntur, suffragentur, ita vt animæ Christi fidelium, pro quibus celebratæ fuerint, Indulgentias per priuilegia huiusmodi concessas, consequantur in omnibus, & per omnia, perinde ac si Missæ Defunctorum ad formam eorundem priuilegiorum celebratæ fuissent, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

fragari, & ab eis respectiue inuiolabilitè obseruari; Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstan. quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgètijs ad instar, alijsque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quiquiscumque. Volumus autem, vt ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 23. Septembris 1669. Pontificatus Nostri anno Tertio.

I. G. Silius.

Associatio Cadauerum.

S V M M A R I V M.

In associandis Cadaueribus, an liceat Parochis ingredi Ecclesias Regularium, num. 1.

De elemosyna, quæ eis competit, si mortuorum cadauera in Regularium Ecclesijs sepeliri contigerit. n. 2.

Defunctorum corpora recto tramite ad ipsorum Regularium Ecclesias deferenda. num. 3.

Nume.

Numerum, & electionem Religiosorum pro associandis cadaveribus ad hæredes pro libitu voluntatis spectare . num. 4.

Sacra Congregatio Sac. Rituum fusiùs multa circa hanc materiam disponit. num. 5.

IN associatione , siue occasione associationis cadaverum, non licet Parochis ingredi Ecclesias Regularium ; sed eadem dimittere tenentur ad ianuam prædictarum Ecclesiarum , ibique tantùm benedicere possunt , & dare ijs vltimum vale; & per consequens funeralia officia non nisi à Regularibus ipsis peragi queunt, contraria consuetudine non;obstan. Auct. in Theat. v. Exequiæ pag. 273. num. 8. & 9.

2 Atque insuper prohibitum est ipsismet Parochis, alijsque de Clero sæculari, maiorem elemosynam petere ab hæredibus defunctorum, qui in Ecclesijs Regularium sepulturâ sibi elegerint , quàm percipere possent, si in Parochiali, siue alia ipsius Cleri sæcularis Ecclesia sepeliri voluissent ; prout de is omnibus disponunt subiectæ Constitutiones felic. record. Clementis Papæ X. cum inserta forma Decretorum Sac. Congregat. Cardinalium negotijs Episcoporum , & Regularium præpositæ, tænoris sequentis, videlicet .

C L E M E N S P A P A X.

Ad futuram rei memoriam .

NVper pro parte dilecti filij Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci

cisci de Observantia nuncupatorum Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, exposito, quod eadem Congregatio die 16. Decemb. 1661. super controuersijs, quæ inter Parochos Ciuitatis Placentin. & Monachos Monasterij S. Sixti Congregationis Cassinen. Ordinis S. Benedicti occasione funerum erant exortæ, inter alia decreuerat, seruanda esse Decreta, & declarationes aliàs factas, scilicet Parochis in associatione, scû occasione associationis cadauerum non licere ingredi Ecclesiam Monachorum prædictorum, sed teneri dimittere eadem cadauera ad ianuam Ecclesiarû, ibique solum posse benedicere, & dare vltimum vale: officia verò, & munia, quæ in huiusmodi ministerijs adhiberi solent ab ipsis Monachis peragi debere, non autem à Parochis, atque ita in præmissis omnibus deinceps fieri, & executioni mandari præceperat. Et in eadem expositione subiuncto, quod eadem rationes militarent ad fauorem dicti Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia; Ideoque supplicato, vt Congregatio præfata resolutionem, siue decisionem huiusmodi extenderet ad associationem, per Parochos fieri solitam cadauerum defunctorum, quæ in Ecclesijs Fratrum huius Ordinis sepeliuntur, idque ad tollendas controuersias, quæ in aliquibus Parochijs, ea occasione inter Parochos, & Fratres Ordinis huiusmodi nascuntur, non sine scandalo, ac fraternæ, & Christianæ charitatis detrimento: Emanauit ab eadem Congregatione
Car-

Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regulariū præposita censuit, Orationibus dandam esse infra scriptam declarationem aliàs editam, nempe Parochis in associatione, siue occasione associationis cadauerum non licere ingredi Ecclesias Regularium, sed teneri dimittere eadem cadauera ad ianuam Ecclesiarum, ibique solum posse benedicere, & dare vltimum vale. Officia verò, & alia munia, quæ in huiusmodi ministerijs adhiberi solent, ab ipsis Regularibus peragi debere, non autem à Parochis; Atque ita in præmissis omninò deinceps fieri, & exequi præsentium vigore mandat, & præcipit, contrarijs quibuscumque non obstan. Romæ 27. Nouemb. 1671. F.M. Cardinalis Brancaccius.

Loco † sigilli.

Cum autem sicut præfatus Procurator Generalis Nobis subindè exponi fecit, ipse Decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocínio cōmuni summoperè desideret, Nos specialem ipsi Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque à quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus exsistit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutum iore censentes, Supplicati-

tionibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, salua tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Cōgregationis Cardinalium. Decernentes easdem, præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respectiue inuiolabiliter obseruari, sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari, & defini-ri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignorantè contigerit attentari. Non obstan. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 18. Ianuarij 1672. Pontificatus Nostri Anno secundo.

I. G. Slusius.

C L E M E N S P A P A X.

Ad futuram rei memoriam.

A Liàs pro parte tunc existentis Commissarii Curie Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum Congregationis

tionis tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotijs, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ supplicato, vt prohiberetur Parochis, & Clericis Terræ de Leuerano Brundusiæ Diocesis, omnibusque alijs Parochis, & Presbyteris, ne auderent accipere maiorem eleemosynam pro defunctis, qui sepelirentur in Ecclesijs dictorum Fratrum, quam accipiebant pro ijs, qui in ipsorum Parochorum, & Presbyterorum sæcularium Ecclesijs sepeliebantur: Emanavit die 7. Decembris 1640. ab eadem Congregatione Decretum tenoris sequentis, videlicet:

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad tollendas indebitas exactiones, quæ vt proponitur, in tumultandis Defunctorum corporibus fieri solent, censuit iniungendum, prout præsentis Decreti tenore iniunxit Archiepiscopo Brundusino, cæterisque Locorum Ordinarijs, ne permittant, vt Parochi, alijque de Clero sæculari, maiorem post hac eleemosynam sibi attribui faciant ab hæredibus Defunctorum, qui in Ecclesijs Regularium prædictorum, sepulturam sibi elegerint, quam percipere possent, si in Parochiali, seu alia ipsius Cleri sæcularis Ecclesia sepeliri voluissent, contrarijs quibuscumque non obstantibus &c. Die 7. Decemb. 1640. Et subindè cum tunc existentes Fratres Prouinciæ Dalmatiæ dicti Ordinis Congregationi præfatæ exposuissent, functiones funerales defunctorum quorum cadavera in eorum Ecclesijs sepulturæ mandarentur

tur facere ad eos , non autem ad Parochos spectare; Congregatio præfata die 31. Augusti 1657, aliud Decretum edidit tenoris , qui sequitur videlicet; Sac. Congreg. Eminentiss. S.R.E. Card. negotijs , & consultationibus Episcoporum , & Regularium præposita , attentis narratis , iuxta alias resoluta, censuit functiones funeralium super cadauera defunctorum , quæ in Ecclesijs Regularium coniugit sepeliri , postquam ad easdem Ecclesias pervenerint, ad ipsos Regulares , non ad Parochos pertinere, ac proinde ita in Oratorium Ecclesijs circa præmissa servandum esse, prout servari mandat, & præcipit contrarijs, non obstantibus quibuscumque. Die 31. Aug. 1657.

Cum autem sicut pro parte dilecti filij Francisci Mariæ à Castro Sancti Petri de Bononia Procuratoris Generalis Ordinis præfati , Nobis nupèr expositum fuit , ipse Decreta huiusmodi pro firmiori illorum subsistentia Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocínio communiri summopere desideret : Nos specialem ipsi Francisco Mariæ Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti , alijsque Ecclesiasticis sententijs , censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequentiarum harum serie absolventes , & absolurum fore censentes. Supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium ap-

probamus, & confirmamus, illisque, falua tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium, inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, adiicimus. Decernentes eaſdem præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniffimè ſuffragari, & ab eis reſpectiue inuiolabilitèr obſeruari, ſicque in præmiſſis, per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolicæ Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub Anulo Piſcatoris die 18. Ianuarij 1672. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

I. G. Sluſius.

3 Ad inſtantiam Ordinis Min. Obſeru. Sancti Franciſci Sac. Rituum Congregatio aperte diſponit, Defunctorum corpora in Eccleſijs Regularium tumulanda, recto tramire deferenda eſſe, & per viam à Parocho declarandam ad ipſorummet Regularium Eccleſias, etiam contradicentibus defunctorum hæredibus.

4 Necnon numerum, ac electionem Religioſorum pro aſſociandis cadaueribus ad hæredes Defunctorum pro libitu eorum voluntatis pertinere, prout etiam aliàs declarauit Sac. Congreg. Epifc.

Episc.& Reguli vt in Theat. v. Exequiæ fol. 267.
num.3.& in Decretis sequentibus declaratur, vi-
delicet.

S Aera Rituum Congreg.inherendo declaratio-
ni hac eadem die facta in Sauonen, & alijs,
Defunctorum corpora in Ecclesijs Regularium
tumulanda, esse deferenda recto tramite, & per
viam à Parocho declarandam ad Ecclesias ipso-
rum Regularium, non autem prius ad Parochia-
lem declarauit; Vtcrius seruandum esse etiam
hæredibus Defunctorum contradicentibus, & ad
dictam Parochialem prius deferri volentibus.
Hac die 19. Decembris 1671.

F. M. Episc. Portuen Card. Brancatius.

Loco † sigilli.

Bernardinus Casalius Sac.Rit. Congr.
Secret.

S Aera Rituum Congreg. respondit, numerum
Religiosorum, ac electionem Religionum,
pro associandis Cadaueribus, ad hæredes Defun-
ctorum pro libitu voluntatis eorum spectare, &
pertinere, & ita vbique in posterum seruari de-
bere declarauit. Die 14. Ianuarij 1640.

F. M. Episc. Portuen Card. Brancatius.

Loco † Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congr.
Secret.

5 Sed cum hæc materia associationis Cadaue-
rum,& sanerum multiformes controuersias nul-
lo non tempore excitauerit; ideòque cum in
eadem Sac. Congregatione Sacrorum Rituum in

causa prædictorum funerum, ac etiam processio-
num verten. inter Archipresbyterum, Canoni-
cos, & Curatos Parochialis, & Collegiatæ Eccle-
siæ S. Petri Corinalti Senogallien. Diœcesis ex
vna, & Conuentus, & Fratres S. Nicolai Ordinis
Eremitarum S. Augustini; necnon Fratres Min.
Conuentuales S. Francisci dictæ Terræ Corinalti,
& altera partibus; eisdem partibus auditis, Emi-
nentissimo, & Reuerendissimo Domino Cardi-
nali Casanate referente, infra scripta dubia pro-
posita fuerint; Sac. Congregatio ad illorum sin-
gula respondit, prout infra.

Senogallien.

Primò. An hæredes defunctorum sint cogen-
di ad retinendum Domi cadauera, vsque ad
tempus illa sepeliendi? An verò eisdem hæredi-
bus liceat pro libito asportare dicta Cadauera è
proprijs domibus ad quamcumque aliam Eccle-
siam per modum depositi vsque ad horam illa
tumulandi, etiamsi sepelienda essent in Ecclesijs
Regularium, non obstante dissensu Parochi, seu
prohibitione ab eodem facta vti Vicario Forane-
neo?

~ Secundò. An illatis Cadaueribus priuatè ab
hæredibus ad aliquam tertiã Ecclesiam per mo-
dum depositi, Regulares conueniri, & congregari
debeant in dicta tertia Ecclesia, aut in Paro-
chiali ad effectum illa associandi ad Ecclesiam,
vbi sunt tumulanda?

Tertiò. An Cadauera sepelienda in Ecclesijs
Regu-

Regularium, antequam ad eorum Ecclesiam deferantur, debeant prius asportari ad Parochialem, & in ea permanere per aliquod tempus.

Quartò. An Regulares possint cogi ad associanda Cadavera in eorum Ecclesijs tumulanda, an verò possint expectare in dictis proprijs eorū Ecclesijs? Et an in casu, quo Regulares non accedant ad associandum dicta Cadavera, amittere debeant intortitia, vti Parochus præten- dit?

Quintò. An Parochus teneatur associare Cadavera in Ecclesijs Regularium sepelienda, vsque ad ianuas eiusdem Ecclesiæ, etiam ipsis Regularibus non associantibus? Et an Parochus associanti liceat ingredi Ecclesias Regularium cum Stola, & Cruce?

Sextò. An si Parochus requisitus, interuenire recuset Funeralibus Defunctorum in Ecclesijs Regularium sepeliendorum, possint heredes, imò & ipsi Regulares asportare Cadavera ad Ecclesiā sepulturæ electæ, Parochus non interueniente, ac prædicti Regulares eadem Cadavera sepulturæ tradere? Et an Parochus in funeralibus dictorum defunctorum maiorem eleemosynam solito præ- tendere possit?

Septimò. An in Processionibus mensuris Sanctæ Monicæ, & Rosarij, quæ à Fratribus Augustinianis fiunt iuxta præscriptum huius Sacræ Congregationis sub die 4. Augusti 1674. liceat Sacerdoti eiusdem Ordinis deferenti Crucem cum Sacris Reliquijs incedere indutus Stola, & Pluuiiali.

Octauò. An Processiones generales, quæ quo-

tannis fieri solent ex antiqua cōsuetudine, & Populi deuotione cum interuentu Cleri, Regularium, Confraternitatum Laicorum, & Magistratus (nempè Sanctissimi Rosarii, dicta della Vittoria prima Dominica Octobris, S. Antonij Abbatidis in honorem eiusdem Sancti die 17. Ianuarij, & Sacrarum Reliquiarum, vulgò delle Reliquie, feria secunda Pentecostes; quæ Processiones fiunt per totam Terram Corinalti, incipientes ab Ecclesia Sancti Nicolai, & ad eandem terminantes, in qua est erecta Confraternitas Rosarii, asseruantur Sacræ Reliquiæ, & adest Altare Sancti Antonij) possint impediri etiam indirectè à Parocho, renuente ijsdem Processionibus interesse? Et an ipso non interessente, liceat dictis Fratribus Augustinianis eas iuxta solitum facere?

Nonò. An liceat dictis Fratribus Augustinianis, singulis Dominicis, & diebus Festiuis de præcepto, hora decima nona circitèr, exponere in maiori Altare eorum Ecclesiæ Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, & cum eo benedicere Populo (dummodò talis expositio fiat debita, decenti veneratione, & luminum apparatu, sicuti hætenus practicum fuit de licentia Ordinariorum pro tempore;) non obstante quod post motam litem Archypresbyter, & Canonici eadem hora facere cæperint dictam Expositionem in Ecclesia Collegiata, in qua tamen dicta Expositio reiteratur hora vigesima tertia, sicuti vnica tantùm vice hætenus singulis diebus Dominicis fieri consuetum erat?

Decimò. An in Processionibus generalibus, quæ

quæ fiunt in vigilijs Pentecostes , & Sancti Vbal-
di seruari debeat solitum circa intonationem
Hymni , quæ prius fiebat per Regulares tantum,
& deinde per conuentionem prouisionalem per
alterum Presbyterum, & alterum Regularem, &
modò prætenditur fieri debere per solos Presby-
teros ? Et an pariter seruari debeat solitum circa
Processiones Rogationum, quæ incipiunt ab Ec-
clesia Collegiata, & terminant prima die in Ec-
clesia Sanctæ Mariæ de Mercato, secunda die in
Ecclesia Sancti Nicolai, & tertia die in Ecclesia
Sancti Francisci, non obstante innouatione po-
stremò facta per Parochum, & Canonicos, illas
terminando singulis diebus in propria Ecclesia
Collegiata ?

Ad primum . Sacra Congregatio respondit ,
quoad tempus humationis Cadaverum, seruandam
esse Synodum; Et in reliquis petita, & etiam
non obtenta licentia, posse Cadauera deponi ar-
bitrio hæredum in qualibet Ecclesia, vsque ad
tempus illa processionalitèr deferendi ad Eccle-
siam sepulturæ .

Ad Secundum . Sac. Congregatio inhærendo
aliàs Decretis, respondit, Regulares debere con-
gregari in illa Ecclesia tertia, vbi Cadaver fuit
depositum, vt supra .

Ad Tertium . Sacra Congregatio respondit
negatiuè .

Ad Quartum . Sac. Congregatio respondit,
Regulares non posse cogi ad exeundum à pro-
prijs Ecclesijs, ad effectum associandi Cadauera
in eisdem sepelienda, sed sufficere, quod illa ex-

pectent ad ianuas. Quo verò ad intortitia remi-
sit Causam ad Iudices suos.

Ad Quintum. Sac. Congregatio respondit;
Parochum teneri associare Cadauera in Ecclesijs
Regularium sepelienda; Quo verò ad ingressum
Parochi cum Stola, & Cruce distulit resolu-
tionem.

Ad Sextum. Sac. Congregatio respondit; vo-
cato Parocho, & ipso reuente intervenire, vel
alterum mittere, tunc Regularibus licere absque
Parocho deferre Cadauera in eorum Ecclesijs
sepelienda; Quo verò ad Emolumenta per Paro-
chum præterita, nihil dandum vltra solitum.

Ad Septimum. Sac. Congregatio respondit;
licere Sacerdoti Augustiniano deferenti Reli-
quias in omnibus Processionibus, in quibus non
interuenit Clerus sæcularis, incedere cum Stola,
& Pluiali, non autem cum Stola tantum.

Ad Octauum. Sac. Congregatio respondit:
licere Augustinianis facere supradictas Processio-
nes generales per Terram Corinalti de licentia
Ordinarii.

Ad Nonum. Sac. Congregatio remisit Partes
ad Ordinarium.

Ad Decimum. Sacra Congregatio respondit,
vt Episcopus mander seruari solitum. Et ita de-
clarauit, & seruari mandauit. Die 22. Iunij 1675.

V. Episc. Portuen Card. Carpineus.

Loco † sigilli.

Bernardinus Cafalius Sac. Rit. Congr.
Secret.

Eadem Dubia in eadem Sac. Rituum Congregatione circa Cadauerum associatione fuerunt etiam postea discussa ad instantiam Ordinis Min. Obseru. S. Francisci.

PRO parte Procuratoris Generalis Min. Obseru. S. Francisci expositum fuit apud Sac. Rituum congregationem; quod in nonnullis Conuentibus suæ Religionis vigent lites inter Parochos, & suos Religiosos, occasione associandi cadauera Defunctorum, ideoque ad euitandas dissensiones, & scandala; quæ in futurum oriri possent, idem Procurator supplicauit pro extensione resolutionum super infrascriptis dubijs emanat. in vna Senogallien. die 22. Iunij proximi præteriti etiam ad prædictos suos Conuentus: Et eadem Sac. Congregatio petitam extensionem benignè concessit, & dubia resoluta sunt; vt infra, videlicet.

Primò. An hæredes Defunctorum sint cogendi ad retinendum domi Cadauera vsque ad tempus illa sepelienda? An verò eisdem hæredibus liceat pro libito asportare dicta Cadauera è proprijs domibus ad quamcumque aliam Ecclesiam per modum depositi vsque ad horam illa tumulandi, etiam si sepelienda essent in Ecclesijs Regularium, non obstante dissensu Parochi, seu prohibitione ab eodẽ facta vti Vicario foraneo?

Secundò. An illatis Cadaueribus priuatè ab hæredibus ad aliquam tertiam Ecclesiã per modum depositi, Regulares conuenire, & congregari

gari debeant in dicta tertia Ecclesia, aut in Parochiali, ad effectum illa associandi ad Ecclesiam, ubi sunt tumulanda?

Tertiò. An Cadauera sepelienda in Ecclesijs Regularium antequam ad eorum Ecclesiam deferantur, debeant prius asportari ad Parochialem, & in ea permanere per aliquod tempus?

Quartò. An Regulares possint cogi ad associanda Cadavera in eorum Ecclesijs tumulanda? An verò possint expectare in dictis proprijs eorum Ecclesijs. Et an in casu, quo Regulares non accedant ad associandum dicta Cadavera, amittere debeant intortitia, vti Parochus prætendit?

Quintò. An Parochus teneatur associare Cadavera in Ecclesijs Regularium sepelienda vsque ad Ianuas eiusdem Ecclesiæ, etiam ipsis Regularibus non associantibus? Et an Parocho associanti, liceat ingredi Ecclesias Regularium cum Stola, & Cruce?

Sextò. An si Parochus requisitus interuenire recuset funeralibus Defunctorum in Ecclesijs Regularium sepeliendorum, possint hæredes, imò & ipsi Regulares asportare Cadavera ad Ecclesiam sepulturæ electæ, Parocho non interueniente, ac prædicti Regulares eadem Cadavera sepulturæ tradere? Et an Parochus in funeralibus dictorum Defunctorum maiorem elemosynam solito prætere possint?

Ad primum. Sacra Congregatio respondit quoad tempus humationis Cadaverum seruandam esse Synodum. Et in reliquis petita, & etiam non obtenta licentia, posse Cadavera deponi arbitrio

bitrio hæredum in qualibet Ecclesia vsq; ad tempus illa processionaliter deferendi ad Ecclesiani sepulturæ.

Ad secundum. Sac. Congregatio inhærendo alias decretis respondit, Regulares debere congregari in illa Ecclesia tertia, vbi Cadauer fuit depositum, vt supra.

Ad tertium. Sac. Congregatio respondit negatiue.

Ad quartum. Sac. Congregatio respondit, Regulares non posse cogi ad exeundum à proprijs Ecclesijs ad effectum associandi Cadauera in eisdem sepelienda, sed sufficere, quod illa expectent ad Ianuas; Quo verò ad Intortitia remissit causam ad Iudices suos.

Ad quintum. Sac. Congregatio respondit, Parochum teneri associare Cadauera in Ecclesijs Regularium sepelienda; Quo verò ad ingressum Parochi cum Stola, & Cruce, distulit resolutionem.

Ad sextum. Sac. Congreg. respondit, Vocato Parocho, & ipso reuente interuenire, vel alterum mittere. tunc Regularibus licere absque Parocho deferre Cadauera in eorum Ecclesijs sepelienda; Quo verò ad emolumenta per Parochum prætenfa, nihil dandum vltra solitum. Et ita denuò declarauit, & seruari mandauit. Hac die 13. Iulij 1675.

V. Card. Carpineus;

Loco † sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit.

Congreg. Secret.

Cap-

Cappellani Massæ .

S V M M A R I V M .

Cappellani de Massa subijciuntur Præfetto Chori Metropolit. Ecclesiæ Ianuen. in ijs tantum, quæ ipsius Chori directionem concernunt .

Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum ad instantiam Canonorum Metropolitanæ Ecclesiæ Ianuen. decrevit, Cappellanos de Massa obedientiam debere, & subiectos esse Præfetto Chori ipsius Metropolitanæ Ecclesiæ in ijs tantum, quæ ipsius Chori directionem concernunt, die 28. Martij 1651. Confirmavit deindè hoc Decretum Innocentius Papa X. tenoris, vt infra .

INNOCENTIVS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam .

Aliàs à Venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacris Ritibus Præpositis emanavit Decretum tenoris sequentis, videlicet ; Expositum fuit Congr. Sac. Rit. Præposit. pro parte Canonorum Ecclesiæ Metropolitanæ Ianuen. sæpius oriri dissensiones, & controuersias in graue Ecclesiasticæ disciplinæ detrimentum inter ipsos, & Cappellanos de Massa super obedientia præstanda in Choro eius pro
tem-

tempore Præfecto, ad quem absentibus prima, secunda, & tertia dignitate spectat eiusdem Chori directio in celebrandis Diuinis officijs. Quocirca Eminentissimi Patres ad dirimenda huiusmodi dissidia, partibus auditis; referente Eminentissimo D. Card. Sacchetto, decreuerunt Cappellanos de Massa subiectos esse Præfecto Chori in ijs tantum, quæ ipsius Chori directionem concernunt, die 28, Martij. 1651, Cum autem firmiora sint ea, quibus Sedis Apostolicæ accedit auctoritas. Idcirco Nos supplicationibus dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum dictæ Ecclesiæ Ianuën desuper Nobis humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis vim, & robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam Iuris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus. Decernentes præsentem litteras validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, & in futurum cōcernent, inuiolabiliter, & inconcussè obseruari. Sicque per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos; etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his, à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstant Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ecclesiæ Ianuën etiam iuramento,

to, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Anno Pilcatoris, die 26. Ianuarij 1654. Pontificatus nostri Anno Decimo.

G. Gualterius.

Commendationes.

S V M M A R I V M.

Renovatio Decreti ne Officiales maiores Religionis Sancti Augustini audeant commendare aliquem ex Fratribus dicti Ordinis Vocalibus Provinciarum pro Provincialatu assequendo.

S Acta Congregatio Cardinalium negotijs Regularium præposita xv. Aprilis 1628. exposito sibi, quod P. Generalis S. Augustini illius temporis, alijque Officiales maiores eiusdem Religionis curabant, non sine violentia, in Provinciis fieri electiones Officialium ab eis dependentium, eidem Priori Generali, atque illius Assistentibus, necnon Procuratori Generali sub gravissimis pœnis, etiã Excommunicationis, S. D. N. annuente, prohibuit, ne quis illorum auderet aliquem ex Fratribus dicti Ordinis commendare Officialibus, & Vocalibus alicuius Provinciæ pro assequendo officium Provincialatus, vel aliud quodcumque, nisi re proposita, atque discussa in Congregatione bis habenda in hebdomada,

per

per Priorem Generalem cum interuentu duorū
Assistentium , ac Procuratoris Generalis .

Cū autem tanti temporis experientia docuerit, Decretum præfatum in maximum eiusdem Religionis detrimentum retorqueri ex multis rationibus à moderno Procuratore Generali eiusdem Ordinis allatis, & eidem SS. communicatis : Ideò S.S. dictum Decretum reuocari mandauit, prout præsentium virtute reuocatur: Contrarijs non obstantibus quibuscumque . 11. Martij 1639.

F. Antonius Card. S. Honuph.
Locus † sigilli .

C. Facchinettus Secr.

Confessarij .

S V M M A R I V M .

Confessarij sollicitantes pœnitentes in Confessionibus sunt Sancto Officio denunciandi .

Quia R. P. Lantusca in suo Theatro v. Sollicitare pag. 540. principaliora adnotauit, quæ circa hanc materiam sollicitationis in confessione occurrere solent ; ideò huc tantum afferenda est Constitutio Gregorij Papæ XV. vbi etiam inserta fuit alia Constitutio Pij IV. contra Confessarios sollicitantes pœnitentes in confessionibus, qui omninò Sancto Officio sunt denunciandi, prout sequens Constitutio præcipit, videlicet .

GRE-

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

VNiuersi Dominici gregis curam, quamque immeriti cælestis dispositione gerentes, sedulo inuigilare tenemur, vt ab omnibus prauis contagijs conseruetur immunis, multoque maiori studio prouidere, vt omnis pestis ab ijs auertatur, quibus alios sanandi officium est commissum, ne quod Euangelica scripta nos admonent, sale infatuato non sit in quo saliat, & ad nihilum prosit vltra, nisi vt mittatur foras, & conculcet ab hominibus. Quoniam autem à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris quibusdam in locis prouisum fuit, vt impium, ac nefandum scelus, quod non solum inter Christi fideles non esse, sed nec etiam nominari debet, procul ab ijs arceatur, videlicet vt aliquis Sacerdos ad Sacras audiendas Confessiones deputatus, Sacrosancto Pœnitiæ Sacramento, sollicitando pœnitentes ad turpia abutatur, ac pro medicina venenum, pro pane aspidem porrigat, & ex cælesti medico infernalis veneficus, ex Patre spiritali proditor execrabilis animarum reddatur; idcirco Nos ea, quæ his perniciosissimis Diaboli insidijs arcendis certis locis salubriter constituta sunt, vt nullibi desiderentur, quantum ex alto conceditur, prouidentem duximus; Alias siquidem à fel. rec. Pio Papa IV. prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentijs, videlicet,

Pius

Pius Papa IV. Ven. Fratri Archiepiscopo Hispalen. in Regnis Hispaniarum hæreticæ prauitatis Inquisitori Generali. Cùm sicut nuper, non sine animi nostri molestia accepimus, diuersi Sacerdotes in Regnis Hispaniarum, arque etiam in eorum Ciuitatibus, & Diœcesibus curam animarum habentes, siue eam pro alijs exercentes, aut alias audiendis confessionibus pœnitentium deputati, in tantam proruperint iniquitatem, vt Sacramento Pœnitentiæ in actu, audiendi confessiones abutantur, nec illi, & qui id instituit, Domino Deo, & Saluatori nostro IESV CHRISTO iniuriã facere vereantur, mulieres videlicet pœnitentes ad actus inhonestos, dum earum audiunt confessiones, alliciendo, & prouocando, seu allicere, & prouocare, tentando, & procurando, ac loco earum per Sacramentum huiusmodi Creatori nostro reconciliationis, grauiori peccatorũ mole eas onerando, & in manibus Diaboli tradendo, in Diuinæ Maieſtatis offensam, & animarum perniciem, Christi fidelium scandalum non modicum. Nos in animum inducere nequeunt, quod qui de Fide Catholica rectè sentiunt, Sacramentis in Ecclesia Dei institutis abutantur, aut illis iniuriam faciant, Fraternitati tuæ, de cuius eximia pietate, virtute, atque doctrina, plurimum in Domino confidimus, per præſentes cõmittimus, & mandamus, quatenus per te, vel per alium, seu alios à te deputandum, seu deputandos contra omnes, & singulos Sacerdotes dictorum Regnorum, ac illarum Ciuitatum, & Diœcesum de præmissis quomodolibet diffamatos,

S f

tam

tam ſæculares , quàm quorumuis etiam exem-
 ptorum, ac Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubiec-
 torum , Ordinum, Regulares cuiuſcunque dignita-
 tis, ſtatus, gradus, ordinis , conditionis , & præ-
 minentiæ exiſtant, tam ſuper præmiſſis , quàm
 ſuper Fide Catholica , & quod de ea ſentiant, di-
 ligentèr inquiras, & iuxta facultatum tibi contra
 hæreticos , aut de hæreſi quouis modo ſuſpectos
 à Sede Apoſtolica conceſſarum continentiam, &
 tenorem procedas , ac culpabiles repertos iuxta
 exceſſum ſuorum qualitates , prout iuris fuerit,
 punias, eas etiamſi & prout de iure fuerit facien-
 dum , debita præcedente degradatione, ſæcularis
 Iudicis arbitrio puniendos tradendo . Non ob-
 ſtantibus Conſtitutionibus , & Ordinationibus
 Apoſtolicis, ac Eccleſiarum, & Monafteriorum,
 nec non Ordinum quorumlibet , quorum ipſi
 Sacerdotes fuerint etiam iuramento , confirma-
 tione Apoſtolica , vel quauis firmitate alia robo-
 ratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quo-
 que indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcun-
 que tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis clau-
 ſulis , & decretis etiam Motu proprio , aut aliàs
 quomòdolibet conceſſis , etiam iteratis vicibus
 approbatis, & innouatis . Quibus omnibus corū
 tenores præſentibus pro expreſſis habentes , hac
 vice dumtaxat ſpecialitèr , & expreſſè derogamus,
 cæteriſque contrarijs quibuſcunque . Dat.
 Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Pi-
 ſcatoris die 16. Aprilis 1561. Pontificatus Noſtri
 Anno Secundo . Igitur vſ literæ prædictæ perpe-
 tuis futuris temporibus , & vbique locorum in-
 viola-

niolabilitèr obseruentur, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, ac de consilio Venerabiliū Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, contra hæreticam prauitatem generalium Inquisitorum, præinsertas literas huiusmodi, ac omnia, & singula in eis contenta, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, approbamus, & confirmamus, illisque omnibus, & singulis inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, illasque non solum in prædictis Regnis Hispaniarum, sed in quibuscumque Christiani Orbis partibus firmitèr, & inuiolabilitèr obseruari præcipimus, & mandamus. Ac præterea nõ in futurum de poena his delinquentibus imponenda, & de modo contra eosdem procedendi ab aliquo dubitari possit, statuimus, decernimus, & declaramus, quod omnes, & singuli Sacerdotes, tam sæculares, quàm quorumuis, etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediatè subiectorum Ordinum, Institutorum, Societatum, & Congregationum Regulares cuiuscunque dignitates, & præminentia, aut quouis privilegio muniti existant, qui personas quacunque illæ sint, ad inhonesta, siuè inter se, siuè cum alijs quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis Confessionis, siue ante, vel post immediatè, seu occasione, vel prætextu Confessionis huiusmodi, etiam ipsa Confessione non secuta, siue extra occasionem Confessionis in Confessionario, aut in loco quocumque, vbi Confessiones Sacramentales audiantur, seu ad Confessionem audiendam electo, simulantes ibidem.

Confessiones audire, sollicitare, vel procurare tentauerint, aut cum eas illicitos, & inhonestos sermones, siue tractatus habuerint, in Officio S. Inquisitionis seuerissimè, vt infra puniantur. Et præterea omnes hæreticæ prauitatis Inquisitores, & locorum Ordinarios omnium Regnorum, Prouinciarum, Ciuitatum, Dominiorum, & locorū vniuersi Orbis Christiani in suis quemque Dioccesibus, & Territorijs per has nostras litteras etiam priuatimè quoad omnes alios specialitè, ac perpetuò Iudices delegamus, vt super his contra prædictos simul, vel separatim in omnibus, prout in causis fidei iuxta Sacrorum Canonum formam, nec non Officij Inquisitionis huiusmodi Constitutiones, priuilegia, consuetudines, & decreta diligentè inquirant, & procedant, & quos in aliquo ex huiusmodi nefarijs excessibus culpabiles repperint, in eos pro criminum qualitate, & circumstantijs, suspensum ab executione ordinis, priuationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcunque, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, nec non vocis actiuæ, & passiuæ, si Regulares fuerint, exilij, damnationis ad triremes, & carceres etiam in perpetuum, absque vlla spe gratiæ, aliasque poenas decernant, eos quoque si pro delicti enormitate grauiores poenas meruerint, debita præcedente degradatione, Curiaæ sæculari puniendos tradant. Dantes etiam facultatem Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus generalibus Inquisitoribus, ne delictum tam enorme, & Ecclesiæ Dei tam perniciosum remaneat ob probationum defectum

impu-

impunitum, cū difficilis sit probationis, testibus etiam singularibus, concurrentibus præsumptionibus, indiis, & alijs adminiculis, delictum probatum esse arbitrio suo iudicandi, & Curie seculari, vt præfertur, reum tradendum esse pronuntiandi. Non obstantibus omnibus, quæ dictus prædecessor in suis literis prædictis voluit non ob stare, cæterisque contrariis quibuscunque. Mandantes omnibus Confessarijs, vt suos poenitentes, quos nouerint fuisse ab alijs, vt supra sollicitatos, moneant de obligatione denunciandi sollicitantes, seu vt præfertur tractantes, Inquisitoribus, seu locorum Ordinarijs prædictis, quod si hoc officium prætermiserint, vel poenitentes docuerint non teneri ad denunciandum Confessarios sollicitantes, seu tractantes, vt supra, iidem locorum Ordinarij, & Inquisitores illos pro modo culpæ punire non negligant. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra vbique habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, quodque eadem præsentibus literæ, seu illarum exempla ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranensium, ac Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ita arctent, & afficiant, ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 30. Aug. 1622. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

S. Card. S. Susannæ .

SI 3

Diffi-

Diffinitores perpetui .

S V M M A R I V M .

Constitutio Clementis X. circa præcedentiam inter Diffinitores perpetuos iuxta antianitatem Diffinitoriatus comprehendit etiam eos , qui antè ipsam Constitutionem Diffinitores fuerunt instituti .

CUm controuerteretur inter Diffinitores perpetuos Ordinis Min. Conu. vtrum Bulla Clementis X. emanata sub die prima Decembris 1671. circa præcedentiam inter eos obseruandâ , comprehenderet etiam illos Diffinitores, qui antè ipsam Constitutionem fuerunt instituti; Ideoque ad instantiam Fr. Iosephi Isolæ lanuensis Ordinis prædicti, Sac. Congregatio Consultationibus Episcop. & Regularium præposita ; ad quam Clemens X. supplicem libellum eiusdem Oratoris benignè remisit , declarauit prædictam Constitutionem comprehendere præfatos Diffinitores, ita vt etiam inter ipsos habenda sit ratio iuxta antianitatem Diffinitoriatus , & Paternitatis Prouinciæ , vt sequens Decretum demonstrat ; cui inhærendo eadem Sac. Congregatio , nouissimè idem generalitèr præcepit, prout sequitur.

Beatissimo Padre .

FRà Gioseppe Isola da Genoua de' Minori Conuentuali prostrato à piedi della Santità Vostra , humilmente l'espone , che sotto al primo di Decembre 1671. uscì dalla Santità Vostra
vna

vna Bolla sopra la precedenza trà li Padri Diffinitori Perpetui del medesimo Ordine, o sia Religione de' Minori Cōuentuali, nella quale la Santità Vostra dispone, che trà sudetti Dēffinitori, così per merito, come per Prouincialato, tanto già per il passato canonicamente instituiti, quanto in l'auuenire da costituirsi, vi sij omnimoda parità, e che trà essi (derogando à qualunque altra Constitutione) preceda in auuenire, chi prima sarà stato canonicamente instituito.

Vt de cætero omnes, & singuli Dēffinitores perpetui Prouinciarum dicti Ordinis modo, & forma præfatis post finitum Lecturæ, seu prædicationis, vel magisterij Nouitiorum, aut Inquisitoratus tempus per Constitutionem eiusdem Ordinis, seu præfatum Alexandri Prædecessoris decretum respectiue præscriptum, ab existente pro tempore Ministro Generali Ordinis huiusmodi per patentes eius litteras. Cæterò, qui canonicè hætenùs instituti, & in futurum instituenti illicò Exprovincialium præminentijs, prærogatiuis, & præcedentijs, fquantur, potiantur, & gaudeant in omnibus, & per omnia, ac sine prorsus differentia, perindè ac si Prouincialatus munere functi fuissent, atque inter eos, & Exprovinciales præfatos seruetur æqualitas, & quoad ordinationem præcedentiæ sola prioritas, seu antianitas Dēffinitoriatus, & Paternitatis Prouinciæ attendatur, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus, non obstantibus &c.

Sopra la quale dispositiua estorcendo il vero,

è litterale senso di essa , osano alcuni di dire, che la Santità Vostra intende solo de' Dèffinitori da constituirsi dopo la Bolla , e non de' Dèffinitori già prima dell'istessa costituiti , non ostante le parole chiarissime di detta . Cæterò qui canonicè hætenus instituti, & in futurū instituendi &c. Dal che ne risultano molte dissensioni trà l'istessi Religiosi .

Supplica per tanto riuerentissimo l' Oratore la Santità Vostra degnarsi dichiarate in ciò la sua mente, affincbe li meriteuoli possino con quiete e pace godere di quel premio ; che gli concede benignamente la Santità Vostra. Il che, &c. *Quam Deus, &c.*

S *Acra Congregatio Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster supplicem hunc libellū benignè remisit, audito Patre Procuratore Generali Ordinis, referente Eminentiss. Franzono, declarauit, prænaratam Constitutionem Sanctitatis Sux, comprehendere etiam eos, qui ante ipsam Constitutionem Dèffinitores fuerant instituti, itavt etiam inter istos habenda sit ratio præcedentiæ, iuxta prioritatem, seu antianitatem Dèffinitoriatus, & Paternitatis Prouinciæ; Atque ita in casu, de quo agitur, seruari mandat, & præcipit. Non obstantibus quibuscumque &c. Romæ 8. Maij 1676.*

Card. Gaspar Carpineus .

Loco † sigilli .

I. B. Archiep. Ianuen. Secret.

Eminen.

**Eminentissimi, e Reuerendissimi
Signori.**

La san. mem. di Clemente Decimo sotto il 1. Decembre 1671. volendo prouedere allo stato, e precedenza trà li Padri Diffinitori perpetui dell'Ordine de' Minori Conuentuali, spedí vn Breue, nel quale la Santità Sua dispose, che trà li sudetti Diffinitori cosí per merito, come per Prouinciato, tanto già per il passato canonicamente instituiti, quanto per l'auuenire da costituirsi, vi sia omnimoda parità, e che trà essi, derogando à qualunque altra Constitutione, preceda per l'auuenire quello, che prima sarà stato canonicamente instituito, come consta dalle parole seguenti contenute in detto Breue, Omisiss &c.

Vt de cætero omnes, & singuli Diffinitores perpetui Prouinciarum dicti Ordinis, modo, & forma præfatis, post finitum Lecturæ, seu Prædicationis, vel Magisterij Nouitiorum, aut Inquisitoratus tempus per Constitutionem eiusdem Ordinis, seu præfatum Alexandri prædecessoris Decretum respectiue præscriptum ab existente, pro tempore Ministro Generali Ordinis huiusmodi per patentes eius literas. Cæterò, qui canonicè hactenus instituti, & in futurum instituendi, illicò Exprovincialium præminentijs, prærogatiuis, & præcedentijs fruantur, ac, si Prouincialatus munere functi fuissent, atque inter eos, & Exprovinciales præfatos seruetur æqualitas, & quoad ordinationem præcedentiæ sola prioritas, seu antianitas Diffinitoriatus, & Paternitatis Prouinciæ attendatur; Auctoritate Apostolica tenore præsentium

sentium concedimus, & indulgemus, non obstantibus &c.

Sopra la qual dispositiua estorcendo il vero, e literal senso di esso, pretendono alcuni di dire, che la Santità Sua intese solo de' Deffinitori da costituirsi dopo detto Breue, e non delli Deffinitori già prima dell'istesso costituiti, non ostante le parole chiarissime, haftenus instituti, & in futurum instituendi, &c. dal che ne risultano molte dissentioni trà l'istessi Religiosi.

Si supplica per tanto humilmente cotesta Sacra Congregatione per parte delli Deffinitori interressati à degnarsi di dichiarare, che il sudetto Breue comprende anco li già instituiti, come fù già dichiarato à fauore del Padre Frà Giosepe Isola di Genoua; e della gratia &c.

SACRA Congregatio Emin. S. R. E. Cardinalium negotijs, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, inhærendo declarationi alias factæ, decreuit prænarratam Constitutionem, seu Breue, san. mem. Clementis Decimi comprehendere etiam eos, qui ante ipsam Constitutionem Deffinitores fuerant instituti, ita vt etiam inter istos habenda sit eadem ratio præcedentiæ iuxta prioritatem, seu antianitatem Deffinitoriatus, & Paternitatis Prouinciæ, atque ita seruari mandat, & præcipit. Non obstantibus &c. Romæ 18. Decembris 1676.

Card. G. Carpineus.

Loco † sigilli.

L. B. Archiep. Ianuen. Secret.

Elc.

Electio Abbatisæ.

S Y M M A R I U M.

- Electiorem Abbatisarum, singulis triennijs, liberam esse in omnibus Monialium Monasterijs Ordinis Minorum S. Francisci Nationis Germano-Belgicæ. num. 1.*
An in electione Abbatisæ Regularibus sibi electa, adnotatio suffragiorum pertineat ad Episcopum. num. 2.
An Abbatisæ sub cura Regularium existentes sint etiam ab Episcopis annuatim confirmandæ. num. 3.

IN Capitulo Generali Fratrum Ordinis Minorum S. Franc. de Observantia Recollectorum nuncupatorum, Vallisoleti celebrato, Diffinitorium generale decrevit, quod Ministri Provinciales Nationis Germano-Belgicæ dent liberam electionem Abbatisarum, Præfectarum, vel Priorissarum in omnibus Monialium Monasterijs, idque singulis triennijs, iuxta formam Constitutionum generalium, & praxis Religionis, atque Apostolicarum dispositionum. Confirmat prædictum Decretum Clemens Papa X. inherendo Constitutionibus aliorum Pontificum Prædecessorum. *Yt infra.*

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nupèr fecit dilectus filius Ludovicus Kellen Comissarius Generalis Provincialis.

uinciarum German-Belgicarum, & annexarum
 Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Ob-
 ſeruantia Recollecſtorum nuncupatorum, quòd
 in Capitulo Generali dicti Ordinis Valliſoleti
 nouiſſimè celebrato, Diffinitorium Generale
 decretum edidit tenoris qui ſequitur, videlicet:
 Præcipit Diffinitorium generale, quòd iuxta
 Conſtitutiones generales, & praxim Religionis
 Miniſtri Prouinciæ Nationis Germano-Belgi-
 cæ dent liberam electionem Præſectarum, Prio-
 riſtarum, vel quocumque nomine nuncupatarum
 in omnibus Monialium Monafterijs; idque ſin-
 gulis triennijs, quod decretum Conſtitutioni-
 bus ſel. record. Leonis X. Sixti V. & Urbani VIII.
 Romanorum Pontificum Prædeceſſorum no-
 ſtrorum, necnon literis recol. mem. Clementis
 Papæ IX. Prædeceſſoris pariter noſtri in ſimili
 forma Breuis die 20. Martij 1668. expeditis con-
 forme eſt, eique inſuper acceſſit decretum, ſeu
 mandatum venerabilis fratris noſtri Fræciſci Epi-
 ſcopi Oſtienſis S. R. E. Cardinalis Barberini nun-
 cupati dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apo-
 ſtolicam Protectoris, ſub inſcripſo tenore,
 videlicet. Attentis narratis, præuia reuocatio-
 ne ſuperſeſſoriæ aliàs à Nobis obtentæ, ſeruari
 Conſtitutiones, & Statuta Ordinis, & Sac. Con-
 gregationis Decreta, atque ad eorum præſcriptum
 procedi ad electionem Abbatisſæ, aliarumque
 Præſectarum etiam decernimus, & mandamus,
 in contrarium non obſtantibus quibuſcumque.
 In quorum &c. Datum Romæ in Palatio Can-
 cellariæ Apoſtolicæ hac die xxx. Aprilis 1671.

F. Car.

F. Cardinalis Protector, & infra Ioannes Baptiſta de Palagio Auditor. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubiungebat, vt præinſerta Decreta in tota Natione exactius ſeruentur, & inuiolabiliter ab omnibus obſeruentur, & ne ullæ poſtmodum contentiones oriri poſſint, ſed Decreta ipſa in omnibus Monialium tam Clariffarum, Urbaniſtarum, & Coletanarum, quam quouis alio nomine nuncupatarum Monafterijs Nationis præfatæ exactiſſimè ad uſum deducantur, prædictus Ludouicus Commiſſarius Generalis eadem Decreta Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri, ac Miniſtris Prouincialibus, & cunctis Monialibus præfatis, vt in omnibus dictæ Nationis Conuentibus, ſeu Monafterijs Decretis huiusmodi ſe conforment, illaque executioni mandent ſub pœnis arbitrio noſtro, ſeu Congregationis venerabilium fratrum noſtrorum eiufdem S. R. E. Cardinalium negotijs, & conſultationibus Episcoporum, & Regularium præpoſitæ infligendis præcipi, vtque illi ſoli, & non alij electionibus interſint, qui de more, ac iuxta uſum, & praxim Nationis præfatæ intereſſe conſueverunt, nè ullæ inſolitæ poſtmodum nouitates cum notabili turbatione regiminis introduci, aut attentari poſſint, mandari, perpetuumque quibuſcumque contradicentibus ſilentium imponi ſumopere deſideret. Nos ipſum Ludouicum Commiſſarium Generalē ſpecialis fauore gratiæ proſequi volentes, & à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijsquæ Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homi-

homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium, qui dilectum filium Commissarium Curiae Ordinis præfati audierunt consilio, attentis narratis, enarrata Decreta Francisci Episcopi Cardinalis, & Protectoris, ac Definitorij Generalis præfatorum, ut supra petitur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia inuiolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus Nationis, ac Prouinciæ, & Monasteriorum, seu Conuentuum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegijs

legijs quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plenè, & sufficientè expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialitèr, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quicqucumque. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 24. Nnuebris 1671. Pontificatus Nostri anno secundo.

I. G. Slusius.

Loco † Annuli Piscatoris.

2 In electionibus Abbatissarū in Monasterijs, Regularibus subiectis, adnotationes suffragiorum non pertinere ad Episcopum, neque ad eius Officiales, prout declarauit Sac. Congregatio negotijs, & consultationibus Episcop. & Regular. præposita in causa, vt sequitur.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

IL Procurator Generale de' Minori Osseruanti di S. Francesco humilmente rappresenta all' EE. VV. ch'essendo stato da questa Sac. Congregatione determinato sotto li 18. di Marzo prossimo passato sopra la pretensione del Vicario Generale di Foligno di condurre seco il suo Cancelliere, e di notar li voti nell' electione dell' Abbadessa nel Monasterio di detta Città gouernato dalla sua Religione, che *in electionibus Abbatissæ in Mona-*

Monasterijs Regularium adnotatio ſuffragiorum non pertinet ad Episcopum, come appare nella publica vacchetta del ſudetto meſe, e com'è noto all'Eminentiffimo Fachenetti, che fù Ponente: Il ſudetto Vicario Generale, perche nel Decreto diſteſo, e dato all'Oratore fù ſolamente poſto *non pertinere ad Cancellarium*, continua nella medefima ſua pretenſione di prima, ſenz'altra ragione, che di non eſſer eſſo nominato nel ſudetto Decreto: Per tanto ſupplica humiliſſimamente, l'Oratore l'EE. VV. per rimuouere qualſiuoglia equiuocatione, far nuouo Decreto con aggiunta, che detta notatione non tocca nè al Veſcuo, nè al ſuo Vicario, nè Cancelliere; ma al ſolo Superiore Regolare, che della gratia &c.

Quas Deus &c.

Decretum.

S Acra Cōgregatio Eminentiffimorum S.R.E. Cardinalium negotijs, & conſultationibus Episcoporum, & Regularium inhærendo declarationi aliàs die 18. Martij factæ, iterum cenſuit, ac declarauit, in electionibus Abbatiffarum in Monasterijs Regularibus ſubiectis adnotationem ſuffragiorum non pertinere, neq; ad Episcopum, neque ad eius Vicarium, prout neque ad Cancellarium. Romæ 19. Iunij 1671.

F.M.Card.Brancatius.

Loco † ſigilli.

C.de V.Archiep.Athen.

3. In controuerſia orta inter Prouincialem
Min.

Min.Ober.Brixien , & Episcopum Cremenent
super annuali confirmatione Abbatissæ sub eius
cura degentis, Sac.Congregatio circa huiusmodi
Abbatissarum confirmationes, secundum ea;
quæ infrà proponuntur censuit, obseruandum
esse solitum; videlicet.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

L Provinciale della Prouincia Osseruante di
Brescia humilmente rappresenta all'EE. VV.
che Monfig.Vescouo di Crema pretende contro
la Costituzione di Gregorio XV. che gli concede
solo d'interuenire all'electione dell'Abbadessa;
che viue sotto la cura dell'Oratore; di voler an-
che interuenire alle conferme annuali, che la
Religione suol fare, e che se bene il medesimo
Prelato da quarant'anni in quà s'è vniformato à
quello, che si pratica in tutte l'altre Diocesi, ad
ogni modo presentemente s'è così fissato in
questa pretesione, che non essendo stato chia-
mato per la sudetta conferma, non vuol, che sia
riconosciuta l'Abbadessa di quel Monastero:Sup-
plica per tanto l'Oratore l'EE. VV. d'ordinar al
medesimo Vescouo, che hauendo ragioni d'assi-
stere alla conferma, le produca à cotesta Sacra
Congregatione. Che della gratia &c.

Quas Deus &c.

Decretum.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E.
Cardinalium negotijs, & consultationibus E-
T t pisco-

piscoporum, & Regularium præposita, audito Episcopo Cremenſi, referente Eminentiss. Gualterio, censuit circa huiusmodi Abbatisſarum confirmationes secundum ea, quæ proponuntur esse obseruandum solitum, prout præſentis Decreti tenore obseruari mandauit. Romæ 15. Maij 1671. F.M. Card. Brancatius.

Loco † sigilli.

C. de V. Archiep. Athen.

Eleemosyna.

S V M M A R I V M.

Regulares Mendicantes possunt ubique quaestuari, nec ab Ordinarijs impediri possunt. num. 1.

Ponitur Summarium Apostolicarum concessionum, & privilegiorum à Summis Pontificibus eis concessorum. num. 2.

Regulares Mendicantes quaestuari nō possunt extrā proprios suos districtus, & quid ubi plures in eodem districtu inueniuntur Conuentus. num. 3.

1 **A** Vctor in Theat. pag. 259, adnotauit, quod Regulares Mendicantes nō possunt prohiberi ab eleemosynarum petitione in Diocæſibus, ubi habent Conuentus; sed si extrā loca, ubi non habent Conuentus, quaestuari voluerint, licentiā suorum Superiorum Ordinario loci tantū ostendere teneantur, prout ex Decreto Sac. Congreg. Concilij ibi vidē.

2 Ad quod additur sequens Summarium.

Apo-

Apostolicarum concessionum , & priuilegiorum à Summis Pontificibus diuersis temporibus concessorum , videlicet .

Fù determinato nel Concilio di Costanza nella sessione ottaua , come nella Bolla di Martino Quinto , v. *Inter cunctas* , Data in Costanza li 23. Febraro 1418. & in vn'altra di Leone X. che incomincia, *Exurge Domine* , Data in Roma li 15. Luglio 1520. contro gli errori d'alcuni Eretici; esser lecito a' Religiosi il mendicare elemosine senza pregiudizio del Voto di Pouertà, non solo per seguire l'esempio degli Apostoli, quanto per essere il mendicare vn'atto d'humiltà , conforme alla pouertà Religiosa ; che perciò Innocentio IV. & altri Pontefici hanno conceduto Indulgenza à quelli, che daranno elemosine a' Frati Carmelitani ; il che si estende à gli altri Frati Mendicanti, come anche tutte l'altre concessioni, e priuilegi, come per Bolle de' Pontefici, & in particolare di Leone X. in vna sua, che incomincia, *Dudum per nos accepto* . Data in Roma li 10. Dicembre 1519.

Alessandro IV. nella Bolla, *Generalis, & Prouincialibus Ministris* . Data in Viterbo sotto li 16. Ottobre 1257. concesse a' Frati Minori , & Urbano IV. nella Bolla, *Meritis vestra Religionis induimur* . Data in Viterbo li 16. Settembre 1262. concesse a' Frati Carmelitani di poter lecitamente ricevere da chiunque robbe , o denari malamente acquistati , tanto per vsure, quanto per altro, esimendoli da ogni restitutione, ogni volta si dijno li denari a' Padri come per obbligo di restitutione

incerta, come nella raccolta de' Priuilegi de' Mēdicanti di Gio: Battista Confertio .

Bonifatio IX. concesse a' Frati Predicatori nella Bolla riportata da Rodriguez nel tomo 2. delle quest. Regul. alla quest. 57. all'art. 8. di poter di mandar elemosina , proibendo ad ogni sorte di persone l'asserire, che alli Religiosi non sia lecito il viuere d'elemosina , e che non siano in stato di perfettione .

Sisto IV. nel Mare magno de' Frati Carmelitani nella Bolla, *Dum attenta* . Data in Roma sotto li 28. Nouembre 1476. riferita dall'istesso Rodriguez, dal P. Lezana nel Tom. 5. delle quest. Regul. e da altri Autori ; proibisce sotto pena di scomunica ipso facto à quelli , che impederanno detti Mendicanti dal cercar elemosina ; e concede alli Protettori di detti Ordini, & all'Auditore della Camera Apostolica , che sono , e faranno pro tempore , & à gl'Inquisitori contro gli Eretici ogni volta , che saranno ricercati per parte di detti Frati , che possino procedere contro quelli, come contro all'istessi Eretici .

Pio V. nella Bolla, *Et si Mendicantium* . Data in Roma sotto li 16. Maggio 1567. come nel Bolario del Cherubini, e riferita da diuersi Autori, dichiara non esser stata intentione del Sacro Cōcilio di Trento d'abolir' il nome , & vfficio di Cercanti alli Frati Mendicanti, anzi douerseli dare ogni libertà, per esser questi sforzati di viuere di tal elemosine .

Per esser stati controuertiti li Priuilegi , e concessioni sudette di mendicare , apparisce vna dichiarazione

dichiaratione della Sacra Congregatione de' Regolari sotto li 10. Ottobre 1586. trà l'altre, che dice: *Fratres Mendicantes nullatenus à quaestuatione, qua de licentia suorum Superiorum fit, & in dies fieri contingit, prohibeantur.* La qual licenza dourassi mostrare solo à gli Ordinarij di quei luoghi, doue non sono Conuenti di quel Cercante, come per altra dichiarazione autentica della Sac. Congregatione del Concilio riportata dal Barbosa, nel libro intitolato *de Officio, & potestate Episcopi* all'allegatione 109. num. 10. che dice: *Sacra Congregatio censuit Fratres Ordinum Mendicantium nequaquam posse ab Episcopis prohiberi, quo minus per se ipsos in Diocesibus, ubi habent Conuentus eleemosynas querant, sed tantum si extra loca, ubi Monasteria existant queritare voluerint, teneri suorum Superiorum licentia Ordinario ostendere.*

La qual Sacra Congregatione del Concilio alli 2. Luglio 1620. anche rispondendo à certi, e diuersi quesiti fatti a' Rettori delle Chiese della Diocesi di Bologna, trà gli altri dichiarò, non esser proibito a' Regolari il cercare, e raccogliere frumento, vua, legna, & altre cose simili auanti che il Curato habbia hauuto le sue primittie.

Dalle quali concessioni, e priuilegi si raccoglie il merito, che possono acquistare appresso Sua Diuina Maestà li benigni Benefattori alle Religioni Mendicanti, potendo star sicuri non esser defraudati, mentre con pubbliche, e priuate orationi, e Sacrificij non tralasciano i Religiosi di pregar instantemente Iddio per tutti quelli; da'

quali quotidianamente riceuono beneficij , elemosine , e carità , &c.

3. *Regulares Mendicantes* quæsturare nõ possono extra proprios suos districtus ; sed intra suos limites quisque se continere debet ; vt ab his , quibus spiritualiter inserviunt , sustentari facilius possint ; at si in districtu plures inuiantur Cõuentus , ratio antiquitatis , & foundationis iure optimo obseruetur , prout à Sac. Congregatione anno 1674. prouisum fuit sequenti Decreto , videlicet .

Eminentiss. e Reuerendissimi Signori :

IL Prouinciale Minore Offeruante della Prouincia di Corsica humilmente espone all'EE. VV. come li Regolari Mendicanti di quella Prouincia , & in particolare li Padri Capuccini , si dispensano di quæsturare nelle queste altrui conpregiuditio , e danno grande degli altri Religiosi , e Conuenti . Quindi l'Oratore supplica riuerente l'innata benignità dell'EE. VV. degnarsi ordinare à tutti i Religiosi Mendicanti di quella Prouincia , che si contentino di quæsturare solo ne i distretti di quei Popoli , a' quali seruono , e si sono obligati à mantenerli nell'erettione de' loro Cõuenti , e che doue sono più Conuenti nel medesimo luogo , e di diuerse Religioni vi sia l'ordine nel quæsturare secondo l'antianità de' Conuenti , che in tal guisa cesseranno li continui litiggi frà sudetti Mendicanti in quella Prouincia . Che della gratia , &c. *Quas Deus , &c.*

Sacra

SAcra Congregatio Eminentissimorum S. R. Ecclesiæ Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, partibus auditis, atque per conuentionem Procuratorum Generalium amicabiliter compositis, referente Eminentissimo Sanctacrucio, declarauit, atque decreuit, nè in posterum præfatorum Orninum Conuentus proprios suos districtus ad quæstuandum egrediantur, sed intrà suos limites se quisque contineat, vt ab his, quibus inseruiunt sustentari facilius possint. Necnon vt vbi plures inueniuntur Conuentus in eodem districtu, inter eosdem ratio antiquitatis, ac foundationis rationabiliter habeatur; Sicque omninò obseruari mandauit. Romæ 22. Iunij 1674.

F. M. Card. Brancatius.

Loco † sigilli.

A. Archiep. Licen. Secr.

Festum S. Augustini.

S V M M A R I V M.

I Festum S. Augustini in vniuersis Hispaniarum Regnis de præcepto seruari mandatur tenore Breuis sequentis, videlicet.

INNOCENTIVS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

I CREDITÆ Nobis coelitus dispensationis ratio exigit, vt pijs orthodoxorum Regum,

T t 4

Prin.

& Principum pietatis, aliarumque christianarum virtutum decoribus multipliciter fulgentium, votis ad augendam in terris Sanctorum cum Christo in cœlesti Hierusalem regnantium, præsertim egregiorum Catholicæ Ecclesiæ Doctorum, quorum profundis, ac decoris sermonibus ampla ipsius Ecclesiæ fabrica, velut gemmis vernantibus rutilat, venerationem laudabiliter tendentibus, fauorabilem assensum paterna benignitate præbeamus. Cum itaque sicut charissimi in Christo filij nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici nomine, dilectus filius noster Ioannes Euerardus S.R.E. Presbyter Card. Nidardus nuncupatus, ipsius Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apostolicam Orator, Nobis nuper exposuit, ipse Carolus Rex pro singulari sua, subditorumque suorum in Hispaniarum Regnis degentium, erga Sanctum Augustinum Episcopum Hipponensem Ecclesiæ Doctorem præcellentissimum, deuotione Festum eiusdem Sancti Doctoris in dictis Regnis de præcepto seruari plurimum desideret. Nos deuota, grataque animi intentione considerantes, quantis optimus ille Magister à Sanctis Prædecessoribus Nostis Cœlestino, & Gregorio Magno eximijs laudibus decoratus in Ecclesia Dei, quam editis ad orthodoxæ fidei defensionem, sanæque doctrinæ elucidationem, vitæque, & morum ex Christi norma fundandorum institutionem, tot clarissimis, atque irrefragabilibus scriptis longè latèque illustrauit, & illustrare, hodièque non cessat, meritis præfulgeat, ac proinde de pijs, enixisque memorati Caroli Regis precibus

bus Nobis super hoc humiliter porrectis , benignè inclinati , vt perpetuis futuris temporibus Festum eiusdem Sancti Augustini in vniuersis Hispaniarum Regnis prædictis de præcepto seruetur ; auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus , ac decernimus , & ordinamus . Non obstantibus Constitutionibus , & Ordinationibus Apostolicis , ceterisque contrariis quibuscunque . Volumus autem , vt earundem præsentium litterarum transumptis , seu exemplis etiam impressis manu alicuius Notarii publici subscriptis , & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides , tam in iudicio quàm extra illud habeatur , quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ , vel ostensæ . Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 23. Februarij 1677. Pontificatus nostri anno primo .

I. G. Slusius .

Fundatio Conuentus .

S V M M A R I V M .

Commissio Clementis IX. pro fundatione Conuentus Carmelitarum Discalceatorum in Oppido de Bilbao reuocatur . num. 1.

Ponitur Bulla Clementis X. cum inserta forma Decreti Sacre Congregationis , quibus reuocatur Commissio prædictæ Foundationis . num. 2.

Prohibetur Cappuccinis fundare Conuentum in loco Plebis Veggiani . num. 3.

I. Car-

1 **C**armelitæ Discalceati cupientes fundare Conuentum in Oppido de Bilbao Calaguritan. Diœcesis ; falsis narrationibus Commis- sionem in forma Breuis à Clemente IX. Ordina- rio Calaguritano directam; extorserunt; sed dein- de facti veritas explorata per Populum, ac Capi- tulum, nec non per Fratres Ordinis Minorum, S. Francisci de Obseruantia, & Eremit. S. Augu- stini ipsius Oppidi de Bilbao: Sacra Congregatio bis pronunciauit, non esse locum prætensæ Fun- dationi, & asserta priuilegia, ac indulta Apostoli- ca eis minimè suffragari, quod Decretum con- firmauit Clemens X. tenoris sequentis videlicet.

C L E M E N S P A P A X.

Ad futuram rei memoriam .

2 **N**Vper pro parte dilectorum filiorum Ma- gistratus, & Populi, ac Capituli, & Be- neficiatorum, necnon Fratrum Conuentuum Ord. Minorum S. Francisci de Obseruantia nun- cupatorum, & Eremit. S. Augustini Oppidi de Bilbao Calaguritanæ Diœc. Congregationi Vener. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium ne- gotiis, & consultationibus Episcoporum, & Re- gularium præpositæ exposito, quod dilecti pari- t̃er filij Fratres Carmelitæ Discalceati Congreg. Hispaniæ, occasione legati cuiusdam domus, hor- ti, & furni, in dicto Oppido existē. sibi à q. Ma- ria Diaz de Aguirre anno 1618. ad effectum eri- gendi ibidem nouum Conuentum eorum Reli- gionis

gionis facti; tentauerant diuersis vicibus, nempe annis 1619. & 1629. ac 1665. habere desuper necessarium consensum Ciuum, & Incolarum, ac Ecclesiarum Parochialium dicti loci, eisque semper fuerat denegatus, ex eo quod in eodem loco, eiusque subvrbis respectiue aderant duæ Parochiales Ecclesiæ cum viginti quatuor Beneficiariis participantibus, & totidem expectantibus, quinque Conuentus Regularium, & Mendicantium, quorum duo erant Fratrum Minorum, S. Francisci de Observantia, septem Monasteria Monialium, & sexdecim Confraternitates laicales, ac Hospitalia pauperum; & horum ratione prætenso fundatio huiusmodi expressè prohibita fuerat, & quia dicti Fratres Carmelitæ aperuerant de facto Oratorium, in quo Missam celebrabant, mandatum fuerat illud claudi, prout clausum fuerat: sed his non obstantibus iidem Carmelitæ nulla facta mentione præmissorum, imò ex falsa narratione, quod à Ciuibus, & Incolis dicti loci de Bilbao desideraretur dicta noua fundatio, & quod redditus ex dicto legato, seu hæreditate Mariæ de Aguirre provenientes, & Ciuum pietas ad alendos duodecim Fratres sufficere possent, extorserant à fel. record. Clemente Papa IX. prædecessore nostro specialem commissionem directam Ordinario Calaguritano, vt consilio sibi de veritate expositorum, petitam licentiam fundandi concederet, prout in literis ipsius Clementis prædecessoris in simili forma Breuis die 24. Septembris 1668. expeditis continetur; & successiue narrato, quod in multis locis Regnorum Hispaniæ

spaniæ nouas Domos, & Monasteria dictæ Religionis fundari desideraretur, obtinuerant ab eodem Clemente prædecessore sibi confirmari antiqua priuilegia Apostolica à rec. mem. Paulo V. & Gregorio XV. Romanis Pontificibus prædecessoribus paritèr nostris concessa, fundandi ubique locorum de sola licentia Ordinarij, nulla factæ reuocationis amplissimæ omnium priuilegiorum huiusmodi à piæ me. Urbano Papa VIII. etiam prædecessore nostro facta mentione, prout in alijs ipsius Clementis prædecessoris, paritèr in forma Breuis die 8. Octobris eiusdem anni 1668. emanatis etiam continetur; harumque literarum vigore extorserant sub die 2. Nouembris 1669. à tunc existente Vicario generali Episcopi Calaguritan. licentiam fundandi, sed recusante Populo, ac Clero sæculari, & Regulari eos recipere, fuerat de mandato, & cum assistentia tunc existentis Gubernatoris Cantabriæ, & Officialium eiusdem loci de Bilbao mense Iauuar. 1670. conuocatum generale Concilium ipsius loci, ad effectum videndi, An, & quanta pars Populi ipsos Carmelitas desideraret, ac posset eos suis elemosynis sustentare, & paritèr compertum fuerat, omnes dictam nouam fundationem recusare ex eisdem causis supra narratis; Vnde deuoluta causa ad prædictam Cardinalium Congregationem, fuerat ab eadem scriptum Ven. Fratri moderno Episcopo Calaguritan. pro informatione, qui licet retulisset sibi constare per instructiones secretas habitas à viris ab omni suspitione alienis, dictique Oppidi rerum optimè peritis, dictam fundatio-

dationem nulli in temporalibus damnosam , & omnibus in spiritualibus fore proficuum, ideòque maiorem populi partem illam desiderare; tamen cum relatio huiusmodi appareret erronea, & minus vera ex supra relatis Concilijs publicis , & contradictionibus semper factis à Populo, Ecclesijs Parochialibus , & Conuentibus S. Francisci , & S. Augustini , causa huiusmodi in prædicta Cardinalium Congregatione die 25. Nouembris proximè præteriti proposita , eadem Congregatio partibus vtriusque informantibus, re maturè ac diligenter discussa, declarauerat , Non esse locum prætensæ foundationi Conuentus Carmelitarum Discalceatorum in supradicto Oppido de Bilbao Calaguritan. Dioc. non obstan. eorum assertis priuilegijs, ac Indultis Apostolicis, quæ in casu de quo agebatur , censuerat eis minimè suffragari, ac proinde prædictos Fratres Carmelitas non esse amplius super huiusmodi fundatione audiendos ; Et in eadem expositione subiuncto , quod cum non obstante Decreto Congregationis huiusmodi noua audientia dictis Fratribus Carmelitis ex speciali rescripto nostro concessa fuisset, prædicti exponentes cupiebant ex eisdem rationibus supra relatis , & antea deductis confirmari dictum Decretum ; ac ad obuiandum nouis scandalis ; & litibus declarari, quod non liceret eisdem Fratribus Carmelitis retinere in dicto loco de Bilbao hospitium , nec aliam permanentem habitationē, cum noua impositione perpetui silentij : Emanauit ab eadem Congregatione Decretum, tenoris qui sequitur , videlicet.

Sacra

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reuerendissimorum S.R.E. Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regulariū præposita, partibus hinc inde informantibus, negotio diligentè, & accuratè examinato, referente Eminentiss. Nino, censuit persistendum esse in Decreto, aliàs vt supra die 25. Nouembris 1672. edito, ac propterea non esse locum prænarratæ foundationi, Romæ 21. April. 1673. Fr. M. Card. Brancatius. Loco † sigilli. N. Casanata Secret.

Cùm autem sicut iidem exponentes Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum huiusmodi quo firmitus subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocínio communiri summopere desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, ac eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium, dumtaxat consequentium, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, salua tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium. Decernentes easdem præsentis literas, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri,

tiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectiue inuiolabiliter obseruari; Sicque in premissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus premissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quibusuis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium premissorum quomodo libet concessis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenore pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens ad premissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrarijs quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 6. Maij 1673. Pontificatus nostri Anno Tertio.

I. G. Slusius.

Eminentiss. & Reuerendiss. Signori.

3 **I**L Vicario Prouinciale della Prouincia Osseruante di Corsica, rappresenta riuerentemente all'Eminenze Vostre, che non ostante le giuste, e sante determinationi fatte per tre. Decreti da cotesta Sacra Congregatione sotto li 20. Ago-

Agosto 1661. 20. Gennaro 1673. e 22. Giug. 1674. che si danno qui annessi, che li Padri Capuccini non fondino Conuento nella Pieuè di Veggiano, tuttauia persistono nella Terra di Fozzà, col fondamento, che ne' sudetti Decreti non vi sia la particola, *Che discedant*. E perche Eminentiss. Signori, la permanenza de' medesimi Padri Capuccini nel sudetto luogo pregiudica notabilmente alli Conuenti di Sartè, e di Tallà de gli Osseruanti Conuicini, e poco distanti. Supplica pertanto la somma benignità dell'Eminenze Vostre à degnarsi d'ordinare, che non solo non fondino Conuento nell' istessa Terra di Fozzà, e Pieuè di Veggiano, come è stato determinato, mà nè meno vi stiano sotto qualsiuoglia pretesto, anco sotto titolo d'Ospitio, atteso che verrebbe ad appor- tar' il medesimo pregiudizio in ordine alle que- stuationi, e che partano dal prefato luogo. Che &c.

S Acra Congregatio Eminentissimorū S.R. E. Cardinalium, negocijs, & consultationibus episcoporum, & Regularium præposita, audito Patre Procuratore Generali Capuccinorum, censuit prædictos Fratres Capuccinos *Omninò discedere* debere à præfato loco Plebis Veggiani, ad quem effectum strictè iniungit eidem Patri Procuratori Generali Capuccinorum, vt sub pœnis Sacræ Congregationi reseruatis, prædictos Fratres Capuccinos intra terminum quindecim dierum à præsentatione huius Decreti cõputan. ad *Discedendum omninò cogat*. Contrarijs quibuscum-

buscumque minimè obstantibus, &c. Romæ 11.
Decembris 1676.

Card. Gaspar Carpineus.

Loco † Sigilli.

I. B. Spinula Archiep. Genuen. Secr.

Grangia.

S V M M A R I V M.

Non licet Ordinarijs locorum, Vicarias perpetuas in suppressis Grangijs constitutas, facere amouibiles, & è contrariò. num. 1.

Nec congruam portionem Granciarum earundem, Vicarijs perpetuis, vel amouibilibus semel assignatam, augere, vel diminuerè. num. 2.

Decretum pro Monasterio S. Pauli de Vrbe, ne hospites excipiantur, nisi anticipata solutione, victus expensas satisfecerint. num. 3.

Confirmatur prædictum Decretum ab Eminentiss. Protectore. num. 4.

AD dirimendas controuersias, quæ circa Vicarios, curam animarum exercentes in suppressis Grangijs Monasteriorum, & circa congruam ipsis Vicarijs assignandam, inter Superiores Regulares, & locorum Ordinarios in dies oriuntur occasione Constitutionis fel. rec. Innocentij X. incipien *Instauranda*, & literarum circularium desuper emanatarum sub die 30. Maij 1653. Sacra Congregatio super statu Regulariũ, Sanctissimo Domino Nostro approbante, præ-

V u senti

senti Decreto statuit, ut in posterum minimè liceat ipsis Ordinarijs locorum ex quavis causa, vel prætextu, aut quæsito colore Vicarias perpetuas ab eis, vel eorum Prædecessoribus in prædictis suppressis Grangijs constitutas facere amouibiles, nec vice versa constitutas amouibiles facere perpetuas, absque licentia ipsius Sacrae Congregationis.

2 Nec congruam portionem, quam semel Vicarijs perpetuis, vel amouibilibus earundem Grangiarum, siue in quantitate, aut quota fructuum, siue in pecunia numerata, siue alia re stabili ipsi Ordinarij, vel eorum Prædecessores semel constituerint, seu assignauerint, quoquo modo augere, vel minuere, aut immutare Sacra ipsa Congregatione inconsulta: decernens irritum, & inane, si secus ab eis scienter, vel ignorantèr contigerit attentari. Ac similiter Superioribus Regularibus minimè fas sit cum ipsis Vicarijs iam deputatis, seu deinceps deputandis publicas, aut secretas pactiones, seu conventiones inire super diminutione, aut alteratione, seu variatione dictæ congruæ, easque pactiones, seu conventiones, tamquam de simoniaca labe, atque auaritia suspectas, Sacra Congregatio omninò rejicit, atque interdicit, eosque, qui contra fecerint, pœnis aduersus Simoniacos editis, teneri decernit, contrarijs quibuscumque non obstantibus. Datum Romæ die 8. Octob. 1670.

V. Card. Carpincus.

Loco † sigilli.

P. Fagnanus Secr.
Hospi.

Hospites .

S V M M A R I V M .

Hospites , & Tertiarij recipi non possunt in Monasterijs Regularium ante ætatem præfixitam . num. 1.

Ponitur Decretum . num. 2.

1 **S**ACRA Congregatio super statu Regularium, inhærendo alijs Decretis, aliàs emanatis ex mandato Summorum Pontificum disposuit, ac vetuit, nè Superiores Regulares in eorum, Monasterijs; seu Domibus recipiant Hospites, seu Tertiarios ante legitimam, & præfixitam ætatem, sub quouis prætextu, causa, quæsito colore, sub quouis habitu indutos, vel induendos; ad hoc, vt splendor, & veneratio Religionum, augeatur, & omnis occasio scandali, seu admirationis penitus remoueatur, prout in sequenti Decreto ex mandato Clem. X. edito, videlicet.

2 Et si Decretis Sacræ Congregationis super statu Regularium de mādato Summorum Pontificum Innocentij Decimi, & Alexandri Septimi iam pridem editis pro Nouitijs recipiendis statutum sit, vt omnes, qui ad habitum probationis se recipi postulauerint, diligenter examinentur, ac per vota secreta approbentur quotquot idonei reperti fuerint ætate, aliisque requisitis ad præscriptum Apostolicarum Constitutionum, ac Statutorum Ordinis, nec quisquā censeatur habilis ad huiusmodi habitum suscipiē-

piendum, vt Clericus, nisi annum ætatis suæ decimum quintum, neque vt Conuersus, nisi annum vigesimum expleuerit: nihilominus in pluribus Religionibus Italiæ, & Insularum adiacentium aliquibus ab hinc annis introductum est, vt recipiantur Adolescentes Laici non quidem pro Conuersis, vt annum probationis incipiant, & finito tempore Nouitiatus, admittantur ad Professionem, sed pro Tertiarijs, vel Oblatis, seu Donatis, eisque tradatur habitus, vt vocant, sine Caputio illis dari consueto, vt sic inserviant alicui Religioso particulatim, aut pluribus, vel omnibus communiter: & multoties pueri, & adolescentuli recipiantur in Monasterijs, non vt Nouitijs, sed vt hospites, seu postulantes se recipi pro Clericis ad habitum probationis, & parua veste induti plures menses, quinimò & annos sic detineantur intra Claustra, donec compleuerint annum ætatis decimum quintum, Clericis, vt supra præscriptum ad annum Nouitiatus inchoandum, idque eo pretexto, vt interea fiat experimentum de ipsorum indole, & aptitudine ad Religionem: & aliquando etiam in eadem veste iidem pueri, & adolescentuli admittantur in Nouitiatibus, & cum Nouitijs degant ad hoc, vt eorum voces pueriles in Choro cum vocibus Professorum misceantur, dum Diuina peraguntur Officia. Quoniam verò secundum Canonicas Sanctiones, & Iuris Regulas, cum quid vna via prohibetur alicui, ad id alia non debeat admitti, & memorati abusus irrepperint in fraudem legis, & elusionem.

Decre-

Decretorum, vt supra editorum, in Religionum dispendium, ac non sine multorum admiratione, & scandalo: Idcirco eadem Sacra Congregatio, vt in diès crescat in Ecclesia Dei Sacrarum Religionum splendor, & veneratio, ex speciali mandato Sanctissimi D. N. Clementis Diuina Prouidentia Papæ Decimi hoc præsentì Decreto in virtutè Sanctæ Obedientiæ præcipit omnibus, & singulis Superioribus Generalibus, Prouincia- libus, & Localibus quocumque nomine, ac titulo appellatis, quorumcumque Ordinum, & Congregationum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, vt de cætero neminem pro Tertiarijs, vel Oblatis, seù Donatis, aut Commissis, vel seruientibus, nec pro hospitibus, seù Postulantibus, vel Cantoribus, aut alio quocumque nomine nuncupatis, ac quouis habitu indutis, vel induendis sub quouis prætextu, vel causa, aut quæsito colore recipiant, seù admittant ad habitandum intra Claustra, nisi vigesimum ætatis suæ annum expleuerit; omnesque sic receptos, seù admissos (ijs tantum exceptis, qui completa ætate annorum quindecim pro Clericis, seù Choristis in habitu Nouitiorum annum probationis agunt) à Monasterijs, seù Domibus Regularibus omninò amoueant, & eijciant infra terminum duorum mensium, inchoandum à die intimationis præsentis Decreti faciendæ Procuratoribus eorundem Ordinum, & Congregationum in Romana Curia existentibus. Quòd si prædicti Superiores præsentì Decreto per omnia non paruerint, aut in aliqua eius parte contra-

uenerint, poenam priuationis Dignitatum, & Officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, vel alia in posterum obtinenda, vocisque actiuæ, & passiuæ ipso facto absque alia declaratione incurrant. Non obstantibus quoad omnia suprascripta, priuilegiis, indulgis, & consuetudinibus, cæterisq; contrariis quibuscumque. Datum Romæ die decimæ sextæ Maij 1675.

V. Cardinalis Carpineus.

P. Fagnanus Secr.

3 Ad euitandas victus expensarum fraudes quæ ab hospitibus Monachis facilius in Monasterijs committuntur, sequenti Decreto indemnitati Monasterij S. Pauli de Vrbe consulitur per Præsidentem Ordinis, inhærendo alijs similibus Decretis à Capitulis Generalibus emanatis; accedente Protectoris confirmatione, vt sequitur.

Inhærentes Decretis aliàs à Capitulis nostris Generalibus, & Regimine emanatis, necnon Monasterij S. Pauli de Vrbe indemnitati consulere volentes, statuimus hospites, non solùm deuotionis ergo, sed etiam quacumq; alia ex causa, Romam adeuntes, nullo pacto esse excipiendos, nisi anticipata solutione à die eorum aduentus, re, & effectu, pro victus expensis satisfecerint. Decernentes ab Abbatibus quinque iulios, à Monachis, & Commissis quatuor, pro Familis, verò, & Equis tres, singulis diebus esse soluendos. Quapropter districtè iniungimus Reuerendissimo Sancti Pauli, Priori, Cellerario, cæterisque

que Monasterij Ministris, quatenus præsens Decretum executioni omninò demandent, sub pœnis contra inobedientes per nostras Constitutiones inflictis . Datum Ferrariæ die 11. Septembris 1674.

D. Angelus Maria à Parma Præsident .

4 Auctoritate qua fungimur Protectoris, supradictum Decretum confirmamus, & approbamus, debitèque executioni mandari præcipimus, neque in contrarium innouari, nulla de causa liceat supradictis Superioribus, sub pœnis præscriptis, alijsque arbitrio nostro, &c. In quorum, &c. Datum Romæ in Palatio Cancellariæ Apostolicæ hac die 21. Septemb. 1674.

Franciscus Card. Barberinus Protector.

Loco † sigilli Reuerendiss. Præsidis .

Loco † sigilli Eminentiss. Protectoris .

D. Epiphanius à Parma V. Cancellar.

Hospitium .

S V M M A R I V M .

Facti series narratur . num. 1.

Decretum Sacrae Congregationis . num. 2.

1 **F**ratres Reformati Ordinis Sancti Francisci Prouinciæ Tusciæ obtinuerunt, ex benignitate Eminentissimi Cardinalis Commendatarii Abbatiae Sancti Ioannis Baptistæ, Conuentum, & Ecclesiam, alias Congregationis Fratrum Iesuatorum suppressæ, intra mœnia Ciuitatis Florentiæ existentem, cum obligatione,

tamen adimplendi omnia onera Missarum, & Anniversariorum, eidem Ecclesiæ annexa; In quem Cōuentum iidem Fratres Reformati eorum antiquum Hospitium transferre, seū potius nouum Conuentum erigere intendebant: Contradicientibus ad id cæteris Mendicantibus, qui ex huiusmodi translatione, seū noui Conuentus erectione, non leue sibi præiudicium inferri præsumebant; quare delata huiusmodi controuersia ad Sac. Congregationem negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam.

2 Eadem Congregatio vtriusque partis rationibus maturè examinatis, referente Eminentissimo Cardinali Columna, declarauit, atque decreuit, non esse locum huiusmodi translationi, seū noui Conuentus erectioni; & dictos Fratres Reformatos dimittere debere præfatū Conuentum, nouitèr acquisitum; & ad eorum antiquum Hospitium redire, in eoque permanere, seruata eiusdem Hospitij forma: Quæ omnia, vt executioni fidelitèr demandentur, censuit remittendum, prout præsentis Decreti tenore, remittit Eminentiss. Archiepisc. Florētino, vt cum facultatibus eiusdem Sac. Congreg. dictos Fratres Reformatos ad eorum obseruantiam compellat, contrarijs quibuscumque non obstantibus, &c. Romæ 26. Martij 1677.

Card. Gaspar Carpinus.

Loco † sigilli.

Io: Baptista Spinula Archiep.
Ianuē Secret.

Indul.

Indulgentiæ .

S V M M A R I V M .

*Indulgentias , & gratias omnes Terræ Sanctæ Locis
bucisque concessas , & non reuocatas Clemens Papa
Decimus confirmat . num.1.*

*Omnibus utriusque sexus Christi fidelibus , qui Eccle-
sias tam Monachorum , quàm Monialium Ord. Sancti
Benedicti deuotè visitauerint in festis diebus Sancto-
rum Benedicti , Scholastica , Placidi , ac Mauri , nec-
non die 13. Nouembris ; Clemens X. plenarias simili-
ter Indulgentias erogat . num.2.*

*In festis diebus S. Augustini , & Monica , ac Nicolai
Tolentinatis , & Thomæ de Villanoua , necnon die
13. Nouemb. omnibus , & singulis utriusq; sexus Chri-
sti fidelibus , Ecclesias Eremitani Ordinis prædicti
visitantibus , sac. prius communione refectis , Cle-
mens Papa X. plenarias concedit indulgentias . nu.3.*

*Indulgentia concessa omnibus , & singulis Fratribus ,
Monialibus , necnon Tertiarijs , & Oblatis Ordinis
Eremitarum S. Augustini , eiusque Confraternitati
Cinturatorum . ponitur Breue . num.4.*

*Decretum Clem. X. super indulgentijs quinque Sancto-
rum Caietani , Philippi , Ludonici , & Rosæ Cintura-
tis utriusque sexus Ord. Erem. S. Augustini concessis .
num.5.*

*Circa indulgentias Congregationi Fratrum Ioannis Dei
concessas à Paulo Papa V. num.6.*

*Breue Clementis Papæ X. confirmationis , & nouæ con-
cessionis indulgentiarum , & pro Archiconfraternitate
Cintu-*

Cinturatorum, & Cinturatarum nuncupata S. Augustini, & Sanctæ Monica sub invocatione B. Virginis Maria de Consolatione, Bononiæ erecta in Ecclesia S. Iacobi. num. 7.

Sacra Congregatio Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præposita, omnes, & singulas Indulgentias in sequenti Decreto contentas, partim esse confictas, & plenè falsas, partim apocrifas, vel ex alio capite nullas declarat. num. 8.

Decretum Sacra Congregationis Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præposita super Indulgentiis Cinturatorum Archiconfraternitatis S. Augustini, & S. Monica concessis. num. 9.

Indulgentiæ Tertiariis Ord. Min. S. Francisci de Paula deferentibus eius Funiculum concessæ minime renovantur. ponitur Decretum. num. 10.

Summarium Indulgentiarum à quamplurimis Summis Pontificibus concessarum tam Religiosis, & Confratribus S. Maria de Monte Carmelo, quàm omnibus Christi fidelibus, Ecclesias eiusdem Ordinis visitantibus. num. 11.

Summarium Indulgentiarum à Summis Pontificibus concessarum Confraternitatibus erectis, ac institutis à Regio Ordine. Sanctiss. Trinitatis Redemptionis Captiuorum. num. 12.

QUoniam complures Summi Pōtiffices, quibus Christiani Orbis cura calitūs commissā fuit, varias Indulgentias, personales scilicet, & locales; perpetuas, & ad tempus, diuersis temporibus, ad salutem, bonumque animarum, paterna benignitate, concesserunt; ideo in hoc Regula-

gularium Theatri Supplemento, eas omnes, quas habere potuimus per extensum inferere, additis Summarijs, ad fidelium consolationem, Sanctæque Religionis nostræ gloriam optimo consilio curauimus, ea etiam ratione, quia maiorem earum partem, Regularibus, eorumque Ecclesijs distributam esse perspicitur, prout infra.

C L E M E N S P A P A X.

Ad perpetuam rei memoriam .

Plis Christi fidelium votis, ex quibus sacrorum locorum venerationem, & animarum salutem prouenire conspiciamus, libenter annuimus, & illa quantum nobis ex alto conceditur fauoribus Apostolicis confolemur. Cum itaque sicut dilectus filius Iacobus à Iesu Maria Frater expressè professus Prouinciæ Valentini Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, ac Commissarius, & Procurator Generalis in Romana Curia totius Familiæ Terræ Sanctæ Nobis nuper exponi fecit, ipse ad eundem Terræ Sanctæ subsidium, eorumdemque Fratrum inibi vineam Domini assidue excolentium, Sacraque loca venerantium subuentionem, necnon ad spiritualem Catholicorum in illis partibus degentium, eoque deoctionis causa peregrinantium consolationem, & profectum omnia, & singula gratias, priuilegia, Indulgentias hucusque sacre eiusdem Terræ Sanctæ locis Apostolica auctoritate concessa, & confirmata
per

per Nos eadem auctoritate etiam confirmari, & approbari plurimum desideret: Nos desiderio huiusmodi annuere, ipsumque Iacobum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existat ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absoluendum, & absolutum fore censentes. Supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Omnia, & singula priuilegia, concessionem, facultates, indulta, indulgentias, cæterasque gratias spirituales, & temporales eisdem locis, & illa visitantibus, necnon dicti Ordinis Guardiano, & Fratribus in dictis partibus degentibus per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Sedem Apostolicam in genere, vel in specie, aut aliàs quomodolibet concessa, quatenus sint in usu, & non sint reuocata, aut sub aliquibus renocationibus comprehensa existant, sacrisque Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, ac Concilij Tridentini Decretis non aduersentur, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robore cõmunimus, ac omnes, & singulos tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper in eis quomodolibet interuenerint, supplemus. Necnon insuper omnibus, & singulis eorundem Fratrum interpretibus nunc Hiero-
soly-

solymis, Bethleem , & Nazareth existentibus , & viuentibus in cuiuslibet eorum mortis articulo, si verè poenitènt , & confessi , ac Sacra Communionè refecti,vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti nomen IESV ore , si potuerint , sin minus corde deuotè inuocauerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam , & remissionem misericorditèr in Domino concedimus, & elargimur . Non obstañ Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque . Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 11. Iunij 1670. Pontificatus Nostri Anno primo .

I. G. Slusius .

C L E M E N S P A P A X .

Ad futuram rei memoriam .

Vniuersis Christi fidelibus præsentès literas inspecturis, Salutem , & Apostolicam benedictionem .

2 **C** Ommissæ Nobis à Domino nostro IESV CHRISTO dispensationis ratio exigit , vt cælestium munerum thesauros ad augendam in terris Sanctorum in Cælis regnantium , qui tradita sibi talenta non defoderunt in terram, sed vberi bonorum operum fructu multiplicarunt venerationem, fouendamque, & incitandam erga illos fidelium deuotionem , fideli prudentia, quantum Nobis ex alto conceditur , erogare studeamus.

mus. Itaque præclara S. Benedicti Abbatis, qui despectis omnibus, quæ mundus amat, & colit, cælestis gratiæ benedictione repletus, sanctæ conversationis studijs, miraculisque eximiè claruit, & Monachorum Regulam scripsit discretionis præcipuam, sermone luculentam, sub qua numerosa Religiosorum Monachorum, Sanctimonialiumque agmina Deo, hodièque strenuè militant; Sanctæ quoque Scholasticæ eius Sororis, quæ speciosis Virginitatis, pietatis, aliarumque virtutum monilibus exornata in amplexū Sponsi Cælestis euolavit; ac Sanctorum Placidi, qui primus Monachorum Ordinis eiusdem S. Benedicti Martyrij gloria decorari meruit; & Mauri Abbatis Monastici Instituti in Gallijs Propagatoris eximij; aliorumque innumerorum Sanctorum Ordinis præfati professorum, in Ecclesiam Dei merita, pio, deuotoque animi affectu, recolentes; nec non dilecti filij Ildephonsi de Mier Monachi expressè professi, & Procuratoris Generalis Congregationis Hispaniæ dicti Ordinis, in Sacra Theologia Magistri, Supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati; ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, eius auctoritate confisi, omnibus, & singulis vtriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis; qui aliquam ex Ecclesijs quorumcumque Monasteriorum, tam Monachorum, quam Monialium Regulā S. Benedicti profitentium, hætenus erectis, & in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque
 loco-

locorum existentibus, in eorundem Sanctorum Benedicti, & Scholasticæ, ac Placidi, & Mauri Festis diebus, nec non die decima tertia Nouembris, qua Omnium Sanctorum Ordinis prædicti commemoratio ibidem fieri solet, à primis vespers, vsque ad occasum Solis dierum huiusmodi, annis singulis deuotè visitauerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex præfatis id egerint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, vt earundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 19. Decemb. 1671. Pontificatus Nostri anno secundo.

I. G. Slusius.

C L E M E N S P A P A X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Vniuersis Christi fidelibus præsentibus litteras inspecturis, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

V Nigeniti Dei Fili Redemptoris, & Domini Nostri IESV CHRISTI, qui è sinu Patris descen-

descendit in terram, & caducam humanæ carnis fragilitatem ineffabili clementia induens, ut genus humanum de laqueo servitutis eriperet, & ad primævam divinæ imaginis, atque similitudinis nobilitatem reformaret, saluberrimorum præceptorum, vitæque magisterio Nos instruxit, vi-ces nullo licet meritorum nostrorum suffragio, gerentes in terris, gloriosos Cælestis Regni Incolas, illos præsertim, qui tanquam splendidissimæ lucernæ super candelabrum in domo Domini positæ, divinorum eloquiorum arcana referarunt, & Ecclesiam vniuersam salutaris doctrinæ fluentis irrigarunt, fructuumque è charitatis radice surgentium copia locupletarunt, sincera devotione prosequimur, & fidelium erga illos pietatem spiritualium gratiarum, quarum dispensatio Nobis à Domino credita est, muneribus fovere, atque incitare studemus, sicut ad ipsorum fidelium ædificationem, Ecclesiæque vtilitatem salubritè expedire in Domino arbitramur. Itaque eximia, omnisque humanæ laudis præconiū longè supergressa S. Augustini Episcopi, & Confessoris, Ecclesiæ Doctores præcellentissimi, qui spiritu Dei plenus, hæresum, errorumque tenebras, tanquam fulgentissimum Christianæ eruditionis iubar profundissimis, simulque Sole clarioribus scriptis profligavit, & hominum corda, eo, quo ipse ardentissimè flagrabat, charitatis igne succendit, decora grato, deuotoque mentis affectu recolentes, Sanctæque Monicæ eius genitricis, cuius pijs lachrymis, & apud Deum gemitibus tantæ, tamque sublimis Doctores conuer-
sionem

tionem debemus , ac Sanctorum Nicolai Tolentinatis , & Thomæ de Villanoua Archiepiscopi Valentini , qui religiosam vitam in Ordine Eremitarum eiusdem S. Augustini professi, vitæ sanctitate, & miraculis, quæ Diuina bonitas eorum intercessione operari dignata est, eximie claruerunt, aliorumque Sanctorum dicti Ordinis professorum, præclara merita, pia meditatione considerantes, necnon Ven. Fratris Iosephi Eusanij Episcopi Helenopolitani Sacrarum Nostri Apostolici Præfati, qui in minoribus constitutus professionem Regularem in Ordine prædicto emisit; Supplicationibus nobis super hoc humiliter porrectis, benignè inclinatis, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus, & singulis vtriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communionem refectis, qui aliquam ex Ecclesijs tam Fratrum etiam Excalceatorum, quàm Monialium dicti Ordinis hætenus erectis, & in futurum quando-cumque erigendis, ac vbicumque locorum existentibus in eorundem SS. Augustini, & Monicæ, ac Nicolai Tolentinatis, & Thomæ de Villanoua festis diebus, necnon die 13. Nouembris, qua omnium Sanctorum Ordinis prædicti commemoratio ibidem fieri solet, à primis vespers vsque ad occasum Solis dierum huiusmodi, annis singulis deuotè visitauerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex præ-

fatis id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiâ , & remissionem misericorditer in Domino concedimus . Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris . Volumus autem , vt earundem præsentium litterarum, transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis , eadem fides in iudicio , & extra illud ubique locorum habeatur , quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ , vel ostensæ . Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 18. Decembris 1671. Pontificatus Nostri Anno Secundo .

I. G. Slusius .

C L E M E N S P A P A X.

Ad futuram vel memoriam .

4 **A**D ea, per quæ animarum Christi fidelium salus procuratur, libenter intendimus, & eorundem Christi fidelium deuotionem, vt Spiritualibus Exercitijs feruentius incumbant, cœlestium munerum elargitione libenter fouemus, & incitamus . Itaque de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus, nec non Tertiarijs, & Oblatis Ordinis Eremitarum S. Augustini ac alijs vtriusque sexus Christi fidelibus Confratribus, & Conсорoribus Confraternitatum Cincturatum nuncupatorum, tam hactenus in Ecclesijs

clesijs eiusdem Ordinis canonicè erectarum, quàm in posterum vbilibet erigendarum, qui per quadrantem horæ Orationi Mentali vacauerint, pro qualibet vice centum dies; qui per duos quadrantes continuatos, septem annos de iniunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentijs in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Ijs verò, qui deuotioni huiusmodi per duos quadrantes continuatos, vel saltem per quadrantem horæ singulis diebus, & per totum mensem dabunt operam, & verè pœnitentes, & confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumptuerint, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, Plenariam semel quolibet mense omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, quâ per modum suffragij animabus Christi fidelium, quæ Deo in charitate coniunctæ, ab hac luce migrauerint, applicare possint, Apostolica auctoritate, tenore præsentium misericorditer in Domino concedimus. Insupèr quòd dicti Fratres, & Moniales pro Oratione Mentali, ad quam, ratione eorum Regulæ, & Constitutionum quolibet die tenentur, prædictas omnes Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes proportionabiliter lucrari, & consequi possint, & valeant, auctoritate, & renore prædictis indulgemus. In contrarium facien. non obstantibus quibuscumque. Presentibus ad septennium tantùm valituris. Volumus autem, quòd si pro impetratione, præsentatione,

admissione, seu publicatione præsentium, aliquid vel minimum detur, aut spontè oblatum recipiatur, præsentibus nullæ sint. Quòdque præsentium Transumptis etiã impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitę, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 19. Martij 1671. Pontificatus Nostri Anno Primo . I. G. Slusius .

Ordinis Eremitarum S. Augustini .

5 **S**anctissimus D. Noster Clemens Papa X. supplicationibus mei infra scripti benignè annuens, concedit omnibus, & singulis Fratribus, Monialibus, & Mantellatis totius Ordinis Eremitarum S. Augustini, eorumque Consanguineis, & Affinibus primi gradus; simulque omnibus, & singulis eiusdem Ordinis vtriusque sexus Cincturatis, Indulgentias quinque Sanctorum Caietani, Francisci, Philippi, Ludouici, & Rosæ, nuper à Sanctitate Sua canonizatorum, applicandas Numismatibus, Coronis, Crucibus, vel Imaginibus, iuxta formulam impressam, ad eorum arbitrium; itemque Sanctitas Sua omnibus prænominatis in mortis articulo impartitur Pontificiam, & Apostolicam benedictionem. Datum Romæ ex Ædibus Palatij Montis Quirinalis die 27. Augusti 1671.

Fr. Joseph Eufanius d. Ord. Episc. Helenopolit. Sacrar. Apost. Præfectus .

Loco † Sigilli .

PAV-

P A V L V S P A P A V.

Ad perpetuam rei memoriam.

6 **C**VM certas Congregationi Fratrum Ioannis Dei Indulgentias, & gratias spirituales, quibus in posterum fruatur, duxerimus prescribendas. Idcirco omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes eidem Congregationi, & illius Fratribus, eorumque Ecclesijs hactenus per nos, seu quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros perpetuo, vel ad tempus, aut alias quouis modo concessas reuocantes, & annullantes, ac nullius roboris, & momenti post hac à data praesentium fore declarantes; De Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi. Omnibus Christi fidelibus verè poenitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui pro tempore habitum praedictae Congregationis susceperint, die primo, quo habitum susceperint, septem annos, & totidem quadragenas de iniunctis eis, seu alijs quomodolibet debitis poenitentibus in forma Ecclesiae consueta relaxamus: die verò, quo professionem per Fratres dictae Congregationis emitti solitam iuxta illius institutum emisierint, si verè poenitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti fuerint, plenariam; Necnon dictae Congregationis Fratribus, qui poenitentes, & confessi in primo die cuiuslibet

Capituli Generalis pro tempore celebrandi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, & pro salute Romani Pontificis, Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, etiam plenariam: In mortis quoque articulo eisdem Fratribus, necnon Hospitalium eiusdem Congregationis infirmis, qui poenitentes, & confessi, ac sacra communione refectionis, vel quatenus id facere nequiverint, saltem verè contriti nomen IESV ore, si potuerint, sin autem corde, deuotè inuocauerint, etiam plenariam: Ac etiam eisdem Fratribus, qui in itinerum, aut Infidelium periculis constituti, ab eorum Superiobus missi, si confiteri nequiverint, saltem verè contriti nomen IESV ore, vel corde, deuotè inuocauerint, etiam plenariam: Insuper eisdem Fratribus, necnon vtriusque sexus Christi fidelibus, etiam verè poenitentibus, & confessis, ac sanctissima communione refectionis, qui Ecclesiam Hospitalium prædictæ Congregationis in festo principali ipsorum Hospitalium à primis Vesperis, vsque ad occasum Solis Festi huiusmodi singulis annis deuotè visitauerint, & ibi, vt præfertur, orauerint, etiam plenariam: Necnon etiam infirmis, etiam verè poenitentibus, & confessis, ac sacra communione refectionis, qui in dictis Hospitalibus diem suum obiuerint, aut si confiteri, ac sacram communionem sumere nequiverint, saltem verè poenitentes, nomen IESV, vt præfertur, inuocauerint, plenariam similiter omnium peccatorum suo.

suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præterea eisdem infirmis, qui supradicta Hospitalia ingreditur, die primo eorum ingressus, si verè poenitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, septem annos, & totidem quadragenas. Ac tam ipsi Fratribus, quàm alijs vtriusque sexus Christi fidelibus, etiam verè poenitentibus, & confessis, ac Sacra Communionem refectis, qui eiusdem Congregationis Ecclesiam in Natiuitatis Domini, Pentecostes, ac Annunciationis, & Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis festiuitatibus similiter à primis Vesperis, vsque ad occasum Solis festiuitatum huiusmodi singulis annis visitauerint, & vt præfertur, orauerint, quo die festiuitatum prædictarum id egerint, etiam septem annos. & totidem quadragenas: Eisdem verò Fratribus, & alijs vtriusque sexus Christi fidelibus prædictis, qui Ecclesiam huiusmodi in qualibet Dominica mensis visitauerint, & vt præfertur orauerint, centum dies pro qualibet vice: Ijs verò, qui Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, quando ad infirmos Hospitalium dictæ Congregationis deferuntur, necnon etiam corpora defunctorum ad sepulturam ecclesiasticam comitati fuerint, similiter centum dies pro qualibet vice: Quoties verò prædicti Fratres infirmis Hospitalis in extremis laborantibus ad benè moriendum auxiliabuntur, aut ipsos infirmos ad eorum animæ salutem reducere causa corroborauerint, & confortauerint, aut etiam pedes dictis infirmis Hospitali

ingredientibus abluerint, aut illis necessaria subministrauerint, toties centum dies. Et denique tam dictis Fratribus, quam alijs vtriusque sexus Christi fidelibus, qui infirmos ipsorum Hospitalium visitauerint, quoties id fecerint, sexaginta dies de iniunctis eis poenitentijs, vt supra similiter relaxamus. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus duraturis. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 19. Februarij 1608. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Scipio Cobellurius.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam

EX iniuncto Nobis cœlitus apostolicę seruitutis munere spiritualium gratiarum concessionibus ex pia, prudentique huius Sanctę Sedis dispensatione providè emanatas, quibus Christi fidelium deuotio ad pietatis opera incitatur, & confouetur, Apostolici muniminis præsidio libenter constabiliamus, & alias desuper statuimus, sicut matura deliberatione præuia ad Omnipotentis Dei gloriā, & animarum salutem expedire in Domino arbitramur.

Dudum siquidem fel. rec. Gregorius Papa XV. Prædecessor noster omnia, & singula Priuilegia, Indulgentias, Prærogatiuas, Facultates, Gratias, & In-

& Indulta quæcumq; Archiconfraternitati Cincturatorum, & Cincturatarum nuncupatæ Sancti Augustini, & Sanctæ Monicæ sub Inuocatione B. Virginis Mariæ de Consolatione nuncupatæ in Ecclesia S. Iacobi Bononiensî canonicè institutæ, siue aliis quorumcumque locorum Confraternitatibus ei debitè annexis, & illius, siue illarum vtriusque sexus Confratribus Cincturatis pro tempore existentibus, tam per sel. mem. Gregorium XIII. & Gregorium XIV. quàm quoscumque alios Romanos Pontifices Prædecessores paritèr nostros quodcumque, & quomodocumque, etiam per viam, & modum Extensionis, Ampliationis, & Communicationis, ac aliàs sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis eatenus quomodolibet concessa, & aliquando reuocata, ac sub quibusvis reuocationibus, suspensionibus, restrictionibus, & modificationibus Auctoritate Apostolica, etiam quodcumque, & qualitercumque factis comprehensa, Decretis tamen Concilij Tridentini non repugnantia, nec non literas desuper emanatas, eadem auctoritate perpetuò approbavit, & confirmavit, ac innovavit, eisque perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiecit; & nihilominus pro potiori cautela, illa omnia cum eorum extensionibus, ampliationibus, & communicationibus prædictis de nouo, etiam perpetuò concessit, & aliàs, prout in ipsius Gregorij XV. Prædecessoris desuper sub Plumbo Anno Incarnationis Dominicæ 1621. tertio nonas Iunij expeditis, qua-

quarum tenorem præsentibus pro plenè , & sufficientè expresso , & inserto haberi volumus , vberius continetur .

Cum autem, sicut Venerabilis Frater Iosephus Eufanjius Episcopus Porphyriè Sacrarij nostri Apostolici Præfectus , Nobis nupèr exponi fecit, subindè Congregatio tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotijs , & consultationibus Episcoporum , & Regularium præposita , quasdam literas die 23. Martij 1629. ad tunc existentem Priorem Generalem Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini dederit , quibus Indulgentiæ Archiconfraternitati , eique aggregatis Confraternitatibus prædictis à Romanis Pontificibus concessæ , quippe quæ à piæ mem. Paulo Papa V. etiam Prædecessore nostro per suas literas , quarum initium , *Cum certas*, &c. die 11. Octob. 1604. editas reuocatæ fuerant , tametsi à memorato Gregorio XV. Prædecessore per suas literas præfatas innouatæ fuissent, reijci posse videbantur . Verùm Cōgregatio Venerabilium Fratrum nostrorum eiusdem S. R. E. Cardinalium Indulgentijs , & Sacris Reliquijs præposita , re diligentius examinata, censuerit , nihil ob stare , quominus Archiconfraternitatis , & Confraternitatum huiusmodi Confratres omnibus , & singulis Indulgentijs, per eandem Gregorij XV. Prædecessoris literas confirmatis , & innouatis, uti , & frui possent, ac deberent, & alias , prout in ipsius Congregationis Decreto desuper 17. Aprilis 1673. emanato, etiam continetur . Quia verò in dictis Gregorij Prædecessoris literis specificè non expri-

primuntur Indulgentiæ à prædictis Romanis Pontificibus concessæ, ideò ab eadem Congregatione Cardinalium delecti fuerint duo ex Consultoribus illius, nempe dictus Iosephus Episcopus, ac dilectus filius Iulius Maria de Blanchis Ordinis Prædicatorum Professor, in Sac. Theologia Magister, qui singulas Indulgentias huiusmodi ex authenticis colligerent Documentis ad hoc, ut possent postmodum ad formam Constitutionis similis rec. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris pariter Nostri, quæ incipit, *Quacunque* &c. Et Decreti eiusdem Congregationis die 16. Martij 1671. editi, nominatim, & in specie communicari. Ipsis autem Consultoribus sic delectis, de nonnullis Indulgentiarum capitibus non consentientibus, visum fuerit eidem Cardinalium Congregationi, quicquid in controuersiam veniret, bon. mem. Ioanni, dum vixit S. R. E. Præfate Presbytero Cardinali Bonæ nuncupato, definiendum proponi; & post habitam inter eodem Consultores collationem, iterumque examinata capita illa, consentientibus in cunctis Consultoribus prædictis; reque omni per præfatum Ioannem Cardinalem expensa; & probata, confectum fuerit Summarium Indulgentiarum huiusmodi ex Originalibus Romanorum Pontificum literis, aliisque authenticis Documentis excerptum, tenoris qui sequitur, videlicet.

S V M M A R I V M :

Indulgentiarum Archiconfraternitatis Cincturatorum S. Augustini, & Sanctæ Monica sub Inuocatione B. Mariæ Virginis Mariæ de Consolatione, erectæ Bononiæ in Ecclesia S. Iacobi, & Confraternitatum eidem aggregatarum.

PRæmittendum primò, Confratres Cincturatos vtriusque sexus vti, frui, & gaudere Indulgentijs, & gratijs spiritualibus toti Ordini Eremitarum S. Augustini concessis ex Gregorio XIII. in Breui *Ad augendam* die xvi. Decembris 1578. anno vii. Pontificatus. Et in alio eiusdem Pontificis *Cum sicut &c.* die xv. Decembris 1579. his verbis. Confratres vtriusque sexus Confraternitatum Corrigatorum nuncupatarum Sancti Augustini, vt frui, & gaudere possint Indulgentijs, & participes fieri omnium gratiarum spiritualium Ordini ipsius S. Augustini concessarum, omniumque bonorum, quæ in dicto Ordine pro tempore fient, inter alia teneantur quotidie recitare tredecim Pater Noster, & totidem Ave Maria, & vnum Salve Regina pro salute Romani Pontificis, & felici Statu Sanctæ Matris Ecclesiæ; & si ipsum Salve Regina dicere ignorauerint, loco Salve Regina quinque Ave Maria deuotè recitando, easdem Indulgentias, & Gratias Spirituales consequantur, quas consequerentur, si ipsum Salve Regina recitarent.

Secundò præmittendum est, quod Leo X. So-

let

let Annuere 7. Kalen. Augusti 1513. anno primo, singula priuilegia, immunitates, exemptiones, concessiones, Indulgentias, & peccatorum plenarias remissiones, & Indulta quæcumque quibuscumque Domibus, & Congregationibus, aut alijs locis, & illorum personis dicti Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini olim in genere, vel in specie concessa, ac in posterum concedenda ad ipsum Ordinem Fratrum Eremitarum S. Augustini, & illius personas; ac si illis specialiter concessa fuissent, extendit, & communicat, vt eis gaudeant, & vtantur, ac si eis, & singulis eorum Domibus, & personis in specie concessa fuissent. Hoc idem antea in simili forma concesserat Iulius II. *Dum fructus uberes* 7. Kalen. Iulij 1507. anno quarto. Et Alexander IV. licet non tam generaliter in Bulla, *Vt ed libentius* 13. Kalen. Augusti anno primo. Nec non in alia, *Oblata Nobis* 12. Kalend. Maij anno tertio. Quæ fuerunt innouatæ per Martinum V. *Sincera* 4. Kal. Maij anno sexto. Et per Sixtum IV. *Dum fructus uberes* 1474. 7. Idus Februarij anno quarto, in Mari Magno. Denique idem Sixtus IV. in Bulla, *Inter præcipuas* 1472. 10. Kalen. Ianuarij anno vndecimo. Congregationi Lombardiæ præfati Ordinis, eiusque Professoribus, Domibus, & Locis vniuersis concedit, & pariter indulget, quod ipsi omnibus, & singulis Priuilegijs, Exemptionibus, Libertatibus, Immunitatibus, Indultis, Indulgentijs, & Gratijs, Ecclesiæ, & Domui de Populo, earumque personis per Sedem Apostolicam hætenus concessis, in omnibus,

bus, & per omnia vti valeant, & gaudere.

Tertio. Præmittendum est, quod Gregorius XIII. in Breui, *Ad augendam*, vt suprà, inter gratias spirituales dictæ Confraternitati tam in particulari concessas, quàm forsan per participationem Indulgentiarum Ordinis Eremitarum S. Augustini, vel cuiusvis alterius Religionis comunicatas, nonnullæ reperiuntur cum clausula, *manus adiutrices porrigendi*, quæ quidem per Sedem Apostolicam fuerunt reuocatæ, vult, & decernit, quod eademmet Indulgentiæ, & spirituales gratiæ dictis Confratribus suffragentur æquè, ac si in illis dicta clausula nō adesset, quam penitus abrogat, dummodò loco, *porrigendi manus adiutrices*, quinque vicibus Orationem Dominicam, & totidem salutationem Angelicam, pro Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, ac hæresim extirpatione recitent.

Vltimò præmittendum est, quod Iulius II. *Nihil est*, die 24. Septembris 1508. Pontificatus anno quinto, vt omnia quàm firmissima sint, quæ Ordini prædicto Apostolica Sedes elargita est, proprio & motu, & scientia, atque de plenitudine potestatis vult, statuit, & decernit, vt quæcumque concessio Ordini præfato facta, siue per se, siue per Communionem, quam fecit cum alijs Ordinibus, & Congregationibus eandem omninò vim, atq; efficaciam perpetuò habeant, tam in iudicio, quàm extrà iudicium, ac si plumbeo sigillo obsignatæ essent, quod intelligi vult tam de his, quæ in forma Breuis, quàm de his, quæ per supplicationes expeditæ sunt, in quibus placuit,

placuit, vt sola Signatura sufficeret : Quamobrem quæcumquẽ fuerint eidẽ Ordini vtcumque concessa, siuẽ ipsa Exeniplaria, siuẽ eorum transumpta ostendantur Prælati alicuius, aut publici Notarij manu signata, aut etiam Generalis Ordinis sigillo firmata eodem motu, scientia, & potestate decernit, mandatque eandẽ omninõ, & vim esse, & fidem adhiberi, ac si plumbi signũ haberent. Idem habet Leo X. *Licet spontẽ die* 6. Maij 1514. Pontificatus anno i i.

Indulgentia autem prædictis Confratribus, seu Consortoribus concessa, sunt sequentes.

IN festis Domini, & primò. In Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi, Collegium 24. Cardinaliũ in literis sub Dat. Romæ anno 1498. die 28. Maij sub Alexandro VI. anno sexto, videlicet, Quilibet ipsorum per se præfatis vtriusque sexus Confratribus verè poenitentibus, & confessis, qui Capellam Confraternitatis à primis vsque ad Secundas Vesperas inclusiue deuotè visitauerint, & manus porrexerint adiutrices (ex indulto Gregorij XIII. vt supra quinquies Orationem Dominicam, & toties salutationem Angelicam recitauerint) annuatim pro die prædicto, quo id fecerint centum dies de iniunctis eis poenitentijs, misericorditè in Domino relaxat: Quod ex Constitutione Sixti IV. *Inter præcipuus*, confirmatur.

Secundò. In festiuitate Sancti Spiritus, & vsq; ad octauam ipsius, eisdem vt supra Confratribus verè

verè pœnitentibus, & confessis, qui Ordinis Ecclesiam, & Capellam, vel Altare Confraternitatis annis singulis venerabiliter visitauerint vnus annus, & quadraginta dies de iniuncta pœnitentia misericorditer relaxantur: Alexander IV. *Sanctorum meritis* 3. Idus Februarij Pontificatus anno 111.

Tertiò. In festis Natiuitatis Christi, Epiphaniæ, Resurrectionis, Ascensionis, & Pentecostes, ac per Octauas eorum, & in festo Circumcisionis prædictis Confratribus verè pœnitentibus, & confessis, atque manus porrigentibus adiutrices (ex Indulto Gregorij XIII. quinquies, vt supra) nec non Ecclesias Ordinis, & Altare, vel Capellam Confraternitatis annuatim deuotè visitantibus, mille anni, & totidem quadragenæ misericorditer relaxantur. Innocentius IV. *Quoniam*, 6. Kal. Maij Pontificatus anno primo.

Quartò. In omnibus Festiuitatibus Domini Nostri Iesu Christi, & per octauas ipsarum præfatis Confratribus verè pœnitentibus, & confessis venientibus ad Ecclesias Ordinis Eremitarum S. Augustini, & Altare, vel Capellam Confraternitatis, vt supra visitantibus 70. anni, & totidem quadragenæ Indulgentiæ; eisdemque pariter visitantibus, vt supra, in omnibus prædictis festis Domini, dando aliquid in adiutorium pro fabrica dictarum Ecclesiarum, siue Oratorii, vel Capellæ Confraternitatis (ex Indulto Græg. XIII. quinquies vt supra) per quamlibet illarum festiuitatum centum anni, & centum quadragenæ Indulgentiæ suorum peccatorum conceduntur:

Gregor.

Gregor. IX. *Ex Transumpto Oſcenſi* , dato ſub die 10. Ianuarij 1374.

In feſtis Beatæ Mariæ Virginis , & primò in feſtuitate Natiuitatis eiſdem Virginis Mariæ Confratribus prædictis verè pœnitentibus , & confeſſis , qui Ordinis Eccleſiam , & Altare, vel Capellâ Confraternitatis à primis Veſperis uſq. ad ſecundas Veſperas deuotè viſitauerint annuatim, & manus porrexerint adiutrices (Ex Indulto Gregorij XIII. quinquies &c.) illa indulgentia , & remiſſio peccatorum conceditur , quam Eccleſiam Beatæ Mariæ in Pôrtiuncula dictam de Angelis extrâ muros Aſſiſinaten. primo (hoc eſt à Veſperis primis eiſdem diei) & ſecundo, diebus menſis Auguſti annuatim viſitantes quomodolibet conſequuntur . Bonifac. IX. *Dum Præſeſa* 3. Kalen. Septembris anno vndecimo . Eodemque die prædicti Confratres verè pœnitentes , & confeſſi , ſeu ſtatutis à iure temporibus firmum conſitendi propositum habentes , qui Ordinis Eccleſiam, & Altare, ſiue Capellam Confraternitatis à primis Veſperis uſque ad ſecundas Veſperas diei huiusmodi deuotè viſitauerint , & inibi pro Sanctæ Matris Eccleſiæ Exaltatione , & hæreſum extirpatione , nec non pace inter Principes Chriſtianos conſeruanda ad Deū preces effuderint , Plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem conſequuntur . Pius IV. *Saluatoris* , Anno Incarnationis Dominicæ 1563. decimo Kal. Martij anno quinto . Eadem paritèr die Gregor. XIII. *Redditi* , vt ſupra, iſdem verè pœnitentibus, & con-

feſſis, ac Sacra Communione reſeſtis, qui Eccleſiam Ordinis, ac Confraternitatis Altare à primis Veſperis uſque ad occaſum Solis deuotè viſitauerint, & pias inibi preces ad Deum pro Sanctæ Matris Eccleſiæ Exaltatione, Infidelium conuerſione, & hæreſum extirpatione, ac alijs prout unicuique ſuggeret deuotio fuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem elargitur. Similitèr in eadem Natiuitate, ac etiam in Annunciatione eiusdem Beatæ Mariæ Collegium 14. Cardinalium, vt ſupra, prædictis Confratribus pariter vt ſupra, annuatim pro ſingulis feſtiuitatibus, ſeu diebus prædictis, quibus id fecerint centum dies de iniunctis eis pœnitentijs miſericorditèr in Domino relaxat.

Secundò. In Dominica infra Octauam Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis prædicti Confratres verè pœnitentes, & conſeſſi, ac deuotè viſitantes Ordinis Eccleſiam, & Capellam Confraternitatis vt ſupra, à primis Veſperis uſque ad occaſum Solis ſubſequentis diei, & manus porrigentes adiutrices (Ex indulto Greg. XIII. quinquies &c.) lucrantur omnes, & ſingulas Indulgentias etiam plenarias per ſel. rec. Innocent. IV. & alios Romanos Pontifices prædeceſſores viſitantibus Eccleſias Domorum dicti Ordinis, & manus porrigentibus adiutrices (Ex Indulto Gregorij XII. quinquies &c.) conſeſſas. Iulius II. *Eſt cuncti* Non. Iulij 1506. anno 3.

Tertiò. In feſto Aſſumptionis, Natiuitatis, Annunciationis, & Purificationis Beatæ Mariæ,
nec

nec non per octauas Natiuitatis, & Assumptionis eiusdem Beatæ Mariæ prædictis Confratribus verè poenitentibus, & confessis, atque manus porrigentibus adiutrices (Ex Indulto Greg. XIII. quinquies &c.) nec non Ordinis Ecclesias, & Capellam, aut Altare Confraternitatis annuatim deuotè visitantibus mille anni, & totidem quadragenæ misericorditè relaxantur. Innocentius IV. *Quoniam* vt supra.

Quartò. In omnibus festiuitatibus Beatæ Mariæ Matris Domini Nostri Iesu Christi, & per Octauas ipsarum præfatis Confratribus verè poenitentibus, & confessis, qui ad Ecclesias Ordinis venerint, & Capellam, vel Altare Confraternitatis visitauerint septuaginta anni, & totidem quadragenæ Indulgentiæ; Eisdemque pariter visitantibus, vt supra in omnibus prædictis festis Dominæ Nostre Sanctæ Mariæ, dando aliquid in adiutorium pro fabrica dictarum Ecclesiarum, siuè Capellæ, vel Altaris Confraternitatis (Ex Indulto Gregorij XIII. quinquies &c.) per quamlibet illarum festiuitatum, centum anni, & centum quadragenæ Indulgentiæ suorum peccatorum conceduntur. *Gregor. IX.* vt supra.

Quintò. Singulis anni festis eiusdem Beatæ Mariæ Virginis, Greg. XIII. *Ad ea*, die 15. Iunii 1575. Pontificatus anno quarto, omnibus, & singulis vtriusque sexus Confratribus prædictis verè poenitentibus, & confessis, qui Altare, vt supra deuotè visitauerint, & ibi orauerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam,

tiam, & remissionem misericorditèr in Domino concedit, & relaxat.

In festis Apostolorum, & primò in festiuitate S. Iacobi Maioris Collegium 24. Cardinalium, videlicèt quilibet ipsorum per se eisdem Confratribus verè pœnitentibus, & confessis, atque visitantibus, vt supra annuatim die prædicto, quo id fecerint centum dies de iniunctis eis pœnitentijs misericorditèr in Domino relaxat.

Secundò in festo Apostolorum Petri, & Pauli, & in solemnitatibus Apostolorum, & Euangelistarum iisdem Confratribus verè pœnitentibus, & confessis, atque manus porrigentibus adiutrices (Ex indulto Greg. XIII. quinquies &c.) nec non Ordinis Ecclesias, & Capellam, vel Altare Confraternitatis annuatim deuotè visitantibus, mille anni, & totidem quadragenæ misericorditèr relaxantur. Innocentius IV. *Quoniam*, vt supra.

Tertiò. In festis omnium Apostolorum per quamlibet illarum festiuitatum præfatis Confratribus visitantibus Ordinis Ecclesias, & Capellam, vel Altare Confraternitatis dando aliquid in adiutorium pro fabrica dictarum Ecclesiarum (Ex indulto Greg. XIII. quinquies &c.) centum anni, & centum quadragenæ Indulgentiæ suorum peccatorum; Eisdemq. paritèr verè pœnitentibus, & confessis ad dictas Ecclesias Ordinis venientibus, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, vt supra visitantibus in omnibus festiuitatibus Apostolorum, & Euangelistarum septuaginta anni, & totidem quadragenæ
Indul

Indulgentiæ conceduntur . Gregor. IX. vt supra.

In festis Sanctorum Ordinis . Et primò in festo B. Augustini Doctoris Ecclesiæ , & per octauam eius prædictis Confratribus verè poenitentibus , & confessis venientibus ad dictas Ordinis Ecclesias , & Capellam , vel Altare , vt supra visitantibus septuaginta anni , & totidem quadragenæ Indulgentiæ conceduntur . Gregor. IX. vt supra . Eodemque festo prædictis verè poenitentibus , & confessis , qui ad Ecclesiam Ordinis , & ad Capellam , vel Altare Confraternitatis causa deuotionis accesserint , annuatim centum dies de iniuncta poenitentia misericorditer relaxantur . Alexander IV. *Vita perennis* 5. Idus Iunij Pontificatus anno quinto . In omnibus pariter festiuitatibus eiusdem Beati Augustini prædictis Confratribus verè poenitentibus , & confessis , qui præfatas Ordinis Ecclesias , & Capellam , vel Altare Confraternitatis , vt supra deuotè visitauerint annuatim , & manus porrexerint adiutrices (Ex indulto Gregorij XIII. quinquies &c.) mille anni , & totidem quadragenæ misericorditer relaxantur . Innoc. IV. *Quoniam* , vt supra .

Secundò . In diebus festiuitatum eiusdem S. Augustini , & S. Monicæ Greg. XIII. *Ad augendam* , vt supra , prædictis Confratribus , qui poenitentes , & confessi , ac Sanctissima Communionem refecti Ecclesias Ordinis , & prædictam Confraternitatis Capellam , ac Sancti Augustini , & Sanctæ Monicæ huiusmodi sita Altaria à primis Vesperis vsque ad occasum Solis , singulis annis deuotè visitauerint , & ibi pro pace integ.

Christianos Principes conseruanda , ac hæresum extirpatione , Sanctæque Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint , quo die prædictorum id egerint plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam , & remissionem misericorditè in Domino perpetuò concedit . Nec non idem Gregorius XIII. *Et si cunctæ*, Idib. Decembris 1580. prædictis similiter verè pœnitentibus , & confessis , qui Capellam Sanctæ Monicæ in festiuitate eiusdem Sanctæ Monicæ à primis Vesperis , vt supra , singulis annis deuorè visitauerint , & inibi pro Sedis Apostolicæ exaltatione , hæresumque extirpatione , pias ad Deum preces effuderint , & Eucharistiæ Sacramentum sumpserint , etiam plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam , & remissionem elargitur .

Tertiò . In diebus item festiuitatum ipsius D. Augustini , ac Sanctæ Monicæ eiusdem Augustini Matris , & S. Nicolai Confessoris de Tolentino nuncupat. statuitur , & ordinatur , quod omnes , & singuli vtriusque sexus Confratres prædicti verè pœnitentes , & confessi , qui Ordinis Ecclesiam , & Capellam , vel Altare Confraternitatis à primis Vesperis vigiliarum , & per totam diem festiuitatum earundem inclusiuè deuorè visitauerint annuatim , & manus ad eiusdem Ecclesiæ , siue Capellæ , vel Altaris Confraternitatis reparationis , restaurationem , & augmentum porrexerint adiutrices (ex Induito Gregor. XIII. quinquies &c.) pro qualibet die festiuitatum huiusmodi omnium , & singulorum suorum criminum

minum, & delictorum, ac peccatorum, etiamsi de illis tunc memores non extiterint, dummodo si memoriam illorum haberent, illa confitendi propositum habuerint, & si recordati aliquando confessi fuerint, plenissimam auctoritate Apostolica remissionē misericorditè consequuntur : Sixtus IV. *Dum attentè* anno Incarnationis Dominicæ 1479. 11. Kalendas Aprilis Pontificatus anno nono .

Quartò . Conceditur etiam prædictis Confratribus verè pœnitentibus, & confessis, qui in Dominica festum S. Nicolai de Tolentino immediate sequente à primis Vesperis vsque per totum diem ipsius Dominicæ Capellam eiusdem S. Nicolai, & Altare Confraternitatis deuotè visitauerint annuatim, illa Indulgentia, & remissio peccatorum, quam visitantes Ecclesiam B. Mariæ in Portiuncula, aliàs dictam de Angelis, vt supra annuatim quomodolibet consequuntur . Bonifacius IX. *Licet Is* . Kalén. Martij Pontificatus anno vndecimo .

In alijs diebus anni . Et primò in festis Sancti Ioannis Baptistæ, & omnium Sanctorum prædictis per quamlibet illarum festiuitatum visitantibus Ordinis Ecclesias, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, centum anni, & centum quadragenæ Indulgentiæ suorum peccatorum, dando aliquid in adiutorium pro fabrica dictarum Ecclesiarum, siue Capellæ, vel Altaris Confraternitatis (Ex indulto Gregorij XIII. quinquies, &c.) conceduntur . Gregor. IX. vt supra . Eiusdemque verè pœnitentibus, & confessis, in Na-

tiuitate Sancti Ioannis baptistæ, necnon per eiusdem Octauam, & celebritate prædicta Omnium Sanctorum, qui deuotè visitauerint Ecclesias Ordinis, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, vt supra annuatim, & manus porrexerint adiutrices (Ex Indulto Gregorij XIII. quinquies &c.) mille anni, & totidem quadragenæ misericorditè relaxantur. Innocentius Quartus, *Quoniam &c.*

Secundò. A feria sexta post Dominicam tertiam Quadragesimæ, vsque ad Octauam Resurrectionis Dominicæ prædictis, verè poenitentibus, & confessis, qui fide, ac reuerentia præuijs ad gratiam implorandum cum eleemosynis accesserint (Ex Indulto Greg. XIII. quinquies &c.) diebus singulis, quibus Ordinis Ecclesiam, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, vt supra, visitauerint, annorum decem, & septem, & quadragenarum totidem Indulgentia conceditur. Ex literis authenticis Raynaldi Archiepisc. Thebani, ac in Vrbe Vicarij Generalis Clem. Papa V. anno 1309. die 30. Martij eiusdem Clementis Pont. anno quartò.

Tertiò. A Dominica Septuagesimæ inclusiue vsque ad Octauam Paschæ, prædictis verè poenitentibus, & confessis, qui deuotè visitauerint Ordinis Ecclesias, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, vt supra annuatim, & manus porrexerint adiutrices (Ex indulto Greg. XIII. quinquies &c.) mille anni, & totidem quadragenæ misericorditè relaxantur. Innoc. IV. *Quoniam*, vt supra.

Quartò

Quartò . Leo X. *Cum ficut accepimus*, die 4. Ianuarij 1515. Pontificatus anno 11. omnibus, & singulis Corrigatorum Confratribus in toto Christianorum Orbe constitutis, qui, vel quæ orationem serotinam consuetam in Ordine Eremitarum Sancti Augustini singulis diebus in communi, vel ex se orationem pro statu S. R. E. & pro Summo Pontifice dici consuetam, vel cā, quæ incipit *Salve Regina* deuotè dixerint, septem annos de vera Indulgentia, & totidem quadragenas concedit, & indulget.

Quintò . Diebus Stationum in Missali Romano præscriptis, prædicti Cincturatorum Confratres, qui contriti, & confessi in Ecclesiis Ordinis singulis diebus pro tempore Quadragesimali visitauerint tria Altaria, scilicet Altare Confraternitatis, & alia duo à Prioribus eiusdem Ordinis deputanda, & quinque Pater noster, totidemque Ave Maria ob reuerentiam Dominicę Passionis, & Gloriosę Dei Genitricis Marię genibus flexis cum oratione, quæ pro Summo Pontifice fieri consuevit, videlicet, *Deus omnium fidelium Pastor, &c.* dixerint, eandem Indulgentiam consequuntur, quam habituri essent, si Romanis Stationibus interessent. Qui verò dictam orationem dicere nesciuerint, loco illius dicant, *Salve Regina*, pro felici conseruatione status Ecclesię Romanę, & Summorum Pontificum, qui pro tempore fuerint: ubi verò tot Altaria non essent, ter dictas Orationes, & Pater cum Ave Maria replicent ante Altare Confraternitatis: Sixtus IV. *Per Signaturam*, Innocentius deinde VIII. in
Bulla

Bulla *Cum aliàs* die 7. Decembris 1489. Pontificatus anno vi. prædictas Indulgentias Stationum Alinæ Urbis pro tempore Quadragesimali, vt supra concessas, confirmavit, & ad Stationes totius anni (ad normam Missalis Romanj, vt supra) extendit. Et nihilominus si contingat aliquem ex legitima causa à locis, vbi sunt Ecclesiæ præfati Ordinis, siue Altare Confraternitatis abesse, in quacumque Ecclesia, & loco etiam vnum tantum Altare habente, si ante dictum Altare eas orationes, quæ ante tria Altaria fieri iubentur ter dixerit, præfatas totius anni Indulgentias perindè consequatur, ac si eas coram tribus Altaribus, vt supra deputatis dixerit, indulset.

Sextò. In hebdomada maiori, præfati Corrigiatorum Confratres verè pœnitentes, & confessi, qui Ordinis Ecclesiam, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, vt supra, à primis Vesperis dici Martis dictæ maioris hebdomadæ vsq; per totum diem Mercurij immediatè sequentē deuotè visitauerint annuatim, & ad earundem conseruationem manus porrexerint adiutrices (Ex Indulto Greg. XII. quinquies &c.) illam perpetuis temporibus Indulgentiam, & peccatorum remissionem lucrantur, quam visitantes Ecclesiam S. Marci de Venetijs Castellanen. Diœcesis, in festo Ascensionis Domini Nostri Iesu Christi, annuatim quomodolibet consequuntur. Bonifacius IX. *Sincera deuotionis* iv. Kalend. Martij Pontificatus anno ix. Eodem paritè die Mercurij, necnon die Iouis, & die Veneris hebdomada-

domadæ sanctæ, præfati Confratres verè pœnitentes, & confessi, qui deuotè visitauerint Ecclesias Ordinis, & Capellam, aut Altare Confraternitatis, vt supra annuatim, & manus porrexerint adiutrices (Ex Indulto Gregor. XIII. quinquies &c.) à pœna, & à culpa misericorditè relaxantur. Innocentius IV. *Quoniam*, vt supra; quam concessionem Sixtus IV. *Inter præcipuas*, vt infra, Indulgentiam plenariam nominat.

Septimò. In omnibus Sabbatis Quadragesimæ prædictis Confratribus verè pœnitentibus, & confessis, qui Ecclesias Ordinis, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, vt supra qualibet die Sabbati singularum hebdomadarum Quadragesimæ deuotè visitauerint, annuatim omnium peccatorum suorum remissio, & venia conceditur. Sixtus IV. *Cum ineffabilia*, anno incarnationis Dominicæ 1479. 13. Kalend. Iulij Pontificatus anno viii. Præterea singulis diebus Sabbati totius anni, iisdem verè pœnitentibus, & confessis, atque sacra Communione refectis, qui Ecclesiam Ordinis, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, vt supra visitauerint deuotè, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quodie prædictorum id egerint, plenaria omnium peccatorum suorum Indulgentia, & remissio misericorditè in Domino conceditur. Gregorius XIII. *Ineffabilia*, die 25. Ianuarij 1582. Pont. anno x.

Octauò

Ottauò . Iisdem Confratribus semel in vita, vt Confessorem idoneum Regularem dicti Ordinis (iuxtà Concilij Tridentini Decreta ab Ordinario approbatum) quem ipsi Corrigiati, & eorum quilibet duxerit eligendum, qui ipsos Confratres, & eorum quemlibet ab eorum excessibus, & delictis absolueret, exceptis casibus in Bulla Coenæ contentis, & casibus Episcopis locorum reseruatis, ac alijs ad formam Constitutionis *Quacumque* Clementis VIII. & eis pro commissis pœnitentiam salutarem iniungere, ac plenariam omnium peccatorum suorum remissionem elargiri possit, Apostolica auctoritate conceditur, & indulgetur. Quam etiam in articulo mortis verè pœnitentes, & confessi consequi possunt. Iulius II. *Dum fructus uberes*, vt supra.

Nonò . Plenariam quoque Indulgentiam in articulo mortis lucrari possunt prædicti Confratres. si verè pœnitentes, & confessi nomen IESV, ore, vel corde inuocauerint. Greg. XIII. *Et si cuncta*, vt supra, & *Reddituri*, paritèr vt supra.

In Processionibus. Et primò Greg. XIII. *Ad ea*, vt supra omnibus, & singulis vtriusque sexus Confratribus prædictis verè pœnitentibus, & confessis, qui quarta Dominica cuiuslibet mensis cessante legitimo impedimento, dictæ Processioni interfuerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem; ac eisdem Confratribus Missæ solemni quarta Dominica cuiuslibet mensis ad Altare Confraternitatis, ac etiam priuatæ Missæ in Oratorio, siue Altari eiusdem Confraternitatis dicta quarta Dominica

minica celebrari solitis interessentibus, ac inibi pro Romani Pontificis conseruatione, & exaltatione Sedis Apostolicæ, & vnione Principum Christianorum, hæresumque extirpatione pias ad Deum preces effundentibus, centum dies de iniunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentijs, misericorditèr in Domino concedit, & relaxat. Eandem plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem in Processione præfatæ quartæ Dominicæ clarigitur idem Gregor. XIII. in Breui *Reddituri*, vt supra, verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, & vt præfertur, orantibus. Plenariam paritèr omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, idem Gregor. XIII. *Ad augendam*, vt supra, præfatis omnibus vtriusque sexus dictæ Confraternitatis Confratribus, quando pœnitentes, & confessi, & Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento refecti, Processionem semel in mense celebrabunt, misericorditèr in Domino perpetuò concedit.

Secundò. Gregor. XIII. *Et si cuncta*, vt supra, eisdem associantibus Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, dum ad aliquem infirmum defertur, aut qui infirmitate impediti id facere nequuerint, campanæ ad id signo dato genuflexi, si commodè potuerint, ter Orationem Dominicam pro eodem infirmo recitauerint, centum dies; Deindè ipsius vtriusque sexus Confratribus, qui Processioni in festiuitate Sanctæ Monicæ fieri solitæ interfuerint, etiam centum dies; Prætereà idem Pontifex in alio *Reddituri*, vt supra,

pra, Confratribus praetatis, qui ad Processiones faciendas conuenerint, etiam sexaginta dies de eis iniunguntur, seu alias quomodolibet debitis poenitentibus, misericorditer in Domino relaxat.

In exercitio piorum operum. Et primò, omnibus vtriusque sexus Confratribus, qui dederint, secundum propriam eorum deuotionem, aliquam elemosynam pro reparatione, & aedificatione Domorum, & sustentatione Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini, siue Capellæ, vel Altaris, aut Oratorij Confraternitatis (Ex Indulto Gregor. XIII. *Quinquies &c.*) conceditur facultas, quod possint eligere Confessorem idoneum Presbyterum secularem, vel cuiusvis Ordinis Religiosorum ab Ordinario vtrumque, vt supra approbatum, qui eorum confessionibus diligenter auditis, pro commissis per eos excessibus, criminibus, delictis quantumcumque grauibus, & omissionibus horarum canonicarum, & a censuris, & poenis quauis causa, vel occasione latis (exceptis casibus reseruatís ad formam Constitutionis *Quicumque* Clementis VIII. vt supra) toties quoties opus fuerit, de quibus corde contriti, & ore confessi fuerint, semel in vita, & semel in mortis articulo plenariam remissionem omnium peccatorum ipsis in sinceritate fidei, vnitae Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ac obedientia, & deuotione Romanorum Pontificum persistentibus impendere, ac poenitentiam salutarem iniungere valeant, & si forsan contingat personas præfatas sine Confessione decedere, dummodo aliqua signa contritionis ante obitum eorum

eorum in eis apparuerint, vel morte repentina, ab hac luce subtracti fuerint, etiam plenariam absolutionem, & remissionem huiusmodi consequuntur; quod si dederint, vt supra eleemosynam pro defuncto (seu ex Indulto Greg. XIII. &c.) verè pœnitentes, & confessi, eandem Indulgentiam consequuntur; ita quod plenaria Indulgentia huiusmodi pro plenissima relaxatione pœnarum, quibus in Purgatorio igne sunt expositæ animæ defunctorum suffragetur, prædictique Confratres, benefactores Confraternitatis, tam viui, quàm defuncti sunt participes in perpetuum in peregrinationibus, & stationibus Terræ Sanctæ, & liminum Apostolorum Petri, & Pauli, & Iacobi in Compostella, & in omnibus suffragijs, precibus, eleemosynis, ieiunijs, orationibus, disciplinis, & cæteris omnibus spiritualibus bonis, quæ fient, & fieri poterunt per Fratres dicti Ordinis, & in tota Sacrosancta militante Ecclesia, & in omnibus membris eiusdem. Sixt. IV. *Inter præcipuas*, Anno Incarnationis Dominicæ 1477. vi. Kalend. Decembris, Pontificatus anno vii.

Secundò. Prædictis Confratribus existentibus Procuratoribus dicti Ordinis, siuè Confraternitatis centum anni, & facientibus eleemosynam eidem Ordini, siuè Confraternitati (ex Indulto Greg. XIII. *quinq̃ies &c.*) quadraginta anni conceduntur Indulgentiæ. Martin. IV. *ex Transumpto Osenfi*, vt supra. Præterea Gregor. XIII. *Esti cuncta*, etiam vt supra eisdem Confratribus quoties Diuinis Officijs in Capella, aut Oratorio Con-

Confraternitatis celebrandis, aut Congregationibus, vel Orationibus per eosdem Confratres, & Sorores fieri solitis interfuerint, vel ex alio casu præsterint auxilium, consilium, vel fauorem centum dies; Et in alio *Reddituri* etiam, vt supra, iisdem qui ad Diuina Officia recitanda, mortuos sepeliendos conuenerint, aut infirmos, & carceratos visitauerint, Sexaginta dies de eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentijs misericorditer in Domino relaxat.

Tertiò, & vltimò. Præfati Confratres, & Conforores gaudent non solum omnibus Indulgentijs, quæ directè concessæ fuerunt toti Ordini Eremitarum S. Augustini ex præfatis Constitutionibus Apostolicis, verum & quibuscumque alijs, quas eidem Ordini concesserunt per communicationem cum Ordinibus Prædicatorum, & Minorum; Sixtus IV. in Mari Magno, *Dum fructus vberes*, 7. Idus Febr. 1474. Prædicatorum, atque Carmelitarum, & Seruorum; Iulius II. *Et si* die 17. Iun. 1508. Cum Mendicantibus omnibus idem Iulius *Religionem vestram* die 30. Iun. 1508. Cum alijs Ordinibus, & Congregationibus idem Iulius *Nihil est*, die 24. Septemb. 1508. Cum iisdem Ordinibus omnibus vniuersalissimè Alexan. VI. *Sacra Religionis* die 8. Martij 1497. Leo X. *In rerum* die 10. Iunij 1513. & Gregor. XIII. *Ad augendam* vt supra; tum etiam Clemens VII. *Romanus Pontifex* die vltima Octob. 1530. per communicationem cum prædicto Ordine Eremit. & cum Ordinibus omnibus, eorumque Confraternitatibus in amplissima forma sub his verbis: Ipsosque

Fra-

Fratres, Moniales, Sorores, Personas, Monasteria, Domos, Ecclesias, & alia loca Religionis huiusmodi, omnibus, & singulis priuilegijs, exemptionibus, indultis, & gratijs quibusuis dicti, & aliorum Ordinum etiam Mendicantium, etiam de Obseruantia nuncupatorum, ac Ordinis Prædicatorum, Carmelitarum, B. M. Seruorum, ac Minorum, & aliorum quorumcumque Ordinum Fratribus, & personis, ac Congregationibus, Confraternitatibus, illorumque Ecclesijs, Oratorijs, Domibus, & alijs locis pijs, illorumque Prioribus, Fratribus, & Sororibus, Conuersis, & Oblatis, Corrigiatis, Mantellatis, & de Pœnitentia nuncupat. & alijs vtriusque sexus personis per eosdem Prædecessores, ac etiam per nos quomodolibet etiam viuæ vocis oraculo in genere concessis, & imposterum forsan conceden. &c. vti, frui, & gaudere posse, & debere in omnibus, & per omnia, perindè ac si tibi, & Ordini tuo, ac Fratribus, Monasterijs, Ecclesijs, & locis eiusdem Ordinis tui concessa fuissent, scientia, auctoritate, & tenore præfatis etiam decernimus. Et cum eodem Ordine Eremitarum S. Augustini tantum, Iulius II. die 2. Iulij 1512. in Breui, *Praeteris*, his verbis: Declarantes insuper tres Superiores eiusdem Ordinis gradus, videlicet Fratres, Moniales, & Mantellatos, quod omnibus, & singulis priuilegijs, gratijs, & indultis, quæ in Mari Magno, seu alijs cōcessionibus tam per nos, quàm per alios Romanos Pontifices Prædecessores nostros Ordini antedicto concessis continentur, & expressa sunt, integrè perfrui

Z z

debeant

debeant , & possint , sed quarti gradus vtriusque sexus personæ , quibus zonam dari consuetum est, Indulgentijs tantum gaudeant . Hoc ipsdem ferè verbis habet Leo X. die 10. Maij 1513. *Præ cæteris*; quarum vigore literarum Apostolicarum, omiſſis iis, quæ dictis Indulgentijs sunt consimiles , alijsque pluribus , selectæ sunt inscriptæ Indulgentiæ .

Prædictis Confratribus, & Consororibus verè pœnitentibus, & confessis, seu firmum confitendi propositum habentibus , qui Capellam , siue Altare Confraternitatis singulis diebus Dominicis cuiuslibet Quadragesimæ, ac in Resurrectionis, & Ascensionis D.N.I.C. ac Pentecostes, & Sanctissimæ Trinitatis, ac Natiuitatis eiusdem D.N.I.C. festiuitatum diebus à primis Vesperis singularum Dominicarum, seu dierum huiusmodi vsque ad occasum Solis cuiuslibet ipsarum deuotè visitauerint , & ibidem ter Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam recitauerint, Plenaria, & vera omnium peccatorum suorum Indulgentia, & remissio ; alijs verò singulis Dominicis diebus cuiuslibet respectiue anni, modo præfato visitantibus , 30. anni, & totidem quadragenæ de iniunctis eis pœnitentijs misericorditer in Domino relaxantur . Leo X. *Esti cuncta* 1518. Kalend. Iulij Pontificatus anno sexto . *Oracula viue vocis* .

Vigore Constitutionis Iulij II. *Religionem vestram* , nec non Clementis VII. *Rom. Pontifex*, quibus conceditur communicatio priuilegiorum, cum alijs Ordinibus , etiam viuæ vocis oraculo ,

tam
|

tam concessorum, quam impoſterum conceden-

Primò . Prædicti Contratres viſitantes Alta-
re Confraternitatis, & ſex alia Altaria deputanda
in Eccleſijs Ordinis, conſequuntur eadem Indul-
gentias, quas habere, & conſequi valerent, & poſ-
ſent, ſi ſeptem Eccleſias priuilegiatas inuiſerent,
& adirent, quæ intra, & extra Urbis Romæ mœ-
nia constructæ reperiuntur . Pius V. *Ex litteris*
Orig. Ioan. Pauli tit. S. Pancratij S.R.E. Card. ab
Eccleſia nuncupati, ſub Dat. Romæ anno 1571.
die 25. Nouemb. Pontificatus eiufdem Pij V. an-
no ſexto .

Secundò . In omnibus diebus Communionis,
quæ ſolet fieri in Ordine Fratrum Eremitarum
S. Auguſtini, ſcilicet in prima Dominica Aduen-
tus , in die Natiuitatis Domini Noſtri IEſu
Chriſti, in die Epiphaniæ, in Purificatione B. M.
Virginis , in prima, & quarta Dominica Qua-
drageſimæ, in Annunciatione B. M. Virginis, te-
ria quinta in Cœna Domini , in Dominica Re-
ſurrectionis Domini, in Aſcenſione eiufdem, in
die ſancto Pentecoſtes, in feſto Corporis Chriſti,
in Natiuitate S. Ioannis Baptiſtæ, in feſto Apo-
ſtolorum Petri, & Pauli, in Aſſumptione B. M.
Virginis, in feſto S. Auguſtini, in Natiuitate eiuf-
dem B. M. Virginis, in feſto S. Michaelis Archan-
geli, & in ſolemnitate omnium Sanctorum, præ-
dicti vtriuſque ſexus Corrigatorum Confratres,
pœnitentes, & conſeſſi, ac Sacra Communione
reſecti, ſi poſt ipſam Communionē genibus fle-
xis recitauerint Orationem Deus omnium fide-
lium &c. aut Orationem Dominicam , ſi prædi-

ptembris 1508. anno 5. Leo X. *In rerum Christianarum* 10. Iunij 1513. anno primo, & in Bulla *Solet annuere*, vt supra, & in Breui *Licet sponte*, die 6. Maij 1514. anno 11. Clemens VII. *Rom. Pontifex* pariter vt supra, Gregor. XV. in amplissima forma in Bulla *Inuincti nobis*, 3. Non. Iunij 1621. anno primo, post reuocationem factam à Paulo V. *Cum certas*. Quæ quidem Bulla Greg. XV. à Sac. Congregatione Indulgentiarum, & Reliquiarum fuit diligentè examinata, eademque censuit, nihil obitare, quominus Confratres Archiconfraternitatis Cincturatorum, eique aggregatarum Confraternitatum, vti, & frui possent, ac debeant omnibus, & singulis Indulgentijs in eadem Bulla confirmatis, & innouatis, non obstante præfata Pauli V. reuocatione, vt ex Decreto eiusdem Sac. Congreg. sub die 17. April. 1673.

*Indulgentia pro cunctis utriusque sexus Christi
fidelibus visitantibus Ecclesias Ordinis,
vel exercentibus opera pia.*

Alexander IV. omnibus venientibus ad prædicationem Fratrum Eremitarum S. Augustini, centum, & octoginta dies concedit Indulgentiæ, ex Transumpto Oscensi, vt supra. Martinus IV. & Ioannes XXII. omnibus visitantibus dicti Ordinis Monasteria in omnibus festiuitatibus Sanctorum, & Sanctarum dicti Ordinis præcipuè B. Augustini, & B. Monicæ matris eius, & per octauas ipsarum, & Translationibus, & Conuersione S. Augustini, pro qualibet ipsarum festi-

festiuitatum concedit quadraginta annos , & totidem quadragenas Indulgentiæ. Nicolaus III. supradictas Indulgentias , & in alijs anni diebus pro qualibet die concedit centum dies Indulgentiæ , & adhuc remittit omnibus morientibus in habitu S. Augustini, si elegerint sepeliri in dicto habitu, quartam partem suorum peccatorum . Hoc idem Clemens IV, concedit de habitu ex transumpto , vt supra . Nicolaus IV. *Licet is* , 8. Idus Februar. anno primo , omnibus verè pœnitentibus, & confessis, qui in festiuitatibus Assumptionis B. Mariæ Virginis , & S. Augustini Confessoris vsque ad octo dies sequentes annis singulis cum deuotione debita, venerabiliter visitauerint centum dies de iniunctis eis pœnitentijs , misericorditè relaxat . Urbanus V. omnibus Benefactoribus Ordinis concedit suffragia , orationes, & bona facta per fratres dicti Ordinis, & quæ fiunt per totam vniuersalem Ecclesiã in perpetuum in quibus vult, vt sint participes tam viui, quàm defuncti .

Nobis propterea præfatus Iosephus Episcopus dilectorum filiorum Nicolai Oliuæ Prioris Generalis , ac totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini nomine humilitè supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur pijs eorundem Iosephi Episcopi, ac Nicolai Prioris Generalis , & Fratrum dicti Ordinis votis hac in re quantum cum Domino possumus fauorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis,

tionis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie, absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium Indulgentijs, & Sacris Reliquijs præpositorum, qui Indulgētias in *Summarium* huiusmodi redactas promulgari posse censuerunt consilio, *Summarium* præinsertum, omniaque, & singula in eo contenta, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, & quatenus opus sit omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes in eodem *Summario* expressas, de nouo eadem Auctoritate harum serie perpetuò concedimus, nec non præinsertum *Summarium* dumtaxat, abrogatis reliquis omnibus *Summarijs* Indulgentiarum Archiconfraternitati, & Confraternitatibus Cinctuatorum huiusmodi concessarum ante hac editis de cœtero publicari, atque seruari debere decernimus, & declaramus.

Præterea omnibus, & singulis vtriusque sexus Christi fidelibus, qui dictam Archiconfraternitatem, vel aliquam ex Confraternitatibus illi iam aggregatis, & impofterum quancumque aggregandis de cœtero ingredientur, die primo eorum ingressus, si verè pœnitentes, & confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sum-

Z 2 4

pserint,

pferint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditè in Domino concedimus. Vtque omnes, & singulæ Indulgentiæ præfatæ animabus Christi fideiū quæ Deo in charitate coniunctæ ab hac luce migrauerint, per modum suffragij applicari possint indulgemus.

Et quia præcipua, principalisque solemnitas Archiconfraternitatis, & Confraternitatum præfatarum ex concessione dicti Gregorij XIII. Prædecessoris per quasdam suas litteras, quarum initium *Cupientes* &c. die 20. Nouemb. 1576. expeditas (vt asseritur) facta cum Processione quotannis prima Dominica Aduentus communiter celebrari consuevit, ipsarumque Archiconfraternitatis, & Confraternitatum Confratribus, & Confororibus, qui Processioni huiusmodi interfunt, & iniuncta pietatis opera adimplent, Plenaria Indulgentia concessa reperitur. Nos specialem eisdem Confratribus, & Confororibus, quibus dicta dies Dominica minus commoda, esse dicitur, gratiam facere volentes, Solemnitatem, ac Processionem, & Indulgentiam plenariam huiusmodi à dicta prima Dominica Aduentus, ad Dominicam primam post festum S. Augustini, seruata tamen in reliquis earundem Gregorij XIII. prædecessoris litterarum forma, & dispositione, ac sine vilo specialium Indultorum Apostolicorum, per quæ nonnullis ex dictis Confraternitatibus dies proprii pro eiusmodi solemnitate celebranda assignati sint, præiudicio, auctoritate, & tenore prædictis transferimus. Decer-

centes

nentes easdem præsentēs literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, inane, si secus super his à quocumque, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 27. Martij 1675. Pontificatus Nostri Anno quinto.

Loco † Annuli Piscatoris.

I. G. Slusius.

Decret.

Decretum.

8 **D** Elata sæpiùs fuere ad Sacram Congregationem Indulgentiis, sacrisque Reliquis præpositam; indulgentiæ quædam confictæ, & omninò falsæ, quæ per diuersas Orbis Christiani partes circumferuntur; aliæ verò examinandæ, quæ adhibito studio inuentæ sunt, vel apocryphæ, vel à Romanis Pontificibus reuocatæ, vel nullæ, quod datum eis tempus præterisset: quarum quidem plurimæ, cum non facilem cognitionem habeant Christi fideles harum rerum minus peritos, fallunt, qui spe indulgentiæ, remissionisque peccatorum suorum consequendæ frustrantur. Quamobrem eadem Sac. Congregatio vehementer cupiens huic malo magis in dies serpenti occurrere, animarum profectui, & Indulgentiarum dignitati consulere, plures illarum singulari diligentia colligi, & in Indicem referri curauit.

Tales in primis sunt illæ, vti asserunt, concessæ à Ioanne II. & Sixto IV. recitantibus Orationem charitatis Iesu Christi Domini Nostri, *Precor te, piissime Domine, &c.* ab Urbano II. Ecclesiæ S. Mariæ, vt vulgò dici solet, Campagnolæ, & S. Victoris, ab Eugenio III. Reuelationi de Plaga in humero Iesu Christi, factæ S. Bernardo, ab Innocentio III. Archiconfraternitati, & Ordini Redemptionis, à Bonifatio IX. visitantibus Capellam S. Nicolai de Tolentino in eius die festo, à Ioanne

Ioanne XXII. osculantibus mensuram plantæ pedis Beatæ Mariæ Virginis, ab Alexandro VI. Imagini B. Mariæ, vulgò dictæ, Laghetti, à Leone X. gestantibus funiculum S. Francisci, primū in Vrbe impressæ, deindè Mediolani anno 1665. (suas tamen habent, & veras Confratres Archiconfraternitatis Cordigerorum S. Francisci) recitantibus Salutationem Angelicam ad pulsū horologii, & Imagini Conceptionis Mariæ Virginis Immaculatæ in circulo depictæ, cuius pedibus Luna subiecta est, à Pio IV. vel Pio V. Principi Senarum, à Clemente VIII. dicentibus Orationem, *O magnum mysterium, &c.* & Ecclesiæ Sanctæ Mariæ, quam vocant, Montis Serrati, Aenione impressæ, tum aliæ pro animabus Christi fidelium defunctorum, impressæ Matriti 25. Iulij 1606. à Paulo V. cantantibus Hymnum, *Te Matrem Dei laudamus, te Mariam Virginem confitemur, &c.* vel si die Sabbati intererint, dum idem canitur, & Coronis, Rotariis, Imaginibus, & Numismatibus, quæ Medallas appellant, ab eo benedictis, Federico Cardinali Borromeo supplicante anno 1611. dum Ecclesia Romæ in honorem S. Caroli ædificaretur, & ab eodem Paulo, & Gregorio XV. dicentibus, *Sia lodato il Santissimo Sacramento, Laus Santissimo Sacramento*, ab Urbano VIII. in honorem eiusdem Sacramenti, precibus Cardinalis Magalotti, & Sacerdotibus, celebrata Missa, dicentibus, *Aue filia Dei Patris, Ave Mater Dei filij, &c.* à Clemente X. recitantibus mane, meridie; ac vespere consuetam Antiphonam, *Angelus Domini, &c.* & in fine, *Deo gratias, & Mariæ*

Maria; Ac demùm aliæ à nonnullis Romanis Pontificibus tributæ, vt aiunt, Coronæ Myfteriorum paffionis Domini noſtri Ieſu Chriſti, prece Magni Ducis Etruriæ.

Talis Indulgentia Sodalitatis S. Nicolai, qua repetita quinquies Oratione Dominica, & Salutatione Angelica, vnâ liberari animam quolibet die à Purgatorij pœnis affirmant. Tales alię Perufij Confraternitatis Sanctorum Sebaſtiani, & Rochi, & Romæ Societatis S. Bernardi ad Columnam Traiani; Tales demùm aliæ Crucęſignatorum S. Euſtorgij Mediolani, Arimini, & Bononiæ.

Eius generis ſunt & ille conceſſæ, vt aiunt, Capellæ Roſarij in Eccleſia S. Antonij de Rouigo, ſeu Rodigij, vel Eccleſiæ Sanctiſs. Trinitatis Bergomi, aut S. Petri Montis Todoni die feſto Inuentionis Sanctiſs. Crucis, vel geſtantibus funiculum S. Franciſci de Paula, vel celebrantibus Miſſas S. Auguſtini, aut alias quinque in honorem quinque feſtiuitatum B. V. vel recitantibus Officium S. Franciſcæ Romanæ, aut Antiph. *O Paſſio magna, &c.* in memoriam Paſſionis Ieſu, aut Roſarium S. Annę (quod Congregatio Sacrorum Rituum non probat) aut orationem, quæ impreſſa cum Imagine S. Annæ circumferri ſolet, *Aue gratia plena, &c.* (quæ oratio prohibetur) aut Officium Conceptionis B. V. Immaculatæ, quod aſſerunt à Paulo V. probatum fuiſſe, aut Orationem, *Deus, qui nobis in Sancta Syndone, &c.* (excipitur Indulgentia centum dierum anno 1671. conceſſa precibus Ducisſæ Sabaudię ad annos 25. cunctis in-

illius

illius ditione degentibus , aut aliam, *Aue filia Dei* &c. post Communionem recitandam, vel aliquo conspicuo signo venerantibus Sanctis. Eucharistiæ Sacramenti nomen; Indulgentiæ rursus octoginta millium annorum veteri de Tabula exscriptæ, quam in Basilica Lateranensi asseruari affirmant , pro dicentibus Orationem illam verè piam, *Deus, qui pro redemptione mundi, &c.* tùm quæ impressæ fuerunt Papiæ anno 1670. sub hoc titulo, *Sommario dell' Indulgenze concesse dalla Santità di N. Sig. Papa Leone X. all' Image della Conceptione della gloriosa Vergine Maria*, vel Pisauri sub nomine B. Ioannæ anno 1608. euulgatæ , vel Barlettæ, seu Baruli à recitantibus quasdam, non sanè malas Orationes, lucrandæ, vel Parmæ à visitantibus per Quadragesimæ dies Ecclesias Tertij Ordinis S. Francisci, vel Pistorij, & Vastallæ à recitantibus Orationem, *Aue Sanctissima Maria Mater Dei, Regina Cali, &c.* & aliæ in peculiari impresso libro descriptæ, quibus frui dicunt Deuotos Scraphicos, & Benefactores.

His annumerandæ sunt, quæ Crucibus Caruacensibus tributæ dicuntur, vel Coronæ, siue Stellario Conceptionis Virginis Immaculatæ, quod ex duodecim globulis precarijs constat, vel Granis, Crucibus, & Coronis Aloysiæ ab Ascensione Hispanæ Monialis Ordinis S. Claræ, vel Mensuræ altitudinis Iesu Christi Domini nostri, vel Imagini, aut Mensuræ vulneris lateri eius inflicti; vel Orationi, vt aiunt, in Sepulchro Domini nostri repertæ, & Indulgentiæ, vt aiunt, in nixæ reuelationi factæ Sanctis Birgittæ, Meētildi, & Eli-

& Elisabeth, vel B. Ioannē de Cruce, & concessæ, vt asserunt, grans, quæ aliquod ex tribus grans tetigerint exstantibus penes Romanum Pontificem, Hispaniarum Regem, & Ministrum Generalem Fuatrum Minorum Obsesuantia Sancti Francisci.

Omnes verò, & singulas iam dictas Indulgentias Sacra Congregatio partim esse confectas, & plenè falsas declarat, partim apocryphas, vel ex alio capite nullas, quæ nemini suffragari possunt; easque in futurum vlllo in loco, vt veras publicari, & lucrandas Christi fidelibus proponi vetat; Foliaque, & Libros, vbi sic proponuntur, seu asseruntur, omninò præcipit aboleri, nisi prædictæ Indulgentiæ fuerint diligenter expunctæ; nec ideo tamen vult, alias, quas hoc Decretum non continet, pro veris, & legitimis, tacitèque probatis haberi.

Ac demum omnes Indulgentias concessas ante Decretum Clementis VIII. latum die 9. Ianuarij 1597. Coronis, Rosarijs, Granis, seu Calculis, Crucibus, & Imaginibus Sacris, vel ante Breue Pauli V. quod incipit *Romanus Pontifex* &c. editum 23. Maij anno 1606. personis Regularibus quarumcumque Religionum, & Ordinum, etiā Mendicantium, vel ante Constitutionē 115. Clementis VIII. cuius initium, *Quæcumque* &c. & 68. Pauli V. incipientem, *Quæ salubriter* &c. habitas per aggregationem, vel aliam cōmunicationem ab Archiconfraternitate vlla, Ordine, Congregatione, Societate etiam Iesu, Capitulo, vel Cætu quocumque, vel ab eorum Officialibus, Superiori-

rioribus , alijsque personis , vel persona , etiamsi earum , vel eius mentio specialis , & indiuidua , facienda esset , nisi fuerint deinde Romani Pontificis auctoritate innouata , aut confirmata , nullius esse roboris , & momenti pariter declarat .

Porro Summaria Indulgentiarum pro Congregationibus Doctrinae Christianae , Confraternitatibus Sanctissimae Trinitatis , & Redemptionis Captiuorum , Nominis Dei , Rosarii , B. Mariae de Mercede , & Redemptionis Captiuorum , B. Mariae de Monte Carmelo , Cincturae S. Augustini , & S. Monicæ , nisi ab eadem Congregatione recognita , non permittuntur .

Indulgentias verò Stationum Urbis quæ à Romanis Pontificibus singulari quodam beneficio , vel communicatae sunt , vel communicantur interdum , aliquibus locis , ordinibus , aut personis , diebus tantum Stationum in Missali Romano descriptis , suffragari posse declarat : semel autem duntaxat in die plenariam Indulgentiam in certos dies Ecclesiam visitantibus concessam , vel aliud pium opus peragentibus , lucrificari .

De quibus relatione facta per Secretarium ad Sanctissimum , cuncta Sanctitas Sua probauit , & inuiolatè seruari iussit . Datum Romæ die 7. Martij 1678.

Aloysius Card. Homodeus .

Loco † sigilli .

Michael Angelus Riccius Secret.

Decretum.

9 **C**VM Summarium Indulgentiarum Archiconfraternitatis Cincturatorum Sancti Augustini, & Sanctæ Monicæ sub inuocatione Beatæ Virginis Mariæ de Consolatione, creatæ Bononiæ, fuerit à Sacra Congregatione recognitum die 11. Septembris 1674. & à fel. rec. Clemente X. confirmatum, ac Breui insertum, quod incipit, *Ex iniuncto nobis*, &c. dato die 27. Martij 1675. nihil obstat, quominus possit seorsum à Breui iterum imprimi, & ubique promulgari; & Indulgentia præsertim ibidem expressa à Bonifacio IX. in Dominica festum S. Nicolai de Tolentino proximè sequente concessa, quam nonnulli, satis non aduertentes amdem esse arbitrantur, ac illam in nouissimo Decreto huius Congregationis lato die 7. Martij 1678. adnumeratam apocryphis, & falsis; cum tamen *Die*, alijsque circumstantijs ab ipsa diuersa sit, Romæ die 5. Iulij 1678.

A. Card. Homodeus.

Loco sigilli:

Michael Angelus Riccius Sac. Congr. Secret.

Decretum.

10 **C**VM exposuerit Procurator Generalis Ordinis Minorum Sancti Francisci de Paula, multos dubitare, an Indulgentiæ Terriorum Ordinis validæ sint, post Decretum de falsis,

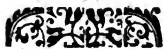
falsis, apochryphisque Indulgentijs, die 7. Martij præteriti ab hac Congregatione latum, quod in eo gestantibus funiculum S. Francisci de Paula, concessæ Indulgentiæ nontinantur, eadem Sacra Congregatio precibus Oratoris annuens, declarat (quamquam nulla vera possit esse dubitatio) Indulgentias Tertiariorum illorum à Romanis Pontificibus concessas, per iam dictum Decretum minimè reuocari. Datum Romæ die 5. Iulij 1678.

A. Card. Homodeus .

Loco † Sigilli.

Michael Ang. Riccius Sac. Congr. Secr.

Sequuntur Summaria Indulgentiarum tam Religiosis, quam Confratribus Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo concessarum; Necnon Regio Ordini Sanctissimæ Trinitatis, & Redemptionis captiuorum; quæ omnes, & singulæ fuerunt postremò confirmatæ, & approbatæ à Sacra Congregatione Reliquijs, & Indulgentijs præposita.

S O M M A R I O

Dell'Indulgenze, fauori, e gratie concesse da molti Sommi Pontefici sì a' Religiosi, e Confratelli della Madonna del Carmine, come anco à tutti li Fedeli, che visiteranno le Chiese dell'istesso Ordine.

Auuertenza al Lettore.

PERCHÉ l'Indulgenze concesse da' Pontefici sono in due modi, cioè Personali, e Locali. Le personali chiamiamo quelle, che immediatamente sono così concesse à gli huomini, che pare le possino seco, e sian affiss' alle proprie persone, poiche ouunque vadino le ponno co seguire, e guadagnare. E le Locali chiamiamo quelle altre, che non à gl'huomini immediatamente, ma alle Chiese sono concesse, accioche gl'istessi huomini le possano conseguire, e guadagnare, visitandole, orandoui, e facendoui qualsiuog' altro esercizio spirituale: Perciò compendiosa, e distintamente descriveremo le une, e le altre, con i suoi obblighi in questo sommario; accioche i Fedeli si rendino capaci di esse, e più facilmente le possano, con la gratia del Signore conseguire, e non confondere li obblighi delle Indulgenze, che si guadagnano in questa vita, con quelli, con che si guadagna il Priuilegio Sabbatino, come han fatto, e fanno molti per ignoranza.

Indulgenze Personali.

LA Santità di Paolo Quinto di fel.ricor. dopo hauer riuocate tutte le Indulgenze per l'addietro concesse alla Compagnia, e Confrati della Madonna del Carmine (come à tutte le altre Confraternità) hà concesso nella Bolla, che comincia *Cum certis* ispedita sotto li 30. Ottobre 1606.

1. A tutti i Fedeli dell'vno, e l'altro sesso, i quali entreranno nella Compagnia della Madonna del Carmine, e riceueranno l'habito d'essa, Indulgenza plenaria nel primo giorno dell'ingresso, se pentiti, e confessati li comunicheranno.

2. Di più hà concesso Indulgenza plenaria à i descritti, ò à quelli, che si descrieranno nella detta Compagnia, ò Confraternità, se pentiti, confessati, e com'unicati nella Festa principale della Commemorazione della Beatissima Vergine, che viene alli 16. di Luglio (ò che secondo il rito d'alcuni luoghi, si celebra nella Domenica immediata seguente) pregaranno per la concordia de' Prencipi Christiani, per l'estirpatione dell'heresie, e per l'estaltatione di Santa Madre Chiesa.
3. Di più hà concesso Indulgenza plenaria à i Confratelli dell' vno, e l'altro sesso, se pentiti, confessati, e comunucati, inuocaranno diuotamente *In articulo mortis*, il nome di GIESV con la bocca, se potranno; ouero non potendo, con il cuore.
4. Di più hà concesso à tutti i Confratelli, se pentiti, confessati, e comunicati, interueniranno alla processione, che farà la Compagnia, con licenza dell'Ordinario, in vna Domenica di ciaschedun mese, & ini pregaranno come sopra, Indulgenza di sette anni, & altrettante quarantene.
5. Di più à quelli, che si asterranno di mangiar carne in quei giorni, ne' quali i Confratelli per istituto della Compagnia non sogliono mangiarla, hà concesso trecento giorni d'Indulgenza, e quaranta à quelli, che in qualsiuoglia giorno recitaranno sette volte il *Pater noster*, e l'*Aue Maria* ad honore delle sette allegrezze dell'istessa Beata Vergine, e cento giorni, se recitarà diuotamente l'Offitio della medema Vergine.
6. Di più hà concesso a quelli, i quali con l'Habito del a Confraternità, pentiti, confessati vna volta il mese ricoueranno il Santissimo Sacramento, e pregaranno come di sopra, cinque anni, & altrettante quarantene.
7. Di più à i Confratelli, i qua' i pentiti, e confessati in qualsiuoglia Festiuità della Vergine, diuotamente ricoueranno il Santissimo Sacramento dell'Eucaristia nella Chiesa, ò Cappella d' essa Compagnia, e pregaranno come di sopra, tre anni, & altrettante quarantene.
8. Di più a quelli, che con il lume accompagneranno il Santissimo Sacramento quando si porta à gl' inferni, e per essi pregaranno Iddio, cinque anni, & altrettante quarantene.
9. Di più à quelli, che accompagneranno i corpi de' i defanti, non solo de' Confratelli, e Conforelle, ma anco d'altri alla Sepoltura, e pregaranno Iddio per loro, cento giorni.
10. Di più à quelli, che interueniranno alle Messe, ò ad altri Di-

uini officij, che si celebraranno nella Chiesa, ò Cappella, ò Oratorio della Compagnia, ouero faranno presenti alle Congregationi publiche, ò priuate dell'istessa Compagnia in qualsiuoglia luogo che si faranno, ouero daranno albergo a' poveri, ò li soueniranno nelle loro necessit , ò porgeranno aiuto a' quelli, che si trouano in pericolo di peccare, ò li daranno elemosine temporali, ò spirituali, ò prouideranno, che si compongha pace con i proprij nemici, ò con altri, ò che ridurranno alcun isuiato alla via della salute, & insegnaranno a gl'ignoranti i precetti di Dio, & quelle cose, che appartengono alla salute, ouero s'esercitaranno in qualsiuoglia opera di piet , ò carit , ogni volta, che faranno vna delle sudette opere pie, cento giorni delle penitenze ingiunte, ò in qualsiuoglia modo douute, secondo la forma conuersa della Chiesa.

11. Per altre due Bolle ispedite sotto li 31. Agosto 1609. e 19. di Luglio 1614. in vece dell'Indulgenza delli sette anni, & altrettante quarantene, a' quelli, ch'assistono alla processione mentouata sopra nell'articolo quarto, h  concesso Indulgenza plenaria.
12. E la Santit  di N. S. Clemente X. per Breue ispedito sotto li 2. di Gennaio 1672. h  concesso, che tutte le sopradette Indulgenze si possano applicare all'anime del Purgatorio *per modum suffragij*.
13. E per altro Breue spedito sotto li 8. Maggio 1673. h  concesso che li Confratelli, e Conforelle, li quali non potranno comunemente interuenire alla processione mentouata sopra nelli' articolo quarto, e confessati, e comunicati visiteranno diuotamente la Cappella della Confraternit , e pregaranno per la concordia de' Prencipi Christiani, per l'estirpatione dell'heresie, e per l'esaltatione della Santa Madre Chiesa, conseguiranno l'Indulgenza plenaria concessa da Paolo V. a' quelli che interuerranno alla detta processione.
14. Di pi , che li amalati, quelli che stanno in cattivit , e viandanti, li quali non potranno in essa Domenica visitare detta Cappella, possano acquistare la medesima Indulgenza, se per  recitaranno l'Officio piccolo della Madonna, ò cinquanta *Pater noster*, & altrettante *Aue Maria*, & almeno faranno contriti, con proponimento di quanto prima confessarsi, e comunicarsi, il che far no obligati omninamente a fare.
15. Et ancora li Frati, e le Monache di detto Ordine, nelli cui Conuenti non   istituita la Confraternit , ò non si fa la detta pro-

pro-

processione, recitando diuotamente nel Choro le Letanie di tutti li Santi, ò priuatamente, se qualche duno legitimamente impedito non potesse interuenire al Choro, e facendo l'altre cose ordinate da Paolo V. guadagnino la detta Indulgenza plenaria .

16. Di più che la Festa principale dell' istessa Confraternità, che si celebra alli 16. di Luglio, ò la Domenica immediatamente seguente, per la maggiore diuotione, ò commodità de' Fedeli, ò quando concorre qualch' altra solennità, si possa trasferire in vn' altra Domenica di detto mese .

17. Finalmente Sua Santità dichiara, che li soli Superiori Generali di detto Ordine, possono fuori di Roma, istituire la detta Confraternità in ciascheduna Chiesa dell' Ordine, & in tutte le altre col consenso dell' Ordinario, offeruando però quanto viene ordinato nelle lettere di Paolo V. e nessun' altro, sotto pena di nullità .

di più molto tempo prima Clemente VII. concesse à detti Confratelli la partecipazione di tutti li beni spirituali, che si fanno, non solo nell' Ordine Carmelitano, ma anco in tutta la Chiesa vniuersale .

**Oblighi generali, che hanno i Confratelli della Compagnia della Madonna del Carmine. }
per guadagnare le sudette Indulgenze .**

D Egli oblighi particolari, che hanno i Confratelli per conseguire, e guadagnare l' indulgenze sudette concesse dalla Santità di Paolo V. già s'è detto di sopra, descriuendo esse Indulgenze; Hora si dice de gl' oblighi generali d' essi Confratelli, e Conforelle della detta Compagnia .

Primieramente deuono i diuoti entrare in qualche Compagnia canonicamente eretta, & acciò il loro ingresso sia legitimo, bisogna per primo, che riceuino lo Scapulare benedetto dal Superiore della Religione, ò da altro Sacerdote, che dal Superiore habbia autorità di benedirlo : però se doppo si perde, ò consuma, ponno ripigliarne vn' altro, che non sia benedetto .

Per secondo deuono portarlo del continuo, non nella faccoccia, nè alla cinta, ma al collo .

Di più è necessario, che siano descritti nel libro de' Confratelli della Compagnia, perche questo è vso antico d' essa Compagnia, e lo suppone la Santità di Paolo V. mentre concede la seconda In-

dulgenza à i confratelli deferitti, ò à quelli, che si deferiueranno, come si è detto di sopra .

Per guadagnare le sudette Indulgenze, non sono obligati, quelli che fanno leggere, à recitare ogni giorno l'Officio della Madonna , e quelli che non fanno leggere à recitare sette volte l'Oratione Domenicale , e la Salutatione Angelica, nè meno ad attenerli dal mangiar carne il Mercoledì, ma basta che recitino quell'oratione, e facciano quelle opere pie, che prescriue il Pontefice nella concessione d'esse Indulgenze.

E però vero , che chi recita l'Officio della Madonna conseguisce cento giorni d'Indulgenza, e quaranta giorni chi recita sette *Pater noster* , e sette *Aue Maria*, e trecento giorni chi s'attiene dalla carne il Mercoledì, come di sopra si è detto al numero quinto .

Si riferisce , e si esplica l'aiuto particolare della Beata Vergine, che hà promesso à i Frati , e Confratelli dello Scapulare del Carmine doppo la lor morte nel Purgatorio .

Oltre le sudette Indulgenze , che guadagnano in questa vita i nostri Religiosi, e Confrati dello Sacro Scapulare del Carmine, nell'altra ancora godono d'un particolar priuilegio , e beneficio singolare , che volgarmente si chiama *Priuilegio Sabbatino* ; perche li crede piamente, che la Beatissima, e purissima Vergine Maria Padrona singolare dell' Ordine, a' Fedeli tutti , che porteranno l'Habito , ò Scapulare della sudetta Confraternità , & haueranno offeruato quel tanto , che si dirà à basso , per conseguire il sudetto Priuilegio , l'antarà con le sue efficacissime orationi per ufcire, e particolarmente nel giorno del Sabato , dall'acerbissime pene del Purgatorio, & andar à godere della gloria eterna ne la Patria celeste insieme con lei .

E questo priuilegio concesso dalla Beatissima Vergine l'hanno confermato ancora molti Sommi Pontefici, e particolarmente Giovanni XXII. Alessandro V. Clemente VII. Pio V. con vn *motu proprio* nella Bolla , che comincia, *Si per dispensationem*, alli 12. delle Kaldi Maggio 1566. e Gregorio XIII. nella Bolla *Velatus*, sotto li 18. di Settembre 1577. & vltimamente la Sacra Congregatione de' Riti, secondo consta dalle Lettioni del secondo

Not.

Notturmo dell' Officio della Commemorazione solenne della Beatissima Vergine, che si celebra da noi altri Carmelitani li 16. Luglio, approvati dall' istessa Congregazione.

Et anco quella del S. Offitio dell' Inquisizione sotto Paolo V. nell' anno 1613. hà confermato il sudetto Privilegio con vn suo Decreto del tenor seguente.

Paribus Carmelitanis permittatur predicare, quod populus Christianus possit, p̄e credere de adiutorio animarum Fratrum, & Confratrum Sodalitatis Beatissima V. ginis Maria de Monte Carmelo, videlicet, Beatissimam Virginem animas Fratrum, & Confratrum in charitate decedentium, qui in vita Habitum gestauerint, & castitatem pro suo statu coluerint, officiumque paruum recitauerint, vel si recitare nescierint, Ecclesie ieiunia obseruauerint, & feria 4. & Sabbato à carnibus abstinerint, nisi ubi in ijs diebus Natiuitatis Domini festum incidit, suis intercessionibus continuis, suisque suffragijs, & meritis, & speciali protectione post eorum transitum, & precipue in die Sabbati (qui dies ab Ecclesia eidem B. V. dicatus est) adiuturam. Quod Decretum fuit publicatum die 15. Februarij 1613. in Palatio S. Officij à D. Marcello Filonardo Assessore eiusdem Sancti Officij.

Il tenore del quale Decreto volgarizzato, è il seguente.

AI Padri Carmelitani si permetta predicare, che il popolo Cristiano possa piamente credere dell' aiuto dell' anime de' Frati, e Confratelli della Compagnia della Beatissima Vergine MARIA del Monte Carmelo, cioè, che la Beatissima Vergine con le sue continue intercessioni, e con i suoi suffragij, e meriti, e particolar protectione, aiuterà doppo il loro transito particolarmente nel giorno del Sabbato (dedicato dalla Chiesa à essa Beatissima Vergine) l' anime de' Frati, e Confratelli, che moriranno in grazia, se in questa vita haueranno portato l' Habito, seruato castità nel loro stato, e recitato l' Officio piccolo della Madonna, quelli che sapeuano leggere; e se non sapeuano recitarlo, haueranno osservati i digiuni della Chiesa, e si faranno astenuti dalla carne il Mercordì, & il Sabbato, eccetto se in tali giorni accadesse il Natale del Signore. Il qual Decreto fù publicato li 15. Febbraio 1613. nel Palazzo del Santo Officio dal Signor Marcello Filonardo Assessore dell' istesso Sant' Officio.

L'oblighi c' hanno i detti Frati, e Confratelli per conseguire il sudetto aiuto, e priuilegio Sabbatino, si taua dall'istesso Decreto, cioè per primo.

- 1 **C**He portino l' Habito, ò Scapulare benedetto, secondo che s'è detto di sopra .
- 2 Che seruino castità nel loro stato .
- 3 Che quelli, che fanno leggere, recitino l'Officio piccolo della Madonna; e l'altri che non fanno recitarlo, offeruino i digiuni comandati dalla Chiesa, e s'astenghino dalla carne il Mercoledì, & il Sabato, eccetto se in tal giorno accadesse la festa di Natale del Signore, perche in tal caso non sono tenuti alla detta astinenza della carne; Ma potranno lecitamente mangiarla, e conseguentemente guadagnare, e godere il detto aiuto, e priuilegio Sabbatino .

Altre Indulgenze per tutti li fedeli concesse ad istanza de' Carmelitani .

LA Santità di Sisto V. nella Bolla *Reddituri* spedita sotto li 11. di Luglio 1587. hà concesso à tutti i fedeli, che si saluteranno, dicendo in latino, ò in lor lingua volgare: *Lodato sia Gesù Christo*, Et à quelli che risponderanno *In secula*, ò *Amen*, ò pure *Sempre*, douunque ciò si faccia, 50 giorni d'Indulgenza .

Di più à quelli, che nominaranno riuerentemente il nome di GIESV, ò quello di MARIA concesse Indulgenza di 25. giorni . Et à quelli, che in articolo di morte, con la bocca, ò con il cuore (non potendo con la bocca) innoceranno il detto nome, purché prima habbiano hauuto vñza di salutare, ò nominare il detto nome di GIESV, concesse Indulgenza Plenaria, e remissione di tutti i peccati .

Di più à quelli, che recitaranno le Letanie dello stesso nome (purché siano approuate) concesse Indulgenza di 300. giorni, & à quelli, che recitaranno le Litanie della Madonna 200. giorni . Et i Predicatori, quali nelle loro Prediche esorteranno i fedeli à salutarsi nella sopradetta maniera, ad innocare, recitare, ò nominare i nomi di GIESV, e MARIA, e tutti quelli, che procuran.

reranno che vi sia vfo di questa falutatione, otterranno le fteffe Indulgenze .

Indulgenze locali conceffe da diuerfi Sommi Pontefici à tutti quelli, che visiteranno le Chiefe dell'Ordine Carmelitano , riferite, rinouate, e confermate dalla Santità di Sisto IV. li 24. Marzo 1477. nella Bolla , *Dum attenta meditatione*, e parimente riferite nella Bolla di Gregorio XIII. *Vt laudes* fpedita fotto li 18. Settembre 1577. il quale riuolidò quelle, ch'erano fte annullate da Pio V. per hauer la claufula *Porrigendi manus ad iurices*, hauendola cangiata in quella, ò di recitare fette *Paternoster*, e fette *Aue Maria*, ò il Vefpro per li Morti, ò di baciare la terra auanti il Santiffimo SACRAMENTO, e pregare per l'eftirpatione dell'heresie , &c. ò di portar l'Habitino dell'Ordine Carmelitano, come fi contiene nelle Bolle de' Pontefici .

1 **L** Eone Papa IV. hà concesso fett'anni, & altre tante quarantene d'Indulgenza à tutti i fedeli , che diuotamente visiteranno le Chiefe della Madonna del Carmine nella feftiuità di Natale del Signore , della Pafcha, delli Santi Apostoli Pietro, e Paolo , della Pentecofte, dell'Affonta , della Natiuità , dell'Annunciatione , della Purificatione dell'ifteffa Madonna , di S. Michele Archangelo , di tutti i Santi , e nelle due feftiuità di S. Croce , della Natiuità di S. Gio: Battista , e de Santi Martiri Fabiano . e Scabbiano , & il Venerdì Santo, e nell'Ottaua di dette feftiuità, e titoli delle Chiefe dell'Ordine .

2 Adriano II. Stefano V. Sergio III. Gio. X. Gio. XI. Sergio IV. & Innocenzo IV. hanno rilafciato la terza parte de peccati a tutti i fedeli , che contriti, e confeffati, piamente visiteranno le dette Chiefe nell'e feftiuità fudette .

3 Clemente III. Alessandro II. Gregorio V. e Gregorio VIII. hanno concesso l'ifteffa gratia nelle feftiuità fudette .

- 4 Clemente IV. hà concesso all' istessi fedeli , che visiteranno quattro volte l'anno , cioè nelle quattro festiuità della Madonna le sudette Chiese del Carmine trent'anni , & altrettante quarantene : e le feste sono la Natiuità , Annunciatione , Purificatione , & Assionta .
- 5 Innocenzo IV. e Gregorio VIII. hanno concesso ogni giorno à qualsiuoglia fedele , che recitara nelle sudette Chiese il *Pater noster* , e l'*Aue Maria* vna volta per li viui , e defonti quaranta giorni d'Indulgenza .
- 6 Honorio III. e Nicolò IV. hanno promesso à tutti i fedeli veramente pentiti la remissione di tutti i loro peccati .
- 7 Honorio IV. hà concesso à tutti i fedeli veramente pentiti , e confessati , quaranta anni , & altrettante quarantene delle penitenze loro ingionte , se visiteranno le sudette Chiese ne' giorni delle festiuità de i loro titoli , nel Venerdì Santo , ne' giorni della Croce , e nelle festiuità della Natiuità , Annunciatione , Purificatione , & Assionte della Madonna .
- 8 Benedetto XI. à tutti i fedeli veramente pentiti , e confessati , i quali visiteranno le Chiese dell' Ordine tre volte la settimana , cioè le ferie seconda , quarta , e sesta della Quaresima , e nella festiuità del Titolo d'esse , & ad honore della Gloriosissima Vergine i Sabbati , & ancora le Domeniche , hà concesso quaranta anni , & altrettante quarantene d'Indulgenza , con la remissione della settimana parte de' peccati , & anco tutte l'Indulgenze , e remissione de' peccati concesse da suoi Predecessori al detto Ordine Carmelitano , con duplicarle ne' giorni , e feste sudette .
- 9 Giovanni XXII. hà confermato tutte l'Indulgenze , e remissione de' peccati concesse da' Romani Pontefici i suoi Predecessori al detto Ordine , e di mouo hà concesso à gl'istessi fedeli contriti , e confessati , quarant'anni , & altrettante quarantene d'Indulgenza delle penitenze ingionte nelle quattro festiuità della Beatissima Vergine , cioè nella Natiuità , Annunciatione , Purificatione , & Assionta d'essa Santissima Vergine MARIA .
- 10 Urbano VI. hà concesso perpetuamente tre anni , & altrettante quarantene d'Indulgenza à quelli che se staranno in gratia chiamaranno , nominaranno , o d ranno all'Ordine de' Carmelitani , & alli Frati dell'istesso Ordine : *L'Ordine , e Frati della Gloriosissima Madre di Dio, sempre Vergine Maria del Monte Carmelo.*
- 11 Nicolò V. con vn *motu proprio* hà confermato , duplicando tutte l'Indulgenze , e remissioni de' peccati , e tutti i Privilegi con.

concessi al dett'Ordine del Carmine da i sopradetti Romani Pontefici suoi Predecessori ne i sudetti giorni, e festiuità, e di nuouo hà concesso sett'anni, & altrettante quarantene d'indulgenza.

1. Sisto Papa IV. hà confermato, & approuato, e di nuouo concesso tutte l'indulgenze di qualsiuoglia modo concesse à detto Ordine, nelle sue case, Chiese, e persone, *utriusque sexus in genere, vel in specie*, e di nuouo hà concesso trent'anni, & altrettante quarantene d'indulgenza di penitenze ingionte à quelli, che visiteranno le sudette Chiese nella festiuità della Concezzione, Presentatione, Purificatione, Natiuità, Annonciatione, Visitatione, & Assonta della Beatissima Vergine MARIA, & anco nelli sette giorni seguenti, e titolo dell'istesse Chiese.

Le diligenze, che hanno da fare i fedeli per guadagnare le sudette Indulgenze, &c.

1. **H** Anno da visitare qualche Chiesa dell' Ordine Carmelitano, & esser contriti, e confessati.
 2. Recitare, ò sette *Pater noster*, e sette *Ave Maria*, ò il Vespro per li Defonti, ò baciare la terra auanti il Santissimo SACRAMENTO, ò se faranno Confratelli, portare l'Habito nostro del Carmine, secon lo che si prescriue nelle Bolle Pontificie.
 3. Deuono pregare Iddio per l'estirpatione dell'heresie, per la pace, e tranquillità della Santa Madre Chiesa, e per l'vnione de' Principi Christiani.
 4. Mettere in esecuzione quel tanto, che dicono i Sommi Pontefici nella concessione di dette indulgenze, come si è detto di sopra.
- Queste diligenze però ordinate da Gregotio XIII. (per commutare l'obbligo *porrigandi manus adiutrices*, non sono necessarie per conseguire l'indulgenze mentouate nell'articoli quinto, e decimo, mà basta di far quanto s'accenna in essi.

Altre Indulgenze le quali sono state comunicate à tutte le Chiese dell'Ordine Carmelitano dalla Santità di Nostro Signore Clemente X. nella Bolla *Ad vberes spe-*
dita sotto li 31. Ottob. 1670.

1. **L** Santità di Sisto Quinto nella detta Bolla: *Reddituri* 11. Luglio 1587. à tutti i fedeli, che ogni Giovedì non im-

redito da festa di noue Lettioni , sentiranno la Messa del Santissimo nelle dette Chiese, hà concesso indulgenza di cento' giorni, & à quelli , che assisteranno alla Predica sopra tal soggetto , ò alla lettione della parola di Dio , altri cento giorni , & à quelli , che all' hora iui faranno oratione cinquanta giorni .

- 2 Et à quelli , che nell'istesso giorno, essendosi confessati, si comunicheranno in dette Chiese , tre anni, & altrettante quarentene .
- 3 Gregorio XV. li 19. Settembre 1622: Indulgenza plenaria a quelli , li quali confessati , e comunicati visiteranno vna di dette Chiese il giorno della festa di Santa Teresa, cominciando dalli primi Vespri fino al tramontar del Sole di detta festa , e pregaranno per la concordia delli Principi Christiani , l'estirpatione dell' heresie , e l'esaltatione della Santa Madre Chiesa .
- 4 Urbano VII. li 10. Maggio 1624. simile indulgenza à quelli , che faranno l'istesso il giorno della festa di S. Giuseppe .
- 5 Et ancora à quelli , ch'interuerranno all'oratione di 40. hore , che si farà vna volta l'anno solamente nelle Chiese de' Fraticol con senso dell'Ordinatio , staranno per qualche spatio di tempo , e pregaranno come sopra .

Altre Indulgenze concesse dalla Santità di Nostro Signore Clemente X.

LI 11. Agosto 1670. & 16. Maggio 1672. Sua Santità hà concesso Indulgenza plenaria nel e feste della Madonna del Carmine , di Santo Angelo Martire , S. Andrea Corsino Vescouo , S. Alberto Confessore , e di S. Maria Maddalena de Pazzi , e li 8. Maggio 1673. nelle festiuità della Concettione, Natiui , Presentatione , Purificatione , Annonciatione , Visitatione , & Assunta della Beatissima Vergine MARIA , pregando come sopra da quelli che faranno confessati, e comunicati .

Di più hà concesso à tutti i fedeli, li quali visiteranno vna delle Chiese di detto Ordine , e pregaranno per la concordia de' Principi Christiani , l'estirpatione dell' heresie , e l'esaltatione della Santa Madre Chiesa nell' i giorni delle Stazioni delle Chiese di Roma espressi nel Messale Romano , tutte le indulgenze , remissioni delli peccati , e relaxationi delle penitenze , che guadagnerebbero se personalmente visitassero le dette Chiese di Roma in detti giorni di Stazioni .

Di più à quelli, che interverranno alla *Salve Regina*, la quale ogni dì si canta solennemente doppo la Compieta in dette Chiese, e pregaranno come sopra, indulgenza di cento giorni. Finalmente, ad istanza del P. Mattheo d'Orlandi Generale di detto Ordine, hà approvato, e confermato tutte le su' dette Indulgenze, sì personali, come locali, doppo esser state reviste, & esaminate dall'Eminentissimo Signor Cardinal Bona, per il Breve dato li 8. di Maggio 1673. nel quale sono specificamente riferite.

Decretum Sacræ Congregationis Indulgentiarum, & SS. Reliquiarum.

Hoc Summarium die 27. Iunij 1673. fuit à S. Congregatione recognitum, & approbatum; Ideòque verum imprimi potest, & ubique promulgari. Roma die 22. Martij 1678.

Aloysius Card. Homodeus.

Locus † sigilli.

Michael Angelus Riccius Secretarius.

S O M M A R I O

Dell'Indulgenze concesse do' Sommi Pontefici alle Confraternità erette, & instituite dall' Ordine della Santissima Trinità del riscatto de' Schiavi Christiani. Fondato non senza Divina rivelatione da' Gloriosi Santi Gio. de Matha, e Felice de Valois; Nelle quali Confraternità sono entrati molti Rè, Prencipi, e Signori, & innumerevoli persone dell' uno, e l'altro sesso, le quali con loro elemosine sono concorsi à tante, e copiose Redentioni fatte dal principio di sua fondatione sino al giorno d'hoggi.

Le Indulgenze sono le infrastrate; lasciate da parte le reuocate, prima dal B. Pio V. che richiede uano manus adiutrices; e doppo da Paolo V. che reuocate tutte le vecchie, ne concesse di nuouo, & vltimamente da Clemēte X. il quale le riuocò generalmente tutte, eccettuato quelle, che faranno scritte in questo sommario, alcune confermate, altre concesse di nuouo nel Breue sotto il dì 3. di Giugno 1673.

I N D V L G E N Z E concesse da **PAOLO V.** alli Fratelli, e Sorelle.

Primieramente vien concessa Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, alli fedeli Christiani dell' uno, e l'altro sesso, se veramente pentiti, e confessati, si com-

- communicaranno il primo giorno, che si faranno scrivere in detta Confraternità, e che prenderanno l'Habito, ò sia Scapolario della Religione, benedetto per mano di' alcun Superiore della medesima Religione senza fare alcun voto.
2. Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati alli medesimi fratelli, e sorelle, che sono, e che per tempo saranno, che porteranno il scapolario sudetto, quali veramente pentiti, confessati, e comunicati deuotamente inuocaranno col cuore, non potendo con la bocca, in articolo di morte il Santissimo Nome di GIESU.
 3. Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, se veramente pentiti, confessati, e comunicati nella festa della Santissima Trinità, deuotamente visiteranno le Chiese, ò vero la Cappella, ò Oratorio dell'Ordine, ò della detta Confraternità, & iui pregheranno per la concordia trà Principi Christiani, estirpatione dell'herese, & exaltatione di Santa Madre Chiesa.
 4. Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati alli medesimi confratelli, e sorelle, quali andaranno nelle parti d'infedeli, per la Redentione de'Schiau, se auanti il partire veramente pentiti, e confessati si communicaranno.
 5. Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati alli medesimi Schiau Redenti, se frà vn mese doppo esser ritornati, veramente pentiti, e confessati si communicaranno.
 6. Sette anni d'Indulgenza, & altrettante quarantene alli medesimi confratelli, e sorelle, quali porteranno con pia affettione il sudetto Habito, ò Scapolario benedetto col segno della nostra Redentione, ogni giorno, che diranno sei volte il *Pater noster*, con il versicolo *Gloria Patri, &c.* & anco sei volte l'*Aue Maria* con l'istesso versicolo *Gloria Patri, &c.* per la pace de' Principi Christiani, & exaltatione di Santa Chiesa, & estirpatione dell'heresie.
 7. Parimente sette anni d'Indulgenza, & altrettante quarantene alli confratelli, e sorelle, che visiteranno le sopradette Chiese, ouero Oratorij dell'Ordine, ò della Confraternità.

ta, ne' giorni della Natiuità, e Resurrettione di Nostro Sig. GIESV CHRISTO, ne' giorni dell'Assunzione della Beata Vergine, e nella festa di S. Agnese Seconda (nel qual giorno fu instituito con Diuina r. uelatione l'Ordine della Santissima Trinità del Riscatto) dicendo le sopradette orationi per la pace de' Prencipi Christiani, e stirpatione dell'heresie, & exaltatione della Santa Madre Chiesa .

8. Sette anni d'Indulgenza, & altrettante quarantene alli medesimi, che veramente pentiti, e confessati interueranno alla Processione, detta dello Scapolario, in vna Domenica di ciascun mese, da destinarsi da i Superiori dell'Ordine, e con licenza dell'Ordinario .
9. Anco sett'anni d'Indulgenza, & altrettante quarantene alli confratelli, e sorelle, quali elegeranno opere pie, tanto spirituali, quanto temporali in remissione de' suoi peccati, e per la redentione de' Schiaui dalla seruitù de' Turchi, & altri Infedeli.
10. Item alli confratelli, e forelle veramente pentiti, confessati, e comunicati, che diranno ogni giorno per vn'anno tre volte il *Pater noster*, & altrettante *Aue Maria*, & in fine il versicolo *Gloria Patri, &c.* con i Versicoli, Risponsori, & Orationi assegnate per li Superiori sudetti, e pregaranno per quelli, che sono detenti Schiaui appresso de' Turchi, acciò che non rineghino il nome del Saluator nostro; mà con fortezza persistono nella fede, e quando più presto siano liberati, sett'anni d'Indulgenza vna volta l'anno il giorno che ad essi piacerà .
11. Sett'anni d'Indulgenza, & altrettante quarantene alli confratelli, e forelle, se confessati, ouero con proposito di farlo, processionalmente ricoueranno, & accompagneranno alla Chiesa, Cappella, ouero Oratorio di detto Ordine, o della Confraternità quelli, che saranno redenti .
12. Cinque anni d'Indulgenza, & altrettante quarantene alli confratelli, e forelle, quali con lume se potranno, o senza, accompagneranno il Santissimo Sacramento quando si porta agl'Infermi, e pregheranno Dio per quelli .

13. Cento giorni d'Indulgenza ogni volta, che accompagneranno alla sepoltura i corpi de' defonti, tanto de' fratelli, e forelle, quanto d'altri, e pregheranno Dio per quelli.
14. Similmente altri cento giorni d'Indulgenza ogni volta, che interuerranno alle Messe, & altri Diuini Offitij soliti celebrarsi ne la Chiesa Cappella, ò Oratorio di detta Confraternità, e che interuerranno alle Congregationi pubbliche, ò priuate di essa Confraternità, & alloggieranno i poveri, e faranno qualche altra opera di carità, e pietà.
15. Queste Indulgenze concess. Papa Paolo V. di santa memoria l'anno 1608. alli 6. d'Agosto nel Breue, che comincia *Celestes Ecclesie thesauros*, Il sudetto Pontefice l'anno 1620. alli 6. di Nouembre per vn Breue, che comincia *Pias Christi fidelium Confraternitates*, &c. concesse la seguente Indulgenza plenaria.
16. Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati alli fratelli, e forelle della Confraternità della Santissima Trinità, e della Madonna del Remedio nelle Chiese del sudetto Ordine, quali veramente pentiti, confessati, e comunicati assistetteranno alla Processione solita da farsi in vna Domenica di ciaschedun mese nelle dette Chiese, & in: pregaranno per la concordia trà Principi Christiani, estirpatione dell'heresie, & esaltatione di Santa Madre Chiesa.
17. E perche per guadagnare l'Indulgenze delle quali si tratta nel numero 10. ordina il Papa, che dopo delli tre *Pater noster*, & *Aue Maria* col *Gloria Patri*, &c. si dicono ancora alcuni Versicoli, e Responsorij assegnati per li Superiori, e si potrà dire vna *Salve Regina*.

Induglenze concesse dalla fel. mem. di Papa
CLEMENTE X.

LA felice memoria di Papa Clemente X. concesse alli fratelli, e forelle Indulgenza plenaria, se veramente pentiti,

B b b

titi, onefessati, e comunicati deuotamente vilificaranno qualche Chiesa dell'Ordine, ò della Compagnia, ò suo Oratorio, & ui pregaranno per la pace, e concordia trà Principi Christiani, estirpatione dell'heresie, & effaltatione di Santa Madre Chiesa, per la liberatione de' medesimi Schiaui, e perseveranza loro nella santa fede, tutti li seguenti giorni.

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno della Natiuità della Beatissima Vergine.

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno della Purificatione di Nostra Signora.

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno di S. Michele Arcangelo.

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno di S. Clemente Papa, e Martire.

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno dell'Inuentione della SS. Croce.

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno della Natiuità di S. Gio. Battista.

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno della festa del N. P. S. Giouanni de Matha, visitando le Chiese dell'Ordine.

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno della festa del N. P. S. Felice de Valois, visitando le Chiese dell'Ordine.

Anco concesse alli fratelli, e forelle l'Indulgenze delle Stationi di Roma, visitando le Chiese dell'Ordine, ouero quelle della Compagnia, ò suo Oratorio, ò Cappella ne' giorni delle Stationi sotto nominate, espresse nel Messale Romano.

Stazioni, & Indulgenze Stazionali delle Chiese di Roma per tutto l'Anno.

Stationi della Quaresima.

**S. Sabina
S. Giorgio**

**Merc. primo giorno
Giovedì
SS. Gio;**

Indulgentia.

755

SS. Gio. e Paolo
 S. Trifone
 S. Giovanni in Laterano
 S. Pietro in Vincola
 S. Anastasia
 S. Maria Maggiore
 S. Lorenzo in Panisperna
 SS. Apostoli
 S. Pietro
 S. Maria in Dominica detta la Nauicella
 S. Clemente
 S. Balbina
 S. Cecilia
 S. Maria in Trastevere
 S. Vitale
 SS. Pietro, e Marcellino
 S. Lorenzo fuori delle mura
 S. Marco
 S. Pudenziana
 S. Sisto
 SS. Cosimo, e Damiano
 S. Lorenzo in Lucina
 S. Susanna.
 S. Croce in Gierusalem
 SS. Quattro Coronati
 S. Lorenzo in Damaso
 S. Paolo (le Monache)
 ✠ S. Martino de' Monti, e S. Siluestro del-
 S. Eusebio.
 S. Nicolò in Carcere
 S. Pietro
 S. Grisogono
 S. Ciriaco in S. Maria in Via Lata
 S. Marcello
 S. Apollinare (no Rotondo)
 S. Stefano nel Monte Celio detto S. Stefa-

Venerdi
 Sabato.
Domenica prima
 Lunedì
 Martedì
 Mercordì
 Giovedì
 Venerdì
 Sabato.
Domenica seconda
 Lunedì
 Martedì
 Mercordì
 Giovedì
 Venerdì
 Sabato.
Domenica terza
 Lunedì
 Martedì
 Mercordì
 Giovedì
 Venerdì
 Sabato.
Domenica quarta
 Lunedì
 Martedì
 Mercordì
 Giovedì
 Venerdì
 Sabato.
Domenica di Passione
 Lunedì
 Martedì
 Mercordì
 Giovedì
 Venerdì
 S. Gio-

s. Giouanni ante Portam Latinam

Sabbato.

s. Giouanni in Laterano

Domenica dell'Oliua

s. Prallede

Lunedì

s. Prisca

Martedì

s. Maria Maggiore

Mercordì

s. Giouanni in Laterano

Giovedì

s. Croce in Gierusalemme

Venerdì

s. Giouanni in Laterano

Sabbato.

s. Maria Maggiore

Domenica di RESVRRET.

s. Pietro.

Lunedì

s. Paolo

Martedì

s. Lorenzo fuori delle mura

Mercordì

ss. Apostoli

Giovedì

s. Maria ad Martyres detta la Rotonda

Venerdì

s. Giouanni in Laterano

Sabbato.

s. Pancratio

Domenica in Albis

Stazioni doppo l'Ottava di Pasqua.

s. Pietro

Giorno dell'Ascensione

s. Giouanni in Laterano

Vigilia della Pentecoste

s. Pietro

Giorno della Pentecoste

s. Pietro in Vincola

Lunedì

s. Anastasia

Martedì

s. Maria Maggiore

Mercordì

s. Lorenzo fuori delle mura

Giovedì

ss. Apostoli

Venerdì

s. Pietro

Sabbato.

Stazioni dell'Auuento fino in Quinquagesima.

s. Maria Maggiore

Domenica prima

s. Croce in Gierusalem

Domenica seconda

s. Pietro

Domenica terza

ss. Apostoli

Domenica quarta (del Sig.

s. Maria Maggiore al Presepio

La vig.e notte della Natiu.

s. Anastasia

La Messa in Aurora

s. Maria Mag. (fano Rotondo

Giorno della Natiuità

s. Stefano nel Monte Celio d. s. Ste.

s. Stefano

s. Maria Maggiore

s. Giouanni

s. Paolo

s. Paolo	ss. Innocenti
s. Maria in Trastevere	Circoncisione del Signore
s. Pietro	Epifania
s. Lorenzo fuor delle mura	Domen. in Settuagesima
s. Paolo	Domen. in Sessagesima
s. Pietro	Domen. in Quinquagesima

Per le Quattro Tempora .

s. Maria Maggiore	Mercordi
ss. Apostoli	Venerdi
s. Pietro	Sabbato .

Per le Rogationi .

s. Pietro	Giorno di s. Marco
s. Maria Maggiore	Feria seconda delle Rogationi
s. Giouanni in Laterano	Feria terza delle Rogationi
s. Pietro	Feria quarta delle Rogationi.

I. de Angelis Archiep. Vrb. Vicesg,

Raphel Fabrettus Secr.

Oblighi de' Fratelli, e Sorelle .

LI nostri fratelli , e sorelle hanno da riseuere , e portare addosso vn' Habitino , o Scapolario piccolo di lana bianca con la Croce rossa, e turchina , benedetto per alcun Superiore della Religione . Quando il Scapolario sarà rotto , e persà la forma, che haueua, si torna à rinouare, o metterli noua Croce, si hà da tornare à benedire , & il simile quando si piglia nouo .

Li nostri fratelli , e sorelle per guadagnare l'Indulgenze di sopra espresse, non è bisogno, che facciano qualche voto, nè che habbino astinenza di carne, nè digiuno veruno più di quelli, che ordina la Chiesa .

Per acquistare le sudette Indulgenze , è di bisogno dire l'or. 3 tioni, & essercitare l'opere, che il Papa comanda . Ci sono diuerse Indulgenze per diuerse orationi , & opere : e potrà facilmente vn fratello guadagnare ogni giorno alcune

Indulgenze . Però , se qualche fratello lascerà qualche volta , o volte senza recitare, o fare qualche opera pia, non peccherà .

Hoc Summarium cum fuerit die 21. Nouembris 1673. à Sacra Congregatione recognitum , potest iterum imprimi , & vbique promulgari . Romæ 22. Martij 1678.

A. Card. Homodeus .

Loco † Sigilli .

Michael Angelus Riccius Secr.

Inquisiti .

S V M M A R I V M .

Prohibetur Superioribus localibus Ordinis Eremitarum S. Augustini receptare in Conuentibus Inquisitos , & Iustitiæ contumaces . num. I.

I S Acra Congregatio statui Regularium præposita , licet Immunitas Ecclesiastica ab omnibus obseruari curet ; iustis tamen de causis mota , prohibet omnibus , & singulis Superioribus localibus Ordinis , præsertim Erem. S. Augustini , sub pœna priuationis vocis actiue , & passiuæ , ne Inquisitos , & Iustitiæ contumaces recipient , ac retinere audeant . Vide etiam in Teatro ver. Bannitus pag. 51. Ad supplicem itaque libellum Procuratoris Generalis , sequitur Decretum ten. seq. videlicet ,

Emi-

Eminentissimi, e Reuerendissimi
Signori.

Il Procuratore Generale dell'Ordine Eremitano di S. Agostino deuotissimo Oratore dell' EE. VV. humilmente li rappresenta, che se bene più volte dalli Superiori maggiori della sua Religione sono stati prescritti ordini rigorosi alli Priori, tanto de' Conuenti Generali, come Prouinciali, che non dassero ricetto à Refugiati, Inquisiti, e Contumaci della Giustitia, & in particolare per Cause Criminali; con tutto ciò non sono stati pienamente eseguiti i prefati Decreti. Deriuandone da questa inosservanza molti discapiti, e disordini, non solo temporali, mà anche spirituali nella sua Religione.

Supplica humilmente, acciò si degnino l'EE. VV. di spedire vn Decreto prohibituo à Superiori locali della stessa Religione il ricettare qualsiuoglia sorte di Persone Contumaci della Giustitia per Cause Criminali sotto rigorosissime pene, conforme più piacerà all' infallibile prudenza dell'EE. VV. Quas Deus &c.

S Acra Congregatio Emin. S.R.E. Cardinalium negotijs, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis expositis, consuit Oratoris precibus indulgendum, prout præsentis Decreti tenore benignè indulsit, & contra delinquentes Pater Magister Generalis ad priuationem vocis actiuz, & passiuæ procedat. Romæ 10. Ianuar. 1676. Card. G. Carpineus.

Loco † sigilli. I. B. Archiep. Ianuen. Secret.
Bbb 4 Iurif.

Iurisdicção .

S V M M A R I V M .

Declarationes Decreti Innocentij Papæ X. super subiectione nonnullorum Conuentuum iurisdictioni Ordinarij à Sac. Congr. super statu Regularium, editæ, atque ab Alexandro VII. approbatæ . num. 1.

Non licet Episcopis, paruos Conuentus suæ iurisdictioni suppositos visitantibus, quicquam accipere procurationis nomine . Ponitur Decretum . num. 2.

CVm Decretum san: & vener: mem: Innocentij Papæ X. super subiectione nonnullorum Conuentuum iurisdictioni Ordinarij loci, tanquam Sedis Apostolicæ Delegati, complurimas dubitationes excitauerit; Sacra Congregatio super statu Regularium, sequentes Declarationes edidit, quas deindè Alexander VII. literis, recolendæ memoriæ Pontifex approbavit, prout sequitur .

1. Posito Decreto fel. rec. Innocentij Papæ Decimi super subiectione nonnullorum Conuentuum correctioni, visitationi, & omnimodæ iurisdictioni Ordinarij loci tanquam Sedis Apostolicæ Delegati: contingit dubitari de infrascriptis.

1. An Episcopus in Conuentibus suæ iurisdictioni subiectis, possit Abbates, Priores, Guardianos, & alios Superiores locales deputare, & familiam constituere .

2. An possit Episcopus à prædictis Conuentibus

bus

bus Religiosos amouere .

3. An Regulares eorundem Conuentuum compelli possint ab Episcopo ad exhibendos libros introitus , & exitus , & reddendas rationes administrationis .
4. An Episcopus in eisdem Conuentibus se ingerere possit in his , quæ regularem disciplinam concernunt .
5. An Ecclesiæ dictorum Conuentuum , & Capellæ Granciarum , in quibus degunt Conuersi pro agrorum cultura , ab Episcopo visitari possint .
6. An ipsæ Granciæ , & Conuersi in eis degentes sub sint visitationi Episcopi .
7. Quid in Ecclesijs , seu Capellis Granciarum , in quibus nullus degit Conuersus , an similiter subunt Episcopi visitationi .
8. An liceat Episcopo visitare Conuentus tam suppressos , & postea restitutos , quàm non suppressos , ad effectum cognoscendi , an in illis re ipsa alantur sex Religiosi .
9. An Episcopus visitans huiusmodi Conuentus suæ iurisdictioni suppositos , aut personas in eis degentes , possit à visitatis procuratorem exigere in victualibus , vel in pecunia .
10. An iurisdictio Ordinarijs locorū tanquam Sedis Apostolicæ Delegatis , attributa in supradicto Decreto , competat Vicarijs generalibus Episcoporum , necnon Abbatibus , & alijs inferioribus Prælatiis , proprium Territorium , ac iurisdictionem quasi Episcopalem habentibus .
11. An Prouinciales , & alij Superiores Regulares

lares possint eiusmodi Conuentus iurisdictioni Ordinarij subiectos, & Religiosos in illis degentes visitare, corrigere, & punire, eundemque iurisdictionem in eos exercere, sicut poterant ante dictum Decretum.

12. Si Superior Regularis in causa prauenerit cōtra subditum degentem in aliquo ex eisdem Conuentibus Ordinario subiectis, fabricando processum, vel cum carceri nancipando, an Episcopus possit huiusmodi causam reassumere, ac Superiori inhibere.
13. Si è conuerso Episcopus prauenerit in causa contra Religiosum in tali Conuentu commorantem, an Superiori Regulari eo casu liceat illum amouere, & in alio Conuentu collocare, & si de facto collocauerit, an nihilominus Episcopus possit causam prosequi, ac Religiosum sic amotum reuocare ad primum Conuentum.
14. Si Prouincialis, vel Superior localis voluerit aliquem ex Fratribus à tali Conuentu remouere, an Episcopus prohibere possit.
15. Si à Conuentu primum suppresso, ac deinde Religioni restituto absint ex aliqua rationabili causa, & ad breue tempus vnus, vel plures ex numero sex Religiosorum ibi degentiū, an gratia restitutionis sit nulla, & Conuentus remaneat suppressus, vt prius.
16. Quid si à Conuentu non suppresso similiter ex causa rationabili, & ad modicum tempus absit aliquis è sex Religiosis ibi existentibus, an durante tali absentia, Conuentus subiaceat

iuris.

iurisdictioni Ordinarij.

17. An Religioso illo redeunte, vel aliàs impleto numero sex Religiosorum, Conuentus recuperet pristinam exemptionem.
18. Si gratia restitutionis Conuentus suppressi reddatur nulla, ex eo quod in illo ad formam Decreti cum effectu non alantur sex Religiosi & postea contingat, vt eiusmodi numerus impleatur, an gratia restitutionis Conuentus reuiuiscat.
19. Ad hoc, vt gratia restitutionis sit nulla, & Conuentus denuò remaneat suppressus, propterea quod in eo non sustententur sex Religiosi, an debeat præcedere declaratoria Episcopi super facto, præuia causæ cognitione.
20. An ab huiusmodi declaratoria liceat Regularibus ad Sedem Apostolicam appellare ad effectum tam deuolutiuum, quàm suspensiuum.
21. Cum ex Decreti præscripto quatuor Sacerdotes in his Conuentibus degentes debeant esse maturæ ætatis, quænam dicatur ad hunc effectum ætas matura.

Sacra Congregatio super statu Regularium ad singula dubia superius proposita hunc in modum respondit, videlicet:

AD 1. Non posse.

AD 2. Posse ex rationabili causa, commo-
nito tamen prius Superiore Regulari, ad quem
pertinet, vt eosdem Religiosos assignet in alijs
Conuentibus.

Ad

Ad 3. Posse compelli .

Ad 4. Posse .

Ad 5. Posse .

Ad 6. Subesse .

Ad 7. Iridem subesse .

Ad 8. Minimè licere antequam aliundè constet de fundamento intentionis Episcopi in deficientia numeri constituto .

Ad 9. Expedire , vt Sanctissimus Dominus Noster decernat , & declaret non licere Episcopo tales Conuentus visitanti quicquam accipere procurationis nomine .

Ad 10. Competere .

Ad 11. Posse sicut prius , non tamen priuatiuè ad Episcopum .

Ad 12. Non posse, nisi ex iusta causa, veluti cùm videt Superiorem Regularem ex odio , vel amore, cupiditate, vel metu, aut ex nimia seueritate, vel indulgentia quid durius , aut remissius constituere , quàm causa deposcit ; in quo ipsius Episcopi conscientia oneratur .

Ad 13. Non licere Superiori Regulari Religiosum ab Episcopo inquisitum à loco amouere, & si amotus fuerit , posse Episcopum causam prosequi & illum quibuscumque remedijs reuocare, etiam inuocato auxilio Ordinarij , & brachio seculari, si opus fuerit, cuiuscumque loci , in quo Religiosus ille reperiatur .

Ad 14. Non posse .

Ad 15. Gratiam ob id non esse nullam, cessante omni fraude, nec Conuentum remanere suppressum .

Ad .

Ad 16. Subiacere durante absentia .

Ad 17. Recuperare .

Ad 18. Non reuiuiscere .

Ad 19. Debere ita præcedere , nec ante declaratoriam licere Episcopo Conuentus possessionem apprehendere , aut Religiosos inde expellere .

Ad 20. Licere ad effectum deuolutiuum tantum non autem suspensiuum .

Ad 21. Ætatem maturam dici ad hunc effectum expleto anno quadragesimo .

Declarationes suprascriptas Sanctiss. D. N. ad se relatas approbavit , & ab omnibus , ad quos pertinet , obseruari præcepit , contrarijs quibuscumque non obstantibus . Datum Romæ die 27. Iulij 1655 .

B. Card. Spada .

Loco † Sigilli .

Prosper Fagnanus S. Cong. Secret.

Decretum .

2 **C** Vm Sacra Congregatio super statu Regularium aliàs consulta , An Episcopus visitans paruos Conuentus suæ Iurisdictioni suppositos , aut personas in eis degentes ad præscriptum Decreti san. mem. Innocentij X. quod incipit, Vt in paruis, possit à visitatis procuracionem exigere in victualibus , vel in pecunia , dixerit expedire, vt Sanctissimus Dominus Noster decernat , & declaret non licere Episcopo tales Conuentus visitanti quicquam accipere procuracionis

nis nomine : Sanctitas . Sua, Congregationis sententia audita , eam expressè approbavit , noluitque licere Episcopis huiusmodi Conuentus visitantibus aliquid accipere procurationis nomine, seu in pecunia , seu in victualibus , & ita obseruari præcepit, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in corpore Iuris clausis, cæterisque contrarijs quibuscunque. Datum Romæ die 25. Iunii 1664.

Marcus Antonius Card. Franciottus .
Loco † Sigilli .

Prosper Fagnanus Secret.

Laici , seu Conuersi .

S V M M A R I V M .

Ambitio omnium ferè mortalium calamitas . num. 1.

Laici, seu Conuersi Ordinis Eremitarum S. Augustini ad statum Clericalem, & ad Sacros Ordines promoueri nequeunt ; nisi òdemmet prius opportunum super eo indultum à Sancta Sede reportauerint . num. 2.

I Vm nulla ferè calamitas in rebus humanis non sit minor improbitate , ambitio-
neque mortalium, qui dum intra sui status, suæ-
que vocationis limites sistere , & cohibere se
nequeunt ; impotentèr semper aliquod pertentant, semetipsos, & alios inquietando , & perturbando ; vnde exclamat D. Bernardus lib. 3. de
Consider. *O ambitio Ambientium crux, quomodo omnes torquens, omnibus places ? Nil acrius cruciat , nil mole-*

molestius inquietat, nil tamen apud miseros mortales celebrius negotijs eius; & D. August. lib. 14. de Ciuit. Dei cap. 11. Diabolus ruit, quia elegit potius præesse, quàm subesse; quum ob rem Clemens Decimus ad compescendam Laicorum, seu Conuersorum Ordinis Eremitarum S. Augustini ambitionem, dum à statu laicali ad Clericalem transire, & ad Sacros Ordines promoueri quotidie satagerent, sequentem Constitutionem, Procuratore Generali eiusdem Ordinis instante, edidit; qua cautur, ne de cætero ullus Frater ad Regularem dicti Ordinis habitum receptus, & admissus, ad statum Clericalem in eodem Ordine, & ad Sacros Ordines promoueri valeat, nisi impetrata prius super eo Apostolica facultate, ut infra.

C L E M E N S P A P A X.

Ad perpetuam rei memoriam.

2 **E**Xponi Nobis nuper fecit dilectus filius Dominicus Valuasorius Mediolan Procurator Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quod in eodem Ordine nonnullis ab hinc annis, non sine ingenti ipsius Ordinis detrimento serpere incepit ambitionis morbus, quo plures Fratres Laici, seu Conuersi propriæ vocationis obliti, ac humilem pertæsi conditionem, qua Regulari se manciparunt disciplinæ, à Laicali statu ad Clericalem transire, ac ad Sacros Ordines promoueri impotentèr pertentant, & à vi-
 lioribus exercitijs ad Sacri Altaris ministeria
 ascen-

gnitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius
Dominici Procuratoris Generalis votis in præ-
missis quantum cum Domino possumus fauora-
bilitè annuere volentes, eumque à quibuscumque
excommunicationis, suspensionis, & interdicti,
alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœ-
nis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel
causa latis, si quibus quomodolibet innodatus
existit, ad effectum præsentium tantum conse-
quendum, harum serie absoluentes, & absolutum
fore censentes, huiusmodi supplicationibus in-
clinati, ne de cætero vllus Frater ad regularem
dicti Ordinis habitum inter Laicos, seu Conuer-
ſos receptus, & admissus, ad statum Clericalem
in eodem Ordine, & ad Sacros Ordines promo-
ueri valeat, nisi prius opportunum super eo In-
dultum ab hac Sancta Sede Apostolica reporta-
uerit, ac etiam tam à Priore Prouinciali suæ Pro-
uinciæ, quàm à Priore Generali Ordinis prædi-
cti respectiue facultatem desuper petierit, & in-
scriptis sibi concedi obtinuerit. Nec vllus Fra-
ter Ordinis huiusmodi in statu laicali professus,
qui Sacros Ordines de suorum Superiorum li-
centia suscipiendi facultatem ab eadem Sancta
Sede obtinuerit, eiusmodi facultate perfrui va-
leat, nisi petita, & obtenta pariter tam à Priore
Prouinciali suæ Prouinciæ, quàm à Priore Ge-
nerali Ordinis huiusmodi licentia, seruatisque,
& adimpletis omnibus, & singulis illis, quæ in
eiusmodi Indultis, & Literis Apostolicis desuper
expeditis præscripta fuerint, auctoritate Aposto-
lica tenore præsentium prohibemus, & interdi-

cimus, volentes, & eadem authoritate ſtatuentes, vt qui ſecus egerint, à ſtatu Laicali ad Clericalem tranſeunt, Clericalem characterem ſuſcipientes, vel ſe ad Sacros Ordines promoueri facientes, à Clericalis characteris, & Sacrorum Ordinum huiusmodi executione perpetuò ſuſpenſi remaneant, ac à ſtatu, & habitu Clericali reijciantur, & in numerum Conuerſorum denuò redigantur. Qui verò Fratres Laici, ſeu Conuerſi Ordinis prædicti, tam Clericali characterem, & Sacris Ordinibus prædictis initiati ſunt, ſed ob eorum ignorantiam non leuià adferunt populo ſcandala, & Religionis famæ plurimum derogant, authoritate dilecti filij moderni Prioris Generalis Ordinis prædicti, cui opportunam ad id harum ſerie facultatem tribuimus, à Clericalis Characteris, & Ordinum ſuorum reſpectiuè exercitio tamdiù ſuſpendantur, donec ab ipſo Priore Generali, vel ab Examinatoribus per eum deputandis, præuio examine approbati fuerint. Porro Superiores, qui ſine debita, & per præſentes Literas præſcripta ſolemnitate concedent prædictis Fratribus Laicis, ſeu Conuerſis facultatem tranſeundi ad ſtatum Clericalem, ſeu Sacros Ordines ſuſcipiendi, aut indebitè promotos redarguere, & punire negligent, pœnam priuationis officiorum, quæ tunc obtinebunt, ac vocis actiue, & paſſiue ipſo facto ſe nouerint incurſuros. Decernentes, ipſas præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuosque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit

bit inuiolabilitè obseruari . Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios , & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari , & definiri debere, ac irritum, & inane , si secus super his à quoquam quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari . Non obstantibus præmissis , ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dicti Ordinis, eiusque Prouinciarum , ac Congregationum , & Conuentuum , etiam iuramento, Confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis , statutis , & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis , confirmatis , & inno- uatis . Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè , & sufficientèr expressis, & insertis haberi , illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectū hac vice dumtaxat specialitèr , & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque . Volumus autem, vt earundem præsentium Literarum Transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis , & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutę munitis, eadem vbique fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitę, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 9. Maij 1676. Pontificatus Nostri Anno sexto .

I. G. Slusius .

Mercatura .

S V M M A R I V M .

Mercaturam , negotiationesque saculares Religiosis omnibus , alijsque personis Ecclesiasticis districte prohiberi mandat sequens Constitutio .

C L E M E N S P A P A I X .

Ad futuram rei memoriam .

Sollicitudo Pastoralis officij , quo Ecclesiæ Catholicæ per vniuersum Orbem diffusæ regimini per ineffabilem Diuinæ Sapientiæ , atque Clementiæ abundantiam præsidemus , Nos stimulat, vt ea, quæ Christianæ Religionis, Catholicæque fidei propagationi remoram , vel impedimentum iniicere , ac in Virorum in sortem Domini vocatorum, & præsertim Religiosorum, qui semetipsos abnegarunt, & mundana omnia contempserunt, vt Christum lucrifacerent , eiusque obsequijs mundo corde , & mente tranquilla vnicè intenderent, honestatis gloria maculam ponere possent, salubri sanctione è medio tollere, atque radicitus euellere studeamus . Dudum siquidem fel. rec. Urbanus Papa VIII. Prædecessor noster considerans per Sacros Canones, Conciliorum decreta, & Constitutiones Apostolicas, omnibus Religiosis , ac etiam alijs Ecclesiasticis, præsertim in Sacris Ordinibus constitutis , mer-
catu-

caturam , & negotiationes sæculares districtè prohiberi , ac valdè damnosum , indecorum , & indecens existere huiusmodi personas dinino cultui mancipatas, ac præcipuè illas , quæ ad prædicandum Sacrosanctum Christi Domini Euangelium destinatæ sunt, mercaturæ, & negotiationibus huiusmodi se immiscere, aut operam dare , per quamdam suam in simili forma Brevis die 22. Februarij 1633, emanatam Constitutionem , inter alia, Religiosis omnibus cuiuscumque Ordinis, & Instituti tam non Mendicantium, quàm Mendicantium, etiam Societatis Iesu, eorumque singulis tam tunc in Insulis , Prouincijs , Regionibus, & Regnis Indiæ Orientalis , ac Chinæ , & Iaponum existentibus, quàm in futurum ad illa mittendis, omnem , & quancumque mercaturam, seu negotiationem quocumque modo ab eis fieri contingeret , siuè per se , siuè per alios , siuè proprio , siuè Communitatis nomine directè , siuè indirectè , aut quouis alio prætextu , causa, vel colore, interdixit, & prohibuit sub excommunicationis latæ sententiæ poena ipso facto incurrenda, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, officiorum, ac graduum, & dignitatum quarumcumque , & inhabilitatis ad ea , ac insuper amissionis mercium, & lucrorum ex eis factorum , quæ omnia à Superioribus Religionum , ex quibus delinquentes existerent , reseruanda essent ad vsum Missionum , quas eadem Religionem habebant , & in futurum habituræ erant, in Indijs prædictis, & non in alios vsus ; Ac eisdem Superioribus districtè præcepit sub eisdem

pœnis, vt in hoc inuigilarent, & contra delinquentes ad prædictas pœnas procederent, sublata eisdem facultate huiusmodi delinquentibus aliquid ex dictis mercibus, & lucris quantumuis minimum, remittendi, aut condonandi, & alias prout in dictâ Urbani Prædecessoris Constitutione, cuius tenorem præsentibus pro plenè, & sufficientè expresse, ac de verbo ad verbum inferro haberi volumus, vberius continetur. Cum autem (sicut non sine grauissimo animi nostri dolore accepimus) multi ex iisdem Religiosis, & personis Ecclesiasticis, propriæ professionis, iniunctique sibi grauissimi ministerij immemores, ab eiusmodi mercatura, & negotiationibus sæcularibus non abstineant, sed sese a debita prædictæ Constitutionis Urbani Prædecessoris obseruatione sub varijs prætextibus, coloribus, & subterfugijs eximere conati fuerint, & satagent de præsentī, in deplorandam animarum suarum perditionem, perniciosum quoque exemplum, & scandalum plurimorum: Nos salutaribus Doctoris Gentium præceptis edocti, quod nemo militans Deo, implicat se negotijs sæcularibus, vt ei placeat, cui se probauit, tam grande, tamque exitiosum ab Ecclesia Dei malum, Apostolici zeli vigore propellere; scandalorumque, inde nascentium occasiones recidere, ac salutē animarum, & Christianæ Religionis, Catholicæque fidei propagationi; quantum Nobis ex alto conceditur, salubritèr consulere, omnemque lucrorum mundanorum spem personis cœlesti militiæ adscriptis, præsertim ad Infidelium

con-

conuersionem, & Euangelij prædicationem destinatis, & in futurum destinandis, quas sicut bonos Christi, milites laborare, & ministerium suum honorificare oportet, ut eo studiosius, ac impensius adspirante superni fauoris auxilio, horrea Domini nouis semper frugibus locupletare satagant, omnino adimere decreuimus. Itaque Sacris Canonibus, ac Decretis, & Constitutionibus prædictis inherentes, illaque, & præsertim memoratam Urbani Prædecessoris Constitutionem in ijs, quæ præsentibus literis non aduersantur, approbantes, & innouantes, & circa præmissa de nouo disponentes, & statuentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione, Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis tam sæcularibus, quam Regularibus cuiuscumque status, gradus, conditionis, & qualitatis, ac cuiusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti tam Mendicantium, quam non Mendicantium, etiam Societatis Iesu, & earum cuilibet, quæ ad Insulas, Prouincias, & Regna Indiarum Orientalium, & præsertim in Prouinciam Societatis Iesu de Iapone nuncupatam, ac in partes Armeniæ tam Australes, quam Septentrionales à Sede Apostolica, vel Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotijs Propagandæ fidei præpositorum, aut ad earum Superioribus sub nomine Missionariorum, aut quouis alio titulo pro tempore missæ fuerint, aut in illis partibus quomodolibet morabuntur, sub excommunicationis latæ sententiæ,

ac priuationis vocis actiue, & passiuæ, & officio-
rum, dignitatum, & graduum quorumcumque
per eas obrentorum, & inhabilitatis ad illa, & alia
quæcumque in posterum obtinenda, necnon
amissionis mercium, & lucrorum omnium ipso
facto incurrendis, ac alijs Nostro, & Romani
Pontificis pro tempore existentis, vel prædictæ
Cardinalium Congregationis arbitrio imponen-
dis pœnis, tenore præsentium districtè prohibe-
mus pariter, & interdiciamus, nè mercaturis, &
negotiationibus sæcularibus huiusmodi quouis
prætextu, titulo, colore, ingenio, causa, occasio-
ne, & forma, etiam semel, per se, aut medianti-
bus ministris, seu alijs personis subsidiarijs, direc-
tè, vel indirectè, tam nomine proprio, quàm
suarum respectiue Religionum, seu Congrega-
tionum, aut Societatum, etiam Iesu, vel aliorum
quorumlibet, & aliàs quouis modo, & qualiter-
cumque se ingerant, vel immisceant. Ac ex nunc,
prout ex tunc, & è contra postquam casus eue-
nerit, merces, & lucra quæcumque, quæ ex huius-
modi mercaturis, & negotiationibus prouene-
rint, in vsus, & commodum pauperum, Hospita-
lium, Seminariorum Ecclesiasticorum, ac Ope-
rariorum (non tamen Religionum, Congrega-
tionum, & Societatum, etiam Iesu, seu Instituti-
corum, qui in præmissis, vel circa ea deliquerint)
sed aliorum non delinquentium harum serie ap-
plicamus, qui teneantur consignare merces, &
lucra huiusmodi locorum Ordinarijs, seu eorum
Vicarijs in spiritualibus generalibus, aut Officia-
libus, vel Apostolicis Vicarijs, seu Prouicarijs :

Si

Si verò tamquam dictæ Sedis Delegati illa , vt præfatur , & non in alios vsus , distribuere , & erogare debeant ; super quibus eorum conscientiam districtè oneramus . Et quia in præmissis , & circa ea delinquentes , vt plurimum , prætextu necessitatis pro eorum Missionibus se excusare , præsumant , excusationes huiusmodi eis , eorumve cuiuslibet nullo modo suffragari posse , vel debere decernimus , & declaramus . Insuper eisdemmet censuris , & pœnis innodamus , & innodatos fore declaramus Superiores immediatos , ac Prouinciales , & Generales prædictorum Ordinum , Congregationum , & Societatum , etiam Iesu , qui eorum respectiue subditos in præmissis , vel circa ea , etiam pro vnica vice quomodolibet delinquentes saltem per amotionem illorum à locis commissi per eos delicti non puniuerint ; A sententia verò excommunicationis huiusmodi per Superiores , vel alium , seu alios quoscumque etiam quauis facultate suffultos , nemo ex prædictis delinquentibus absolui possit , præterquam in mortis articulo constitutus , nisi lucris huiusmodi prius restitutis . Decernentes easdem præsentis literas , & in eis contenta quæcumque , etiam ex eo , quod in præmissis interesse habentes , seu habere quomodolibet prætendentes , & alij quilibet cuiuscumque status , gradus , ordinis , præeminentiæ , & dignitatis , seu alias specifica , & indiuidua mentione digni , illis non consenserint , nec ad ea vocati , citati , & auditi , neque causæ , propter quas ipsæ præsentis emanarint , sufficientè adductæ , verificatæ , & iustificatæ fuerint , aut ex alia
qua-

quacumque quantumvis iusta, pia, & priuilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore iuris clausæ, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & incogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controuersiam vocari, aut ad terminos Iuris reduci, seu aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudq; quodcumque Iuris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in Iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare villo modo posse, sed ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus; & per omnia inuiolabilitè, & inconcussè obseruari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Curia Cameræ Apostolicæ generalem, & Palatii Apostolici Auditores, ac eiusdem Cameræ Præsidentes Clericos, Thesaurarium generalem, Commissarium, aliosque Officiales, & Ministros, necnon S.R.E. prædictæ Camerarium, seu Procamerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, cæ-

teros;

terosque quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstant quoad ea, quæ præsentibus aduersantur, prædicta Urbani Prædecessoris, ac rec. me. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris pariter Nostri de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, ita vt vigore præsentium etiam ultra duas, pluresque dietas quilibet in iudicium trahi possit, & piæ mem. Pij IV. & Pauli V. aliorumque Romanorum Pontificum, etiam Prædecessorum Nostrorum super spolijs Cameræ prædictæ applicandis, ac eiusdē Pij IV. Prædecessoris de gratijs qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus in ipsa Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita vt præsentēs literas ibidem præsentari, registrari, & insinuari nunquam necesse sit, necnon quatenus opus sit, de iure quæsito non tollendo, alijsque Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, cæterisque Apostolicis, ac in vniuersalibus, Prouincialibusque, & Synodalibus Concilijs editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac dictæ Cameræ, & Prouinciarum, Regnorum, Regionum, Ordinum, Congregationum, Institutorum, Societatum, etiam Iesu, Domorum, & Collegiorum quorumcumque, alijsue quibusuis
etiam

etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegijs quoque, indultis, facultatibus, licentijs, & literis Apostolicis quibuscumque Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Iesu, eorumque Superioribus, & personis etiam particularibus, & alijs quibuscumque, etiam speciali nota dignis, & de necessitate iuris, vel facti omnino exprimendis, etiam cum facultate eligendi posteriorem datam, quam nemini adversus easdem præsentis literas villo modo suffragari unquam posse statuimus, & decernimus, ac sub alijs quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs decretis in genere, vel in specie, etiam mortu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alijs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac etiam pluries confirmatis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut alia aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè,
& suf.

& sufficientèr expressis, & insertis habentes illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus derogamus, & derogatum esse, & censi, illaque nemini aduersus præsentis literas suffragari volumus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Cæterum volumus, & expressè mandamus, vt eadem præsentis literæ, seu earum exempla, etiam impressa notificentur, & intimentur omnibus, & singulis Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Iesu, huiusmodi Superioribus Generalibus, & Procuratoribus Generalibus, ad hoc, vt eorum, & prædictorum Religiosorum eis respectiue subditorum nominibus illas acceptent, & earum exempla transmittant ad illos cum arctissimis præceptis easdem præsentis literas, & in eis contenta quæcumque plenariè, & integrè, ac verè, realitèr, & cum effectû exequendi, & obseruandi. Ac insuper quibuslibet locorum Ordinarijs, eorumque Officialibus, seu Vicarijs in spiritualibus generalibus, ac Apostolicis, & Capitularibus Vicarijs amplam, & liberam concedimus, & impertimur facultatem præsentis literas in locis eorum cuiuslibet respectiue iurisdictionis publicandi, ad hoc, vt illarum ignorantia allegari nequeat, & allegata minimè suffragari debeat. Et quia difficilè foret, præsentis literas originales, vbique ostendi, & publicari, volumus paritèr, & decernimus illarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica digni-

gnitate constitutę munitis , eadem prorsū in iudicio , & extra vbique locorum fidem haberi , quę haberetur ipsis pręsentibus literis , si forent exhibitę , vel ostensę . Datum Romę apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 17. Iunii 1669. Pontific. Nostri Anno Secundo.

I. G. Slusius .

Missa .

S V M M A R I V M .

Missa Defunctorum in festis duplicibus celebrari non possunt . ponitur Decretum . num. 1.

Breue Alexandri Papę VII. quo prædictum S. C. Decretum confirmatur . num. 2.

Quod extenditur etiam ad Altaria perpetuę privilegiata , in quibus celebrando Missas de festo currenti , satisfieri obligationibus , & suffragari cum eisdę indulgentiis ad formam privilegiorum , declaratur . num. 3.

Circa Missarum celebrationem , non licet Sacerdotibus aliam eleemosynam accipere , præter illam , quã acceperunt ab eo , pro quo Missam offerre tenentur . numero 4.

Ponitur Decretum Sac. Congreg. Concily approbatum ab Alexandro Papę VII. num. 5.

Prorogatio petita à Procuratore Generali Ord. Minorum Conu. pro reductione Missarum perpetuarum , conceditur , ut infra . num. 6.

C V M Sanctissimus D. N. Alex. Papa VII. in Visitatione Ecclesiarum Urbis acceperit in plerisque Ecclesijs abusum irrepsisse celebran-
di

di Missas priuatas pro Defunctis etiam in festis duplicibus, contra præscriptum Rubricarum Missalis Romani: eundemque abusum Decreto Congregationis eliminari præceperit. Innotuerit verò Sacrorum Rituum Congregationi huiusmodi abusum etiam in alijs Ecclesijs, vbique gentium existentibus inductum pariter reperiri. Sacra eadem Congregatio, vt Missalis Rubricæ inuolatè seruentur, distictè præcipit omnibus, & singulis Sacerdotibus, tam sæcularibus, quàm Regularibus cuiusuis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti etiam necessariò exprimendi, vt in posterum omninò dictam Rubricam seruent, ita vt Missas priuatas pro Defunctis, seu de Requiem in duplicibus nullatenus celebrare audeant, vel præsumant. Quod si ex Benefactorum præscripto Missæ huiusmodi celebrandæ incidant in festum duplex, tunc minimè transferantur in aliam diem non impeditam, ne dilatio animabus suffragia expectantibus detrimento sit, sed dicantur de festo currenti cum applicatione Sacrificij iuxtà mentem eorundem Benefactorum. Curentque Ecclesiarum Rectores, Sacristæ, alijque, ad quos pertinet, vt huiusmodi Decretum inuolatè seruetur, & in Sacristia affixum retineatur; vbi commodè ab omnibus celebrare volentibus conspici, & legi possit. In eos autem, qui contrafacere ausi fuerint, vel præmissa adimplere neglexerint, locorum Ordinarij, tum Sæculares, tum Regulares pro modo culpæ animaduertant. Die 5. Augusti 1662.

Et facta de prædictis Sanctissimo relatione,

San-

Sanctitas Sua annuit, & cum applicatione Sacrificij satisfieri, ac Benefactorum mentem impleri voluit. Eadem die 5. Augusti 1662.

I. Episc. Sabineñ Card. Sacchetti.

Loco † sigilli.

Franc. Maria Phœbeus Sac.
Rit. Congreg. Secr.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

2 **C** Redite Nobis cœlitus dispensationis officium salubritè exequi, adiuuante Domino iugitè satagentes, & quamplurima dubia in diuersis Mundi partibus orta, & in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum deducta occasione Decreti eiusdem Congregationis die 5. Augusti 1662. editi, ac à Nobis approbati, de non celebrandis Missis de Requiem in duplicibus, tollere, atque dirimere cupientes, de memoratorum Cardinalium consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus in primis aliud Decretum prædictæ Congregationis, editum in vna Nouariè die 22. Nouembris 1664. quo declaratum fuit, Anniuersaria, & Missas cantatas de Requiem relictas ex dispositione Testatorum quotannis in die ipsorum obitus etiã in duplici maiori contingentis non comprehendendi in dicto Decreto.

3 Vtteriùs quoad Altaria perpetuò priuilegiata,

giata, & in quibus proinde quotidie etiam in duplicibus celebrandæ sint Missæ de Requiem ex obligatione, auctoritate, & tenore prædictis declaramus per celebrationem Missarum de festo currenti satisfieri dictis obligationibus, & suffragari cum eisdem Indulgentijs, perinde ac si essent celebratæ Missæ de Requiem ad formam, priuilegiorum; salua tamen semper in præmissis auctoritate supradictæ Congregationis. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suisq; plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissimè suffragari, & ab eis respectiuè inuiolabiliter obseruari; sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstat quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentijs ad instar, alijsque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem, vt ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem

D d d

sub

sub Annulo Piscatoris die 22. Ianuarij 1667. Pontificatus Nostri Anno duodecimo.

S. Conrinthicū.

4 Cūm Auctores nonnulli scriptis suis, etiam Typis editis asseruerint, Sacerdoti, pro alio Missam recepta eleemosyna, Celebranti, licitum esse aliam eleemosynam quoque accipere ab altero, cui partem illam fructus, seu valoris eiusdem Sacrificij ipsimet celebranti debitam (specialem nuncupatam) applicet; Ac proindē hunc casum sub Decreto Sacre Congregationis Concilij, prohibente duplex pro vñica Missa stipendium, seu eleemosynam recipi, non esse comprehensū.

Propterea Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reuerendissimorum DD. S. R. Ecclesiæ Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, quæ auctoritate sibi per Apostolicam Sedem specialiter attributa, sedulo curant; nè à Sacerdotibus circa celebrationem Sacrosancti Missæ Sacrificij, vñdē in nos vberima Diuinæ liberalitatis munera deriuantur, auaritiæ labes vlla, aut suspicio contrahatur, antedictam assertionem maturē examinauit; eademque prorsus reprobata, sub die 25. Ianuarij 1659. Censuit,

5 Nulli Sacerdoti licitum esse præfata ratione, siue prætextu, aliam eleemosynam accipere, præter illam, quam accepit ab eo, pro quo Missam offerre tenetur. Ac proindē casum hunc esse comprehensum in Decretis, aliās per eandem Sacram Congregationem Concilij editis, Quibus prohibetur, ne duplex stipendium pro vñica Missa recipiatur.

Quam

Quam Sacræ Congregationis sententiam ad Sanctissimum Dominum Nostrum Alexandrum Papam VII. relatam, Sanctitas Sua sub die 29. eiusdem Mensis approbavit, & Decretum publicari, atque ad Episcopos, & Generales Regularium Ordinum transmitti iussit, ut ipsi Doctrinam huiusmodi per suos Pœnitentiariorum, & Confessarios, ac Lectores respectuè insinuari, doceri, atque in Tractatibus moralibus per eundem imprimendis euulgari, pastoralis vigilantia curent,

F. Card. Paulutus Præf.

Loco † sigilli,

C. de Vecchijs Episc. Clusinus

S. C. C. Secr.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

S I degnarono l'EE. VV. à suppliche del Ministro Generale de' Minori Cōuentuali Frà Martiale Pellegrini rimesseli dalla Santità di N. Sig. di conceder facoltà con loro Decreto sotto li 22. Luglio prossimo scorso all'Eminentissimo Sig. Card. Ghigi Protettore del medesimo Ordine, di poter fare la riduzione degli oblighi perpetui delle Messe ne' Conuenti delle Prouincie d'Italia dello stesso Ordine, mà dentro lo spatio d'un solo anno, Mà perche Eminentiss. Signori in molti Conuenti non è stato possibile nel sudetto tempo metter in essere i douuti requisiti per tal functione, sì per le difficoltà dell'opera in se stessa, come anco per mancamento de' lumi necessarij, mutatione de' Superiori locali, & altro. Perciò Frà Ludouico Magni Procurator Generale del medesimo Ordine, prostrato riuertente à piedi del

D d d 2

l'EE.

I' EE. VV. humilmente le supplica degnarsi di prorogarle la sudetta facoltà, almeno per vn' altro anno, sperando certamente, ch'in questo tempo li sudetti requisiti in tutti li Conuenti si troueranno allestiti, Che &c. Quas &c.

Die 23. Iunij 1674. Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, petitam prorogationem ad alium annum proximum tantum benignè impertita est.

Fr. V.M. Vrsinus Card. S.Xyfti Præf.

Loco † sigilli.

S. Archiep. Brancatius Episc.
Viterbien. Secret.

Nouitius.

S V M M A R I V M.

*Decretum Commissionis circa obseruantiam aliorum
Decretorum pro Nouitijs in Ordine Fratrum Eremit.
S. August. recipiendis. nam. 1.*

AD ea, quæ Auctor in Theatro v. Nouitius abundè agit circa Nouitiorum receptionem, vbi seriem Decretorum ad materiam spectantem disposuit; additur sequens Decretum Sac. Congr. super statu Regularium; cuius vigore committitur Priori Generali totius Ordinis Eremitarum S. Augustini, vt inuigilet quod Decreta

creta prædictæ Sac. Congreg. sub Alexan. VII.
edita, ad vnguem obseruentur, provt infra .

Augustinianæ Religionis :

S Acra Congregatio super statu Regularium
pro rei gravitate committendum, censuit,
quemadmodum præsentis Decreti vigore com-
mittit P. Priori Generali totius Ordinis Fratrum
Eremitarum S. Augustini, vt pro sui muneris de-
bito inuigilet, & curet, vt Decreta huius Sacræ
Congregationis san: mem: Alexandri Septimi
edita sub datum Romæ die 13. Septembris 1655
pro Novitijs in dicto Ordine recipiendis, omni-
nò obseruentur, præsertim quoad scrutinium, &
examen super qualitatibus recipiendorū ad Hå-
bitum, & Professionem; Prioresque tam Prouin-
ciales, quàm Conuentuales, & alios, ad quos per-
tinet, seriò admoneat, eisque in virtute Sanctæ
Obedientiæ præcipiat, vt Decreta ipsa adamussim
exequantur, & contra inobedientes, & refracta-
rios, iuris remedijs procedat etiam cum facultati-
bus Sac. Congregationis, contrarijs non obstan-
tibus quibuscumque. Datum Romæ die 8. Au-
gusti 1675.

V. Card. Carpineus :

Loco † Sigilli .

P. Fagnanus Secret.

Ddd 3

Offi.

Officium Sanctorum.

S V M M A R I V M.

Officium, & Missam Cōceptionis B. Maria Virginis Immaculatæ cum Octava, de præcepto recitari in toto Ordine Erem. S. Augustini, sequens Constitutio ad instantiam prædicti Ordinis disponit, atque seorsim imprimi posse decernit. num. 1.

Conceditur facultas toto Ordini Minorum de Observantia S. Francisci, ac etiam Tertij Ordinis utriusque sexus, recitandi semel in mense per annum (die tamen non impedita festo novem Lectionum) Officium de S. Clara Virgine. num. 2.

Conceditur eidem Ordini recitari Officium S. Antonij Patauini semel in mense, ut supra. num. 3.

Fratribus Eremitarum S. Augustini permittitur recitare Officium, & Missam S. Nicolai Tolentinatis modo, & forma in Decreto descripta. num. 4.

Officium S. Raymundi de Penafort Confessoris non Pontificis Ordinis Prædicatorum, Decreto Clementis X. in Breuiario, ac Missali Romano inferi mandatur. num. 5.

Officium Sanctorum omnium Ordinis Min. S. Francisci, Fratribus eiusdem recitandum conceditur sub die 26. Novembris. num. 6.

Officium Beatorum Martyrum Gorgomiesium, Fratribus Minoribus S. Francisci de Observantia recitandi facultatem impertitur. num. 7.

CLEMENS PAPA IX.

Ad perpetuam rei memoriam .

EXigit commissæ Nobis cœlitus dispensationis ratio , vt pijs Religiosorum Virorum propriæ , alienæq; saluti laudabiliter incumbentium votis , ad augendam in terris Gloriosissimæ Virginis Deiparæ Mariæ , quæ super Choros Angelorum exaltata , pro Populo Christiano sedula exoratrix apud Regem , quem genuit , assidue intercedit , venerationem tendentibus , fauorabiliter annuamus . Supplicationibus itaque dilecti filij Hieronymi Valuasorij Prioris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini tam suo , quam totius Ordinis prædicti nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati , vt in eodem Ordine ab omnibus illius Fratribus , qui horas Canonicas recitare tenentur , Officium , & Missa Conceptionis eiusdem B. Mariæ Virginis immaculatæ cum Octaua in posterum de præcepto recitetur , cum Lectionibus in Octauario Romano à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum approbato contentis , & à die octaua ad decimam quintam Decembris rite dispositis , auctoritate Apostolica tenore præsentium mandamus , & decernimus ; Idemque Officium ad vsum dicti Ordinis seorsim ab Octauario Romano imprimi posse concedimus . Non obstantibus Constitutionibus , & Ordinationibus

D d d 4

Aposto-

Apostolicis, cæterisq; contrarijs quibuscumque. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 31. Octobris 1667. Pontificatus Nostri Anno Primo .

I. G. Slusius .

Ordinis Fratrum Minorum de Obseruantia
Sancti Francisci .

2 **S**ANCTISSIMUS Dominus Noster Clemens Papa X. ad enixas preces P. Fr. Iosephi Coppones Ordinis Fratrum Minorum Obseruantium S. Francisci, Commissarij Generalis de Curia, tam suo, quàm totius prædictæ Religionis nomine, Sanctitati Suæ porrectas benignè annuendo concessit, atque indulgit omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus, ne dùm dicti sui Ordinis Min. de Obseruantia, sed vniuersi, & cuiuscumque Ordinis Fratrum Minorum, etiam Tertij Ordinis S. Francisci vtriusque sexus, vt posterum semel in mense per annum, die tamen nõ impedita festo nouem lectionum, licitè, & liberè recitari possit, & valeat ab eisdem, sub Ritu semiduplici Officium de Sancta Clara Virgine, Assisien. Professa sub Regula præfati Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci, non obstantibus

tibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque; Et de huiusmodi concessione literas in forma Brevis expediri mandauit. Hac die 23. Septemb. 1673.

F. M. Episc. Portuen. Card. Brancatius.

Loco † Sigilli.

Bernardinus Cafalius Sac. Rit. Cong.
Secret.

Ordinis Fratrum Min. Religionis Obseru.
Sancti Francisci.

3 **S** Anctiss. Dominus Noster Clemens Papa.
Decimus ad enixas preces P. Fr. Francisci
Mariæ de Bononia Procuratoris Generalis Fra-
trum Minorum Religionis Obseruantia S. Fran-
cisci benignè annuit, atque concessit, vt im-
posterum Religiosi vniuersi sui Ordinis vtriusque
sexus, qui ad Horas Canonicas tenentur, recitare
possint, & valeant Officium S. Antonij Patauini
semel in mense per annum, die non impedita
festo nouem lectionum, excepto tamen tempore
Aduentus, Quadragesimæ, & Vigiliarum. Hac
die 24. Nouembris 1673.

F. M. Episc. Portuen. Card. Brancatius.

Loco † Sigilli.

Bernardinus Cafalius Sac. Rit. Congr.
Secret.

Ordinis Eremitarum S. Augustini.

4 **S** Anctiss. D. N. Clem. Papa X. ad preces Fr.
Iosephi Eufanij Aquilani Ep. Porphyrion.
& Apostolici Sacrarij Præfecti enixe cupientis, vt
merita

merita, & virtutes S. Nicolai de Tolentino in vniuerso suo Ordine Eremitarum S. Augustini frequenter venerentur, ac recolantur, benignè annuit, atque concessit, vt omnes, & singuli vtriusque sexus eiusdem Ordinis Eremitarum S. Augustini Religiosi, tam Fratres, quàm Moniales in quibuscumque mundi partibus existentes, licitè, & liberè recitare possint, & valeant semel in mense, die non impedita duplici, vel semiduplici festo, Officium, & Missam eiusdem S. Nicolai de Tolentino sub ritu semiduplici, iuxta rubricas Breuiarij, & Missalis dicti sui Ordinis, cum lectionibus proprijs desumendis ex octaua eiusdem Sancti, vel ex S. Antonino Archiepiscopo Florentino, alijsque grauibz Auctoribus, Et homilijs ex S. Augustino, vel alijs Sanctis Patribus respectiue distribuendis pro singulis mensibus, (exceptis ijs mensibus, in quibus aliquod peculiare festum eiusdem Sancti occurrit) à Deputatis pro correctione officiorum eiusdem Ordinis, & in Calendario Breuiarij, & Missalis, Ordinis præfati apponendis, & imprimi posse concessit. Hac die 20. Decembris 1673.

E. M. Episc. Portuen. Card. Brancatius.

Loco † Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Ritus
Congreg. Secret.

VRBIS, ET ORBIS.

S. Raymundi de Peñafort Confessoris non Pontificis Ordinis Prædicatorum.

D Vm nuper D. Dux Segorbiæ, & Cardonæ Princeps Neapolitanus, atque ex nomine

mine Catholicæ Maiestatis Régis Orator obedientie Sanctiss. D.N. Clem. X. reduisset in memoriâ præclara merita S. Raymundi de Peñasfort Confess. non Pontif. Ord. Prædic. quibus hic olim S. Sedem Apostolicam, & Vniuersalem Ecclesiâ affecit, vnâ humiliter supplicauit, quatenus dignaretur mandare, quod prænominati S. Confessoris Officium Breuiario, ac Missali Rom. inferatur tamquam ex præcepto deinceps ab vniuerso Clero annuè recitandum, ac celebrandû. Proinde Sanctitas S. æquitatem huius petitionis agnoscens, & piè considerans, quàm sit Diuino obsequio consentaneum, deuotionem erga hunc Sanctum, adeò eximium vbiq; terrarum dilatari, clementer annuit, præcipitq; d. Officium, & Missam quotannis die 23. mensis Ianuarij sub ritu semidup. cum nona Lectione, & commemoratione S. Emerentianæ celebrari ab omnibus tû secularibus, tum Regularibus quotquot ad recitandas horas Canonicas obligantur, atq; ad hunc effectû præfatam Missam, & Officium respectiuè Missali, Breuiario, & Martyrologio Romanis apponi, & præsens Decretum expediri mandauit. Hac die 23. Martij 1671.

Card. Antonius Barberinus Episc. Præn:
Loco † Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congr. Secr:

Ordinis Min. Reformatorum S. Francisci :

6 **S** Vpplicâte P. Fr. Theodoro ab Asculo Procuratore Generali Reformatorum Ordinis Min.

Min.S.Francisci quatenus Sac.Rit.Congr. dignaretur concedere suæ Religioni in Statu Ecclesiastico, & Prouincijs Cismontanis Offic. Omnium Sanctorum Religionis recitandum die peculiari, ad instar concessionis aliàs factæ Religioni Augustinianæ, vt in breui *ex iniuncto Nobis* sub die 6. Augusti 1672. Et eadem Sac. Cong. desuper petita benignè cōcessit. Hac die 14. Nouemb. 1676.
 V. Episc. Portuen Card. Carp. Loco † sigilli.
 Bernard. Casalius Sac. Rit. Congr. Secr.

*Decretum Sac. Congr. Rit. pro Officio, & Missa Beatorū
 Martyrum Gorcomiensium nuncupat. ab vniuerso
 Clero saculari in partibus Belgij
 Die 9. Iulij recitandis.*

7 **S** Ac. Rit. Congr. ad relationem Eminentiss. D. Card. Nortolch benigne indulgit, vt de Beatis decem & nouem Martyribus Gorcomien quotannis die 9. Iulij eorum transitus, recitari possit Officium, & Missa celebrari de communi plurimor. Mart. iuxta Rubricas Breuiar. & Missalis Romani, & ad formam Breuis Beatificationis prædictorum Beatorum Mart. à fel. rec. Clem. X. emanati die 14. Nouemb. 1675. etiam in omnibus Belgij Ecclesijs secularibus, tam Cathedralibus, & Collegiatis, quàm Parochialibus ab illis omnibus, qui dictis Ecclesijs sunt adscripti, seu sub illis resideant, & domicilium habent. Hac die 12. Martij 1678.

V. Card. Carpineus.

Loco † Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congr. Secr.
 Præ-

Præcedentia .

S V M M A R I V M .

Circa præcedentiam Regularium , prioritas , siue antiquitas Conuentus attenditur ; prout ex Breue Urbani Papæ VIII. cum præinsertis Decret. Sac. Congr. n. 1. Clerici Religionis Ministrantium infirmis in quibusvis ætibus, laicis eiusdem Ordinis, etiam antiquioris professionis præferuntur, prout ex literis Alex. VII. cum inserta forma Decreti S. C. num. 2.

Decretum in causa Senogallien. Diæcesis inter Patrès S. Nicolai Corinalti Ord. Erem. S. August. & Collegiatam eiusdem loci . num. 3.

Sequuntur nonnulla Decreta S. Rit. Congreg. edita ab anno 1660. vsque ad annum 1672. in causa Theatina Præminentiarum ad fauorem Ren. Capituli Ecclesiæ S. Mariæ Maioris Terræ Vastæ contra Ren. Capitulum S. Petri eiusdem Terræ . num. 4.

V R B A N V S P A P A V I I I .

Ad futuram rei memoriam .

N Vper pro parte dilecti filij Blasij à Chersio Procuratoris Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Conuentualium nuncupatorum , Nobis expositum fuit , quod dictus Ordo grauatur admodum litibus occasione præcedentiæ cum alijs aliarum Religionum Regularibus in Processionibus , ex quo etiam si
aliàs

alias à Venerabilibus Fratribus Nostreis S. R. E. Cardinalibus negotijs Regularium præpositis diuersis in præfata materia præcedentiæ literis emanatis ; vnâque videlicet contra eiusdem Ordinis de Obseruantia nuncupatus Arben , aliam contra Seruorum B. M. Virginis Saone , necnon duas literas contra Predicatorum respectiue Ordinum Fratres Cassan , & Ferentine obtinuerit tenoris subsequens , videlicet. Arbi. All' Arcivescouo . Pare, che sia nata differenza della precedenza trà cotesti Frati di S. Francesco Conuentuali , & Obseruanti , allegando ogn'vn di loro alcune ragioni , per le quali si persuadono di douer precedere à gli altri , le quali essendosi diligentemente considerate nella Congregatione di questi miei Illustrissimi Signori Preposti da Nostro Signore sopra le cause de' Vescoui, e Regulari , s'è risoluto etiam con il parere dell' Illustrissimi Protettori di tutte due le Religioni di far scriuere à V. S. che occorrendo più simili differenze , le termini senza alcuna eccectione nell' istesso modo, che quel Conuento tenga il primo, e più degno luogo , che è più antico nella Città, secondo , che s'è fatto fin'hora , per quanto si presudpone, imperciòche questo mezzo vsato altroue ò stato tale , che hà finito ogni contropersia , come si spera , che farà anche costì per mezzo della prudenza, e destrezza di V. S. e Dio &c, Roma 6. Marzo 1582. Al Vescouo di Soana, ò suo Vicario . Hauendo inteso questi miei Sig. Illustrissimi, che in cotesta Città sono in dispartire di precedenza li Frati de' Serui con quelli di

di S. Francesco Conuentuali, hanno voluto, ch'io faccia sapere à V.S. che nella precedenza di questi Frati Mendicanti, secondo il parere di Nostro Signore, s'attende solamente l'antichità de i loro Conuenti, cioè che precedino quelli, che prima hanno ottenuto li Monasterij ne i luoghi, oue è nata la differenza; & perciò ella potrà dichiarare, che quelli precedino, li quali prima sono venuti ad habitare in coteſta Città, che sarà appunto conforme à quello, che s'è risoluto, & offeruato in altri luoghi, &c. Roma li 24. di Maggio 1583. Al Vescouo di Cassano. Fù dato in Congregatione vn Memoriale dal Procuratore Generale de' Frati Conuentuali di S. Francesco à nome del suo Monasterio de Castrouilari di coteſta Diocesi, nel quale si doleua, che alcuni Padri di S. Domenico, che poco fa hanno pigliato luogo nella medesima Terra, pretendeuano nell'attioni publiche di precedergli, non ostante che già siano 350. anni, che quel Monasterio di S. Francesco è fondato; e sapendosi, che Nostro Signore altre volte haueua dichiarato come si doueua procedere in simili casi, quei miei Signori Illustriſſimi volsero, che se ne desse conto à Sua Beatitudine, la quale hà commesso, che si scriua à V.S. che faccia hauere la prerogatiua, oue nascano queste nouità alle Religioni, che sono più antiche nel luogo, il che farà V.S. intendere à detti Padri di S. Domenico, & oprarà, che così si eseguisca. Roma li 24. Maggio 1583. Ferrentino, Al Vescouo, Nella differenza, che verterà coteſti Frati di San Domenico, e quelli di S. Fran.

S. Francesco per conto della precedenza , la Sacra Congregatione vuole, che s'offerui per l'auuenire quello , ch'è stato offeruato trà loro per il passato, fin tanto che non sia destinato altro, & inclina, che conforme al Moto proprio di Gregorio XIII. di fel. mem. debbano precedere quelli, che prima hanno hauuto il luogo nella Città, & i Decreti, che si allegano per parte de' Frati di S. Domenico in contrario , non sono stati fatti per derogare generalmente al Moto proprio di Gregorio XIII. oltre che in quelle occasioni militauano altre ragioni di quelle , che possano militare costì. Questa è la mente di questi Illustrissimi miei Signori ; & ella la douerà eseguire , e Dio &c. Roma il 1. Giugno 1604. Attamen in casibus occurrentibus eadem literæ reputantur prouisiones particulares , non autem declarationes generales, dictique Fratres Conuentuales noua semper iudicia ipsdem de rebus subire coguntur . Quare dictus Blasius Procurator Generalis Nobis humiliter supplicari fecit , vt circa prædictarum literarum obseruantiam per aliquod opportunum declarationis nostræ ministeriū prouidere, ac aliàs vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur . Nos igitur dictum Blasium Procuratorem Generalem huiusmodi specialibus fauoribus, & gratijs 'prosequi volentes , & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure , vel ab homine quauis occasione , vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat

taxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinari. De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium eisdem Regularium negotijs præpositorum consilio, præinsertas literas ab eisdem Cardinalibus alias vtrumque in casibus particularibus emanatas, cum innitantur iustitiæ Motus proprii Gregor. XIII. hac de re editi, & sint conformes declarationibus Sacrarum Tridentini Concilij, ac Rituum Congregationum, vt qui sunt in possessione præcedentiæ, præcedant; & vbi non probatur, aut non constant de possessione, præcedant ij, qui sunt antiquiores in loco controuersiæ, esse generaliter obseruandas vbicumque contigerit de eadem præcedentia dubitari: Apostolica auctoritate, tenore præsentium præcipimus, & mandamus. Decernentes irritum, & inane, si secus super his à quocumque quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictorum Ordinum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, illorumque Superioribus, Fratribus, & personis sub quibuscumque verborum tenore, & formis, ac cum quibusuis Ecclesiæ, decretis in genere, vel in specie, ac alijs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum omnium tenore præ-

sentibus pro plenè, & sufficientè expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanfuris hac vice dumtaxat specialitè, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 18. Decembris 1637. Pontificatus Nostri Anno Decimoquinto.

M. A. Maraldus.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

2 **A**LIàs emanavit à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum Decretum tenoris qui sequitur, videlicet, Religionis Ministrantium Infirmis. Expositum est Sac. Rit. Congregationi, Laicos Religionis Ministrantium Infirmis præsumere, sibi præcedentiam deberi à Clericis eiusdem Religionis Professione posterioribus, in omnibus, & quibuscumq; actibus, tam publicis, quàm priuatis. Propterea supplicatum fuit declarari, quænam regula inter ipsos super iure præcedendi seruanda sit. Et Sac. eadem Congregatio tollendis dissensionibus, præsertim inter Ecclesiasticas personas addicta: ac ne ob præfatas contentiones, & lites mutux inter eos charitatis ardor frigescat; sed omnes in eiusdem charitatis vinculo, & humilitatis spiritu iuxta suam vocationem Deo famulentur, declarauit, Clericos prædictos in quibusuis actibus, & fun-

& functionibus, tam publicis, quàm priuatis, Laicis præfatis etiã antiquioris professionis præferendos esse. Die 19. Augusti 1662. l. Episcopus Sabineñ Cardinalis Sacchettus. Cùm autem sicut dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Clericorum Regularium Ministratium Infirmis, Nobis nuper exponi fecit, ipse, decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia, & obseruatione Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desideret: Nos ipsum Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritatè Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ilique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robore adiicimus; Salua tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis prædictorum Cardinalium. Decernentes easdem præsententes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit plenissimè suffragari, & ab illis respectiue inuiolabilitè obseruari; sicque in præmissis per quos-

cumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquā quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstant Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis Clericorum Regularium etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 6. Decembris 1662. Pontificatus Nostri Anno octavo.

S. Vgolinus.

Senogallien.

3 **P**ROPOSITA in Sacra Rituum Congregatione Causa cōtrouersiarum verten. inter Conuentum, & Patres S. Nicolai Cōrinalti Ordinis Eremitarum Sancti Augustini ex vnâ, & Archiepresbyterum, & Canonicos Collegiatæ eiusdem loci, partibus ex altera, Senogallienensis Diœcesis, eadem Sac. Congregatio, referente Eminentissimo

mo D. Card. Casanatta, vtraque parte plenè informantè, censuit, manutendos esse prædictos Patres Augustinianos in possessione faciendi Processiones Rosarii, & S. Monicæ, per vias dictas, *la Murata*, & *il Terreno*, & approbandas Concordias desupèr aliàs factas, & omninò seruandas, non obstante Decreto per eandem Sacram Congregationem die 12. Augusti 1673. emanato in contrarium; Et ita declarauit, & seruari mandauit. Hac die 4. Augusti 1674.

F. M. Episc. Portuen Card. Brancatius.

Loco † Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congr.
Secret.

D E C R E T A

Sac. Rit. Congreg. edita ab anno 1660. vsque ad annum 1672. in Causa Theatina Præmi-
nentiarum ad fauorem Reu. Capituli Ec-
clesiæ S. M. Maioris Matricis Terræ
Vasti, contra Reu. Capitulum
S. Petri eiusdem Terræ.

Theatina.

4 **I** Nstet Capitulum Collegiatæ Ecclesiæ San-
cti Petri Terræ Vasti Theatinæ Diocesis à
Sacra Rituum Congregatione decerni, vt in po-
sterum Processiones solemnes cum interuentu
vtriusque Cleri alternatiuè ab vna ad aliam Col-
legiatam Sanctæ Mariæ, & de Iarulo Sanctissimi Sa-
cramenti, necnon præcedentia spectet ad primam
Ecc 3 Digni-

riæ Maioris eiusdem loci Theatinæ Diœcesis , supplicauit in Sacra Rituum Congregatione pro noua audientia , contra decisa die 20. Iulij præteriti , & vice versa supplicatum fuit , non concedi , & mandari , vt fiat Processio Sancti Marci omissa , vt mandatum exitit in Cassanen. die 14. Augusti 1666. Et Sacra eadem Congregatio , referente Eminentiss. D. Card. Brancatio , respondit, *In decisis , & omninò pareant .* Hac die 31. Augusti 1669.

Theatina .

Sacra Rituum Congregatio, consideratis precibus per Præpositum , & Clerum S. Petri Terræ Vasti Theatinæ Diœcesis , porrectis Sanctissimo D.N. Clementi Papa X. & per eundem eidem Sac. Congregationi remissis pro noua, audientia aduersus Decreta, & resolutiones eiusdem ad fauorem Cleri, & Sacerdotum S. Mariæ eiusdem loci, & auditis quoque Archiepiscopo, & ipsis Sacerdotibus Sanctæ Mariæ exponentibus, ipsum Clerum Sancti Petri noluisse amplius parere Decretis, & resolutionibus ipsius Sacræ Congregationis , eadem Sacra Congregatio iterum respondit : *Pareant , & ampliùs non audiantur .* Die 31. Maij 1670.

Theatina .

Sacra Rituum Congregatio ex gratia speciali, & pro hac vice tantum annuit, Præpositum, & Clerum S. Petri Terræ Vasti Theatinæ.

Ecc 4 - - - Diœce-

Dioecesis, iterum audiri in Sacra Congregatione ad relationem Eminentiss. Brancatii super resolutis ad fauorem Cleri Sanctæ Mariæ eiusdem loci . Hac die 21. Iunii 1670.

Theatina .

Porrocto Sanctiss. D.N. D.Clementi Papa X. supplici libello per Capitulum , & Clerum Ecclesiæ S. Petri Terræ Vasti Theatinæ Dioecesis pro habenda noua audientia aduersus resolutiones , & Decreta Sacræ Rituum Congregationis ad fauorem Capituli , & Cleri S. Mariæ Maioris eiusdem loci super obseruatione Capitulorum Archiepiscopi Perutij confectorum die 3. Aprilis 1626. edita diebus 24. Ianuarij 1660. 20. Iulij , & 31. Augusti 1669. & 31. Maij 1670. eaque ex speciali gratia concessa , & causa iterum propoſita per Eminentiss. D.Card.Brancatium, & Partibus hinc inde plenè informantibus, eadem Sac. Congregatio ſtetit in decisis , atque iterum mandauit, ut amplius non audiantur . Hac die 28. Februarij 1671.

Theatina Præeminentiarum .

Iterum concessa noua audientia ex gratia speciali intuitu Eminentiss. D. Card. Alterij per Sac. Rituum Congregationem sub die 4. Septembris proximè præteriti , Capitulo , & Clero S. Petri Terræ Vasti Theatinæ Dioecesis , institutum fuit, recedi à decisis aduersus resolutiones , & Decreta eiusdem Sac. Congregationis ad fauorem

rem Capituli, & Cleri S. Mariæ Maioris eiusdem loci super obseruatione Capitulorum Archiepiscopi Perutij confectorum die 3. Aprilis 1626. edita diebus 24. Ianuarij 1660. 20. Iulij, & 31. Augusti 1669. & 31. Maij 1670. & tandem die 28. Februarij proximè præteriti, eadem Sac. Congregatio, referente Eminentiss. D. Card. Brancatio Præfecto, & auditis Partibus hinc indè plenè, & acerrimè informantibus, respondit, *In decisis, & omninò obediat*. Hac die 21. Nouembris 1671.

Theatina.

ITerùm relata ex Indulto Sanctissimi in Sacra Rituum Congregatione per Eminentissimū D. Card. Brancatium causa controuersiarum Præminentiarum inter Capitulum, & Clerum S. Mariæ Terræ Vasti Theatinæ Diocesis ex vnâ, & Presbyteros S. Petri eiusdem Terræ ex altera; Eadem Sac. Congregatio, inhærendo alijs Decretis emanatis fauore Capituli S. Mariæ, censuit supplicandum esse Sanctissimum, qui dignaretur annuere, vt docto tantum de partitione, dicti Presbyteri S. Petri audiantur, remota suspensione censurarum quovsq; pareant. Hac die 14. Maij 1672. Et facta per me Secretarium Sanctiss. relatione, Sanctitas Sua, nedum sensum Sac. Congregationis approbavit, & laudauit, *Verùm etiam omnia per Archiepiscopum Theatinum exequenda esse mandauit*. Die 18. Maij 1672.

Post consignatum Decretum, Sanctissimus die eadem 18. Maij mandauit suspendi resolutionem
Sacra

Sacræ Congregationis, & iterum Presbyteros S. Petri audiri in prima Congregatione.

Theatina.

Quamvis ex speciali rescripto Sanctiss. D. N. Clementis Papæ X. concessa fuerit noua audientia Presbyteris S. Petri Terræ Vasti cum suspensione censurarum in causa præcedentiæ, & præeminentiarum cum Presbyteris S. Mariæ Maioris eiusdem loci; Nihilominus illa iterum relata in Sac. Rit. Congreg. ad instantiam Presbyterorum S. Mariæ, recusantibus ipsis S. Petri, licet pluriès citatis, informare; Eminentissimi Patres vnanimi voto censuerunt, nedùm esse confirmanda Decreta ipsius Sac. Congregat. edita diebus 20. Ianuarij 1660. 20. Iulij, & 31. Augusti 1669. 31. Maij, & 21. Iunij 1670. 28. Februarij, & 21. Nouembris 1671. sed etiam supplicandum esse Sanctissimo, vt mandare dignaretur, ne amplius dicti Presbyteri S. Petri audiantur, sed omninò pareant dictis Decretis; Et vltèrius committendum esse Archiepiscopo Theatino, vt fieri mandet Processionem SS. Corporis Christi, omiffam in die festiuitatis eiusdem, die tamen per eum assignanda, & omninò compellat inobedientes per censuras, & illis infordeſcentibus, per priuationem beneficiorum ad acceden dictæ Processioni ad formam dictorum Decretorum, & parendum imposterum omnibus alijs in eisdem Decretis contentis sub eisdem pœnis. Hac die 16. Iulij 1672.

Et

Et factò de prædictis verbo cum Sanctissimo
per me Secretarium, Sanctitas Sua annuit. Die 27.
eiusdem mensis Iulij 1672.

F. M. Episc. Portuen. Card. Brancatius.

Locus † Sigilli.

Bernardinus Cafalius Sac. Rit. Congr.
Secret.

Privilegium.

S V M M A R I V M.

*Regularium privilegia, quoad prædicationem verbi Dei,
& Sacramenti Pœnitentiæ administrationem, sequens
Constitutio declarat. num. 1.*

C L E M E N S E P I S C O P V S

S E R V V S S E R V O R V M D E I.

Ad perpetuam rei memoriam.

SVperna magni Patris familias præordinatione creditum, Nobis vniuersalis Ecclesiæ mysticum agrum circumspecta providentia custodire, atque excolere (quantum ex alto conceditur) satagentes, animum in eas curas libenter intendimus; quibus valeant dissidia inter villicos, & operarios componi, iurgia tolli, scandalis, atque offensionibus aditus præcludi; Ut quibus una Fides, Una Mater Ecclesiæ, & Unus Dominus, qui Charitas est, & pacis cogitans cogitatione, fiat

fiat etiam cor vnum, atque anima vna; sic etenim euulsis opportunè zizanijs, dum plantamus, & rigamus, incrementum dabit Deus; Quo benedicente, messis multa fructu centesimo cæleste in horreum congregabitur.

Sanè cum Sacri Concilij Tridentini Decretis providè statutum fuerit, vt Regulares cuiuscunque Ordinis nisi à suis Superioribus de vita, moribus, & scientia examinati, & approbati fuerint, ac de eorum licentia, etiam in Ecclesijs suorum Ordinum prædicare non possint, cum qua licentia personalitè se coram Episcopis præsentare, & ab eis benedictionem petere teneantur, antequam prædicare incipiant; In Ecclesijs verò, quæ suorum Ordinum non sunt, vltra licentiam suorum Superiorum, etiam Episcopi licentiam gratis ab eo dandam habere teneantur; Sine qua in ipsis Ecclesijs non suorum Ordinum nullo modo prædicare possint. Atque vt nullus sæcularis, siue Regularis etiam in Ecclesijs suorum Ordinum contradicente Episcopo prædicare præsumat. Itidemque cum nullus Sacerdos Regularis possit confessiones sæcularium, etiam Sacerdotum audire; nec ad id idoneus reputari, nisi aut Parochiale beneficium obtineat, aut ab Episcopis per examen, si illis videbitur esse necessarium, aut aliàs idoneus iudicetur; Et approbationem, quæ gratis detur, obtineat, privilegijs, & consuetudine quacunque non obstantibus. Innotuit Nobis dubitationes nonnullas circa benedictionem licentiam, contradictionem, examen, & approbationem eiusmodi in aliquibus Diocæsisbus excitatas

ciuitas fuisse; ex quibus controuersia, & dissensiones permultae in diem subsequi possent occasione priuilegiorum, quae per Sedem Apostolicam Religiosis Ordinibus concessa fuerunt.

Nos attendentes; quod alias diuersis temporibus praedictae dubitationes, & controuersiae nonnullis Praedecessorum Nostrorum Summorum Pontificum Constitutionibus, earumque Declarationibus definitae fuerint; Eiusmodi definitiones in vnum collectas, ut magis, magisque dissensionum tollantur semina, & in posterum firmior in Agro Dominico, Pax Christi floreat; pro summo, quo fungimur Apostolatus officio, nouis Apostolicis literis muniendas duximus, & roboranda; Itaque de consilio nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium & dilectorum filiorum Romanae Curiae Praelatorum, pietate, doctrina, & prudentia praestantium, & matura deliberatione nostra, atque ex certa scientia; hac generali, & perpetuo valitura Constitutione decernimus, ac declaramus.

Regulares, qui in Ecclesijs sui Ordinis praedicare voluerint, teneri ab Episcopo Dioecesano benedictionem petere; Praedicare tamen posse, quamuis illam non obtinuerint, Quod si Episcopus benedictionem nedum non concesserit, sed etiam contradixerit, nec in praedictis quidem Ecclesijs licere Regularibus praedicare; Eosque contrauenientes ab illo tanquam Sedis Apostolicae Delegato, censuris, alijsque poenis Ecclesiasticis in vim Constitutionis fel. rec. Gregorij XV. Praedecessoris Nostri, incipientis, Inscrutabili Dei proui-

providentia, coerceri, & puniri posse. Episcopum tamen absque iusta, & rationabili causa, contradicere non debere; Et huiusmodi benedictionem teneri etiam Regulares petere; Si in quibuscunque Oratorijs sui Ordinis sermonem coram Populo, vel in Ecclesijs, aut ad Crates Monasteriorum Sanctimonialium eorum iurisdictioni subiectarum, licet clausis ianuis, & nullus Sæcularis ibi intersit, habere voluerint. Posse autem Episcopum licentiam concessurum Regularibus in Ecclesijs, quæ suorum Ordinum non sunt, prædicare volentibus illos, quamvis ab Vniuersitatibus, aut à Magistratibus laicis nominatos, etiamsi Episcopi Antecessores per tempus immemorabile hanc licentiam absque examine concedere consueverint, quoad doctrinam examinate; Si ita ipsius arbitrio, quod moderatum, & discretum esse debet, visum fuerit. Et licentiam prædicandi semel iisdem concessam ob rationabiles causas, licet occultas, prædicationem tamen concernentes suspendere. Non posse tamen Episcopum generatim prohibere Regularibus, quin in Ecclesijs suorum Ordinum prædicent.

Ad hæc Religiosos ab Episcopo ad Confessiones sæcularium in sua Diocesi audiendas approbatos, non posse in alia Diocesi eas absque Episcopi Diocesani approbatione audire, quamvis poenitentes subditi sint eius Episcopi, à quo ipsi Religiosi iam fuerant approbati. Et generalitèr approbatos ab Episcopo ad personarum sæcularium confessiones audiendas nequaquam censeri appro-

ri approbatos ad audiendas confessiones Monialium sibi subiectarum; Sed egere quoad hoc speciali Episcopi approbatione; Atque approbatos pro audiendis confessionibus Monialium vnius Monasterij, minimè posse audire confessiones Monialium alterius Monastrij. Itidemque Confessores extraordinarios semel deputatos, atque approbatos ab Episcopo ad Monialium confessiones pro vna vice audiendas, haud posse expleta deputatione in vim approbationis huiusmodi illarum confessiones audire. Sed toties ab Episcopo esse approbandos, quoties casus deputationis contigerit. Cæterum in Monasterijs, ac etiam Collegijs, vbi iuxta Regularia instituta vivitur, posse tam Prælatos Regulares,quàm Confessores Regularium eorundem Monasteriorum, seu Collegiorum audire confessiones illorum, sæcularium, qui inibi sunt verè de familia, & continui commensales, non autem illorum, qui tantum ipsi deseruiunt. Illos autem Religiosos, qui ad confessiones audiendas idonei generalitèr reperti fuerint, ab Episcopis, generalitèr quoque, & indistinctè absque aliqua limitatione temporis, certorumque locorum, aut generis personarum in Diœcesi propria admittendos. Quoad cæteros verò, qui non adeò idonei reperiuntur, si petierint se admitti; arbitrio Ordinariorum relinqui, ipsos cū limitata facultate, prout eisdem Ordinarijs magis expedite videbitur, probare, & admittere, semel autem simpliciter approbatos posse in Diœcesi Episcopi approbantis quouis anni tempore, etiam Paschali, & quorum-

rumcumque etiam infirmorum confessiones audire absque vlla Parochorum, vel ipsius Episcopi licentia. De qua tamen confessione teneri dictos Religiosos eorundem Infirmorum Parochum illicó certiore reddere. Et hoc posse illis ab Episcopo sub pœna suspensionis à facultate audiendi confessiones præcipi: Sufficere tamē, vt certioratio huiusmodi fiat saltē per scripturam, apud ipsum Infirmum relinquendam.

Et eos, qui dictis Religiosis simpliciter approbatis Paschali tempore confessi fuerint; Constitutioni, quæ incipit omnis vtriusque sexus, quoad Confessionem dumtaxat satisfecisse censendos. Regulares verò ad eiusmodi confessiones audiendas præuio examine simpliciter, & absq; vlla temporis præfinitione ab ipsomet Episcopo, secus autem si ab eius Vicario, aut ab Antecessoribus Episcopis approbatos, non posse ab eodem, qui sic approbavit, iterum examinari; aut ab eisdem confessionibus audiendis suspendi; seù licentias illis concessas reuocari, nisi noua superveniente causa, quæ ipsas confessiones concernat. De qua tamen haud necessarium esse, vt in actis constet; nec eam teneri Episcopum ipsis Regularibus significare; sed Sedi Apostolicæ dumtaxat, vbi eam sibi aperiri postulauerit. Porro si Regulares cum scandalo, aut aliàs inhonestè viuant; vel aliquod delictum committant, per quod rationabili Episcopi iudicio videantur à confessionibus suspendendi, in quo ipsius Episcopi conscientiam oneratam esse volumus, cum præcipua Ministri Sacramenti pœnitent-

ritentiæ qualitas sit vitæ integritas, ac morum
honestas, vtique eam causam ad Confessionis
Ministerium pertinere, ac proinde nihil ob stare,
quominus ob eam possit Episcopus Regulares
à semetipso approbatos suspendere, aut repellere
à confessionibus audiendis. Attamen confes-
siones audiendi facultatem omnibus, simul vnus
Conuentus, Regularibus Confessoribus adimi
ab Episcopo inconsulta Sede Apostolica nulla-
tenus posse. Ex facultatibus per Mare Magnum,
aliatque priuilegia Regularibus cuiuscunque Or-
dinis, Instituti, aut Societatis, etiam IESV con-
cessis, factam eis non esse potestatem absoluendi
in casibus ab Episcopo sibi reseruatis. Et per
Confirmationes dictorum priuilegiorum, quas
Regulares à Sede Apostolica post Sacrum Con-
cilium Tridentinum obtinuerunt; nequaquam
reuixisse priuilegia prius ab eodem Concilio, aut
deinde Apostolicis etiam Decretis sublata, atq.
extincta; si quæ habebant, absoluendi à casibus
Episcopo reseruatis.

Et habentes facultatem absoluendi ab omni-
bus casibus Sedi Apostolicæ reseruatis, non ideo
à casibus Episcopo reseruatis posse absolvere.
Posse autem Regularem Confessorem in ea Diœ-
cesi, in qua est approbatus, confluentes ex alia
Diœcesi à peccatis in ipsa reseruatis, non au-
tem in illa, vbi idem Confessor est approbatus
absolvere, nisi eosdem Pœnitentes nouerit in-
fraudem reseruationis ad alienam Diœcesim pro
absolutione obtinenda Migrasse; Vigore supra-
dictorum priuilegiorum, nequaquam licere Re-

gularibus etiam satisfacta parte absolvere Pœnitentes à censuris quoad externum, & iudiciale forunt, & absolutos ab eis in foro Pœnitentia, utique non censi absolutos in exteriori iudicio, & contentioso. Quinimmo censuris Ecclesiasticis irretitos, & denunciatos ab Episcopis cogi posse, gerere se pro talibus, etiam si à Regularibus fuerint absoluti. Quoties exhibitis aliquibus Regularium Apostolicis Privilegijs coram Episcopo, ab eo iudicetur ipsa non suffragari casui, de quo agitur; Si dictorum privilegiorum verba obscura sint, & ambigua; non esse ad Metropolitanum prouocandum, sed cum eius sit interpretari, cuius est condere, dictorum privilegiorum interpretationem Sedis Apostolicæ iudicio, prout aliàs Constitutione Prædecessoris nostri fel. rec. Clementis IV. statutum fuit, esse requirendum.

Decernentes sic, & non aliàs per quoscunque Iudices ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate, & dignitate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Nuncios, & quosvis alios sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate indicari, & definiri debere. Irritum quoque, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quibuscunque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis in fauorem quarumcumque personarum, atque quorumvis Ordinum

num tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum, etiam Sancti Ioannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum etiã IESV, ac cuiusvis alterius Instituti etiam necessarii, & in individuo exprimendi, Monasteriorum, Conventuum, Capitulorum, Ecclesiarum, & aliorum quorumcumque tam Sæcularium, quàm Regularium locorum, necnon illorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, Indultis, & privilegiis etiam in corpore iuris clausis, aut ex causa, & titulo oneroso, vel in limine foundationis concessis, etiam Mari Magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, Conservatorum deputationibus, eorumque, atque aliis inhibitionibus, quibus Episcopi deferre minimè teneantur, & quibusvis alijs sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatorijs, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis necnon irritantibus, & alijs decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, quibus omnibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, speciatim, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alià expressio

habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omissio, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro plenè, & sufficientè expressis, & insertis habentes, illis quoad ea, quæ eisdem præsentibus aduersantur, illis alias in suo robore permanfuris harum serie specialitèr, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscunque. Cæterùm quia difficile foret præsentibus litteras ad singula quæque loca deferri, ut eæ tamen omnibus innotescant, mandamus illas ad Valuas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, atque Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ affigi, & publicari. Volentes, quod earundem præsentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo Prælati, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis in iudicio, & extrà illud, ubi opus fuerit, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel offensæ. Nulli ergò omnino hominum liceat, hanc paginam nostrorū Decreti, Declarationis, Derogationis, Mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem Anno Incarnationis Domini. c. millesimo sexcentesimo septuagesimo. Vndecimo

decimo Kalendas Iulij Pontificatus Nostri Anno Primo .

G. Dat.

Visa de Curia P. Ciampinus .

I. G. Slusius .

D. Ciampinus .

Sacra Monumenta Hierusalem .

S V M M A R I V M .

Confirmatio Breuium Urbani VIII. & Innocentij X. circa reparationem , & conseruationem Sacrorum Monumentorum, quæ sunt in Ciuitate Hierusalem, aliisque locis circumuicinis. num. 1.

C L E M E N S P A P A X .

Ad futuram rei memoriam .

Saluatoris, & Domini nostri, qui pro humani generis redemptione seipsum exinanivit factus obediens vsque ad mortem, vices, licet immeriti gerentes in terris, inter multiplices, grauissimasque Apostolicæ seruitutis curas incam præcipuè pastoralis sollicitudinis vigilantia incumbimus, vt tanti, & tam salubris mysterij monumenta, quæ in Ciuitate Hierusalem, & locis circumuicinis sunt, conseruentur, & omni, qua fieri poterit maiori honorificentia recolantur. Cum itaque fel. record. Urbano Papa VIII. Prædecessori nostro alias exposito, quod Ecclesiæ, & alia loca pia in Ciuitate Hierusalem, &

alijs locis Terræ Sanctæ existentia ferè diuturna
 erant, & quæ adhuc ibi existerant Monasteria
 ære alieno ob impiam Turcarum, Hæreticorum,
 & Schismaticorum tyrannidem, & pro Sanctæ
 Fidei Catholicæ in eisdem locis conseruatione
 contracto, admodum grauata reperiebantur; Idem
 Urbanus Prædecessor, Patriarchis, Archiepi-
 scopis, Episcopis, & alijs locorum Ordinarijs,
 necnon omnibus, & singulis quorumuis Ordini-
 um, & Congregationum, & Institutorum Re-
 gularium Generalibus commiserit, & mandauit,
 ut ad minus duabus vicibus quolibet anno,
 Aduentus, & Quadragesimæ temporibus tam
 per verbi Dei Prædicatores in suis sacris concio-
 nibus, quam in actionibus, & functionibus pu-
 blicis necessitates eorundem Sacrorum Monu-
 mentorum Populo proponi, & commendari
 curarent, & facerent, & alias prout. In eiusdem
 Urbani Prædecessoris literis in simili forma Bre-
 uis die 3. Februarii 1634. desuper expeditis, qua-
 rum tenores præsentibus pro expressis haberi vo-
 lumus, vberius continetur; Et sicut pro parte
 dilectorum Ludouici à Iustitia pro Italia, & Si-
 monis Garciae pro Germania, ac Andreae à Fon-
 te maiore pro Hispania, & Petri Méron Fratrum
 expressè professorum Ordinis Fratrum Minorum
 S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum pro
 Gallia, respectiue Commissariorum eiusdem Ter-
 ræ Sanctæ, Nobis nuper expositum fuit, ipsi quo
 præfata Urbani Prædecessoris literæ, quæ à rec-
 mem. Innocentio Papa X. Prædecessore pariter
 nostro confirmatæ fuerunt exactius obseruentur,
 illas

illas per Nos pariter confirmari, & innouari desiderent. Nos eorundem Sacrorum Monumentorum conseruationi, & manutentioni consulere volentes, de Venerabilium Fratrum nostrorū S.R.E. Cardinalium negocio Propagandæ Fidei Præpositorum consilio, prædictas Urbani Prædecessoris literas, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus pariter, & approbamus, illasque innouamus, & obseruari mandamus: salua semper auctoritate Congregationis dictorum Cardinalium. Volumus autem, vt Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi prædicti in relatione status suarum Ecclesiarum, quando visitabunt Limina Apostolorum facienda, referant, se prædictis Urbani Prædecessoris, & præsentibus nostris literis paruissse, contrarijs non obstant quibuscumque. Volumus insuper, quod earundem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 19. Iunii 1671. Pontificatus Nostri Anno secundo.

I.G. Slusius.

Sanctorum Imagines.

S V M M A R I V M.

Imagines S. Augustini, S. Nicolai Tolentinatis, & aliorum Sanctorum eiusdem Ordinis; impressas, aut depictas à Fratribus Discalceatis cum eorum habitu omnino suspenduntur, & prohibentur. Ponitur decretum S. Congreg. num. 1.

Confirmatur decretum prædictum ab Urbano PP. VIII num. 2.

Et super recursu Fratr. Ordinis Discalceatorum, Sac. Congregatio stetit in decisis. num. 3.

Eminentiss. & Reuerendiss. Domini.

PROcurator Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini exponit humiliter EE. VV. Reuerendissimis, qualiter Patres Discalceati eiusdem Ordinis, tum Romæ, tum multis aliis in locis imprimunt, & depingunt Imagines Sanctorum Augustini, Nicolai Tolentinatis, & aliorum eiusdem Ordinis Sanctorum, cum habitu quo ipsi Discalceati vtuntur. Et quia id vergit in maximum præiudicium eiusdem Ordinis, & in dies dare potest occasionem plurimum controuersiarum, & scandalorum; Idcirco idem Procurator Generalis supplicat humiliter EE. VV. Reuerendiss. vt omnes huiusmodi Imagines hucusque impressas, aut depictas abolere dignentur, & dictis Patribus Discalceatis iniungere,

gere, ne in posterum talia audeant sub poenis,
quæ opportuniore videbuntur summæ pruden-
tiæ E.E. VV. Reuerendits. Quas Deus &c.

Ordinis S. Augustini.

Referente Eminentiss. & Reuerendiss. D. Car-
dinali Verospio, petitionem supradictam, ad in-
stantiam Procuratoris Generalis Ordinis S. Au-
gustini, Sacra Rituum Congregatio, citatis, &
auditis partibus censuit, Imagines S. Augustini,
S. Nicolai de Tolentino, & aliorum Sanctorum
eiusdem Ordinis S. Augustini impressas, aut de-
pictas à Fratibus Discalceatis eiusdem Ordinis,
cum habitu, quo ipsi Discalceati utuntur, su-
spendendas, & abolendas esse. Iniungendumque
dictis Fratibus Discalceatis, ne sub poenis arbi-
trio huius Sacræ Congregationis, talia amplius
audeant peragere. Et ita omninò seruari man-
dauit. Dat. die 19. Decembris 1637.

Aloysius Card. Gaetanus

C. Facchenettus Secr.

VRBANVS PAPA VIII.

An futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius
Procurator Generalis Fratrum Eremitarum
Ordinis S. Augustini, quod cum ipse Ve-
nerabilibus fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus
sacris Ritibus præpositus exposuisset, qualiter di-
lecti

lecti filij Patres Discalceati eiusdem Ordinis tūm Romæ, tūm multis alijs in locis imprimebant, & depingebant Imagines Sanctorum Augustini, & Nicolai Tolentinatis, & aliorum eiusdem Ordinis Sanctorum cum habitu, quo ipsi Discalceati vtuntur, quodque id vergebat in maximū præiudiciū eiusdem Ordinis, & in dies dare poterat occasionem plurium controuersiarum, & scandalorum, dicti Cardinales hac super re ediderunt Decretum tenoris subsequētis, videlicet; Referente Eminentissimo, & Reuerendissimo D. Cardinali Verospio petitionem supradictam, ad instantiam Procuratoris Generalis Ordinis S. Augustini, Sacra Rituum Congregatio citatis, & auditis partibus, censuit, Imagines S. Augustini, S. Nicolai de Tolentino, & aliorum Sanctorum eiusdem Ordinis S. Augustini impressas, aut depictas à Fratribus Discalceatis eiusdem Ordinis cum habitu, quo ipsi Discalceati vtuntur, suspendendas, & abolendas esse, iniungendumque dictis Fratribus Discalceatis, ne sub pœnis arbitrio huius Sacræ Congregationis talia amplius audeant peragere, & ita omninò seruari mandauit. Die xix. Decembris. 1637. Vt autem Decretum huiusmodi firmitus subsistat, exactiusque ab omnibus, ad quos spectat, obseruetur, Nobis idem Procurator humiliter supplicari fecit, quatenus illud Apostolicæ confirmationis robore communire de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictum Procuratorem specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspen-

suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis
sententijs, censuris, & poenis à iure, vel ab ho-
mine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus
quomodolibet introdactis existit, ad effectum præ-
sentium dimittaxat consequendum, harum serie
absolventes, & absolutum fore censes; hu-
iusmodi supplicationibus inclinati, Decretum
huiusmodi Apostolica auctoritate tenore præsen-
tium confirmamus, & approbamus, illique in-
violabilis Apostolicæ firmitatis robur adiciamus,
ac omnes, & singulos tam iuris, quam facti, &
solennitatum quantumvis substantialium, &
quouis alios defectus, si qui desuper quomodo-
libet interuenerint, aut interuenisse dicantur, vel cen-
seri possint, in eodem supplemus. Decretantes
præsentibus litteras validas, firmas, & efficaces exi-
stere, & fore, sitosque plenarios, & integros ef-
fectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, & singu-
lis, ad quos spectat, & pro tempore quomodoli-
bet spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari,
sicque ab omnibus censi, & ita per quoscum-
que iudices ordinarios, & delegatos etiam causa-
rum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & de-
finiri debere, ac irritum, & inane, si secus super
his à quoquam, quavis auctoritate seclèter, vel
ignoranter contigerit attentari. Non obstant
Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac
dicti Ordinis, illiusque Domorum; etiam iura-
mento, confirmatione Apostolica, vel quavis
firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus,
privilegijs quoque Indultis, & litteris Apo-
stolicis, illis, eorumque Superioribus, & personis

ac quibuscumque alijs sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac quibuscumque derogatoriis derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis in genere, vel in specie, & alias in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alijs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarij publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, seu Generalis dicti Ordinis munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ præsentibus ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 13. Januarij 1638. Pontificatus Nostri Anno decimoquinto.

M. A. Maraldus.

Loco † Annuli Piscatoris.

Sacra Rituum Congregationi pro Procuratore
Generali Ordinis Eremitarum
S. Augustini.

Eminentissimi, & Reuerendissimi Domini.

3 **P**rocurator Generalis Ordinis Eremitarum
S. Augustini cum intellexerit, Patres Dis-
calceatos eiusdem Ordinis recursum habuisse ad
EE,

EE. VV. Reuerendissimas, instando pro reuocatione Decreti ab ista Sacra Congregatione sub die 19. Decembris 1637. emanati circa Imagines S. Augustini, S. Nicolai de Tolentino, & aliorum Sanctorum eiusdem Ordinis S. Augustini impressas, aut depictas, ab iisdem Patribus Discalceatis cum habitu, quo ipsi Discalceati vtuntur.

Supplicat humiliter, fieri in decisis. Id quod &c.

Ordinis Eremitarum S. Augustini.

Sacra Rituum Congregatio ad relationem Eminentissimi, & Reuerendissimi Domini Cardinalis Verospii, Instantibus Discalceatis supradicti Ordinis respondit: Standum esse in decisis. Die 13. Martij 1638.

Aloysius Card. Caetanus.

Loco † sigilli.

C. Facchenettus Secr.

Sanctum Officium.

S V M M A R I V M.

In Congregatione generali Sanctae Romanae, & uniuersalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. D. Alexandro Diuina Prouidentia Papa VII. ac Eminentissimis, & Reuerendis. DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana aduersus haeticam prauitatem

G e-

*Generalibus Inquisitoribus à Sancta Sede Apostolica
Specialiter Deputatis, die 24. Septembris. 1655. dam-
natae fuerunt sequentes propositiones, ut infra. num. 1.
Confirmatur, seu declaratur Constitutio Pauli V. qua
prohibetur Superioribus Regularibus, ne quouis præ-
textu se intromittant in causis ad S. Officium spectan-
tibus, Eisque etiam vigore eiusdem, & sequentis
Constitutionis intungitur, ut suos subditos, ac Reli-
giosos, qui hæresis lahe infectos, vel suspectos noce-
rint, absque mora denuncient, ut sequitur. num. 2.*

SANCTISSIMUS D. N. audiuit, non sine ma-
gno animi mœrore, complures opiniones
Christianæ Disciplinæ relaxatiuas, & animarum
perniciem inferentes, partim antiquatas iterum
suscitari, partim nouiter prodire; Et summam
illam luxuriantium ingeniorum licentiam in-
dies magis excreescere, per quam in rebus ad con-
scientiam pertinentibus modus opinandi irrepsit,
alienus omnino ab Euangelica simplicitate, San-
ctorumque Patrum doctrina, & quem si pro re-
cta regula fideles in praxi sequerentur, ingens
eruptura esset Christianæ vitæ corruptela. Qua-
rè, ne villo vñquam tempore viam salutis, quam
suprema veritas Deus, cuius verba in æternum
permanent, arctam esse definiuit, in animarum
perniciem dilatarì, seu verius perverti continge-
ret, idem Sanctiss. D. N. ut oues sibi creditas ab
eiusmodi passiosa, lataque, per quam itur ad
perditionem, via, pro pastoralì sollicitudine in-
rectam semitam euocaret, earundem opinionum
examen pluribus in Sacra Theologia Magistris,
& de-

& deinde Eminentissimis , & Reuerendis. DD. Cardinalibus contra hæreticam prauitatem Generalibus Inquisitoribus seriò commisit : Qui tantum negotium strenuè aggressi, eique sedulò incumbentes , & maturè discussis, vsque ad hanc diem , infrascriptis propositionibus super vnaquaque ipsarum sua suffragia Sanctitati Sux singillatim exposuerunt .

1 Homo nullo vnquam vitæ suæ tempore tenetur elicere actum fidei , spei , & charitatis ex vi præceptorum diuinorum ad eas virtutes pertinentium .

2 Vir equestris ad duellum prouocatus potest illud acceptare, ne timiditatis notam apud alios incurrat .

3 Sententia asserens, Bullam Coenæ solùm prohibere absolutionem hæresis, & aliorum criminum, quando publica sunt , & id non derogare facultate Tridentini, in qua de occultis criminibus sermo est, anno 1629. 18. Iunii in Consistorio Sacræ Congregationis Eminentiss. Cardinalium visa, & tolerata est .

4 Prælati Regulares possunt in foro consciencie absolueret quoscumque sæculares ab hæresi occulta, & ab excommunicatione propter eam incurssa .

5 Quamuis euidentè tibi constet, Petrum esse hæreticum, non tenetis denunciare , si probare non possis .

6 Confessarius , qui in sacramentali Confessione tribuit pœnitenti chartam postea legendam, in qua ad Venerem incitat, non censetur sol-

sollicitasse in Confessione, ac proinde non est denunciandus.

7 Modus euadendi obligationem denunciandæ sollicitationis est: Si sollicitatus confiteatur cum sollicitante, hic potest ipsum absolvere absque onere denunciandi.

8 Duplicatum stipendium potest Sacerdos pro eadem Missa licitè accipere, applicando preventi partem etiam specialissimā fructus ipsimet Celebranti correspondentem, idque post Decretum Urbani VIII.

9 Post Decretum Urbani, potest Sacerdos, cui Missæ celebrandæ traduntur per alium satisfacere, collato illi minori stipendio, alia parte stipendij sibi retenta.

10 Non est contra iustitiam pro pluribus sacrificijs stipendium accipere, & sacrificium unū offerre; Neque etiam est contra fidelitatem, etiamsi promittam, promissione etiam iuramento firmata, danti stipendium, quod pro nullo alio offeram.

11 Peccata in Confessione omissa, seu oblita ob instans periculum vitæ, aut ob aliam causam, non tenemur in sequenti confessione exprimere.

12 Mendicantes possunt absolvere à casibus Episcopis reservatis, non obtenta ad id Episcoporum facultate.

13 Satisfacit præcepto annuæ Confessionis, qui confitetur Regulari Episcopo præsentato, sed ab eo iniuste reprobato.

14 Qui facit Confessionem voluntariè nullam, satisfacit præcepto Ecclesiæ.

15 Pœnitens propria auctoritate substituere sibi alium potest, qui loco ipsius pœnitentiam adimpleat.

16 Qui Beneficium curatum habent, possunt sibi eligere in Confessarium simplicem Sacerdotem non approbatum ab Ordinario.

17 Est licitum Religioso, vel Clerico calumniatorem graua crimina de se, vel de sua Religione spargere minantem, occidere, quādo alius modus defendendi non suppetit, vti suppetere non videtur, si calumniator sit paratus, vel ipsi Religioso, vel eius Religioni publicè, & coram grauissimis viris prædicta impingere, nisi occidatur.

18 Licet interficere falsum accusatorem, falsos testes, ac etiam Iudicem, à quo iniqua certò imminet sententia, si alia via non potest innocens damnum euitare.

19 Non peccat Maritus occidens propria auctoritate Vxorem in adulterio deprehensam.

20 Restitutio à Pio V. imposita Beneficiatis non recitantibus, non debetur in conscientia ante sententiam declaratoriam Iudicis, cò quod sit poena.

21 Habens Capellaniā collatiuā, aut quoduis aliud Beneficium Ecclesiasticum, si studio literarum vacet, satisfacit suæ obligationi, si Officiū per alium recitet.

2 Non est contra iustitiam Beneficia Ecclesiastica non conferre gratis, quia collator conferens illa Beneficia Ecclesiastica pecunia interueniente non exigit illam pro collatione Beneficij,

sed veluti pro emolumento temporali, quod tibi conferre non tenebatur .

23. Frangens ieiunium Ecclesiæ , ad quod tenetur, non peccat mortaliter, nisi ex cōtemptu, vel inobedientia hoc faciat, puta, quia non vult se subijcere præcepto .

24. Mollities , sodomia , & bestialitas sunt peccata eiusdem speciei infimæ, ideoque sufficit dicere in Confessione, se procurasse pollutionem .

25. Qui habuit copulam cum soluta , satisfecit Confessionis præcepto, dicens; commisi cum soluta graue peccatum contra castitatem, non explicando copulam .

26. Quando litigantes habent pro se opiniones æque probabiles, potest Iudex pecuniam accipere pro ferenda sententia in fauorem vnius præ alio .

27. Si liber sit alicuius iunioris, & moderni, debet opinio censeri probabilis, dum non conflat, reiectam esse à Sede Apostolica, tanquam improbabilem .

28. Populus non peccat, etiamsi absque vlla causa non recipiat legem à Principe promulgatam .

Quibus peractis, dum similium Propositionū examini cura, & studium impenditur, Interea idem Sanctissimus re mature considerata statuit, & decreuit, prædictas Propositiones, & vnamquamque ipsarum, vt minimum, tanquam scandalosas esse damnandas, & prohibendas, sicut eas damnat, ac prohibet : ita vt quicumque illas ,

illas, aut coniunctim, aut diuim docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis etiam disputatiuè, publicè, aut priuatim tractauerit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, à qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacumque etiam dignitate fulgente, nisi à pro tempore existente Romano Pontifice, absolui.

Insuper districtè in virtute sanctæ obedientiæ, & sub interminatione Diuini Iudicii prohibet omnibus Christi fidelibus cuiuscumque conditionis, dignitatis, ac status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum ad praxim deducant.

*Ioannes Lupus Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis
Inquisitionis Not.*

Loco † sigilli.

In Congregatione generali Sanctæ Romanæ, & vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. D. Alexandro Diuina Prouidentia Papa VII. ac Eminentissimis, & Reuerendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana aduersus hæreticam prauitatem Generalibus Inquisitoribus à S. Sede Apostolica specialiter Deputatis.

SANCTISSIMUS D. N. post latum Decretum die 24. Septembris proximè elapsi, quo viginti octo Propositiones damnatæ fuerunt, examinatis sedulò, & accuratè vsque ad hanc diem inscriptis, alijs quadagesimum quintum numerum

implentibus, per plures in Sacra Theologia Magistros, ac per Eminentissimos, & Reuerendissimos DD. Cardinales aduersus hæreticam prauitatem Generales Inquisitores, eorum suffragia singillatim super vnaquaque ipsarum audiuit.

29 In die ieiunij, qui sæpiùs modicum quid comedit, etsi notabilem quantitatem in fine comederit, non frangit ieiunium.

30 Omnes Officiales, qui in Republica corporaliter laborant, sunt excusati ab obligatione ieiunij, nec debent se certificare, an labor sit cõpatibilis cum ieiunio.

31 Excusantur absolutè à præcepto ieiunij omnes illi, qui iter agunt equitando, vtcumque iter agant, etiamsi iter necessarium non sit, & etiamsi iter vnius diei conficiant.

32 Non est euident, quod consuetudo non comedendi oua, & lacticia in Quadragesima obliget.

33 Restitutio fructuum ob emissionem horarum suppleri potest per quascumque elemosynas, quas antea Beneficiarius de fructibus sui beneficii fecerit.

34 In die Palmarum recitans Officium Paschale, satisfacit præcepto.

35 Vniq; Officio potest quis satisfacere duplici præcepto pro die præsentis, & crastino.

36 Regulares possunt in foro conscientie vti privilegijs suis, quæ sunt expressè reuocata per Concilium Tridentinum.

37 Indulgentiæ concessæ Regularibus, & reuo-

reuocatæ à Paulo Quinto, hodie sunt reuallidatæ.

38 Mandatum Tridentini factum Sacerdoti sacrificanti ex necessitate cum peccato mortali confitendi quamprimum, est consilium, non præceptum.

39 Illa particula, *quamprimum*, intelligitur, cum Sacerdos suo tempore confitebitur.

40 Est probabilis opinio, quæ dicit, esse tantum veniale osculum habitum ob delectationem carnalem, & sensibilem, quæ ex osculo oritur, secluso periculo consensus vltioris, & pollutionis.

41 Non est obligandus concubinarium ad eiciendam concubinam, si hæc nimis utilis esset ad oblectamentum concubinarium, vulgò, *regalo*, dum deficiente illo, nimis ægrè ageret vitam, & aliæ epulæ tædio magno concubinarium afficerent; & alia famula nimis difficilè inueniretur.

42 Licitum est mutuanti aliquid vltra sortem exigere, si se obliget ad non repetendam sortem vsque ad certum tempus.

43 Annuum legatum pro anima relictum, non durat plus quam per decem annos.

44 Quoad forum conscientie, Reo correcto, eiusque contumacia cessante, cessant censuræ.

45 Libri prohibiti donec expurgentur, possunt retineri, vsque dum adhibita diligentia corrigantur.

Quibus maturè pensatis, idem Sanctissimus statuit, ac decreuit, prædictas Propositiones, & vnamquamque ipsarum, vt minimum, tam

quam scandalosas esse damnandas, & prohibendas, sicut eas damnat, ac prohibet: ita ut quicumque illas, aut coniunctim, aut diuissim docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis etiam disputatiue publicè, aut priuatim tractauerit, nisi forsàn impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, à qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacumque etiam dignitate fungente, nisi à pro tempore existente Romano Pontifice absolui.

Insupèr districtè in virtute sanctæ obedientiæ, & sub interminatione Diuini Iudicii prohibet omnibus Christi fidelibus cuiuscumque conditionis, dignitatis, ac status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum ad praxim deducant.

Ioannes Lupus Sanctæ Romanæ, & vniuersalis Inquisitionis Not.

Loco † Sigilli.

2. Licèt aliàs per Constitutionem fel. record. Pauli V. emanatam sub die 1. Septembris 1606. quæ incipit, Romanus Pontifex, fuerit districtè prohibitum Superioribus Regularium, ne quouis titulo, vel prætextu præuentionis, aut consuetudinis, & præscriptionis etiam immemorabilis, aut alio in causis ad Sanctum Officium spectantibus, se quoquo modo intronittere, aut immiscere, denunciations recipere, testes examinare, processus conficere, causas cognoscere, aut

aut terminare audeant; imò ex eiusdem Cōstitutionis dispositione, eisdem fuerit grauitèr iniunctum, vt suos subditos, ac Religiosos, quos hæresis labe infectos, vel de hæresi suspectos noverint, absque alia consultatione cum propriis suæ Religionis Superioribus, vel alia quauis persona faciendâ, sine mora Inquisitoribus, vel locorum Ordinarijs vicinioribus denuncient: Nihilominus animaduertens Sanctiss. D.N. Alexander VII. ab aliquibus Regularibus in dubium reuocari prædictam denunciandi obligationem; adeò vt nedùm suos subditos non denuncient, verùm etiam fideles ad ipsos pro consilio recurrentes, an debeant Sancto Officio denunciare, quæ audierunt, aut viderunt, ad ipsum Sanctum Officium spectantia, ad id faciendum, vt deberent, non obligent, imò aliquando eosdem perperam instruant, non teneri, nec sub obligatione Constitutionum Apostolicarum comprehendi; & hanc opinionem erroneis aliquot Doctorum sententijs confirmare tentantes, eosdem in maximum fidei discrimen ab onere denunciandi retrahere conentur. Volens proindè Sanctitas Sua abusum huiusmodi ex sui Pastoralis officij debito coercere, post maturam facti discussionem, auditis Votis Eminentissimorum, & Reuerendissimorum DD. Cardinalium aduersus hæreticam prauitatem generalium Inquisitorum, innouant Constitutionem prædictam à fel. record. Paulo V. emanatam, & quatenus opus sit, eam declarans, hoc præsentì Decreto districtè præcipit, & mandat omnibus, & singulis Regularium

Generalibus, Prouincialibus, Abbatibus, Prioribus, Guardianis, Rectoribus, Præpositis, aliisque eiusmodi quocumque nomine nuncupatis Superioribus cuiuscumque Ordinis, & Instituti, siue Mendicantium, siue non Mendicantium, nec non Congregationis, & Societatis, Clericorum Regularium quorumcumque; etiam Societatis Iesu, aliorumque; quomodocumque exemptorum, vel non exemptorum, etiam si essent specialiter, & nominatim exprimendi, vt omnino d. Constitutioni in omnibus pareant, & omnes, & quoscumque Religiosos, tam sibi ipsis subditos, quam non subditos cuiuscumque dignitatis, gradus, & conditionis existant, hæreticos, vel de hæresi quomodocumque etiam leuiter suspectos, deferant, & iudicialiter denuncient Inquisitoribus, vel locorum Ordinariis, & nullatenus in causis ad S. Officium spectantibus audeant se intromittere, neque suos subditos ad S. Officium recurrentes, vel recurrere, aut accedere volentes, molestare, vexare, vel alio quouis modo siue directè, siue indirectè auertere, retrahere, dissuadere; imò prædictos suos subditos monere debeant, vt ipsi quoque eidem Decreto omnino pareant, & alios Christi fideles, etiã Confratres suos ad parendum pariter hortentur, & suadeant, reiectis penitus huiusmodi opinionibus, atque interpretationibus, quas Sanctitas Sua, cum voto dd. Eminentissimorum DD. Cardinalium, tanquam perniciosas, temerarias, & non consistentes, & à mente Sanctitatis suæ prorsus alienas reprobauit, & reprobatur. Et quia quandoque etiam cum subditi deficiunt in eo, quod ipsis imple-

implendum incumbit cum Religiosis eiusdem ; alteriusve Ordinis , alijsue quibuscumque personis de fide suspectis , cæterisque petentibus consilium in materiis ad Sanctum Officium spectantibus , itavt nedum ipsimet denunciationses differant , vel ab illis prorsus abstineant ; verum etiã multotiès ab eisdem alios à se consilium petentes retrahant malis artibus , vel mendicatis Doctorum opinionibus , vel sub fraternæ correctionis factæ , vel faciendæ , aliove prætextu . Propterea idem Sanctissimus declaravit præfatos subditos absque vlla participatione , etiamsi nulla petita venia à Superioribus , etiamsi nulla fraterna correctio , vel alia monitio præmissa fuerit , omninò teneri , & obligatos esse accedere ad denunciandum Ordinarijs , vel Inquisitoribus locorum quoscumque , etiam Confratres , ac Superiores etiam primarios suos eiusdem Ordinis , & Religionis , quos nouerint esse de fide quomodolibet etiam leuiter suspectos ; Ac propterea eosdem debere omnes , & quoscumque etiam alios à se consilium , vt supra petentes , monere , & obligare ad denunciandum , nec posse illos à denunciando sub dictæ fraternæ correctionis , vel alio quouis prætextu retrahere , aut retardare , & præfatos omnes tam Superiores , quàm subditos contrafacientes , Sanctitas sua voluit , & declaravit subiacere omnibus censuris in dicta Constitutione Pauli V. expressis , necnon priuationis quarumcumque Dignitatum , seu Prælaturarum , seu officiorum suorum Ordinum , ac vocis actiue , & passiuæ , perpetuæque inhabilitatis ad eadem ipsò facto ,

facto, & absque alia declaratione incurrendis alijsque Sanctitatis suæ, ac Successorum arbitrio infligendis pœnis, quarum relaxationem, suspensionem, absolutionem, vel dispensationem Sanctitas Sua sibi ipsi, & successoribus suis Romanis Pontificibus tantum expresse reservauit. Et ne præmissorum prætendi possit ignorantia, idem Sanctissimus mandauit sub eisdem pœnis, ipso pariter facto incurrendis, vt supra reservatis; vt Superiores omnes præfati in quocumque loco, Conuentu, vel Collegio sui Ordinis, Decretum hoc semel saltem singulis annis Kalendis Martij in publica mēsa, vel aliàs in Capitulo ad hoc specialiter conuocato, legi curent vnà cum alijs Decretis, & Constitutionibus Apostolicis ad Sanctum Officium Inquisitionis aduersus hæreticam prauitatem pertinentibus, quotannis legi solitis, iuxta Decretum fel. record. Urbani VIII. Et insuper iidem Superiores teneantur curare, & efficere, vt huius Decreti exempla aliquo in loco apud eos publicos affigantur, & affixa conseruentur, itavt ab iisdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commodè queant. Deque huiusmodi lectione, & commonitione publico documento ab iisdem Superioribus Conuentus, vel Domus subscripto, vnaque ab alijs duobus Religiosis eiusdem Domus, vel Conuentus statim certiore, facere Congregationem Sanctissimæ Inquisitionis in Vrbe, vel locorum Inquisitores vbi sunt. Statuitque præterea Decretum hoc, seu illius exemplum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in Acie Campi Floræ affixum, omnes

omnes vbique existentes arctare, & afficere, ac si vniciuique personaliter fuisset intimatum. Die 8. Iulij 1660.

Loco † sigilli.

Ioannes Lupus S. Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis Not.

Status Ecclesiarum Urbis.

S V M M A R I V M.

Status temporalis Ecclesiarum Parochialium Urbis tam Secularium, quàm Regularium describitur ex ordine Eminentissimi Cardinalis Vicarij, ut sequitur.

LA Chiesa Parochiale di
situato nel Rione di
fondata da
Bolla di Papa
creto &c. sotto il dì
La Chiesa hà il Choro, Organo, Sacristia, & Campanile con campane num.
Hà Cappelle num.
Sepulture num.
Hì annessa la Cura dell' Anime, che si esercita da vn' Paroco, ò Curato, ò Vicario perpetuo, ò amobile Secolare, ò Regolare da nominarsi, & deputarsi da
ò Decreto &c. sotto il dì
fi
come appare per
ouero per Decreto & anno
& Cam-
Altari num.
e Cimiterio.
che si eserci-
perpetuo,
Regolare da nominarsi, &
come per Bolla,
& an-
no

no & i confini della Parochia,
 ò cura sono i seguenti .

*Si esprimano con il numero delle Case , ò famiglie ,
 che vi s'includono, come appare per la Bolla sudet-
 ta della fondatione , e per altro documento , &
 essendo i confini controuerfi , si pongono come tali .*

Beni , e rendite della Chiesa Parochiale di S.

Possiede vna Casa situata nel Rione di
 nella strada confina da vn
 lato, v.g. con la via publica, e dagli altri lati con
 le Case di come costa per instro-
 mento rogato da il dì & an-
 no

E più possiede vn Casale, ò Tenuta, ò Podere,
 ò Vigna posta nel Territorio di
 in vocabolo e confina dall'Oriente
 con la strada publica , dall'Occidente con i beni
 di come per Instrumento rogato
 da il dì & anno

E più possiede vn Censo di scudi in pro-
 prietà, che rende ogni anno scudi fonda-
 to sopra vna Casa posta nel Rione di
 nella strada, & hà per confini da due lati la via
 publica , dall'altro hà la Casa di
 e dall'altro la Chiesa come per In-
 stromento il dì & anno
 hoggi pagabile da

E più possiede vn Giardino, Horto, Granaro,
 Molino, Fenile, Bottega, Magazzino, Forno,
 caua

caua di pietra, ò pozzolana &c. e si esprima ciaschedun corpo, il luogo doue è situato con i suoi confini, con indicar ogni corpo, con che titolo l'hà acquistato, cioè se per legato, ò donatione, ò permuta, ò compra, ò transattione, ò altro titolo, & ad vn per vno si noti il Testamento, ò Codicillo, ò Instrumeto con il nome del Notaro, e con il giorno, & anno

E più possiede luoghi de Monti Camerali, ò Baronali &c. num. acquistati per legato, ò donatione, ò altro titolo, come per Instrumeto rogato da il dì & anno

E più hà vn'annuo Canone di scudi per ragione d'vna Tenuta, ò Vigna, ò Casa situata &c. confinante &c. data dalla Chiesa, ò Monasterio, ò Collegio &c. con titolo d'emfiteusi, ò locatione perpetua à terza, ò quarta generatione à come appare per Instrumeto rogato da il dì & anno hoggi il detto Canone si paga da

E più tiene vn'annua rendita, ò risposta in perpetuo, ò à tempo limitato per anni & essendo in grano, vino, & altra cosa si specifichi con la quantità per ragione di legato, ò di donatione, come appare per Testamento, ò Instrumeto rogato da il dì & anno & al presente si paga da

Crediti.

E Chiamato al Fideicommissso di come appare dal suo Testamento per gli Atti

rogato da

il dì

& anno

Se vi saranno altri pesi si specifichino ad uno per uno, e si dica da chi furono imposti, con indicar gl' Instrumeti, ò altri documenti, che vi saranno.

E più hà peso d'albergare Pellegrini, di ricevere, & alimentare infermi, ò di ricevere, e nutrire i Pròietti con le loro Balie, come per Testamento, ò documento il dì & anno

Dote della Sacristia .

S*I esprimano i Corpi de' Beni stabili, Luoghi de' Monti, Censi, Canonì, annui Legati, ò altro, che si possiede, con l'espressione del sito, e de' confini à corpo per corpo, e con indicare i Rogiti con il giorno, & anno come si è detto di sopra.*

Fondatione, e Dote delle Cappelle, & Altari .

L*A Cappella sotto l'inuocatione di* fu fondata da con obligo v. g. di quattro Messe la settimana da celebrarsi per l'anima di da vn Cappellano perpetuo, ò amouibile Sècolare, ò Regolare da nominarsi dal e suoi heredi, e successori, & hà per dote vna Casa, Vigna &c. situata &c. confinante &c. come apparisce per Instrumento della detta foundatione, ò dotatione rogato da il dì & anno

E se la Dote sarà in Censi, si esprima il fondo, con i confini

confini, indicatione dell' Instrumeto, e della persona da cui si paga, come si è detto di sopra .

Frutto , e Rendita .

I L. Casale nominato di sopra, suole affittarsi ogn'anno scudi e non affittandosi, considerato il frutto di sei anni, e ragguagliando li fertili con gl'infertili , e detratte tutte le spese , suol rendere ogn'anno per parte dominicale grano rub. . . . biada rub. . . . legumi rub. vino barili foglia di mori celsi scudi fieno scudi herba scudi olio scudi che ridotto il tutto in moneta , suol rendere vn' anno per l'altro scudi come appare dal libro mastro &c.

Il medesimo si dica delli Poderi , Vigne, Prati, Horti, e di ciascun'altro corso espresso di sopra .

La Casa situata nel luogo notata di sopra suol'appiggiarsi ogn' anno per scudi e detratti li pesi delle riparationi , & acconcimi , delle selciate, delle chiauiche, e de' spigionamenti, & ogn'altra spesa , ragguagliati i sei anni, resta netto il frutto della Casa vn'anno per l'altro scudi come appare dal libro &c.

Li sudetti luoghi de' Monti , Censi , ò Canonj rendono ogn'anno scudi .

Le Decime , che si pagano al Curato ascendono ogn'anno scudi

Li Funerali, Sepulture , Battesimi, Matrimonij , Oblationi , & altri incerti, ragguagliando, sei anni, ascendono vn'anno per l'altro a scudi .

Si

Si che il frutto certo somma ogn'anno ~~16~~
 di li frutti incerti sommano scudi In
 tutto sommano

*La medesima formola si esseri in calcolare il frutto
 de' beni della Sacristia, Infermaria, e di ciascuna Cap-
 pella, ò Altare.*

Debiti .

HA vn Censo passiuo di scudi in pro-
 prietà, per cui paga ogn'anno scudi
 fondato sopra vna Casa situata &c confinante &c.
 come appare per Instrumento rogato da
 il giorno & anno di presente
 paga à

E più hà debito di pagare vn'annuo Canone
 di scudi per ragione di vna Vigna situata &c.
 confinante &c. concessa da in emfiteusi
 perpetua, ò di 29. in 29. anni con obligo di pa-
 gare ogn'anno il detto Canone in recognitione
 del dominio diretto, come per Instrumento ro-
 gato da il dì & anno e di pre-
 sente si paga à

E più hà debito d'vn'annua pensione perpetua
 di scudi imposta sopra i frutti &c. à fauore
 di come per Bolla di Papa spe-
 dita il dì & anno

E più hà debito d'vn'annuo Censo vitalitio di
 scudi à fauore di per la somma
 di scudi come per Instrumento rogato da
 il dì & anno

E più hà debito di pagare ogn'anno scudi
 H h h per

per ragione dell'heredità prouenutale da
con detto obligo , come appare per suo Testa-
mento rogato da sotto il dì & anno .

*Se vi saranno altri debiti , parimente si esprimino ad
vno per vno con nominare i Creditori , & indicare gl'in-
strumenti .*

Tutto il debito ascende à scudi l'entra-
ta somma restanetta l'entrata in scudi

Subiectio.

S V M M A R I V M .

*Conuentum S. Bonauenturæ Ordinis Minorum S. Fran-
cisci de Obseruantia nuncupatorum Lugdunen. Ciui-
tatis persenerare debere , vt antea sub omnimoda in-
risdictione Ministri Generalis dicti Ordinis. Clemen-
tis X. literis in forma Breuis emanatis, cū insertione
Decreti Sacre Congregationis cauetur .*

C L E M E N S P A P A X .

Ad futuram rei memoriam .

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius
Franciscus Maria Rhini à Politio Minister
Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franci-
scisci de Obseruantia nuncupatorum, quòd cū
ante triennium tunc existentes fratres Conuen-
tus Sancti Bonauenturæ Ciuitatis Lugdunen.
Prouinciæ eiusdem S. Bonauenturæ dicti Ordinis

nīs

nis, vt malè ordinatæ eorum vitæ reformationem euitarent, se, dictumque Conuentum Iurisdictioni Ministri Generalis Ordinis Minorum eiusdem S. Francisci Conuentualium nuncupatorum subijcere tentarent, Congregatio tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita ad quam super eiusmodi nouitate recursus habitus fuerat, decreuit eundem Conuentum sub Iurisdictione Ministri Generalis d. Ordinis Minorum de Obseruantia sicut antea remanere debere, idque executioni mandatum fuit, nec quidquam noui vltra tentatum præterquam, quod cum dictus Franciscus Maria Minister Generalis ad visitandas, & reformandas Galliæ Prouincias dicti Ordinis iussu nostro profectus fuisset, fratres Conuentus præfati, & cum illis vnâ eorum Guardianus, intercessionem Venerabilis fratris Archiepiscopi Lugdunen. literas commendatitias à Charissimo in Christo filio nostro Ludouico Francorum Rege Christianissimo obtinuerunt ad hoc, vt eis licentia assumendi statum Sæcularem, cum eorum Conuentus, seu Ecclesiæ in Collegiatam Ecclesiam erectione ab hac Sancta Sede impetraretur. Verùm his ad notitiam dicti Francisci Mariæ Ministri Generalis deductis, ipse Franciscus Maria Minister Generalis, eundem Ludouicum Regem adiit, & ab eius pietate obtinuit reuocationem dictarum literarum, atque ita exclusâ fuit nouitas Religioni perniciofa, sublataque occasio mali exempli, quo fratres aliorum Conuentuum

ad similia procuranda; reformationis, quam humana fragilitas auersatur, euitandæ causa, adduci potuissent. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat dilecti filij fratres dicti Conuentus Lugdunen. pro maiori eorum parte cum dilecto patre filio Petro Quinton eorum Guardiano, & rebellionis antesignano vniti ad tantam deuenissent insolentiam, vt sub prætextu, seu spe litterarum Apostolicarum, per quas eorum professio annullaretur; obedientiam non solum eorum Ministro Provinciali, sed etiam Visitatori, & Commissario delegato Reformatori à Nobis nominato, negare præsumperint; dictus verò Franciscus Maria Minister Generalis ne dictus Conuentus, qui ex primarijs Ordinis præfati existit, & in quo Sancti Bonauenturæ Ecclesiæ Doctoris, qui ibidem sanctæ conuersationis meritis refulsit, & in Domino obdormiuit, caput (vt p̄ se creditur) asseruatur, in profundum malorum descendat, ac pernicioso exemplo alios quoque eiusdem, & aliarum Franciæ Prouinciarum Conuentus in ruinam trahat, opportunè in præmissis à Nobis prouideri, & vt infra indulgeri summo opere desideret. Nos ipsius Francisci Mariæ Ministri Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus fauorabiliter annuere volentes, eumque à quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & penis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa laicis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium duntaxat consequen.

sequen. harum serie absoluentes, & absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, inhærentes decreto alias videlicet die 31. Maij 1669. edito, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus dictum Conuentum S. Bonauenturæ Lugdunen. Ciuitatis perseuerare debere, vt antea sub omnimoda iurisdictione Ministri Generalis dicti Ordinis fratrum Minorum S. Francisci de Observantia pyncupatorum: Ac propterea strictè mandamus Guardiano, cæterisque eiusdem Conuentus fratribus, vt in omnibus eidem Ministro Generali, nec non Ministro Prouinciali ipsius Prouinciæ, ac Visitatori, itidemque Reformatori, ad præscriptum Sacrorum Canonum, Sacri Concilij Tridentini, Apostolicarum Constitutionum, & Ordinis prædicti omninò pareant, atque obediant; Et aduersus parere recusantes, prout iuris fuerit animaduerti dicta auctoritate harum serie præcipimus. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore, quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari: Sicque ius respectuè inuiolabiliter obseruari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Audito-

res iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Prouinciæ, & Conuentus, ac Ordinis præfatorum, etiam iuramento confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: priuilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrarijs quibuscunque. Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 17. Februarij 1672. Pontific. nostri anno secundo.

I. G. Slusius.

Superiores Regularium.

S V M M A R I V M.

Superiores Regulares annuatim tenentur publicare decreta, quæ inferius notantur.

- 1 **I**L Lunedì doppo la prima Domenica dell' Auuento, ò in vno dell' dieci giorni imme-

- immediatamente seguenti, li Superiori locali di ciascun Monasterio, Conuento, e Casa Regolare sono obligati far sapere in tauola publica li Decreti *de celebratione Missarum*, fatti dalla Sacra Congregatione del Concilio con autorità speciale di N. Sig. sotto li 21. di Giugno 1626. che cominciano, *Cum sapere contingat &c.* sotto pena di priuatione d'offitio, e di voce attiuā, e passiuā da incorrerli *ipso facto*.
2. L'istesso sotto le medesime penē sono obligati fare il Venerdì doppo l'ottaua della solennità del Corpo di Christo, ò in vno delli dieci giorni immediatamente seguenti.
3. Il Venardì doppo l'Ottaua dell'Assunzione della Beata Vergine, ò almeno per tutto il mese d'Agosto, li medesimi Superiori locali sono obligati in publica tauola, ò in vn Capitolo specialmente cōuocato á quest'effetto, auuifare i loro Sudditi dell'offeruanza, & executione delle Constitutioni Apostoliche, e Decreti spettanti al Sant'Offitio, e particolarmente di quelli, de quali si fa mentione nel Decreto publicato dalla Santità di Nostro Sig. sotto li 15. Dicembre 1653. che comincia, *S. D. N. sedulo incumbens &c.* e poi confermato li 5. Nouembre 1637. sotto pena di priuatione d'offitio, e di voce attiuā, e passiuā da incorrerli *ipso facto*, & altre pene ad arbitrio di Sua Santità.
4. Il medesimo sotto le medesime pene sono obligati a fare rispettuamente gli altri Superiori dell'Ordine in qualsiuoglia Capitolo Generale

nerale, e Prouinciale , & in ogni congresso , e Compagnia Capitolare .

Li quali deuono anco procurare , e fare , che in ogni Conuento stia affissa continuamente vna copia del detto Decreto *Sanctiss. D. N. sedulo incumbens &c.* in qualche luogo publico, doue possa commodamente vederli , e leggerli dalli Religiosi sudditi .

E dar conto alla Sacra Congregatione della Santissima Inquisitione di Roma , d'hauer auuissati i loro sudditi, come sopra .

Auertendo che li Trafgressori saranno puniti infallibilmente , e contro di loro si procederà nel Tribunale del Sant'Offitio , come nel suddetto Decreto del 1632 .

5 Due volte l'anno almeno li detti Superiori in ogni Conuento , Monastero , o casa Regolare son tenuti far leggere in publica Tauola , li Decreti *de Regularibus Apostatis, & eiectis* fatti dalla Sacra Congregatione del Concilio con facoltà speciale di Nostro Signore sotto li 21. Settembre 1624. che cominciano *Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum Regularium eiectorum, & fugitiuorum &c.* & insieme anco li Decreti generali della sanctorum memoria di Clemente Ottauo spettanti alla riforma de' Regolari , alla recettione , professione , & institutione de' Nouitij, quali Decreti dalla medema Sacra Congregatione del Concilio furono innouati nelli detti Decreti *de Regularibus Apostatis, & eiectis*, & a quelli vanno annessi .

Chi

Chi presume fare il contrario incorre la pena di priuatione di tutti gli officij, che hà, e di voce attiuu, e passiuu, e d'inhabilità perpetua alli medesimi officij, e voce, la quale pena è riservata à Sua Santità.

6 Deuono leggerli li Decreti d'Vrbano Ottauo, e di Clemente Ottauo, *De largitione munerum* dentro al mese di Gennaro sotto la priuatione dell'offitio, e di voce attiuu, e passiuu alli Superiori, che trasgrediranno.

7 Si deue leggere in ciaschedun'Anno nelle Calende di Marzo il Decreto della Santissima Inquisitione fatto li 8. di Luglio 1660. alla presenza della Santità di N. Sig. Papa Alessandro Settimo, che comincia. *Licet alijs per Constitutionem*, e deuonarsi auuiso dalli Superiori essersi letto il sopradetto decreto con fede sottoscritta da loro, e da lui, ò tre altri dell'istesso Conuento alla Sagra Congregatione della Santissima Inquisitione di Roma.

Die 7. Nouembris 1668.

Relata Sanctiss. D. N. instantia PP. Procuratorum Generalium Ordinis Minorum de Observantia, & Eremitarum S. Augustini, & Sancti Pauli Primi Eremitæ Regni Lusitaniæ, Sanctitas Sua prorogauit lectionem Decreti san. mem. Alexandri Papæ VII. incipien. *Licet alijs*, faciendam Calendis Martij, per totum prædictum mensem.

Loco † sigilli.

Franciscus Riccardus Sanctæ Romanæ,
& Vniuers. Inquisit. Nor.

BVL.

B V L L Æ, E T B R E V I A

In hoc Supplemento per extensum posita.

E X P A V L O V.

Cum certas. Circa Indulgentias Congregationi Fratrum Beati Ioannis Dei concessas. fol. 693.

Ex G R E G O R I O X V.

Universi. Contra Confessarios sollicitantes penitentes in confessionibus. fol. 640.

Ex V R B A N O V I I I.

Nuper. Circa precedentiam Regularium, prioritatem, siue antiquitatem Conuentus attendi debere declarat. 797

Exponi. Confirmatur Decretum Sac. Congr. circa prohibitionem Imaginum Sanctorum, Augustini, Nicolai Tolentinatis, ac aliorum eiusdem Ordinis, impressarum, aut depictarum à Fratribus Excalceatis cum eorum habitu. 825.

Ex I N N O C E N T I O X.

Alias. Confirmat Decretum Sac. Congr. Sacris Ritibus preposita, quo canetur, Capellanos de Massa subijci Professo Chori Ecclesia Iannensis circa ea, quæ ipsius Chori directionem concernunt. 636.

Ex A L E X A N D R O V I I.

Credita. Confirmatur Decretum Sac. Congr. quo precipitur, ut in festis duplicibus, Defunctorum Missa celebrari nequeant. 784.

Alias. Clerici Religionis Ministrantium Infirmis, Laicis eiusdem Ordinis, etiam professione antiquioribus, preferuntur. 802.

Ex C L E M E N T E I X.

Cum sel. reg. Extenditur declaratio Alexandri VII. cir-

ca Altaria perpetuè privilegiata, ad Altaria temporaneo privilegio decorata. fol. 616.

Sollicitudo. Religiosis omnibus, alijsque personis Ecclesiasticis, mercatura, negotiationesque saculares dist. icte prohibentur. 772.

Exigit. Officium, & Missam Conceptionis B. M. V. cum eius Octava de precepto celebrari disponit ad instantiam Ordinis Eremit. S. Augustini. 791.

EX C L E M E N T E X.

Sacrosancti. Renovantur omnia Indulta, seu Privilegia personalia quibusvis Fratribus Minorum S. Francisci concessa contra, vel prater Ord. prædicti instituta. 612.

Nuper. Confirmatur Decretum Sac. Congr. Episcopis, & Regularibus præposita, quo prohibetur Parochis ingredi Ecclesias Regularium in associatione Cadauerum. 620.

Aliàs pro parte. Circa defunctorum cadauera, quæ in Ecclesijs Regularium sepeliuntur, funeralia ad ipsos Regulares, non ad Parochos pertinere declarat. 623.

Exponi. Confirmat Decretum Capituli Generalis Ord. Minor. S. Francisci de Obseru. quo præcipitur Ministris Provincialibus Nationis Germano-Belgica, ut denique liberam electionem Abbatissarum. 651.

Nuper pro parte. Reudcatur commissio Clementis IX. pro fundatione Conuentus Carmelitarum Discalceatorum in Oppido de Bilbao. 666.

Pjs Christi fidelium. Confirmat Indulgentias, & gratias omnes, locis Terræ Sanctæ hucusque concessas. 683.

*Commissa. Indulgentias plenarias erogat omnibus Christi fidelibus, qui in festis diebus Sanctorum Benedicti, Scholastica, Placidi, ac Mauri, necnon decima-
tertia Nouemb. deuotè visitauerint Ecclesias tam Mo-*

101

DECRETA S. OFFICII
per extensum posita.

D Annantur quadraginta, & quinque Propositiones
sub Alex. VII. fol. 330. num. 1. & seqq.

DECRETA S. CONGREG. CONCILII

Tridentini per extensum posita.

N Vlli Sacerdoti licitum esse aliam eleemosynam ac-
cipere præter illam, quam accepit ab eo, pro quo
Missam offerre tenetur. fol. 786. n. 5.

Conceditur prorogatio Procuratori Generali Ord. Con-
uentualium pro reductione Missarum. fol. 788. n. 6.

Taxa Innocentiana fori Ecclesiastici quoad materias
spirituales. fol. 866.

DECRETA SAC. CONG. EPISC. ET REGVL.

per extensum posita.

Circa commendationes Fratrum S. Augustini præ
Provincialatu assequendo. fol. 638.

Circa Diffinitores perpetuos Ordinis Min. Conu. fol. 643.

Idem decernit circa eandem materiam præcedentia inter
Diffinitores. fol. 650.

Circa Abbatissarum electiones in Monast. Regul. fol. 656.

Quadam disponit circa Abbatissar. confirmationes. 658.

Componit contentiones inter Mendicantes. fol. 663.

Prohibet fundationem Conuentus Capuccinorum Plebis
Veggiani, fol. 672.

Quoad Vicarias perpetuas Grangiarum suppressarum.
fol. 673. num. 1.

Tertiarum recipi non possunt ante ætatem præfixam in
Monasteriis Regul. fol. 675. num. 2.

Hospites in Monasterio S. Pauli de Vrbe antea so-
lutione soluant victus expensas. fol. 678. num. 3.

Prohi-

Prohibet Fratribus Reformatis S. Francisci translationem Hospitij. fol. 680. num. 2.

Prohibetur Superioribus localibus Ordinis Erem. S. Aug. receptare in Conuentibus Iustitia cōtumaces. fol. 758.

Responsiones ad quedam dubia super subiectione Conuentuum nonnullorū Iurisdictioni Ordinariū. f. 763. n. 1.

Non licet Episcopis Conuentus sibi suppositos Visitantibus aliquid accipere procurationis nomine. fol. 765. n. 2.

Commissio quo ad obseruationem Decretorum pro Nouitijs recipiendis in Ordine Fratr. Erem. S. Aug. fol. 789.

Circa statum temporalem Ecclesiarū Parochialium Urbis Eminētiss. Card. Vicarius nonnulla disponit. fol. 843.

Decreta, quæ Superiores Regularium annuatim publicare tenentur. fol. 854.

DECRETA CONGREG. SAC. RITVVM per extensum posita.

D*efunctorum corpora in Ecclesijs Regularium tumulanda, recto tramite deferenda esse. f. 627. n. 4.*
Numerum, & electionem Religiosorum pro associandis cadaueribus ad heredes pro libitu voluntatis spectare, fol. ibid. num. ibid.

Senogallien ad instantiam Ordinis Erem. S. Augustini, multa circa eandem materiam associationis cadauerū Sac. Congr. disponit. fol. 628. num. 5.

Eadem omnino dubia discussa ad instantiam Ord. Min. S. Francisci de Obseruantia. fol. 633.

Facultas recitandi Officium S. Clara semel in mense cōceditur toto Ordini vtriusque sexus Min. de Obseruantia S. Francisci. fol. 792. num. 2.

Eidem Ordini cōceditur recitari Officiū S. Antonij Patiani modo, & forma, ut supra. fol. 793. n. 3.

Officium, & Missa S. Raimundi de Pennafort Ord. Prædic.

- dic. in Breniario, & Missali Romano inferi mandatur . fol. 794. num. 5.*
- Senogallien. circa processiones, Rosarij, & S. Monica . fol. 804. num. 3.*
- Theatina præminentiarum. fol. 805. cum seqq. n. 4.*
- Prohibentur Imagines S. Augustini, ac S. Nicolai Tolentinatis depictæ, siue impressæ cum habitu Fratrum Discalceatorum Ord. eiusdem S. August. fol. 825. n. 1.*
- Circa eandem causam, fieri in decisis mandat. f. 829. n. 3.*
- Decreta nouissima seruanda in Causis Beatificationum, & Canonizationum, quibus accedunt Taxæ pro Ad-uocatis, Procuratoribus, & Notario . fol. 881.*
- Officium Sanctorum omnium Ordinis Min. S. Francisci Fratribus eiusdem recitandum conceditur sub die 26. Nouembris . fol. 795.*
- Officium Beatorum Martyrum Gorgomienſium Fratrib. Min. S. Francisci de Obseruantia recitandi facultatem impertitur . fol. 796.*
- DECRETA SAC. CONG. INDVLGENTIIS,**
 & Sac. Reliquiis præpositæ per extensum posita.
- D**eclarat nonnullas Indulgentias partim esse confis-
 elas, partim apocryphas, vel ex alio capite nullas
 sub die 7. Martij 1678. fol. 730. n. 8.
- Confirmat Indulgentias concessas Archiconf. vtriusque
 sexus Cincturatorum S. Augustini, & S. Monica sub
 die 5. Iulij 1678. fol. 736. num. 9.*
- Confirmantur similiter Indulg. concessæ gestantibus funi-
 culū S. Fræc. de Paula sub ead. die, ut sup. f. ibid. n. 10*
- Confirmatur Summarium Indulgentiarum S. Mariæ de
 Monte Carmelo sub die 22. Martij 1678. f. 749. n. 11.*
- Approbatur Summarium Indulgentiarum Confraterni-
 tatibus SS. Trinitatis, & Redemptionis Captiuorum
 concessarum ead. die, ut supra. fol. 758. n. 12.*

INDEX VBRICARVM, quæ in hoc Supplemento continentur.

A <i>Brocatio Indultorum.</i>	fol. 611.
<i>Altitaria privilegiata.</i>	616.
<i>Associatio Cadaverum.</i>	619.
<i>Capellani Masse.</i>	636.
<i>Commendationes.</i>	638.
<i>Confessarii.</i>	639.
<i>Diffinitores perpetui.</i>	646.
<i>Electio Abbatissa.</i>	651.
<i>Eleemosyna.</i>	658.
<i>Festum S. Augustini.</i>	663.
<i>Fundatio Conuentus.</i>	665.
<i>Grangia.</i>	673.
<i>Hospites.</i>	675.
<i>Hospitium.</i>	679.
<i>Indulgentia.</i>	681.
<i>Inquisiti.</i>	758.
<i>Invisdictio.</i>	660.
<i>Laici, seu Conuersi.</i>	766.
<i>Mercatura.</i>	772.
<i>Missa.</i>	782.
<i>Nexitus.</i>	788.
<i>Officia Sanctorum.</i>	790.
<i>Præcedentia.</i>	797.
<i>Privilegium.</i>	811.
<i>Sacra Monumenta Hierusalem.</i>	821.
<i>Sanctorum Imagines.</i>	824.
<i>Sanctum Officium.</i>	829.
<i>Status Ecclesiarum Urbis.</i>	843.
<i>Subiectio.</i>	850.
<i>Superiores Regularium.</i>	854.

T A S S A I N N O C E N T I A N A

Del Foro Ecclesiastico nelle
materie spirituali,

O V E R O

Dichiarazioni sopra quelle Cause, e materie
Ecclesiastiche, e Spirituali, nelle quali nel
Foro Ecclesiastico, & Episcopale non si
può nè si deue esiggere emolumento al-
cuno, eccetto quello, che si dichiara per
il solo Cancelliero, con la riforma de gli
abusi contrarij.

ROMÆ, Typis Reu. Cam. Apostolicæ. 1672.

Superiorum Permissu, & Privilegio.

E S S E N D O S I hauuto ricorso alla Santità di Nostro Signore INNOCENTIO XI. per molti Vescouj, & Arcivescouj, & altri Prelati zelanti, acciò per sicurezza della loro coscienza, e per togliere ogni occasione di dubbio, che potesse nascere dalle diuerse consuetudini delle Diocesi, & anche acciò non siano ingannati da loro Vicarij, Cancellieri, & altri Ministri, e famigliari si stabilisca vna Tassa generale, & vniforme per il Foro Episcopale, ò vero Ecclesiastico, nè mancando i ricorsi de Cleri, e de Popoli, ha perciò la Santità Sua deputato vna Congregatione particolare di due Signori Cardinali Prefetti delle Congregationi del Cōcilio, e de' Vescouj, e di quattro altri Signori Cardinali delle medesime Congregationi, e di due Monsignori loro Segretarij, e delli Monsignori Datario, & Auditore della Santità Sua, e da questa si è risoluto, non poterli nelle cause contenziose ciuili, criminali, e miste venire alla sudetta Tassa generale, senza la precedente notitia delle Tasse particolari di ciascheduna Diocesi, ò Prouincia, potendo giuridicamente quella esser varia secondo la diuersa consuetudine regolata dalla diuersità de' Paesi, e de' luoghi. Bensì douersi con qualche maggior chiarezza per togliere tutti i dubbij, e gli equiuoci, dar fuori le declarationi, che in più tempi, e diuerle occasioni si son fatte dalle Sacre Congregationi del Concilio, e de' Vescouj nelle materie Ecclesiastiche, ò vero meramente spirituali, acciò in tal modo sappia ciascuno quel che

che sia illecito, e si tolga ogni scusa , ò pretesto d'ignoranza , ò di consuetudine , douendo in sì fatte materie l'osservanza essere da per tutto vniforme per la generalità de Canonì, e Concilij , e particolarmente del Tridentino , in modo che deue dirsi reprobà , & illecita ogni contraria consuetudine , ò Tassa diuersa in qualunque modo per l'addietro fatta , conforme dalla medesima Congregatione si è stabilito , in modo che le seguenti dichiarazioni debbano osservarsi da per tutto senza eccettuazione alcuna , sotto le pene contenute ne' Sacri Canonì , e Concilij , e d'altre ad arbitrio del Sommo Pontefice , che sarà pro tempore, e nascendo qualche dubbio in contrario , se ne debba consultare la sudetta Sacra Congregazione del Concilio, & non altrimenti.

Nella materia de gli Ordini Sagri , e Minori, e prima Tonsura , così per la collazione , come per la facoltà , che ad altro si dia di conferirli , & anche per il loro esercizio , e per la facoltà di esercitarli in qualunque luogo, e qualunque tempo si stabilisce la regola generale da non riceuere altra eccettuazione , che quella si dirà di sotto, e che nè il Vescouo , ò altro Prelato , nè il suo Vicario generale, ò Foraneo , Cancelliero, & altr'Officiale qualtiuoglia, nè Parenti, e Familiari, ò Seruitori possano eliggere, e riceuere emolumento , e cosa alcuna sotto qualsiuoglia colore , ò pretesto di atti per la giustificazione de' requisiti, ò vero di Touaglia, Forbici, Pettine, & altro , nè sotto titolo di regalo, ò di mancia,

anche se spontaneamente si offerisse, e desse, eccetto che l'Ordinante possa riceuere l'oblazione della Candela, secondo dispone il Ponteficale, à libero arbitrio dell'Ordinato circa la qualità, e peso; Et il Cancelliero, secondo la disposizione del Sagro Concilio di Trento per le lettere testimoniali della collazione dell'Ordine, già dato, ò vero per le lettere dimissoriali per la collazione da farsi per vn'altro Vescouo, possa riceuere solamente la decima parte d'un scudo di moneta Romana, cioè vn giulio, ò vero l'equiualente nella moneta del Paese, e non più, da persone, le quali habbino l'vso del denaro, non già da quei Religiosi, i quali non ne hanno l'vso, come sono i Capuccini, & i Minori Osseruanti, eccetto che nella collazione del Subdiaconato per gli atti, che si deuono fare per la giustificazione della verità, e sufficienza del Patrimonio, ò vero del Beneficio, à titolo del quale si deue promouere, possa esigere quell'emolumento, che sia proportionato alla mera fatica personale per la scrittura, e carta, senza che il Vescouo, ò Vicario, ò altr' Officiale nè direttamente, nè indirettamente ne possa partecipare in modo alcuno, purchè detto emolumento, non possa, nè debba eccedere vn scudo di oro, mà se la fatica richiede minor mercede, si debba esigere solamente quel meno. Mà rispetto à gli altri Ordini, & alla prima Tonsura, non possa esigere cosa alcuna, sotto pretesto di registratura de' Breui, e Dispense, e di altre Scritture, ò di presentata, e di qualunque altra giu-

stifi-

stificazione , e solennità , ò remozione d'impedimento .

Con dichiarazione , che se le sudette lettere testimoniali , ò vero dimissoriali contengono più Ordini , tuttauia non si possa esigere altra mercede , che la sudetta di vn giulio , sì che non si possa multiplicare à ragione di ciascun'Ordine . Non sia però tenuto il Cancelliero à far vna sola scrittura per più Ordini , quando questi siano stati conferiti in diuersi tempi , e diuerse ordinazioni , mà volendo , possa farle separate , non già rispetto à quegli Ordini , che si conferiscono in vn'istesso giorno , come segue ne' Minori , ne' quali dourà farsi vna sola scrittura , e nelle lettere dimissoriali , che si diano per l'ordinazione da farsi per vn' altro Vescouo à più Ordini , parimente non si possano multiplicare scritture nè possa esigere cosa alcuna per il rogito della collazione de gli Ordini , ò vero per l'accesso al luogo dell'ordinazione ; con altro pretesto anche di mancia , e di regalo .

Nella materia de Beneficij Ecclesiastici , quando si tratta di quelli , che come di libera collazione , ò vero come deuoluti si conferiscono dal Vescouo , ò altro Ordinario Collatore , parimente si stabilisce la regola generale , che nè il Vescouo , ò altro Collatore , nè il suo Vicario , ò altro qualsiuoglia Ufficiale , nè il Cancelliero , ò Parenti , familiari , seruitori possano esigere , e riceuere emolumento alcuno , & altra cosa sotto qualsiuoglia colore , e pretesto , anche di mancia , ò regalo , e volontario donatuo , co-

si se sian Curati , ò residenziali , come se semplici , ò non residenziali , & anche se sian Cappellanie manuali , mà solamente il Cancelliero per le lettere della collazione , compresa carta , sigillo , corde , & ogn'altra cosa , possa esigere la mercede proportionata alla scrittura , e materia , purchè non ecceda la somma di giulij diece di moneta Romana , ò vero l'equiualeute nella moneta del Paese , senza che si possa pretendere altra mercede , sotto qualsiuoglia pretesto , e particolarmente per l'approuazione , e preelezione nel concorso alle Chiese Parrocchiali . E per il possesso il Vescouo , ò Vicario , ò altr'Officiale non possa esigere cosa alcuna , & il Cancelliero , se sarà dentro la Citta , possa per il rogito , & ogn'altro atto esigere giulij tre , se ne' Borghi , ò vero Suburbij giulij quattro , e se in altro luogo , i medesimi giulij quattro il giorno , e le spese di vitto , e viatico ; Bensì , che se nel luogo del Beneficio vi sarà il Cancelliero del Vicario foraneo , ò altro Notaro , si dourà il possesso commettere al Vicario foraneo , e suo Cancelliero , senza la necessitá del viaggio del Cancelliero Episcopale .

Quanto à Beneficij di prouisione Apostolica , perche sian riseruati , ò vero affetti auanti la loro prouisione così ne' Beneficij curati , ne' quali , per l'Ordinario si danno le lettere testimoniali alla Dataria dell'approuazione , e della preelezione nel concorso , secondo la forma del Concilio di Trento , come anche ne' altri Beneficij non curati , e particolarmente ne' residenziali ,

tiali, per i quali si sogliono dare le attestazioni alla Dataria sopra la vita, costumi, & idoneità de' concorrenti per le dette lettere, non si possa esigere, o riceuere mercede, & emolumento alcuno in denaro, o in altre cose sotto qualsiuoglia pretesto, o colore. anche di volontario donatiuo, mà si debbano dare affatto gratis.

E doppo la prouisione per l'esecuzione delle lettere Apostoliche, quando siano nella forma graziosa, non possano il Vescouo, o altro Prelato Ordinario del luogo, o suo Vicario, e Cancelliero, & altr'Officiale pretendere di douerne essere per necessità Esecutori, mà sia in arbitrio de' Prouisti l'eleggersi l'Esecutore, & il Notaro per il possesso, mà se il Prouisto eleggesse l'Ordinario Officiale, & il suo Cancelliere, o veramente se le lettere fossero nella forma, che si dice dignum, indirizzate all'Ordinario, o vero al suo Vicario, il quale perciò ne fusse necessariamente l'Esecutore, così nell'vno, come nell'altro caso, non essendoui legitimo contraddittore, in modo che l'Esecutore sia mero, parimente il Vescouo, o altro Prelato, & il suo Vicario, o altr'Officiale, e suoi familiari, seruitori, & attinenti, non possano, nè debbano esigere, e riceuere emolumento alcuno, in quell'istesso modo, che di sopra si è detto ne' Beneficij d'ordinaria collazione, mà il Cancelliero possa per la copia, o registro delle lettere Apostoliche, & altri atti, riceuere la mercede proportionata alla fatica per la scrittura, purchè non ecceda in tut-

to vn scudo d'oro; Et essendoui contraddittore si, che conuenga di far processo giudiziale, la mercede del Cancelliero per la sua fatica si possa stendere à due scudi d'oro, e non più, senza che il Vescouo, ò Vicario, ò altr'Officiale possa esigere, e riccuere emolumento alcuno, mentre nelle cause ecclesiastiche, e spirituali, ordinano i Sagri Canoni, che non ostante qualsiuoglia consuetudine, il giuditio si debba interporre gratis. E per il possesso si offerui quell'istesso, che si è detto di sopra ne' Beneficij conferiti dall'Ordinario Collatore.

Nelli Beneficij di Padronato nascendo dubbio sopra l'esistenza del Padronato con il Procuratore fiscale, ò vero col prouisto, che ne pretenda la libertà, si debba in tutto, e per tutto offeruare quell'istesso, che di sopra si è detto ne' Beneficij di libera collazione col Contraddittore; **Mà se non controuertendosi l'esistenza, sia la controuersia trà Compatroni, ò vero Presentati da essi sopra la pertinenza, in tal caso si reputi come causa ciuile profana, e per conseguenza si offerui la solita Tassa di ciascuna Curia, fino à tanto che si faccia l'altra Tassa delle cause profane, ciuili; criminali, e miste.**

Generalmente così nelle Cappellanie manuali, come nelle nuoue fondazioni, & crezzioni de' Beneficij, Cappellanie, Confraternità, Congregazioni, ò vero fondazioni, benedizioni, e consecrazioni, e rispettiuamente Visite, & approuazioni di Chiese, e di Oratorij, così con l'autorità Apostolica, come con l'ordinaria, il Vescouo

scouo, ò altro Prelato, e suo Vicario, e qualunque Officiale, non possa esigere, e riceuere emolumento alcuno, mà solamente il Cancelliero possa esigere quella mercede, che sia proporzionata alla sua fatica per la scrittura, purchè non possa eccedere in tutto vn scudo d'oro, mà sia meno, se minore sarà la fatica.

Nelle cause, e materie, che riguardano il matrimonio, & i Sponsali, così per l'esecuzione delle Dispense Apostoliche matrimoniali, come per la giustificazione dello stato libero, ò che non vi sia canonico impedimento, & anche per la Dispensa alle pubblicazioni, ò per la licenza di poterli contrarre in Casa, ò in altro luogo, ò tempo insolito, e proibito, ò che si possa contrarre in presenza d'altri, che del Paroco, & ogn' altro atto, che occorresse fare, il Vescouo, & il suo Vicario, & ogn' altro Officiale, ó Ministro, ò Familiare non possa sotto qualsiuoglia pretesto, ò colore, anche di manciancia, e di volontario donatiuo, esigere, e riceuere emolumento alcuno, nè in denaro, nè in altre cose, mà solamente il Cancelliero possa esigere la mercede proporzionata alla fatica della scrittura, cioè nell'esecuzione delle dispense giulij tre, e per i testimonij sopra lo stato libero, ò che non vi sia impedimento, vn giulio per testimonio, purchè in tutto non si ecceda vn scudo di moneta Romana, cioè dieci giulij, ò vero il loro equiualeute nella moneta del Paese; Non comprendendosi le cause contenziose trà i Coniugi sopra la validità del matrimonio, ò vero sopra
la

la separazione del Toro, stimandosi questa causa giudiziale profana , nella quale si offeruàrà la Tassa di ciascun Tribunale finche si proueda .

Generalmente in tutto quello, che riguarda i Monasterij delle Monache , & i Conseruatorij di quelle Donne , le quali à guisa de Monasterij , e Monache rispettiuamente viuono ritirate , il Vescouo , ò altro Prelato, il Vicario così generale , come particolare, e qualunque altro Officiale , ò Deputato, & il Cancelliero , & anche i Parenti , & i familiari del Vescouo , ò Prelato , e de suoi Officiali , non possano esigere , e riceuere emolumento alcuno in denaro , & in altre cose , eccetto, che quelle comestibili, che siano proporzionate all'vso, e consumo proprio dentro tré giorni , anche con titolo di donatiuo , per l'ammissione all'habito Monastico, per l'approuazione del deposito della dote , per la Professione , per l'ammissione dell'Educande , & altre Donne secolari, per le renunzie, che si fanno dalle Nouizie , per l'elezione dell'Abbadessa, ò altra superiora, per le licenze de' Medici , Chirurghi, & Operarij , per le licenze di parlare alle Monache , & , altre che sono nel Monasterio, per la deputazione de' Confessori, Cappellani , Procuratori, Esattori, & altri Ministri, e generalmente per ogn'altro atto , che riguarda al gouerno, mà solamente il Cancelliero per il rogito delle renunzie , e per gli atti, che conuenga fare sopra la giustificazione del deposito della dote , possa esigere la mercede proporzionata alla fatica della scrittura , purchè non ecceda

ceda in tutto giulii cinque moneta Romana; ò vero l'equiualeute nella moneta del Paese .

Parimente per vna regola generale da non soggiacere à limitazione alcuna, il Vescouo, ò altro Prelato, suo Vicario generale, ò particolare, Cancelliero, e qualunque altro Officiale, Ministro, e familiare, anche sotto nome di mancia, ò volontario donatiuo, non potrà eligere, e riceuere emolumento alcuno, così in denaro, come in qualunque altra cosa in tutto quello, che riguarda l'amministrazione de' Sacramenti, del Battesimo, della Cresima, della Penitenza, dell'Eucharistia, e dell' Estrema vnzione, anche per l'esame, & approuazione, ò licenza d'amministrarli; Anzi s'incarica à Vescoti, e Prelati, e loro Vicarij, & Officiali, che non lo permettano à Curati, & à Confessori, & altri Ministri, e particolarmente nel prendere il piatto, ò altro vase, nel quale sia riposto il vate dell'Oglio Santo per l'estrema vnzione, ò del Crisma nel battesimo, ò vero touaglie, fazzoletti, & altre cose, dichiarandosi tutto ciò illecito. Come anche à non chiedere, nè eligere cosa alcuna per la benedizione delle Donne infantate, quando doppo il parto secondo il Rito Ecclesiastico per la prima volta che entrano in Chiesa .

In quelle Diocesi, nelle quali regna l'antica consuetudine, che il Vescouo, ò altro Prelato, & Officiale faccia il Testamento per l'Anima di quelli, i quali muoiono ab intestato di quella somma moderata, nella quale secondo i Decreti della Sagra Congregazione, può esercitare
tal

tal facoltà , non possano esso , e suoi **Officiali** , **Ministri** , **Parenti** , e famigliari partecipare in modo alcuno , sotto qualsiuoglia colore , o pretesto , anche di pouertà , mà il tutto si debba effectiuamente applicare ad vfi, & opere pie, nè per l'adempimento di tal disposizione si possano in modo alcuno impedire , e ritardare la sepoltura, e l'Esequie, o funerale al defonto, douendosi esercitare giuridicamente l'azzioni sopra i beni ereditarij , e si debba offeruare la lettera circolare della Sacra Congregazione de' Vescoui sotto li 19. Agosto 1678.

Come anche in modo alcuno si possano impedire , o ritardare la sepoltura , e l'esequie, o funerali a' defonti, così Cittadini , come forastieri per il pagamento di quegli emolumenti , che dal Vescouo, o dal Capitolo , o dal Curato , e qualunque altro per la consuetudine del Paese si pretendano, mà parimente rimangano illese le azzioni giuridiche ne'beni , sopra i quali si douranno esercitare, senza che in modo alcuno si faccia represaglia al cadauere, ouero che si diano molestie personali a' figli , moglie , e parenti ; Et ancora non si possa esigere cosa alcuna per la licenza di trasportare, i cadaueri , o vero di sepellirli più in vn luogo , che nell'altro.

Si dichiara ancora illecito ogni emolumento diretto , & indiretto , e per conseguenza se ne proibisce al Vescouo, o Prelato , suo Vicario , e Cancelliero , & ogn'altro Ministro , e familiare , ogni esazione sotto qualsiuoglia pretesto.

sto, anche di mancia, ò donatiuo nell'infracritte cose, cioè .

Per la licenza , ò patente di predicare , così nella Quadragesima , nell'Auuento , come in tutti gli altri tempi , & in qualsiuoglia luogo .

Per la licenza di lauorare nelle feste, anche per applicarsi ad vñ pij, sì che si dia onninamente gratis , e quanto alle contrauenzioni d'hauer lauorato , le pene tutte si applichino effettiuamente ad opere , ò luoghi pij , senza partecipazione alcuna benchè minima , eccetto che all' Esecutori , e Ministri inferiori , volgarmente Sbirri , per la cattura si dia la mercede proporzionata alla diligenza , e fatica , purchè non ecceda tre giulij in tutto .

Per la reuisione de' conti de' Luoghi pij .

Per la recognizione , & approuazione , e pubblicazione delle Reliquie, dell'Indulgenze , & Altari priuilegiati .

Per le licenze di questuare .

Per l'attestazione della pouertà, ò altro requisito, eccetto che il Cancelliero possa esigere in tutto, e per tutto vn giulio di moneta Romana, ò l'equiualente .

Per la licenza d'esser assente dalla residenza , e generalmente per le dimissioni , che si sogliono concedere à quelli, li quali partono di casa per andar in altro paese .

Per le monitoriali per le reuelazioni di scomuniche , così quando si diano da essa Curia , & Ordinario , come quando si publicano le lettere Apostoliche , eccetto che il Cancelliero possa

possa per la mercede della scrittura esigere un giulio solamente.

Per la dichiarazione dell'incorso nelle censure, per la percussione de' Chierici, & altre somiglianti cause, e per la loro assoluzione, eccetto che il Cancelliero per la fatica della scrittura possa esigere giulij due, eccetto che nell'esecuzione de' Breui della Penitenziaria, nel qual caso per quel che appartiene all'assoluzione, nè anche il Cancelliero possa esigere cosa alcuna.

Per la facoltà d'esercitar i Pontificali.

Per l'esecuzione de' Breui Apostolici, ouero licenza della Sagra Congregazione nell'alienazione de' Beni di Chiese, e luoghi pii, ouero imposizione de' censi, solamente il Cancelliero possa esigere la mercede proporzionata alla fatica della scrittura, purché non ecceda in tutto giulij dieci di moneta Romana, o suo equivalente, come anche per tutto quello, che appartiene alla difesa dell'Immunità Ecclesiastica, così personale, come reale, e locale, e particolarmente di quest'ultima non si possa in modo alcuno sotto qualsivoglia pretesto riccuere, & esigere mercede, ouero emolumento, mà il tutto si debba fare gratis.

Le pene, le multe, e le composizioni si applichino per intiero ad uso de' luoghi pii, senza che il Vescouo, o Vicario, e suoi Officiali direttamente, nè indirettamente ne habbiano partecipazione alcuna.

Il sussidio caritativo in quelle diocesi, nelle quali sia solito esigersi, e non altrimenti si esiga, sola-

solamente per vna volta nel primo ingresso del Velcouo , secondo la Tassa solita antica d'anni 40. in dietro , sì che non s'attenda il solito più moderno da detto tempo in giù, nè si possa più esigere sotto qualsiuoglia pretesto, anche di volontario donatiuo .

Quanto alla Visita si offeruino inuiolabilmente il decreto del Sacro Concilio di Trento , e le dichiarazioni della Sagra Congregazione, e particolarmente da quelli , i quali concorrono alle spese de' cibarij , nè mediatamente , nè immediatamente si possino riceuere regali , e donatiui , anche di cose comestibili . Et ancora non si possa esigere emolumento alcuno per gli atti della Visita , decreti , e presentate di scritture , ouero per la reuisione de' decreti delle Visite antecedenti, e della loro offeruanza, mentre da quelli, i quali sono visitati si riceuono le spese del vitto .

Die prima Octobris 1678. facta per me infrascriptum istarum resolutionum , seu declarationum relatione Sanctissimo D. N. Innocentio XI. mediante illarum lectura de verbo ad verbum , Sanctitas Sua laudauit , approbavit , ac seruari mandauit , earumque obseruantiam , & publicationem iniunxit Sacra Congregationi Concilij .

Io. Baptista de Luca prefati Sanctiss. D. N. Innocentij Papæ XI. Auditor, & Secretarius Memorialium.

Die 8. Octobris 1678. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, inhærendo mandatis Sanctitatis Suae censuit premissam taxam, seu declarationes Typis dandas esse, & per litteras circulares ad quoscunque locorum Ordinarios transmittendas, ut eas in Cancellaria in loco omnibus patenti retineri faciant, easdemque adamussim observent, ac faciant observari.

F. Card. Columna Præf.

Loco † Sigilli.

S. Archiep. Brancaccius Episc.

Viterbien. Secret.

Die, mense, & anno quibus supra supradicta Taxa affixa, & publicata fuit ad valuas Curie, & aciei Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Gregorium Staggium Apostolicum Cursorem. Pro D. Mag. Curs. Thomas Orlandus Sanctiss. D. N. Papæ Curs.

DECRETA NOVISSIMA

Sacrae Rituum Congregationis

Servanda in Causis Beatificationum, & Canoni-
zationum Sanctorum.

Edita iussu

SANCTISSIMI D. N.

INNOCENTII XI.

Et ab eodem laudata, confirmata,
& approbata.

ACCEDUNT ETIAM

Taxæ pro Aduocatis, Procuratoribus, & Nota-
rio ab eadem Sacra Congregatione factæ,
& à Sanctissimo confirmatæ.

ROMÆ, Typis Reu. Cam. Apost. 1679.

Sanctissimus D.N. Innocentius XI. providè considerans, quòd in tota Ecclesiæ gubernatione nihil maius, aut grauius sit, quàm homines declarare pro Sanctis, eosque vti tales colendos, & venerandos decernere, & perpendens, quòd licet fel. rec. Urbanus VIII. de consilio Congregationis Sanctissimæ Inquisitionis nonnulla super hoc ediderit Decreta, subindèque Sac. Rituum Congregatio alias ordinationes fecerit secundum casuum cōtingentias à Summis Pontificibus approbatas; nihilominus experientia docuit, quòd adhuc nonnulla desiderantur pro meliori causarum huiusmodi directione. Idcirco iussit materiam diligentèr discuti, primùm in Congregationibus particularibus, deindè verò in generalibus, prout factum fuit, & sub diebus 9. Iulij, & 6. Augusti 1678. emanarunt resolutiones sequentes, si eidem Sanctissimo placuerit publicandę.

Primò. Animaduertens eadem Sacra Congregatio, quòd necessarium sit, vt Processus autoritate Ordinaria fabricandi conficiantur cum maxima diligentia, censuit mandari Ordinarijs locorum, vt vltra Testes inductos à Postulatoribus, teneantur ipsi quoque inquirere, ac examinare alios Testes benè instructos super vita, & moribus Serui Dei, & si aliquid repererint in contrarium, quod ipsis videatur

rele-

rele-

releuans , supersedeant in vltiori inquisitione , donec Sacra Congregatio ab eis certiorata per litteras , mandet quid agendum sit .

Secundò . Huiusmodi diligentias seruari vult etiam in Processibus authoritate Apostolica faciendis à Iudicibus delegatis , quibus per litteras particulares Sacræ Congregationis enixè commendari debeat : Et idem faciat Promotor Fidei in litteris scribendis Subpromotoribus .

Tertiò . Et pro maiori cautela præscribi debeat in litteris remissorialibus , quòd non solum Interrogatoria retineantur semper clausa , & sigillata cum sigillis eorundem Iudicum , non aperienda nisi in actu examinis , & claudenda in fine , sed vltius depositiones ipsæ , antequàm Processus sit absolutus , in fine cuiuslibet sessionis claudi , & signari debeant cum sigillis Iudicum , nec possint aperiri , nisi in præsentia ipsorum in principio cuiuslibet examinis , & sessionis , ac huiusmodi diligentia fieri debeant etiam in Processibus fabricandis in Curia . Idemque Iudices , prout etiam Subpromotores , & Notarij , tam in partibus , quàm in Curia , ac Testes , & in Curia etiam Prothonotarius , debeant ante inchoationem Processuum præstare iuramentum de seruando secretum , religiosè sub pœna excommunicationis ipso facto

in casum contrauentionis incurrēdæ iuxtà formulam eiusdem iuramēti imprimendam in fine Decretorum, & pro omnimoda obseruantia, transmittendam Iudicibus delegatis in ipsis litteris remissorialibus, & Subpromotoribus in litteris Promotoris.

Quartò. Considerans quoque Sacra Congregatio, quòd principale fundamentum in causis Beatificationum, & Canonizationum constitui debet in fideli interpretatione Processuum extero idiomate confectorum, & quod licet ex laudabili obseruantia Interpres semper fuerit electus ab Eminentissimo Ponente, citato, & audito Reuerendo Patre Fidei Promotore; nihilominus super hoc, Decreta generalia nihil disponunt. Idcirco decreuit, quòd in posterum in qualibet causa Interpres eligatur ab Eminentissimo Cardinali Ponente, citato, & audito Reuerendo Patre Fidei Promotore, & pro maiori cautela, postquam interpretatio fuerit facta, reuideatur ab aliquo Viro probo, & Perito, qui secretè ad hoc officium assumatur ab eodem Eminentissimo Ponente, & si reperiatur aliquis error substantialis, Interpres seuerè puniatur arbitrio Sacræ Congregationis, per quæ Eminentissimum deferri debeat tam Interpreti, quàm Reuifori iuramentum de fideliter sibi munus commissum adimplendo, quibus etiam eadem

eadem Sacra Cōgregatio assignauit mercedem pro suis laboribus, nempe carolenum vnū pro quolibet folio reducto, itavt facies sit linearū 24. & linea syllabarum 16.

Quintò. Aduertens etiam quàm necessaria sit diligens custodia Processuum originalium, decreuit, quod ij, sicuti etiam interpretationes originales illorum, qui sunt extero idiomate confecti, retineri debeant in Archiuo Sacræ Congregationis in Vaticano in loco clauso, & separato ab alijs scripturis, nec possint amoueri, nisi de ordine Eminentissimi Cardinalis Ponentis, vel ad instantiam R. P. Promotoris ad effectum videndi, quatenus opus sit, & deindè reportandi, cuius Archiuij duæ sint clauces, vna penès Prothonotarium Apostolicum, qui pro tempore interuenerit Sacræ Congregationi, & altera penès Secretarium, & clauis loci, in quo custodiuntur dicti Processus, sit penès eundem Prothonotarium, alterius verò, in quo retinentur aliæ scripturæ Sacræ Congregationis penès Secretarium.

Sextò. Idemque Prothonotarius curam habeat retidendi Inuentarium dictorum Processuum, & quatenus non adesset, illud diligentè fieri mander cum quatuor copijs, quarum vna sit penès eundem Prothonotarium, altera penès Promotorem, altera penès Secretarium,

& quarta in eodem Archiuio, & in fine anni ijdem Prothonotarius, Promotor, & Secretarius reuidere debeant dictum Inuentarium, & conferre cum Processibus, ad effectum recognoscendi, an aliquid deficiat, & curandi, vt reportentur, & Secretarius referat in prima sequenti Congregatione.

Septimò. Cùm pluriès dubitatum fuerit circa intelligentiam Decretorum pag. 28. quòd non prius Sedes Apostolica moueri soleat, quàm Reges, Principes, & aliæ personæ authenticæ, & honestæ instantèr supplicauerint Summo Pontifici, & tunc etiam non statim, sed expectare, quòd diù pulsetur, nam si perdurabunt miracula, & Supplicantium instantiæ, tunc Summus Pontifex, si ei videbitur committit causam Sacræ Congregationi. Ideò, si ita Sanctissimo visum fuerit, censuit eadem Sac. Congregatio commissionem non esse signandam, nisi post elapsum tempus decem annorum à die præsentationis Processus autoritate Ordinaria fabricati, & cum præcedenti rigorosa discussione eiusdem Processus, cum Scriptura, & Summario, & insuper habitis post decennium à die fabricationis illius nouis literis Episcoporum circa percrebrescentiam famæ sanctitatis, & miraculorum, ac deuotionis Populi enixè pro Beatificatione, & Canonizatione

tionem Instantis. Nisi tamen in aliqua causa ex peculiaribus circumstantijs Sac. Congregatio existimauerit anticipari posse tempus in discussione processuum auctoritate Ordinaria confectorum, & Sanctissimus hoc approbauerit.

Octauò. In causis Seruorum Dei ante Decreta fel. rec. Urbani Octaui introductis, non signentur commissiones reassumptionis, nisi priùs per Sacram Congregationem examinatis Processibus, tam auctoritate Ordinaria confectis, quàm auctoritate Apostolica, quatenus adsint.

* Nonò. Cùm in Decreto approbato à fel. rec. Urbano VIII. die 12. Martij 1631. impresso in libello pag. 57. Sacra Congregatio cognoscens, quòd in hac re, utpotè grauissima, ritè, sanctèque procedendum est, prohibuerit omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis, tam Sæcularibus, quàm Regularibus quantumuis speciali nota dignis, ne audeant per se, vel per alios capere informationes super sanctitate, aut miraculis alicuius, nec vllò modo exquirere, aut obtinere ad hunc effectum extraiudiciales testificationes, aut subscriptiones, sub pœnis arbitrio ipsius Sac. Congregationis infligendis, illud confirmando iussit, quod huiusmodi extraiudiciales attestations non solùm exquiri, aut obtineri non valeant, sed

rursus quod hætenus obtentæ, siue in futurum obtinendæ, non faciant aliquem gradum probationis, nec inseri possint in Processibus tam Ordinaria, quàm Apostolica auctoritate fabricandis.

Decimò. Subpromotor Fidei à Reuerendo Patre Promotore deputatus, cui onus incumbit primo loco spoliandi, & examinandi Processus, (ex quibus pendet Beatificationum, & Canonizationum substantia) ad effectum referendi eidem Promotori, debeat huiusmodi munus diligentissimè, ac cum omni rigore adimplere, ac Summaria, quæ solent à Procuratoribus fieri antequàm Typis mandentur, conferat cum Processibus, subsecuta attestations, quòd fuerint per ipsum reuisa, & in quolibet folio se subscribat; Eandemque diligentiam, conferendi cum exemplari manuscripto iterùm faciat, postquàm fuerint impressa cum iterata subscriptione in fine, quam subsequatur subscriptio, & sigillum Secretarij, nec antea prædictas subscriptiones possint tam Summaria, quàm Informationes publicari sub grauissimis pœnis, tam quoad Postulatores, quàm etiam quoad Impressorem, arbitrio Sac. Congregationis, seu Eminentiss. Cardinalis Præfetti infligendis. Idemque Subpromotor (quatenus ipse D. Promotor ex diligenti, & accura-

ta reuisione Processuum, quam facere solet, necessarium, vel opportunum duxerit) teneatur aliud Summarium obiectionale ad comprobationem oppositionum conficere, quod Sac. Congregatio plurimum expedire cognoscit, ad hoc, ut veritas magis elucescat. Et pro quolibet Processu ab eodem Subpromotore examinando in quolibet Dubio, persoluantur ei stipendium decem ducatorum auri prescriptum in Decretis generalibus pag. 62. cum declaratione tamen, quod respectu Processuum auctoritate Apostolica in specie, qui pluries ad diuersum effectum examinari debent, dictum stipendium debeatur pro tribus dubijs tantum, nempe prima vice, quando disputatur Validitas, secunda vice, quando disputatur de Virtutibus, seu de Martyrio, & causa Martyrij, & tertia vice, quando disputatur de Miraculis, quamuis disputationes alicuius ex dictis dubijs pluries reiterari contingat, seu eadem dubia in diuersas inspectiones pro faciliiori resolutione diuidantur.

Vndecimò. Et quia materię grauitas, & Dignitas exposcit, ut pertractetur, & dirigatur à Viris notę probitatis, experientię, & peritię, censuit Sacra Congregatio, quod ad conficiendum tam Informationes in facto, quam Summaria, in quibus potissimè consistit

cau-

causarum pondus, assumantur solum Procuratores Collegij Sac. Palatij Apostolici; tribuendo Postulatoribus libertatem eligendi ex dicto cætu, quem voluerint, dummodò quilibet ex eis non possit eodem tempore patrocinari plures causas, quàm quatuor, ad hoc, vt eis facilius operam dare possint, sub pœna inhabilitatis ampliùs scribendi in casum contrauentionis, & liceat Partibus in quocunq; statu causæ, rationabiliter tamen, & præuia licentia Eminentissimi Ponentis mutare Procuratorem, dummodò alius in eius locum subrogandus sit de eodem Collegio, & non habeat in totum plures causas, quàm quatuor.

Duodecimò. Aduocati verò ad scribendum in Iure assumi debeant ad libitum Postulatorum, dummodò sint ex Collegio Sac. Consistorialis Aulæ, vel ex duodecim alijs approbatis à Sac. Congregatione, ita tamen, vt quilibet eorum sex tantum causas patrocinari possit.

Decimo tertio. Pro mercede autem prædictorum, ac etiam Notarij, Sac. Congregatio iussit seruari Taxas ab ea diligentè reuistas, quæ, vt omnibus innotescant Typis mandari debeant, & in fine Decretorum inseri.

Decimo quarto. Cùm etiam obseruatum fuerit sæpè Postulatores dare scripturas Medicorum, vel Chirurgorum pro confirmatione mi-

tacu-

raculorum, & ex alia parte non fuerit solitum responderi per Peritos eiusdem professionis. Ideò videtur necessarium, ad hoc, vt respondeatur secundum Artem, quòd Eminentissimus Ponens deputet ex officio, secreto, ac præuio iuramento alium Medicum, vel Chirurgū celebriorem, qui respondeat pro veritate, ad effectum videndi, an asserta miracula excedant vires naturæ.

Die 15. Octobris 1678. facta per me infrascriptum relatione Sanctissimo prefatorum decretorum cum eorum integra lectura, Sanctitas Sua laudauit, & approbavit, atque seruari mandauit, & publicari.

**Io. Baptista de Luca Auditor,
& Secretarius Memorialium.**

Locus † sigilli.

**Bernardinus Cafalius Sac. Rit.
Congregationis Secretarius.**

Forma Iuramenti Iudicum ante inchoationem Processuum.

EGo infra scriptus tactis Sacrosanctis Euangelijis coram me positis iuro, & promitto fidelitèr adimplere munus mihi commissum circa fabricationem Processus in Causa Beatificationis, & Canonizationis Serui Dei N. iuxta formam Decretorum Sac. Congregationis Rituum, & præcipuè nouissimorum, quæ confirmata fuerunt à Sanctissimo D. N. Innocentio XI. Necnon iuro, & promitto religiosè seruare secretum tam de contentis in Interrogatorijs, quàm de Testium depositionibus super iisdem, & super Articulis, nec de ijs loqui cum aliqua persona, exceptis alijs Iudicibus, & Sub promotore, ac Notario pro eodè Processu deputatis, & in Curia excepto etiam Prothonotario, sub pœna periurij, & excommunicationis latæ sententiæ, à qua non nisi à Summo Pontifice (excluso etiam maiori Penitentiario) præterquam in mortis articulo

culo absolui possim: Et ita promitto, & iuro; sic me Deus adiuuet, & hæc Sancta Dei Evangelia .

Idem iuramentum præstabitur a Subpromotore, & Notario, & in Curia etiam a Prothonotario, mutatis mutandis .

Forma iuramenti Testium.

EGO infra scriptus tactis Sacrosanctis Evangelijs coram me positis, iuro dicere veritatem, tam super Interrogatorijs, quàm super Articulis, super quibus examinabor, necnon seruare secretum, nec alicui penitus reuelare, tam contenta in ijsdem Interrogatorijs, quàm responsiones, ac depositiones à me factas, sub pœna periurij, & excommunicationis latæ sententiæ, à qua non nisi à Summo Pontifice (excluso etiam maiori Penitentiario) præterquàm in mortis articulo absolui possim : Et ita promitto, & iuro ; sic me Deus adiuuet, & hæc Sancta Dei Evangelia .

TAS-

T A S S A

Per gli Auuocati, e Procuratori, che patrocinano le Cause di Beatificatione, e Canonizatione nella Sacra Congregatione de' Riti, rinouata, e stabilita dalla medesima Sacra Congregatione.

1 Per lo spoglio vniuersale, che si fa pro vna vice tantum, si offerui la Tassa del 1658. al §. 3. oue si dice, che non si possi dare più di scudi 4. per ogni centinaro di fogli di esso Processo ridotto, cioè, che il foglio sia di due facciate, e ciascheduna facciata sia di linee 24. e la linea di sillabe 16.

2 Per le scritture ne i due soli dubij principali, cioè super virtutibus, & miraculis si possono dare scudi 20. per ciascheduna, e non più.

3 Per le risposte ne i medesimi dubij si possono dare scudi 10. e per tutte l'altre scritture, che risguardano fatica considerabile in tutti gli altri dubij si possono dare scudi 15. per ciascheduna scrittura, e non più.

4 Per le scritture d'introductione delle Cause nuoue, e di reassuntione di quelle introdotte auanti li Decreti del 1642. ad effetto di segnarsi nell'vne, e nell'altre la Commissione, si pos-

possino dare scudi 15. e non più.

5 Per le copie originali di tutte le scritture si paghino baiocchi 15. il foglio ridotto come sopra.

6 Per il Sommario, che si farà sopra ciascun dubbio si diano cinque baiocchi per carta dell' stesso Sommario che sarà fatto, ridotte le carte come sopra.

7 Per li Memoriali di qualsiuoglia sorte, ò grandi, ò piccioli che siano, non si diano più di giulij 12. per ciascheduno, eccettuate le scritture di reassuntione, ò introduzione delle Cause, quali sogliono andare sotto nome di Memoriali, per li quali s'offerui ciò, che s'è disposto di sopra al num. 4.

8 Per la prima copia originale tanto delli sopradetti Sommarij, quanto de i Memoriali si dia solo baiocchi sei la carta, ridotta come sopra.

9 Per l'Informatione in voce, quando s'informa tutta la Congregatione con l'intervento de i Consultori non si diano più di scudi 30. trà il Procuratore, e gl' Auuocati, e quando s'informa la sola Congregatione ordinaria si dia la metà.

10 L'emolumento degl' Auuocati sia di scudi 10. per la scrittura, e per l'informatione in voce sia il medesimo, che si dà à Procuratori.

11 Per

896 Tassa per gl' *Auuoçati* *Procuratori*.

11 Per la minuta di qualsiuoglia Commissione non si paghi più di giulij 15. e per le due copie da darsi al Signor Cardinal Ponente, & al Segretario si paghi à ragione di baiocchi sei il foglio ridotto come sopra.

12 Per l'accesso del Procuratore al Sig. Cardinal Ponente, & al Promotore, e per la minuta, ó copia originale del fatto concordato non si paghi più di giulij 12.

13 Per l'informatione in voce di Nostro Signore, e dell' Auditore di Sua Santità, si diano al Procuratore scudi 3. moneta, & altrettanti all' Auuoçato, se informerà anch'esso.

14 Per le Citationi, & Intimationi non si paghi cos'alcuna, e per l'essecutione di esse si paghi à ragione della Tassa de' Cursori.

15 Le Copie dell'Oppositioni del Promotore eccetto la prima originale, si facciano fare dalle parti, le quali fatte che saranno, doueranno portarle al Promotore, che sigillate le darà alle medesime Parti per distribuirle alli Signori Cardinali, Protonotario, Segretario, e Consultori.

16 Per qualsiuoglia fatica, ò scrittura non espresse di sopra, s'intenda l'arbitrio de' Signori Cardinali Prefetto della Sac. Congregatione, e Ponente della Causa, nè possino i Curiali arbitrare da se medesimi.

17 E li sudetti Ordini si debbano registrare ne i registri della Sac. Congregatione, e si debbano fare stampare, e publicare, e puntualmente offeruare sotto pena di perpetua priuatione del patrocinio, e sollecitatione delle cause verenti nella detta Congregatione, e sotto altre pene ad arbitrio della medesima Sac. Congregatione.

A 15 Ottobre 1678. Hauendo io infrascritto fatto relatione della presente Tassa a Nostro Signore Innocentio X I. la Santità Sua l'ha lodata, & approuata, & ha commandato, che si offerui, e si publichi.

Gio. Battista de Luca Auditore, e Segretario de Memoriali.

Luogo † del sigillo.

Bernardino Casali Segretario della Sacra Congregatione de Riti.

ORDINI, E TASSA

Da offeruarsi dal Notaro della Sacra Congregatione de' Riti, rinouati, e stabiliti dalla medesima Sacra Congregatione.

1. **S'**ordina, che il Notaro non faccia Registri, se nō de gli atti giuditarij, e nō dell'esame de' Testimonij, ò altro, e quelli sieno senza estensione de' termini, ò repetitioni de' titoli, eccetto, che nel primo atto, quali Registri debbano onninamente farsi in tutte le Cause.

2. Che per ogni centinaio de' fogli di Registro ben fatto, e secondo la Riforma della sel. me. di Paolo V. sotto il titolo de Registri, non pigli più di quattro scudi, nè per collationatura, nè per rubricatura, nè per qualsiuoglia altro pretesto.

3. L'istanze de Prencipi, Religioni, Vniuersità, & altri nelle Cause di Beatificationi, e Canonizationi dal Segretario si consegnino al Notaro, il quale le registri negli atti, non altrimenti per extensum, mà indicando solamente

mente il nome del Principe, ò altri, che fa l'istanza, e la data della lettera, cioè *pro introductione causa instant. Talis Rex suis literis datis die tali &c. & talis Rex &c.* & in altra separata, ò fusseguente carta dopo gli atti fatti per l'introduzione della Causa, scriua. *Pro causa prosecutione ad effectum obtinendi litteras remissoriales in genere instant N. Rex &c.* e gli originali si cōseruino nell'Archiuio, nè se ne dia l'estratto de verbo ad verbum, mà ogni volta, che sarà richiesto il Notaro ne dourà dare vn Ristretto da cauarli dal detto Registro, ò Manuale, come sopra, e per esse copie si paghi à ragione di copia, come si dirà al seguente num. 4. E per la fede di esse si dieno due giulij per ciascuna copia, delle quali vna si darà all'Eminentissimo Signor Cardinal Ponente, l'altra à Monfig. Segretario, e l'altra à Monfig. Promotore della Fede.

4. Per la copia degli atti fatti in Curia, ò fuori di essa in forma di buon originale, non si paghi più di baiocchi sette, e mezzo per foglio da tutte due le bande, e la facciata sia di linee ventiquattro, e la linea di sillabe sedici, & essendo scritta in forma di Registro, si paghi à ragione di Registro, come sopra.

5. Per la copia publica di qualsuoglia Processo tanto fatto auctoritate Ordinaria, quan-

to Apostolica, si paghino al Notaro baiocchi sette, e mezzo per foglio solamente, senza alcun altro emolumento, ò mercede per detta copia; ò scrittura, & il foglio sia di facciate, linee, & sillabe, come al detto numero 4.

6 Tutti li Registri, copie, e scritture si debbano fare in carta buona, e lettera intelligibile e secondo la Riforma, & Ordini sopradetti, altrimenti il Notaro sia tenuto farle copiar di nuouo senza altra spesa.

7 Che li Processi, che vengono de' partibus tanto fatti auctoritate Ordinaria, quanto auctoritate Apostolica, non si registrino per conto alcuno, secondo la detta Riforma, ancorche non passassero 20. fogli, mà solo si possano rubricare, se non saranno rubricati, e non intieramente, nel qual caso si possa solo rubricare quello che manca, e non altro.

8 Per la rubricatione di qualsiuoglia cosa, che n'habbia bisogno ridotto il Processo à carte buone, conforme alla detta Riforma, oltre detti baiocchi sette, e mezzo per foglio per la scrittura, si paghino giulij dieci per cento, e tale rubricatione debba in sostanza contenere tutto quello, che contiene il corpo della scrittura, e venendo Processo, ò altra scrittura rubricata de' partibus, non essendo intieramente rubricata, si paghi solamente quello che manca, come si è detto.

9 Per

9 Per l'ascoltatione, ò collatione de' Processi ogni volta che sia continuata à ragione di sei hore il giorno, non si paghi al Notaro più di vn scudo il giorno, oltre gli emolumenti suddetti, e gli Aiutanti sieno deputati dalle Parti, dalle quali se gli paghi quel tanto, che sarà conuenuto, e per la fede dell' ascoltatione di tutto il Processo si paghino giulij cinque per la prima copia solamente, e quando le Parti volessero altre copie autentiche di detti Processi, oltre la prima, non possa il Notaro pretendere più di baiocchi cinque per foglio ridotto come sopra, compresi la Rubricatura, mà oltre detti baiocchi cinque per foglio se gli debbia la mercede della collationatura, & ascoltatione, come sopra, e per la fede di detta auscultatione baiocchi venticinque per ciascuna di dette copie duplicate.

10 Per le compulsorie si paghino giulij dodici, conforme prescriue la Riforma sudetta di Paolo V. al Tribunale dell'A.C.

11 Per le Remissorie in genere anco super nō cultu, super casu excepto, ò altre, in offeruanza, & effecutione de' decreti della Santissima Inquisitione, non si paghi più di scudi sei, per quelle in specie, di scudi dieci in tutto, compresi la scrittura, & ogn'altra cosa spettante alle medeme spedizioni. Nè per la scrittura.

dell' Interrogatorij, che si mandano chiusi prenda il Notaro mercede alcuna, mà per gli Articoli l'ecceffuità della scrittura sopra à quindici fogli se gli paghi à ragione di baiocchi sette, e mezzo il foglio, come al nu. 5. & occorrendo di dette lettere darne duplicati, non debbia il Notaro per essi esigere altro che la metà della mercede stabilita per la prima spedizione, & essendoui ecceffuità di scrittura dell' Articoli come sopra, debbia la detta ecceffuità pagarsi à ragione di ba. 5. il foglio.

12 Per compulsa di qualsiuoglia scrittura fuori di Ufficio, per l'accesso, e sessione di trè hore non possa pigliar più d'otto giulij; Per la fede in fin del Processo compulsato cinque giulij, e per la scrittura à ragione di baiocchi sette, e mezzo per foglio, come al nu. 4. Dentto l'Ufficio per ciascuna sessione di trè hore giulij cinque per la fede, e scrittura, come sopra.

13 Douendosi compulsare Libri stampati, dandosi dalle Parti vn sunto, sia tenuto il Notaro inserirlo in fine del Processo, senza farne copia, o registro di sorte veruna.

14 Per ogni esame nell'Ufficio, se finisce in vna sessione si paghino giulij trè, se ci vogliono più sessioni, fin che si finisce l'esame di

d. Te-

d. Testimonio, non possa il Notaro pretendere più di giulij due per sessione, e fuori dell' Officio il doppio.

15 Per le surrogationi de Giudici, ò nuovi termini nelle Cause di Beatificationi, e Canonizationi, non se li paghi più di quindici giulij in tutto, per ciascuna spedizione di lettere remissoriali, e compulsoriali, proroghe di termini, e surrogationi di Giudici da farsi solamente per comandamento dell' Eminentissimi Sig. Cardinali, Prefetto della Sacra Congregatione, ò Ponente nelle cause controuerse, non si paghi più di quello, che prescrive la Riforma sudetta al Tribunale dell' A. C.

16 Per qualsiuoglia citatione semplice da spedirsi solamente come sopra, e da eseguirsi fuori di Roma non si paghi più di giulij tre, e per quelle, che si spediscono con l' Inhibitioni in virtù delle commissioni giulij dieci.

17 Per il duplicato di qualsiuoglia scrittura publica, ò priuata con sottoscrizione, sigillo, &c. ò senza, non si debba pagar più di cinque baiocchi per foglio.

18 Occorrendo dar altra scrittura, ò far altre fatiche non espresse nella presente Tassa, l' emolumento si stabilisca dall' Eminentiss. Sig. Card. Prefetto, nè possa il Notaro prendere alcun' altro emolumento, ancorche concorra

la medema, ò maggior ragione delle mercedi espresse.

19 Che nelli Processi delle Beatificationi, e Canonizationi s'offerui puntualmente per le commissioni remissorie, compulsorie, Articoli, Interrogatorij, & altro la forma prescritta nelli Decreti, e norma di fare detti Processi publicati d'ordine della Santa Memoria d'Urbanò VIII. l'anno 1642. & hora confermati da N. Sig. coll'aggiunte, che si sono fatte.

20 Che il Notaro debba ritenere il Libro receptorum, e fedelmente in esso notare quanto gli entra in mano de suoi emolumenti, sotto pena della priuatione dell'offitio.

21 Che si faccino due Manuali, cioè vno de gli atti delle Cause di Beatificationi, e Canonizationi, e l'altro de gli atti delle cause controuerse, nelli quali si registrino tutte le comparse, proteste, citationi, & intimationi con le sue intitolationi, quali restino sempre nell' Offitio, né per questi si paghi cosa alcuna, e possano sempre da tutti gl'interessati esser veduti, e letti gratis, & il Notaro sia sempre obligato mostrarli.

22 Non possa il Notaro estrarre fuori d'Offitio gli Processi originali, ò qualsiuoglia altra scrittura prodotta, mà debba darne copia publica, ò semplice secondo che le Parti chiederanno.

23 Per la restitutione di qualsiuoglia scrittura prodotta, dimissa copia, si diano tre giulij, e debba il Notaro far buoni due fogli, e dalli due in sú le li paghi à ragione di sette baiocchi, e mezzo, come sopra al num. 4, mà se si restituiscano in vna volta più scritture prodotte in vn sol atto, si debbano solamente tre giulij, e di più l'eccefsiuità della copia come sopra.

24 Che volendo le Parti veder Processi, ò qualsiuoglia altra scrittura originale dentro l'Officio fra il Notaro tenuto lasciarli vedere senza mercede alcuna.

25 Sappino le Parti, che nella Segretaria della Sac. Congregatione tutto si spedisce gratis, nè perciò debbano al Notaro per sigillo, scrittura, sottoscrizione, ò qualunque altra cosa, che si faccia in Segretaria, emolumento, ò mercede alcuna.

26 Che non possa pretendere il Notaro per il Viatico cosa alcuna nell andare à leggere citationi.

27 Che il Notaro debba dare il giuramento in S. Congregatione d'offeruare la presente Tassa, & Ordini nella forma seguente.

Ego N. Notarius à S. Congregat. specialitè deputatus in causis eiusdem S. Congregationis, tactis Sacrosanctis Dei Euangelij iuro, & promitto fideliter

litér exercere officium mihi concessum, & ad unguem observare supradictā taxam sub pœna perjury, privationis officij ipso facto incurren. & restitutionis contra, & ultra dictam Taxam habitorum, & acceptorum, alijsque pœnis arbitrio ipsius Sacre Congregationis.

28 Che si facciano stampare li presenti Ordini, e Tassa, & il Notaro debba tenerli pubblicamente affissi nell'Officio; à fin che à ciascuno possano apparire, & il tutto sia obbligato ad osservare tanto nelle Cause de Beatificationi, e Canonizationi, quanto rispettuamente in quelle de Sacri Riti, sotto le pene contenute nel detto giuramento, dandosi facoltà di ricorrere ad ogn'vno, che si sentisse grauato, e vedesse non offeruarsi quanto è espresso di sopra, perche vi si prenderà la debita prouisione. Dato in Roma li 6. Agosto 1678.

A' 15. Ottobre 1678. Hauendo io infrascritto fatto relatione della sudetta Tassa à Nostro Signore Innocentio XI. con la sua intiera lettura, la Santità Sua l'ha lodata, & approuata, & hà commandato, che si offerui, e si publichi.

Gio: Battista de Luca Auditore, e Segretario de' Memoriali.

Luogo † del sigillo.

27 Bernardino Casali Segretario della Sac.
Congreg. de' Riti.

EDIT-

EDITTO

DEL S. OFFITIO.

Noi Francesco Vescovo di Ostia Barberino, Giulio Vescovo di Sabina Gabrielli, Alderano del tit. di Santa Prassede Cibo, Pietro del tit. di S. Marco Ottobono, Francesco del titolo di Santi Quattro Coronati degli Albizzi, Flauio del titolo di S. Maria del Popolo Chigi, Palutio del titolo di SS. Apostoli Altieri, Giacomo del titolo di Santi Gio. e Paolo Rospigliosi, Lodouico del tit. di S. Sabina di Porto Carrero, Gasparo del titolo di S. Siluestro in Capite Carpegna, Federico del titolo di S. Marcello Colonna, Preti, Detio di S. Eustachio Azzolino, e Girolamo di S. Cesario Casanate Diaconi, per la misericordia di Dio della Santa Romana Chiesa Cardinali in tutta la Repubblica Christiana contro l'heretica prauità Generali Inquisitori, dalla Santa Sede Apostolica specialmente deputati.

E Ssendo à Noi per la continua esperienza manifestò, che molti per malitia, altri per inobedien-

bedienza , & altri per ignoranza non soddisfanno all'obbligo, che hanno di denuntiare al S. Offitio li delitti spettanti ad esso , e che per ciò succedono grandissimi inconuenienti , & errori , non solamente contro i buoni , e Christiani costumi, mà ancora contro la Fede Cattolica . Noi per tanto , a' quali specialmente deue essere à cuore la gloria di Dio , la conseruatione , & augmento della Fede Cattolica, e la salute dell'anime; volendo prouedere à tanto disordine , con autorità Apostolica à Noi commessa , comandiamo i virtù di santa obediienza , e sotto pena di scomunica di lata sentenza , oltre l'altre pene prescritte da' Sacri Canonì, Decreti, Constitutioni, e Bolle de' Sommi Pontefici , per tenore del presente Editto à tutte , eciascuna persona di qualunque stato , grado, e conditione , ò dignità , così Ecclesiastica, come secolare , che frà il termine di vn mese, dieci de' quali per il primo , dieci per il secondo , & dieci per il terzo termine peremptorio , si debbano riuelare , e giuridicamente notificare al S. Offitio, ò vero à gli Ordinarij , tutti, e ciascuno di quelli, de' quali sappiano , ò habbiano hauuto, ò haueranno notitia .

- Che siano Eretici, ò sospetti, ò diffamati di eresia, ò credenti , ò fautori , ò ricettatori , ò defensori loro , ò habbian adherito , ò adheriscono a' Riti de' Giudei , ò Maumettani , ò de' Gentili , ò habbiano apostatato dalla Santa Fede Christiana .

Che habbiano fatti , ò faccino atti , da' quali si possa argomentare patto espresso , o tacito col
De

Demonio, esercitando incanti, magic, sortilegij, porgendoli suffumigij, incensi, per trouar tesori, & altri intenti, chiedendo da lui risposte, & inuocandolo, & a quest'effetto promettergli obediencia, & consacrargli pentacoli, libri, spade, specchi, ò altre cose, nelle quali interuenga il no, me, & opera sua.

Che si siano ingeriti, ò ingeriscono in far esperimenti di Negromantia, e di qualsisia altra sorte di Magia, con entrare ne' circoli, far l'esperimento della Caraffa, del Criuello per trouar i medesimi tesori, cose nascoste, rubbate, ò perdute, e fare altre simili, e superstiziose attioni ad altri fini, massime con abuso de'Sagramenti, ò di cose sagre, ò benedette.

Che senza licenza douuta ritenghino scritti, che contenghino Eresie, ò libri d'Eretici, che trattino ex professo di Religione, ò che gli habbino letti, ò tenuti, ò stampati, ò fatti stampare, ò li leggano, tengano, stampano, fanno stampare, introducano, ò difendino sotto qualsiuoglia pretesto, ò colore.

Che habbiano libri di Negromantia, Magia, ò continenti incantesimi, sortilegij, e simili superstitioni, massime con abuso di cose sagre.

Che contro il voto solenne fatto nella Professione in qualsiuoglia Religione approuata, ò dopo hauer preso l'Ordine sagro habbia contratto, ò contraha Matrimonio.

Che viuendo la prima Moglie, pigli la seconda, ò viuendo il primo Marito, pigli il secondo.

Che contro i Decreti, e Constitutioni Apostoli-

stoliche , habbino abusato , ò abusino il Sacramento della Penitenza , seruendosi della Confessione, e Confessionario à fini dishonesti , sollecitando in essi i Penitenti ad turpia ; & hauendo con essi discorsi di cose illecite , e non conuenienti al fine , per il quale e stato instituito .

Che habbiano proferito, ò proferiscono bestemie ereticali contro Dio, la Beatissima Vergine , e Santi, ò procedino à qualche atto di offesa, e disprezzo contro l'Imagini, ò figure rappresentanti il medesimo .

Che habbiano tenute , ò tenghino occulte cõuenticole , ò radunanze in pregiuditio , disprezzo , ò contro la religione .

Che habbia indotto qualche Christiano ad abbracciare il Giudaismo , ò altra Setta contraria alla Fede Cattolica, ò impedito i Giudei, ò Turchi à battezzarsi .

Che non essendo ordinati Sacerdoti, s'habbiano con sacrilego ardire vsurpato , ò si vsurpino di celebrar Messa , ancorche non habbiano proferito le parole della consecratione , ò habbiano presonto di ministrare il Sacramento della Penitenza a' Fedeli di Christo , ancorche non si sia venuto all'atto dell'assolutione .

In oltre si dichiara, che quelli, i quali non denunciaranno , come si ordina col presente Editto, non possono essere da alcuno assoluti , se non dal S. Offitio, dopo che haueranno in esso giuridicamente riuelato li delinquenti ; al che non possono sodisfare con bollettini , ò lettere, senza nome, e cognome dell'Autore, ò altri modi incerti,

certi, de' quali non si tiene conto alcuno nel Santo Tribunale.

Si dichiara anche, che con la sudetta espressione de' casi di sopra da Noi specificati, da riuersarsi, non si escludano gli altri casi spettanti al S. Offitio, che per altro sono compresi ne i Sacri Canoni, Constitutioni, e Bolle de' Sommi Pontefici; Nè meno col presente Editto s'intenda derogato all'altre prouisioni Canoniche, Apostoliche, & à gli altri Editti degli Ordinarij, & Inquisitori.

Et à fine che del presente Editto non si possa pretendere ignoranza, commandiamo, che sia affisso per i luoghi soliti di Roma, e si notifichi alli Vescouï delle Città vicine à Roma, nelle quali non sono Inquisitori, acciò lo publichino, & ordinino, che li Parochi delle loro Diocesi lo leggghino ogn'anno la prima Domenica dell'Aduent, e la prima Domenica di Quaresima; il che parimente vogliamo, che si facci dalli Parochi, e Regolari di Roma nelle loro Chiese in tempo, che si trouerà in esse congregato il popolo, e poi farne attaccare alle porte delle loro Chiese, e Sagrestie di esse vn'esemplare del medemo, per offeruare quanto in esso si ordina. Dal Palazzo del Sant'Offitio questo dì 10. Marzo 1677.

Loco † Sigilli.

Franciscus Riccardus S. Romanæ, &
Vniuersalis Inquisitionis Not.

Anno à Natiuitate D. N. Iesu Christi millesimo sexcentesimo septuagesimo septimo Indictione xv. die vrbis decima

*decima octava Martij , Pontificatus autem Sanctiss.
in Christe Patris , & D. N. D. Innocentij Divina
Providentia Papæ XI. anno primo supradictum Edi-
ctum affixum , & publicatum fuit ad valvas Basili-
ca Principis Apostolorum , Cancellariæ Apostolicæ ,
& in Acie Campi Floræ , ac in alijs locis solitis , &
consuetis Vrbis per me Franciscum Perinam eiusdē
Sanctiss. D. N. Papæ , & Sanctiss. Inquisitionis Cur-
forem .*

F I N I S .

IN THEATRI SUPPLEMENTO

Errata .

Corrige .

fol. 616. gauderet ,	gauderent .
fol. 633. associatione ,	associationem .
fol. 646. præcaentiam ,	præcedentiam .
fol. 631. Abatiffæ ,	Abbatiffæ .
fol. ibid. Constitutionū ,	Constitutionum .
fol. 681. Tolentinatis ,	Tolentinatis .
fol. 758. Immunitas Ec- clesiastica ,	Immunitatem Ecclesia- sticam .

ROMÆ , Ex Typographia R. Cam. Apost. 1678.

Superius permisso , & privilegio .